

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า

และ

ยุคใหม่

โดย ... เจ.อี. เอสเซลมอนท์

คำนำ

ข้าพเจ้าได้รู้จักกับหลักธรรมของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชเป็นครั้งแรกเมื่อได้สนทนากับบรรดามิตรสหายผู้เคยพบกับพระอัครบิดรบาฮา และได้ให้ข้าพเจ้ายืมหนังสือมาอ่านหลายเล่มในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2457 ข้าพเจ้าบังเกิดความสนใจในอาณาภาพ ความสละสลวย และความสมบูรณ์ในข้อธรรมเหล่านั้นเป็นอย่างยิ่ง เพราะได้รวมความปรารถนาอันยิ่งใหญ่ของโลกไว้พร้อมสรรพยิ่งกว่าศาสนาอื่นที่ข้าพเจ้าเคยเรียนรู้มา และเมื่อศึกษามากขึ้นก็ยิ่งเพิ่มพูนความประทับใจยิ่งขึ้นอย่างลึกซึ้ง

ข้าพเจ้าประสบความลำบากยากยิ่งในการแสวงหาหนังสือที่ต้องการเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับศาสนานี้ ด้วยเหตุนี้ จึงเกิดความคิดที่จะรวบรวมหัวข้อที่ได้ศึกษามากขึ้นเป็นหนังสือไว้สักเล่มหนึ่ง เพื่อที่ผู้สนใจจะหาศึกษาได้โดยง่าย เมื่อสงครามยุติลงแล้วและการติดต่อกับปาเลสไตน์ได้เปิดขึ้นอีกครั้ง ข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายถึงพระอัครบิดรบาฮาพร้อมกับแนบสำเนาต้นฉบับที่ข้าพเจ้าได้ร่างไว้อย่างคร่ำๆ 9 บทแรกส่งไปยังพระองค์ด้วย พระองค์ได้กรุณาตอบและสนับสนุนให้ดำเนินงานต่อไป ทั้งยังเชื่อเชิญด้วยไมตรีจิตให้ไปเยือนพระองค์ ณ เมืองไฮฟาพร้อมกับนำต้นฉบับทั้งหมดไปด้วย ข้าพเจ้าตอบรับการเชื่อเชิญด้วยความยินดีและได้รับสิทธิพิเศษอันยิ่งใหญ่ที่ได้เป็นแขกของพระองค์ถึง 2 เดือนครึ่ง ในระหว่างฤดูหนาว ปี พ.ศ. 2462-2463 ตลอดเวลาการเยี่ยมเยียนนี้ พระองค์ได้ร่วมพิจารณาต้นฉบับกับข้าพเจ้าหลายครั้งหลายโอกาส และกรุณาให้คำแนะนำอันมีค่าในการปรับปรุงแก้ไข ทั้งให้ความเห็นว่า เมื่อข้าพเจ้าตรวจแก้ไขเรียบร้อยแล้ว พระองค์ใคร่จะได้ต้นฉบับทั้งหมดที่แปลออกเป็นภาษาอิหร่านแล้ว เพื่อจะได้อ่านและตรวจทานแก้ไขเพิ่มเติมหากมีความจำเป็น การปรับปรุงแก้ไขและแปลออกเป็นภาษาอิหร่านได้กระทำสำเร็จตามคำแนะนำของพระองค์ แม้ว่าจะเต็มไปด้วยภารกิจมากมายก่อนที่จะส่งกลับไปพระองค์ก็ได้ช่วยกรุณาตรวจแก้ไขให้ได้ถึง 3 บทครึ่ง (คือ บทที่ 1, 2, 3, และบางส่วนของบทที่ 3) ข้าพเจ้าเสียใจอย่างสุดซึ้งที่พระอัครบิดรบาฮา ไม่มีโอกาสได้ตรวจแก้ต้นฉบับทั้งหมด มิฉะนั้นแล้วหนังสือเล่มนี้จะมีคุณค่าเกินกอนันต์อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการธรรมสภาบาไฮแห่งชาติในประเทศอังกฤษก็ได้ปรับปรุงแก้ไขต้นฉบับทั้งหมดนี้อย่างละเอียดถี่ถ้วนและเห็นชอบในการจัดพิมพ์

ข้าพเจ้าเป็นหนี้บุญคุณอันใหญ่หลวงต่อ มีส อี.เจ. โรเซนเบิร์ก มิสซิสคอลลอย เอส. โคลส์, มีร์ชา ลอบฟูลล่าห์ เอส. แอ็กิม, มร.รอย วิลเฮล์ม, มร. เมานท์ฟอร์ด มิลส์ และมิตรสหายอีกหลายท่านที่ได้ให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการจัดทำหนังสือเล่มนี้

เจ. อี. เอสเชิลมอนท์

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1 ชาวที่นายินดี

บทที่ 2 พระบ็อบ-ผู้เบิกทาง

บทที่ 3 พระบาฮาอูลลาห์-พระเกียรติคุณของพระเจ้า

บทที่ 4 พระอับดุลบาฮา-ผู้รับใช้ของพระบาฮาอูลลาห์

บทที่ 5 การเป็นบาไฮหมายความว่าอย่างไร

บทที่ 6 การอธิษฐาน

บทที่ 7 สุขภาพและการรักษา

บทที่ 8 ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของศาสนา

บทที่ 9 อารยธรรมอันแท้จริง

บทที่ 10 ทางไปสู่สันติสุข

บทที่ 11 คำสอนและคำสั่งต่างๆ

บทที่ 12 ศาสนาและวิทยาศาสตร์

บทที่ 13 ศาสนาบาไฮทำให้คำพยากรณ์บรรลุผล

บทที่ 14 คำทำนายของพระบาฮาอูลลาห์และพระอับดุลบาฮา

บทที่ 15 พิจารณาถึงอดีตและคาดหวังถึงอนาคต

บทที่ 16 บทส่งท้าย

บทที่ 1

ชาวที่นำยหนี

ศาสดาองค์ที่ปวงมนุษย์โลกรอคอย เพื่อเสด็จมา
โปรดนั้นได้ทรงปรากฏขึ้นแล้ว ประชากรทั้งมวลและชุมชน
ทุกเหล่าต่างก็หวังที่จะได้เห็นการสำแดงพระองค์ และองค์
ท่าน พระบาฮาอุลลาห์ ก็คือบรมศาสดาและปรมาจารย์ของ
มนุษย์โลกทั้งหลาย...” – พระอับดุลบาฮา

เหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์

ถ้าเราศึกษาวิวัฒนาการของมนุษย์ที่บันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ก็จะประจักษ์ว่า พัฒนาการของมนุษย์
แต่ละระยะเวลานั้น เนื่องมาจากกลุ่มชนผู้มีความคิดก้าวหน้าได้ค้นพบความจริงและนำมาเปิดเผยแก่มวลชน
ผู้ยังไม่ประจักษ์แจ้งในความจริงนั้น เช่น นักประดิษฐ์ นักปราชญ์ ผู้นำ และศาสดา ชนเหล่านี้เป็นผู้นำมา
ซึ่งการพัฒนาก้าวหน้าขั้นแรกของโลก ดังที่คาร์ลไลส์ ประพันธ์กรชาวอังกฤษได้กล่าวว่า :-

“ความจริงที่เห็นกันอย่างง่าย ๆ ก็คือ...บุคคลที่มีความฉลาดล้ำเหนือบุคคลอื่น ๆ และมีสัจ
ธรรมอยู่ในดวงใจ ย่อมแข็งแกร่งกว่าบุคคลทั้งมวล ไม่ว่าจะเป็นจำนวนสิบคนหรือหมื่นคนผู้ซึ่ง
ปราศจากสัจธรรมในดวงใจ บุคคลพวกนี้จะยืนหยัดอยู่ท่ามกลางพวกเขาเหล่านั้นด้วยอำนาจทิพย์
อันมหัศจรรย์ดังหนึ่งเป็นมิตดาบอันทรงฤทธิ์ที่ผลิตมาจากสวรรค์ ซึ่งแม้แต่โล่และป้อมปราการ
ทองเหลืองก็มีอาจต้านทานได้” – จากหนังสือ Signs of the times

เราได้เห็นตัวอย่างมหาบุรุษผู้เข้มแข็งมากมายในประวัติศาสตร์แห่งวิทยาศาสตร์, อักษรศาสตร์,
และศิลปศาสตร์ แต่ในประวัติศาสตร์แห่งศาสนา เราจะได้เห็นความสำคัญของมหาบุรุษฝ่ายศาสนาใหญ่ยิ่ง
กว่าความสำคัญของมหาบุรุษฝ่ายอื่น ๆ ทุกยุคทุกสมัยที่จิตใจและศีลธรรมของมนุษย์เสื่อมทรามลง ก็จะมี
เกิดศาสดาผู้ประหลาดลึกลับขึ้น ซึ่งเป็นผู้มีความคิดเห็นแตกต่างจากมวลชนทั้งปวง ไม่มีผู้ใดแนะนำสั่งสอน
อบรมพระองค์หรือมีส่วนร่วมรับผิดชอบในงานของพระองค์ ไม่มีผู้ใดสามารถเข้าใจพระองค์ได้ต้องแท้
พระองค์ได้มาปรากฏขึ้นดุมัคคุเทศก์ของคนตาบอด เผยแพร่พระธรรมคำสอนแห่งสัจจะและความชอบ
ธรรม

ในบรรดาพระศาสดาทั้งหลาย บางพระองค์ก็มีความสำคัญล้ำเลิศเป็นพิเศษ ทุกๆ รอบสิบศตวรรษ จะปรากฏมีศาสดาขึ้นในโลก เช่น พระกฤษณะ พระโซโรแอสเตอร์ พระโมเสส พระเยซู พระโมหะหมัด และ พระพุทธเจ้า เป็นต้น พระศาสดาเหล่านี้ได้ปรากฏขึ้นในภาคตะวันออกดูแสงตะวันแห่งจิตใจที่สาดส่องเข้าสู่ ดวงจิตอันมีดมของมนุษย์ ปลุกให้ตื่นจากความหลับ ไม่ว่าเราจะมีความคิดเห็นต่อองค์สถาปนาศาสนา เหล่านี้ในทำนองใดก็ตาม เราต้องยอมรับว่า แต่ละพระองค์เหล่านี้เป็นผู้นำมาซึ่งรากฐานการศึกษาของมวล มนุษย์ พระศาสดาเหล่านี้ต่างก็ยืนยันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า คำสอนทั้งหมดของพระองค์นั้น พระองค์ มิได้ปรุงแต่งขึ้นมาเอง แต่เป็นการตลใจของพระผู้เป็นเจ้าของที่มอบให้พระองค์นำข่าวจากสวรรค์มาแจ้งแก่ มนุษย์โลก และถ้อยคำของพระองค์ท่านเหล่านั้นได้ถูกบันทึกไว้อย่างมากมายทั้งที่เป็นนัยและคำสัญญาที่ เกี่ยวกับองค์พระศาสดาเอกของโลกผู้จะมาปรากฏ “เมื่อถึงกำหนดเวลาอันสมควร” เพื่อปฏิบัติภารกิจ ของบรรดาพระศาสดาองค์เก่าก่อนให้บรรลุผล พระศาสดาพระองค์นี้จะสถาปนาสันติภาพและความยุติธรรม ให้แก่โลกและจะนำมาซึ่งความสามัคคีแก่มวลมนุษย์ผู้ต่างเชื้อชาติ ผิว เผ่าพันธุ์ และศาสนาให้เป็นประหนึ่ง บุคคลในครอบครัวเดียวกัน ดูจะเป็น “ฝูงแกะฝูงเดียวภายใต้คนเลี้ยงคนเดียวกัน” เพื่อมนุษย์ทุกคน “นับ แต่ต่ำที่สุดจนถึงสูงที่สุด” จะได้รับรู้จักและรักใคร่พระผู้เป็นเจ้าของ

แน่นอนทีเดียว วาระที่ “องค์พระศาสดาเอกของโลก” จะมาปรากฏในยุคหลังนี้จะเป็นเหตุการณ์อัน ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ ศาสนาบาไฮได้ประกาศข่าวที่น่ายินดีให้โลกทราบ ว่า องค์พระ ศาสดาเอกของโลกที่กล่าวถึงนี้ได้มาปรากฏขึ้นแล้ว พระสังฆกรรมได้ถูกนำมาเผยแพร่และบันทึกไว้ ซึ่งผู้ แสวงหาความจริงจะศึกษาค้นคว้าได้ว่า ‘วันแห่งพระผู้เป็นเจ้าของ’ ได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว และ ‘อรุณแห่งความชอบ ธรรม’ ได้เริ่มโผล่ขึ้นที่ขอบฟ้า บุคคลจำนวนน้อยที่อยู่บนยอดเขาสูงเท่านั้นที่จะมองเห็นรัศมีภาพของพระเจ้า ได้ แต่แสงสว่างนี้ได้สาดส่องไปทั่วพิภพและสวรรค์แล้ว มิช้านักดวงตะวันแห่งความชอบธรรมก็จะลอยขึ้น เหนือยอดเขา สาดแสงแรงกล้าลงตลอดที่ราบและหุบเขา เพื่อชี้ทางและให้ชีวิตใหม่แก่มวลมนุษย์โลกที่กำลัง เปลี่ยนแปลง

ทุกคนได้ประจักษ์แล้วว่า ในระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 19 และต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 นั้น ยุคเก่าได้ สิ้นสุดลงและยุคใหม่กำลังเริ่มต้น หลักการเก่าแก่ทางโลก ความเห็นแก่ประโยชน์ตน อคติในการแบ่งแยก การหลงชาติ และการเป็นปฏิปักษ์ต่อกันกำลังจะสูญสิ้นโดยเหตุที่ประชาชนจะไม่หลงมกมายต่อไปท่ามกลาง ความหายนะที่อุบัติขึ้นนี้ เราได้เห็นสัญลักษณ์ของวิญญูณใหม่แห่งความเชื่อถื่อและไว้วางใจ แห่งภราดร ภาพ แห่งสากลนิยม ปรากฏขึ้นในทุกประเทศ นั่นคือ การแตกสลายของลัทธิเก่าๆ และกำจัดการให้เสรีภาพ ในขอบเขตการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง ซึ่งไม่เคยปรากฏมาก่อนเลย ได้บังเกิดขึ้นแก่ทุกสถาบันที่เกี่ยวข้อง

ข้องกับชีวิตมนุษย์ แต่ทว่ายุคเก่ายังไม่ได้ดับสูญไปโดยสิ้นเชิง มันยังต่อสู้อยู่ในระหว่างความเป็นและความตาย แม้ความชั่วร้ายอันน่าสะพรึงกลัวจะมีอยู่มากมายมโหฬาร แต่ความชั่วร้ายเหล่านั้นก็กำลังถูกเปิดเผย ถูกสอบสวนค้นคว้า ถูกคัดค้านและแก้ไขด้วยความปรารถนาใหม่อันแรงกล้า และแม้ว่าเมฆหมอกจะมีดมัวแผ่ไพศาลไปทั่วสารทิศ แต่แสงสว่างก็เริ่มสาดส่องให้แลเห็นอุปสรรคและอันตรายที่กีดขวางทางแห่งความก้าวหน้าแล้ว

เหตุการณ์ของโลกในคริสต์ศตวรรษที่ 18 นั้นแตกต่างกว่าคริสต์ศตวรรษที่ 19 และ 20 ระยะนั้น จิตใจของมนุษย์ถูกครอบงำด้วยความมืดมนแทบจะมองหาแสงสว่างไม่พบเลยเป็นชั่วโมงที่สุดก่อนอรุณจะรุ่ง มีแต่เพียงตะเกียงและดวงเทียนไม่กี่ดวงที่ยังคงส่องแสงอยู่ซึ่งไม่สามารถจะช่วยอะไรได้ นอกจากจะแสดงให้เห็นถึงความมืดเท่านั้น คาร์ลไลส์ได้บรรยายสภาพของคริสต์ศตวรรษที่ 18 ไว้ในหนังสือ ‘เฟรดเดอริคมหาราช’ ว่า :-

“เป็นศตวรรษที่ไม่มีประวัติศาสตร์ หรืออาจจะมีบ้างก็แต่เพียงเล็กน้อยหรือมีจะนั้นก็ไม่มีเสียเลย เพราะเป็นศตวรรษที่เต็มไปด้วยการโกหกหลอกลวง ... อย่างที่ไม่มีศตวรรษใดแต่เก่าก่อนจะเสมอเหมือน! เป็นการหลอกลวงที่ร้ายกาจ เป็นศตวรรษที่ชุ่มโชกซึมซาบด้วยความชั่วเข้ากระดูกดำ ซึ่งการปฏิวัติของฝรั่งเศสเท่านั้นจะหยุดยั้งมันได้ ... ข้าพเจ้ายินดีย่างยิ่งที่ศตวรรษเช่นนี้จบลงได้อย่างเหมาะสมเพราะว่ามนุษย์ต้องการธรรมจากสวรรค์อีกครั้งเพื่อปกป้องคุ้มครองพวกเขาให้พ้นเสียจากสภาพสัตว์เดรัจฉาน” – จากหนังสือ ‘เฟรดเดอริคมหาราช’

เมื่อเปรียบเทียบคริสต์ศตวรรษที่ 18 กับปัจจุบันนี้แล้วจะเห็นได้ว่า ยุคปัจจุบันเป็นประหนึ่งรุ่งอรุณภายหลังราตรีกาลหรือเป็นเสมือนฤดูใบไม้ผลิภายหลังฤดูหนาว ปัจจุบัน โลกกำลังตื่นตัวด้วยชีวิตใหม่ สันตะเทือนด้วยอุดมการณ์และความหวังใหม่ๆ สิ่งต่างๆ ซึ่งเมื่อไม่นานมานี้ดูเหมือนจะเป็นความฝันที่น่าจะเป็นความจริงขึ้นมาได้นั้น บัดนี้ ได้ปรากฏเป็นความจริงขึ้นมาแล้ว สิ่งต่างๆ ซึ่งดูเหมือนว่าอีกตั้งหลายศตวรรษข้างหน้าจึงจะเป็นความจริงขึ้นได้ก็กลายเป็น ‘เหตุการณ์ธรรมดา’ ขึ้นมาแล้วดังเช่น เราสามารถเดินทางอากาศและใต้ท้องทะเล ได้สามารถส่งข่าวไปรอบโลกอย่างรวดเร็วปานสายฟ้าแลบ เพียงเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา เราได้เห็นความเสื่อมสลายของลัทธิการปกครองแบบเอกราชได้ เห็นการยินยอมให้สตรีเข้าทำงานในแขนงอาชีพต่างๆ ซึ่งแต่ครั้งก่อนเธอเคยถูกกีดกัน ได้เห็นการกำเนิดขององค์การสันนิบาตชาติและภายหลังก็มีองค์การสหประชาชาติติดตามมา และยังมีมหัศจรรย์ต่างๆ อีกมากมายเกินกว่าที่จะบรรยายได้

ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม

อะไรเล่าเป็นต้นเหตุแห่งการตื่นตัวทั่วโลกเช่นนี้ ผู้นับถือศาสนาบาไฮเชื่อว่า เนื่องจากพระกระแส วิญญาณอันบริสุทธิ์แห่งพระผู้เป็นเจ้าที่หลังไหลมาโดยผ่านทางองค์พระศาสดาบาฮาอูลลาห์ ผู้ทรงประสูติที่ อิหร่านเมื่อศตวรรษเศษมาแล้ว และถึงแก่สวรรคตในประเทศปาเลสไตน์ เมื่อปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19

พระบาฮาอูลลาห์ทรงกล่าวว่า องค์ศาสดาหรือ ‘ศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้า’ เป็นผู้นำมาซึ่งแสงสว่าง แห่งโลกธรรม เช่นเดียวกับดวงอาทิตย์นำมาซึ่งแสงสว่างแห่งโลกธรรมชาติ ดวงอาทิตย์ธรรมชาติส่องแสงมา สู่โลกทำให้เกิดความเจริญเติบโตแก่สิ่งมีชีวิตทั้งหลายชนิด ดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมก็สอดแสงเข้าสู่ดวงจิต วิญญาณของมนุษย์โดยการปรากฏของศาสนทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ได้ส่งสอนอบรมปวงชน ในทางความนึกคิด ศีลธรรม และอุปนิสัยใจคอให้ตั้งงามฉันนั้น แสงแห่งดวงอาทิตย์ธรรมชาติมีอำนาจ สามารถผ่านเข้าไปสู่ทุกซอกทุกมุมที่มีตสนิที่ที่สุดของโลก ให้ความอบอุ่นและชีวิต แม้กระทั่งสัตว์โลกที่มีเคย ได้ประ สบพบเห็นดวงอาทิตย์เลยได้ฉันใด เช่นเดียวกับอำนาจแห่งกระแสพระวิญญาณอันบริสุทธิ์ที่ หลังไหลมาสู่ปวงมนุษย์โดยผ่าน ‘ศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้า’ ก็สามารถเข้าสู่ดวงจิตของผู้ที่จะรับเอาได้ทุก คน แม้ท่าม กลางหมู่มนุษย์ที่มีรู้จักพระนามขององค์พระศาสดามาก่อนเลย การมาปรากฏตัวของพระองค์ เปรียบเสมือนการมาของฤดูใบไม้ผลิซึ่งเป็นวาระแห่งการฟื้นคืนของชีวิตที่ปราศจากวิญญาณให้กลับมีชีวิต ขึ้นมาใหม่เป็นวาระที่สัจธรรมของศาสดาทรงปวงได้ถูกสถาปนาขึ้นอีกครั้งเมื่อ ‘สวรรค์และภภาพใหม่’ ได้ถูก สร้างขึ้นแล้ว

แต่ในโลกแห่งธรรมชาตินั้น ฤดูใบไม้ผลิไม่ได้เพียงแต่จะนำมาซึ่งความเจริญเติบโตและตื่นตัวของ ชีวิตใหม่เท่านั้น หากยังได้ทำลายและรื้อถอนสิ่งเก่าๆ ที่ไร้ประโยชน์ออกไปด้วย ดวงอาทิตย์ดวงที่สร้าง ต้นไม้ดอกไม้ให้แตกกิ่งก้านสาขาและผลิดอกออกไปดวงเดียวกันนี้เองได้ทำให้สิ่งที่ตายแล้วและปราศจาก ประโยชน์เนาเปื่อยผุพังแตกสลายไป ละลายน้ำแข็งและหิมะแห่งฤดูหนาว แล้วทำให้บังเกิดพายุและน้ำท่วม เพื่อชำระล้างแผ่นดินให้สะอาดหมดจด โลกแห่งธรรมก็มีสภาพเหมือนกัน แสงแห่งธรรมก็เป็นต้นเหตุแห่ง การเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกัน วาระแห่งการฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาจากการตายนี้ คือวาระแห่งการพิพากษาโลก ของพระเจ้า ซึ่งนับแต่ขึ้นไปความชั่วร้ายต่างๆ การบิดเบือนความจริง ขนบธรรมเนียมเก่าแก่ที่พินสมัย และ ความนึกคิดต่างๆ ที่ขัดแย้งกับความเป็นจริง จะถูกละทิ้งทำลายลง เป็นวาระที่หิมะและน้ำแข็งแห่งอคติและ ความหลงเชื่อผิดๆ ที่จับเกาะอยู่ในระหว่างฤดูหนาวนั้นจะถูกทำลายเปลี่ยนแปลงไป พลังที่แข็งตัวอัดอยู่ใน ที่ห่อหุ้มมาเป็นเวลานานจะถูกปลดปล่อย และไหลบ่าออกไปชำระล้างโลกให้สะอาดหมดจด

พระกรณียกิจของพระบาฮาอุลลาห์

พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวอย่างชัดแจ้งว่า พระองค์ท่านคือ บรมศาสดาจารย์ที่ปวงประชากรได้เฝ้าคอยมาช้านาน เป็นกระแสน้ำแห่งพระกรุณาอันนำพิศวงของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งใหญ่หลวงกว่าพระกรุณาธิคุณทั้งหลายที่พระองค์เคยประทานมาแต่กาลก่อน บรรดาศาสนาทั้งมวลในอดีตจะกลืนหายเข้ามาอยู่ในพระกระแสน้ำอันนี้ดุจดังแม่น้ำทั้งหลายไหลกลืนหายลงไปในมหาสมุทรฉะนั้น พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงวางรากฐานซึ่งจะเป็นหลักมั่นคงแห่งสามัคคีธรรม ไม้ตรีจิตมิตรภาพระหว่างมนุษย์และสถาปนายุคอนันต์รุ่งโรจน์ด้วยสันติสุขขึ้นในโลก ซึ่งบรรดาองค์ศาสดาทั้งหลายในอดีต ได้ทรงกล่าวไว้และเหล่ากวีก็ได้บันทึกไว้เช่นกัน

พระบาฮาอุลลาห์ทรงบัญญัติหลักการไว้ดังนี้คือ ต้องแสวงหาความจริง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษย์ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของศาสนาทั้งปวง-ของชาติทั้งหลาย-ของมนุษย์ทุกเชื้อชาติ-ของตะวันตกและตะวันออก ศาสนาจะต้องสอดคล้องกับวิทยาศาสตร์ ละทิ้งอดีตและความหลงเชื่อที่ผิดๆ ความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรี สถาปนาความยุติธรรมและความชอบธรรม ก่อตั้งศาลสูงสุดของโลก ภาษาสากลและบังคับให้ทุกคนศึกษาเล่าเรียน ข้อความเหล่านี้เป็นหลักการบางตอนที่พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงบัญญัติไว้ในพระคัมภีร์และสาส์นของพระองค์เมื่อร้อยปีกว่าล่วงมาแล้ว สาส์นบางฉบับได้ถูกส่งไปยังพระเจ้าแผ่นดินหลายพระองค์และบรรดานักปกครองในยุคนั้น

ไม่มีคำสั่งสอนใดๆ ในอดีต จะมีความหมายกว้างขวางและสมบูรณ์ดังคำสอนของพระบาฮาอุลลาห์ ซึ่งเป็นคำสอนที่สอดคล้องต้องกับกาลเวลาและความต้องการของยุคปัจจุบันในกาลก่อนมนุษย์ไม่เคยได้เผชิญปัญหายุ่งยากดังเช่นปัจจุบัน และไม่ถึงกับจะต้องมีการแก้ปัญหากันอย่างกว้างขวางยุ่งยากเหมือนทุกวันนี้อันเป็นยุคที่ประชากรโลกมีความรู้สึกต้องการบรมศาสดาเอกของโลกให้มาสั่งสอนอย่างรีบด่วน เหมือนดังที่พวกเขาหวังไว้ว่า พระองค์จะต้องเสด็จมาปรากฏองค์อย่างแน่นอน

ความสำเร็จแห่งคำพยากรณ์

พระอับดุลบาฮาได้เขียนไว้ว่า :-

“เมื่อพระคริสต์ได้ปรากฏพระองค์ขึ้นเมื่อยี่สิบศตวรรษมาแล้วนั้น ชาวยิวต่างก็เฝ้ารอดอยการมาของพระองค์อย่างกระตือรือร้น พริ้วสวดมนต์วิงวอนด้วยน้ำตาอยู่ทุกวันว่า: ‘โอ พระผู้เป็นเจ้าโปรดเร่งรับการเสด็จมาของพระมาซีฮาด้วยเถิด แต่ครั้งเมื่อดวงอาทิตย์แห่งสัจจะ (พระเยซู) เริ่ม

ส่องแสง พวกเขาก็พากันปฏิเสธทั้งลุกขึ้นต่อสู้เป็นศัตรูกับพระองค์ และในที่สุดก็ตรึงพระองค์ผู้เป็นพระธรรมของพระเจ้าเสียที่ไม้กางเขน ทั้งประณามพระองค์ว่าเป็นดวงวิญญาณที่ชั่วร้าย ดังที่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ ‘พระกิติคุณของพระเจ้า’ พวกเขายังว่า ‘ตามพระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า การเสด็จมาของพระมาซีฮานั้นจะต้องมีเครื่องหมายหลายอย่างที่พิสูจนได้ トラบใดที่เครื่องหมายทั้งหมดไม่ปรากฏให้เห็น ผู้ใดก็ตามที่อ้างตัวว่าเป็นพระมาซีฮานั้นก็คือพระปลอม เครื่องหมายข้อ 1 ก็คือพระมาซีฮาคงจะต้องเสด็จมาจากที่ที่ไม่มีผู้ใดทราบ แต่เรารู้กันดีว่าเขา(พระเยซู) มาจากที่ไหน จะเป็นไปได้อย่างไรที่สิ่งวิเศษจะปรากฏขึ้นที่เมืองนาซาเร็ท ข้อ 2 พระองค์จะต้องเป็นพระมหากษัตริย์ที่ทรงอำนาจยิ่งใหญ่ นั่นคือ จะต้องทรงเป็นนักรบที่มีอำนาจ แต่มาซีฮานี้ไม่มีแม่แต่ไม่ทำถือ เขาจะเป็นพระมหากษัตริย์ผู้ทรงอำนาจได้อย่างไร ข้อ 3 พระองค์จะต้องประทับอยู่บนบัลลังก์ของกษัตริย์ดาวิด แต่ชายผู้นี้นอกจากจะอยู่ห่างไกลบัลลังก์แล้วยังไม่มีแม่แต่เสือกฝืนพอที่จะรองนั่ง ข้อ 4 พระองค์จะทรงกระทำให้ทุกๆ คนเชื่อฟังทบบัญญัติพระคัมภีร์ (เก่า) แต่เขาผู้นี้กลับประกาศยกเลิกทบบัญญัติเสียหลายประการ ทั้งยังฝ่าฝืนข้อปฏิบัติในวันชะบาโต (วันพระ) อีกด้วย แม้ทบบัญญัติแห่งพระคัมภีร์โธราจะได้บัญญัติไว้ชัดแจ้งว่า ผู้ใดก็ตามที่อ้างตัวเป็นศาสดา สำแดงตัวเป็นผู้วิเศษและฝ่าฝืนวันชะบาโตจะต้องถูกประหารชีวิต อีกข้อหนึ่งก็คือ ในยุคของพระองค์จะเต็มไปด้วยความยุติธรรมและความชอบธรรม ซึ่งจะรวมความจากมนุษย์ ไปจนถึงมวลหมู่มสัตว์ เป็นต้นว่า หนูก็นั่งอยู่ร่วมรูเดียวกับงูได้ นกเล็ก ๆ ก็อยู่ร่วมรังเดียวกับนกอินทรีได้ กวางจะอาศัยอยู่ในท้องทุ่งเดียวกับสิงโตได้ และลูกแพะก็จะดื่มน้ำพุในแอ่งเดียวกับสุนัขป่าได้ เช่นกัน แต่ยุคของชายผู้นี้กลับเต็มไปด้วยความอยุติธรรมและกตขี้ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงตรึงพระองค์เสียที่ไม้กางเขน อีกข้อหนึ่งก็คือในยุคของพระมาซีฮาคงบรรดาชาวยิวจะมีความสมบูรณ์พูนสุขและมีชัยชนะมนุษย์ทั่วโลก แต่ที่พวกเขากลับต้องมีสภาพต่ำต้อย ต้องตกเป็นทาสในอาณาจักรโรมัน ฉะนั้น ชายผู้นี้จะเป็นพระมาซีฮาคงผู้ทรงสัญญาว่าจะเสด็จมาแห่งพระคัมภีร์โธราได้อย่างไร

“พวกเขาพากันขัดแย้งต่อดวงอาทิตย์แห่งสัจจะ ดังนี้ แม้ว่าพระคริสต์ก็คือพระผู้ที่ปวงประชากรเฝ้ารอคอยอยู่โดยแท้จริง พวกเขาตรึงพระองค์ผู้เป็นพระธรรมของพระเจ้าที่ไม้กางเขนก็เพราะว่าพวกเขาไม่เข้าใจความหมายของเครื่องหมายเหล่านั้น บัดนี้ บาไฮศาสนิกชนได้ชี้ให้เห็นว่าเมื่อพระคริสต์เสด็จมาปรากฏพระองค์นั้น เครื่องหมายเหล่านี้ได้ปรากฏขึ้นจริงๆ แต่มีข้ออย่างหนึ่งที่ชาวยิวเข้าใจ คำกล่าวในพระคัมภีร์เก่า เป็นแต่เพียงการเปรียบเทียบ เป็นต้นว่า เครื่องหมายข้อที่กล่าวถึงอำนาจอันยิ่งใหญ่ นั้น ผู้นับถือศาสนาบาไฮกล่าวว่า อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระคริสต์ก็คือ

อำนาจแห่งสวรรค์ซึ่งเป็นอำนาจที่ยั่งยืนชั่วนิรันดร์ ไม่ใช่อำนาจยิ่งใหญ่แบบนโปเลียน ซึ่งสิ้นสุดลงในระยะเวลาอันสั้น อำนาจของพระคริสต์ได้ยืนยงมาเกือบสองพันปีแล้วและยังคงอยู่ในปัจจุบัน และพระองค์จะถูกเชิญให้สถิตอยู่บนบัลลังก์ตลอดไป

“ในทำนองเดียวกัน เครื่องหมายทั้งหมดก็ได้บังเกิดขึ้นให้ปรากฏแล้ว แต่ชาวยิวก็มิได้เข้าใจ แม้ศตวรรษที่ 20 ใกล้จะผ่านพ้นไปแล้วนับแต่พระคริสต์ได้มาปรากฏพระองค์พร้อมด้วยรัศมีภาพแห่งสวรรค์ แต่ชาวยิวก็ยังคงรอคอยการเสด็จมาของพระมาซีฮา และคงยังถือว่าพวกตนกระทำถูก และคิดว่าพระคริสต์นั้นก็คือพระเทียมเท็จ”

ข้อความนี้ พระอับดุลบาฮาได้เขียนให้แก่หนังสือเล่มนี้เป็นพิเศษ

ถ้าชาวยิวจะได้อธิบายความหมายของคำพยากรณ์ พระองค์คงจะได้ชี้แจงความหมายอันแท้จริงของคำพยากรณ์ที่เกี่ยวกับพระองค์ ขอให้เรามาศึกษาจากตัวอย่างอันผิดพลาดของชาวยิวก่อนที่เราจะตัดสินใจว่าคำพยากรณ์ที่เกี่ยวกับการมาปรากฏของบรมศาสดาองค์ใหม่ยังไม่เกิดขึ้น ขอให้เราหันมาศึกษาสิ่งที่พระบาฮาอูลลาห์ได้ทรงเขียนไว้เกี่ยวกับการแปลความหมายของการพยากรณ์นั้น เพราะมีคำพยากรณ์มากมายที่เป็นเสมือนถ้อยคำซึ่งบรรจุอยู่ในหีบฉนิกแนน ซึ่งบรมศาสดาเอกโดยแท้เท่านั้นที่จะเป็นผู้เปิดหีบฉนิกแนนนี้ได้และแสดงให้เห็นความหมายอันแท้จริงของถ้อยคำที่บรรจุอยู่ในหีบนั้น

พระบาฮาอูลลาห์ได้ทรงเขียนคำอธิบายไว้มากมายเกี่ยวกับพยากรณ์แต่หนหลัง แต่มิใช่ว่าพระองค์จะอาศัยสิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องพิสูจน์ความเป็นพระศาสดาของพระองค์ ดวงอาทิตย์ย่อมพิสูจน์ตัวของมันเองต่อมนุษย์ด้วยการมองเห็น ขณะที่ดวงอาทิตย์ขึ้นสู่ท้องฟ้า นั้น เราไม่ต้องการคำพยากรณ์แต่หนหลังมาพิสูจน์ เพราะเราเห็นแล้วว่ามันส่องแสงอยู่ เช่นเดียวกับการมาปรากฏของศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้า ฉะนั้นพระองค์ท่านเองต่างหากที่จะเป็นผู้พิสูจน์ได้อย่างสมบูรณ์พอเพียงแก่บุคคลทุกคนที่มีจิตพร้อมที่จะรับฟัง

ข้อพิสูจน์ความเป็นพระศาสดา

พระบาฮาอูลลาห์มิได้ทรงขอให้ผู้ใดเชื่อถ้อยคำและพยานหลักฐานของพระองค์อย่างงมงายตรงกันข้าม พระองค์ได้ทรงเขียนเตือนไว้ข้างหน้าคำสอนคัดค้านการหลงเชื่อโดยไม่พินิจพิจารณา และสนับสนุนให้คนเปิดหูเปิดตาใช้วิจารณญาณของตนอย่างอิสระเสรีปราศจากความพรั่นพรึงในการที่จะค้นหาความจริง พระองค์ทรงสั่งให้สืบหาข้อเท็จจริงอย่างเต็มที่ มิได้ปิดบังตัวพระองค์เอง ทั้งได้มอบตัวของพระองค์ให้เป็นเครื่องพิสูจน์ความเป็นพระศาสดาของพระองค์โดยทางหลักธรรม พระราชกิจ และ

สมรรถภาพที่สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตและนิสัยใจคอของมนุษย์ทั้งหลายได้ ข้อทดสอบที่พระองค์แนะนำก็เป็นเช่นเดียวกับข้อทดสอบที่พระศาสดาองค์เก่าก่อน ได้กำหนดไว้ ดังที่พระโมเสสทรงกล่าวว่า :-

“เมื่อผู้พยากรณ์จะกล่าวในนามของพระเจ้าถ้ามิได้เป็นไปตามคำของผู้กล่าว ข้อที่พระองค์แนะนำ ยิวามีได้ตรัส ผู้พยากรณ์นั้นต้องอาจกล่าวเอง เจ้าทั้งหลายอย่ากลัวเขาเลย” – พระบัญญัติ 1822

พระคริสต์ได้ทรงแนะนำข้อทดสอบไว้อย่างชัดเจน ทั้งได้ทรงขอให้พิสูจน์ตามหัวข้อที่พระองค์กำหนดไว้ ดังนี้ คือ

“ท่านทั้งหลาย จงระวังผู้พยากรณ์เท็จที่มาหาท่าน นุ่งหมุดจุกแคะ แต่ภายในเขาร้ายกาจดุจ สุนัขป่าท่านจะรู้จักเพราะผลของเขา เขาเคยเก็บผลลงจากต้นระกำหรือ เขาเคยเก็บผลมะเดื่อเทศ จากต้นไม้มีหนามหรือ ดังนั้นแหละ ต้นไม้ดีทุกต้นก็ย่อมเกิดผลดี แต่ต้นไม้ชั่วก็ย่อมเกิดผลชั่ว ... เหตุฉะนั้น ท่านจะรู้จักเขาได้เพราะผลของเขา...” – มัตถาย 7: 15-20

ในบทต่อๆ ไปเราจะได้ชี้ให้เห็นว่า ข้อพิสูจน์ของพระบาฮาอูลลาห์จะเป็นไปได้หรือไม่โดยการทดสอบตามหลักดังกล่าวนี้ สิ่งที่ท่านได้กล่าวแล้วนั้นได้บังเกิดเป็นจริงขึ้นหรือไม่ และผลที่บังเกิดนั้นจะเป็นผลดีหรือผลชั่ว หมายความว่า คำพยากรณ์ของพระองค์จะสมจริงและคำสอนของพระองค์จะมีผู้เชื่อถือปฏิบัติ ตามหรือไม่ พระราชกิจที่พระองค์ได้ปฏิบัติมาตลอดชีวิตได้มีส่วนช่วยในการอบรม ยกระดับมนุษยธรรมและ แก่ไขศีลธรรมให้ดีขึ้นหรือไม่ หรือว่าจะกลับเป็นสิ่งตรงกันข้าม

ความยากลำบากในการค้นคว้าหาความจริง

แน่ที่เดียว ย่อมเป็นการยากลำบากแก่ผู้ที่แสวงหาความจริงเกี่ยวกับประเด็นที่กล่าวมานี้ เมื่อใดที่ปรากฏมีการปฏิรูปอันยิ่งใหญ่ทางจิตใจและศีลธรรมเกิดขึ้น ก็มักจะมีผู้ใส่ความบิดเบือนความจริงให้เป็นไปในทางร้ายเสมอ เช่นเดียวกับศาสนาบาไฮได้ถูกใส่ความบิดเบือนความจริงไปอย่างมากมาย เกี่ยวกับการชมเชยระเนงร้ายและความทุกข์ทรมานที่พระบาฮาอูลลาห์และผู้นับถือพระองค์ได้รับนั้นได้ยอมรับว่าเกิดขึ้นจริง ทั้งฝ่ายมิตรและฝ่ายศัตรู อย่างไรก็ตามถ้อยคำของผู้นับถือศาสนาบาไฮและผู้ที่ไม่นับถือแตกต่างกันมากในเรื่องเกี่ยวกับคุณค่าของศาสนานี้ และกิตติคุณของผู้สถาปนาศาสนา เช่นเดียวกับในสมัยพระคริสต์ เรื่องจริงทางเซนพระเยซู การติดตามจงล้างจงผลาญสัญชาติของพระองค์และความทุกข์ทรมานของบุคคลเหล่านั้น ทั้งนักประวัติศาสตร์ชาวคริสเตียนและชาวยิวได้บันทึกไว้ต้องตรงกัน แต่ในขณะที่เดียวกับที่พวกนับถือศาสนาคริสต์กล่าวว่า พระเยซูคือผู้ล่วงพระบัญญัตินานาประการ ซึ่งสมควรแก่การลงโทษทัณฑ์ให้ถึงความตาย

ในทางศาสนาก็เช่นเดียวกับทางวิทยาศาสตร์ ความจริงจะแสดงตัวให้ปรากฏแก่ผู้แสวงหาที่พร้อมที่จะละทิ้งอคติและความเชื่อถืออย่างผิดๆ ออกไปเสีย เขาจะต้องยอมขายทุกสิ่งที่เขาถืออยู่เพื่อที่จะซื้อ “ไข่มุกแท้อันล้ำค่ามหาศาลแม้เพียงเม็ดเดียว” การที่จะศึกษาศาสนาบาไฮให้เข้าใจต้องแท้ในความหมายนั้น เราจะต้องศึกษาด้วยความบริสุทธิ์ใจและด้วยความรักที่ปราศจากการเห็นแก่ตัวเพื่อเป็นทางนำไปสู่ความจริง ทั้งต้องมีความพากเพียรในการศึกษาค้นคว้า และมอบความไว้วางใจให้แก่พระผู้เป็นเจ้าของผู้นำทาง ในพระคัมภีร์ที่ผู้สถาปนาศาสนานี้ได้เขียนไว้ เราจะได้พบลูกกุญแจไขความลึกลับทั้งหมดของการตื่นตัวอย่างใหญ่หลวงของมนุษย์ตลอดจนเครื่องพิสูจน์ที่บ่งชี้ถึงคุณค่าของศาสนา

ความมุ่งหมายของหนังสือนี้

ในบทต่อๆ ไปจะชี้ให้เห็นอย่างเที่ยงธรรมปราศจากอคติเท่าที่จะกระทำได้ถึงลักษณะสำคัญของประวัติศาสตร์และหลักธรรมพิเศษนอกเหนือคำสอนอื่นๆ ของศาสนาบาไฮ เพื่อที่ท่านผู้อ่านจะได้ใช้ดุลพินิจของท่านในความสัมพันธ์ของหลักธรรมนี้ เพื่อท่านจะได้ศึกษาค้นคว้าให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นไปอีก

อย่างไรก็ตาม การค้นคว้าศึกษาหาความจริงนั้นแม้จะเป็นสิ่งสำคัญ แต่ก็มีไข่มุกมุ่งหมายทั้งหมดของชีวิต ความจริงเป็นสิ่งไม่ตาย ไม่ใช่เป็นสิ่งที่นำไปตั้งไว้ในพิพิธภัณฑ์ ปิดป้ายจำแนกประเภท เพื่อตั้งทิ้งไว้เพื่อแสดงให้ชม แต่มันเป็นสิ่งสำคัญแก่ชีวิตที่จะต้องฝังรากลงในหัวใจของมนุษย์และเกิดผลในชีวิตของเขา ก่อนที่จะเก็บเกี่ยวผลตอบแทนเต็มที่จากการศึกษาค้นคว้านั้น

ฉะนั้น จุดมุ่งหมายในการเผยแพร่ความรู้ทางศาสนาก็เพื่อผู้ที่เชื่อถือในสัจธรรมจะได้ปฏิบัติตามคำสอนต่อไป ทั้ง “ดำเนินชีวิตให้อยู่ในทำนองคลองธรรม” และเพื่อเผยแพร่ข่าวที่น่ายินดีนี้ ดังนี้ ยุคแห่งความสุขก็จะมาถึงในมิช้า เมื่อพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเป็นผลสำเร็จในแผ่นดินโลกดุจดั่งที่ได้เป็นผลสำเร็จในสรวงสวรรค์

บทที่ 2

พระบ็อบ – ผู้เบิกทาง

“ผู้กดขี่ได้สังหารผู้เป็นที่รักของสากลโลก โดยคิดว่า การกระทำ
เช่นนั้นจะเป็นการดับแสงสว่างของพระเจ้าที่มีอยู่ท่ามกลางปวงมนุษย์เสีย
และกีดกันไม่ให้มนุษย์ไปถึงธารแห่งชีวิตนิรันดร์ ในสมัยแห่งพระเจ้าผู้ทรงไว้
ซึ่งพระกรุณาธิคุณอันเอนกอนันต์” – พระบาฮาอูลลาห์-ในศาสน์ถึงรอฮิส

ที่กำเนิดแห่งศาสนาใหม่

อิหร่านอันเป็นแหล่งกำเนิดของศาสนาบาไฮนี้ เป็นประเทศที่ไม่มีประเทศใดจะเสมอเหมือนใน
ประวัติศาสตร์โลกในยุคอนันต์ใหญ่โบราณกาล อิหร่านเป็นเสมือนนางพญาอยู่ท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย
มีอารยธรรม มีอำนาจ และความงามอย่างหาชาติใดเปรียบมิได้ อิหร่านได้ให้กำเนิดกษัตริย์ ราชบุรุษ ศาสตรา
กวี นักปรัชญา และศิลปินแก่โลกมากมาย เช่น พระโซโรแอสเตอร์¹ ไชรัส ดาริอุส ฮอพิซ ฟิร์ โดซี แซะดี
และโอมาคัมยัม เป็นต้น ท่านเหล่านี้เป็นเพียงลูกอิหร่านที่มีชื่อเสียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ศิลปะหัตถ์กรอิหร่าน
ล้วนมีฝีมือเลิศ พรหมอิหร่านงดงามวิเศษสุด มีดและดาบมีความคมกริบหาที่เสมอมิได้ ตลอดจนเครื่องปั้นก็
เป็นที่เลื่องลือทั่วโลก อิหร่านได้ทิ้งร่องรอยแห่งความยิ่งใหญ่ในอดีตไว้ทั่วภาคตะวันออกกลาง

แม้กระนั้น ในคริสต์ศตวรรษที่ 18 และ 19 อิหร่านก็ได้จมดิ่งลงสู่สภาพเสื่อมโทรมอย่างน่าสลดใจ
ความรุ่งโรจน์แต่อดีตสูญสิ้นไป การปกครองเหลวไหล การเศรษฐกิจล่มจม บรรดานักปกครองบางพวกก็
อ่อนแอ บางพวกก็โหดร้ายป่าเถื่อนราวกับสัตว์ป่า พวกพระก็ล้วนคือดั่งและคลังศาสนา ส่วนประชาชนก็
ละเลยขาดความเอาใจใส่ต่อสภาพอันเลวร้าย ทั้งมมายุสุมหลงในโซกลาง ประชาชนอิหร่านส่วนมากนับถือ
นิกายซีไอฮ์² แต่ก็มีประชาชนอีกมากที่นับถือศาสนาโซโรแอสเตเรียน ยิว และคริสเตียน ซึ่งล้วนขัดแย้ง
ต่อต้านกันทั้งสิ้น คนเหล่านั้นต่างก็อ้างว่า เขาได้ปฏิบัติตนตามศาสดาผู้ประเสริฐที่สั่งสอน

¹ พระโซโรแอสเตอร์ คือ ศาสดาของโซโรแอสเตอร์, ไชรัส และดาริอุส คือ กษัตริย์, ฮอพิซ ฟิร์ โดซี แซะดี และโอมาคัมยัม
คือ จินตกร

² ภายหลังการสวรรคตของพระโมฮัมหมัดแล้วศาสนาอิสลามได้แบ่งแยกออกเป็น 2 นิกาย นิกายใหญ่ คือ นิกายซีไอฮ์และ
นิกายซุนนี่ นิกายซีไอฮ์อ้างว่าอาลีผู้เป็นบุตรเขยของพระโมฮัมหมัดคือผู้นำศาสนาอิสลามโดยถูกต้อง และทายาทของอาลี
เท่านั้นที่มีสิทธิในการสืบตำแหน่งผู้นำศาสนาต่อไป

ให้พวกเขาบูชาพระเจ้าพระองค์เดียวและอยู่ร่วมกันด้วยความรัก ความสามัคคี แต่กระนั้น พวกเขาที่ชิงชัง รังเกียจซึ่งกันและกัน แต่ละนิกายก็ต่างเห็นไปว่า นิกายอื่นนั้นน่าขยะแขยงดุจดั่งเช่นสุนัขหรือคนอาชรรพ์ ต่างก็แข่งด่าเกลียดซึ่งกันและกัน พวกยิวและโซโรแอสเทรียนจะรู้สึกว่าเป็นอันตรายอย่างยิ่งในการที่จะ ออกมาเดินตามถนนในขณะที่ฝนตก เพราะเสื้อผ้าที่เปียกฝนของเขาอาจจะไปแตะต้องเอาพวกมุสลิมเข้าได้ พวกมุสลิมก็จะคิดว่าตนกลายเป็นคนสกปรกไป และยิวหรือ โซโรแอสเทรียนผู้นั้นอาจจะต้องชดใช้ด้วยชีวิต ถ้าพวกมุสลิมรับเงินไปจากพวกยิวหรือโซโรแอสเทรียน หรือคริสเตียน เขาจะล้างเงินนั้นให้สะอาดก่อนที่จะ ใส่ลงไปใ้ในกระเป๋ และถ้าพวกยิวเห็นเด็กของตนให้หน้าแก่ขอทานชาวมุสลิม เขาก็จะปราดเข้าไปโยนแก้ว จากเด็กทิ้งไปทันทีโดยคิดว่าพวกที่ไม่นับถือศาสนาเช่นเดียวกับพวกตนสมควรจะได้รับการแข่งด่ามากกว่า ความกรุณาปราณี พวกมุสลิมเองก็แบ่งแยกออกเป็นหลายนิกาย ต่างต่อสู้กันอย่างขมขื่นและรุนแรงส่วน พวกโซโรแอสเทรียนนั้นมิได้เข้าร่วมในการสาดน้ำกันนี้ แต่แยกอยู่ส่วนหนึ่งต่างหาก ไม่ยอมคบหาสมาคม กับเพื่อนร่วมชาติที่ต่างศาสนา

ในทางสังคมเล่าก็เสื่อมทรามอย่างช่วยไม่ได้เช่นเดียวกับทางศาสนา การศึกษาถูกทอดทิ้ง ศิลปวิทยาการของชาวฝรั่งเศสถูกมองเห็นเป็นสิ่งสกปรกและขัดแย้งต่อศาสนา ความยุติธรรมกลายเป็นสิ่งน่าขบขัน การ ปล้นสดมภ์เป็นเหตุการณ์ปกติธรรมดา ถนนหนทางเสื่อมโทรมไม่ปลอดภัยในการสัญจร การสุขาภิบาลก็บกพร่องอย่างเลวร้าย

แม้ทุกสิ่งจะอยู่ในสภาพเสื่อมทรามถึงเช่นนั้น แต่คุณธรรมก็ยังมิได้ดับสูญไปจากอิหร่าน แม้ทุกแห่งหนจะเต็มไปด้วยการเห็นแก่ตัวและความหลงมกมายแต่ในที่บางแห่งก็ยังมีวิญญาณแห่งธรรมปรากฏอยู่ และดวงใจของประชากรต่างก็รำลึกหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ประชาชนจำนวนมากต่างก็เฝ้ารอคอยการเสด็จมาปรากฏของศาสนาทูตของพระเจ้าอย่างกระตือรือร้น และเชื่อว่าเวลาแห่งการเสด็จมาของพระองค์ได้มาถึงแล้ว นี่แหละคือสภาพในอิหร่านเมื่อพระบ็อบ ผู้ประกาศข่าวแห่งยุคใหม่ ได้กระทำให้เกิดความตื่นเต้นขึ้นทั่วประเทศด้วยข่าวของพระองค์

ชีวิตในเยาว์วัย

มีร์ซา อาลี โมฮัมหมัด ผู้ซึ่งภายหลังมีสมญานามว่า พระบ็อบ(แปลว่า ประตุ) ประสูติที่จังหวัดชีราซ ประเทศอิหร่าน วันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2362 พระองค์เป็นเชยิดผู้หนึ่ง คือเป็นผู้สืบสายโลหิตของพระศาสดา โมฮัมหมัด บิดาของพระองค์เป็นพ่อค้าที่มีชื่อเสียง เสียชีวิตภายหลังที่พระบ็อบทรงประสูติแล้วเล็กน้อย นับแต่นั้นมาพระองค์ก็อยู่ในความดูแลอบรมของผู้เป็นลุงทางฝ่ายมารดา ซึ่งเป็นพ่อค้าอยู่ในจังหวัดชีราซ

พระองค์ได้เรียนอ่านและได้รับการศึกษาเบื้องต้นอันเป็นประเพณีของเด็ก³ เมื่ออายุ 15 ปี พระองค์ได้เริ่มทำกิจการค้ากับผู้ปกครอง ต่อมาได้ไปทำงานกับลุงอีกผู้หนึ่งที่จังหวัดบูเซอร์ซึ่งอยู่บนฝั่งทะเลของอ่าวอิหร่าน

ในวัยหนุ่ม พระองค์เป็นผู้มีชื่อเสียง เพราะเป็นผู้มีรูปร่างและมีเสน่ห์ มีภูมิธรรมสูง และเป็นผู้ใญ่บุญ พระองค์คร่ำเคร่งต่อการสวดมนต์ อดอาหารและถือศีลอด เกร็งครัดต่อบทบัญญัติต่างๆ ของศาสนา โมฮัมหมัด และไม่เพียงแต่จะเชื่อฟังตามตัวอักษรเท่านั้น หากยังได้เข้าถึงวิญญาณแห่งคำสั่งสอนของพระโมฮัมหมัดด้วย ทรงสมรสเมื่อพระชนมายุ 22 พรรษา ให้กำเนิดบุตรชายหนึ่งคนในปีแรกแห่งการเผยแผร์ศาสนา และบุตรชายนั้นเสียชีวิตในขณะที่ยังเป็นทารกอยู่

ประกาศศาสนา

เพื่อเป็นการสนองพระโองการของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อพระบ็อบมีพระชนม์ได้ 25 พรรษา ได้ประกาศว่า “พระองค์คือธารแห่งพระคุณจากพระมหาบุรุษองค์หนึ่งที่ยังมีปรากฏองค์อันเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งความล้ำเลิศ สมบูรณ์ชั่ววันรันดร์ พระบ็อบจะทรงปฏิบัติตามพระประสงค์ของท่านผู้นั้นและจะจงรักภักดีต่อความรักของท่านผู้นั้น “จากหนังสือ Episode of the Bag” เขียนไว้ว่า

ความหมายของคำว่า “บ็อบ” คือ พระองค์คือธารแห่งพระคุณจากพระมหาบุรุษองค์หนึ่งที่ยังมีปรากฏองค์อันเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งความล้ำเลิศ สมบูรณ์ชั่ววันรันดร์ พระบ็อบจะทรงปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระองค์ผู้นั้นและจะจงรักภักดีต่อความรักของท่านผู้นั้น “จากหนังสือ Episode of the Bab”

ในยุคนั้น ความเชื่อที่ว่าวาระแห่งการมาปรากฏองค์ของศาสนทูตของพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว เป็นความเชื่อที่แพร่หลายโดยเฉพาะในหมู่ผู้นับถือนิกายเซคิ และพระบ็อบได้ประกาศภาระหน้าที่ของพระองค์เป็นครั้งแรกกับโมลลา ไฮเซน โบซริอี ท่านอาจารย์คนสำคัญของนิกายนี้ ในพระคัมภีร์บายัน ซึ่งเป็นคัมภีร์ที่

³ เรื่องนี้ นักประวัติศาสตร์กล่าวว่า ความเชื่อถือของประชาชนจำนวนมากในภาคตะวันออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้นับถือศาสนาบ็อบ (ปัจจุบันเรียกว่าบาไฮศาสนิกชน) เชื่อว่าพระบ็อบมิได้รับการสั่งสอนมาจากผู้ใดเลย แต่พวกเขาขมุกขมูญมีเจตนาที่จะทำให้พระบ็อบต่ำลงในสายตาของประชาชน จึงกล่าวว่า ความรู้ความฉลาดของพระบ็อบนั้นเป็นเพราะพระองค์ได้รับการสั่งสอนอบรมมา หลังจากที่ได้สืบสวนความเป็นจริงอย่างถี่ถ้วนแล้ว ได้พบหลักฐานว่า ในเยาว์วัยพระบ็อบเคยไปมาบ้านเซค โมฮัมหมัด (ซึ่งรู้จักกันอีกนามหนึ่งว่า อะบีด) อยู่ระยะหนึ่ง ที่นั่นพระองค์ได้รับการสอนให้อ่านเขียนและภาษาเปอร์เซียและนี่เองที่พระบ็อบได้กล่าวไว้ในพระคัมภีร์บายัน ซึ่งท่านทรงเขียนด้วยพระองค์เองว่า “โอ โมฮัมหมัดผู้เป็นครูของข้าพเจ้า...”

อย่างไรก็ตาม เรื่องที่น่าสนใจยิ่งก็คือ เซคผู้เคยเป็นครูของพระบ็อบมาก่อนนี้ ภายหลังได้กลับมาเป็นสาวกผู้สัตย์ซื่อของศิษย์ของเขาเอง และหะยี ไชยิด อาลี ผู้เป็นลุงและเป็นเสมือนบิดาของพระบ็อบก็กลับมาเป็นผู้นับถือศรัทธาในพระบ็อบอย่างแรงกล้าและได้ถูกสังหารในฐานะที่เป็นศาสนิกชนแห่งพระบ็อบ

ผู้ค้นคว้าหาความจริงจะสามารถทราบเรื่องราวอันลึกลับนี้ได้ แต่บาไฮศาสนิกชนทราบแน่ชัดว่า การศึกษาที่พระบ็อบได้รับมาจากคุณของพระองค์นั้นเป็นแต่เพียงการศึกษาเบื้องต้นเท่านั้น ส่วนความรู้อันยิ่งใหญ่เหนือธรรมดาสามัญที่ปรากฏแก่พระองค์นั้นเกิดขึ้นในองค์ของพระองค์เองและจากพระผู้เป็นเจ้า

พระบ็อบทรงเขียนด้วยพระองค์เอง ได้กล่าวถึงกำหนดเวลาที่พระองค์ได้ประกาศหน้าที่ของพระองค์ว่าเป็นเวลา 2 ชั่วโมง 11 นาที ภายหลังจากพระอาทิตย์ตกดินในวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2387 ศาสนาบาไฮนับการเริ่มต้นวันใหม่เมื่อเวลาดวงอาทิตย์ตกดิน มิใช่นับเมื่อเที่ยงคืนล่วงไปแล้วดังชาวยุโรป ฉะนั้นการฉลองวันประกาศภารกิจของพระบ็อบก็คือวันที่ 23 พฤษภาคม พระอับดุลบาฮา ก็ถือกำเนิดในคืนเดียวกันนี้เอง แต่ไม่เป็นที่ทราบแน่นอนว่าชั่วโมงใด ภายหลังจากการค้นคว้าอย่างแท้จริงแล้ว โมลลา โฮเซน โบซรี่ ก็แน่ใจว่าศาสนทูตที่พวกซีไอซีได้เฝ้ารอคอยมานานแล้วนั้นได้เสด็จมาแล้วจริงๆ บรรดามิตรสหายหลายคนของเขาต่างก็มีความเชื่อมั่นเช่นเดียวกัน ต่อมาผู้นับถือนิกายเซคซึ่งภายหลังว่าบ็อบศาสนิกชนได้ยอมรับว่าพระบ็อบก็คือศาสนทูตพระองค์นั้น ครั้นแล้วชื่อเสียงขององค์พระศาสดาหนุ่มก็เริ่มขจรขจายไปอย่างรวดเร็วตลอดดินแดนอิหร่าน

การเผยแพร่ศาสนาบ็อบ

สานุศิษย์ 18 คนแรกของพระบ็อบ(รวมทั้งพระองค์เองด้วยเป็น 19) เป็นที่รู้จักกันว่าเป็น “พญัษณะแห่งการมีชีวิต” (Letter of Living) พระบ็อบได้ส่งสานุศิษย์เหล่านี้ออกไปยังภาคต่างๆ ของอิหร่านและตุรกีเพื่อเผยแพร่การเสด็จมาของพระองค์ ในขณะเดียวกัน พระองค์เองก็ทรงออกไปนมัสการที่นครเมกกะ ไปถึงที่นั่นเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2387 และประกาศภารกิจของพระองค์อย่างเปิดเผย เมื่อเสด็จกลับมาจากเมืองบูเชอร์ ทรงก่อให้เกิดความตื่นตะหนกอย่างใหญ่หลวงโดยการประกาศว่า พระองค์คือทวารของพระผู้เป็นเจ้า และด้วยโวหารอันร้อนแรง ความน่าพิศวงในการเขียนอย่างรวดเร็วดังถูกดลบันดาล ความฉลาดและรอบรู้อันล้ำเลิศ ความกล้าหาญและมีพลังเช่นนักปฏิรูปเหล่านี้ได้ก่อให้เกิดศรัทธาอย่างแรงกล้าในบรรดาผู้นับถือพระองค์ แต่กลับเป็นการกระตุ้นให้ชาวมุสลิมเพิ่มความเป็นปฏิปักษ์ยิ่งขึ้น บรรดาปราชญ์ฝ่ายซีไอซีต่างพากันประณามพระองค์อย่างรุนแรงและชักชวนเจ้าเมืองฟาร์สผู้มีนามว่า โฮเซน ข่าน ผู้คลั่งศาสนาและนักการเมืองที่กดขี่ให้รวบรวมความคิดใหม่ ซึ่งพวกเขาถือว่าเป็นความคิดเห็นที่ผิดประเพณีนี้เสีย ดังนั้นพระบ็อบจึงถูกลงโทษมาเป็นลำดับ โดยถูกจำคุกหลายครั้ง ถูกเนรเทศออกจากเมืองหลายหน ถูกสอบสวนต่อคณะตุลาการ ถูกโบยและถูกกระทำให้ได้รับความเสื่อมเสียพระเกียรติด้วยวิธีการต่างๆ ในที่สุด พระองค์ถูกประหารชีวิตเมื่อ พ.ศ. 2393

ข้อพิสูจน์ความจริงของพระบ็อบ

การเป็นปฏิปักษ์ต่อการประกาศศาสนาบ็อบได้ทวีคูณขึ้นเมื่อนักปฏิรูปหนุ่มได้ประกาศต่อไปว่า พระองค์คือพระมีฮดี (Mahdi) หรือ มาร์ฮดี ผู้ซึ่งพระโมฮัมหมัดได้ทรงกล่าวไว้ว่าจะเสด็จกลับมาอีก ฝ่ายนิกาย

ซีไอเอเองก็ยืนยันว่าพระมิฮ์ดี กับพระอิหม่ามที่ 12⁴ เป็นองค์เดียวกันซึ่งได้หายสาบสูญไปอย่างลึกลับเมื่อประมาณพันปีที่แล้วเขาเชื่อว่า พระองค์ยังมีชีวิตอยู่และจะกลับคืนมาอีกในร่างเดิมดังเช่นแต่ก่อน พวกเขาพากันเข้าใจเอาตามตัวอักษรอย่างจริงจังในเรื่องการทำนายเกี่ยวกับอาณาจักรของพระองค์ พระรัศมีภาพชัยชนะ และ “เครื่องหมาย” แห่งการเสด็จมาของพระองค์เช่นเดียวกับพวกยิวในยุคของพระคริสต์ที่แปลความหมายคำพยากรณ์ที่คล้ายคลึงกันเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระมาซีฮา(เยซู) เขาเชื่อว่า พระองค์จะเสด็จกลับมาพร้อมด้วยความยิ่งใหญ่ในแผ่นดินโลก สะพรั่งด้วยกองทัพอันเกรียงไกรและประกาศศาสนาของพระองค์ว่าจะทรงชุบคนที่ตายแล้วให้ฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาได้เป็นต้น เมื่อเครื่องหมายเหล่านี้ไม่ปรากฏให้แลเห็นพวกนิกายซีไอเอจึงปฏิเสธพระบ็อบด้วยความกลัว เกลียดชังอย่างรุนแรงเช่นเดียวกับที่ชาวยิวได้กระทำต่อพระเยซู ส่วนทางด้านผู้นับถือศาสนาบ็อบนั้นมีความเห็นว่าอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระผู้ที่ปวงมนุษย์เฝ้าคอยนั้น เป็นอำนาจยิ่งใหญ่ในหัวใจของมนุษย์เช่นเดียวกับความยิ่งใหญ่ของ “บุคคลแห่งความเศร้าโศก”(พระเยซู) แห่งกาลิเลาย อำนาจของพระองค์ก็คืออำนาจทางธรรมไม่ใช่ทางโลก ชัยชนะของพระองค์ก็คือชัยชนะในหัวใจของปวงมนุษย์ พวกเขาพิสูจน์ข้ออ้างของพระบ็อบได้มากมายจากชีวิตอันมหัศจรรย์ และจากหลักธรรมคำสอนของพระองค์ จากความเชื่อที่อันแน่วแน่จากความมั่นคงที่ไม่มีสิ่งใดจักชนะได้ และจากอำนาจของพระองค์ที่ชุบชีวิตวิญญาณใหม่ของพวกเขาที่อยู่ในหลุมฝังศพของความผิดและความโง่เขลา

แต่พระบ็อบมิได้หยุดยั้งการพิสูจน์ว่า พระองค์คือพระมิฮ์ดี และทรงใช้สมญานามว่า “นคทียีโอลา” หรือ “จุดแรก” ซึ่งเป็นผู้ให้ความคิดและอำนาจแก่พวกเขา ในการใช้สมญานามนี้พระบ็อบได้ประกาศฐานะของพระองค์ว่าทรงอยู่ในระดับเดียวกับองค์ศาสดาทั้งหลายเช่นเดียวกับที่พระโมฮัมหมัดได้ประกาศมาแล้ว และข้อนี้เอง ในสายตาของพวกซีไอเอ พระบ็อบจึงถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้หลอกลวง เช่นเดียวกับพระโมเสสและพระเยซูได้เคยถูกกล่าวหามาแล้วในอดีต พระบ็อบได้สถาปนาการนับกำหนดวันเดือนปีขึ้นใหม่ โดยถือเอาการนับตามสุริยคติมาใช้แทน และตั้งต้นนับศักราชจากปีที่พระองค์เริ่มประกาศศาสนา

4. ตามพระราชบัญญัติของพระเจ้า อิหม่ามแห่งนิกายซีไอเอ คือทายาทขององค์ศาสดาโมฮัมหมัดผู้ซึ่งชาวมุสลิมทั้งหลายจะต้องเคารพเชื่อฟัง อิหม่ามทั้งหมด 12 พระองค์ตามลำดับ องค์แรกคือ อาลีผู้เป็นญาติของบุตรเขยของพระศาสดา พวกซีไอเอเรียกอิหม่ามองค์ที่ 12 ว่า พระมิฮ์ดี พวกเขา กล่าวว่า พระมิฮ์ดีมิได้มรณะแต่ได้สูญหายไปใต้อุโมงค์ใต้ดินเมื่อประมาณ พ.ศ. 1494 และพระองค์จะเสด็จกลับมาอีกเมื่อถึงกำหนดเวลาอันควร และจะกระทำให้พวกนอกศาสนาพ่ายแพ้ และทรงสถาปนายุคแห่งความสุขสันต์ขึ้น

การกดขี่ข่มเหงรุนแรงขึ้น

เนื่องมาจากการเผยแพร่ศาสนาของพระบ็อบมีผลเป็นไปอย่างรวดเร็วน่าตื่นตกใจ ซึ่งชนทุกชั้น ทั้งยากจนและมั่งมี ทั้งฉลาดและโง่ ได้ต้อนรับอย่างกระตือรือร้น ทำให้ศัตรูดำเนินการปราบปรามอย่างโหดเหี้ยมทารุณยิ่งขึ้น บ้านช่องถูกปล้นสะดมและทำลาย สตรีถูกจับกุมและฉุดคร่า ในเมืองเตหะราน เมืองฟาร์ส เมืองมาเซเนดาราณ และที่อื่นๆ ผู้เลื่อมใสศรัทธาถูกสังหารมากมาย บ้างก็ถูกตัดศีรษะ ถูกแขวนคอ ถูกยัดใส่กระบอกปืนใหญ่แล้วยิงต่างกระสุน บ้างก็ถูกเผาไฟหรือสับเป็นชิ้นๆ ถึงแม้พวกปฏิปักษ์จะกดขี่ทารุณสักเพียงใดก็ตาม การประกาศศาสนาก็ยังคงดำเนินต่อไป เป็นความจริงที่การกดขี่ยิ่งมากขึ้นเพียงใด ความมั่นใจของผู้นับถือก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้นเพียงนั้น ดังนั้นคำพยากรณ์ที่เกี่ยวกับการกลับมาของพระมีฮ์ดีจึงเป็นไปอย่างสมจริงโดยแท้ ดังคำโบราณที่พวกซีไอส์เชื่อว่าเป็นความจริง กล่าวไว้ว่า

“ความสมบูรณ์ของพระโมเสสความประเสริฐของพระเยซู และความอดทนของโยบ รวมอยู่ในองค์พระมีฮ์ดีอย่างสมบูรณ์ เหล่าอัครสาวกของพระองค์จะถูกเหยียดหยามในยุคของพระองค์ และพวกศัตรูจะตัดศีรษะของพวกเขาเอาไปแลกเปลี่ยนให้เพื่อต่างของกำนัล ท่านเหล่านี้จะถูกฆ่าและเผา จะได้รับความหวาดกลัวตระหนกตกใจและท้อถอย แผ่นดินจะถูกย้อมด้วยโลหิต ผู้หญิงจะวิปโยค ท่านเหล่านี้แหละคืออัครสาวกของเราโดยแท้” – จาก New History of the Bob

การสละชีวิตของพระบ็อบ

เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2393 ขณะเมื่อพระบ็อบทรงมีพระชนมายุได้ 31 พรรษา พวกศัตรูผู้คลั่งศาสนาได้ประหารชีวิตพระบ็อบเสีย พระองค์ถูกนำไปสู่ตะแลงแกงที่สนามในกองทหารในเมืองทาบรีซพร้อมด้วยอะกา โมหะหมัด อาลี สาธุศิษย์หนุ่มผู้จงรักภักดีผู้ขอรับความทรนทานร่วมกับพระองค์ด้วยขณะนั้นเป็นเวลาประมาณสี่โมงเช้า ท่านทั้งสองถูกแขวนด้วยเชือกมัดรอบบ่าไว้แล้ว ศีรษะของอะกา โมหะหมัด อาลี พิงอยู่กับอกของพระบ็อบผู้ซึ่งเป็นที่รักยิ่งของเขา กองทหารอาเมเนียนได้รับคำสั่งให้ยิง แต่ครั้นเมื่อควันปืนจางหายไปแล้วกลับปรากฏว่าพระบ็อบและสหายของพระองค์ยังคงมีชีวิตอยู่ กระสุนเป็นเพียงแต่ตัดสายเชือกที่แขวนร่างของทั้งสองให้ขาดออกเท่านั้น ทั้งสอง จึงร่วงลงมาสู่พื้นดินโดยมิได้รับบาดเจ็บอะไรเลย พระบ็อบและสหายของพระองค์จึงเดินเข้าไปยังห้องๆ หนึ่งที่อยู่ใกล้ๆ ที่ประหาร และได้พบปะสนทนากับมิตรผู้หนึ่ง ครั้นประมาณตอนเที่ยงจึงถูกจับไปประหารอีกครั้ง พวกทหารอาเมเนียนเห็นเป็นมหัศจรรย์จึงไม่เต็มใจที่จะทำการประหาร ทางทหารต้องเปลี่ยนกองทหารกองใหม่มาทำหน้าที่แทน และครั้งนี้ร่างของทั้งสองก็ปรุปรุนไป

ด้วยกระสุนปืน เป็นที่น่าสยดสยอง แม้ว่าใบหน้าของพระองค์จะมีได้ถูกกระสุนปืนเลยก็ตาม⁵

โดยการกระทำอันเหตุโหดนี้ กองทหารในเมืองทาบรีซจึงกลายเป็นภูเขาควारीที่สอง⁶ พวกศัตรูของพระบ็อบต่างก็เร็งใจว่ามีชัยชนะ โดยคิดเอาว่าศาสนาบ็อบได้ถูกโค่นรากลงแล้ว และการกำจัดกวาดล้างโดยสิ้นเชิงก็จะเป็นการง่าย แต่ชัยชนะของพวกเขาเป็นแต่เพียงระยะเวลาสั้น เขาไม่เข้าใจว่า อันชวานนั้นไม่สามารถจะโค่นทำลายต้นไม้แห่งสัจจะเสียได้ เขาไม่เข้าใจว่าอาชญากรรมที่ตนก่อขึ้นนั้นจะทำให้ศาสนาบ็อบเจริญเติบโตยิ่งขึ้น การสละชีวิตของพระบ็อบเป็นตามความปรารถนาอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และเป็นสิ่งตั้งใจให้ผู้นับถือพระองค์สนิทแน่นยิ่งขึ้น พวกเขาจึงพยายามดับไฟเพียงใด แสงเพลิงก็ยิ่งสว่างโชติขึ้นเพียงนั้น

พระสถูปบทยอดเขาคาร์เมล

หลังจากที่พระบ็อบถูกประหารชีวิตแล้ว พระศพของพระองค์และสานุศิษย์ผู้ร่วมพลีชีวิตด้วยก็ถูกโยนออกไปริมคูนอกกำแพงเมือง ประมาณเที่ยงคืนของคืนต่อมา ศาสนิกชนแห่งพระบ็อบกลุ่มหนึ่งได้ลอบนำพระศพไปซ่อนไว้ในที่ลับในอิหร่านเป็นเวลาหลายปี ภายหลังได้นำมาสู่ประเทศปาเลสไตน์ด้วยความยากลำบากและเต็มไปด้วยอันตราย ปัจจุบันพระศพได้ประดิษฐานเป็นสง่าอยู่ในสถูปที่ตั้งอยู่บนไหล่เขาคาร์เมลซึ่งไม่ห่างไกลจากถ้ำเอลิยาเท่าใดนัก และห่างเพียงประมาณสามสิบลไมล์จากสถานที่ที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงประทับอยู่หลายปีในระยะหลังของชีวิตและเป็นเป็นที่ที่พระศพของพระบาฮาอุลลาห์ประดิษฐานอยู่นั้น ประชาชนนับแสนๆ จากส่วนต่างๆ ของโลกที่มานมัสการ ณ พระสถูปของพระบาฮาอุลลาห์ไม่มีผู้ใดจะละเว้นไปสักการะที่เก็บพระศพของพระบ็อบผู้จงรักภักดีและผู้เบิกทางของพระบาฮาอุลลาห์เสียได้

พระคัมภีร์ของพระบ็อบ

พระบ็อบได้ทรงเขียนพระคัมภีร์ไว้มากมาย และทรงเขียนได้อย่างรวดเร็วโดยปราศจากการศึกษาหรือเตรียมไว้ล่วงหน้าเลย ทรงอธิบายพระคัมภีร์กุรอานอย่างประณีต พรรณนาโองการได้อย่างลึกซึ้งและทรงสวดมนต์ได้คล่องแคล่วจับใจ ซึ่งกล่าวกันว่า นี่เป็นข้อพิสูจน์ข้อหนึ่งว่าเป็นการดลบันดาลของพระผู้เป็นเจ้า การเขียนของพระองค์สรุปได้ดังนี้

5. พระบ็อบ พระเยชู และพระโซโรแอสเตอร์ ล้วนถูกประหารชีวิตเพื่อศาสนาทั้งสิ้น

6. ภูเขาควारीเป็นสถานที่ที่พระเยชูคริสต์ถูกประหารชีวิต

“พระคัมภีร์บางตอนของพระบ็อบได้อธิบายข้อความของพระคัมภีร์กูรานบางตอนก็เป็นคำสวดบางตอนก็เป็นคำเทศนา บางตอนก็ส่งเสริมให้มนุษย์เปลี่ยนแปลงอุปนิสัยใจคอและให้รำลึกถึงพระเจ้าและคุณธรรมความดียิ่งกว่ากิเลสทั้งปวงในทางโลก แต่สิ่งสำคัญในพระคัมภีร์นี้ก็คือนำสรรเสริญและคำกล่าวถึงพระศาสดาองค์ที่ปวงประชากรเผ่ารอคอยซึ่งจะเสด็จมาปรากฏในมิช้านั้น พระศาสดาองค์นี้คือจุดมุ่งหมายอันแท้จริงจุดเดียวของพระบ็อบ และทรงเป็นที่รักยิ่งและเป็นความปรารถนาของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงถือว่าตัวของพระองค์เองนั้นเป็นผู้ประกาศข่าวที่น่ายินดีแห่งการเสด็จมาของพระศาสดาพระองค์นั้น และทรงถือว่าพระองค์เองเป็นแต่เพียงหนทางที่พระศาสดาผู้ประเสริฐจะเสด็จมา พระองค์มิได้หยุดยั้งการกล่าวสรรเสริญพระศาสดาพระองค์นี้ ไม่ว่าในยามกลางคืนหรือกลางวันหรือแม้แต่สักครู่เดียวทรงบอกกล่าวให้ประชาชนเผ่ารอคอยการเสด็จมาของพระศาสดาองค์ใหม่ ดังที่ทรงกล่าวไว้ในคัมภีร์ว่า “เราเป็นพยชนะตัวหนึ่งในพระคัมภีร์อันใหญ่ยิ่งเล่มนั้น”⁷ และเป็นหยาดน้ำหยดหนึ่งจากมหาสมุทรอันไพศาลปราศจากซึ่งขอบเขต⁸ เมื่อพระองค์เสด็จมาแล้วคุณลักษณะของเรา ความลึกลับของเรา และปริศนาที่เราได้กล่าวไว้ก็จะเป็นที่ประจักษ์แจ้ง ศาสนาของเราซึ่งขณะนี้ยังเป็นประหนึ่งเด็กที่ยังอยู่ในครรภ์มารดาที่จะเจริญเติบโตขึ้นกลายเป็นความงามอันวิเศษสุด และจะตกแต่งกายด้วยอาภรณ์แห่งการสรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงเป็นผู้สร้างที่ดีที่สุด ดั่งนี้การรำลึกถึงพระศาสดาพระองค์นั้นของพระบ็อบจึงเป็นประหนึ่งดวงเทียนที่ให้ความสว่างในยามกลางคืนที่ในคุกมากู⁹ และการรำลึกถึงนี้เป็นมิตรอันประเสริฐของพระองค์ในยามที่ประสบความทุกข์ยากในคุกซีริก¹⁰ ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงดื่มด่ำอยู่ด้วยน้ำทิพย์ชะโลมใจ และมีความสุขด้วยการรำลึกถึงพระศาสดาพระองค์นั้น” – จากหนังสือ Episode of the Bob

ผู้ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าจะสำแดงให้ปรากฏ

เราอาจเปรียบเทียบพระบ็อบกับโยฮัน แบปติสโต¹¹ ได้ แต่ทว่าตำแหน่งของพระบ็อบนั้นมีใช้เพียงแต่เป็นผู้นำข่าวมาแจ้งหรือผู้ล่วงหน้ามาก่อนเท่านั้น หากทรงเป็นศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าด้วย คือ

⁷ พระคัมภีร์อันยิ่งใหญ่ หมายถึง พระบาฮาอุลลาห์

⁸ มหาสมุทรอันไพศาลปราศจากซึ่งขอบเขต หมายถึง พระบาฮาอุลลาห์

⁹ มากู เป็นคุกแห่งแรกที่พระบ็อบถูกจองจำ

¹⁰ ซีริก เป็นคุกแห่งที่สองที่พระบ็อบถูกจองจำ

¹¹ โยฮัน แบปติสโต คือผู้เบิกทางหรือผู้ล่วงหน้ามาแจ้งข่าวแก่ประชาชนว่า วันหนึ่งพระบรมศาสดาที่ประชาชนเผ่าคอยจะเสด็จมาปรากฏในโลกนี้ และแล้วมิช้านั้น พระเยซูคริสต์ ก็ได้มาปรากฏขึ้นจริงตามคำของโยฮัน

เป็นองค์สถาปนาศาสนาของพระองค์เองโดยแท้ แม้ว่าศาสนาของพระองค์จะมีระยะเวลาสั้น บาไฮศาสนิกชนกล่าวว่า พระบ็อบและพระบาฮาอูลลาห์ทรงเป็นองค์สถาปนาศาสนาของทั้งสองพระองค์ร่วมกัน¹² ข้อความดังต่อไปนี้ของพระบาฮาอูลลาห์เป็นสิ่งพิสูจน์ความจริงข้อนี้ “เหตุใดในศาสนาอันมีอนุภาพน่าพิศวง (บาไฮ) ยี่งนี้จึงแยกจากศาสนาเดิม (ศาสนาบ็อบ) ของเราในช่วงเวลาสั้น ข้อนี้เป็นความลับที่ไม่มีใครสามารถเผยและหยั่งรู้ได้ ช่วงระยะเวลาที่ได้ถูกกำหนดมาก่อนแล้วและไม่มีผู้ใดจะสามารถค้นพบเหตุผลของมัน จนกว่าเขาจะได้รู้จากพระคัมภีร์ลึกลับของเรา”

อย่างไรก็ตาม เมื่อพระบ็อบได้ทรงเขียนเกี่ยวกับพระบาฮาอูลลาห์ ก็ทรงแสดงออกความไม่เห็นแก่พระองค์เองโดยแท้จริง โดยทรงเขียนเกี่ยวกับวาระที่พระเจ้าจะสำแดงให้ท่านผู้นั้นปรากฏว่า

“หากผู้ใดจะได้ฟังข้อธรรมของพระองค์แม้เพียงข้อเดียวและท่องจำได้ขึ้นใจ ย่อมดีกว่าที่เขาจะท่องจำคัมภีร์บายัน¹³ ตั้งพันเท่า” – จากหนังสือ Episode of the Bab

พระองค์มีความสุขในการอดทนต่อสู้กับความทุกข์ยากลำบากทั้งหลาย ถ้าการปฏิบัติเช่นนั้นจะทำให้หนทางราบรื่นได้แม้แต่เพียงเล็กน้อยสำหรับ “ผู้ซึ่งพระเจ้าจะสำแดงให้ปรากฏ” ผู้เป็นบ่อเกิดแห่งเดียวที่จิตใจพระองค์และเป็นสิ่งเดียวที่พระองค์รัก

การฟื้นฟู สวรรค์ และนรก

ตอนสำคัญแห่งคำสอนของพระบ็อบก็คือ คำอธิบายที่เกี่ยวกับการฟื้นฟู วันแห่งการพิพากษาโลก สวรรค์ และนรก พระองค์กล่าวว่า การฟื้นคืนชีวิตหมายความว่า การปรากฏพระองค์ของพระศาสดาองค์ใหม่ของดวงอาทิตย์แห่งสัจจะ การปลุกคนตายให้ฟื้นขึ้นก็คือการปลุกจิตวิญญาณของผู้ที่หลับไหลอยู่ในหลุมแห่งความโง่เขลา แห่งการละเลยไม่เอาใจใส่และแห่งตัณหาราคะ วันแห่งการพิพากษาโลกก็คือยุคแห่งการปรากฏของพระศาสดาองค์ใหม่ ไม่ว่าผู้ใดจะยอมรับเอาศาสนาของพระองค์หรือไม่ก็ตาม ผู้งแะก็ย่อมจะเป็นแกะหาเป็นแพะไม่ เพราะแกะย่อมจะจำเสียงเรียกของคนเลี้ยงได้และย่อมจะเดินตามเขา สวรรค์ก็คือความสุขที่รู้จักและรักใคร่ พระผู้เป็นเจ้าของซึ่งทรงเปิดเผยพระองค์ โดยผ่านทางศาสนทูตของพระองค์โดยวิธีนี้แต่ละบุคคลก็จะรับเอาคุณธรรมอย่างเต็มที่เท่าที่เขาจะสามารถรับเอาได้ และหลังจากสิ้นชีวิตไปแล้วก็จะ

¹² ผู้นับถือศาสนาบ็อบและผู้นับถือศาสนาบาไฮเชื่อมั่นว่าศาสนาบ็อบและศาสนาบาไฮเป็นศาสนาเดียวกัน

¹³ คัมภีร์บายัน คือคัมภีร์ที่พระบ็อบทรงเขียน

เข้าสู่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าและอยู่ในสวรรค์ชั่วกาลปาวสาน นรกก็คือการตัดขาดจากคุณธรรมความดีนั้นทั้งมิได้รับความดีอันสูงส่ง และยังสูญเสียความรักจากพระผู้เป็นเจ้า พระบ็อบทรงชี้แจงอย่างมั่นคงว่า ข้อความเหล่านี้มิได้มีความหมายแตกต่างไปจากความหมายเหล่านี้เลย สิ่งที่เคยพากันเชื่อเรื่องคนตายแล้วกลับฟื้นขึ้นมาเป็นตัวเป็นตน สวรรค์และนรกที่มองเห็นเป็นรูปเป็นร่างนั้นเป็นแต่เพียงคำพูดเปรียบเทียบ พระองค์สอนว่า หลังจากตายแล้วมนุษย์ก็ยังมีชีวิตอยู่ และในชีวิตนั้นจะก้าวหน้าไปสู่คุณธรรมความดีอันประเสริฐอย่างไม่หยุดยั้ง

จริยธรรมและสังคม

ในข้อเขียนของพระบ็อบได้สั่งสอนสานุศิษย์ของพระองค์ว่า พวกเขาจะต้องปฏิบัติต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยความรักฉันทันพี่น้องและด้วยความสุภาพอ่อนโยนเป็นพิเศษ พวกเขาจะต้องศึกษาศิลปะและงานอาชีพต่างๆ คน ต้องได้รับการศึกษาข้อมูลฐานในยุคใหม่ซึ่งเริ่มต้นแต่บัดนี้ สตรีจะต้องได้รับเสรีภาพมากขึ้น คนยากไร้จะได้รับการสงเคราะห์จากสถาบันทางการคลัง แต่ห้ามขมขานและตีขมของมีนเมาอย่างเด็ดขาด

มูลเหตุที่ทำให้ผู้นับถือศาสนาบ็อบอย่างจริงจังนั้นมีสมมุติฐานมาจากความรักที่มีต่อพระผู้เป็นเจ้า และมีต่อเพื่อนมนุษย์เป็นใหญ่ มิใช่หวังจะได้รางวัลตอนแทนหรือกลัวจะถูกลงโทษ พระองค์ได้กล่าวไว้ในพระคัมภีร์บายันว่า

“แม้ว่าการนมัสการพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะได้รับการตอบแทนด้วยกองไฟก็ตาม เจ้าจงปฏิบัติกิจต่อไปโดยไม่เปลี่ยนแปลง ถ้าเจ้าปฏิบัติเพราะความเกรงกลัวเท่านั้น ย่อมไม่เป็นการเพียงพอ และไม่ควรคู่แก่ความบริสุทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า จงอย่าหวังที่จะได้ไปสวรรค์ฝ่ายเดียว ถ้าเจ้าปฏิบัติเช่นนั้น เจ้าก็ถือว่าพระเจ้าและสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้นมีค่าอย่างเดียวกัน” – จากหนังสือ Babis of Persia

ความทุกข์ทรมานและชัยชนะ

ข้อความที่คัดมาข้างต้นนี้ได้แสดงให้เห็นถึงเจตน์จำนงที่เร้าใจพระบ็อบอยู่ชั่วชีวิตของพระองค์ เพื่อที่จะรู้จักและรักพระผู้เป็นเจ้า เพื่อที่จะเป็นกระจกส่องให้เห็นคุณสมบัติของพระผู้เป็นเจ้าและเพื่อเตรียมหนทางไว้สำหรับการเสด็จมาแห่งองค์ศาสนทูตของพระองค์ นี่เป็นจุดหมายอันเดียวแห่งการมีชีวิตอยู่ของพระบ็อบ สำหรับพระองค์นั้น ชีวิตไม่มีสิ่งใดน่าเกรงขามและความตายก็มีใช้สิ่งเจ็บปวดแต่อย่างใด เพราะความรักได้ขจัดเสียซึ่งความหวาดกลัว และการสละชีวิตก็เป็นสิ่งปลื้มปิติได้ถวายทุกสิ่งแด่พระเจ้าผู้เป็นที่รักยิ่ง

น่าประหลาดแท้! ที่ดวงใจบริสุทธิ์สะอาด บรมครูผู้ถูกตลบใจจากพระสังฆกรรม บุคคลผู้รักและสัตย์ซื่อ ต่อพระผู้เป็นเจ้าและเพื่อนมนุษย์ร่วมโลกนี้กลับไปรับการเกลียดชังและถูกประหารอาหารจากเหล่าชนที่อ้างว่าเป็นผู้มีศาสนา แน่نونที่เดียว มิใช่สิ่งอื่นใดเลยนอกจากอุปทานที่ปราศจากความคิดและอคติอันจงใจ นั่นเองที่ทำให้คนตาบอดต่อความจริงที่ว่าพระองค์บรมศาสดาโดยแท้ เป็นศาสดาของพระเจ้าพระองค์ไม่มีอำนาจในทางโลก แต่เราสามารถจะพิสูจน์อำนาจและอาณาจักรกรรมของพระองค์ได้โดยมิต้องมีสิ่งช่วยเหลือทางโลกเลย ทั้งพระองค์ได้มีชัยชนะต่อศัตรูและต่ออุปสรรคทั้งมวลแม้ว่าศัตรูและอุปสรรคนั้นจะเข้มแข็ง ร้ายแรงสักปานใด ความรักอันประเสริฐจะทำให้มีความอดทนอย่างสมบูรณ์ต่อความทุกข์ยากลำเค็ญ ต่อความเกลียดชังของศัตรู และต่อการทรยศหักหลังของมิตรเทียม หลังจากที่ได้ประสบกับสภาพการณ์เช่นนี้แล้วก็ยังคงมีดวงจิตผ่องแล้วปราศจากการท้อถอยหรือขมขื่นแต่อย่างใด ทั้งยังให้อภัยและอวยพรให้แก่ศัตรูอีกด้วย จะมีวิธีพิสูจน์ความรักอันประเสริฐด้วยวิธีใดอีกเล่านอกเหนือไปจากการปฏิบัติเช่นนี้

พระบ็อบได้ทรงอดทนมาดังนี้และประสบชัยชนะมาตลอด มวลชนนับหมื่นๆ เป็นประจักษ์พยานว่า เขามีความรักอันบริสุทธิ์ต่อพระองค์โดยการสละชีวิตและทุกสิ่งเพื่อรับใช้พระองค์ แม้หากษัตริย์ก็คงจะริษยาในอำนาจที่อยู่เหนือชีวิตและจิตใจมนุษย์ของพระบ็อบ ยิ่งกว่านั้น ผู้ซึ่งพระเจ้าจะสำแดงให้ปรากฏ ก็ได้เสด็จมาปรากฏขึ้นจริง ๆ เป็นการยืนยันข้อพิสูจน์และต้อนรับความรักของผู้เบิกทาง ทั้งท่านผู้นั้นยังได้ประกาศให้พระบ็อบเป็นผู้มีส่วนร่วมในพระเกียรติคุณอันประเสริฐของพระองค์อีกด้วย

บทที่ 3

พระบาฮาอุลลาห์-พระเกียรติคุณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

“โอ เจ้าผู้รอคอย จะมัวชักช้าอยู่ไย เพราะพระองค์ได้เสด็จมาแล้ว
จงมองดูในพระอุโบสถของพระองค์ จะแลเห็นแสงสว่างของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
จำรัสอยู่ข้างในเป็นรัศมีโบราณกาล แต่มีศาสนทูตองค์ใหม่ประทับอยู่”
พระบาฮาอุลลาห์

กำเนิดและชีวิตในเยาว์วัย

มีร์ซา โฮสเซน อาลี ผู้ซึ่งภายหลังใช้สมญานามว่า “บาฮาอุลลาห์” (แปลว่า ความรุ่งโรจน์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ) เป็นบุตรชายคนแรกของ มีร์ซา อับบอส แห่งจังหวัดนุร์ ผู้เป็นเสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศตระกูลของท่านมั่งคั่งและมีชื่อเสียง¹⁴ สมาชิกในตระกูลหลายคนทำงานในตำแหน่งสำคัญๆ ในคณะรัฐบาลและรับราชการทั้งฝ่ายพลเรือนและทหารในอิหร่าน พระองค์ประสูติในเมืองเตหะรานซึ่งเป็นเมืองหลวงของอิหร่าน เมื่อตอนรุ่งอรุณของวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2360 พระองค์ไม่เคยเข้าศึกษาในโรงเรียนเลย เพียงแต่เคยได้รับการศึกษาจากทางบ้านบ้างเล็กน้อย แม้กระนั้นในวัยเด็ก พระองค์ก็ได้เคยแสดงให้ผู้อื่นเห็นความฉลาดรอบรู้ บิดาของพระองค์สิ้นชีวิตเมื่อพระองค์ยังเยาว์อยู่ ทั้งให้พระองค์ต้องเลี้ยงดูน้องชายหญิงหลายคนและปกครองกองมรดกอันมหาศาลของตระกูล

วันหนึ่ง พระอับดุลบาฮา บุตรชายคนแรกของพระบาฮาอุลลาห์ ได้เล่าให้ผู้เขียนเกี่ยวกับชีวิตในเยาว์วัยของพระบิดาของพระองค์ว่า :-

“พระองค์เป็นผู้มีความเมตตากรุณาอย่างเหลือล้นมาตั้งแต่เล็ก ๆ ทรงรักชีวิตธรรมชาติมาก และมักใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในสวนหรือตามทุ่งนา พระองค์มีสิ่งดึงดูดใจเป็นพิเศษซึ่งมีอำนาจเหนือจิตใจผู้อื่น ผู้คนมักชอบเข้ามาห้อมล้อมพระองค์ แม้กระทั่งพวกเสนาบดีและขุนนาง พวกเด็กๆ พวกนี้รักพระองค์มาก เมื่อทรงมีพระชนม์ 13-14 พรรษา ทรงมีชื่อว่าเป็นผู้มีความรู้ดี สามารถสนทนาเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ได้ ทั้ง

¹⁴ พระบาฮาอุลลาห์ พระพุทธเจ้า พระโมเสส เป็นพระศาสดา 3 พระองค์ ที่เติบโตขึ้นท่ามกลางความมั่งคั่งสมบูรณ์ และทั้ง 3 พระองค์ได้สละความมั่งคั่งนั้นเพื่อที่จะให้ศาสนาแก่ปวงมนุษย์

สามารถไขปัญหาที่เสนอมายังพระองค์ได้ทุกปัญหา ทรงอภิปรายปัญหาต่างๆ ในที่ประชุมกับบรรดา
ปรมาจารย์แห่งศาสนาอิสลามเหล่านั้นได้ฟังพระองค์ด้วยความทึ่งอย่างใหญ่หลวง”

“พระองค์สูญเสียบิดาเมื่อทรงมีอายุได้ 22 พรรษา ทางรัฐบาลประสงค์จะให้พระองค์เข้ารับตำแหน่ง
ของบิดาในกระทรวงการต่างประเทศตามประเพณีอิหร่าน แต่พระบาทฮาลาห์ไม่ทรงยอมรับการเสนอนั้น
นายกรัฐมนตรีอิหร่านถึงกลับกล่าวว่า “ปล่อยเขาเถิดตำแหน่งเช่นนี้ไม่สมควรแก่เขาหรอก เขามีจุดมุ่งหมาย
งานใหญ่ยิ่งเป็นแน่ ความคิดของเขาไม่เหมือนความคิดของเรา อย่าไปยุ่งกับเขาเลย”

ถูกจำคุกในฐานะบ็อบศาสนิกชน

เมื่อพระบ็อบประกาศศาสนาใน พ.ศ. 2387 นั้น พระบาทฮาลาห์มีพระชนมายุ 27 พรรษา ทรงสนับสนุน
ศาสนาใหม่อย่างกล้าหาญ ต่อมาพระองค์ได้รับการยกย่องว่า เป็นผู้นับถือศาสนาบ็อบที่เข้มแข็งและ
ปราศจากความหวาดกลัวใดๆ ที่สุดผู้หนึ่ง

พระองค์ได้รับความทุกข์ทรมานด้วยการถูกจองจำเนื่องจากศาสนานี้มาแล้ว 2 ครั้ง ครั้งหนึ่งต้องถูก
โบยที่ฝ่าเท้า เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2395 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในครั้งนั้นเต็มไปด้วยอัตราย ส่งผลสะท้อน
อย่างร้ายแรงมาสู่บ็อบศาสนิกชน เหตุการณ์นั้นก็คือ ชายหนุ่มผู้นับถือศาสนาบ็อบผู้หนึ่งชื่อ ซาดิค เป็นผู้
เห็นการประหารชีวิตพระบ็อบผู้เป็นที่รักของเขาและบังเกิดความโศกเศร้าเสียใจเกินขนาดจนสติฟั่นเฟือน
เขาได้เฝ้าซุ่มคอยดักยิงกษัตริย์ซาดิด้วยปืนสั้น แต่แทนที่จะใช้ลูกกระสุนที่เหมาะสมกับปืน เขากลับใช้
กระสุนลูกกลมๆ เล็กๆ หลายลูกใส่เข้าไปในกระบอกแล้วยิงออกไปครั้งเดียว กระสุน 2-3 ลูกไปถูกองค์
กษัตริย์ซาดิ แต่ก็มิได้ทำให้พระองค์รู้สึกบาดเจ็บมากนัก ครั้นแล้ว ซาดิคกรากเข้าจุดกระชากกษัตริย์ลงมา
จากหลังม้า ข้าราชการของกษัตริย์ซาดิจับตัวซาดิไว้ได้ในทันทีแล้วสังหารเสีย ณ ที่นั้น บาบิศาสนิกชน
ต่างพากันรับผิดชอบในการกระทำอันนี้อย่างไม่เป็นธรรม ครั้นแล้วการสังหารหมู่ก็ติดตามมา ผู้นับถือ
ศาสนาบาบีแปดสิบคนถูกสังหารอย่างสยดสยองในทันทีที่กรุงเตหะราน อีกจำนวนมากถูกจับใส่คุก ใน
จำนวนนี้มีพระบาทฮาลาห์รวมอยู่ด้วย พระองค์ได้ทรงบันทึกไว้ภายหลังว่า :-

“ในนามแห่งความชอบธรรมของพระเจ้า เราไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำอันชั่ว
ร้ายนี้เลย ทั้งศาลก็ได้พิสูจน์ความบริสุทธิ์ของเราอย่างชัดเจนแล้ว อย่างไรก็ตาม เขาก็ยังจับเอาตัว
เรามา พาไปจากเมืองนิยาวาราน ซึ่งขณะนั้นเป็นที่ประทับของกษัตริย์ซาดิ ส่งเราเข้าไปสู่คุกใต้ดิน
ณ เมืองเตหะราน โดยการเดินทางด้วยเท้าเปล่าและไม่ยอมให้สวมหมวก ทั้งยังถูกพันธนาการด้วย
โซ่ตรวน คนใจโหดของกษัตริย์ซาดินึงมาร่วมไปด้วย ได้กระชากเอาหมวกของเราไป ในขณะที่พวก

ผู้ข่มเหงและเจ้าหน้าที่เร่งให้เรารีบเดิน เราถูกกักขังอยู่ในที่แห่งนั้น ซึ่งมีสภาพเลวร้ายเช่นเดียวกับ คอกสัตว์ที่ไม่มีสถานที่ใดจะเปรียบได้เป็นเวลา 4 เดือน หากจะเข้าไปอยู่ในหลุมฝังศพเสียงยังดีกว่า ที่จะอยู่ในคุกมืดที่เราผู้ได้รับความอยุติธรรม และบุคคลอื่นๆ ที่ได้รับความไม่เป็นธรรมเช่นเดียวกับ เราถูกกักขังไว้ที่นี่ เราถูกนำเข้ามาสู่คุกตามทางเดินที่มีตสนิท แล้วเดินลึกลงไปตามชั้นบันไดหลายสิบ ชั้น ในคุกมืดสนิทจริงๆ มีนักโทษที่ถูกคุมขังอยู่แล้วประมาณร้อยห้าสิบคน พวกนี้เป็นพวกหัวขโมย นักโทษฆ่าคน และพวกโจร ถึงจะเบียดเสียด ยัดเยียดสักปานใด แต่ก็ไม่มีทางออกทางอื่นเลย นอกจากทางที่เข้ามา ความเลวร้ายของสภาพในคุกไม่สามารถจะบรรยายเป็นลายลักษณ์อักษรได้ที่ ถ้วน ทั้งไม่มีผู้ใดจะพรรณนาถึงกลิ่นเหม็นอันน่าขยะแขยงนั้นได้ นักโทษเหล่านี้ ส่วนมากไม่มีทั้ง เสื้อผ้าและเครื่องหลับนอน พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่ทรงทราบดีว่า อะไรได้บังเกิดขึ้นแก่เราในที่อัน มืดมนและเหม็นอย่างทารุณร้ายกาจนี้

“วันคืนที่ผ่านไป ในขณะที่ถูกกักขังอยู่ เราได้เฝ้าครุ่นคิดถึงการกระทำต่างๆ ตลอดจน สภาพการณ์และความประพฤติของผู้นับถือศาสนาของพระบ็อบ พิศวงอย่างยิ่งว่าสิ่งใดทำให้บุคคลผู้ จิตใจสูง มีศีลธรรมดีงาม และมีความคิด กระทำการอันอาจหาญร้ายต่อเจ้าเหนือหัวเช่นนี้ได้ด้วยเหตุ นี้ ผู้ได้รับความอยุติธรรม ผู้นี้จึงตัดสินใจที่จะปฏิรูปจิตใจบรรดาผู้นับถือศาสนาของพระบ็อบเสียใหม่ อย่างกวัดขັນภายหลังที่ได้รับการปลดปล่อยออกจากคุกมาแล้ว

“คืนวันหนึ่ง เราฝันว่า ได้ยินถ้อยคำอันสูงส่งดังมาจากทุกทิศว่าดังนี้ “จริงทีเดียว เราจะทำ ให้เจ้ามีชัยชนะด้วยตัวของเจ้าเองและด้วยปากกาของเจ้าเอง อย่าเศร้าโศกเสียใจในสิ่งที่บังเกิดขึ้น แก่เจ้าเลยและอย่าหวั่นกลัวสิ่งใด เพราะเจ้าจะต้องปลอดภัยในมิชซ่า พระผู้เป็นเจ้าจะทำให้สมบัติของ โลกบังเกิดขึ้น นั่นคือ บุคคลที่จะช่วยเจ้าโดยตัวของเจ้าเองและในนามของเจ้าซึ่งพระผู้เป็นเจ้าจะใช้ ฟันฟันจิตใจของมนุษย์ผู้รู้จักพระองค์เสียใหม่” – จากพระคัมภีร์-สาส์นถึงลูกสุนัขป่า

ถูกเนรเทศไปสู่นครแบกแดด

การจำคุกอันน่าสยดสยองนี้เป็นเวลา 4 เดือน แต่พระบาฮาอุลลาห์และสหายของพระองค์ยังคงมี ศรัทธาอย่างแรงกล้าและมีความสุข คนเหล่านี้ถูกสังหารหรือทรมานวันละคนหรือมากกว่านั้นไม่เว้นแต่ละวัน ส่วนพวกที่เหลือต่างก็รำลึกว่าวันต่อไปคงจะเป็นคราวของตนบ้าง เมื่อพวกเพชฌฆาตเข้ามาเอาตัวคนหนึ่ง คนใดออกไป ผู้ที่ถูกขานชื่อก็จะลุกขึ้นโลดเต้นด้วยความปรีดา จูบพระหัตถ์ของพระบาฮาอุลลาห์ และโอบ กอดมิตรสหายของเขายังเหลืออยู่ แล้วก็รีบผลจากไปสู่ที่ประหารด้วยความปรารถนาอันแรงกล้า

เป็นที่พิสูจน์ได้อย่างแน่ชัดว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอัฐมหาราชมีได้ทรงมีส่วนร่วมในแผนการทำร้ายกษัตริย์ชาห์ด้วยเลย ทูตรัสเซียได้เข้าเป็นพยานในศาลแสดงความบริสุทธิ์แห่งพระนิสสัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอัฐมหาราช ยิ่งกว่านั้นพระองค์ยังทรงประชวรหนักอีกด้วย จึงเชื่อกันว่า คงจะสวรรคตในมิชซ่า ฉะนั้น กษัตริย์ชาห์จึงสั่งเนรเทศพระองค์ไปยังประเทศอิรักแทนการประหารชีวิต ต่อมาอีกสองสัปดาห์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอัฐมหาราชพร้อมด้วยครอบครัวของพระองค์และศาสนิกชนของพระบ็อบอีกหลายคน จึงเดินทางไปสู่ประเทศอิรัก ทุกคนได้รับความทราบจากความหนาวเหน็บและความทุกข์ยากอย่างสาหัสตลอดการเดินทางอันยาวนานในฤดูหนาว ทั้งหมดได้มาถึงแบบแดดในสภาพที่เกือบจะกล่าวได้ว่าสิ้นเนื้อประดาตัว

เมื่อสุขภาพดีขึ้นแล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอัฐมหาราชก็เริ่มต้นสั่งสอนผู้ที่สนใจและส่งเสริมให้กำลังใจแก่ผู้นับถือศาสนาของพระบ็อบ มิชซ่าสันติสุขก็แผ่คลุมไปทั่วในหมู่ศาสนิกชนของพระบ็อบ¹⁵ อย่างไรก็ตาม นี่เป็นแต่เพียงระยะเวลาสั้น เมื่อมีร์ซ้า ยาร์ฮยา ผู้เป็นที่รู้จักกันในอีกนามหนึ่งว่า โซบเฮอะ อะซัล เขาผู้นี้เป็นน้องชายต่างมารดาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอัฐมหาราชได้มาถึงนครแบบแดดแล้วก็ทำการยุบอย่างเงิบๆ ให้เกิดการแตกแยกกันขึ้นในหมู่ผู้นับถือศาสนาของพระบ็อบ ซึ่งมีช้ำความแตกแยกนี้ก็เติบโตขึ้นทุกทีเช่นเดียวกับการแบ่งแยกที่เกิดขึ้นในระหว่างสาวกของพระคริสต์ ฉะนั้น ความแตกแยกนี้ (ต่อมาภายหลังได้เกิดขึ้นอย่างเปิดเผยและรุนแรงในเมืองเอเดรียโนเปิล) เป็นเหตุให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอัฐมหาราชทรงปวดร้าวพระทัยยิ่งนักเพราะความประสงค์ทั้งหมดในชีวิตของพระองค์ก็คือ การมุ่งส่งเสริมสามัคคีธรรมระหว่างมนุษย์โลกทั้งปวง

สองปีกแห่งการบำเพ็ญบรตในป่า

หลังจากที่มาสู่นครแบบแดดแล้วประมาณหนึ่งปี พระองค์ได้เสด็จออกไปพำนักอยู่ในป่า สุเลมานีเยห์แต่ลำพัง โดยมีได้นำสิ่งใดติดไปด้วยเลยนอกจากเสื้อผ้าสำหรับผัดเปลี่ยนเพียงชุดเดียว พระองค์ทรงเขียนไว้ใน “คัมภีร์แห่งความมั่นใจ” เกี่ยวกับเหตุการณ์ในตอนนั้นว่า :-

“ตอนแรกๆ ที่มาถึงที่นี่ เราก็มองเห็นสัญญาณของเหตุการณ์ที่จะบังเกิดขึ้นในมิชซ่า เราจึงตัดสินใจจากไปอยู่แต่ลำพังเสียก่อนที่เหตุการณ์จะอุบัติขึ้น เราได้ออกไปสู่ป่าและอยู่อย่างสันโดษเป็นเวลาสองปี น้ำตาแห่งความเจ็บปวดหลังจากดวงตาของเราตั้งสายฝน คลื่นแห่งความปวดร้าวเป็นระลอก กระเพื่อมอยู่ในอกอันบาดเจ็บของเรา หลายครั้งที่เราไม่มีอาหารเย็นรับประทาน และหลายครั้งที่เราไม่ได้พักผ่อนเลย ในนาม

¹⁵ ระยะเวลาเริ่มต้นปี พ.ศ.2396 หรือเป็นปีที่เก้านับตั้งแต่การประกาศศาสนาของพระบ็อบ ดังนั้น คำพยากรณ์ของพระบ็อบที่เกี่ยวกับ “ปีที่เก้า” จึงเป็นการสมจริง

แห่งพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าไว้ในพระหัตถ์ แม้ว่าจะมีความทุกข์เข็ญมาสู่เรามิได้หยุดหย่อน แต่กระนั้นดวงจิตของเราก็อาบเอิบด้วยความสุขสำราญ ร่างกายและวิญญาณของเราแสดงออกซึ่งความยินดีเกินกว่าจะพรรณนาได้ เพราะในขณะที่เราอยู่อย่างสันโดษ เรามิได้รู้เห็นถึงภัยอันตรายและประโยชน์ใดๆ มิได้เห็นความสุขหรือความเจ็บไข้ของผู้ใด เราได้สงบจิตใจแต่ลำพังละลิมโลกทั้งมวล เราไม่ทราบว่าร่างแห่งโชคชะตาซึ่งพระผู้เป็นเจ้าของประสิทธิ์ประสาทให้ นั้น อยู่เหนือความนึกคิดของมนุษย์ และหากแห่งประกาศิตของพระผู้เป็นเจ้าของก็อยู่เหนือความตั้งใจของปุถุชน ไม่มีผู้ใดสามารถหนีพ้นบ่วงที่พระองค์ดักไว้ และไม่มีผู้ใดจะสามารถรอดพ้นไปได้ เว้นเสียแต่จะยินยอมตามน้ำพระทัยของพระองค์ ในนามแห่งความชอบธรรมของพระผู้เป็นเจ้าของ เมื่อเราละจากการข้องแวะโลกีย์มาแล้ว เรามิได้คิดจะกลับไปสู่มันอีกเลย เมื่อเราแยกจากพวกเขาแล้ว เราก็มิได้คิดจะกลับไปอยู่ร่วมกันอีก ความประสงค์อันยิ่งใหญ่ในการสละทางโลกีย์ของเราก็คือ เพื่อจะหลีกเลี่ยงเสียซึ่งปัญหาแห่งความบาดหมางระหว่างผู้เลื่อมใสศาสนาหลีกเลี่ยงจากการเป็นต้นเหตุแห่งความยุ่งยากแก่มิตรสหายของเรา หลีกเลี่ยงการเป็นต้นเหตุแห่งความเจ็บปวดแก่ผู้ใด และหลีกเลี่ยงการเป็นต้นเหตุแห่งความโศกเศร้าแก่ดวงใจทุกดวง เราไม่พึงประสงค์สิ่งใดนอกเหนือความประสงค์นี้ และไม่มี ความมุ่งหมายอื่นใดนอกเหนือจากนี้ แต่กระนั้น แต่ละคนก็ยังมุ่งกระทำและดำเนินการไปตามความปรารถนาและความคิดอันไร้สาระของเขาอยู่นั่นเอง จนกระทั่งเราได้รับบัญชาจากพระผู้เป็นเจ้าของให้กลับไปสู่ที่เดิม เราจึงต้องยินยอมตามน้ำพระทัยและปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์”

“ผู้ใดเล่าจะสามารถเขียนพรรณนาถึงสิ่งที่เราได้พบเห็นภายหลังที่เรากลับมาแล้วได้ถูกถ่วงตลอดเวลาสองปีที่ผ่านมา ศัตรูของเรามิได้หยุดยั้งความพยายามในการกำจัดตัวเรา ซึ่งทุกคนย่อมจะรู้เป็นอย่างดี”¹⁶ จากพระคัมภีร์ “คัมภีร์แห่งความมั่นใจ”

การคัดค้านของบัณฑิตฝ่ายมุสลิม

เมื่อกลับมาจากบำเพ็ญพรตแล้ว กิตติคุณของพระองค์ยิ่งขจรขจายมากขึ้น บรรดาประชาชนทั้งจากที่ใกล้และไกลต่างพากันหลั่งไหลมาสู่นครแบกแดด เพื่อเฝ้าสดับฟังคำสอนของพระองค์ ชาวยิว คริสเตียน และโซโรแอสเตเรียน รวมทั้งชาวมุสลิมด้วย ต่างพากันสนใจในข่าวสารใหม่นี้ อย่างไรก็ตามบัณฑิตฝ่ายมุสลิมได้แสดงตนเป็นศัตรู และตั้งใจที่จะทำร้ายพระองค์ ครั้งหนึ่งบัณฑิตเหล่านี้ได้ส่งบุคคลในกลุ่มของตนครั้งหนึ่งไปสนทนากับพระบาฮาอุลลาห์และถามปัญหาต่างๆ ครั้นแล้วผู้แทนของบัณฑิตมุสลิมก็ได้พบว่า คำตอบของ

¹⁶ พระศาสดาทั้งปวงล้วนสละกิเลสออกไปอยู่ในที่สันโดษเพื่อจะได้ใช้ความคิด อธิษฐาน และเตรียมตัวในการที่จะออกไปสอนศาสนา

พระองค์เป็นที่น่าเลื่อมใส และความรอบรู้ของพระองค์ก็เป็นที่น่าอัศจรรย์เป็นที่แจ้งชัดกันแล้วว่าพระองค์มิได้เคยเข้าศึกษาในโรงเรียนใดมาก่อนเลย บัณฑิตมุสลิมผู้นั้นต้องสารภาพว่าความรู้ความเข้าใจของพระองค์นั้นหาที่เปรียบมิได้ อย่างไรก็ตาม เพื่อที่จะทำความพอใจให้แก่พวกที่ส่งเข้ามาแสวงหาความจริงในการเป็นพระศาสนตาของพระบาฮาอุลลาห์ เขาจึงขอให้พระองค์แสดงความมหัศจรรย์ให้เห็นเป็นข้อพิสูจน์ พระองค์ยอมรับข้อเสนออันโดยมีเงื่อนไขว่า ให้บัณฑิตมุสลิมเป็นฝ่ายกำหนดว่าจะให้พระองค์แสดงความมหัศจรรย์อย่างไร และพวกเขาจะต้องลงนามประทับตราในเอกสารเป็นสำคัญหากพระองค์ได้แสดงให้เห็นประจักษ์แล้ว พวกเขาจะต้องยินยอมรับความจริงในการเป็นศาสนานี้ ทั้งต้องยุติการขัดขวางเป็นปฏิปักษ์ต่อพระองค์ ถ้าพวกเขายินยอมรับเงื่อนไขนี้ พระองค์ก็พร้อมที่จะพิสูจน์ตามความปรารถนาของพวกเขา ถ้ามิฉะนั้นก็ยอมถูกลงโทษในข้อกล่าวหาว่าเป็นผู้หลอกลวง นี่เป็นโอกาสดีเยี่ยมของบัณฑิตมุสลิมถ้าเขาประสงค์จะค้นคว้าหาความจริงจากพระองค์ โดยแท้แล้ว แต่ความตั้งใจของพวกเขาหาเป็นเช่นนั้นไม่ เพราะไม่ว่าจะผิดหรือถูกก็ตาม พวกเขาประสงค์ที่จะปกป้องแต่ประโยชน์ของฝ่ายเขาเองไว้เท่านั้น เขาหวาดกลัวความจริงและหลบหนีการทำหายอันอาจหาญนี้ อย่างไรก็ตาม ความอึดอัดใจได้เร่งให้พวกเขากระทำตามแผนการใหม่ที่กำหนดไว้แล้ว คือจะกำจัดศาสนาที่ทำให้พวกเขาหนักใจนี้เสีย ทูตอิหร่านในนครแบกแดดได้เข้าร่วมมือช่วยเหลือฝ่ายมุสลิมด้วย และได้มีสาส์นหลายฉบับมายังกษัตริย์ซาร์ห์กล่าวหาว่า พระบาฮาอุลลาห์กำลังเป็นภัยต่อศาสนาอิสลามยิ่งขึ้น และยังคงแผ่อำนาจอันร้ายกาจในอิหร่าน ฉะนั้นควรจะเนรเทศพระองค์ออกไปเสียให้ไกลกว่านี้

เป็นพระนิสัยของพระบาฮาอุลลาห์โดยแท้ เมื่อถึงคราวคับขันในขณะที่บัณฑิตมุสลิมยุยงให้รัฐบาลอิหร่านและตุรกีร่วมมือกันกำจัดศาสนาใหม่ พระองค์ก็ยังคงสงบเยือกเย็น ยังคงส่งเสริมจิตใจบรรดาสานุศิษย์ของพระองค์ และทรงเขียนคำปลอบโยนอันอมตะชี้แนะทางปฏิบัติให้แก่บรรดาสาวก พระอับดุลบาฮาเล่าถึงลีลาที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงเขียนพระคัมภีร์ “**วจนะเร็นลับ**” ไว้ว่า พระบาฮาอุลลาห์มักจะไปเดินเล่นตามชายฝั่งแม่น้ำไทกริสเสมอๆ และกลับมาอย่างสดชื่นแจ่มใจ แล้วก็ทรงเขียนคำแนะนำอันรอบรู้และล้ำค่านี้ ซึ่งได้ช่วยให้ผู้อ่านนับหมื่นนับแสนเข้าถึงสัจธรรม และได้ช่วยรักษาหัวใจที่ได้รับความทุกข์ยากลำบากสุดจะเจ็บปวด พระคัมภีร์ “**วจนะเร็นลับ**” นี้ได้คัดลอกไว้ด้วยความระมัดระวังเพราะเกรงว่าจะตกไปอยู่ในมือของศัตรูที่มีอยู่มากมาย ปัจจุบันหนังสือเล่มเล็กๆ นี้เป็นที่รู้จักกันดีมากกว่าพระคัมภีร์ทั้งหมดของพระบาฮาอุลลาห์ และมีผู้นิยมอ่านทั่วโลก “**พระคัมภีร์แห่งความมั่นใจ**” ก็เป็นอีกเล่มหนึ่งที่รู้จักกันดีว่าเป็นพระคัมภีร์ที่พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงเขียนในเวลาเดียวกัน คือใกล้จะถึงเวลาสิ้นสุดที่พระองค์พำนักอยู่ในนครแบกแดด (พ.ศ. 2405-2406)

การประกาศที่อุทยานเรชวาน (Ridvan) ไกลนครแบกแดด

ภายหลังการเจรจากันหลายครั้ง และโดยการขอร้องของรัฐบาลอิหร่าน รัฐบาลตุรกีจึงได้ออกคำสั่งเรียกพระบาฮาอุลลาห์ไปยังกรุงคอนสแตนติโนเปิล บรรดาสานุศิษย์ของพระองค์ต่างก็งังนเมื่อได้รับข่าวนี้ และพากันมาเฝ้าพระองค์อย่างล้นหลาม เหตุนี้ ครอบครัวของพระบาฮาอุลลาห์จึงได้ออกมาตั้งกระโจมอยู่ในอุทยานของนาจิบ ปาซา ซึ่งอยู่นอกตัวเมืองและพักอยู่ที่นั่นเป็นเวลา 12 วัน เพื่อเตรียมการเดินทางไกล และให้มิตรสหายได้เยี่ยมเยียนพระองค์ ในวันแรกของระยะเวลาสิบสองวันนี้ (คือเริ่มตั้งแต่วันที่ 21 เมษายน ถึงวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2406 เป็นเวลา 19 ปี หลังจากการประกาศศาสนาของพระบ๊อบ) พระบาฮาอุลลาห์ได้ประกาศว่าอันนำยินดีต่อสาวกหลายคนของพระองค์ว่า พระองค์คือพระศาสดาองค์ที่พระบ๊อบได้ทรงกล่าวไว้ว่าจะเสด็จมา เป็นบุคคลที่พระเจ้าทรงเลือก เป็นศาสดาองค์ที่ศาสดาทั้งปวงได้ทรงกล่าวไว้ว่าจะเสด็จมา บาไฮศาสนิกชนเรียกอุทยานที่มีการประกาศอันพึงระลึกนี้ว่า “อุทยานเรชวาน” และเป็นที่รู้จักของบาไฮศาสนิกชนทั่วไป ระยะเวลา 12 วันทรงพำนักอยู่ที่นี้ถือว่าเป็นวันที่ระลึกแห่ง “พิธีเรชวาน” (เรชวาน แปลว่า สวรรค์) ซึ่งมีการฉลองเป็นประจำทุกปี ในระหว่างวันเหล่านั้น แทนที่พระบาฮาอุลลาห์จะทรงโศกเศร้าเสียใจ พระองค์กลับแสดงความชื่นชมยินดี มีความสง่าภาคภูมิใจและเต็มไปด้วยอำนาจ บรรดาสานุศิษย์ของพระองค์ต่างก็มีความสุขและกระตือรือร้น ประชาชนมากมายพากันมาถวายความเคารพต่อพระองค์ แม้แต่ข้าหลวงและคนสำคัญๆ ในนครแบกแดดก็ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับประชาชนทั้งหลายแก่นักโทษผู้กำลังจะจากไป

นครคอนสแตนติโนเปิลและเอเดรียโนเปิล

การเดินทางไปสู่นครคอนสแตนติโนเปิลใช้เวลาสามถึงสี่เดือน คณะเดินทางซึ่งรวมทั้งพระบาฮาอุลลาห์และสมาชิกในครอบครัว 12 คน และสานุศิษย์อีก 72 คนต้องประสบความทุกข์ยากแสนสาหัสจากการตรำแดดลมและฝน เมื่อมาถึงกรุงคอนสแตนติโนเปิลแล้วทุกคนก็ถูกคุมขังอยู่ในบ้านหลังเล็กซึ่งต้องอยู่กันอย่างยัดเยียด ต่อมาก็ได้ที่อยู่ใหม่อีกแห่งหนึ่งซึ่งมีสภาพดีกว่าเก่าเล็กน้อย ภายหลังที่ได้ที่คุมขังใหม่แล้วประมาณ 4 เดือนก็ต้องย้ายอีก คราวนี้ไปสู่นครเอเดรียโนเปิล แม้การเดินทางไปสู่เอเดรียโนเปิลนี้จะเป็นเวลาเพียงไม่กี่วันก็ตาม แต่ก็ได้รับความลำบากแสนสาหัสเช่นกัน หิมะตกตลอดเวลาเดินทาง ขาดอาหารและเครื่องนุ่งห่มพอที่จะป้องกันความหนาว ได้รับความทุกข์ยากอย่างสุดแสน เมื่อฤดูหนาวครั้งแรกในนครเอเดรียโนเปิลเริ่มต้น พระบาฮาอุลลาห์และครอบครัวของพระองค์ 12 คนก็ถูกจัดให้อยู่ในบ้านที่มีห้องสามห้อง ซึ่งเต็มไปด้วย หนู และเรือด ทั้งหาความสะดวกมิได้เลย พอถึงฤดูใบไม้ผลิ ทางาก็เปลี่ยนสถานที่ให้ใหม่

ซึ่งมีสภาพดีกว่าเดิม คณะของพระองค์อยู่ในนครเอเดรียโนเปิลถึงสี่ปีครึ่ง ที่นี้พระบาฮาอุลลาห์ได้ทำการสอนศาสนาต่อไป มีผู้เลื่อมใสศรัทธาเป็นอันมาก พระองค์ได้ประกาศภารกิจของพระองค์อย่างเปิดเผย และได้รับการต้อนรับอย่างกระตือรือร้นจากผู้นับถือศาสนาบีอบ ซึ่งบุคคลเหล่านี้ต่อมาเรียกกันว่าบาไฮศาสนิกชน อย่างไรก็ตาม ผู้นับถือศาสนาของบีอบส่วนน้อยภายใต้การนำทางของมีร์ซา ยาห์ยา น้องชายต่างมารดาของพระบาฮาอุลลาห์ได้ตั้งตนเป็นปฏิปักษ์อย่างรุนแรงต่อพระองค์ พวกนี้ได้หันเข้าร่วมมือกับศัตรูเก่า คือซีไอฮ์วางแผนกำจัดพระองค์เสีย ครั้นแล้ว ก็เกิดความวุ่นวายอย่างใหญ่หลวง ในที่สุดรัฐบาลตุรกก็นำไปขังทั้งศาสนิกชนที่นับถือศาสนาของพระบีอบและบาไฮศาสนิกชนออกไปจากนครเอเดรียโนเปิล นครเทศพระบาฮาอุลลาห์และสานุศิษย์ไปสู่เมืองอัครคาในปาเลสไตน์ คณะของพระองค์ไปถึงที่นั่น(ตามประวัติศาสตร์ของนาบิล)¹⁷ เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2411 ส่วนมีร์ซา ยาห์ยา และพวกก็ถูกส่งไปยังเกาะไซปรัส

สาส์นถึงพระเจ้าแผ่นดิน

ในโอกาสนี้ พระบาฮาอุลลาห์ได้ส่งสาส์นถึงผู้ครองประเทศหลายประเทศในยุโรป สันตปาปา กษัตริย์แห่งอิหร่าน และรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา เป็นสาส์นชุดที่มีชื่อเสียงมาก ทรงประกาศศาสนา และเรียกร้องให้ท่านเหล่านั้นหันแนวทางมาช่วยกันจรรโลงศาสนาอันเป็นสัจจะนี้ ให้ก่อตั้งรัฐบาลที่ยุติธรรมและสถาปนาสันติสุขทั่วโลก ในสาส์นฉบับที่ส่งถึงกษัตริย์ซาร์ พระองค์ทรงโต้แย้งอย่างแข็งขันเพื่อศาสนิกชนของพระบีอบผู้ถูกกดขี่ ทรงขอให้กษัตริย์ซาร์อนุญาตให้พระองค์มีโอกาสได้พบกับพวกศัตรูของศาสนิกชนของพระบีอบ แต่การขอร้องนี้มิได้รับการยินยอม ชาติ บาไฮหนุ่มผู้ซื่อสัตย์ซึ่งเป็นผู้ถือสาส์นของพระบาฮาอุลลาห์มายังกษัตริย์ซาร์ได้ถูกจับกุมและถูกทรมานอย่างสยดสยอง คือถูกหนาบด้วยอิฐเผาไฟตามร่างกายจนกระทั่งสิ้นชีวิต

ในสาส์นฉบับนั้น พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงบรรยายถึงความทุกข์ยากและความมุ่งมาดปรารถนาของพระองค์อันเป็นที่ประทับใจยิ่ง ดังนี้ :-

“โอ พระราชา ในระหว่างที่เราเดินตามทางของพระผู้เป็นเจ้า เราได้ประสบสิ่งที่ไม่เคยเห็นและไม่เคยได้ยิน พวกเพื่อนฝูงได้ละทิ้งเรา หนทางทั้งหลายคับแคบจำกัดสำหรับเรา สวัสดิภาพของเราสิ้นไป ดังนั้นบ่อน้ำที่แห้งเหือด ความสมบูรณ์พูนสุขทั้งหลายสลายลงดุจพืชพันธุ์ธัญญาหารท่ามกลางแสง

¹⁷ นาบิล เป็นนามของนักประวัติศาสตร์บาไฮศาสนิกชนผู้หนึ่ง

อาทิตย์แผดเผา ความหายนะได้บังเกิดขึ้นแก่เรามากมายและจะบังเกิดขึ้นอีกอย่างเหลือคณา เราเดินทาง ไปสู่พระอนุภาพและพระกรุณาของพระผู้เป็นเจ้าในขณะที่มีงูพิษเลื้อยตามติดอยู่เบื้องหลังเรา น้ำตาของเรา หลังตั้งสายฝนจนชุ่มโชกหอมอน แต่เรามีได้โศกเศร้าเพื่อตัวของเราเองเลย ในนามแห่งพระผู้เป็นเจ้า เราปรารถนาที่จะถวายศีรชะของเราเพื่อเป็นพยานต่อความรักของพระผู้เป็นเจ้า ทุกครั้งที่เราเดินผ่านต้นไม้ หัวใจของเราก็พุดกับมันว่า “เราปรารถนาจะให้เจ้าถูกตัดและเราจะได้ถูกตรึงกางเขนบนต้นของเจ้าเพื่อเป็นการรับใช้พระเจ้า” จริงที่เดียว เพราะเราได้เห็นมนุษย์หลงทางไปโดยที่เขาไม่รู้ตัว พวกเขาพากันยกย่อง กิเลสตัณหาและละลืมพระเจ้า ประหนึ่งว่าเขาเห็นคำสั่งของพระเจ้าเป็นสิ่งไร้ประโยชน์ เป็นเครื่องเล่นและเป็นกีฬาของพวกเขา แล้วก็คิดว่าพวกเขานั้นปฏิบัติชอบและมีความปลอดภัยดีแล้ว แต่การณ์มิได้เป็นไป อย่างที่เขาคิด ในอนาคตเขาจะได้อุ้เห็นสิ่งที่เขาพากันปฏิเสธในปัจจุบันนี้

“มิซ้า เราจะต้องถูกย้ายจากสถานที่เนรเทศอันแสนไกลแห่งนี้(เอเดรียโนเปิล) ไปสู่คุกเมืองอัคคา กล่าวกันว่า คุกนั้นเป็นสถานที่ที่เปล่าเปลี่ยวที่สุดในโลก มีสภาพเลว อากาศร้าย และน้ำก็เต็มไปด้วยสิ่ง ปฏิกูลเน่าเหม็น มันเป็นหนึ่งในนครของพวกนกผีโดยแท้ ไม่มีเสียงอื่นใดเลยนอกจากเสียงร้องของนกผี เหล่านั้น ในคุกนี้แหละที่เขาจงใจจะคุมขังเรา ไม่ให้ความกรุณา ผ่อนผันใดๆ แก่เรา เขาตัดเราออกเสียจาก ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้จนกว่าเราจะดับสิ้นไป ในนามของพระผู้เป็นเจ้า แม้ร่างกายของเราจะอ่อนเปลี้ย เพราะเหน็ดเหนื่อย แม้ความหิวโหยจะทำลายเรา แม้เราจะต้องหลับนอนบนพื้นหินกระด้าง และมีพวกสัตว์ ในทะเลทรายเป็นเพื่อน ถึงเช่นนั้นเราก้จะไม่ยอมถอยหนี แต่จะอดทนด้วยพละนาภาพของพระผู้เป็นเจ้าซึ่ง ทรงเป็นเจ้าของสิ่งทั้งมวลก่อนที่สรรพสิ่งในโลกจะบังเกิดขึ้น พระองค์ทรงสร้างชาติทั้งหลายภายใต้ สภาพการณ์ทุกอย่าง เราขอขอบพระคุณพระเป็นเจ้า และเราหวังในพระกรุณาธิคุณของพระองค์.... ว่า พระองค์จะทรงทำให้บุคคลทุกคนเคารพเชื่อฟังพระองค์ผู้ทรงอนุภาพและพระกรุณาอย่างจริงใจ จริงที่เดียว พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกรุณาให้ตามคำร้องขอของผู้อธิษฐานและทรงอยู่ใกล้ชิดเขาผู้นั้น เราได้อธิษฐานขอให้ พระเจ้าทรงบันดาลให้เราเดินทางไปสู่ความทุกข์ทรมานของเรา นี้จึงเป็นประหนึ่งโล่กำบังภัยให้แก่ผู้เลื่อมใส ศรัทธาศาสนานี้ แสงสว่างของพระเจ้าคงสาดส่องให้เห็นท่ามกลางความทุกข์ยากและเขาจะสรรเสริญ พระองค์อยู่ตลอดเวลา นี่เป็นวิถีทางของพระผู้เป็นเจ้าตลอดมานับแต่กาลอดีตจนกระทั่งปัจจุบัน” – จาก หนังสือ Episode of the Bab

ถูกจำคุกในเมืองอัคคา

ในสมัยนั้น คุกอัคคาเป็นที่คุมขังบรรดาอาชญากรชั้นเลวที่ถูกส่งมาจากทั่วทุกภาคของอาณาจักรตุรกี ภายหลังจากการเดินทางทางเรืออันเต็มไปด้วยความทุกข์เวทนาแล้ว พระบาฮาอูลลาห์และสานุศิษย์ของพระองค์ 80 ถึง 84 คน รวมทั้งหญิงชายและเด็กก็ได้มาถึงกรุงอัคคาและถูกคุมขังไว้ในโรงทหาร ซึ่งเป็นสถานที่สกปรกน่าอเน็จน่าถอยอย่างยิ่ง ไม่มีเตียงนอนหรือสิ่งใดให้ความสะดวกเลย อาหารที่ทางการคุกจ่ายให้ก็แสนเลวและไม่เพียงพอ หลังจากที่ได้รับประทานอาหารของทางการอยู่ชั่วระยะหนึ่งแล้ว พวกผู้ต้องขังกลุ่มนี้ได้ขอร้องเพื่อซื้ออาหารรับประทานเอง ในระยะสองสามวันแรกที่มาถึง พวกเด็ก ๆ พากันร้องระงมตลอดเวลา ทั้งกลางวันกลางคืนจนแทบไม่ได้หลับนอน ต่อมาไม่ช้าก็บังเกิดไข้มาเลเรีย บิด และโรคอื่น ๆ ขึ้นทุกคนที่มาด้วยกันต่างก็ล้มเจ็บลง คงเหลือผู้ที่ไม่ป่วยเพียง 5 คนเท่านั้น (แต่ต่อมาบุคคลทั้ง 5 ก็ล้มเจ็บลงอีกเช่นกัน) สักคนต้องเสียชีวิตเพราะความเจ็บไข้ ส่วนคนที่เหลือก็ได้รับความทุกข์ทรมานเหลือที่จะพรรณานได้¹⁸

การจำคุกอย่างเข้มงวดครั้งนี้ดำเนินไปในเวลาสองปีระวางนี้ ไม่มีบาไฮศาสนิกชนผู้ใดได้รับอนุญาตให้ออกมานอกประตูคุกได้เลย เว้นแต่บาไฮศาสนิกชน 4 คนที่ออกไปหาซื้ออาหารประจำวันภายใต้การควบคุมอย่างเข้มงวดของเจ้าหน้าที่คุกเท่านั้น

ระหว่างที่ถูกจำคุกอยู่ในโรงทหารนี้ ทางการได้สั่งห้ามอย่างกวดขันมิให้ผู้ใดเข้าเยี่ยมเยียนพบปะกับบาไฮศาสนิกชนผู้ต้องขังเลย บาไฮศาสนิกชนในอิหร่านจำนวนมากได้เดินทางมาด้วยเท้าตลอดทางเพื่อประสงค์จะเยี่ยมเยียนผู้นำผู้เป็นที่รักยิ่งของพวกเขา แต่ก็ถูกปฏิเสธไม่ยินยอมให้ล่วงล้ำเข้าไปในเขตกำแพงคุกได้ ดังนั้น พวกเขาจึงพากันออกไปยังทุ่งราบนอกคุกชั้นที่ 3 ของกำแพงคุกซึ่งจากที่นั่น เขาสามารถจะมองเห็นหน้าต่างห้องที่พระบาฮาอูลลาห์ถูกคุมขังอยู่ และพระองค์ก็จะออกมายืนอยู่ที่หน้าต่างด้านหนึ่งให้พวกเขาได้แลเห็น เมื่อได้แลเห็นพระองค์แล้ว พวกเขาก็ร้องไห้ แล้วก็เดินทางกลับบ้านด้วยความกระตือรือร้นใหม่พร้อมด้วยจิตใจที่จะเสียสละรับใช้ศาสนา

¹⁸ เพื่อที่จะฝังศพผู้ตาย 2 คน พระบาฮาอูลลาห์ได้อุทิศพรหมของพระองค์เพื่อให้นำไปขายและนำเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายในการฝังศพ แต่แทนที่จะได้ใช้เงินนั้นตามเจตน์จำนงของพระองค์ พวกทหารกลับยึดเอาเงินนั้นไปเสีย แล้วยึดศพทั้งสองซุกเข้าไปในโพรงดิน... จากหนังสือประวัติศาสตร์เปอร์เซีย

ความเข้มงวดผ่านคลายลง

ในที่สุดการกักขังอันเข้มงวดก็ผ่อนคลายลง เนื่องจากมีการระดมทหารตุรกีขึ้น ทางความต้องการสถานที่ให้พวกทหารใช้ ดังนั้น พระบาฮาอุลลาห์และครอบครัวถูกย้ายไปอยู่บ้านหลังหนึ่ง บรรดามิตรสหายผู้ร่วมต้อง โทษกับพระองค์ก็ถูกจัดให้อยู่อีกแห่งหนึ่งในเมือง พระบาฮาอุลลาห์ถูกกักขังอยู่ในบ้านหลังนี้อีกถึง 7 ปี ในห้องเล็กๆ ติดกับห้องที่พระองค์ถูกขังนั้น ครอบครัวของพระองค์รวมทั้งหญิงและชายจำนวนสิบสามคนถูกกักขังไว้อย่างยัดเยียด ตอนแรกที่เข้ามาอยู่ในบ้านหลังนี้ ทุกคนได้รับความทุกข์ทรมานสาหัสจากการที่ต้องอยู่กันอย่างเบียดเสียด ได้รับอาหารไม่เพียงพอ และขาดความสะอาดเยี่ยงชีวิตสามัญมนุษย์ ครั้นต่อมาพวกเขาจึงได้ที่อยู่เพิ่มขึ้นซึ่งนับว่าได้รับความสะดวกขึ้นบ้าง นับแต่ที่พระบาฮาอุลลาห์และครอบครัวรวมทั้งมิตรสหายของพระองค์ได้ย้ายออกมาจากโรงทหารแล้วทางการอนุญาตให้ผู้มาเยี่ยมเข้าเยี่ยมเยียนได้ ความเข้มงวดที่ทางการได้สั่งไว้ก็ผ่อนคลายลง แม้บางครั้งจะกลับมีการเข้มงวดกวดขันขึ้นบ้างก็ตาม

ประตูคุกเปิด

แม้การถูกจำคุกจะเป็นความทุกข์ทรมานสักเพียงใด แต่บาไฮศาสนิกชนก็มีได้ท้อใจ ความเชื่อมั่นของพวกเขาก็ได้คลอนแคลน ขณะถูกขังอยู่ที่โรงทหารอัครคา พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงเขียนจดหมายถึงเพื่อนบางคน มีข้อความว่า “อย่ากลัวเลยประตูคุกเหล่านี้จะต้องเปิด เราจะไปตั้งกระโจมอยู่บนเขาคาร์เมล และท่านทุกคนจะประสบความสุขอย่างหาที่เปรียบมิได้” การกล่าวเช่นนี้ให้กำลังใจอย่างใหญ่หลวงแก่บรรดาสาวกของพระองค์ และในที่สุดเหตุการณ์ก็สมจริงดังที่พระองค์ได้กล่าวไว้ทุกประการ พระอับดุลบาฮาได้เล่าเรื่องที่ประตูคุกเปิดออกได้อย่างไรดังนี้ :-

“พระบาฮาอุลลาห์ทรงรักความงามและธรรมชาตินอกเมืองมาก วันหนึ่งพระองค์ทรงตรัสว่า เราได้เห็นธรรมชาติมาเป็นเวลาเกือปีแล้ว ชนบทนั้นเป็นที่สำราญแห่งจิตใจ ส่วนในเมืองเป็นแต่ที่สำราญของร่างกาย เมื่อข้าพเจ้าได้สดับฟังคำกล่าวนี้จากปากของผู้อื่นอีกทอดหนึ่ง ข้าพเจ้าก็ทราบได้ว่า พระองค์ปรารถนาจะได้เห็นธรรมชาติในชนบท และข้าพเจ้าแน่ใจว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าจะกระทำเพื่อความปรารถนาของพระองค์นี้จะต้องเป็นผลสำเร็จ ในกรุงอัครคาขณะนั้นมีบุรุษหนึ่งนามว่า โมฮัมหมัด ปาซา แซฟวัต ผู้เป็นฝ่ายขัดขวางเราอย่างรุนแรงทีเดียว บุรุษผู้นี้มีคฤหาสน์อันโอฬารหลังหนึ่ง เรียกว่ามัชราเอล อยู่ห่างจากตัวเมืองไปทางทิศเหนือประมาณ 4 ไมล์ เป็นคฤหาสน์ที่งดงามมาก ห้อมล้อมด้วยสวนต้นไม้และธารน้ำไหล ข้าพเจ้าได้พบกับท่านปาซาผู้นี้ที่บ้าน แล้วเจรจากับท่านว่า “ท่านปาซาท่านได้ละทิ้งคฤหาสน์ของท่านไว้ให้ว่างเปล่าโดยตัวท่านเองเข้ามาพำนักอยู่เสียในเมือง” เขาตอบว่า “ข้าพเจ้าเป็นคนทุพพลภาพจึงไม่สามารถจะ

จากเมืองไปได้เพราะที่อยู่ของข้าพเจ้าเจียบเหงามาก ถ้าหากข้าพเจ้าจะไปอยู่ที่นั่น ก็จะต้องห่างเหินไปจากมิตรสหาย” ข้าพเจ้าจึงกล่าวว่า “เมื่อท่านไม่อยู่คุกหาสน์ก็ว่างเปล่า ขอให้เราเช่าเสียเถิด” เขาประหลาดใจในข้อเสนอของข้าพเจ้า แต่แล้วก็ตกลงยินยอม ข้าพเจ้าเช่าคุกหาสน์หลังนั้นได้ในราคาต่ำมากเพียงประมาณ 5 ปอนด์ ต่อหนึ่งปีเท่านั้น ข้าพเจ้าทำสัญญาและจ่ายค่าเช่าล่วงหน้าไว้ 5 ปี แล้วส่งคนงานไปซ่อมแซมสถานที่ ตกแต่งสวนให้เรียบร้อยทั้งสร้างอ่างอาบน้ำไว้ด้วย ข้าพเจ้าได้จัดรถม้าสำหรับให้พระองค์ผู้อุ้มพร¹⁹ ไว้ใช้ ครั้นแล้ววันหนึ่งข้าพเจ้าได้ออกไปดูสถานที่ด้วยตนเองทั้งๆ ที่คำสั่งของทางการไม่อนุญาตให้ออกไปนอกกำแพงเมือง แต่ข้าพเจ้าก็ผ่านประตูเมืองออกไปได้ โดยพวกพลลาดตระเวนที่กำลังประจำหน้าที่อยู่มิได้ขัดขวางประการใด วันรุ่งขึ้นข้าพเจ้าได้ออกไปอีกพร้อมด้วยมิตรสหายและพวกข้าราชการ ไม่มีการขัดขวางอีกเช่นกันแม้จะมีทหารรักษาวังและทหารยามยืนอยู่ที่ประตูเมืองทั้งสองข้าง รุ่งขึ้นอีกวันหนึ่ง ข้าพเจ้าได้จัดให้มีการเลี้ยงขึ้นในสวนของคุกหาสน์นั้นโดยตั้งโต๊ะใต้ต้นโพธิ์ บุคคลสำคัญๆ และข้าราชการในเมืองต่างก็มาร่วมชุมนุมรับประทานอาหารด้วยกัน พอตกเย็นเราต่างก็กลับเข้าไปในเมือง

“วันหนึ่ง ข้าพเจ้าได้เข้าไปเฝ้าพระองค์ผู้อุ้มพรแล้วทูลว่า บัดนี้คุกหาสน์มีซราเอลเสร็จเรียบร้อยแล้ว มีทั้งรถม้าสำหรับรับใช้พระองค์ประจำพร้อมอยู่ที่นั่นด้วย ขอเชิญพระองค์เสด็จไปที่นั่นเถิด (เวลานั้นไม่มีรถม้าใช้ในเมืองอัคคาหรือไฮฟาเลย) พระองค์กลับทรงปฏิเสธว่า เราเป็นนักโทษอยู่ ต่อมาข้าพเจ้าได้ทูลขอร้องพระองค์อีก ก็ได้รับคำตอบปฏิเสธเช่นเดิม แม้ข้าพเจ้าจะได้วิงวอนพระองค์ถึง 3 ครั้ง พระองค์ก็ทรงกล่าวแต่คำว่า “ไม่” อยู่นั่นเอง ข้าพเจ้าจึงไม่กล้ารบเร้าอีกต่อไป ในเมืองอัคคาขณะนั้น มีบุคคลชั้นหัวหน้ามุสลิมผู้หนึ่งซึ่งเป็นผู้มีชื่อเสียงและมีอิทธิพลอยู่มาก เขาผู้นี้มีความเคารพรักพระบาฮาอูลลาห์และพระองค์ทรงรักใคร่เขาเช่นกัน ข้าพเจ้าได้ไปหาเขา อธิบายเรื่องราวต่างๆ ให้ทราบ แล้วขอร้องว่า ท่านเป็นคนกล้าโปรดกรุณาเข้าเฝ้าพระองค์ในคืนนี้แล้วคุกเขาลงเบื้องพระพักตร์ของพระองค์จับพระหัตถ์ของพระองค์ไว้และอย่าได้ปล่อยจนกว่าพระองค์จะรับปากกับท่านว่าจะทรงเสด็จออกไปจากเมือง เขาผู้นี้เป็นชาวอาหรับ เขาได้ตรงไปหาพระบาฮาอูลลาห์ทันที แล้วนั่งลงใกล้พระองค์จับพระหัตถ์ทั้งสองของพระผู้ทรงอุ้มพรไว้ ถวายจุมพิตแล้วทูลว่า เหตุไฉนพระองค์จึงไม่ยอมเสด็จไปจากที่นี่ พระองค์ทรงตอบว่า เราเป็นนักโทษหัวหน้ามุสลิมจึงทูลว่า ขอพระผู้เป็นเจ้าทรงดลบันดาลอย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย ผู้ใดเล่าจะมีอำนาจกระทำให้พระองค์เป็นนักโทษได้ พระองค์ต่างหากที่ทรงขังพระองค์เองไว้ ณ ที่นี้ ซึ่งเป็นพระประสงค์ของพระองค์เอง

¹⁹ จามอล โมบอริก (หมายความว่า ผู้ได้รับพรอันมหาดลจากสวรรค์หรือผู้อุ้มพร) เป็นพระนามที่सानุศิษย์และมิตรสหายเรียกพระบาฮาอูลลาห์

ข้าพเจ้าขอทูลวิงวอนให้เสด็จออกไปสู่คฤหาสน์นั้นเถิด ที่นั่นเป็นสถานที่ตั้งงามด้วยธรรมชาติและพฤษชาติก็ล้วนเจริญตา มีผลสัมฤทธิ์อร่ามดุจดั่งลูกไฟ แต่พระผู้ทรงอุดมพรก็ยังทรงตอบเช่นเดิมดังที่ได้ทรงตอบมาหลายครั้งแล้วว่า เราเป็นนักโทษ เราไม่สามารถออกไปได้ หัวหน้านุสลิมจึงจุมพิตพระหัตถ์ของพระองค์อีกแล้วแผ้ววงอยู่ถึงชั่วโมงเต็ม ในที่สุด พระบาฮาอุลลาห์จึงรับสั่งว่า เคลือบ(ตกลง) ดังนั้นความเพียรพยายามและความอดทนของบรุษผู้เป็นหัวหน้านุสลิมก็บรรลุผล เขามหาข้าพเจ้าด้วยความปรีดาปราโมทย์เพื่อแจ้งข่าวอันน่าปิติในการที่พระองค์ตกลงยินยอมไปสู่อุคฤหาสน์นั้นแม้จะมีคำสั่งอันเข้มงวดของสุลต่าน अबดุล อซิซ ห้ามมิให้ข้าพเจ้าเข้าเฝ้าหรือเกี่ยวข้องกับพระองค์ผู้ประเสริฐแต่ในวันรุ่งขึ้นข้าพเจ้าก็ได้ขั้บรถม้าไปส่งพระองค์ที่คฤหาสน์นั้นโดยไม่มีผู้ใดขัดขวาง เมื่อพระบาฮาอุลลาห์เสด็จลงจากรถมาแล้ว ข้าพเจ้าก็กลับเข้ามาในเมือง

“พระองค์ทรงประทับอยู่ในสถานที่อันตระการด้วยธรรมชาติแห่งนั้นเป็นเวลาสองปีแล้ว จึงตัดสินใจพระทัยที่จะย้ายไปอยู่ ณ ที่อีกแห่งหนึ่งเรียกว่าคฤหาสน์บาหลีซึ่งขณะนั้นเกิดมีโรคระบาดขึ้นที่นั่น เจ้าของคฤหาสน์และครอบครัวได้อพยพไปอยู่ที่อื่นอย่างกระชั้นชิด และประสงค์จะให้ผู้ที่สมัครใจมาอยู่อาศัยโดยไม่คิดผลประโยชน์ ที่นี้เอง ทวารแห่งอำนาจยิ่งใหญ่ อันแท้จริงได้เปิดออกอย่างกว้างขวาง พระบาฮาอุลลาห์ทรงเป็นเพียงนักโทษแต่ในนามเท่านั้น (เพราะคำสั่งอันเคร่งครัดของสุลต่าน अबดุล อซิซมิได้ประกาศยกเลิก) แท้จริงพระองค์ได้แสดงความสง่าผ่าเผยและภูมิธรรมอันสูงส่งทรงเป็นที่เคารพนับถือของคนที่ปวงบรรดาเจ้าเมืองต่าง ๆ ในปาเลสไตน์ ลัทธิริชยาในอำนาจและบารมีของพระองค์ที่มีอยู่เหนือจิตใจประชาชน บรรดาเจ้าเมืองและนายพลในกองทัพตลอดจนข้าราชการสำคัญ ๆ ในเมืองต่างพากันทูลขอให้พระองค์ให้เกียรติอนุญาตให้พวกเขาได้เข้าเฝ้า ซึ่งโดยปกติแล้วพระองค์มิใคร่อนุญาตให้ผู้ใดเข้าเฝ้านัก

“ครั้งหนึ่ง ท่านเจ้าเมืองได้ขออนุญาตเข้าเฝ้าองค์พระผู้อุดมพร เนื่องจากได้รับคำสั่งจากผู้มีอำนาจเหนือให้พานายพลผู้หนึ่งเข้าเยี่ยมเยียนพระองค์ และได้รับอนุญาตให้เข้าเฝ้าได้ นายพลผู้นี้เป็นชาวยุโรปรูปร่างอ้วนใหญ่ และด้วยความประทับใจอย่างยิ่งในพระบุคลิกภาพอันสง่างามของพระบาฮาอุลลาห์ ท่านนายพลจึงยังคงคุกเข่าอยู่บนพื้นที่ข้างประตูเป็นครู่ใหญ่พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงกล่าวเชื้อเชิญให้อาคันตฤกะทั้งสองสูบล้างยาสูบตุรกี แต่เพราะเขาทั้งสองมีความเคารพต่อพระองค์ จึงมิได้แตะต้องบุหรี่ยั้น พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงเชื้อเชิญหลายครั้ง เขาจึงรับมาสูบแต่เพียงเล็กน้อยแล้วก็วางลง บุคคลทั้งสองได้นั่งอยู่ในอาการสำรวมด้วยความเคารพยำเกรง ซึ่งยังความพิศวงให้แก่บุคคลทั้งหมดที่อยู่ ณ ที่นั่น”

“ความรักและความเคารพของบรรดามิตรสหายการยกย่องนับถือที่พวกข้าราชการและบุคคลสำคัญ ๆ ได้แสดงต่อพระองค์ การที่ประชาชนพากันหลั่งไหลไปนมัสการและศึกษาหาความจริง ความเลื่อม

ไสศรัทธาและการรับใช้ที่มีอยู่ทั่วไป ความสง่าผ่าเผยและลักษณะท่าทีที่ดูพระมหากษัตริย์ขององค์พระอุดมพรบาฮาอุลลาห์ การที่พระบัญชาของพระองค์บรรลุผลประชาชนจำนวนมากเลื่อมใสศรัทธาและเคารพพระองค์เหล่านี้ ล้วนเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า พระองค์มิได้ทรงเป็นนักโทษ หากทรงเป็นจอมกษัตริย์ของบรรดากษัตริย์ทั้งปวง แม้จะมีกษัตริย์ผู้ทรงอำนาจและกดขี่เป็นปฏิปักษ์ต่อพระบาฮาอุลลาห์ถึงสองพระองค์ แม้จะต้องถูกกักขังจองจำอยู่ในคุกของกษัตริย์ทั้งสองนั้นพระองค์ก็ยังได้ทรงสาสน์ตีเตียนเจ้าแผ่นดินทั้งสองอย่างรุนแรงราวกับจอมราชาดำรสกับข้าแผ่นดิน แม้จะมีคำสั่งให้ปฏิบัติต่อพระองค์อย่างเข้มงวดกวดขัน แต่ภายหลังพระองค์ก็ทรงประทับอยู่ในคฤหาสน์บาหลีที่ดูเจ๋งเจ้ายาย พระองค์ทรงตรัสบ่อยครั้งว่า เป็นความจริงที่คุณอันเลวร้ายที่สุดได้กลับกลายเป็นสวรรค์ดุจสวนอีเดนนั้นทีเดียว”

“จริงที่เดียว เหตุการณ์เช่นนี้มิได้เคยมีปรากฏมาแต่กาลก่อนเลย นับตั้งแต่โลกได้ถูกสร้างขึ้นมา”

ชีวิตในบาหลี

ในปีแรกๆ ที่ประกาศศาสนา พระองค์ได้แสดงให้เห็นว่า บุคคลจะยกย่องเชิดชูถวายพระเกียรติพระผู้เป็นเจ้าของได้อย่างไรในขณะที่งานมีสภาพยากจนและไร้เกียรติ ต่อมาปีหลังๆ ที่พระองค์ประทับอยู่ที่บาหลีก็ได้ทรงแสดงให้เห็นว่า เมื่อมีเกียรติและความอุดมสมบูรณ์แล้วจะถวายพระเกียรติต่อพระผู้เป็นเจ้าของได้ในสภาพเช่นใด บรรดาผู้ที่เลื่อมใสศรัทธาที่จงรักภักดีนับแสนๆ ได้อุทิศเงินจำนวนมากมอบให้พระองค์ทรงดำเนินงานทางศาสนาแม้ว่าชีวิตของพระองค์ในบาหลีดำเนินไปดุจตั้งพระราชอา แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าพระองค์ทรงใช้ชีวิตอย่างหรูหราฟุ่มเฟือยทางด้านวัตถุแต่ประการใด องค์พระทรงความอุดมพรและครอบครัวมีความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ มั่นถนอมและถ่อมตน ภายในบ้านหลังนั้นมิได้รู้จักมักคุ้นกับการใช้จ่ายอันฟุ่มเฟือยเพื่อประโยชน์ส่วนตน ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้ช่วยกันจัดสร้างสวนดอกไม้อันงดงามขึ้นใกล้ๆ ที่พำนักของพระองค์ให้ชื่อว่า “สวนเรชวาน” พระองค์มักจะใช้เวลาหลายๆ วันติดต่อกัน บางครั้งก็เป็นสัปดาห์ๆ ประทับหลับนอนในสวนนั้น บางครั้ง พระองค์เสด็จออกไปไกลๆ ทรงเดินทางไปสู่กรุงอัคคาและไฮฟาหลายครั้ง มากกว่าหนึ่งครั้งที่พระองค์ทรงตั้งกระโจมอยู่บนเขาคาร์เมล สมจริงดังที่ได้ทรงกล่าวไว้เมื่อครั้งยังถูกจำคุกในโรงทหารที่อัคคาทรงใช้เวลาส่วนมากไปในการสวดมนต์และทำสมาธิ เขียนพระคัมภีร์และสาสน์เป็นอันมาก ทั้งสอนอบรมธรรมแก่ผู้ที่เลื่อมใสศรัทธา

เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกให้พระบาฮาอุลลาห์ได้มีโอกาสปฏิบัติภารกิจอันยิ่งใหญ่นี้ได้เต็มที่ พระอับดุลบาฮาจึงได้เข้ารับภาระทุกอย่างไปจากพระองค์ ตลอดจนการพบปะกับบรรดาพวกบัณฑิตมุสลิม กวี และพวกข้าราชการ ทุกคนล้วนมีความยินดีที่ได้พบปะกับพระอับดุลบาฮาและพอใจในการสนทนาปราศรัยและ

อรรถาธิบายของพระองค์ แม้เขาจะมีได้เข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระปิตุลาธิราชโดยตรงก็ตาม พวกเขาก็มีความรู้สึกเป็นมิตรต่อพระองค์อย่างเต็มเปี่ยมโดยการวิสาสะกับบุตรชายของพระองค์ ทั้งนี้ก็เพราะพระอัครมเหสีได้ทำให้พวกเขาเข้าใจกระจ่างแจ้งในสถานะแห่งพระบิดาของพระองค์

ศาสตราจารย์ เอ็ดเวิร์ด จี บราวน์ แห่งมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ผู้มีชื่อเสียงและรอบรู้ในเรื่องตะวันออก ได้เข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระปิตุลาธิราชที่บารห์จี ใน ปี พ.ศ. 2433 ได้บันทึกความประทับใจของท่านไว้ดังนี้ :-

“ผู้นำของข้าพเจ้าหยุดอยู่ชั่วระยะ ในขณะที่ข้าพเจ้าถอดรองเท้า ครั้นแล้วเขาก็เปิดม่านให้ข้าพเจ้าผ่านเข้าไปและรีบปิดลงโดยเร็วข้าพเจ้าได้เข้ามาปรากฏตัวอยู่ในห้องโถงใหญ่ ซึ่งมีเก้าอี้ถนอมตัวยาวตั้งปรากฏอยู่สุดด้านหนึ่งของห้อง ส่วนด้านตรงข้ามกับประตูมีเก้าอี้สองสามตัว ข้าพเจ้าพอจะสำนึกได้รางๆ ว่าตนเองกำลังอยู่ที่ไหนและจะได้พบกับท่านผู้ใด (ไม่มีใครเคยบอกให้ข้าพเจ้าทราบมาก่อนเลย) ชั่วระยะเวลาสองสามวินาทีผ่านไป ข้าพเจ้าจึงได้ทราบด้วยความอัศจรรย์ใจ ว่าตนเองมีได้อยู่แต่ลำพังผู้เดียวในห้องนั้น ณ มุมสุดของเก้าอี้ถนอมตัวยาวมุมหนึ่ง มีบุรุษผู้หนึ่งลักษณะน่าเคารพและน่าพิงพิศวงนั่งสงบอยู่บนศิโรราบสวมหมวกสักหลาดกลมทรงสูง รอบฐานพันด้วยผ้าสีขาวแถบเล็กๆ ข้าพเจ้าไม่สามารถลืมดวงหน้านั้นได้เลย แม้ไม่อาจจะพรรณนาได้ถึงถนัดก็ตาม ดวงตาอันคมกริบคู่นั้นดูเหมือนจะอ่านดวงใจของคนทุกคนได้ตลอดดวงหน้านั้นเต็มไปด้วยอำนาจ แม้รอยลึกหลายรอยบนดวงหน้าและหน้าผากจะแสดงความชรา ทว่าเส้นผมและเคราสีดำอันยาวงามเกือบจรดบั้นเอวนั้น ดูเหมือนจะคัดค้านว่ามีได้เป็นเช่นนั้น ไม่จำเป็นที่จะต้องถามว่า ข้าพเจ้ายืนอยู่เบื้องหน้าท่านผู้ใด ข้าพเจ้าได้คุกเข่าลงคำนับพระองค์ผู้ทรงเป็นที่รักเคารพของปวงประชาชน ผู้ที่กษัตริย์ทั้งปวงจักภริยาและจักพรดิทั้งหลายจะต้องถอนหายใจใหญ่ด้วยมิอาจจะแข่งบารมีได้”

“พระองค์ได้ทรงเชื้อเชิญให้ข้าพเจ้านั่งลงด้วยสุรเสียงอ่อนโยนและภาคภูมิใจ แล้วตรัสว่า “ขอบคุณพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่านได้มาที่นี่... ท่านได้มาเยือนนักโทษและผู้ถูกเนรเทศ... เรามีความปรารถนาดีแต่เพียงความดีงามของโลก และความสุขของประชาชนเท่านั้น แต่พวกเขากลับถือว่าเราเป็นผู้ปลุกปั่นให้เกิดความยุ่งยากขึ้นซึ่งสมควรจะถูกจองจำและเนรเทศ... การที่ประชาชาติทั้งหลายจะหันมานับถือศรัทธาในศาสนาอันเดียวกัน และมวลมนุษยชาติทั้งหลายจะหันมารักใคร่กันประดุจพี่น้อง การที่มนุษย์จะมีความสัมพันธ์รักใคร่และสามัคคีแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น และความแตกต่างของศาสนาทั้งปวงควรยุติ ตลอดจนขจัดการแบ่งแยกเชื้อชาติวรรณะออกไปเสียสิ้น สิ่งเหล่านี้เป็นภัยอย่างใดหรือ ... ถึงแม้เขาจะพากันขัดขวางอย่างไรก็ตามแต่ก็จะต้องเป็นไปตามที่เรากล่าวมานี้ ความยุ่งยากที่หาสาระมิได้และสงครามอันทารุณร้ายกาจจะต้องยุติลง สันติสุขอันยิ่งใหญ่จะบังเกิดขึ้น ... ชาวยุโรปก็ปรารถนาสิ่งเหล่านี้ด้วยมิใช่หรือ นี่มิใช่สิ่งที่พระคริสต์ได้ทรงตรัสมา

ก่อนแล้วดอกหรือ ... แม้กระนั้น เราก็ยังได้แลเห็นพวกกษัตริย์และนักปกครองทั้งหลายทุมเทพร์พัสสินอย่างมหาศาลลงไปในการทำลายล้างมนุษยชาติมากกว่าที่จะทำให้มนุษย์มีความสุข”

“ความยุ่งยาก การนองเลือด และความไม่สามัคคีปรองดองกันจะต้องยุติลง และมนุษย์ทั้งมวลจะเป็นประหนึ่งญาติพี่น้องและครอบครัวอันเดียวกัน... มนุษย์ไม่ควรจะภูมิใจในอันที่จะรักประเทศชาติของตน แต่ควรจะภาคภูมิใจในการที่จะรักใคร่เพื่อนมนุษย์...”

เหล่านี้เป็นถ้อยคำที่ข้าพเจ้าจดจำได้จากถ้อยคำอันมากมายที่ได้ฟังจากพระองค์ ท่านผู้อ่านโปรดใช้ดุลยพินิจดูเถิดว่า การสอนธรรมเช่นนี้สมควรจะถูกประหารและจองจำหรือไม่ และโลกจะได้รับผลดีหรือผลร้ายจากการเผยแพร่ศาสนา” – จากคำนำของหนังสือ Episode of the Bab

เสด็จสู่สวรรค์

ชีวิตในวัยชราของพระบาฮาอุลลาห์ดำเนินไปอย่างง่าย ๆ และสงบสุขจนกระทั่งสิ้นพระชนม์ เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2435 ภายหลังการประชวร พระองค์มีพระชนมายุ 75 พรรษา งานที่พระองค์ทรงเขียนไว้ครั้งหลัง ๆ นี้มีพินัยกรรมรวมอยู่ด้วยเป็นพินัยกรรมที่ทรงเขียนด้วยลายพระหัตถ์ของพระองค์เอง ทั้งได้ลงพระนามและปิดผนึกไว้อย่างถูกต้องตามขนบประเพณี ภายหลังการเสด็จสวรรคตแล้วเก้าวัน บุตรชายคนแรกของพระองค์ได้เปิดพินัยกรรมต่อหน้าบุคคลทั้งหมดในครอบครัวและมิตรสหายอีกบางคน ข้อความที่น่าสนใจในพินัยกรรมสั้น ๆ ได้ถูกประกาศให้ทราบทั่วกัน โดยพินัยกรรมนี้ พระอับดุลบาฮาอุลลาห์ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนของพระบิดาและเป็นผู้อธิบายชี้แจงคำสั่งสอนของพระองค์ พระบาฮาอุลลาห์ได้สั่งให้บุคคลทุกคนในครอบครัวตลอดจนญาติมิตรและผู้นับถือศาสนาบาไฮทั้งหมดเชื่อฟังและปฏิบัติตามพระอับดุลบาฮา การที่กำหนดแต่งตั้งขึ้นเช่นนี้ก็เพื่อจะเป็นการป้องกันมิให้มีการแตกแยกออกเป็นลัทธิต่างๆ และเกิดความบาดหมางขึ้นได้ทั้งเชื่อว่าจะเป็นหนทางรักษาความสามัคคีไว้ได้ด้วย

ความเป็นศาสดาของพระบาฮาอุลลาห์

เป็นความจำเป็นที่จะต้องมีความเข้าใจให้ถ่องแท้ในความเป็นศาสดาของพระบาฮาอุลลาห์ การกล่าวของพระองค์ก็เช่นเดียวกับการกล่าวของศาสนทูตองค์อื่นๆ คือแบ่งแยกออกได้เป็น 2 นัยคือ หนึ่ง ทรงเขียนหรือกล่าวถึงบุคคลที่รับข่าวจากพระเจ้ามาสู่เพื่อนมนุษย์ อีกนัยหนึ่ง คือทรงกล่าวถึงเป็นพระดำรัสของพระเจ้าเป็นเจ้าโดยตรง

พระองค์ทรงเขียนไว้ใน “พระคัมภีร์แห่งความมั่นใจ” ว่า :-

“เราได้อ่านไว้ในหน้าต้นๆ แล้วว่า ดวงประทีปแต่ละดวงที่ส่องแสงขึ้นมาจากแหล่งอันบริสุทธิ์ชั่ววินาทีนั้น เราจะมองได้สองภาวะ คือ สภาวะหนึ่ง ดวงประทีปทั้งหลายย่อมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เนื้อหาสำคัญซึ่งเราได้อธิบายมาแล้วข้างต้น ดังเช่น “เราถือว่าศาสดาทุก ๆ พระองค์มิได้มีความแตกต่างกันเลย” (พระคัมภีร์กูรอาน 2:136) อีกสภาวะหนึ่งก็คือสภาวะแห่งความแตกต่างที่เกี่ยวกับสรรพสิ่งทั้งปวงที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นและขอบเขตของมัน ดังนั้น ศาสนทูตแต่ละพระองค์ของพระผู้เป็นเจ้าจึงมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน มีหน้าที่ที่ถูกกำหนดมาให้ห้อยคล้องแบบ มีขอบเขตจำกัดที่ระบุไว้ให้เป็นพิเศษ แต่ละพระองค์มีพระนามไม่คล้ายคลึงกัน มีคุณสมบัติพิเศษของพระองค์อย่างซึ่งล้วนปฏิบัติหน้าที่ที่ถูกกำหนดมาให้อย่างสมบูรณ์ และได้รับมอบหมายให้ทำการสั่งสอนพระธรรมโดยเฉพาะ ดังที่พระผู้เป็นเจ้าทรงตรัสว่า “เราได้ทำให้ศาสดาบางพระองค์เด่นกว่าศาสดาองค์อื่นๆ พระเจ้าได้ทรงตรัสกับศาสดาบางพระองค์ยกย่องและเชิดชูบูชาพระองค์สำหรับพระเยซูบุตรมาเรียนั้น เราได้ให้สัญลักษณ์อันชัดแจ้ง และเราได้ทำให้เขามีพลังโดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์” (จากพระคัมภีร์กูรอาน 2:253)

“ดังนั้น เมื่อมองในสภาวะที่ว่า พระศาสดาทั้งหมดย่อมเป็นอันหนึ่งเดียวกัน ทรงศีลและบำเพ็ญทุกกิริยาเหมือนกัน ซึ่งล้วนแต่แสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติของพระเจ้า คุณลักษณะของสวรรค์ เอกภาพอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและเนื้อหาสำคัญที่อยู่ภายในที่สุดแล้ว พระองค์ท่านเหล่านั้นได้ประทับบนบัลลังก์แห่งการประกาศกิติคุณของพระเจ้า และในขณะที่เดียวกันก็ประทับอยู่บนบัลลังก์แห่งความลึกลับด้วย พระองค์ท่านเหล่านี้ได้มาปรากฏและเปิดเผยพระธรรมของพระเจ้า ดวงหน้าของพระองค์ท่านเหล่านั้นแสดงออกซึ่งความมั่งคั่งของพระเจ้า และเราจะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์โดยผ่านทางศาสนทูตเหล่านี้”

“มองในสภาวะที่สองคือลักษณะที่แตกต่างกันขอบเขตจำกัดต่างๆ ในทางโลก บุคลิกภาพและมาตรฐานทั่วไป ท่านเหล่านี้ได้แสดงออกซึ่งการรับใช้ดุจดั่งทาส ยากไร้และสละซึ่งความเห็นแก่ตนโดยสิ้นเชิง ดังที่พระโมหะหมัดทรงกล่าวว่า ‘เราเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า และเราก็เป็นเพียงมนุษย์ธรรมดาสามัญคนหนึ่งเช่นเดียวกับท่านเท่านั้น’...

“เมื่อศาสนทูตองค์ใด ของพระเจ้า กล่าวคำว่า “เราคือพระเจ้า” ท่านได้กล่าวความจริงโดยแท้โดยไม่ต้องสงสัย เพราะเป็นที่ประจักษ์แจ้งครั้งแล้วครั้งเล่าว่าโดยคำสั่งสอน โดยคุณลักษณะและนามของท่านเหล่านี้ พระธรรมของพระเจ้า พระนาม และพระกิติคุณของพระองค์ก็เป็นที่ยึดกุมแก่มวลมนุษย์ ดังที่พระโมหะหมัดทรงตรัสว่า “พระเจ้าทรงฟุ้งหอกเหล่านั้น มิใช่เจ้าดอก (พระคัมภีร์กูรอาน 8:17) และทรงตรัสอีกว่า เขาผู้กระทำให้สัตย์สาบานต่อเจ้านั้น แท้จริงได้กระทำให้สัตย์สาบานต่อพระผู้เป็นเจ้า” (พระคัมภีร์กูรอาน 48:10) และถ้าศาสนทูตองค์ใดกล่าวว่า “เราเป็นศาสนทูตของพระเจ้า” พระองค์ก็ได้กล่าวความจริงเช่นเดียวกัน ความจริงที่

ไม่ฟังต้องสงสัยอย่างใดเลย แม้พระโมฮัมหมัดจะกล่าวว่า “โมฮัมหมัดมิใช่บิดาของผู้ใดในพวกเจ้า แต่ก็ เป็นศาสนทูตของพระเจ้า” ก็ตาม เมื่อมองดูในสภาวะเช่นนี้แล้ว องค์พระศาสดาทรงจึงเป็นทูตของจอม กษัตริย์ผู้ประเสริฐสุด ผู้ทรงมั่นคงมิเปลี่ยนแปลง และถ้าท่านทั้งหมดจะประกาศว่า เราคือศาสดาองค์สุด ท้าย” ท่านทั้งหมดก็ได้กล่าวความจริงแท้ โดยไม่ต้องกังขา เพราะท่านทั้งหมดนั้นเป็นแต่เพียงบุคคลคน เดียวกัน เป็นจิตใจดวงเดียวกัน และเป็นศาสนาเดียวกัน ท่านทั้งหมดได้แสดงให้เห็นถึงผู้ทรงเป็นเบื้องต้น และเบื้องปลาย ผู้ทรงเป็นองค์แรก และองค์สุดท้าย ผู้ทรงปรากฏให้เห็น และ ยังแอบแฝงองค์อยู่ ทั้งหมดนี้ เกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นพระวิญญาณอันสูงส่งเหนือวิญญาณทั้งมวล และทรงเป็นสิ่งสำคัญชั่วนิรันดร์ เหนือสิ่งสำคัญทั้งมวล และถ้าพวกท่านจะกล่าวว่า “เราคือผู้รับใช้ของพระเจ้า (พระคัมภีร์ กูรอาน 33:40) ก็ เป็นความจริงที่ชัดแจ้งอีกเช่นกัน เพราะว่า ท่านเหล่านั้นได้ปฏิบัติตนเป็นทาสของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ เป็น ทาสที่มนุษย์ธรรมดาสามัญอาจจะปฏิบัติได้ ฉะนั้น ในบางขณะที่ศาสนทูตเหล่านี้แอบอ้อมอยู่ในห้วงสมุทรแห่ง ความบริสุทธิ์อันเก่าแก่และมีรูปร่างนี้ หรือล่องลอยอยู่บนยอดเขาแห่งความลึกลับอันสูงลิบลัวที่มนุษย์ไม่ สามารถจะขึ้นไปถึงได้ ท่านก็จะกล่าวว่าคำพูดของท่านนั้นก็คือพระดำรัสของพระเจ้า เป็นพระสุรเสียงเรียก ของพระองค์โดยตรง ถ้าผู้ใดจะเปิดดวงตาขึ้นเพื่อรับรู้ เขาก็จะเข้าใจได้ว่า ในขณะที่ศาสนทูตทั้งหลายได้ ถือว่าตัวของตนเองมิได้เป็นอะไรเลยเมื่ออยู่เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่ทุกหนแห่ง พระ ผู้ทรงสถิตย์ชื่อ เราเชื่อว่าท่านเหล่านั้นทราบดีว่า ตัวท่านไม่มีความหมายอย่างใดและถ้าหากผู้ใดจะเอ่ยถึง ท่านเหล่านั้นต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าผู้เป็นเจ้า ย่อมถือว่าเป็นบาปเพราะว่าการคิดถึงตนเองแม้เพียงเล็กน้อย นิดเดียวภายในพระที่หนึ่งของพระเจ้าเช่นนี้ย่อมแสดงชัดว่าเป็นผู้อวดดีและเป็นคนที่กระทำตาม อำเภอใจตนเอง ความคิดที่เห็นแก่ตนเช่นนี้เป็นบาปอย่างร้ายแรงในสายตาของผู้ที่อยู่เบื้องพระที่หนึ่งของพระ เจ้า และจะเป็นบาปยิ่งขึ้นไปอีก ถ้าหากเขาจะกล่าวถึงเรื่องอื่นๆ ต่อพระพักตร์ของพระองค์ ถ้าหากหัวใจ ลึ้น จิตใจ และวิญญาณของเขาจะมัวไปเพลिनอยู่เสียกับสิ่งอื่นนอกไปจากพระเจ้าผู้ทรงเป็นสิ่งที่รักใคร่ ถ้าดวงตาของ เขาจะมัวเพลิตเพลนอยู่กับดวงหน้าของผู้อื่นแทนดวงหน้าอันงดงามของพระองค์ ถ้าหูของเขาจะมัวไป เพลิตเพลนฟังเสียงดนตรีอื่นเสียแทนพระสุรเสียงของพระเจ้า และถ้าหากเท้าของเขาจะเดินไปสู่ทิศทางอื่น แทนที่จะไปตามทางของพระองค์

“ในยุคนี้ สายลมอ่อนจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ร่ำเพพ็ดมาอย่างระรินและพระวิญญาณของพระองค์ก็ สถิตอยู่ทุกหนทุกแห่ง พระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ที่หลังล้นมาอย่างมหาศาลนั้นใหญ่หลวงเกินกว่าที่จะ บรรยายเป็นลายลักษณ์อักษรได้”

“โดยสภาวะการณ์เช่นนี้ ศาสนทูตทั้งหลายจึงได้กล่าวว่า ท่านเป็นพระสุรเสียงและทุกสิ่งของพระผู้เป็นเจ้า ในขณะที่เดียวกัน ในฐานะที่ท่านเป็นผู้แจ้ข่าวของพระองค์ ท่านได้ประกาศว่า ตัวท่านเป็นทูตของพระผู้เป็นเจ้าทุก ๆ ครั้ง ท่านจะกล่าวถ้อยคำที่เหมาะสมกับโอกาส เช่นกล่าวว่า การประกาศทั้งหมดมาจากตัวท่านเอง การประกาศนี้มีขอบเขตตั้งแต่เรื่องพระธรรมมาจนถึงเรื่องการสร้างโลก ตั้งแต่เรื่องของสวรรค์จนถึงเรื่องของโลกมนุษย์ สิ่งใดก็ตามที่พระองค์ได้กล่าวออกมา ไม่ว่าจะเกี่ยวกับเรื่องของสวรรค์ เรื่องของพระเจ้า เรื่องความเป็นศาสดา เรื่องการเป็นทูตจากสวรรค์ เรื่องการเป็นผู้พิทักษ์รักษา เรื่องการเป็นอัครสาวก และเรื่องการเป็นทาส ทั้งหมดที่ท่านกล่าวล้วนเป็นความจริงทั้งสิ้น ฉะนั้น ประโยคทั้งหมดที่เราได้คัดมาอ้างเพื่อเป็นการยืนยันเหตุผลของเรานั้นจึงต้องพิจารณากันอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อว่า คำพูดอันแตกต่างกันของศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้ไม่มีผู้ใดจะแลเห็น จะได้ยุติความยุ่งยากสับสนและงงงันเสียได้” – จาก “พระคัมภีร์แห่งความมั่นใจ”

เมื่อพระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวอย่างบุคคลธรรมดาสามัญ พระองค์ได้ทรงกล่าวอย่างอ่อนน้อมถ่อมตนที่สุดเพราะว่า ‘ต่อพระพักตร์ของพระเจ้า พระองค์ไม่มีความหมายอะไรเลย’ สิ่งที่ทำให้ศาสนทูตแตกต่างจากบุคคลธรรมดาก็คือท่านได้ละทิ้งความเห็นแก่ตนออกโดยสิ้นเชิง ทั้งมีอำนาจทุกอย่างโดยสมบูรณ์ ภายใต้สถานการณ์ทุกอย่าง ศาสนทูตสามารถจะกล่าวได้เช่นเดียวกับที่พระคริสต์ได้ตรัสในสวนเจสิเชมาเนาว่า “ขออย่าให้เป็นไปตามใจข้าพเจ้าเลย แต่ขอให้มันเป็นไปตามพระทัยของพระองค์เถิด” ดังที่พระบาฮาอุลลาห์ได้กล่าวไว้ในสาส์นถึงกษัตริย์ซาร์ว่า :-

“นี่แน่ะ” กษัตริย์ แท้จริงเราเป็นเพียงคนธรรมดาสามัญคนหนึ่งที่หลับนอนบนเตียงเช่นเดียวกับคนทั้งหลาย ครั้งแล้ว สายลมแห่งพระองค์เป็นแสงสว่างทั้งมวลได้รำเพยพัดมาสู่เรา สอนให้เรารอบรู้ถึงสิ่งที่เป็นมาแล้ว สิ่งนี้มิได้เกิดขึ้นจากตัวของเราเอง แต่มาจากพระผู้ทรงอำนาจและทรงรอบรู้ในสิ่งทั้งปวง พระองค์ทรงประกาศิตให้เราประกาศให้โลกมนุษย์และสวรรค์ทราบ และด้วยการประกาศนี้ เหตุการณ์ต่าง ๆ ก็ได้บังเกิดขึ้นแก่ตัวเราซึ่งผู้ที่เข้าใจซาบซึ้งดีจะต้องหลั่งน้ำตา เราไม่เคยได้ศึกษาวิทยาการที่มนุษย์ได้ศึกษากันมาเลย ทั้งไม่เคยเข้าเรียนในโรงเรียนใด... เราเป็นเสมือนใบไม้ที่ถูกกระพือพัดด้วยสายลมของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงอำนาจทั้งมวล พระผู้ได้รับการสรรเสริญ ใบไม้จะนิ่งเฉยอยู่ได้หรือเมื่อถูกลมแรงยอมนเป็นไปไม่ได้ ในนามของพระองค์ผู้เป็นเจ้าของพระนามทั้งปวงและผู้ทรงคุณสมบัติเลิศ สายลมจะต้องกระพือพัดใบไม้ไปตามที่ปรารถนา ทุก ๆ สิ่งที่ไม่จริงยังยั้งจะไร้ความหมายต่อพระพักตร์ของพระองค์ผู้ทรงอยู่ชั่วนิรันดร์ พระบัญชาของพระองค์เป็นเหตุให้เราต้องกล่าวคำสรรเสริญพระองค์ต่อมวลมนุษย์ เราเป็นเสมือนดังคนที่สูญสิ้นชีวิตไปแล้ว

เมื่อได้รับบัญชาของพระองค์ พระหัตถ์แห่งเจตน์จำนงของพระองค์ผู้ทรงกรุณาปราณีและทรงเมตตาเสมอได้ให้ชีวิตใหม่แก่เรา ผู้ใดเล่าจะกล้าบังอาจกล่าวคำพูดที่กระทำให้คนทั้งหลายทั้งสูงและต่ำเกลียดชังตัวเขา ในนามแห่งพระองค์ผู้ประสิทธิ์ประสาทความลึกกลับชั่ววันจันทร์ให้แก่เรา เว้นเสียแต่เขาจะได้รับการสนับ สนุนโดยพระมหากษัตริย์คุณของพระองค์ผู้ทรงอำนาจสูงสุดและทรงเดชานุภาพ” – จากสาส์นถึงกษัตริย์ซาร์แห่งอิหร่าน

พระเยซูได้เคยล้างเท้าให้แก่สานุศิษย์ของพระองค์ฉันใด พระบาฮาอุลลาห์ก็ทรงเคยประกอบอาหารและปฏิบัติหน้าที่อันต่ำต้อยหลายอย่างให้แก่สาวกของพระองค์ฉันนั้น ทรงรับใช้ผู้รับใช้ทั้งปวงและภาคภูมิใจในการได้รับใช้ หากมีความจำเป็นพระองค์ก็ทรงพอใจที่จะหลับนอนบนพื้นหรือแม้แต่รับประทานอาหารเพียงขนมปังและน้ำ บางครั้งทรงยังชี้พด้วย ‘อาหารทิพย์หรือที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าความหิว’ พระองค์ได้แสดงความสุภาพอ่อนน้อมด้วยการเคารพอย่างลึกซึ้งต่อธรรมชาติ ต่อมนุษย์และโดยเฉพาะต่อนักบุญและศาสดาทั้งหลาย ตลอดจนผู้สละชีวิตเพื่อสิ่งที่เขาเคารพนับถือ ทุกๆ สิ่งทำให้พระองค์รำลึกถึงพระเจ้า นับตั้งแต่สิ่งที่ต่ำที่สุดจนถึงสิ่งที่สูงที่สุด

พระผู้เป็นเจ้าได้เลือกพระบาฮาอุลลาห์เพื่อให้ตรัสและเขียนแทนพระองค์ มิใช่เป็นความประสงค์ของพระบาฮาอุลลาห์เองที่จะเข้ารับตำแหน่งอันยากลำบากอย่างหาที่เสมอเหมือนมิได้นี้ ดังที่พระเยซูได้ทรงตรัสว่า “โอ้ พระบิดา ถ้าเป็นไปได้ ขอให้ฉันเลือกพ้นไปจากข้าพเจ้าเถิด” เช่นเดียวกันกับที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงตรัสว่า “ถ้าหากจะมีผู้อื่นรับหน้าที่นี้ได้เราก็จะไม่ยอมรับการประณามหมิ่นเหยียดและการนินทาใส่ร้าย” (จาก พระคัมภีร์แห่งความดีงาม) แต่เสียงเรียกจากสวรรค์ชัดเจนและบังคับ พระองค์จึงต้องทรงกระทำตามความประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า จึงได้กลายเป็นความประสงค์ของพระบาฮาอุลลาห์ และความยินดีของพระผู้เป็นเจ้าก็เป็นความยินดีของพระบาฮาอุลลาห์ด้วย พระองค์ทรงกล่าวด้วยลักษณะการอัน “สงบปากคำอย่างผ่องแผ้ว” ว่า “เราขอกล่าวอย่างแท้จริงว่า สิ่งใดก็ตามที่บังเกิดขึ้นในวิถีทางของพระผู้เป็นเจ้าย่อมเป็นที่ปรารถนาของจิตใจและวิญญาณ ยาพิษร้ายที่อยู่ในวิถีของพระองค์คือน้ำผึ้งแท้ และความทุกข์ยากลำบากทั้งหลายก็เท่ากับเป็นการดื่ม น้ำบริสุทธิ์” – จาก พระคัมภีร์-สาส์นถึงลูกสุนัขป่า

เราได้กล่าวมาหลายครั้งแล้วในการที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าว “ในนามของพระผู้เป็นเจ้า” พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสกับบรรดาสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นโดยผ่านทางพระบาฮาอุลลาห์อันก่อปรด้วยการแสดงความรักต่อมนุษย์และสิ่งทั้งปวง การสอนให้รู้จักคุณลักษณะของพระองค์ ทำให้รู้ถึงน้ำพระทัยของพระองค์

ประกาศหลักธรรมของพระองค์ก็เป็นการนำทางของพวกเขาและขอให้พวกเขามีความรักใคร่ จงรักภักดีทั้งปฏิบัติรับใช้พระองค์ด้วย ทั้งหมดนี้พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกระทำโดยผ่านทางพระบาฮาอุลลาห์

ในพระคัมภีร์ของพระบาฮาอุลลาห์ มีบ่อยครั้งที่พระองค์เปลี่ยนสรรพนามของพระองค์เองจากตำแหน่งหนึ่งไปสู่อีกตำแหน่งหนึ่ง เช่น บางครั้งจะเห็นได้ชัดว่า ขณะที่พระองค์ทรงเขียนอยู่นั้น พระองค์ได้เปลี่ยนสรรพนามไปตั้งหนึ่งว่าพระผู้เป็นเจ้าได้ทรงมาเขียนเอง โดยมีได้มีสัญญาณใดบอกกล่าวให้รู้ก่อนเลยอย่างไรก็ตาม แม้ว่าพระบาฮาอุลลาห์จะทรงกล่าวอย่างมนุษย์ปุถุชน แต่ก็กล่าวในฐานะที่เป็นทูตของพระผู้เป็นเจ้า ในฐานะที่เป็นแบบอย่างของผู้ซื่อสัตย์โดยแท้จริงต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า พระวิญญาณอันบริสุทธิ์ได้ดลใจพระบาฮาอุลลาห์อยู่ตลอดชีวิต ฉะนั้น ในชีวิตและการสอนธรรมของพระองค์นั้น ภาคมนุษย์และภาคสวรรค์ได้ผสมกลมกลืนกันจนไม่สามารถจะกล่าวแยกได้ว่าส่วนใดอยู่ที่ตรงไหน พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสกับพระบาฮาอุลลาห์ว่าดังนี้ :-

“จงกล่าวเถิดว่า วิหาร²¹ ของเรานี้มิใช่ของเราแต่เป็นวิหาร²² ของพระเจ้า ความงามของเราก็คือความงามของพระองค์ ความเป็นอยู่ของเราก็คือความเป็นอยู่ของพระองค์ ตัวของเราก็มิใช่ของเราแต่เป็นของพระองค์ ความเคลื่อนไหวของเราก็คือความเคลื่อนไหวของพระองค์ การยอมสงบนิ่งก็มิใช่ของเรา แต่เป็นการยอมสงบของพระองค์ ปากกาของเราก็คือปากกาของพระองค์ พระผู้ทรงประเสริฐและผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

และ “จงกล่าวเถิดว่า ไม่มีอะไรอยู่ในดวงวิญญาณของเรานอกจากสัจจะ และจะไม่มีอะไรอยู่ในตัวของเรานอกเสียจากพระเจ้า” จาก พระคัมภีร์แห่งวิหาร

ภารกิจของพระองค์

ภารกิจของพระบาฮาอุลลาห์ในโลกนี้คือ เพื่อนำมาซึ่งสามัคคีธรรม นั่นคือ ทำให้มนุษย์มีความสามัคคีรักใคร่กันโดยพระเจ้า พระบาฮาอุลลาห์กล่าวว่า :-

²¹ และ ²² วิหารหมายถึงร่างกายซึ่งเป็นที่สถิตของจิตใจ

“ต้นไม้เปรียบประหนึ่งความรู้ฉันใด ผลที่ให้คุณของมันก็เปรียบได้กับคำสอนอันสูงส่งฉันนั้นทุกคนจึงเป็นดังผลไม้ของต้นไม้ต้นเดียวกัน มนุษย์ไม่ควรจะภาคภูมิใจในอันที่จะรักแต่ประเทศชาติของตน แต่ควรที่จะภูมิใจในการที่จะรักใคร่เพื่อนมนุษย์ทั่วโลก”

บรรดาศาสดาองค์เก่าก่อนล้วนกล่าวว่า โลกจะประสบสันติสุข และไมตรีจิตมิตรภาพระหว่างมนุษย์และศาสดาทุกพระองค์ต่างก็ได้อุทิศชีวิตเพื่อให้บรรลุผลโดยเร็ว ท่านเหล่านั้นได้ประกาศไว้อย่างชัดเจนว่า ความสำเร็จที่จะบรรลุถึงซึ่งขั้นสุขคตินั้นจะเป็นไปได้ก็แต่ภายหลัง การเสด็จมาของพระผู้เป็นเจ้าของท่านจะได้ปรากฏขึ้นในอนาคต เมื่อวาระที่คนชั่วได้ถูกตัดสินลงโทษ และบุคคลที่มีคุณธรรมความดีจะได้รับผลดีตอบแทน

พระไซโรแอสเตอร์ทรงกล่าวว่า จะมีการต่อสู้ขัดแย้งกันเป็นเวลาถึงสามพันปีก่อนที่พระซาร์ บาร์รอม ผู้ทรงช่วยโลกให้รอดพ้นจากความผิดความบาปจะมาปรากฏ พระองค์จะได้ช่วยชนะอาหะริมานผู้เป็นวิญญาณชั่ว และจงทรงสถาปนายุคแห่งความชอบธรรมและสันติสุข

พระโมเสสกล่าวว่า จะมีการประหารประหารและกดขี่ชาวยิวอยู่ตลอดเวลาอันยาวนานแห่งการพลัดพรากจากบ้านเมือง จนกว่าพระผู้เป็นเจ้าของท่านจะมาปรากฏเพื่อรวบรวมพวกเขาจากทุก ๆ ชาติให้กลับคืนมา ทรงทำลายผู้กดขี่แล้วสถาปนาอาณาจักรของพระองค์ขึ้นในโลก

พระเยซูทรงกล่าวว่า อย่าคิดว่าเรามาเพื่อจะให้เกิดความสงบสุขขึ้นในแผ่นดินโลก เรามีได้มาเพื่อจะให้สันติสุขแต่เพื่อจะให้ดาบ” มัธธาย 10:34 และได้ทำนายเกี่ยวกับระยะเวลาของการสงคราม และข่าวเล่าลือของการสงครามตลอดจนความทุกข์ยากลำบากซึ่งจะมีต่อเนื่องกันไปจนกว่า บุตรมนุษย์ จะเสด็จมาด้วยรัศมีภาพของพระบิดา

พระโมฮัมหมัดทรงกล่าวว่า โดยเหตุที่ชาวยิวและคริสเตียนได้กระทำบาปหนักทั้งสองฝ่าย พระอัลลาห์จึงทรงบันดาลให้ชาวยิวและคริสเตียนเป็นศัตรูเกลียดชังซึ่งกันและกันจนกว่าจะถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีวิตใหม่ ซึ่งพระองค์จะเสด็จมาปรากฏเพื่อพิพากษาโทษของเขาทั้งหลาย

ตรงกันข้าม พระบาฮาอูลลาห์ ทรงประกาศว่า พระองค์ก็คือผู้ที่ปวงประชากรหวังเฝ้าคอยขององค์ศาสดาเหล่านั้นพระองค์ก็คือศาสนทูตผู้ทรงสถาปนาสันติภาพในยุคของพระองค์โดยแม้การແລງเช่นนี้เป็นสิ่งพิเศษและไม่เคยปรากฏมีมาแต่กาลก่อนเลย แต่ก็เป็นการประจวบเหมาะกะกับเหตุการณ์ที่บังเกิดขึ้นอย่าง

น่าประหลาด และต้องตรงกับคำพยากรณ์ขององค์ศาสดาผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย พระบาฮาอุลลาห์ทรงเปิดเผยถึงวิธีการที่จะนำมาซึ่งสันติสุขและความสามัคคีของมนุษย์ไว้อย่างกว้างขวางและแจ่มชัดหาที่เสมอเหมือนมิได้

เป็นความจริงที่ว่า นับตั้งแต่พระบาฮาอุลลาห์ได้เสด็จมาปรากฏจนกระทั่งบัดนี้ ได้มีสงครามและความหายนะบังเกิดขึ้นอย่างกว้างขวางซึ่งไม่เคยปรากฏมีมาแต่กาลก่อน แต่สิ่งที่บังเกิดขึ้นนี้ ศาสดาทิ้งปวงได้ทรงกล่าวไว้ว่าจะบังเกิดขึ้นในวาระเริ่มต้นแห่ง วันอันยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวของพระผู้เป็นเจ้า วันเหล่านั้นมิใช่เป็นแต่เพียงใกล้เข้ามาเท่านั้น หากแต่ได้บรรลุถึงซึ่งความเป็นจริงแล้ว ตามเรื่องราวอุปไมยของพระคริสต์กล่าวไว้ว่า เจ้าของสวนองุ่นจะต้องล้างผลาญพวกชาวสวนที่ชั่วช้าด้วยโทษหนัก ก่อนที่จะมอบสวนนั้นให้แก่คนอื่นที่จะนำผลมาส่งให้เขาตามฤดูกาลเขาต่อไป นี่มิใช่หมายความว่าในการเสด็จมาของพระผู้เป็นเจ้านั้น ความหายนะอย่างร้ายกาจได้รอคอยพวกนักปกครองที่กดขี่ พวกนักบวชผู้โลกโมโหโสสันที่ฉ้อโกงเสรีภาพทางศาสนา พวกหัวหน้าเหล่ามุสลิม และพวกผู้นำที่ข่มเหงประชาชน ซึ่งตลอดเวลาหลายศตวรรษมานั้น พวกเขาผู้เปรียบเสมือนชาวสวนที่ร้ายกาจได้ปกครองโลกมาด้วยความชั่วช้าทั้งยกยกเอาผลประโยชน์ของโลกไปดอกหรือ

อาจจะมียุทธการร้ายแรงบังเกิดขึ้น และความทุกข์อันร้ายกาจจะบังเกิดแก่โลกอีกกระยะหนึ่ง แต่พระบาฮาอุลลาห์ให้ความเชื่อแก่เราว่า มิใช่การถกเถียงอันหาสาระมิได้รวมทั้งสงครามอันทารุณโหดเหี้ยมจะผ่านพ้นไป และสันติสุขอันยิ่งใหญ่ที่สุดก็จะมาถึง สงครามและการขัดแย้งได้กลายเป็นความหายนะอย่างร้ายแรงที่มนุษย์จะต้องขจัดไปเสีย มิฉะนั้นก็จะถึงซึ่งกาลอวสาน

กำหนดอันสมควร ได้มาถึงแล้วพร้อมด้วยผู้ช่วยเหลือให้รอดพ้นจากความผิดบาปซึ่งมวลมนุษย์ได้เฝ้ารอคอยมาช้านาน

พระคัมภีร์ของพระองค์

การเขียนของพระบาฮาอุลลาห์มีขอบเขตกว้างขวางมากมายเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ทั้งด้านส่วนตัวและสังคม ทั้งทางโลกและทางธรรม ตลอดจนได้อธิบายพระคัมภีร์โบราณและปัจจุบันรวมทั้งคำพยากรณ์ของพระคัมภีร์ทั้งสองที่เกี่ยวกับอนาคตอันใกล้และไกลด้วย

ขอบเขตความรอบรู้อันถูกต้องแน่แท้ของพระองค์เป็นที่น่าพิศวงอย่างยิ่ง พระองค์สามารถอ้างและอธิบายพระคัมภีร์ของศาสนาต่าง ๆ ได้ดีซึ่งเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในหมู่ผู้ที่เคยติดต่อกับทางจดหมายกับพระองค์ ทรงเขียนอย่างเชื่อมั่นและเชี่ยวชาญโดยมิได้เปิดดูพระคัมภีร์ต่าง ๆ ที่พระองค์อ้างถึงนั้นเลย ทรง

เขียนไว้ในสาส์นถึงลูกสุนัขป่าว่า พระองค์ไม่มีเวลาหรือโอกาสแม้แต่จะทรงอ่านพระคัมภีร์ของพระบ็อบ (ตามที่กล่าวมาข้างต้น พระบ็อบได้ทรงกล่าวว่า พระผู้ซึ่งจะเสด็จมา ได้ทรงดลบันดาล และเป็นบ่อเกิดให้ พระองค์ทรงเขียนพระคัมภีร์ไบเบิล) ศาสตราจารย์บราวน์ได้มีโอกาสเยี่ยมพระองค์ 4 ครั้ง แต่ทุกครั้งเป็นเวลา ประมาณ 20-30 นาที นอกจากท่านผู้นี้แล้วพระองค์มิได้ทรงติดต่อกับผู้รู้ชาวตะวันตกผู้ใดอีกเลย กระนั้นการ เขียนของพระองค์ก็แสดงถึงความเข้าใจอย่างสมบูรณ์ในปัญหาสังคมปัญหาการเมือง และปัญหาศาสนาของโลกฝ่ายตะวันตก ถึงแม้ศัตรูของพระองค์ก็ต้องยอมรับว่าความเฉลียวฉลาดรอบรู้ของพระองค์นั้นไม่มีผู้ใดจะ เสมอเหมือน การที่พระองค์ต้องถูกจำคุกอยู่เป็นเวลานานอันเป็นเหตุการณ์ที่รู้กันดีทั่วไปนั้นทำให้ไม่น่าจะ ตัดใจสงสัยเลยว่าความรอบรู้ปราดเปรื่องของพระองค์ที่แสดงออกในการเขียนนั้นจะต้องได้รับมาจากแห่ง ตรีศูธรรมอันลึกลับแห่งใดแห่งหนึ่ง ซึ่งมีใช่จากการศึกษาเล่าเรียนธรรมดาหรือจากคำแนะนำบอกกล่าวของ ผู้ใด²³

บางครั้งพระองค์ทรงเขียนด้วยภาษาอิหร่าน ปัจจุบันอันเป็นภาษาสามัญซึ่งส่วนใหญ่มีภาษาอารบิก ผสมอยู่ด้วย และบางครั้งเมื่อทรงเขียนถึงปราชญ์ชาวไซโรแอสเตรียนก็ทรงใช้ภาษาอิหร่านโบราณแท้ๆ พระองค์ทรงเขียนภาษาอารบิกได้อย่างคล่องแคล่วเช่นเดียวกัน บางครั้งก็ทรงใช้ภาษาง่ายๆ และบ้างทรงใช้ ภาษาอาหรับโบราณเช่นเดียวกับภาษาในพระคัมภีร์กุรอาน ความรอบรู้อย่างสมบูรณ์ในภาษาที่แตกต่างกัน เหล่านี้ตลอดจนวิธีการเขียนของพระองค์เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ยิ่ง เพราะพระองค์มิได้เคยศึกษามาแต่ก่อนเลย

ในพระคัมภีร์บางเล่มของพระองค์ ได้ทรงชี้ให้เห็นทางอันบริสุทธิ์ผู้ดม่งด้วยถ้อยคำอย่างง่าย ๆ ว่า ผู้เดินทางจะไม่หลงทาง แม้เขาจะเป็นคนโง่เขลาอย่างไรก็ตาม เป็นต้น ในพระคัมภีร์หลายเล่ม ทรงเขียน เป็นถ้อยคำสำนวนกวี บางครั้งก็เป็นปรัชญาอย่างลึกซึ้ง บ้างก็กล่าวถึงพระคัมภีร์ของศาสนาอิสลาม ของ ศาสนาไซโรแอสเตรียน และศาสนาอื่น ๆ ทรงกล่าวถึงวรรณคดีอารบิกอิหร่านและนิทานต่าง ๆ ซึ่งนักกวีนัก ปรัชญาและผู้รอบรู้เท่านั้นที่สามารถหยั่งถึงได้ พระคัมภีร์อื่นๆ ของพระองค์ที่ว่าด้วยจิตวิญญาณชั้นสูงจะ สามารถเข้าใจได้ก็แต่ผู้ที่ได้ผ่านความรอบรู้ ทางจิตวิญญาณเบื้องต้นมาแล้วเท่านั้น การเขียนของพระองค์

²³ เมื่อมีผู้ถามว่า พระบาฮาอุลลาห์ ได้เคยศึกษาวิทยาการชาวยุโรปและนำมาใช้ในการสอนของพระองค์บ้างหรือไม่ พระ อับดุลบาฮาตอบว่าพระคัมภีร์ของพระบาฮาอุลลาห์ที่บรรจุอุดมการณ์อันเป็นที่รู้จัก คุณเคยกับตะวันตกในยุคปัจจุบันนั้น ได้ทรงเขียนและพิมพ์ขึ้นเมื่อประมาณเก้าสิบปีผ่านมาแล้ว ซึ่งขณะนั้นความคิดเห็นเช่นนี้ยังไม่เคยปรากฏขึ้นใน ตะวันตกหรือมีเคยนำออกตีพิมพ์เลย

เป็นประจุกโตะอาหารหรือที่อุดมด้วยอาหารนานาชาติ และบรรจงจัดอย่างปราณีตเหมาะสมกับความต้อง
การและรสนิยมของผู้มุ่งหวังค้นคว้าหาสัจจะโดยแท้

ด้วยเหตุนี้เอง ศาสนาของพระองค์จึงเป็นผลสำเร็จในบรรดาผู้มีความรู้ ผู้มีสติปัญญา จิตตภา
วักเขียนที่มีชื่อ และแม้ผู้นำบางคนของนิกายต่างๆ ในศาสนาอิสลาม ตลอดจนเสนาบดีที่เป็นนักเขียนต่างก็
พากันสนใจคำสั่งสอนของพระองค์ เพราะเหตุว่าถ้อยคำ สำนวนในวิธีการเขียนเช่นนั้นช่างไพเราะ และม
ีความหมายลึกซึ้งยิ่งกว่าการเขียนของนักเขียนอื่นๆ

กำลังใจของบาไฮ

จากสถานที่ที่ถูกจำขังอยู่ในเมืองอัคคาอันแสนไกลนั้น พระบาฮาอูลลาห์ได้ทรงก่อให้เกิดความ
ตื่นเต็นขึ้นในอิหร่านบ้านเกิดของพระองค์อย่างใหญ่หลวง ไม่เพียงแต่ในอิหร่านเท่านั้นหากยังได้ปลุกและ
กำลังปลุกโลกให้ตื่นขึ้น อำนาจที่ดลบันดาลใจพระองค์และสาวกเป็นอำนาจที่มีพลังแข็งแกร่งกล้าหาญพิชิตเกินกว่า
ที่มนุษย์จะเข้าใจได้ แต่ขณะเดียวกันก็เป็นอำนาจที่อ่อนโยนนุ่มนวลตลอดกาล สามารถให้ความสำเร็จอย่าง
งดงามในสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ มันเปลี่ยนแปลงนิสัยของมนุษย์ปุถุชนบุคคลผู้ยินยอมรับอำนาจของมันได้กลับ
กลายเป็นบุคคลใหม่ เป็นบุคคลที่เต็มไปด้วยความรัก ความเชื่อมั่นและความกระตือรือร้นซึ่งเมื่อ
เปรียบเทียบกับกันแล้ว ความรื่นรมย์ ความโศกเศร้าของโลกกลับกลายเป็นแต่เพียงผงธุลีเท่านั้น บาไฮศาสนิก
ชนเหล่านั้นได้พร้อมที่จะเผชิญความทุกข์ทรมานอันยาวนานและความตายอันสยดสยองด้วยจิตใจสงบสุข
ปราศจากความวิตกกังวลโดยแท้และมีใจเพียงแต่เท่านั้น หากยังเต็มไปด้วยความปีติยินดีอีกด้วยทั้งนี้ก็
เนื่องมาจากพลังแห่งความเชื่อถือต่อพระผู้เป็นเจ้าโดยปราศจากความหวั่นกลัวใดๆ ทั้งสิ้น

สิ่งที่น่าพิศวงที่สุดก็คือ หัวใจของพวกเขาล้วนเปี่ยมไปด้วยความสุขแห่งชีวิตใหม่จนไม่มีที่ว่างพอ
สำหรับความขมขื่นหรือความเจ็บแค้นต่อผู้ที่กดขี่เขา พวกเขาได้ละทิ้งการต่อสู้เพื่อป้องกันตัวไม่ว่าจะด้วยวิธี
รุนแรงหรือไม่รุนแรงเสียโดยเด็ดขาด และแทนที่พวกเขาจะคำครวญในโชคชะตาของตน กลับถือว่าพวกเขา
เป็นผู้มีโชคดีที่สุดในโลกที่ได้มีโอกาสพิเศษได้รับพระศาสนาใหม่อันแจ่มจรัสนี้ ทั้งได้มีโอกาสอุทิศชีวิตและ
โลหิตเพื่อพิสูจน์สัจจะแห่งพระศาสนา แทนที่เดียวหัวใจของพวกเขาแอบเอิบด้วยความปีติก็เพราะมีความ
มั่นใจว่าพระผู้เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงชีวิตนิรันดร์ ผู้ทรงเป็นที่รักของมนุษย์ทั้งปวงได้ทรงตรัสกับพวกเขา
โดยผ่านทางปากของมนุษย์ผู้หนึ่ง พระองค์ทรงเรียกร้องให้พวกเขาเป็นผู้รับใช้และเป็นมิตรของพระองค์
พระองค์ทรงเสด็จมาเพื่อสถาปนาอาณาจักรของพระองค์ในโลกนี้และทรงนำสันติสุขอันเป็นของขวัญล้ำค่ามา
ให้แก่โลกที่เต็มไปด้วยความยุ่งยากและสงคราม

พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงกระทำให้พวกเขาเกิดความเชื่อมั่นเช่นนั้น ได้ประกาศภารกิจของพระองค์
ดังที่พระบ็อบทรงกล่าวไว้ และเพราะว่าภารกิจที่พระผู้เบิกทางได้ปฏิบัติมาด้วยความเสียสละนั้นได้ทำให้
ผู้คนนับหมื่นพร้อมกันต้อนรับการเสด็จมาของพระองค์ คนนับหมื่นผู้ได้สลัดความเชื่อถือที่ผิดๆ และอคติ
ออกไปเสีย พวกเขาเผ้ารอคอยพระกิติคุณของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยดวงใจบริสุทธิ์และพร้อมที่จะรับเอาความ
ยากจนเข็ญใจและโชครวนทั้งสภาพอันเลวร้ายตลอดจนการถูกมองอย่างดูหมิ่นดูแคลนก็ไม่สามารถจะกีดกัน
รัศมีภาพของพระเจ้าให้พ้นจากพวกเขาเสียได้ ตรงกันข้าม สิ่งแวดล้อมอันมืดมนในโลกนี้เป็นแต่เพียง
เครื่องช่วยให้แสงสว่างเจิดจ้ายิ่งขึ้นเท่านั้น

บทที่ 4

พระอับดุลบาฮา-ผู้รับใช้ของพระบาฮาอุลลาห์

“เมื่อทะเลแห่งชีวิตของเราแห้งงวดและคัมภีร์ศาสนาของเราได้
จบลงแล้ว พวกท่านจงหันหน้าไป สู่ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือก – ผู้แตกกิ่งก้าน
ออก ไปจากรากโบราณนี้” – พระบาฮาอุลลาห์

กำเนิดและเยาว์วัย

อับบอส เอฟเฟนดี ผู้ซึ่งต่อมาภายหลังได้รับสมญานามว่า (อับดุล บาฮา) (หมายความว่าผู้รับใช้ของ
พระบาฮาอุลลาห์) เป็นบุตรชายคนแรกของพระบาฮาอุลลาห์ เกิดในกรุงเตหะรานก่อนเวลาเที่ยงคืนเล็กน้อย
ของวันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2387 อันเป็นชั่วโมงเดียวกับที่พระบ็อบได้ทรงประกาศภารกิจของพระองค์

เมื่อมีอายุได้ 8 ปี พระบิดาของพระองค์ได้ถูกจองจำในคุกมืดที่กรุงเตหะราน แม้ขณะนั้นพระองค์จะ
ยังเป็นเด็กอยู่แต่ก็รักพระบิดามาก ผွ่งชนได้พากันเข้ามาทำลายข้าวของในบ้านของพระองค์ ปล้นเอาทรัพย์สิน
สมบัติไป ยังผลให้ครอบครัวของพระบาฮาอุลลาห์ต้องสิ้นเนื้อประดาตัว พระอับดุลบาฮาเล่าว่า วันหนึ่ง
พระองค์ได้รับอนุญาตให้เข้าไปเยี่ยมพระบิดาที่รักของพระองค์ในบริเวณคุกในขณะพระบาฮาอุลลาห์ทรง
ออกมาเดินเล่นเป็นประจำ พระองค์สังเกตเห็นพระบิดาทรงเปลี่ยนแปลงไปมาก ป่วยจนแทบจะเดินไม่ไหว
ผมและเครายุ่งเหยิง ที่พระคอของพระองค์เป็นแผลบวมเพราะน้ำหนักของปลอกเหล็กที่รัดอยู่รอบ ร่างของ
พระองค์อ้อมงุ้มด้วยความหนักของโซ่เหล็ก ภาพนั้นได้ทำให้เด็กน้อยผู้มีความรู้สึกไวเกิดความสะเทือนใจ
อย่างมีอาจจะลืมได้

ปีแรกที่พระบาฮาอุลลาห์และพระอับดุลบาฮาอยู่ในกรุงแบกแดด ขณะนั้นเป็นเวลาสิบปีก่อนที่พระ
บาฮาอุลลาห์จะทรงประกาศศาสนา พระอับดุลบาฮาอายุได้เพียงเก้าปีเท่านั้น ท่านสามารถทราบด้วยปรีชา
ญาณภายในของพระองค์เองว่า พระบิดาของพระองค์ คือ พระศาสนทูตองค์ที่พระบ็อบศาสนิกชนได้เฝ้ารอ
คอยอยู่โดยแท้จริง ต่อมาอีกหกสิบปี พระองค์ได้บรรยายถึงช่วงเวลาที่พระองค์เกิดความเชื่อมั่นขึ้นอย่าง
ปัจจุบันทันด่วนเกี่ยวกับเรื่องการเป็นศาสนทูตของพระบิดาไว้ดังนี้คือ

“ข้าพเจ้าคือผู้รับใช้ของพระองค์ผู้อุดมพร เมื่อข้าพเจ้าเป็นเด็กอยู่ในกรุงแบกแดด พระองค์ได้ตรัส
บอกแก่ข้าพเจ้า ณ ที่นั้นว่า พระองค์คือพระศาสนทูต และข้าพเจ้าก็เชื่อมั่นในพระองค์ ทันทีที่ทรงบอก
ข้าพเจ้าได้เฝ้าสังเกตพระบาทอันบริสุทธิ์ และวิงวอนขอให้พระองค์ทรงรับชีวิตข้าพเจ้าเป็นเครื่องสังเวย

วิถีทางของพระองค์ เครื่องสังเวद्य ช่างเป็นคำที่ไพเราะอะไรเช่นนั้น สำหรับข้าพเจ้า ไม่มีพระมหากษัตริย์คุณใดจะยิ่งใหญ่ไปกว่านี้อีกแล้ว ไม่มีควมภาคภูมิใจใดๆ จะยิ่งไปกว่าที่คอกของข้าพเจ้าจะถูกจองจำ และทำของข้าพเจ้าจะถูกล่ามด้วยโซ่ตรวนเพื่อความรักของพระองค์ หรือร่างกายของข้าพเจ้าจะถูกตัดออกเป็นชิ้นๆ หรือถูกโยนลงทะเลลึกพลีชีพเพื่อศาสนาของพระองค์ ถ้าข้าพเจ้าบูชารักใคร่พระองค์โดยแท้จริง และหากข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้พระองค์ด้วยใจจริง ฉะนั้นแล้วข้าพเจ้าจะต้องเสียสละชีวิตและทุกๆ สิ่ง ณ ที่พระทวารอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์” จากบันทึกประจำวันของมีร์ซา อาหะหมัด โซหะราบ

ในระยะนี้ บรรดามิตรสหายได้เรียกพระอับดุลบาฮาว่า “ความลึกลับของพระเจ้า” อันเป็นสมญานามที่พระบาฮาอูลลาห์ทรงประทานให้ ซึ่งเป็นที่ทราบกันทั่วไปในระหว่างที่พำนักอยู่ในกรุงแบกแดด

เมื่อพระบิดาของพระองค์จากไปบำเพ็ญพรตอยู่ในป่าเป็นเวลาสองปีนั้น ท่านอับบอสมมีความเศร้าโศกอาลัยมาก สิ่งสำคัญที่ปลอบใจพระองค์ตลอดเวลาก็คือการคัดลอกสำเนาและท่องจำพระคัมภีร์ของพระบ็อบ และใช้เวลาส่วนมากไปในการบำเพ็ญสมาธิแต่ลำพัง เมื่อพระบิดากลับมาแล้ว พระองค์จึงมีความสุขอย่างล้นเหลือ

วัยหนุ่ม

นับจากนั้นมา พระองค์ก็กลายเป็นมิตรสนิทของพระบิดาและเป็นเสมือนผู้อารักขาป้องกันพระองค์ใจให้แก่ปาซาผู้ถามเป็นอย่งยิ่งปัจจุบันศาสน์นี้แพร่หลายอย่างกว้างขวางทั้งในผู้นับถือศาสนาบาไฮและศาสนาอื่นๆ ด้วย แม้พระองค์จะอยู่ในวัยหนุ่มแต่พระองค์ก็มีความปรีชาสามารถอย่างอัศจรรย์ มีความสุขุม คัมภีร์ภาพ พระองค์ได้เข้ารับภาระการสังสรรค์สนทนากับผู้มาเยี่ยมเยียนพระบิดา และหากได้ประสพว่าผู้ใดเป็นผู้ศึกษาหาความจริงโดยแท้แล้ว พระองค์ก็จะอนุญาตให้เขาได้เข้าเฝ้าพระบาฮาอูลลาห์ แต่สำหรับผู้ที่มีได้ประสงค์จะศึกษาอย่างจริงจังพระองค์ก็ไม่อนุญาตให้ได้เข้ารบกวนพระบิดา หลายครั้งที่พระองค์ได้ช่วยเหลือพระบาฮาอูลลาห์ในการตอบข้อข้องใจต่างๆ และขบปัญหายุ่งยากใจของพวกเขาที่มาเยือน เป็นต้นว่า หัวหน้านคนหนึ่งของนิกายซฟี ชื่ออาลี ซอว์คัท ปาซา ได้ขอให้พระบาฮาอูลลาห์ทรงให้อรรถาธิบายประโยคที่ว่า “เราคือความลึกลับที่ซ่อนเร้น” อันเป็นคำกล่าวเก่าแก่ของศาสนาอิสลาม²⁴ พระบาฮาอูลลาห์ทรงหันมาทางพระอับดุลบาฮาผู้เป็น “ความลึกลับของพระเจ้า” แล้วขอให้พระองค์เขียนอรรถาธิบาย เด็ก

²⁴ คำพูดประโยคนี้ได้กล่าวอ้างไว้ในศาสน์ของพระบาฮาอูลลาห์ ดูในบทที่ 5

หนุ่มผู้ซึ่งขณะนั้นมีอายุเพียง 15-16 ปี ได้เขียนสาส์นฉบับสำคัญในทันที ให้บรรดาธิบายอย่างกระจ่างแจ้งชัดเจน ยิ่งความประหลาด

ระหว่างนี้ ท่านอับบอสได้ไปเยือนสุเหร่าอิสลามเสมอที่นั่น พระองค์ได้ถกเถียงปัญหาศาสนากับพวกนักปราชญ์และผู้มีความรู้ ตัวพระองค์เองนั้นมิได้เคยเข้าศึกษาในโรงเรียนมาก่อนเลย พระบิดาของพระองค์เท่านั้นที่เป็นครูอบรมสั่งสอนให้ กีฬาที่โปรดที่สุดก็คือการขี่ม้า

หลังจากที่พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงประกาศศาสนาในอุทยานนอกเมืองแบกแดดแล้ว พระอับดุลบาสาก็มีความเคารพรักพระบิดายิ่งขึ้น ในระหว่างการเดินทางไปสู่กรุงคอนสแตนติโนเปิลท่านได้ระแวงระวังดูแลพระองค์ทั้งกลางวันกลางคืน คอยขี่ม้าอยู่ข้างรถม้าบรรทุกของพระบิดาและเฝ้าอยู่ข้างๆ กระโจมที่พักตลอดเวลา พระองค์รับเอาภาระทุกอย่างในบ้านที่สามารถจะกระทำได้เพื่อแบ่งเบาภาระของพระบิดา ด้วยการใช้ปฏิบัติดังนี้ พระองค์จึงเป็นผู้ทำให้ครอบครัวมีความสุขโดยแท้จริง

เมื่ออยู่ในนครเอเดรียโนเปิล พระอับดุลบาสาได้กระทำตนให้เป็นที่รักใคร่ของบุคคลทั่วไป พระองค์ได้สั่งสอนอย่างมากมายจนประชาชนเรียกพระองค์ว่า “ท่านอาจารย์” เมื่อคณะของพระบาฮาอุลลาห์เกือบทั้งหมดล้มป่วยลงด้วยไข้ไทฟอยด์ ไข้จับสั่นและไข้บิดในคุกเมืองอัครคานัน พระอับดุลบาสาได้เกลือกกลั้วกับคนไข้ พยายามดูแล ให้อาหารและคอยเฝ้าพวกเขาอยู่โดยมิได้พักผ่อนจนกระทั่งตัวพระองค์เองหมดกำลังเพราะความอ่อนเพลีย ในที่สุดก็ล้มป่วยลงด้วยโรคบิดในระยะอันตรายร้ายแรงเป็นเวลาประมาณหนึ่งเดือน ในกรุงอัครคานันเช่นเดียวกับในกรุงเอเดรียโนเปิล ชนทุกชั้นนับตั้งแต่ข้าหลวงลงมาจนถึงกระยาจกขอทานล้วนรักใคร่และนับถือพระอับดุลบาสาททั้งสิ้น

การแต่งงาน

ข้อความต่อไปนี้เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตสมรสของพระอับดุลบาสาซึ่งนักประวัติศาสตร์อิหร่านแห่งศาสนาบาไฮได้กรุณาเปิดเผยแก่ผู้เขียนดังนี้

“เมื่อพระอับดุลบาสาอยู่ในวัยหนุ่ม บรรดาผู้นับถือศาสนาบาไฮต่างก็พากันสนใจในปัญหาการแต่งงานอันเหมาะสมของพระองค์เป็นอันมาก หลายครอบครัวได้เสนอขอให้แต่งงานกับบุตรสาวของตน แต่ก็ปรารถนาจะให้ครอบครัวของตนได้รับเกียรติอันใหญ่ยิ่ง อย่างไรก็ตาม นับเป็นเวลานานที่พระอับดุลบาสา มิได้แสดงความประสงค์ที่จะแต่งงาน และไม่มีผู้ใดสามารถจะเข้าใจได้ ต่อมาได้ทราบกันว่า มีสตรีผู้หนึ่งถูกหมั้นหมายเพื่อให้เป็นภริยาของพระอับดุลบาสา สตรีผู้นี้ถือกำเนิดมาด้วยเหตุที่พระบ็อบได้ให้พรแก่บิดา

มารดาของเธอในเมืองอิสฟาฮาน บิดาของเธอคือ มีร์ซา โมฮัมหมัด อาลี ผู้เป็นลุงของ “ราชาแห่งผู้เสียสละ” และเป็น “ที่รักแห่งผู้เสียสละ” เธอเป็นบุตรสาวของครอบครัวใหญ่โตและสูงศักดิ์ครอบครัวหนึ่งในอิสฟาฮาน เมื่อพระบ็อบประทับอยู่ในเมืองนั้น มีร์ซา โมฮัมหมัด อาลี ยังไม่มีบุตรเลย ภริยาของเขาปรารถนาที่จะได้บุตรสักหนึ่งคน ครั้นพระบ็อบได้ทรงทราบจึงประทานอาหารส่วนหนึ่งของพระองค์ให้แก่เขาและรับสั่งให้เขาแบ่งให้ภริยารับประทานด้วย หลังจากที่บุคคลทั้งสองได้รับประทานอาหารนั้นแล้ว ต่อมาก็ปรากฏว่าความปรารถนาอันซ่านานที่จะได้บุตรก็สมประสงค์ เมื่อถึงกำหนดเขาก็ได้บุตรหญิง ให้ชื่อว่า มณีเรย์ คานุม²⁵ ต่อมาก็มีบุตรชายให้ชื่อว่า เซยิด ยาหะยอ ภายหลังมีบุตรอีกหลายคน เมื่อบิดาของมณีเรย์วายชนม์ลง ซิลโลซ์ซุลต่านและพวกบัณฑิตมุสลิมได้สังหารพวกญาติของเธอเสีย ครอบครัวของเธอได้รับความยากลำบากสาหัส ทั้งต้องถูกติดตามประหัตประหารเพราะเหตุที่พวกเธอนับถือศาสนาบาไฮ พระบาฮาอุลลาห์จึงอนุญาตให้มณีเรย์และเซยิด ยาหะยอ น้องชายของเธอเดินทางมายังกรุงอัคคาเพื่อจะได้ให้การปกป้องคุ้มครองภัยแก่เธอ พระบาฮาอุลลาห์และนางออบภริยาของพระองค์ผู้เป็นมารดาของพระอับดุลบาฮาเมตตารักใคร่มณีเรย์มาก บุคคลอื่นๆ เชื่อกันว่าพระองค์ประสงค์จะให้เธอเป็นภริยาของพระอับดุลบาฮา ความปรารถนาของพระบิดามารดาก็ย่อมเป็นความปรารถนาของพระอับดุลบาฮาด้วย ท่านมีความรักใคร่อ่อนอบอ่อนต่อมณีเรย์และก็ได้รับการตอบแทนอย่างสมบูรณ์จากเธอ มิช้า บุคคลทั้งสองก็แต่งงานกัน”

ชีวิตของบุคคลทั้งสองเต็มไปด้วยความผาสุกและปรองดองสามัคคี พระอับดุลบาฮามีบุตรหลายคน แต่บุตรสาวเพียงสี่คนเท่านั้นที่สามารถมีชีวิตทนทานต่อการจำคุกอันทุกข์ยากและยาวนานได้ และด้วยชีวิตอันงดงามของทั้งสอง จึงเป็นที่รักใคร่ของคนทั้งหลายที่ได้มีโอกาสรู้จัก

ศูนย์กลางแห่งพระปฏิญญา

พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงแสดงความจำนงไว้หลายทางว่า หลังจากที่พระองค์เสด็จสวรรคตแล้ว พระอับดุลบาฮาจะต้องเป็นผู้สืบศาสนาต่อไป ก่อนที่จะเสด็จสวรรคตหลายปี พระองค์ได้ทรงกล่าวเป็นนัยได้ในพระคัมภีร์อัคคัสเกี่ยวกับพระอับดุลบาฮาหลายครั้งว่าเป็น “ศูนย์กลางแห่งปฏิญญาของเรา” เป็นกึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และเป็น “ กิ่งที่มาจากรากโบราณ” พระองค์มักจะเรียกพระอับดุลบาฮาเสมอว่า “ท่านอาจารย์” และสั่งให้ทุกคนในครอบครัวของพระองค์ปฏิบัติต่อพระอับดุลบาฮาด้วยความเคารพ ในพินัยกรรมของพระบาฮาอุลลาห์ได้ระบุไว้อย่างชัดเจน สั่งให้ผู้นับถือศาสนาบาไฮทั้งหมดเคารพเชื่อฟังพระอับดุลบาฮา

²⁵ เรื่องนี้เปรียบเทียบกับเรื่องการทำเนิดของจอห์น แบ็บติส ดูคัมภีร์ลูกา บทที่ 1

ภายหลังการเสด็จสวรรคตของพระองค์ผู้เป็น “ความงามอันประเสริฐ(เป็นนามที่ผู้นับถือศาสนาบาไฮและครอบครัวของพระองค์เรียกพระบาฮาอุลลาห์) แล้วพระอับดุลบาฮาได้รับตำแหน่งผู้สืบศาสนาและเป็นผู้บรรยายเกี่ยวกับคำสอนตามที่พระบิดาได้ประกาศไว้อย่างชัดเจน ในการนี้พวกญาดิและบาไฮศาสนิกชนบางคนมีความไม่พอใจ พวกเขาคัดค้านพระอับดุลบาฮาอย่างรุนแรงดังเช่นที่โซลเฮอะ อะซัน ได้คัดค้านพระบาฮาอุลลาห์มาแล้ว พวกเขาพยายามก่อให้เกิดความแตกแยกขึ้นในระหว่างบาไฮศาสนิกชน แต่ก็ผิดหวัง ดังนั้น เขาจึงพยายามดำเนินการใส่ร้ายด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้รัฐบาลตุรกีจับกุมพระอับดุลบาฮา

ในขณะนั้น พระอับดุลบาฮากำลังทำการก่อสร้างสถานที่ขึ้นบนไหล่เขาการ์เมลที่กรุงไฮฟาตามคำสั่งของพระบาฮาอุลลาห์ สถานที่นี้มีห้องหลายห้องสำหรับเป็นที่ประชุมและปฏิบัติกิจทางศาสนา บุคคลผู้คิดร้ายได้แจ้งแก่ทางการตุรกีว่า ตึกที่กำลังก่อสร้างอยู่นี้คือป้อมปราการ พระอับดุลบาฮากับบรรดาบาไฮศาสนิกชนจะเข้าอยู่ในป้อมนั้นเพื่อทำการต่อสู้กับรัฐบาลตุรกีและครอบครองซีเรีย

ถูกจำคุกอีกครั้งหนึ่ง

โดยการกลั่นแกล้งกล่าวเท็จนี้ พระอับดุลบาฮาและครอบครัวซึ่งได้รับอนุญาตให้มีอิสระภายในขอบเขตเมืองอักคามมาเป็นระยะเวลากว่ายี่สิบปีนั้นต้องถูกจำขังให้อยู่ภายในบริเวณกำแพงคู่อีกเป็นเวลาถึงเจ็ดปีเมื่อ พ.ศ. 2444 อย่างไรก็ตามการกักขังนี้ก็มิอาจจะป้องกันมิให้ศาสนาบาไฮแพร่หลายไปทั่วทวีปเอเชียยุโรป และอเมริกาได้ นายโฮเรส อาลีย์ ได้เขียนถึงเหตุการณ์ตอนนั้นไว้ว่า :-

“บุรุษและสตรีทุกเชื้อชาติ ทุกศาสนาทั่วโลกได้มาเยี่ยมเยียนพระอับดุลบาฮาในฐานะที่เป็นอาจารย์และมิตร บุคคลเหล่านี้ได้เป็นแขกพิเศษของพระองค์ ได้ปรึกษาหารือกับพระองค์ถึงปัญหาสังคม ปัญหาศีลธรรม และปัญหาจิตใจที่แต่ละบุคคลสนใจ บางคนก็พักอยู่เพียง 2-3 ชั่วโมง บางคนก็พักอยู่ที่นั่นเป็นแรมเดือน หลังจากที่พวกเขากลับบ้านไปแล้ว ต่างก็เกิดพลังและความคิดใหม่ แน่ทีเดียว โลกไม่เคยปรากฏมีบ้านรับแขกหลังใดที่จะเสมอเหมือนบ้านหลังนี้”

“ภายในบ้านหลังนี้ การแบ่งชั้นวรรณะของอินเดียได้เลือนหายไป อคติทางศาสนาระหว่างชาวยิว คริสเตียน และโมฮัมหมัดก็ถูกละลิมไปด้วย ขนบประเพณีที่แตกต่างทั้งมวลก็ถูกละทิ้งคงเหลืออยู่แต่หลักธรรมแห่งความรักและความหวัง ทั้งนี้เพราะผู้เป็นเจ้าของบ้านได้กระทำเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเสมือนกษัตริย์อาเธอร์ และเหล่าอัศวินโต๊ะกลมของพระองค์... แต่พระอับดุลบาฮาเป็นเสมือนกษัตริย์อาเธอร์ที่สามารถทำให้ผู้หญิงเป็นอัศวินได้ดุจผู้ชาย และส่งพวกเขาออกศึกมิใช่ด้วยอาวุธแต่ด้วยโอวาท” – จากหนังสือ The Modern Social Religion

ในระหว่างปีเหล่านี้ พระอับดุลบาฮาได้ติดต่อโต้ตอบทางจดหมายอย่างล้นหลามกับบรรดาผู้เลื่อมใสศรัทธาและผู้ที่สอบถามมาจากทั่วโลก ในการนี้ ธิดาของพระองค์รวมทั้งเลขานุการและล่ามอีหลายคนได้มีส่วนช่วยเหลืออย่างใหญ่หลวง

พระองค์ได้ใช้เวลาเป็นอันมากไปในการเยี่ยมเยียนผู้เจ็บป่วยและเตือนร้อนตามบ้านของเขาเหล่านั้น ในย่านที่อยู่ของคนจนที่สุดในเมืองอัครกันนั้น ไม่มีแขกผู้ใดจะได้รับการต้อนรับจากพวกเขาเท่ากับที่ “ท่านอาจารย์” ได้รับ ผู้ที่ไปนมัสการที่กรุงอัครกันหนึ่งในขณะนั้นได้บันทึกไว้ว่า

“พระอับดุลบาฮาจะบริจาคทานแก่คนยากจนเป็นนิจสินทุก ๆ เช้าวันศุกร์ ด้วยรายได้อันน้อย พระองค์ได้แจกให้แก่ผู้ขัดสนที่มาขอความช่วยเหลือโดยถ้วนทั่วกันคนละเล็กคนละน้อย ในเช้าวันนี้ คนยากจนประมาณหนึ่งร้อยคน นั่งข้างนอนบ้างเรียงรายเป็นแถวบนถนนหน้าบ้านของพระองค์ มีทั้งชายหญิงและเด็กซึ่งล้วนเป็นคนยากจน เศรษฐีร่ำรวย และดูท่าทางหมดหวัง บ้างก็มีผ้าพันกายเล็ก ๆ น้อย ๆ มีพวกพิการและตาบอดอยู่มากมาย แน่ทีเดียว พวกเขาเหล่านี้เป็นกระยาจกขอทานยากจนคนแค่นเกินกว่าที่จะพรรณานได้ พวกเขาจะเฝ้ารอคอยจนกระทั่งพระอับดุลบาฮาออกจากประตูบ้าน..... และแล้วพระองค์ก็ให้ทานคนหนึ่งและคนต่อ ๆ ไปอีกอย่างรวดเร็ว บางครั้งพระองค์หยุดแล้วกล่าวความเห็นอกเห็นใจทั้งพูดส่งเสริมให้กำลังใจแก่เขา พระองค์หย่อนเหรียญเล็ก ๆ ลงในฝ่ามือทุก ๆ มือที่ยื่นออกมาอย่างกระหาย ลูบไล้ใบหน้าของเด็ก ๆ และจับมือหญิงชราผู้จับชายผ้าของพระองค์ในขณะที่พระองค์ผ่านไป และไต่ถามถึงผู้ป่วยไข้ที่ไม่สามารถจะมารับความช่วยเหลือด้วยตนเองได้ แล้วพระองค์ก็จะฝากเงินพร้อมด้วยส่งความรักและความหวังไปกับผู้ที่มาเพื่อมอบให้แก่คนเจ็บเหล่านั้น” – จากหนังสือ glimpses of Abdu'l-Baha

ความเป็นอยู่ในชีวิตของพระอับดุลบาฮานั้นไม่มีอะไรพิถีพิถันเลย พระองค์ทำงานตั้งแต่เช้าตรู่จนถึงดึก รับประทานอาหารอย่างง่าย ๆ เพียงวันละสองครั้ง และมีเสื้อผ้าเพียงสองสามชิ้นเท่านั้น พระองค์ไม่อาจมีชีวิตอยู่อย่างฟุ่มเฟือยสุขสบายได้ในเมื่อคนอื่นอีกมากมายล้วนยากจนขัดสน

พระองค์รักเด็ก ชอบดอกไม้และความสวยงามของธรรมชาติ ทุก ๆ เช้าประมาณหกหรือเจ็ดนาฬิกา ทุกคนในครอบครัวจะร่วมรับประทานน้ำชาด้วยกัน ในขณะที่ “ท่านอาจารย์” จิบน้ำชา พวกเด็ก ๆ ก็พากันสวดมนต์ มร.ธอร์นตัน เซส ได้เขียนเกี่ยวกับเด็ก ๆ เหล่านี้ว่า :-

“ข้าพเจ้าไม่เคยได้พบเห็นเด็ก ๆ อย่างนี้มาก่อนเลย ช่างเต็มใจด้วยความสุภาพไม่เห็นแก่ตน คิดถึงผู้อื่นมากกว่าตัวเอง เฉลียวฉลาด และรู้จักหักห้ามใจได้อย่างรวดเร็ว” – จากหนังสือ In Galilee

ดอกไม้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของบรรดาผู้มานมัสการในกรุงอักคาซึ่งพวกเขาจดจำรำลึก
ได้ด้วยความสุข ดังที่นางคูลัสได้เขียนไว้ว่า :-

“น่าพิศวงยิ่งที่ได้เห็นท่านอาจารย์ ดมดอกไม้ขณะที่พระองค์ก็มลงสูดกลิ่นมันนั้น ดูกล้ายกับ
ว่ากลิ่นอันหอมหวานใจของมันได้กระซิบบอกเล่าบางสิ่งแก่พระองค์ และดูพระองค์เปล็ดเปล็น
ประหนึ่งคนที่เพลินฟังเสียงดนตรี” – จากหนังสือ A Brief Accouns of my Visit to Akka

พระองค์มักจะให้ดอกไม้สวยๆ และมีกลิ่นหอมเป็นของขวัญแก่บรรดาผู้ที่มาเยี่ยมเยียนพระองค์
มร.ธอร์นตัน เซส ได้บรรยายชีวิตประจำวันในคุกอักคาไว้ว่า :-

“เราอยู่ภายในกำแพงนี้เป็นเวลา 5 วัน เป็นนักโทษร่วมกับพระองค์ผู้ถูกจำขังอยู่ใน “คุกอัน
ยิ่งใหญ่” นี่เป็นคุกแห่งสันติสุข แห่งความรัก และแห่งการรับใช้ ไม่มีความปรารถนาและความโลภ
ใดๆ อยู่ ณ ที่นี้เลย นอกจากความดีงามเพื่อมนุษยชาติ เพื่อสันติสุขของโลก เพื่อการรับรู้ในความ
เป็นพระบิดาของพระผู้เป็นเจ้า และเพื่อสิทธิมนุษยชนที่ปฏิบัติต่อกันในฐานะเป็นพลโลกของ
พระองค์ที่ทรงสร้างขึ้นมา หรือว่าเป็นดังบุตรธิดาของพระองค์ ส่วนสถานที่ๆ ที่เราไม่อาจหายใจได้
สถานที่ๆ หัวใจของเราไม่สามารถจะได้อะไรที่มันเรียกร้องได้ก็คือ โลกภายนอกกำแพงคุกอักคา โลก
นอกกำแพงคุกอักคานี้ต่างหากคือคุกโดยแท้จริง ในขณะที่ภายในกำแพงคุกเต็มไปด้วยอิสระและรัศมี
ภาพอันบริสุทธิ์แห่งพระวิญาณของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งความกังวลเดือดร้อนและความโลภทั้งมวล
ไม่สามารถจะผ่านลอดเข้าไปได้” – จากหนังสือ In Galilee

ความทุกข์ยากของชีวิตในคุกอาจจะเป็นความทุกข์โศกสำหรับคนส่วนมาก แต่สำหรับพระอับดุลบา
ฮาแล้วมิใช่สิ่งที่น่าหวาดกลัวแต่อย่างใดเลย ขณะที่อยู่ในคุกพระองค์ได้เขียนไว้ว่า :-

“อย่าโศกเศร้าเพราะเหตุที่ข้าพเจ้าถูกจองจำและประสบความทุกข์ยากเลย เพราะคุณนี้เป็น
สวนดอกไม้อันสวยงามของข้าพเจ้า เป็นแดนสวรรค์และเป็นบัลลังก์ แห่งอาณาจักรของข้าพเจ้าใน
หมู่มวลมนุษยความทุกข์ยากในคุณนี้เป็นมงกุฎของข้าพเจ้าซึ่งรุ่งโรจน์อยู่ในหมู่ผู้ที่จิตใจเป็นธรรม”

“ผู้ใดก็ตามยอมจะมีความสุขทั้งนั้น ถ้าเขามีความสะดวกสบาย มีความสำเร็จ มีพลานามัย
สมบูรณ์มีความสุขชื่นชมยินดี แต่ถ้าผู้ใดมีความสุขความพอใจในขณะที่เขาประสบความเดือนร้อนทุกข์
ยากและเจ็บไข้อยู่ ตลอดเวลาเช่นนี้ยอมเป็นเครื่องพิสูจน์ ภูมิธรรมอันสูงของเขา” – จากสาส์นของ
พระอับดุลบาฮา

การสอบสวนของคณะกรรมการ

ใน พ.ศ. 2447 และ 2450 รัฐบาลตุรกีได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อสอบสวนความผิดของพระอับดุลบาฮา และหาพยานมาให้การเท็จปรักปรำ พระอับดุลบาฮาได้ปฏิเสธข้อกล่าวหาทั้งหมด และในขณะที่เดียวกันก็พร้อมที่จะรับคำพิพากษาของศาล พระองค์กล่าวว่า แม่ท่านจะถูกจำคุก ถูกลากไปตามถนน ถูกแข่งดำ ถูกถ่มน้ำลายรด ถูกขว้างด้วยหิน หรือจะถูกแขวนคอหรือถูกยิงเป้า พระองค์ก็ยังคงมีความสุข

ในระหว่างการสอบสวนนี้ พระอับดุลบาฮายังคงดำเนินชีวิตตามปกติด้วยความสงบ พระองค์ยังปลูกต้นไม้และเป็นประธานในพิธีมงคลสมรสอย่างสง่าผ่าเผย และมีอิสระทางจิตใจ กงสุลอิตาลีเห็น ได้เสนอให้ความช่วยเหลือในการเดินทางไปต่างประเทศด้วยความปลอดภัยตามแต่พระองค์ปรารถนาจะไปอยู่ประเทศใด พระอับดุลบาฮาได้ตอบขอบคุณในไมตรีจิตนั้นและปฏิเสธข้อเสนอย่างแข็งขัน พระองค์กล่าวว่า จะได้รับผลตอบแทนอย่างไรก็ตาม พระองค์จะต้องเดินตามรอยพระบาทของพระบ๊อบและพระองค์ผู้ทรงอุดมพรซึ่งทั้งสองพระองค์นั้นมีได้เคยหนีปรักษ์หรือพยายามเอาตัวรอดแต่อย่างใดเลย อย่างไรก็ตาม พระอับดุลบาฮาได้สนับสนุนบาไฮศาสนิกชนส่วนมากให้ออกไปเสียจากเมืองอัครคา ซึ่งบัดนี้ได้กลับกลายเป็นดินแดนอันตรายสำหรับพวกเขา และแล้วพระองค์ก็อยู่ที่นั่นตามลำพังกับมิตรสหายที่ซื่อสัตย์เพียงไม่กี่คนเพื่อรอคอยชะตากรรม

คณะกรรมการสอบสวนชุดสุดท้าย อันประกอบด้วยข้าราชการ 4 นายเดินทางมาถึงกรุงอัครคาเมื่อต้นฤดูหนาว พ.ศ. 2450 และพักอยู่เป็นเวลาหนึ่งเดือน หลังจากเสร็จธุระที่เรียกกันว่า ‘การสอบสวน’ ของเขาแล้ว เขาก็เดินทางไปสู่กรุงคอนสแตนติโนเปิลเพื่อเตรียมรายงานว่า ข้อกล่าวหาพระอับดุลบาฮานั้นมีหลักฐานที่เป็นจริงทุกประการและแนะนำให้เนรเทศหรือประหารชีวิตเสีย แต่เมื่อกลับไปถึงตุรกีก็มีการปฏิวัติเกิดขึ้น บุคคลทั้ง 4 ซึ่งเป็นพวกในระบอบเก่าจึงต้องหลบหนีเอาตัวรอด พวกเตอร์กุ่นใหม่มีอำนาจขึ้น ฉะนั้น พวกนักโทษศาสนาทั้งหมดในจักรวรรดิออตโตมานจึงได้รับการปลดปล่อยให้มีอิสระ พระอับดุลบาฮาได้รับอิสระภาพในเดือนกันยายน พ.ศ. 2451 และในปีต่อมา สุลต่าน อับดุล ฮามิด ก็กลับกลายเป็นนักโทษแทน

สู่ตะวันตก

หลังจากได้รับอิสระภาพแล้ว พระอับดุลบาฮาจึงดำเนินชีวิตบริสุทธิ์ดังเช่นเคยคือสั่งสอนประชาชน เขียนจดหมายโต้ตอบและช่วยเหลือบรรเทาทุกข์คนยากจน และคนเจ็บป่วยโดยไม่หยุดหย่อน แม้ในขณะที่เดินทางจากเมืองอัครคาไปสู่เมืองไฮฟาและจากเมืองไฮฟาไปสู่เมืองอเล็กซานเดรียก็ตาม จนถึงเดือนสิงหาคม

พ.ศ. 2454 พระองค์จึงได้ไปเยือนตะวันตกเป็นครั้งแรกระหว่างการเดินทางนี้ พระองค์พบปะกับบุคคลจำนวนมากที่มีความคิดเห็นต่าง ๆ กัน และได้ปฏิบัติตามคำสอนของพระบาทสมเด็จพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวว่า “คบหาสมาคมกับทุกคนด้วยไมตรีจิตมิตรภาพ” พระองค์ไปถึงกรุงลอนดอนเมื่อต้นเดือนกันยายน พ.ศ. 2454 พระองค์ และพำนักอยู่ที่นั่นเป็นเวลาหนึ่งเดือนระหว่างนี้ได้สนทนาวิสาสะกับผู้สนใจที่มาติดต่อทุกวัน ทั้งยังได้ปฏิบัติงานอื่นๆ พร้อมไปด้วย นอกจากนี้พระองค์ได้แสดงปาฐกถาที่โบสถ์ซิดดี เทมเปิลซึ่งมีอาจารย์ เจ แคมเบลเป็นหัวหน้า และที่โบสถ์เซนต์จอห์นส์เวสมินสเตอร์ อันมีอาจารย์ วิลเบอร์ฟอสเป็นเจ้าคณะ ได้ร่วมรับประทานอาหารเข้ากับนายกเทศมนตรีแห่งกรุงลอนดอน แล้วเดินทางต่อไปยังนครปารีส ที่นั่นทุกวันพระองค์ยังอยู่กับการพบปะสนทนากับผู้สนใจหลายชาติที่กระหายใคร่รู้เรื่องราว เดือนธันวาคม พระองค์ได้เดินทางกลับไปยังอียิปต์และด้วยการขอร้องของมิตรสหายชาวอเมริกันหลายคน พระองค์จึงเดินทางไปสหรัฐอเมริกาในฤดูใบไม้ผลิต่อมา ถึงนิวยอร์กเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2455 อีกเก้าเดือนต่อมา พระองค์ได้กล่าวปาฐกถาต่อบุคคลหลากหลาย เป็นต้นว่า นักศึกษาในมหาวิทยาลัย นักสังคม ผู้นำถือศาสนาอื่น ชาวยิว ชาวคริสเตียน ผู้ที่ไม่ยอมนับถือศาสนาใดๆ เลย ที่สมาคมเอสเพอราโนโต สมาคมสันติภาพ สโมสรผู้มีความคิดใหม่ๆ และสมาคมสตรีเพื่อต่อสู้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งตามโบสถ์ของนิกายต่างๆ หลายแห่งซึ่งคำปราศรัยเหล่านั้นล้วนเหมาะสมแก่โอกาสและแก่ผู้ฟังทุกครั้ง วันที่ 5 เดือนธันวาคมปีเดียวกันได้เดินทางโดยทางเรือไปยังประเทศอังกฤษอีก และพำนักอยู่เป็นเวลาหกสัปดาห์ ได้ไปเยือนเมืองลิเวอร์พูล ลอนดอน ปารีส และเอเดินเบิร์ก ได้กล่าวสุนทรพจน์อันสำคัญที่สมาคมเอสเพอราโนโตในเมืองเอเดินเบิร์กว่า พระองค์ได้ส่งเสริมให้ชาวไศศานิกชนทางตะวันออกศึกษาเอสเพอราโนโต(ภาษากลางที่คิดขึ้นเพื่อใช้กันในสังคมโลก) เพื่อความเข้าใจอันดีต่อไปยังขึ้นระหว่างชาวตะวันตกและตะวันออก หลังจากที่ได้ใช้เวลาในการสนทนาปราศรัยและประชุมตลอดเวลาสองเดือนในกรุงปารีสดังเช่นที่เคยปฏิบัติเมื่อมาเยือนครั้งก่อนแล้ว พระองค์ก็ได้เดินทางต่อไปยังเมืองสตูทการ์ท ณ ที่นั้น ได้เปิดประชุมชาวเยอรมันชาวไศหลายครั้งและ ได้รับความสำเร็จอย่างใหญ่หลวงครั้งแล้วก็ได้เดินทางไปสู่กรุงบูดาเปสและเวียนนา ได้จัดตั้งผู้นำถือศาสนาชาวไศกลุ่มใหม่ขึ้นที่นั่น แล้วกลับเมืองไฮฟาเมื่อวันที่ 5 ธันวาคมปีเดียวกัน

กลับสู่ดินแดนศักดิ์สิทธิ์

ขณะนั้น พระอับดุลบาฮามีอายุได้ 70 ปีแล้ว การที่ได้ปฏิบัติงาน อันยากลำบากตรากตรำมาช้านาน และที่สุดก็คือการเดินทางตระเวนอย่างเหน็ดเหนื่อยไปบาไฮตะวันตกถึงสองครั้งนั้นได้ทำให้ร่างกายของพระองค์อ่อนเปลี้ยลงมาก เมื่อกลับมาจากตะวันตกแล้ว ท่านได้เขียนจดหมายถึงชาวไศศานิกชนทั้งใน

ตะวันออกและตะวันตก เป็นจดหมายที่ก่อให้เกิดความสงสัยประการอย่างจับใจ ข้อความในจดหมายนั้นมีตอนหนึ่งว่า :-

“มิตรทั้งหลายเวลาได้มาถึงแล้ว แต่ชีวิตของข้าพเจ้าคงจะอยู่กับท่านได้อีกไม่นานนัก ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติหน้าที่มาตามที่สามารถจะกระทำได้ และได้รับใช้ศาสนาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาจนสุดความสามารถของข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าได้ทำงานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดชีวิตของข้าพเจ้านี้....

“โอ ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะได้เห็นบาทหลวงคาทอลิกคนแบกภาระกิจแห่งศาสนาของตน ถึงเวลาแล้วที่จะประกาศอาณาจักรของอับฮา (อับฮา แปลว่าแสงประทีปอันยิ่งใหญ่) บัดนี้ เป็นเวลาที่จะร่วมเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เป็นเวลาแห่งความร่วมมือใจปรองดองของมิตรสหายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า”

“ข้าพเจ้ากำลังเงี่ยหูฟังทั้งทิศตะวันออกและตะวันตก ทั้งทิศเหนือและทิศใต้ เพื่ออาจจะได้ยินเสียงเพลงแห่งความรักและมิตรตั้งขึ้นในที่ประชุมของบาทหลวงคาทอลิกคน ชีวิตของข้าพเจ้าจะอยู่อีกไม่นานแล้ว และโดยการได้ฟังเพลงนี้เท่านั้นที่จะทำให้ข้าพเจ้ามีความสุข”

“โอ ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะได้เห็นบรรดามิตรสหายรักใคร่สามัคคีกันประจุกไข่มุกที่ร้อยเป็นพวง ประจุกกลุ่มดาวลูกไก่อันพรายพรายประจุกแสงอาทิตย์และประจุกบรรดาลูกกวาดน้อยในท้องทุ่ง”

“นกในดงเกลออันลึกกลับกำลังร้องเพลงให้แก่พวกเขา เขาจะไม่สดับฟังดอกหรือ หากการเวกกำลังส่งเสียงร้อง เขาจะไม่ได้ยินหรือ ไฉน ทูตสวรรค์แห่งอาณาจักรอับฮากำลังร้องเรียก เขาจะไม่ตั้งใจฟังดอกหรือ และทูตปฏิญาณแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะไม่เอาใจใส่บ้างหรือ

“ข้าพเจ้ากำลังเฝ้ารอคอย รอคอยสดับข่าวดีที่ว่า บรรดาผู้นับถือศาสนาบาทหลวงจะเป็นผู้ทำให้ความซื่อสัตย์สุจริตใจเป็นรูปร่างจริงจิ่งขึ้น ทำให้เกิดความรักและไม่ตรีจิตมิตรภาพขึ้นใหม่และรักใคร่สามัคคีกัน”

“พวกเขาจะไม่กระทำให้หัวใจของข้าพเจ้ามีความปีติยินดีดอกหรือ เขาจะไม่กระทำให้การคร่ำครวญเรียกร้องของข้าพเจ้าได้ประสบความสำเร็จพอใจดอกหรือ เขาจะไม่สดับฟังการวิงวอนของข้าพเจ้า ไม่ทำให้ความหวังของข้าพเจ้าสมปรารถนา และไม่ตอบการเรียกขานของข้าพเจ้าดอกหรือ”

“ข้าพเจ้ากำลังเฝ้าคอย – รอคอยอยู่อย่างอดทน”

พวกที่เป็นศัตรูต่อศาสนาบาไฮซึ่งหวังว่าศาสนาใหม่นี้คงจะเสื่อมไปเมื่อพระบ็อบบุงสังหาร เมื่อพระบาฮาอุลลาห์ถูกเนรเทศออกไปจากบ้านเมืองของพระองค์ และถูกส่งจำคุกตลอดชีวิต และอีกครั้งหนึ่งเมื่อพระบาฮาอุลลาห์สิ้นพระชนม์แล้วนั้นพวกนี้ต่างก็พากันเรงใจเมื่อได้เห็นสุขภาพของพระอับดุลบาฮาทรุดโทรมลงภายหลังที่ได้กลับมาจากการท่องเที่ยวยุโรปแล้ว แต่อีกครั้งหนึ่งที่ความหวังของเขาเหล่านั้นต้องดับลงไปอีก พระอับดุลบาฮาได้เขียนไว้ตอนหนึ่งว่า :-

“แน่นอนที่เดียวร่างกายและพลังงานของข้าพเจ้าจะไม่สามารถทนทานต่อการสึกหรออันเป็นปกติวิสัยได้ แต่การช่วยเหลือของพระองค์ผู้เป็นที่รักได้พิทักษ์และคุ้มครองให้ความปลอดภัยแก่อับดุลบาฮาได้มาถึงซึ่งวาระใกล้จะอำลาโลกแล้ว พลังทางกายของเขายอดแห่งไปและมีขำมันก็จะทำให้ชีวิตของเขาจบลง แต่นี้เป็นความจริงเลย แม้ว่าผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามพระปฏิญญาและพวกที่โง่เขลาจะคิดว่าร่างกายของข้าพเจ้าอ่อนเปลี้ยเต็มทีแล้วเนื่องจากได้รับทุกข์ทรมานอย่างสุดแสนในการปฏิบัติตามทางอันบริสุทธิ์นี้ ทว่าข้าพเจ้าขอสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้า อำนาจทางธรรมในดวงจิตของข้าพเจ้ายังคงเข้มแข็งและสดใสยิ่งขึ้น ทั้งนี้ก็เพราะพระกรุณาธิคุณของพระองค์ผู้ประเสริฐขอพระคุณพระผู้เป็นเจ้า เพราะโดยการประทานพรของพระบาฮาอุลลาห์ ร่างกายของข้าพเจ้าจึงกลับแข็งแรงขึ้นอีกครั้ง บัดนี้ ข้าพเจ้ามีความสุขที่สวรรค์ประทานให้ พระโอวาทอันสูงส่งของพระบาฮาอุลลาห์กำลังโชติช่วงและความสุขอันแท้จริงกำลังท่วมทับ” – จากแม่ึกกาซีน Star of the West

ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง และภายหลังที่สงครามสิ้นสุดลงแล้ว แม้พระอับดุลบาฮาจะมีกรณีขงที่ต่อกระทำอย่างล้นเหลือ ท่านก็ยังได้เขียนสาส์นสำคัญๆ และจดหมายอีกมากมายซึ่งสาส์นและจดหมายเหล่านี้ได้ส่งไปยังผู้รับภายหลังที่การคมนาคมทั่วไปได้เปิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง สาส์นเหล่านี้ได้ส่งเสริมให้กำลังใจแก่บาไฮศาสนิกชนทั่วโลกให้เกิดความกระตือรือร้นและขยันขันแข็งในการทำประโยชน์ ภายใต้การจรรโลงใจของสาส์นเหล่านี้ ศาสนาบาไฮได้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วและทุกหนทุกแห่งก็เต็มไปด้วยความเข้มแข็งและพลังวังชาใหม่

ควันสงครามที่ไฮฟา

เรื่องที่น่าทึ่งในการที่พระอับดุลบาฮาสามารถมองเห็นเหตุการณ์ล่วงหน้าที่จะบังเกิดขึ้นได้อย่างกระทันหัน เป็นเวลาหลายเดือนก่อนสงคราม ในระหว่างที่บ้านเมืองยังมีความสงบอยู่นั้น ปกติจะมีผู้มานมัสการที่เมืองไฮฟาเป็นจำนวนมาก ผู้คนเหล่านี้มาจากอิหร่านและส่วนต่างๆ ของโลก ประมาณหกเดือน

ก่อนที่สงครามจะอุบัติขึ้น บาไฮศาสนิกชนหลายคนได้ขออนุญาตมาเยี่ยมเยียนท่านอาจารย์ที่กรุงไฮฟาแต่ พระอับดุลบาฮาไม่อนุญาตให้มา และจากเวลานั้นเป็นต้นมาพระองค์ก็ค่อยๆ จัดการให้ผู้มาที่ยังพำนักอยู่ใน เมืองไฮฟาออกไปจากเมืองนั้น ฉะนั้นเมื่อจวนสิ้นเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2457 นั้น ความสุขุมคัมภีรภาพของ พระอับดุลบาฮาก็เป็นที่ประจักษ์และรับรู้กันทั่วไป

เมื่อสงครามเกิดขึ้น พระอับดุลบาฮาผู้ซึ่งได้ถูกจำคุกและถูกเนรเทศมาเป็นเวลาถึง 55 ปี แล้วต้อง กลับกลายมาเป็นนักโทษของรัฐบาลตุรกีอีกครั้งหนึ่ง การติดต่อกับมิตรสหายและชาวบาไฮศาสนิกชนนอก ประเทศซีเรียถูกตัดขาดลงเกือบหมดสิ้นพระองค์และผู้นับถือศาสนาบาไฮกลุ่มน้อยจึงต้องได้รับความ เดือดร้อนทุกข์ยากอีกครั้ง ไม่มีอาหารพอเพียง เต็มไปด้วยภัยอันตรายใหญ่หลวงและปราศจากซึ่งความ สะดวกสบายด้วยประการทั้งปวง

ในระหว่างสงคราม พระอับดุลบาฮาเต็มไปด้วยภาระช่วยเหลือประชาชนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ พระองค์ได้ทำการเพราะปลุกด้วยตัวของพระองค์เองในเนื้อที่อันกว้างใหญ่ใกล้เมืองทิบเบเรียส ได้ข้าวสาลี มากมาย ฉะนั้นจึงสามารถบรรเทาทุกข์ภัยที่บังเกิดขึ้นได้ พระองค์มิได้ช่วยเหลือแต่เพียงบาไฮศาสนิก ชนเท่านั้นหากยังได้ช่วยเหลือตลอดจนคนยากไร้ซึ่งใจที่นับถือศาสนาอื่น ๆ ด้วยนับจำนวนพันๆ คนในกรุง ไฮฟาและอัคคา การบริจาคของพระองค์กระทำได้เพียงพอตามความต้องการของคนเหล่านั้น ตลอดจนเอา ใจใส่ช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ยากเดือนร้อนของพวกเขาอย่างมากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ พระองค์บริจาค เงินเล็กๆ น้อยๆ ประจำวันแก่คนยากจนนับจำนวนร้อยๆ คน นอกจากนั้นยังเพิ่มเติมขนมปังให้อีกด้วย ถ้า ไม่มีขนมปังพระองค์ก็จะให้อินทผลัมหรือสิ่งอื่นๆ แทน พระองค์ได้ไปเยือนเมืองอัคคาเสมอๆ เพื่อสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือแก่บาไฮศาสนิกชนและคนยากไร้ที่นั่นระหว่างสงครามพระองค์ได้ประชุมกับบาไฮ ศาสนิกชนทุกวันและโดยการช่วยเหลือของพระองค์ บาไฮศาสนิกชนต่างก็ยังคงเป็นสุขและมีความสงบ ตลอดระยะเวลาหลายปีแห่งความทุกข์ยากนั้น

เซอร์อับดุลบาฮา อับบอส เค.บี.อี.

ภายหลังการสู้รบมาตลอดเวลา 24 ชั่วโมงเต็ม เหล่าทหารม้าอินเดียนและอังกฤษก็เข้ายึดเมืองไฮฟา ได้เมื่อวันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2461 เวลาบ่าย 3 โมง สภาพสงครามอันน่าหวาดหวั่นพริ้วพริ้วภายใต้การ ปกครองของรัฐบาลตุรกีก็สิ้นสุดลงความปิติยินดีก็บังเกิดขึ้นทั่วไปในเมืองไฮฟา

นับตั้งแต่อังกฤษเริ่มเข้ายึดครองตุรกี พวกทหารจำนวนมากรวมทั้งข้าราชการทุกชั้น ตลอดจนผู้ที่ อยู่ในตำแหน่งสูงสุดได้เข้ามาสนทนาวิสาสะกับพระอับดุลบาฮา ทุกคนต่างได้รับความสว่างจากการสนทนา

และล้วนมีความปีติยินดีในทัศนะอันกว้างขวางและความเข้าใจลึกซึ้งตลอดจนมารยาทอันงดงามและการต้อนรับอย่างสนิทสนมเป็นกันเองของพระองค์ พวกผู้แทนของฝ่ายรัฐบาลอังกฤษที่มาเยือนต่างก็ประทับใจอย่างสุดซึ้งในบุคลิกภาพอันสง่างามและกรณียกอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่เกี่ยวกับการกระทำที่บังเกิดสันติและความสมบูรณ์โดยแท้ของปวงชน นี่เป็นสิ่งที่ทำให้พระอัครบิดรบาฮาได้รับแต่งตั้งให้เป็นขุนนางแห่งจักรวรรดิอังกฤษ พิธีแต่งตั้งนี้กระทำในอุทยานที่พักผู้บัญชาการทหารแห่งกรุงไฮฟาเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2463

ชีวิตก่อนมรณภาพ

ระหว่างฤดูหนาวของปี พ.ศ.2462-2463 ผู้เขียนได้รับสิทธิพิเศษอย่างใหญ่ยิ่งในการที่ได้เป็นแขกของพระอัครบิดรบาฮาถึงสองเดือนครึ่ง ณ เมืองไฮฟา และได้เห็นชีวิตประจำวันของพระองค์อย่างใกล้ชิด แม้ขณะนั้นพระองค์จะมีอายุถึง 76 ปีแล้ว แต่ยังคงแข็งแรงอย่างน่าประหลาด และได้ปฏิบัติกรณียกิจประจำวันอย่างล้นเหลือจนแทบไม่น่าเชื่อ แม้พระองค์จะเหน็ดเหนื่อยอยู่เสมอแต่ก็ได้รับพลังคืนมาอย่างมหัศจรรย์ พระองค์จะช่วยเหลือผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือจากพระองค์อยู่เสมอ ความอดทนมั่นคงไม่เปลี่ยนแปลง ความสุภาพอ่อนโยน ความเมตตากรุณา และไหวพริบปราดเปลื้องทำให้ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดพระองค์รู้สึกเป็นสุข พระองค์มักใช้เวลาส่วนใหญ่ในตอนกลางคืนสวดมนต์และเข้าสมาธิตั้งแต่เข้าตงจนถึงห้า พระองค์มีธุระยุ่งอยู่ด้วยการอ่านหนังสือและตอบจดหมายที่ส่งมาจากประเทศต่าง ๆ ตลอดจนปฏิบัติกิจมากมายทั้งในบ้านและทางศาสนา มีเวลารับแขกพักผ่อนเพียงเล็กน้อยหลังอาหารกลางวันแล้ว ในตอนบ่าย ตามปกติพระองค์จะพักผ่อนนิดหน่อยด้วยการเดินหรือนั่งรถม้า แม้ในยามพักผ่อนเช่นนั้นก็ตามพระองค์ก็ไม่แคล้วจะมีคนหนึ่งหรือสองคนเป็นกลุ่มร่วมสนทนาธรรมไปกับพระองค์ด้วย หรือมิฉะนั้นพระองค์จะหาโอกาสไปเยี่ยมเยียนช่วยเหลือคนยากจน เมื่อกลับมาแล้ว พระองค์ก็จะเชิญบาไฮศาสนิกชนมาร่วมประชุมในตอนเย็นตามปกติในห้องรับแขก พระองค์มักจะเชื้อเชิญบรรดาผู้มานมัสการตลอดจนมิตรสหายมาร่วมรับประทานอาหารกลางวันและอาหารว่างตอนกลางคืน และทำให้แขกของพระองค์สนุกสนามด้วยเรื่องราวขบขันและด้วยการสนทนาอันมีค่าเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ พระองค์กล่าวว่า “บ้านข้าพเจ้าเป็นบ้านแห่งการหัวเราะ” ซึ่งก็เป็นเช่นนั้นจริง ๆ ท่านปีติยินดีที่มีบุคคลต่างชาติ ต่างเผ่าพันธุ์ ต่างศาสนา และต่างผิว ได้มาร่วมชุมนุมสามัคคีกันด้วยความสันถวไมตรีภายในบ้านของพระองค์ พระองค์เป็นบิดาที่น่ายรักโดยแท้ และมีใช้แต่ในหมู่ประชาชนในไฮฟาเท่านั้น แต่ในหมู่ศาสนิกชนบาไฮทั่วโลกด้วย

มรณกรรม

พระอัครบิดรบาฮายังคงปฏิบัติกรณียกิจมิได้หยุดยั้ง จนกระทั่งก่อนหน้าวันสุดท้ายแห่งชีวิตของพระองค์สองวันแม้พระองค์จะอ่อนเปลี้ยลงทุกที ในตอนบ่ายวันศุกร์ที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2464 พระองค์ยังไปสวนมนต์ที่สุเหร่าในเมืองไฮฟา หลังจากนั้นก็ออกไปให้ทานคนจนด้วยตัวของพระองค์เองเหมือนดังปกติ หลังอาหารกลางวันแล้ว พระองค์ได้บอกให้ผู้ช่วยเขียนจดหมายหลายฉบับเมื่อพักผ่อนแล้ว พระองค์ก็เดินเข้าไปในสวนและวิสาสะกับคนทำสวน ในตอนเย็นได้อวยพรและสั่งสอนคนใช้ผู้ซื่อสัตย์ผู้หนึ่งของบ้านซึ่งได้แต่งงานในวันนั้น ครั้นแล้วก็เข้าประชุมกับชาวบาไฮตามปกติในห้องรับแขก ต่อมาอีกไม่ถึง 2 วัน คือวันจันทร์ที่ 28 พฤศจิกายน เวลาตีประมาณหนึ่งนาฬิกาครึ่ง พระองค์ก็ล่องลับไปอย่างสงบเสมือนว่าได้นอนหลับอย่างเงียบๆ โดยมีธิดาสาวสองคนของพระองค์เฝ้าอยู่ข้างๆ เติงนอน

ข่าวอันโศกสลดนี้ได้แพร่สะพัดไปอย่างรวดเร็วทั่วทั้งเมือง และถูกส่งโทรเลขออกไปทั่วโลก ในวันรุ่งขึ้น(คือวันอังคารที่ 29 พฤศจิกายน) ก็ได้กระทำพิธีการฝังศพ

“แน่ที่เดียว ในเมืองไฮฟาหรือแม้แต่ประเทศปาเลสไตน์เองก็ไม่เคยมีพิธีฝังศพอันยิ่งใหญ่ดังเช่นนี้มาแต่ก่อน.... คนนับหมื่นๆ ได้มาร่วมขบวนตามศพด้วยความรู้สึกอันดีมีค่าลึกซึ้ง คนเหล่านั้นมีทั้งผู้ที่ต่างเชื้อชาติ ต่างภาษาและต่างศาสนา”

“ข้าหลวงใหญ่เซอร์เซอร์เบอร์ท แซมมวล ข้าหลวงแห่งเยรูซาเล็ม ข้าหลวงแห่งฟินีเชียน บรรดาข้าราชการชั้นหัวหน้าของรัฐบาล ทูตานุทูตของประเทศต่างๆ ผู้มีชื่อเสียงแห่งปาเลสไตน์ ชาวยิว ชาวคริสเตียน ชาวมุสลิม ชาวดรูส(ศาสนาอิสลามจำพวกหนึ่ง) ชาวอียิปต์ ชาวกรีก ชาวเตอร์ก ชาวเคต และมิตรสหายชาวอเมริกัน มิตรชาวยุโรปและชาวปาเลสไตน์ของพระองค์ ตลอดจนคนชั้นสูงและชั้นต่ำทั้งหมด รวมประมาณจำนวนหมื่นคนต่างก็พากันเศร้าโศกในการสูญเสียบุคคลผู้เป็นที่รักของเขา.... ประชาชนพากันคร่ำครวญเป็นเสียงเดียวกันว่า โอ พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย บิดาของข้าพเจ้าได้จากไปแล้ว บิดาของพวกข้าพเจ้าได้จากไปแล้ว

“ฝูงชนต่างมุ่งเดินขึ้นไปสู่ภูเขาคาร์เมล สวนองุ่นของพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าอย่างช้าๆ หลังจากเดินมาเป็นเวลา 2 ชั่วโมงแล้ว พวกเขาก็มาถึงอุทยานแห่งสุสานของพระบิดา.... ขณะที่มหาชนอันหนาแน่นชุมนุมกันอยู่ ณ ที่นั้น บรรดาผู้แทนของนิกายต่างๆ เป็นต้นว่า ชาวมุสลิม ชาวคริสเตียน และชาวยิวได้ลุกขึ้นกล่าวคำสดุดีเกียรติคุณของพระอัครบิดรบาฮ่าว่าเป็นบรมครูผู้ยิ่งใหญ่และเป็นบุคคลที่ทำให้มนุษยชาติทั้งโลกเต็มไปด้วยความมั่งงันและเสรีภาพนี้ เขาเหล่านั้น บาง

คนก็ได้กล่าวแสดงความอาลัยรักอย่างสุดซึ้งโดยมิได้เตรียมร่างคำพูดมาก่อนเลย บ้างก็เตรียมร่างคำปราศรัยมาด้วยเพื่อแสดงความรักและอำลาเป็นครั้งสุดท้าย พวกเขาได้กล่าวยกย่องเกียรติคุณของพระองค์อย่างมากมายจนไม่เหลือคำพูดใดๆ ไว้สำหรับบาไฮศาสนิก ชนจะได้กล่าวบ้างเลย”

– จากหนังสือ The Passing of Abdu'l-Baha โดย เลดี บลอม ฟิลด์ และ โซกิ เอฟเฟนดิ

ผู้แทนคนสำคัญของฝ่ายศาสนาอิสลาม คริสเตียน และยิว 9 นายได้กล่าวสดุดีอย่างจับใจเป็นพยานในความรักของเขาที่มีต่อพระอับดุลบาฮาและชมเชยชีวิตอันบริสุทธิ์ซึ่งงดงามของพระองค์ ซึ่งได้สิ้นสุดลงแล้วครั้งแล้วหีบศพก็ค่อยๆ เคลื่อนอย่างช้าๆ เข้าสู่ที่นิตราอันสงบและศักดิ์สิทธิ์

แน่ที่เดียว นี่เป็นสิ่งที่คู่ควรแก่อนุสรณ์ของบุคคลผู้กระทำงานเพื่อให้ศาสนาทั้งปวงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสามัคคีธรรมของชาติทั้งหลาย ของเผ่าพันธุ์และภาษาทั้งหมด เป็นการสดุดีและเป็นทั้งการพิสูจน์ว่า ชีวิตการงานของท่านมิได้ล้มเหลว ทั้งแสดงให้เห็นว่าอุดมการณ์ของพระบาฮาอูลลาห์ซึ่งมิใช่เป็นแต่เพียงสิ่งดลใจ แต่เป็นชีวิตของพระอับดุลบาฮาโดยแท้จริงนั้นได้เริ่มซึมผ่านไปทั่วโลกแล้ว ทั้งได้ทำลายความแตกแยกแห่งนิกายต่างๆ ตลอดจนทำลายการแบ่งชั้นวรรณะที่ได้ทำให้ชาวมุสลิม คริสเตียน ยิวและชนนานาเหล่าแตกแยกกันมาหลายศตวรรษนั้นได้รวมเป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน

งานเขียนและปาฐกถา

พระอับดุลบาฮาได้เขียนหนังสือไว้เป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่เป็นจดหมายที่เขียนถึงบาไฮศาสนิกชนและผู้สนใจที่ไต่ถามมายังพระองค์ คำปาฐกถาและคำปราศรัยส่วนมากของพระองค์ได้ถูกบันทึกไว้ บางส่วนก็ได้พิมพ์ออกเผยแพร่แล้ว ในบรรดาผู้มานับถือศรัทธาเหล่านั้น คนที่ได้มาเยี่ยมเยียนพระอับดุลบาฮา ณ เมืองอัคคา และไฮฟานั้น มีจำนวนมากที่ได้บันทึกความรู้สึกของเขาไว้ บันทึกบางส่วนได้ตีพิมพ์แล้ว

ฉะนั้น คำสอนของพระองค์จึงมีอยู่ครบบริบูรณ์ พระองค์ได้กล่าวจำแนกออกไปอย่างละเอียดยิ่งกว่าที่พระบิดาของพระองค์ได้ทรงกล่าวไว้ในปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับตะวันออกและตะวันตก ทั้งได้ชี้แจงถึงการใช้ประโยชน์อย่างละเอียดแห่งหลักธรรมที่พระบาฮาอูลลาห์ได้ทรงกำหนดไว้ งานเขียนของพระองค์ยังมีอีกมากที่ยังมิได้แปลออกเป็นภาษายุโรป แต่ที่แปลไปแล้วนั้นก็เป็นการเพียงพอที่จะให้ความรู้ความเข้าใจอย่างเต็มที่และลึกซึ้งในหลักการสำคัญแห่งการสอนของพระอับดุลบาฮา

พระองค์พูดภาษาอิหร่าน อาระบิก และตุรกีได้ คำพูดและคำปาฐกถาของพระองค์ในระหว่างการเดินทางไปตะวันตกทั้งสองครั้งได้ถูกแปลออกเป็นภาษาตะวันตก แน่ที่เดียว ในการแปลนั้นความซาบซึ้งตรึง

ใจได้ขาดหายไปมาก แม้กระนั้นด้วยอำนาจที่มีอยู่ในคำพูดของพระองค์นั่นเองที่ทำให้ผู้ฟังรู้สึกประทับใจอย่างยิ่ง

ฐานะของพระอับดุลบาฮา

ตำแหน่งที่พระองค์ผู้ประเสริฐได้แต่งตั้งให้พระอับดุลบาฮานั้นได้ปรากฏอยู่ในสาส์นที่เขียนโดยพระองค์เอง ดังต่อไปนี้ คือ :-

“เมื่อทะเลแห่งชีวิตของเราแห้งผากและคัมภีร์ศาสนาของเราได้จบบลงแล้ว พวกท่านจะหันหน้าไปสู่ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือก ผู้แตกกิ่งก้านออกไปจากรากโบราณนี้”

และ... “สิ่งใดที่ท่านไม่เข้าใจในคัมภีร์ของเรา จงปรึกษาผู้เป็นกิ่งก้านสาขาของลำต้นอันเกรียงไกรนี้”

พระอับดุลบาฮาได้เขียนไว้ว่า :-

“ตามถ้อยคำที่กล่าวไว้อย่างชัดเจนในพระคัมภีร์ พระบาฮาอูลลาห์ทรงกำหนดผู้เป็นศูนย์กลางแห่งพระปฏิญาณให้เป็นผู้อธิบายพระโอวาทของพระองค์นับแต่กาลเริ่มต้นมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน ยังไม่มีศาสนาใดได้มีพระปฏิญาณที่มั่นคง และทรงพลาญภาพดังเช่นพระปฏิญาณนี้”

การที่พระอับดุลบาฮาได้เผยแพร่และสั่งสอนศาสนาของพระบาฮาอูลลาห์มาด้วยความเสียสละอย่างสมบูรณ์ทั้งในตะวันออกและตะวันตกนี้ บางครั้งทำให้บาไฮศาสนิกชนมีความรู้สึกสับสนเกี่ยวกับฐานะตำแหน่งของพระองค์ พวกเขาได้รู้จักกับวิญญาณบริสุทธิ์ที่เฉลียวฉลาดของท่าน ดังนั้น ศาสนิกชนบาไฮจำนวนมากจึงเข้าใจว่าพระอับดุลบาฮาเป็นศาสนทูตผู้หนึ่ง เขาจึงเรียนพระองค์ว่า “พระคริสต์ผู้เสด็จกลับมา” ไม่มีสิ่งใดจะทำให้พระอับดุลบาฮาโหม่นสีใจมากเท่าที่ได้เห็นบาไฮศาสนิกชนหลงเข้าใจผิดว่าตัวพระองค์ผู้เป็นกระจกเงาส่องให้เห็นดวงอาทิตย์แห่งสัจจะนั้นกลับกลายเป็นดวงอาทิตย์เสียเอง

ยิ่งกว่านั้นศาสนาของพระบาฮาอูลลาห์มีอนุภาพสามารถทำให้มนุษย์รวมกันเข้าได้ด้วยระเบียบแบบแผนใหม่ผิดกับศาสนาที่มีมาแล้วในอดีต ในระหว่างการปฏิบัติภารกิจของพระอับดุลบาฮาในระยะ พ.ศ. 2435 นั้น ศาสนาบาไฮได้เจริญเติบโตขึ้นทีละน้อยๆ และกำลังกลายเป็นระเบียบแบบแผนอย่างแท้จริงของโลก เป็นความจำเป็นที่ความเจริญก้าวหน้าของศาสนาต้องการคำแนะนำชี้แจงและคำสั่งสอนโดยตรงจากพระอับดุลบาฮาซึ่งเป็นบุคคลผู้เดียวที่ทราบดีถึงอำนาจทั้งหมดของศาสนานี้ บาไฮศาสนิกชนแทบไม่สามารถ

จะหลีกเลี่ยงความเชื่อถือว่าท่านอาจารย์ที่รักของเขานั้นมีฐานะเป็นเหมือนหนึ่งศาสนทูต จนกระทั่งท่านโซกิ เอฟเฟนดี ผู้พิทักษ์ศาสนาคนแรกได้เปิดเผยพันธกรรมของพระอับดุลบาฮาขึ้นภายหลังที่พระองค์ได้ถึงแก่กรรมไปแล้ว

ความหลงเข้าใจผิดเช่นนั้นไม่มีต่อไปอีกแล้ว บัดนี้บาไฮศาสนิกชนได้เข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงความสัตย์ซื่ออันหาผู้ใดเสมอมิได้ตลอดจนการรับใช้จุดตั้งทางของพระอับดุลบาฮา รวมทั้งภารกิจที่ใหญ่ยิ่งไม่มีสิ่งใดจะเปรียบได้ ซึ่งพระอับดุลบาฮาได้ปฏิบัติสำเร็จลุล่วงไปอย่างสมบูรณ์ ศาสนาบาไฮซึ่งดูเหมือนจะอ่อนแอและเกือบล้มเหลวลงในปี พ.ศ. 2453 เพราะเหตุที่พระองค์ผู้เป็นแบบฉบับและผู้อธิบายพระโอวาทได้ถูกเนรเทศและถูกจำคุกอยู่นั้นก็ได้พัฒนาการขึ้นด้วยพลังอันแรงกล้าที่ไม่มีสิ่งใดจะต้านทานได้และทำลายความเหลวแหลกของอารยธรรมที่เสื่อมทราบด้วยคำสอนที่แสดงให้เห็นอนาคตของมนุษย์ที่สิ้นหวัง

พันธกรรมของพระอับดุลบาฮาได้ชี้แจงถึงความลึกกลับแห่งฐานะของพระบ็อบและของพระบาฮา อุลลาห์ตลอดจนฐานะของตัวพระองค์เองไว้อย่างแจ่มแจ้งดังนี้ :-

“นี่เป็นรากฐานแห่งความเชื่อของศาสนิกชนของบาฮา (ขอให้ข้าพเจ้าอุทิศชีวิตให้แก่พวกเขาเถิด) พระองค์ผู้สูงส่ง (พระบ็อบ) นั้นเป็นศาสนทูตแห่งความเป็นเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้า และเป็นผู้เบิกทางของพระองค์ผู้เป็นความมั่งคั่งแห่งโบราณกาลด้วย ส่วนพระองค์ผู้เป็นความงามอับฮา (ขอให้ข้าพเจ้าอุทิศชีวิตเพื่อมิตรผู้ซื่อสัตย์ของพระองค์เถิด) เป็นศาสนทูตผู้ยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้าและเป็นแหล่งแห่งแก่นแท้อันสำคัญที่สุดของพระองค์ ส่วนผู้อื่นนั้นคือผู้รับใช้และปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์”

แบบแห่งการดำรงชีวิตเยี่ยงบาไฮ

พระบาฮาอูลลาห์เป็นผู้ประกาศพระธรรม แต่โดยเหตุที่พระองค์ถูกจำขังอยู่ในคุกนานถึง 40 ปี จึงไม่มีโอกาสได้ติดต่อกับมวลชนทั้งหลายได้มากนัก ฉะนั้น พระอับดุลบาฮาจึงต้องรับภาระสำคัญในการเป็นผู้ไขความแห่งพระธรรมของพระบาฮาอูลลาห์ เป็นผู้ปฏิบัติตามคำสอน เป็นแบบอย่างแห่งการดำรงชีวิตอันถูกต้องทำนองคลองธรรมของบาไฮศาสนิกชนในยุคสมัยนี้ พระองค์ได้แสดงให้เห็นว่า แม้ท่ามกลางความยุ่งเหยิงและเร่ร่อนของชีวิตในปัจจุบัน ท่ามกลางการเห็นแก่ตัวและการต่อสู้เพื่อความมั่งคั่งร่ำรวยซึ่งได้ปรากฏอยู่ทั่วไปนี้ การมีชีวิตอยู่ด้วยความจงรักภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าและรับใช้เพื่อนมนุษย์ด้วยกันก็เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ซึ่งพระคริสต์ พระบาฮาอูลลาห์ และบรมศาสดาทั้งปวงได้เรียกร้องให้มนุษย์ปฏิบัติเช่นนั้น พระองค์ได้ยืนอยู่อย่างแข็งแกร่งท่ามกลางความทุกข์ทรมาน ความผันแปรของเหตุการณ์ การถูกใส่ร้าย การทรยศหักหลัง

ส่วนอีกด้านหนึ่งคือความรัก การเชิดชูสรรเสริญ การเสียสละและความเคารพซื่อสัตย์ พระองค์ยืนอยู่ประจักษ์
กระโจมไฟที่ตั้งอยู่บนก้อนหินซึ่งล้อมรอบด้วยพายุร้ายในฤดูหนาวและท้องทะเลอันสงบเงียบในฤดูร้อน
พระองค์ยังคงสงบและแจ่มใสอย่างมั่นคงไม่เสื่อมคลาย และได้ปฏิบัติเช่นเดียวกัน พระองค์ได้ชูธงแห่งความ
สามัคคีปรองดองและสันติสุขอันเป็นธงชัยแห่งยุคใหม่ขึ้นท่ามกลางโลกที่กำลังขับเคลื่อนด้วยสงคราม พระองค์
ได้ให้ความเชื่อมั่นแก่ผู้ที่รวมกำลังสนับสนุนว่าวิญญูณแห่งยุคใหม่จะดลให้เกิดความสำเร็จเป็นวิญญูณ
บริสุทธิ์ดวงเดียวกันกับที่ได้ดลใจบรรดาองค์ศาสดาและนักบุญทั้งหลายในอดีต แต่เป็นธารแห่งวิญญูณที่
หล่อไหลลงครั้งใหม่ของพระวิญญูณดวงนั้นซึ่งเหมาะกับความต้องการของยุคใหม่นี้

บทที่ 5

การเป็นบาไฮหมายความว่าอย่างไร

“มนุษย์จะต้องบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ คนที่ไม่ทำประโยชน์นั้น ตามพระดำรัสของพระวิญญาณ (คือพระเยซูคริสต์) ก็เป็นเสมือนกับต้นไม้ที่ปราศจากผลและต้นไม้ที่ไร้ผล เช่นนี้สมควรที่จะเผาทิ้งเสีย” พระบาฮาอูลลาห์ – ในพระคัมภีร์ พระดำรัสของสวรรค์

ครั้งหนึ่ง เฮอร์เบอท สเปนเซอร์ ได้กล่าวว่า เป็นไปไม่ได้ที่จะใช้วิธีการเนรมิตทางการเมืองทำให้มนุษย์ที่มีจิตใจชั่วประพฤติดีได้ และในทำนองเดียวกัน ก็ย่อมเป็นไปไม่ได้ที่จะใช้วิธีการทางการเมืองแต่อย่างเดียวทำให้สังคมที่เต็มไปด้วยคนชั่วมีอารยธรรมอันดี พระบาฮาอูลลาห์ได้ประกาศสัจจะนี้ และสั่งสอนเช่นเดียวกับบรรดาศาสดาทั้งหลายว่า การที่สถาปนาอาณาจักรของพระเจ้าขึ้นในโลกมนุษย์ ก่อนอื่นจะต้องสถาปนาอาณาจักรของพระเจ้าลงในหัวใจมนุษย์เสียก่อน ฉะนั้น ในการศึกษาพระธรรมคำสอนของศาสนาบาไฮเราต้องเริ่มต้นด้วยคำสอนของพระบาฮาอูลลาห์ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตนของแต่ละบุคคลและพยายามที่จะแสดงให้เห็นภาพกระจ่างชัดว่าการเป็นบาไฮศาสนิกชนหมายความว่าอย่างไร

การปฏิบัติตามคำสอน

บุคคลผู้หนึ่งได้ถามพระอับดุลบฮาว่า “การเป็นบาไฮหมายความว่าอย่างไร” พระองค์ตอบว่า “การเป็นบาไฮหมายความว่าเป็นผู้ที่มีความรักโลก รักเพื่อนมนุษย์และพยายามรับใช้เพื่อนมนุษย์ ปฏิบัติภารกิจเพื่อสากลสันติสุขและภราดรภาพ” อีกโอกาสหนึ่งพระองค์ได้ให้คำอธิบายว่า บาไฮศาสนิกชนก็คือ “ผู้มีความประพฤติดีทุกประการ” ในการปาฐกถาที่กรุงลอนดอนครั้งหนึ่ง พระองค์กล่าวว่า บุคคลอาจจะเป็นบาไฮศาสนิกชนได้ แม้เขาจะไม่เคยได้ยินพระนามของพระบาฮาอูลลาห์มาก่อนเลย พระองค์สรรเสริญว่า

“คนที่ดำเนินชีวิตตามคำสั่งสอนของพระบาฮาอูลลาห์ก็นับว่าเป็นบาไฮศาสนิกชนแล้ว ตรงกันข้ามคนที่อาจจะเรียกตัวเองว่าบาไฮมาตั้ง 50 ปี แต่มิได้ดำเนินชีวิตตามคำสอน ก็มีใช้เป็นคนบาไฮศาสนิกชน คนที่มีรูปร่างน่าเกลียดอาจเรียกตัวเองว่าคนสวย แต่เขาก็มิได้หลอกหลวงใคร แล้วคนผิวดำอาจเรียกตัวเองว่าคนผิวขาว ถึงเช่นนั้นเขาก็มิได้หลอกหลวงผู้อื่นแม้ตัวเขาเอง” – จากหนังสือ *Abdul-Baha in London*²⁶

²⁶ “การเป็นบาไฮหมายความว่าอย่างไร” ถ้อยคำของพระอับดุลบฮาที่อธิบายในบทนี้มีความสำคัญเกี่ยวกับคุณลักษณะและความดีของบาไฮศาสนิกชน อย่างไรก็ตาม ในทัศนะของการปฏิบัติ เราต้องกล่าวว่าการมีความรู้สึกที่ดีและความหวังเท่านั้นไม่เป็นการเพียงพอในการที่จะเป็นบาไฮศาสนิกชนและการเลื่อมใสในคำสอนของศาสนาบาไฮ ก็ได้ทำให้บุคคลกลายเป็นบาไฮศาสนิกชน ถ้าหากเขามีได้ร่วมงานสมาชิกของสังคมบาไฮ

บุคคลผู้ไม่รู้จักศาสนทูตของพระเจาก็เป็นประดุจพืชที่เติบโตในที่ร่ม แม้พืชนั้นจะไม่รู้จักดวงอาทิตย์ก็ตาม แต่มันก็เติบโตขึ้นเพราะดวงอาทิตย์นั้น บรมศาสดาผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหลายล้วนเป็นดวงอาทิตย์แห่งจิตวิญญาณ และพระบาฮาอุลลาห์ก็คือ ดวงอาทิตย์ “ยุค” ของเรานี้ บรรดาดวงอาทิตย์แห่งยุคเก่าได้ให้ความอบอุ่นและให้ชีวิตแก่โลกมาแล้ว ถ้าหากดวงอาทิตย์เหล่านั้นมิได้ส่องแสง โลกปัจจุบันก็จะเย็นชืดและบรรดาชีวิตก็จะดับสิ้นลง ดวงอาทิตย์ในยุคเก่าก่อนได้ยังผลให้ผลไม่เติบโตขึ้นมา แต่ทว่าแสงอาทิตย์ในยุคปัจจุบันนี้เท่านั้นจะทำให้ผลไม่สุกได้

ความจงรักภักดีต่อพระเจ้า

การที่จะบรรลุถึงซึ่งชีวิตแห่งบาไฮอย่างสมบูรณ์เต็มทีนั้น จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์แน่วแน่นและโดยตรงต่อพระบาฮาอุลลาห์ เช่นเดียวกับแสงอาทิตย์จำเป็นสำหรับการแย้มบานของดอกกลี๋ยงและดอกกุหลาบ บาไฮศาสนิกชนมิได้นมัสการบุคคลลึกลับภาพของพระบาฮาอุลลาห์ แต่นมัสการเกียรติคุณของพระเจ้าซึ่งแสดงออกโดยผ่านทางองค์พระบาฮาอุลลาห์ เขาเคารพนับถือพระคริสต์ พระโมฮัมหมัด และบรรดาศาสนทูตองค์ก่อนๆ ของพระเจ้าเป็นเจ้าทุกๆ พระองค์ แต่เขานับถือพระบาฮาอุลลาห์ในฐานะเป็นผู้นำชาวของพระเจ้ามาสู่มนุษย์ในยุคใหม่นี้ และเขาเคารพพระองค์ในฐานะที่เป็นบรมครูผู้ยิ่งใหญ่ของโลกผู้เสด็จมาเพื่อปฏิบัติภารกิจของศาสนาดวงค์เก่าก่อนให้สำเร็จบรรลุผล

การยอมรับคำสั่งสอนมิได้ทำให้บุคคลกลายเป็นบาไฮได้และก็มีอาจจะเป็นไปได้ด้วยการปฏิบัติแต่เพียงภายนอก พระบาฮาอุลลาห์ทรงบัญชาให้ผู้ที่เชื่อถือพระองค์อุทิศทั้งจิตใจและความเสียสละอย่างสมบูรณ์ทีเดียว พระเจ้าเป็นเจ้าเท่านั้นที่จะทรงสิทธิบัญชาเช่นนี้ได้ แต่ทว่าพระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงตรัสในฐานะที่เป็นศาสนทูตของพระเจ้าและเป็นผู้เปิดเผยน้ำพระทัยของพระองค์ ศาสนทูตองค์ก่อนๆ ได้ชี้แจงข้อนี้ไว้อย่างกระจ่างชัดแล้วดังที่พระคริสต์ทรงตรัสว่า “ถ้าผู้ใดใคร่จะตามเรามา ให้ผู้นั้นเอาชนะตัวเองและรับกางเขนของตนแบกตามเรามา ด้วยว่าผู้ใดใคร่จะเอาชีวิตของตนรอด ผู้นั้นจะเสียชีวิต แต่ผู้ใดจะเสียชีวิตของตน เพราะเห็นแก่เรา ผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด” ศาสนทูตทุกๆ พระองค์ได้ทรงบัญชาต่อสาวกของพระองค์เช่นเดียวกันนี้ หากแต่แตกต่างกันเล็กน้อย และในประวัติศาสตร์ก็แสดงให้เห็นอย่างชัดเจน トラバิดที่คำบัญชานั้นได้รับการรับรองปฏิบัติตามอย่างจริงจังแล้ว ศาสนาก็เริ่มแผ่ไพศาลออกไป แม้จะมีสิ่งขัดขวาง มีความยุ่งยาก มีการประหัตประหารและการพลีชีพของเหล่าศาสนิกชนก็ตาม ตรงกันข้ามถ้าหากเมื่อใดได้บังเกิดมีความไม่ซื่อตรงและการปฏิบัติแต่เพียงภายนอกแทนการเสียสละโดยแท้จริงแล้ว เมื่อนั้นศาสนาก็ถึงกาลเสื่อมสลาย เมื่อการเป็นเช่นนี้ก็เป็นการง่ายที่จะปฏิบัติศาสนาและแล้วศาสนาก็จะกลายเป็นสิ่งที่นับ

ถือแต่เพียงภายนอก และโดยการกลายเป็นสิ่งนิยมเพียงภายนอกนี่เองจะทำให้ศาสนาสูญสิ้นอำนาจในอันที่จะเปลี่ยนแปลงและช่วยเหลือมนุษย์ให้พ้นจากความผิด ความบาปตลอดจนสูญเสียอำนาจอันมหัศจรรย์ไปใน อดีตจนกระทั่งปัจจุบัน มนุษย์ส่วนใหญ่มิได้ปฏิบัติตามทางศาสนาโดยสมบูรณ์เลย เราหวังว่าในอนาคต พระผู้เป็นเจ้าของเราจะทรงดลบันดาลให้มนุษย์ทั้งหลายปฏิบัติตามทางศาสนาโดยแท้จริง พระเยซูตรัสว่า “ประตูคับและทางแคบซึ่งนำไปถึงชีวิตนั้นก็มิได้มีผู้พบปะน้อย” ประตูแห่งการเกิดของวิญญาณก็เช่นเดียวกับประตูแห่งการเกิดของชีวิตในโลกนี้มันย่อมจะยินยอมให้มีการเกิดได้ที่ละคนเท่านั้น และไม่อนุญาตให้มีสิ่งใด ๆ ติดตัวออกมาด้วยเลยในอนาคต หากจะมีคนสามารถเข้าไปในหนทางนั้นได้มากยิ่งขึ้นกว่าเดิมแล้ว นั่นมิใช่เป็นเพราะว่าประตูได้กว้างขึ้นกว่าเดิม แต่เป็นเพราะว่ามีจำนวนมากขึ้นได้ยินยอม “สละทุกสิ่ง” ตามที่พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงปรารถนา ทั้งนี้ก็เพราะว่าความชัดเจนอันขมขื่นยาวนานที่มีต่อโลก ในที่สุดก็ทำให้เรามองเห็นความโง่เขลา ในการที่ได้เลือกเอาหนทางของตนเองแทนวิถีทางของพระผู้เป็นเจ้าของ

การค้นคว้าหาความจริง

พระบาทสมเด็จพระอลลาห์ทรงสอนให้สาวกของพระองค์มีจิตใจเที่ยงธรรมและได้อธิบายความหมายไว้ดังนี้ :-

“มนุษย์จะต้องมีเสรีภาพพ้นจากการหลงเชื่ออย่างผิด ๆ และพ้นจากการเลียนแบบบางอย่าง เพื่อว่าเขาอาจจะได้มองเห็นความเป็นเอกภาพของบรรดาศาสนทูตทั้งหลายของพระเจ้าและพิจารณาเรื่องราวต่าง ๆ ได้ด้วยสายตาด้านกระจ่างแจ้ง” – จากพระคัมภีร์ ธรรมคดี

เป็นการจำเป็นที่ทุก ๆ คนจะต้องมองเห็นและรู้จักพระเกียรติคุณของพระเจ้าที่ประทับอยู่ในร่างของพระบาทสมเด็จพระอลลาห์มีฉะนั้นแล้ว ศาสนาบาไฮก็จะเป็นแต่เพียงชื่อสำหรับเขาเท่านั้นหากมีความหมายสิ่งใดไม่บรรดาบรมศาสดาทั้งหลายได้สั่งสอนให้มนุษย์สืบตาสืบต่อกันอย่าหลับตา ให้ใช้สมองอย่าเก็บเรื่องราวไว้เฉย ๆ การที่ได้มองเห็นความจริงและได้คิดอย่างอิสระไม่หลงเชื่อมงายนั้นจะสามารถทำให้พวกเขามองทะลุผ่านเมฆหมอกแห่งอคติ สลัดโซ่ตรวนแห่งการเลียนแบบอย่างคนตาบอดออกทิ้งเสีย และจะได้รู้จักความจริงแห่งศาสนาใหม่นี้

ผู้ประสงค์จะเป็นบาไฮศาสนิกชนจะต้องเป็นผู้ค้นคว้าหาความจริงโดยปราศจากความหวงกลัว และไม่ค้นคว้าเฉพาะแต่ทางวัตถุเท่านั้น พลังทางจิตใจของเขาจะต้องตื่นขึ้นเช่นเดียวกับพลังทางกาย เขาควรจะใช้สมรรถภาพทั้งหมดที่พระผู้เป็นเจ้าของเขาได้ประสาทให้แก่เขาเพื่อให้ได้มาซึ่งความจริง เขาไม่ควรเชื่อถือสิ่งใดโดยปราศจากเหตุผลเพียงพอ ถ้าหัวใจของเขาบริสุทธิ์และจิตใจของเขาปราศจากอคติแล้ว ผู้ค้นคว้าหาความจริง

อย่างแท้จริง ย่อมจะตระหนักแน่ในพระเกียรติคุณแห่งสวรรค์ ไม่ว่าจะปรากฏอยู่ในร่างของศาสนทูตองค์ใด พระบาฮาอุลลาห์ทรงประกาศต่อไปว่า :-

“มนุษย์ควรจะรู้จักตัวของเขาเองและรู้จักสิ่งต่าง ๆ ที่นำเขาไปสู่ความดีงามหรือความต่ำช้า ความอับยศหรือความมีเกียรติ ความมั่งคั่งหรือความจน” – จากพระคัมภีร์-สาส์นแห่งเครื่องประดับ

“บ่อเกิดแห่งความรู้ทั้งหลายก็คือความรู้ที่เกี่ยวกับพระเจ้า จงเชิดชูคุณธรรมอันสูงส่งนี้ไว้ เราจะไม่ได้สิ่งนี้มาเป็นของเรา นอกจากการสั่งสอนของศาสนทูตของพระองค์” – จากพระคัมภีร์ “ธรรมคดี”

ศาสนทูตเป็นผู้มีความดีงามสมบูรณ์ เป็นแบบอย่างอันดีของมนุษย์ เป็นผลไม้แรกของต้นไม้แห่งมนุษยชาติ เราไม่ทราบเลยว่ามีสมรรถภาพซ่อนเร้นอยู่ในตัวของเราเอง จนกระทั่งเราได้รู้จักพระองค์ พระคริสต์ทรงบอกให้เราพิเคราะห์ดูว่าดอกกลีเดิบโตขึ้นมาได้อย่างไร และทรงกล่าวว่า กษัตริย์ซอลอมันเมื่อทรงบริบูรณ์อยู่ด้วยสง่าราศีก็มิได้ทรงเครื่องงดงามเท่าดอกกลี เดิบโตขึ้นจากกะเปาะที่ไม่คาดคิด โดยแท้ถ้าเราไม่เคยเห็นดอกกลีในเวลาบาน ไม่เคยมองดูดอกและใบอันงดงามหาที่ติมิได้ของมันแล้ว เราจะรู้ได้อย่างไรว่าสิ่งใดซ่อนอยู่ในกะเปาะนั้น เราอาจอ่านมันออกได้ด้วยความรู้ที่ซื่อสัตย์ที่สุดและพิจารณาดูมันอย่างละเอียด แต่เราไม่ได้พบความงามที่ซ่อนอยู่ภายในซึ่งคนทำสวนย่อมจะรู้จักวิธีเปิดเผยความงามนั้น เราจะไม่สามารถมองเห็นความงามแห่งจิตวิญญาณที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในตัวของเราเองและที่อยู่ในเพื่อนมนุษย์ของเราได้เลยจนกว่าเราจะได้พบพระเกียรติคุณของพระเจ้าที่แสดงให้เห็นในองค์ศาสนทูต โดยการที่เรารู้จักและรักใคร่ศาสนทูตของพระเจ้าเป็นเจ้า และปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระองค์เท่านั้นเราก็จะสามารถบรรลุถึงความดีที่เป็นไปได้ในตัวของเราที่ละน้อยๆ และแล้วความมุ่งหมายของชีวิตและของสรรพสิ่งทั้งปวงในสากลโลกก็จะปรากฏเป็นจริงขึ้น แต่สิ่งนี้จะไม่ปรากฏขึ้นก่อนที่เราจะได้รู้จักและเคารพเชื่อฟังศาสนทูต

ความรักในพระเจ้า

การรู้จักศาสนทูตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าหมายถึงต้องมีความรักในพระองค์ด้วย การปฏิบัติอย่างใดแต่เพียงอย่างเดียวโดยงดเว้นอีกอย่างหนึ่งย่อมเป็นไปไม่ได้ ตามคำสอนของพระบาฮาอุลลาห์ ความมุ่งหมายในการสร้างมนุษย์ขึ้นเพื่อเขาจะได้รู้จักพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและยกย่องบูชาพระองค์ พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงกล่าวไว้ในสาส์นของพระองค์ฉบับหนึ่งว่า :-

“ความรักเป็นมูลเหตุแห่งการสร้างทุก ๆ สิ่งดังที่คำโบราณอันเลื่องลือกล่าวไว้ว่า เรา (พระเจ้า) คือสมบัติที่ซ่อนเร้น และใครจะได้เป็นที่รู้จักฉัน ฉะนั้นเราจึงได้สร้างจักรวาลขึ้นเพื่อที่มนุษย์จะได้รู้จักเรา”

และในพระคัมภีร์ วจนะเร็นลับ พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า :-

“โอ บุตรแห่งการดำรงอยู่

“จงรักเรา (พระเจ้า) เพื่อเราจักรักเจ้า ถ้าเจ้าไม่รักเรา เจ้าก็จะไม่สามารถได้รับความรักของเราเลย จงรู้ไว้เถิดผู้รับใช้”

“โอ บุตรแห่งมโนภาพอันมหัศจรรย์

“ลมหายใจแห่งวิญญาณของเราได้เข้าไปอยู่ในตัวของเจ้าแล้ว ซึ่งเจ้าจะกลายเป็นที่รักของเรา เหตุไฉนเจ้าจึงละทิ้งเราเสียแล้วแสวงหาคนรักอื่นนอกไปจากเรา”

เป็นที่รักของพระผู้เป็นเจ้า นี่เป็นจุดประสงค์อันเดียวแห่งชีวิตของศาสนิกชนบาไฮ การที่มีพระผู้เป็นเจ้าเป็นเพื่อนใกล้ชิดและเป็นมิตรสนิทตลอดจนมีพระองค์เป็นที่รักที่หาใดเสมอมิได้ ซึ่งเมื่ออยู่กับพระองค์แล้วจะเต็มไปด้วยความปีติยินดี การรักพระผู้เป็นเจ้าหมายถึงรักในสิ่งทั้งปวงและรักเพื่อนมนุษย์ทั้งหลายด้วย เพราะทุก ๆ สิ่งเป็นของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ที่เป็นบาไฮโดยแท้จริงจะต้องเป็นผู้มีความรัก (พระเจ้า) อยู่ในดวงหน้าของคนทุกคน และได้พร้อมรอยของพระองค์ทุกหนทุกแห่ง ความรักของพระองค์ไม่จำกัดลัทธิ เชื้อชาติ ชั้นวรรณะและผิวพรรณ พระบาทฮาลูลาห์ทรงกล่าวว่า :-

ในสมัยก่อน ๆ ได้กล่าวกันว่า การรักประเทศชาติของตนก็คือการปฏิบัติตามศาสนา แต่ในยุคของพระศาสนทูตนี้ พระองค์ผู้ทรงส่งกล่าวว่า มนุษย์ไม่ควรที่จะภาคภูมิใจในการที่จะรักเพื่อนมนุษย์ทั่วโลก” - จากสาส์นถึงประชาชนทั่วโลก

และ “เขาผู้ซึ่งรักเพื่อนมนุษย์ยิ่งกว่าตัวเองย่อมได้รับพรจากสวรรค์ บุคคลเช่นนี้แหละคือศาสนิกชน ของบาฮา” จากพระคัมภีร์ – พระดำรัสของสวรรค์”

พระอับดุลบาฮาได้บอกให้เราทราบว่าจะต้องเป็นดัง “ดวงวิญญาณดวงเดียวที่อยู่ในร่างหลายร่าง เพราะเรายิ่งรักผู้อื่นมากเท่าใด เราก็จะยิ่งเข้าไปใกล้พระผู้เป็นเจ้ามากยิ่งขึ้นเท่านั้น” พระองค์ได้กล่าวกับผู้ฟังชาวอเมริกันผู้หนึ่งว่า :-

“ศาสนาทั้งหลายของบรรดาศาสนทูตแห่งพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของแม้จะมีชื่อแตกต่างกัน แต่ก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มนุษย์จะต้องรักแสงสว่างไม่ว่าแสงสว่างนั้นจะปรากฏขึ้นมาจากแหล่งใด เขาจะต้องรักดอกกุหลาบไม่ว่ามันจะเติบโตขึ้นมาจากดินชนิดใดไหน เขาจะต้องค้นคว้าหาสัจจะไม่ว่าสัจจะนั้นจะมาจากที่ใด ความรักในดวงตะเกียงผิดกับความรักในแสงสว่าง เป็นการไม่เหมาะสมที่เราจะพะวงรักใคร่ในเนื้อดิน แต่ความพึงพอใจในดอกกุหลาบที่เติบโตขึ้นมาจากดินนั้นเป็นสิ่งที่สมควรแล้ว ความภักดีต่อต้นไม้ได้ประโยชน์แต่การได้รับประทานผลของมันเป็นคุณแก่เรา ผลไม้ที่หวานอร่อย ย่อมเป็นที่พอใจไม่ว่ามันจะเติบโตมาจากต้นไม้อะไรหรือถูกพบปะที่ใดไหน สัจจะย่อมเป็นสัจจะไม่ว่าใครจะเป็นผู้กล่าวความจริงย่อมจะเป็นความจริงไม่ว่าจะปรากฏอยู่ในหนังสือใดๆ ถ้าเรายึดถืออคติไว้ก็จะเป็นเหตุแห่งความโง่เขลาสูญเสียสิ่งที่ควรได้ ความขัดแย้งระหว่างศาสนาต่างๆ ระหว่างประชาชาติทั้งหลายและระหว่างผิวได้เกิดขึ้นจากความเข้าใจผิดทั้งสิ้น ถ้าเราจะศึกษาศาสนาทั้งปวงเพื่อค้นคว้าถึงหลักการที่อยู่ภายใต้หลักฐานของศาสนาทั้งหลาย ก็จะพบว่าหลักการเหล่านั้นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพราะว่าความจริงแท้ที่เป็นรากเหง้าของมัน มีแต่เพียงอันเดียวมิใช่จะมีมากมาย ด้วยการศึกษาวีธีนี้ บรรดาศาสนิกชนทุกๆ ศาสนาก็จะถึงซึ่งจุดแห่งความเป็นเอกภาพและ “สามัคคีปรองดองกันได้”

และบาไฮศาสนิกชนทุกคนจะต้องรักใคร่ซึ่งกันและกัน ไม่ปฏิเสธที่จะแบ่งปันสรรพสิ่งที่ตนมีอยู่ตลอดจนชีวิตให้แก่กันและกัน เขาจะต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะทำให้ผู้อื่นมีความสุขแต่เขาจะต้องไม่พึงพอใจในทรัพย์สมบัติของผู้อื่น และจะต้องเป็นผู้เสียสละทุกอย่าง โดยการปฏิบัติดังนี้ ศาสนาบาไฮก็จะเป็นประจักษ์แจ้งแห่งความดีที่สอดส่องขึ้นที่ขอบฟ้าและเป็นดังดนตรีที่จะทำให้ประชากรมีความชื่นชมและเป็นสุข เป็นดังโอสถทิพย์ที่จะรักษาโรคภัยทั้งหลาย และเป็นดังวิญญูณแห่งสัจจะที่จะประสาชีวิตแก่ทุกคน” – จากศาสนของพระอับดุลบฮาฮา

การสละกิเลส

ความจงรักภักดีต่อพระเจ้าหมายความว่าต้องแยกตนออกเสียจากทุกสิ่งที่มีใช้เป็นที่ของพระเจ้านั้นคือ ตัดจากกิเลสที่เห็นแก่ตนทั้งมวลตลอดจนความปรารถนาต่างๆ ในโลกนี้ วิถีของพระเจ้าอาจเป็นทางที่มั่งคั่งหรือขัดสน อาจมีสุขภาพดีหรือช้ำโรคร้อนแอ อาจนำไปสู่ปราสาทราชวังหรือคุกมืด ที่บรมสุขเกษมหรือที่ทรมาณทรมาน ไม่ว่าหนทางนั้นจะเป็นอย่างไรบาไฮศาสนิกชนจะต้องยอมรับสิ่งที่บังเกิดขึ้นด้วย “ความสงบแจ่มใส” การแยกตัวออกเสียจากสิ่งที่มีใช้เป็นที่ของพระเจ้านั้นมิใช่หมายความว่าละเลยต่อสิ่งแวดล้อม

หรือยินยอมให้สภาพที่ชั่วร้ายดำเนินต่อไป และมีข้อความหมายว่าจะเกลียดชังสิ่งดีงามในโลกที่พระเจ้าทรงสร้าง บาไฮศาสนิกชนที่แท้จริงนั้นจะต้องไม่เป็นคนมีความล้นหลาม พบบางที่ต้องทำมาก และมีความปีติยินดีในวิถีทางของพระผู้เป็นเจ้า แต่เราจะต้องไม่ออกไปนอกวิถีทางของพระองค์แม้แต่เส้นผมเดียวในอันที่จะแสวงหาความสำราญฝ่ายเนื้อหนังที่พระผู้เป็นเจ้าไม่พึงประสงค์ เมื่อบุคคลได้เข้ามาเป็นบาไฮศาสนิกชนแล้ว พระประสงค์ของพระเจาก็จะกลายมาเป็นความประสงค์ของเขา เพราะสิ่งเดียวที่พระผู้เป็นเจ้าไม่สามารถจะทนทานได้ก็คือการขัดแย้งกับพระองค์ ในวิถีทางของพระเจ้าเขาจะไม่หวาดหวั่น ไม่มีความทุกข์ยากใดๆ จะทำให้เขาท้อใจได้ ประทีปแห่งความรักได้ทำให้กาลเวลาอันมืดมนของเขาสว่าง มันเปลี่ยนแปลงความทุกข์ทรมานให้เป็นความยินดีทำให้การเสียดชีวิตเป็นความสุขเอนก ทำให้ชีวิตของเขาอยู่ในระดับสูง แม้แต่ความตายก็กลายเป็นการผจญภัยที่น่าชื่นชม พระบาฮาอูลลาห์ทรงกล่าวว่า :-

“เขาผู้รักในสิ่งอื่นแม้เพียงเล็กน้อยยิ่งกว่าเมล็ดผักกาดเขียวนอกเหนือไปจากตัวเรา เขาจะไม่สามารถเข้ามาสู่อาณาจักรของเราเป็นแน่แท้” – จากพระคัมภีร์แห่งวิหาร

“ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

ถ้าเจ้ารักเราจงหันหลังให้ตัวของเจ้าเอง และถ้าเจ้าเฝ้าหาความสุขของเรา จงอย่าคิดถึงความสุขของตัวเจ้า เช่นนี้แล้ว เจ้าจงสละชีวิตเพื่อเรา และเราจะสิงสถิตอยู่ในตัวเจ้าชั่ววันนิรันดร์”

“ดูกร ผู้รับใช้ของเรา

จงสลัดเครื่องพันธนาการของโลกนี้ และปลดปล่อยวิญญาณของเจ้าออกจากคุกของเจ้าเอง จงรีบฉวยโอกาสนี้เสีย เพราะมันอาจจะไม่มาสู่เจ้าอีก” – จากพระคัมภีร์ พระวจนะเร้นลับ

การปฏิบัติตามคำสอน

ความจงรักภักดีต่อพระเจ้า จะต้องสัมพันธ์กับการเชื่อฟังคำบัญชาที่พระองค์ได้ทรงสำแดงให้ปรากฏแล้ว แม้ว่าเราจะไม่เข้าใจในเหตุผลของคำบัญชาเหล่านี้ก็ตาม ดังเช่นลูกเรือปฏิบัติตามคำสั่งของนายเรืออย่างเคร่งครัด แม้ว่าเขาจะไม่ทราบเหตุผลในคำสั่งนั้น แต่การกระทำตามคำสั่งก็มิได้เป็นการกระทำอย่างงมงาย เขารู้ดีว่านายเรือได้ผ่านการปฏิบัติและได้ผ่านการพิสูจน์มาอย่างเพียงพอในการเป็นนายเรือผู้สามารถ มิฉะนั้นแล้วเขาก็จะเป็นคนโง่เขลา ที่ทำงานภายใต้บังคับบัญชาของนายเรือผู้นั้น ดังนั้น บาไฮศาสนิกชนจะต้องเชื่อฟังปฏิบัติตามคำสั่งของนายเรือผู้ช่วยเหลือให้รอดพ้นภัยอันตรายอย่างเต็มที่ แต่เขาจะเป็นคนโง่เขลาจริงๆ ถ้าหากจะไม่สืบดูให้แน่เสียก่อนว่านายเรือได้ผ่านการพิสูจน์เป็นที่ไว้วางใจมาแล้วอย่างไรก็ตาม เมื่อได้ประจักษ์เช่นนี้แล้ว หากเขายังปฏิเสธการปฏิบัติตามก็ย่อมจะเป็นความโง่อย่างหนัก

ยิ่งขึ้น ทั้งนี้โดยการเชื่อฟังนายผู้ชาญฉลาดด้วยการเปิดหูเปิดตา และรู้จักเดาแทนที่ที่เราจะได้รับประโยชน์จากความรอบรู้ของเขา และนำความรอบรู้นั้นมาทำให้เกิดประโยชน์แก่ตัวของเราเอง แม้นายเรือจะฉลาดสักปานใด แต่ถ้าลูกเรือไม่ปฏิบัติตามนายเรือ เรือจะถึงท่าได้อย่างไร? หรือลูกเรือจะเรียนรู้ศิลปะของการเดินเรือได้อย่างไร? พระคริสต์ได้ทรงชี้แจงอย่างแจ่มชัดว่า การเชื่อฟังปฏิบัติตามเป็นหนทางแห่งความรู้ พระองค์ทรงกล่าวว่า :-

“คำสอนของเรามีใช้เป็นของเราเอง แต่เป็นของพระองค์ที่ทรงใช้เรามา ถ้าผู้ใดตั้งใจปฏิบัติตามพระทัยของพระองค์ ผู้นั้นคงจะรู้ถึงคำสอนนั้นว่ามาจากพระเจ้าหรือ หรือเราพูดตามลำพังใจของเราเอง” – โยฮัน 7:16-17

เช่นเดียวกับที่พระบาฮาอูลลาห์ทรงตรัสว่า :-

“เราจะไม่สามารถได้รับความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า และความไว้วางใจในพระองค์ได้ เว้นเสียแต่จะปฏิบัติตามคำบัญชาทั้งหมดของพระองค์ ที่ทรงเขียนไว้ในพระคัมภีร์โดยปากกาแห่งพระเกียรติคุณ” – ‘สาส์นแห่งแสงสว่าง’

ในยุคประชาธิปไตยนี้ ไม่นิยมการเชื่อฟังกันอย่างแท้จริง และการยอมเชื่อฟังอย่างจริงจังต่อมนุษยธรรมดาสามัญยังเป็นความหายหน้า แต่มนุษยจะบรรลุถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ก็ด้วยทุกคนจะต้องกระทำตามความประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ถ้าความประสงค์ของพระเจ้าไม่ปรากฏชัดแก่เรา และถ้ามนุษยไม่ละทิ้งผู้นำอื่น ๆ ทั้งหมดเสีย แล้วเชื่อฟังองค์ศาสนทูต การแตกร้างและการต่อสู้จะดำเนินต่อไปด้วยการทุ่มเทกำลังส่วนใหญ่เข้าทำลายล้างกิจการงานต่างๆ ของเพื่อนมนุษย์ด้วยกันและต่างก็จะเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน สืบไปแทนที่จะร่วมกันกระทำกิจการงานด้วยความสามัคคี เพื่อพระเกียรติของพระผู้เป็นเจ้าและประโยชน์ส่วนร่วม

การรับใช้

ความจงรักภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้า หมายความว่าบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์ เราไม่สามารถจะทำประโยชน์ต่อพระผู้เป็นเจ้าด้วยวิธีอื่นได้ ถ้าเราหันหลังให้เพื่อนมนุษย์ของเรา เราก็หันหลังให้พระผู้เป็นเจ้าด้วย พระคริสต์ทรงกล่าวว่า :-

“ซึ่งเจ้ามิได้กระทำแก่ผู้เล็กน้อยที่สุดสักคนหนึ่งในขณะนี้ เจ้าก็มิได้กระทำแก่เราด้วย” –
มัดธาย 25 : 45

ดั่งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตรัสว่า :-

“โอ, บุตรแห่งมนุษย! ถ้าเจ้าใครจะได้รับความกรุณาปราณี จงอย่านึกถึงมันเพื่อประโยชน์แห่งตัวเจ้า แต่จงยึดถือเพื่อประโยชน์ของเพื่อนมนุษย ถ้าเจ้าใครจะได้รับความยุติธรรม จะเลือกให้ผู้อื่นด้วยสิ่งที่เจ้าเลือกให้ตัวเอง” – จากพระคัมภีร์ ‘วาตะแห่งสวรรค์’

พระอัครบิดรบอกกล่าว :-

“ตามหลักการของศาสนาบาไฮ ความรู้ศิลปศาสตร์ และศิลปหัตถกรรมทั้งหลายถือเป็นการสักการะต่อพระเจ้าทั้งสิ้น บุคคลผู้ทำกระดาดขั้นหนึ่งขึ้นขึ้นด้วยความสามารถรอบคอบ และตั้งใจอย่างเต็มที่เพื่อจะให้สำเร็จโดยสมบูรณ์ บุคคลผู้นั้นได้ให้การยกย่องสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าแล้ว กล่าวโดยย่อคือ คนที่ใช้ความพยายาม และสติกำลังอย่างเต็มที่ด้วยหัวใจอันเต็มเปี่ยมของเขา นั่นคือการนมัสการต่อพระเจ้า ถ้าการนั้นเป็นไปด้วยความตั้งใจเพื่อปฏิบัติรับใช้เพื่อนมนุษย การนมัสการสักการะ ก็คือการทำประโยชน์ เพื่อมนุษยชาติและสนองความต้องการของปวงชน การรับใช้คือการสวดมนต์อธิษฐาน นายแพทย์ที่ปฏิบัติต่อคนไข้ด้วยความนุ่มนวลอ่อนโยนปราศจากอคติและมีความเชื่อมั่นในความเปี่ยมอันหนึ่งอันเดียวของมนุษย นายแพทย์ผู้นั้นได้ให้การยกย่องสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าแล้ว” – จาก ‘สุนทรพจน์ในกรุงปารีส’

การสอนศาสนา

ผู้นับถือศาสนาบาไฮโดยแท้จริง จะไม่เพียงแต่เชื่อถือในคำสั่งสอนของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเท่านั้น แต่ได้ยึดถือเอาเป็นเครื่องนำทาง และเป็นเครื่องจรรโลงใจตลอดชีวิตของเขา ทั้งย่อมจะบอกกล่าวให้ผู้อื่นทราบด้วยความยินดีถึงความรู้ที่เป็นบ่อเกิดแห่งชีวิตในตัวของตัวเอง โดยการปฏิบัติเช่นนี้เท่านั้น เขาจะได้รับ ‘อำนาจและกำลังใจจากพระวิญญาณ’ อย่างสมบูรณ์ ทุกๆ คนไม่สามารถจะเป็นนักพูดหรือนักเขียนได้ทั้งหมด แต่ทุกคนสามารถจะสอนผู้อื่นได้ด้วยการ ‘ปฏิบัติตนตามคำสั่งสอนของศาสนา’ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงกล่าวไว้ว่า :-

“ศาสนิกชนบาไฮต้องรับใช้พระผู้เป็นเจ้าด้วยความสุขุม จักต้องสอนบุคคลอื่นด้วยความประพฤติของตนเอง และแสดงให้เห็นแสงสว่างของพระเจ้าด้วยการปฏิบัติของตนจริงที่เดียว ผลของการกระทำมีอำนาจยิ่งกว่าการพูด...ผลของคำสั่งสอนของครูขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์แห่งเจตนาอัน

ปราศจากอคติของผู้เป็นครูบางคนก็พอใจที่จะพูด แต่ความจริงของคำพูดเหล่านั้นจะพิสูจน์ได้ด้วย การกระทำ การกระทำเป็นเครื่องแสดงสภาพของบุคคล คำสอนของเขาจะต้องเป็นไปตามคำสอนที่ พระโอรุแห่งประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้ซึ่งได้บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ – จากพระคัมภีร์ ‘ธรรมคดี’

อย่างไรก็ตาม บาไฮศาสนิกชนจะต้องไม่บังคับให้ผู้ไม่ประสงค์จะฟังต้องฟังตน เขาจะต้องทำให้ ประชาชนสนใจในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า มิใช่พยายามบังคับให้ผู้อื่นเข้ามา บาไฮศาสนิกชนจะต้อง กระทำตัวเป็นประจักษ์ผู้เลี้ยงแกะที่ดีซึ่งนำฝูงแกะของตนไป และทำให้ฝูงแกะติดตามไปด้วยดนตรีของตน มากกว่าจะเป็นประจักษ์คนเลี้ยงที่ไล่มันข้างหลังด้วยสุนัขและไม่เรียว

พระบาฮาอูลลาห์ทรงกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ ‘วณะเร็นลับ’ ว่า :-

“โอ, บุตรของผงคลีดิน!

“ผู้ฉลาดย่อมจะไม่พูดเว้นเสียแต่จะมีผู้ฟัง เช่นเดียวกับผู้ถือถ้วยน้ำ เขาจะไม่ยื่นถ้วยให้แก่ ผู้ใดจนกว่าจะได้พบผู้กระหายน้ำ และชายที่รักหญิงก็จะไม่พร่ำรำพันรัก จนกว่าเขาจะได้พบหญิงผู้ เป็นที่รักของเขา ฉะนั้น จงเพาะเมล็ดแห่งปัญญาและความรู้ลงในเนื้อดินอันบริสุทธิ์แห่งจิตใจแล้ว ช้อนมันไว้ จนกว่าดอกไม้แห่งทิพย์ปัญญาจะงอกขึ้นมาจากจิตใจ มิใช่งอกออกมาจากโคลนตมและ ดินเหนียว”

และทรงกล่าวไว้ใน ‘พระคัมภีร์แห่งความดีงาม’ ว่า :-

“โอ, ศาสนิกชนบาไฮ พวกเจ้าคือขอบฟ้าแห่งรุ่งอรุณของความรัก และเป็นที่มาแห่งความรัก ไครของพระผู้เป็นเจ้า อย่าทำให้ปากของท่านสกปรกด้วยการแข่งด่าหรือเกลียดชังผู้อื่น และอย่าทำ ให้ดวงตาของเจ้าพบเห็นสิ่งที่ไม่สมควร จงแสดงสัจธรรมที่มีอยู่ในตัวเจ้า ถ้าบุคคลทั่วไปยอมรับก็ หมายความว่าจุดหมายได้บรรลุผลสมตามปรารถนา ถ้าเขาไม่ยอมรับก็ไม่มีประโยชน์ที่จะไปตำหนิติ เตียนหรือรบกวนเขา จงปล่อยเขาตามลำพังแล้วมุ่งหน้าไปสู่พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงประสาทความ ปลอดภัย-ผู้ทรงดำรงซึ่งเอกภาพเป็นนิรันดร์ จงอย่าเป็นต้นเหตุของความเศร้าโศก และอย่าก่อความ ไม่สงบต่อบ้านเมืองหรือทำการต่อสู้เป็นอันขาด หวังว่าเจ้าจะเติบโตในร่มไม้แห่งพระมหา กรุณาธิคุณและปฏิบัติตามความประสงค์ที่พระผู้เป็นเจ้ากำหนดให้ เจ้าทั้งหลายล้วนเป็นใบของ ต้นไม้เดียวกัน และเป็นหยดน้ำในทะเลอันเดียวกัน”

ความสุภาพและความเคารพ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงกล่าวไว้ว่า :-

“โอ, พลไพร่ของพระเจ้าเป็นเจ้า! เราขอแนะนำให้อาจารย์เป็นคนที่สุภาพ ความสุภาพเป็นยอดแห่งความดีทั้งมวลโดยแท้ พระเจ้าย่อมอวยพรแก่บุคคลผู้แต่งกายด้วยอาการแห่งธรรมะ และอาบด้วยแสงแห่งความสุภาพ บุคคลที่สุภาพย่อมมีคุณธรรมสูง หวังว่าเราผู้ได้รับความยุติธรรม—และเจ้าทุกๆ คนจะบรรลุถึงซึ่งคุณธรรมนั้น ทั้งยึดถือปฏิบัติด้วย นี่เป็นคำสั่งที่เขียนจากปากกาของนามอันยิ่งใหญ่²⁷ ซึ่งเป็นคำสั่งที่ผู้ใดจะแย้งมิได้” – จาก ‘ศาสน์ถึงประชาชนทั่วโลก’

และทรงกล่าวไว้ว่าอีกว่า:-

“ขอให้ประชาชาติทั้งปวงในโลกจงร่วมปรองดองกันด้วยมิตรภาพและความชื่นชม โอ, ปวงชน จงสามัคคีกับชนทุกศาสนาด้วยมิตรภาพและความยินดี”

พระอัครทูตบาฮาได้กล่าวไว้ในศาสน์ถึงบาไฮศาสนิกชนในอเมริกา ดังนี้ :-

“จงระวัง! อย่ากระทำให้ผู้อื่นน้อยใจ”

“จงระวัง! อย่ากระทำความเจ็บปวดให้แก่ผู้ใด!”

“จงระวัง! อย่ากระทำให้สิ่งใดที่เป็นการขาดเมตตากรุณาต่อบุคคลใดๆ!”

“จงระวัง! อย่าทำให้ผู้อื่นท้อใจ!” “ถ้าผู้ใดทำให้ผู้อื่นต้องโศกเศร้า หรือท้อใจ เขาก็ควรจะชอนตัวเองอยู่เสียในใต้ดินจะดีกว่าอยู่ในโลกกับเพื่อนมนุษย์”

พระองค์สอนว่า วิญญาณของพระเจ้าเป็นเจ้าได้สิงสถิตอยู่ในหัวใจของมนุษย์ทุกคน แม้ว่าภายนอกของบุคคลนั้นๆ จะกระด้างไม่น่ารักก็ตาม เช่นเดียวกับดอกไม้ที่ชอนตัวอยู่ในดอกตูม บาไฮศาสนิกชนที่แท้จริงจะต้องปฏิบัติต่อทุกๆ คน ดังเช่นคนทำสวนที่ได้ดูแลรักษาผลหมากรากไม้ในสวนของเขาให้สวยงามอย่างหาที่เปรียบมิได้ เขารู้ดีว่า การเข้าไปยุ่งเกี่ยวเพราะอดทนรอต่อไปไม่ไหวนั้นไม่สามารถจะทำให้ดอกไม้บานได้ แสงอาทิตย์ของพระเจ้าเป็นเจ้านั้นที่สามารถจะทำให้ได้ ฉะนั้น จุดมุ่งหมายของบาไฮศาสนิกชนก็เพื่อจะนำแสงอาทิตย์แห่งชีวิตนั้นมาสู่หัวใจ และบ้านเรือนที่มีดมของประชากรโลกทั้งมวล

²⁷ นามอันยิ่งใหญ่ หมายถึง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

พระอับดุลบาฮาได้กล่าวอีกว่า :-

“คำสอนข้อหนึ่งในจำนวนคำสอนทั้งหมดของพระบาฮาอูลลาห์ได้สอนให้มนุษย์ไม่ว่าจะอยู่ในสภาพใด จะต้องรู้จักให้อภัย รู้จักรักศัตรูของเขาและถือว่าผู้คิดร้ายต่อตนคือผู้ประสงค์ดี บุคคลไม่ควรถือว่าผู้อื่นเป็นศัตรู แล้วเก็บงำความรู้สึกลี้ภัยไว้ด้วยความอดทน เพราะการกระทำเช่นนี้เป็นภาระที่น่าเบื่อใจ มิใช่เป็นความรักอันแท้จริง ตรงกันข้าม ท่านจะต้องมองศัตรูของท่านอย่างมิตร มองผู้คิดร้ายอย่างผู้ประสงค์ดี แล้วปฏิบัติต่อเขาอย่างมิตร ท่านจะต้องมีความรักและความกรุณาโดยแท้จริง ... มิใช่เพียงแต่มีความอดกลั้นเท่านั้นเพราะความอดกลั้นหากมิใช่เกิดจากใจจริงแล้วมันก็คือความหน้าซื่อใจคด”

คำแนะนำนี้ดูเหมือนยากที่จะเข้าใจได้ และจะดูขัดแย้งกันอยู่จนกว่าเราจะเข้าใจได้ว่า แม้บุคคลจะเป็นผู้คิดร้ายมีความเกลียดชังอยู่ แต่ในจิตใจอันแท้จริงของมนุษย์ทุกคนนั้นมีธรรมชาติแห่งความดีอยู่ในตัว อันแสดงออกซึ่งความรักและความหวังดี เราจะต้องรักธรรมชาติแห่งความดีในเพื่อนมนุษย์นี้ วันหนึ่งข้างหน้าเขาอาจจะเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่ได้

ดวงตาที่บริสุทธิ์

ไม่มีคำสอนข้อใดในศาสนาบาไฮ ที่บังคับอย่างเข้มงวดยิ่งกว่าข้อกำหนดที่ให้ละเว้นการค้นหาความผิดของผู้อื่น พระคริสต์ได้ทรงห้ามอย่างกวดขันในข้อนี้เช่นเดียวกัน แต่ปัจจุบันคนเป็นอันมากพากันถือว่าคำเทศนาของพระเยซูบนภูเขา ที่ประกอบด้วย คำแนะนำให้ปฏิบัติตนเป็นคนดีสมบูรณ์ นั้นเป็นคำสอนที่คริสต์ศาสนิกชนธรรมดาไม่สามารถจะปฏิบัติได้ทั้งพระบาฮาอูลลาห์ และพระอับดุลบาฮา ได้เขียนคำอธิบายในข้อนี้ไว้มากเพื่อให้กระจ่างชัด ดังที่ปรากฏในพระคัมภีร์ ‘วจนะเร้นลับ’ ว่า :-

“โอ, บุตรแห่งมนุษย์ !

“อย่ากล่าวหาถึงความผิดของผู้อื่น ในเมื่อตัวของเจ้าเองก็ยังคงเป็นคนบาป ถ้าละเมิดคำสั่งนี้ เจ้าจะถูกสาปแช่ง และเราจักเป็นพยานในการสาปแช่งนี้”

“โอ, บุตรแห่งการดำรงอยู่ !

“อย่ากล่าวถึงเรื่องใดๆ ของผู้อื่นถ้าหากเจ้าไม่ต้องการจะให้ผู้อื่นกล่าวถึงเรื่องนั้นๆ ของเจ้า และอย่ากล่าวสิ่งใดที่ตนกระทำไม่ได้ นี่เป็นคำสั่งของเรา เจ้าจงปฏิบัติตาม”

พระอับดุลบาฮาอธิบายว่า :-

“จงอย่ากล่าวถึงความผิดของผู้อื่น จงสวดมนต์อธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยเขา จงช่วยเหลือเขาด้วยความเมตตากรุณา และจงช่วยแก้ไขความผิดพลาดของเขา”

“จงมองดูในสิ่งที่ดีเสมอ อย่ามองดูแต่สิ่งที่ไม่ดี ถ้าผู้ใดมีความดีสิบอย่างแต่มีความไม่ดีอยู่อย่างหนึ่ง จงมองดูที่ความดีทั้งสิบของเขานั้น และละลืมความไม่ดีเพียงอย่างเดียวของเขาเสีย และถ้าเขามีความไม่ดีอยู่สิบส่วนแต่มีความดีเพียงส่วนเดียว ก็จงมองดูที่ความดีส่วนเดียวนั้น และลืมความไม่ดีสิบส่วนของเขาเสีย”

“อย่ากล่าวร้ายเกี่ยวกับเรื่องของผู้อื่นแม้แต่คำเดียว แม้ว่าเขาผู้นั้นจะเป็นศัตรูของเจ้า”

พระองค์ได้เขียนถึงอเมริกันบาไฮผู้หนึ่งว่า :-

“ความชั่วร้ายที่สุดของมนุษย์และบาปอันใหญ่หลวงก็คือการทำร้ายลับหลัง เฉพาะอย่างยิ่งจะเป็นความชั่วร้ายและบาปหนักมหันต์ยิ่งขึ้น ถ้าผู้นับถือพระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้กระทำ หากจะมีทางป้องกันการทำร้ายลับหลังนี้ได้ตลอดไป และผู้นับถือพระผู้เป็นเจ้าทุกๆ คนจะกล่าวสรรเสริญยกย่องผู้อื่นแล้ว คำสอนของพระบาฮาอุลลาห์ก็จะขจรขจายไพศาลออกไป หัวใจของมนุษย์ทั้งปวงก็จะสว่าง วิญญาณของเขาก็จะได้รับเกียรติ และโลกมนุษย์ก็จะมีความสุขชั่วกัลปาวสาน” – จากหนังสือ

Star of the West

ความอ่อนน้อมถ่อมตน

แม้ว่าเราจะได้รับคำสั่งให้มองข้ามความผิดของผู้อื่นไปเสีย และให้มองดูแต่ความดีของเขาเท่านั้นก็ตาม ตรงกันข้ามเรากลับได้รับบัญชาให้ค้นหาความผิดของตนเองและมีให้คิดถึงความดีงามของเรา พระบาฮาอุลลาห์ทรงตรัสไว้ในพระคัมภีร์ ‘วจนะเร้นลับ’ ว่า

“โอ, บุตรแห่งการตำรงอยู่!”

“เหตุไฉนเจ้าจึงลืมความผิดพลาดของตนเอง และสนใจกับความผิดของผู้อื่น? ใครก็ตามที่กระทำเช่นนั้นจะได้รับการสาปแช่งจากเรา”

“โอ, ผู้เร่ร่อน!

“เราได้สร้างลึนของเจ้า เพื่อจะได้กล่าวถึงเราอย่าให้มันเป็นมลทินด้วยการกล่าวถ้อยคำที่
เสื่อมเสีย ถ้าหากกิเลสแห่งความเห็นแก่ตนเป็นฝ่ายชนะ ก็จงรำลึกถึงความผิดพลาดของสัตว์โลก
ของเรา เพราะมนุษย์โลกทุกคนรู้จักตัวของตัวเองดียิ่งกว่ารู้จักผู้อื่น”

พระอับดุลบาฮากล่าวว่ :-

“เจ้าจงเป็นเครื่องเผยแพร่อำนาจจักรของพระคริสต์ พระองค์มิได้เสด็จมาเพื่อจะให้มนุษย์
ปรนนิบัติพระองค์ แต่เสด็จมาเพื่อปรนนิบัติมนุษย์ ... ในศาสนาของพระบาฮาอูลลาห์ทุกคนเป็นผู้รับ
ใช้ ทุกคนเป็นญาติพี่น้อง เมื่อผู้ใดคิดว่าตนดีกว่าผู้อื่น สูงกว่าผู้อื่นแล้วไซ้ร้ ผู้นั้นยอมตกอยู่ใน
อันตราย และเขาย่อมจะมีได้เป็นเครื่องมือรับใช้อำนาจจักรของพระผู้เป็นเจ้า เว้นเสียแต่เขาจะละทิ้ง
ความคิดอันชั่วร้ายนั้นเสีย”

“การไม่พึงพอใจในตนเอง เป็นสัญลักษณ์ของความก้าวหน้า บุคคลที่พอใจในตนเองคือ
เครื่องหมายของปีศาจ บุคคลที่ไม่พอใจในตนเองคือเครื่องหมายของพระองค์ผู้ทรงเมตตาเสมอ แม้
ผู้ใดจะมีความดีตั้งพันส่วน เขาก็ต้องไม่ภาคภูมิใจในตนเอง ตรงกันข้ามเขาจะต้องพยายามค้นหา
ข้อบกพร่องไม่สมบูรณ์ของเขา ... ถึงแม้ชีวิตเขาจะเจริญมากมายแต่อย่างไรก็ตามก็ยังไม่สมบูรณ์
เพียงพอ ทั้งนี้เพราะว่ายังมีสิ่งสำคัญยิ่งกว่าอยู่เบื้องหน้าเขาเสมอ เมื่อเขามองดูที่จุดสำคัญ
ยิ่งกว่านั้น เขาย่อมจะไม่พอใจในตัวของเขาเองและมุ่งหวังที่จะไปสู่จุดนั้นให้ได้ การยกย่องตัวเองก็
คือเครื่องหมายของความเห็นแก่ตน” – จากบันทึกประจำวันของ มีร์ซา อาหะหมัด โซหะราบ

แม้เราจะได้รับคำสั่งให้สำนึกในความผิดบาปของเราเองก็ดี แต่การที่จะสารภาพผิดต่อพระหรือ
บุคคลหนึ่งบุคคลใด นั้นเป็นสิ่งต้องห้ามอย่างเด็ดขาด พระบาฮาอูลลาห์ทรงกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ ‘ชาวที่
นำยินดี’ ว่า :-

“เมื่อผู้กระทำบาปสำนึกตน และรำลึกถึงแต่พระเจ้า เขาจักต้องขอภัยต่อพระผู้เป็นเจ้า
พระองค์เดียวเท่านั้น มิให้สารภาพต่อผู้รับใช้ (คือบุคคล) เพราะนั่นมิใช่เป็นการขอภัยต่อพระองค์
การสารภาพต่อบุคคลเป็นการนำไปสู่ความอับยศ พระผู้เป็นเจ้าไม่พึงประสงค์จะให้พวกมนุษย์ของ
พระองค์ต้องได้รับความอดสู ผู้กระทำผิดบาปจะต้องขอความปราณีจากทะเลแห่งความเมตตา และ
ขอภัยจากสวรรค์แห่งการยกโทษ²⁸ ให้ระหว่างตัวเขาและพระผู้เป็นเจ้าโดยตรงเท่านั้น”

²⁸ ทะเลแห่งความเมตตา และสวรรค์แห่งการยกโทษ หมายถึง พระเจ้า

ความสัตย์จริงและความซื่อตรง

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวในพระบรมโกศ ทรงกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ สารานุกรมแห่งเครื่องประดับ ว่า:-

“ความซื่อตรงเป็นประตูแห่งความสงบโดยแท้จริงของมนุษย์ทุกคนในโลก และเป็นสัญลักษณ์แห่งคุณความดีจากพระองค์ผู้ทรงพระกรุณาธิคุณ ผู้ใดมีความซื่อตรงย่อมบรรลุถึงซึ่งความมั่งคั่งมหาศาล ความซื่อตรง เป็นประตูอันยิ่งใหญ่แห่งความมั่นคงปลอดภัยและความสงบของมนุษย์ เสถียรภาพของกิจการงานทุกอย่างย่อมขึ้นอยู่กับความซื่อตรงทั้งสิ้น แสงของมันได้ส่องส่องไปยังโลกแห่งเกียรติยศ ความรุ่งเรืองและความมั่งคั่ง...”

“โอ, ศาสนิกชนของบาฮา! ความซื่อตรงเป็นเครื่องประดับที่ดีที่สุด ดุจเป็นมงกุฎอันล้ำเลิศ แก่ศีรษะของท่าน จงยึดมั่นในความซื่อตรงโดยคำสั่งของพระเจ้าผู้ทรงอยู่เหนือทุกสิ่งทั้งปวง”

และทรงกล่าวต่อไปว่า

“หลักของศาสนาก็คือการพูดแต่น้อยและปฏิบัติให้มาก คนที่พูดมากกว่ากระทำจึงรู้เถิดว่าการตายของเขาย่อมจะประเสริฐกว่ามีชีวิตอยู่” – จากพระคัมภีร์ ‘ธรรมคดี’

พระอับดุลบาฮาได้กล่าวไว้ว่า :-

“ความสัตย์จริง เป็นรากฐานของคุณธรรมความดีทั้งหมดของมนุษย์ ถ้าปราศจากความสัตย์จริงเสียแล้ว มนุษย์จะไม่ประสบความสำเร็จและก้าวหน้าทุกอย่างในโลก เมื่อคุณลักษณะอันประเสริฐนี้อยู่ในตัวมนุษย์แล้ว คุณลักษณะอันประเสริฐอื่นๆ ก็จะเป็นความจริงขึ้นมาด้วย”-จากสารานุกรมของพระอับดุลบาฮา

“จงให้แสงสว่างแห่งสัจจะ และความซื่อตรงฉายออกมาจากดวงหน้าของท่าน เพื่อว่าทุก ๆ คนจะได้รู้ว่า ถ้อยคำของท่านเป็นถ้อยคำที่เชื่อถือไว้วางใจได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกิจการงาน หรือความสนุกรื่นเริง จงเลิกนึกถึงตัวของท่านเองแล้วจงทำงานเพื่อส่วนรวม” – จากสารานุกรมถึงบาไฮศาสนิกชนในกรุงลอนดอน

ความสำนึกตน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จฯ เสด็จเยือนราษฎรและแสดงออกอย่างเต็มที่ ซึ่งความดีอันสมบูรณ์ที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวของเขา หมายถึงความดีอันแท้จริงภายใน มิใช่หมายถึงการกระทำภายนอกเพียงแต่เปลือกเท่านั้น เพราะเปลือกนี้ก็คือที่คุมขังความดีงามภายใน พระองค์ทรงกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ ‘วาทะที่ซ่อนเร้น’ ว่า :-

“โอ, บุตรแห่งการดำรงอยู่!”

“เราสร้างเจ้าขึ้นด้วยหัตถ์แห่งอำนาจ เราประดิษฐ์เจ้าด้วยนิ้วแห่งกำลัง และในตัวของเจ้านั้น เราได้บรรจุแก่นสารแห่งดวงประทีปของเราลงไว้ เจ้าจึงมีความพอใจในดวงประทีปนี้ และอย่าแสวงหาสิ่งอื่นอีกเลย เพราะว่าสิ่งที่เราสร้างขึ้นย่อมสมบูรณ์ และคำสั่งของเราคือเครื่องผูกมัดให้กระทำตาม อย่าสงสัยอื่นใดเลย”

“โอ, บุตรแห่งวิญญาน!”

“เราสร้างให้เจ้ารำรวย เหตุไฉนเจ้าจึงทำตัวให้ขัดสน? เราสร้างให้เจ้าเป็นคนที่มั่งง่า เหตุใดจึงกระทำตัวให้ต่ำต้อย? เราได้สร้างให้เจ้าดำรงอยู่ด้วยความรู้อันเลิศล้ำ ไฉนจึงเที่ยวแสวงหาความรู้จากผู้อื่นแทนเล่า? เราได้ปั้นเจ้าขึ้นจากเนื้อดินแห่งความรัก ไฉนเจ้าจึงเที่ยววุ่นวายกับผู้อื่น? จงมองดูตัวของเจ้าเองแล้วจะพบตัวเราผู้มีอำนาจ, มีอำนาจ, และดำรงอยู่เสมอโดยลำพังอยู่ภายในตัวของเจ้า”

“โอ, ผู้รับใช้ของเรา!”

“เจ้าเป็นประจูดาบอันประณีต ที่ซ่อนอยู่ในฝักอันมืดมิด แม้ผู้สร้างก็มีอาจจะรู้เห็นคุณค่าของมันได้ ฉะนั้น จงออกมาจากฝักแห่งความคิดเห็นแก่ตัวและกิเลส เพื่อคุณค่าของตัวเจ้า จะได้โชติช่วงปรากฏแก่โลก”

“โอ, มิตรของเรา!”

“เจ้าเป็นดวงตะวันแห่งฟากฟ้าอันศักดิ์สิทธิ์ของเรา อย่าให้กิเลสมาบดบังแสงของเจ้าให้มัวหมอง จงฉีกมานแห่งการละเลยไม่เอาใจใส่ออกเสีย เพื่อเจ้าจะได้ออกจากความมืดมาสู่ความสว่าง โชติช่วง และทำให้ทุกๆ สิ่งมีชีวิต”

ชีวิตที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เรียกร้องให้ทุกคนที่ไว้วางใจ พระองค์ปฏิบัติตามนั้นเป็นชีวิตที่มีคุณธรรม
ล้ำเลิศ ซึ่งมนุษย์ไม่อาจจะหวังสิ่งใดได้เทียบเท่าหรือดงามเท่า การรู้สำนึกในจิตวิญญาณของตนเอง ก็
หมายถึงการสำนึกในสัจจะอันประเสริฐที่ว่า เรามาจากพระผู้เป็นเจ้าและจะกลับไปสู่พระองค์ การกลับไปสู่
พระผู้เป็นเจ้านี้ เป็นจุดหมายอันน่าปิติยินดีมีเกียรติของชาวบาไฮ วิธีทางเดียวที่จะบรรลุจุดหมายนี้ได้ก็คือ
การปฏิบัติตามคำสั่งสอนของศาสนาซุตของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ที่พระองค์ได้กำหนดให้มาเท่านั้น โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวศาสนาดยุคใหม่ คือยุคปัจจุบันนี้

บทที่ 6

การอธิฐาน

“การอธิฐานเป็นบันไดที่ทุก ๆ คนจะได้ขึ้นไปสู่สวรรค์”

....พระโมฮัมหมัด....

การสนทนากับพระเจ้า

พระอับดุลบาฮากล่าวว่่า “การนมัสการและการสวดมนต์ คือ การสนทนากับพระเจ้า” การที่พระผู้เป็นเจ้าจะแสดงน้ำพระทัยและพระประสงค์ของพระองค์ให้มนุษย์ทราบพระองค์จะทรงรับสั่งเป็นภาษาที่มนุษย์สามารถจะเข้าใจได้ โดยผ่านทางศาสนาทูตของพระองค์ เมื่อศาสนาทูตเหล่านั้นมีชีวิตอยู่ พระองค์ได้สั่งสอนมนุษย์ด้วยตัวของพระองค์เอง และแจ้งข่าวของพระผู้เป็นเจ้าให้พวกเขาทราบ ครั้นเมื่อบรรดาศาสนาทูตสิ้นชีวิตไปแล้ว คำสอนและข่าวที่องค์เหล่านั้นได้แจ้งแก่ปวงมนุษย์ก็ยังคงเข้าสู่จิตใจของปวงชนอยู่ตลอดมาโดยการบันทึกไว้ แต่วิธีนี้มิใช่เป็นหนทางเดียวที่พระเจ้าจะทรงตรัสกับปวงมนุษย์ ยังมี “ภาษาแห่งจิตวิญญาณ” อันเป็นภาษาที่ไม่ขึ้นอยู่กับภาษาพูดและภาษาเขียน ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าจะทรงใช้ติดต่อด้วยได้ และทรง دلใจผู้ที่มีจิตใจคิดแสวงหาความจริงไม่ว่าเขาจะอยู่แห่งใดและเป็นชนชาติใด โดยภาษาแห่งจิตวิญญาณนี้ ศาสนทูตยังคงติดต่อกับปวงศาสนิกชนผู้เคร่งครัดศาสนาอยู่ แม้ว่าท่านจะล่วงลับไปแล้ว พระคริสต์ยังคงติดต่อวิสาสะกับสาวกของพระองค์ ทั้งทรง دلใจของเหล่านั้นอยู่ แม้พระองค์จะถูกตรึงกางเขนสวรรคตไปแล้วโดยแท้จริงพระองค์ทรงมีอิทธิพลเหนือพวกเขา ยิ่งกว่ายังคงมีพระชนม์ชีพอยู่เสียอีก ศาสนทูตองค์อื่นๆ ก็เช่นเดียวกัน พระอับดุลบาฮาได้กล่าวไว้มากเกี่ยวกับเรื่องภาษาแห่งจิตวิญญาณนี้ เป็นต้นว่า

“เราควรจะพูดภาษาของสวรรค์ ซึ่งเป็นภาษาแห่งจิตวิญญาณ เพราะมีภาษาแห่งวิญญาณและจิตใจ ภาษานี้แตกต่างจากภาษาพูดของมนุษย์เรา เช่นเดียวกับที่ภาษามนุษย์แตกต่างจากภาษาสัตว์ที่พูดกันด้วยเสียงร้องต่างๆ”

“เป็นภาษาจิตวิญญาณที่ติดต่อกับพระเจ้า เพราะขณะที่เรานัสการพระองค์นั้น เราเป็นอิสระหลุดพ้นจากสิ่งภายนอกทั้งหลายและหันหน้าเข้าหาพระเจ้า ฉะนั้น จิตวิญญาณของเราจึงได้ยินเสียงของพระองค์ เราติดต่อกับพระองค์โดยปราศจากถ้อยคำ เราสนทนากับพระองค์และได้ยินพระองค์

ตอบ.... เราทุกคนเมื่อบรรลุถึงสภาพแห่งจิตใจอันสมบูรณ์นั้นแล้ว จะสามารถได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าได้” – จากคำปราศรัย บันทึกโดย มิส เอเธล เจ.โรเซนเบิร์ก

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงกล่าวว่า การติดต่อกับสัจจะแห่งจิตชั้นสูงจะกระทำได้ก็โดยใช้ภาษาแห่งจิต วิทยุญาณนี้เท่านั้น จะกระทำแต่เพียงการเขียน หรือคำพูดยังไม่เพียงพอ ในพระคัมภีร์ “หุบเขาเจ็ดแห่ง” ซึ่งพระองค์ได้ทรงบรรยายถึงการเดินทางของนักท่องเที่ยวนอกจากที่อยู่ในโลกมนุษย์ไปสู่ที่อยู่ในสวรรค์ ได้กล่าวถึงภาวะชั้นสูงยิ่งของการเดินทางว่า:

“สภาพเหล่านี้ย่อมอยู่เหนือเกินกว่าที่ลิ้นจะพรรณนา อีกทั้งอยู่เหนือคำพูดทั้งหมดในภาวะเช่นนี้ ปากกาก็ไม่อาจจะเข้าถึงความหมายได้ และการเขียนก็เป็นแต่เพียงรอยดำดำที่ไร้ประโยชน์ ความสุขอันยิ่งใหญ่ในภาวะชั้นนั้นจะบอกกล่าวกันได้ก็โดยทางวิทยุญาณเท่านั้น ไม่มีผู้ใดจะบรรยายได้ถูกต้อง และไม่สามารถจะจดบันทึกลงได้”

การตั้งจิตพลีตนต่อพระผู้เป็นเจ้า

การที่จะบรรลุถึงสภาพแห่งจิตวิทยุญาณชั้นที่ติดต่อกับพระเจ้าได้นั้น พระอัครทูตบาฮาได้กล่าวไว้ว่า :-

“เราจะต้องพยายามให้บรรลุถึงสภาวะนี้ให้จงได้ โดยแยกออกจากสิ่งทั้งปวงและบุคคลทั้งหลาย แล้วหันหน้าเข้าหาพระเจ้าเท่านั้น ในการบรรลุถึงสภาวะนี้จะต้องใช้พลังใจบ้างแต่ก็ต้องพยายามเพื่อให้บรรลุถึงจุดนั้น เราจะไปถึงสภาวะนั้นได้ด้วยการคิดถึงทางโลกให้น้อยลง และคิดถึงทางธรรมให้มากขึ้น เรายังก้าวไกลออกไปจากทางโลกมากเพียงใดก็ยิ่งเข้าทางธรรมมากขึ้นเพียงนั้น เราสามารถเลือกเอาได้”

เราจะต้องเปิดการรับรู้ทางธรรมและความสำนึกภายในขึ้น เพื่อจะได้แลเห็นสัญลักษณ์และร่องรอยแห่งวิทยุญาณของพระผู้เป็นเจ้าที่อยู่ในสิ่งทั้งปวง ทุกสิ่งเหล่านั้นสามารถสะท้อนให้เราเห็นแสงแห่งพระวิทยุญาณได้” – จากคำปราศรัย บันทึกโดย มิส เอเธล เจ.โรเซนเบิร์ก

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเขียนไว้ว่า :-

“ผู้บากบั่นผู้นั้น... ทุกยามเช้า... ควรจะติดต่อกับพระผู้เป็นเจ้า และควรทุ่มเทจิตใจของการเสาะหาผู้เป็นที่รักของเขา ผู้บากบั่นควรทำลายความคิดที่จะพาให้ออกไปนอกแนวทางเสียด้วยเพลิงแห่งความรักในพระองค์” – จาก Gleanings

พระอับดุลบาฮาได้กล่าวไว้เช่นเดียวกันว่า :-

“เมื่อมนุษย์ยอมรับธรรมที่ให้ความสว่างแก่จิตใจของเขาแล้ว เขาก็เป็นเจ้าของสรรพสิ่งทั้งหลายในโลกโดยแท้จริง ตรงกันข้ามเมื่อมนุษย์ได้รับความสุขจากธรรม แต่กลับหันหน้าไปสู่ทางโลกก็วิสัยเสียแล้ว เขาก็ตกจากสภาพสูงลงไปสู่สภาพที่ต่ำกว่าสัตว์เดรฉาน” – จากสุนทรพจน์ในกรุงบารีส

พระบาฮาอูลลาห์ทรงกล่าวต่อไปว่า :-

“โอ, ปวงชนทั้งหลาย จงหลีกเลี่ยงออกจากเครื่องพันธนาการแห่งความเห็นแก่ตัว แล้วพอกจิตใจให้สะอาดปราศจากสรรพสิ่งทั้งปวง นอกจากเราอันที่จริง การรำลึกถึงเหล่านั้นเป็นการชำระล้างความสกปรกทุกสิ่ง โอ, ผู้รับใช้ของเรา จะสวดพระคัมภีร์ของพระเจ้าที่ทรงประทานให้เพื่อความไพเราะแห่งเสียงของเจ้า จะได้จุดดวงวิญญาณของตัวเองให้สว่างและดึงดูดหัวใจของคนทั้งปวง ผู้ใดก็ตามที่สวดพระคัมภีร์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ประทานให้ในห้องส่วนตัวของเขา ทูตสวรรค์ของพระเจ้าทรงเดชะนุกาภาพที่ล่องลอยอยู่ทั่วทุกหนทุกแห่ง ก็จะนำกลิ่นหอมแห่งถ้อยคำอันไพเราะที่เขากล่าวให้กระจายออกไป...” – จาก gleanings

ความจำเป็นที่ต้องมีสื่อกลาง

พระอับดุลบาฮาได้กล่าวไว้ว่า :-

“เป็นความจำเป็นที่จะต้องมีสื่อกลางระหว่างมนุษย์และพระเจ้าผู้สร้างสื่อกลางนี้ คือบุคคลที่ได้รับแสงสว่างอันวิเศษสุดและสาดแสงนั้นให้แก่โลกมนุษย์ เช่นเดียวกับอากาศที่ห่อหุ้มโลก ได้รับแสงและความร้อนจากดวงอาทิตย์และสาดความร้อนและแสงนั้นมาสู่โลก” – จาก Divine philosophy

ถ้าเราปรารถนาจะสวดและอธิษฐาน เราจะต้องมีสิ่งที่เป็นศูนย์กลางที่เราคิดว่าจะรับคำสั่งอธิษฐานของเราได้ ถ้าเราหันไปสู่วะผู้เป็นเจ้าเราจะต้องตั้งจิตของเราตรงไปยังศูนย์กลางหากมนุษย์จะสักการะพระเจ้าผู้เป็นเจ้าโดยทางอื่นมิใช่ผ่านทางศาสนทูตของพระองค์แล้วไซ้ร่ ก่อนอื่น เขาจะต้องมีความเข้าใจในองค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าโดยการนึกคิดเอาตามความเข้าใจของตนเอง เราไม่สามารถจะบรรจุน้ำทั้งมหาสมุทรลงในขวดได้ ฉะนั้น มนุษย์ก็ไม่สามารถเข้าใจพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ ฉะนั้น สิ่งที่เราคิดด้วยตัวของเราเองเราก็สามารถเข้าใจได้

แต่ทว่าสิ่งที่เราคิดนั้นมิใช่พระเจ้า สิ่งที่มนุษย์คิดและเข้าใจเอาเองนั้นเป็นแต่เพียงปีศาจ-เป็นแต่เพียงเงา-เป็นความคิดฝันและกล่าวอ้างเท่านั้น ความนึกคิดเหล่านั้นไม่เกี่ยวพันอันใดกับพระผู้เป็นเจ้าของเลย

ถ้ามนุษย์ปรารถนาที่จะรู้จักพระผู้เป็นเจ้าของเขาจะไปหาศาสนาหุต เช่น พระคริสต์ หรือพระบาฮาอุลาห์ ซึ่งเปรียบประหนึ่งเป็นกระจกเงาอันสมบูรณ์ แล้วเขาจะได้เห็นแสงสะท้อนของดวงอาทิตย์แห่งสัจจะจากกระจกเหล่านั้น

เราได้รู้จักดวงอาทิตย์ของโลกจากความเจิดจ้า จากแสงสว่างและความร้อนของมัน เช่นเดียวกันที่เรารู้จักพระผู้เป็นเจ้าของ ซึ่งเป็ดวงอาทิตย์แห่งจิตวิญญาณ เมื่อพระองค์ทรงสาธยายโดยทางศาสนาหุต โดยคุณลักษณะอันสมบูรณ์งดงาม โดยรัศมีอันเจิดจ้า จารึสของพระองค์ – คำสนทนากับ มร. เพอร์ซี่ วู๊ดค็อก พระองค์กล่าวต่อไปว่า:

มนุษย์ไม่อาจจะได้รับความกรุณาปราณีโดยตรงจากพระเจ้าได้ เว้นเสียแต่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นสื่อกลางให้ อย่ามองข้ามความจริงที่เห็นได้ชัดไปเสีย เพราะมันเป็นพยานในตัวของมันเองแล้วว่า ถ้าไม่มีครูสอนเด็กจะมีความรู้ไม่ได้ และความรู้ก็เป็นความกรุณาอย่างหนึ่งของพระเจ้า ถ้าปราศจากเมฆหมอกที่ให้ฝนเสียแล้ว พื้นดินก็จะไร้ผักหญ้าจะนั้น เมฆจึงจะเป็นสื่อกลางระหว่างความกรุณาสวรรค์และพิภพ แสงสว่างย่อมมีจุดศูนย์กลาง บุคคลที่ปรารถนาจะค้นหามันแต่มีได้ค้นคว้าจำแก่นแท้ที่เป็นจุดศูนย์กลางแล้ว เขาก็ไม่สามารถจะพบได้เลย... จงรำลึกถึงยุคของพระคริสต์ บางคนคิดไปว่าเขาสามารถจะพบสัจธรรมได้แม้จะไม่ได้รับความกรุณาจากพระคริสต์ก็ตาม แต่ความนึกคิดอันนี้เป็นสาเหตุให้ไม่ได้รับความกรุณาจากพระผู้เป็นเจ้าของ – จากสาส์นของพระอับดุลบาฮา

บุคคลที่พยายามสักการะพระผู้เป็นเจ้าของโดยไม่ได้หันหน้ามาสู่ศาสนาหุตของพระองค์ ก็เช่นเดียวกับบุคคลที่อยู่ในคุกมืดแล้วพยายามสร้างมโนภาพว่า ได้สัมผัสกับแสงอาทิตย์

การสวดมนต์เป็นข้อผูกมัดซึ่งจะขาดเสียมิได้

บาไฮศาสนิกชนจะต้องสวดมนต์และนมัสการพระเจ้าดังที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ Kitab-i-aqdas ว่า :-

จงสวด (หรือท่อง) พระโอวาทของพระผู้เป็นเจ้าของทุกเช้าเย็น ผู้ละเลยการปฏิบัตินี้ย่อมไม่ซื่อสัตย์ซื่อต่อพระกตिकाของพระเจ้า และผู้ที่หันหลังให้ในวันนี้ก็คือผู้ที่หันหลังให้พระเจ้า โอ, ปวงชนทั้งหลายของเรา จงเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้าของอย่าภาคภูมิใจในการที่ได้อ่านพระคัมภีร์มากมายทั้ง

กลางวันและกลางคืน การสวดด้วยความเกรงใจและยินดีแม้เพียงประโยคเดียวย่อมดีกว่าที่ท่านจะอ่านพระคัมภีร์ของพระผู้มีอำนาจสูงสุดทั้งเล่มด้วยความไม่ใส่ใจ จงสวดพระคัมภีร์ของพระเจ้าแต่พอสมควรโดยไม่ทำให้เจ้าเหน็ดเหนื่อยและเศร้า อย่าทำให้ดวงวิญญาณของเจ้าเปื้อนหนายด้วยการสวดมากเกินไป แทนที่จะทำเช่นนั้นจงทำจิตใจให้สดชื่นซึ่งจะทำให้วิญญาณของท่านแจ่มใสและเข้าใจถึงธรรม อันเปรียบเสมือนกับว่าเจ้าใส่ปีกบิน สิ่งนี้เองจะทำให้เจ้าเข้าไปใกล้พระเจ้าได้ – จากพระมหาคัมภีร์คีตาบี อัดดัส

พระอับดุลบาฮาได้เขียนจดหมายถึงบุคคลผู้หนึ่งว่า :-

โอ, สหายแห่งวิญญาณที่รัก! จงรู้ไว้เถิดว่าการสวดเป็นข้อผูกมัดและจะขาดเสียมิได้ และไม่ มีข้อแก้ตัวใดๆ ทั้งสิ้น นอกจากบุคคลที่มีสติวิปลาส หรือมีเหตุสุดวิสัยซึ่งเหลือที่จะกระทำได้” – จากสาส์นของพระอับดุลบาฮา

อีกผู้หนึ่งถามว่า :-

“ทำไมจึงต้องอธิษฐาน? มีประโยชน์อะไรในการกระทำเช่นนั้น เพราะพระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกำหนดและปฏิบัติทุกสิ่งทุกอย่างที่ดีที่สุดแล้ว ฉะนั้น จะมีประโยชน์อะไรในการวิงวอนร้องขอความช่วยเหลือและสิ่งที่เขาต้องการ?”

พระอับดุลบาฮาตอบว่า :-

“จงรู้เถิดว่า เป็นการสมควรอย่างยิ่งสำหรับผู้อ่อนแอที่จะวิงวอนต่อพระผู้ทรงเข้มแข็ง และเป็นการจำเป็นสำหรับผู้ที่ต้องการความกรุณาจะต้องร้องขอจากพระองค์ผู้ทรงไว้ซึ่งพระกรุณาธิคุณอันมหาศาล เมื่อบุคคลวิงวอนพระผู้เป็นเจ้าละหันหน้าเข้าหาพระองค์และใคร่จะได้รับความเมตตา กรุณาจากห้วงสมุทรแห่งความปรานีของพระองค์แล้ว การอธิษฐานนี้จะทำให้หัวใจของเขาได้รับแสงสว่างทำให้สายตาของเขาเจิดจ้า ให้ชีวิตแก่ดวงวิญญาณและเชิดชูความเป็นมนุษย์ของเขา

“ในระหว่างที่เจ้าวิงวอนต่อพระเจ้าและสวดว่า ‘พระนามของพระองค์คือการรักษาของข้าพเจ้า’ เช่นนี้แล้ว เจ้าจะรู้สึกหัวใจของท่านชุ่มชื้นและเบิกบานด้วยวิญญาณแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า และจิตใจของเจ้าก็จะถูกดึงดูดเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า! โดยการดึงดูดนี้จะทำให้บุคคลมีสมรรถภาพและความสามารถยิ่งขึ้น เมื่อภาชนะขยายตัวใหญ่เข้าก็จะสามารถที่จะบรรจุน้ำได้มากขึ้น เช่นเดียวกับเมื่อมนุษย์กระหายน้ำมาก น้ำนั้นยังมีค่ามากขึ้น นี่คือความหมายอันลึกลับและประโยชน์แห่งการวิงวอนของร้องต่อพระเจ้า” – จากสาส์นชาวอเมริกันบาไฮผู้หนึ่ง

คำสวดคือภาษาแห่งความรัก

ต่อคำถามของบุคคลอีกผู้หนึ่งซึ่งถามว่า การอธิษฐานยังคงมีความจำเป็นอีกอยู่หรือ ในเมื่อพระเจ้าเป็นเจ้าทรงล่วงรู้ความปรารถนาของมนุษย์ทุกๆ คนอยู่แล้ว พระอัครทูตปาฐาได้ตอบว่า :-

“เมื่อบุคคลผู้หนึ่งมีความรักบุคคลอีกผู้หนึ่ง เขาก็ใคร่ที่จะกล่าวแสดงความรักของเขา แม้จะรู้ดีว่ามีใครผู้หนึ่งรู้อยู่แก่ใจว่าเขารัก เขาก็ยังคงใคร่ที่จะกล่าวแสดงความรักของเขาอยู่นั่นเอง... เช่นเดียวกัน แม้พระเจ้าเป็นเจ้าจะทรงล่วงรู้ความปรารถนาของคนทุกคน แต่ความปรารถนาที่จะนมัสการและอธิษฐานก็เป็นวิถีทางธรรมชาติวิธีหนึ่งที่มีมนุษย์จะแสดงความรักต่อพระเจ้าเป็นเจ้า...”

“การสวดนั้นไม่จำเป็นจะต้องกล่าวออกเป็นถ้อยคำเสมอไป เพียงแต่การคิดและแสดงลักษณะท่าทีก็เพียงพอ ถ้าไม่มีความรักและความปรารถนาเสียแล้ว ก็ไม่มีประโยชน์ที่จะบังคับให้เกิดความรักและความปรารถนานั้นๆ คำพูดที่ปราศจากความรักย่อมไร้ความหมาย หากจะมีคนหนึ่งคนใดมาสนทนากับท่านโดยถูกบังคับ และปราศจากความชื่นชมยินดีที่จะได้พบปะกับท่านแล้ว ยังจะพอใจที่จะสนทนากับเขาอีกหรือ?” – จากข้อเขียนของ มิส จี. เอส. สตีเวนส์

ในการปราศรัยครั้งหนึ่ง ท่านกล่าวว่า :-

“การนมัสการขั้นสูง มนุษย์จะอธิษฐานพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อขอความรักจากพระองค์เท่านั้น มิใช่นมัสการเพราะกลัวพระองค์ หรือเกรงการตกนรก หรือมุ่งหวังไปสู่สวรรค์แต่อย่างใด... เมื่อคนใดได้หลงรักในบุคคลอีกคนหนึ่งแล้วเป็นการยากที่จะห้ามมิให้เขาพำนักถึงบุคคลที่เขาหลงรัก และเป็น การยากยิ่งขึ้นที่จะมิให้มนุษย์พำนักกล่าวถึงพระนามของพระเจ้าเป็นเจ้าเมื่อเขามีความรักในพระองค์... บุคคลผู้เลื่อมใสและปฏิบัติทางธรรม จะไม่ชื่นชมยินดีในสิ่งใดทั้งสิ้นนอกจากการสรรเสริญพระเจ้าเป็นเจ้า – จากบันทึกของ มิส เอลมา ร็อบเบิร์ตสัน และนักเดินทางอื่นในเดือนพฤศจิกายน-ธันวาคม พ.ศ. 2443

การสวดในที่ประชุม

พระอัครทูตปาฐา ได้อธิบายคุณค่าของการสวดในที่ประชุมดังนี้ :-

“บางคนอาจจะกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าจะสวดถึงพระเจ้าเป็นเจ้าเมื่อใดก็ตามที่ข้าพเจ้าปรารถนา แม้จะอยู่ในป่า, ในเมือง หรือแห่งหนตำบลใดก็ตาม เหตุใดจึงต้องไปรวมชุมนุมกับฝูงชนในวันและ

เวลาพิเศษเช่นนั้น เพื่อจะสวดร่วมกับพวกเขาในขณะที่ข้าพเจ้าอาจจะไม่อยู่ในอารมณ์ที่จะสวดในขณะนั้น?”

“การคิดเช่นนี้เป็นความคิดที่ไร้ประโยชน์ เพราะการสวดในที่ที่ประชาชนมาชุมนุมกันมากๆ ย่อมเกิดมีพลังอำนาจยิ่งกว่าการสวดตามลำพังแต่เพียงผู้เดียว เช่นเดียวกับแบ่งแยกเหล่าทหารให้ต่อสู้แต่ลำพัง ย่อมทำให้กองทัพขาดความเข้มแข็ง ถ้าหากทหารทั้งหมดในสงครามแห่งธรรม (1) ได้รวมกำลังเข้าด้วยกัน พลังทางธรรมที่รวมกันเป็นกลุ่มก้อนของพวกเขาจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และการสวดนั้นก็จะเป็นที่พึงพอพระทัยแก่พระเจ้า” – บันทึกโดยมิส เอเชล เจ. โรเซนเบิร์ก

ถึงแม้ว่าพระอัครทูตบาฮา ได้เน้นถึงความจำเป็นในการชุมนุมสวด และกล่าวถึงพลังอันเข้มแข็งแห่งจิตวิญญาณในการร่วมกันไปสู่พระเจ้านั้น ท่านก็หาได้สอนให้บาไฮศาสนิกชนสวดในที่ประชุมพร้อมๆกันไม่ การสวดพร้อมๆกันในที่ชุมนุมชนมิใช่เป็นคำสอนของศาสนาบาไฮ นอกจากบทสวดชุมนุมในพิธีฝังศพเท่านั้นที่มีกำหนดไว้ในคำสอน

การรอดพ้นจากความหายนะ

ตามคำสอนขององค์ศาสดาทั้งหลาย โรคภัยและความทุกข์ยากทั้งมวลเกิดขึ้น เพราะการไม่เชื่อฟังคำสอนของศาสนทูต พระอัครทูตบาฮาได้อธิบายถึงความหายนะ อันเนื่องมาแต่น้ำท่วม, พายุ, และแผ่นดินไหวว่าสาเหตุเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นโดยทางอ้อม เนื่องจากมนุษย์ไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนทางศาสนา ความทุกข์ทรมานที่ติดตามมาภายหลังการพิชิตพลานั้น มิใช่เป็นการแก้เผ็ดหากเป็นการสอนและแก้ไขความบกพร่อง เป็นเสียงของพระผู้เป็นเจ้าประกาศให้มนุษย์รู้ว่า พวกเขาได้หลงออกไปจากแนวทางที่ดี หากความทุกข์ที่บังเกิดขึ้นร้ายแรงมากก็เป็นเพราะว่าภัยแห่งความผิดนั้นร้ายแรงยิ่งกว่า ทั้งนี้ก็เพราะ “ค่าตอบแทนความบาปก็คือความตาย”

เพราะความหายนะเป็นผลมาจากการไม่เชื่อฟัง ปฏิบัติตามฉะนั้น การที่จะรอดพ้นจากความหายนะได้ก็ด้วยการเชื่อฟังและปฏิบัติตามเท่านั้น มิใช่สิ่งบังเอิญ แต่เป็นสิ่งที่แน่นอนทีเดียว การหันหลังให้พระผู้เป็นเจ้า นำมาซึ่งหายนะอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ ในทำนองเดียวกัน การหันหน้าเข้าสู่พระผู้เป็นเจ้าก็จะนำความสุขมาให้อย่างแน่นอน

(1) หมายถึงบาไฮศาสนิกชน

เพราะมนุษย์ทั้งมวลเป็นเสมือนส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอันเดียวกัน สวัสดิภาพของแต่ละบุคคลจึงมิได้ขึ้นอยู่กับเฉพาะแต่ความประพฤติของตัวเองเท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับความประพฤติของผู้อื่นด้วย ถ้าบุคคลผู้ใดกระทำมิชอบ ผู้อื่นก็ย่อมได้รับผลแห่งความไม่ดีนั้นด้วย ดังนั้น ทุกคนควรจะต้องรับเอาภาระของเพื่อนมนุษย์บ้าง คนที่ดีที่สุดก็คือผู้ที่รับเอาภาระของเพื่อนมนุษย์มากที่สุด นักบุญมักจะเป็นผู้ที่รับความทุกข์ทรมานอย่างหนักเสมอ แต่บรรดาศาสนาย่อมได้รับความทุกข์สาหัสยิ่งกว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงกล่าวไว้ใน “พระคัมภีร์แห่งความมั่นใจ” ว่า :-

“ท่านต้องเคยได้ยินอย่างไม่ต้องสงสัยเลย ถึงเรื่องความทุกข์เข็ญ ความยากจน ความเจ็บป่วย และความอัปยศที่บังเกิดขึ้นแก่บรรดาศาสนทูตของพระเจ้า ตลอดจนสาวกของท่านเหล่านั้น ท่านต้องเคยได้ยินถึงเรื่องที่ศิระสาวกของเหล่าศาสนทูตถูกส่งไปเป็นของกำนัลแก่เมืองต่าง ๆ”

ที่เป็นเช่นนี้มีมิใช่เพราะนักบุญหรือศาสดาทั้งหลายสมควรได้รับการลงโทษหนักยิ่งกว่าผู้อื่น ท่านเหล่านั้นได้รับความทุกข์ทรมานก็เพราะความบาปของเพื่อนมนุษย์ และเลือกเอาการรับเคราะห์กรรมเพื่อเห็นแก่บาปที่คนทั้งปวงได้กระทำไว้ ทั้งนี้ก็เพื่อสวัสดิภาพของโลก มิใช่เพื่อตัวของท่านเหล่านั้นเอง ผู้ที่รักมนุษยชาติโดยแท้ ย่อมไม่อธิษฐานเพื่อที่จะให้ตัวเองพ้นจากความขัดสน จากความเจ็บป่วย และความหายนะเท่านั้น แต่เขากระทำไปเพื่อที่จะให้คนทั้งปวงพ้นจากความโง่เขลาและความผิดพลาดต่าง ๆ ซึ่งก็อาจจะก่อให้เกิดเรื่องร้ายทั้งหลายนี้ได้ หากท่านเหล่านั้นจะปรารถนาความสุข และความมั่งคั่งแก่ตัวท่านเองแล้วไซ้ ก็เป็นไปเพื่อที่จะรับใช้อาณาจักรแห่งศาสนา แต่แม้ท่านมิได้รับความสมบูรณ์และความมั่งคั่ง ท่านก็ยังยอมรับสิ่งที่บังเกิดขึ้นด้วยลักษณะการอัน “สงบและแจ่มใส” เพราะท่านย่อมรู้ว่าอะไรก็ตาม ที่บังเกิดขึ้นตามแนวของพระเจ้าย่อมมีประโยชน์ทั้งสิ้น

พระอัครทูตเปาโลกล่าวว่า :-

“ความเศร้าโศกเสียใจ มิได้มาสู่เราอย่างบังเอิญเลย พระองค์ผู้ทรงเมตตาได้ส่งมันมา เพื่อให้จิตวิญญาณของเราเจริญขึ้น เมื่อมนุษย์ประสบความโศกเศร้า เขาก็จะรำลึกถึงพระบิดาของเขาที่อยู่ในสรวงสวรรค์ ผู้ทรงสามารถพาเขาให้หลุดพ้นออกมาจากความหึงผยองได้ เขายังได้รับความทุกข์ทรมานเพียงใด ก็จะได้รับคุณธรรมมากขึ้นเพียงนั้น” – จากสุนทรพจน์ในกรุงปารีส

มองเผินๆ ก็ดูคล้ายกับว่าเป็นการไม่ยุติธรรม ที่ผู้บริสุทธิ์ต้องรับทุกข์แทนผู้กระทำผิด แต่พระอับดุลบาสฮาได้ให้ความเชื่อมั่นแก่เราว่า ความไม่ยุติธรรมที่ผู้บริสุทธิ์ได้รับนั้นเป็นแต่สิ่งที่ปรากฏให้เห็นเท่านั้น ต่อความยุติธรรมอันแท้จริงก็จะมีอำนาจเหนือกว่า พระองค์ได้เขียนว่า :-

“สำหรับเด็ก ๆ และผู้อ่อนแอ ที่ได้รับความทุกข์ยากเดือดร้อนจากน้ำมือของพวกกดขี่ข่มเหง ...มีรางวัลชดเชยให้ในโลกหน้า...ความทุกข์ก็คือความกรุณาอันใหญ่หลวงของพระผู้เป็นเจ้า จริงที่เดียว ที่ความกรุณาของพระองค์เป็นสิ่งที่ดีกว่าความสุขสบายทั้งหลายในโลกนี้ และกว่าความเจ็บโต ตลอดจนความก้าวหน้าทั้งหลายในโลกที่เราทุกคนจะต้องตาย” – จากศาสน์ของพระอับดุลบาสฮา

การนมัสการและกฎธรรมชาติ

คนจำนวนมากมักไม่เชื่อว่าการนมัสการจะให้ผลจริงจางขึ้นได้ เพราะคิดเสียว่า ถ้าการนมัสการบันดาลผลให้ได้จริงแล้วก็จะเป็นการขัดแย้งกับกฎธรรมชาติที่เดียว การเปรียบเทียบต่อไปนี้จะขจัดความยุ่งยากข้อนี้ได้ เป็นต้นว่า หากเราถือแม่เหล็กไว้เหนือผงตะไบเหล็ก ผงตะไบเหล็กก็จะกระโดดขึ้นมาเกาะแท่งแม่เหล็กนั้น นี่ไม่เกี่ยวข้องกับกฎแห่งความดึงดูดของโลกเลยอำนาจความดึงดูดของโลกก็ยังมีต่อผงตะไบเหล็กอย่างเดิม ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าอำนาจที่อื่นใหญ่กว่าได้ถูกนำเอามาใช้ และอำนาจนั้นเป็นอำนาจที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติซึ่งพอจะคำนวณดูได้เช่นเดียวกับความดึงดูดของโลก ในสายตาของบาไฮศาสนิกชนเห็นว่า การนมัสการนำมาซึ่งพลังอำนาจที่เหนือกว่าซึ่งบัดนี้มนุษย์ยังไม่เข้าใจดีพอ แต่ดูเหมือนอำนาจนี้มีพลังเด็ดขาดอย่างเดียวกับอำนาจธรรมชาติ สิ่งที่แตกต่างก็คือ ยังมิได้มีการศึกษาค้นคว้ากันอย่างเต็มที่เกี่ยวกับอำนาจนี้ ลักษณะของมันยังคงเป็นความลึกลับและมีอาจคำนวณได้ก็เพราะมนุษย์โง่เขลาอยู่

ความยุ่งยากอีกอย่างหนึ่งที่มนุษย์บางคนจงนสนเท่ห์ ก็คือว่า การนมัสการดูเหมือนจะเป็นอำนาจอ่อนแอเกินไปในอันที่จะทำให้บังเกิดผลใหญ่หลวงดังที่บางคนได้กล่าวไว้ การเปรียบเทียบต่อไปนี้อาจจะช่วยให้กระจ่างขึ้นได้ ดังเช่น พลังน้อยๆ ที่เราใช้ในการเปิดประตูของอ่างเก็บน้ำนั้น สามารถที่จะปล่อยพลังอันใหญ่หลวงของน้ำนั้นออกมาได้ เช่นเดียวกับพวงมาลัยเรือเดินสมุทร เพียงแต่ใช้แรงเล็กน้อยเท่านั้นก็สามารถทำให้เรือเดินสมุทรล้ามหึมาเปลี่ยนทิศทางได้ ในทัศนะของศาสนาบาไฮเห็นว่าอำนาจที่ทำให้การนมัสการบังเกิดผล เป็นอำนาจที่ไม่หมดสิ้นของพระผู้เป็นเจ้า ผู้อ่อนนวยกเพียงแต่ใช้พลังเล็กน้อยเพื่อที่จะได้มาซึ่งความกรุณาแห่งสวรรค์ และชี้แนวทางให้ความกรุณาแห่งสวรรค์นี้ดำรงอยู่และเตรียมพร้อมเสมอที่จะรับใช้ผู้ที่รู้จักใช้

บทสวดของศาสนาบาไฮ

พระบาฮาอุลลาห์และพระอับดุลบฮา ได้บันทึกคำสวดไว้เป็นอันมากเพื่อบรรดาผู้เลื่อมใสศรัทธาที่จะได้ใช้สวดในวาระและจุดประสงค์ต่างๆ กัน ผู้ศึกษาที่คิดอย่างรอบคอบทุกคนจะเห็นซึ่งในความคิดอันยิ่งใหญ่ และธรรมะอันลึกซึ้งที่มีอยู่ในคำสวดนั้น แต่เขาจะรู้ซึ่งถึงความหมายและเข้าใจในอำนาจของมันได้ก็ด้วยการปฏิบัติสวดทุกวัน และถือว่าการสวดเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในชีวิตประจำวันของเขา เนื่องจากหน้ากระดาษจำกัดในหนังสือเล่มนี้ จึงแสดงบทสวดไว้เพียงสองสามบทเท่านั้น ส่วนคำสวดอื่นๆ ผู้อ่านจะต้องศึกษาค้นคว้าจากหนังสือเล่มอื่น

“ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า: โปรดกระทำให้ความงามของพระองค์เป็นดังหนึ่งอาหารวิเศษ, การได้อยู่ ณ เบื้องพระพักตร์ของพระองค์เป็นประหนึ่งน้ำทิพย์, ความยินดีของพระองค์คือความหวังของข้าพเจ้า, การสรรเสริญยกย่องพระองค์คือการปฏิบัติของข้าพเจ้า, ขอให้การรำลึกถึงพระองค์ได้เป็นเพื่อนแก่ข้าพเจ้า, ทำให้อำนาจอันสูงส่งของพระองค์ช่วยเหลือข้าพเจ้า, และสถานที่ที่พระองค์สถิตคือที่อยู่ของข้าพเจ้า ขออย่าให้พระองค์ได้จำกัดสถานที่ของข้าพเจ้าเหมือนดังคนอื่นๆ ที่ได้จำกัดตัวของเขาเองออกจากพระองค์เลย จริยที่เดียว พระองค์คือผู้ทรงมหิทธานุภาพ ผู้ทรงประเสริฐสุด ผู้ทรงอำนาจล้ำเลิศ”

– พระบาฮาอุลลาห์

“ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้ายอมรับว่าพระองค์ได้สร้างข้าพเจ้าขึ้นมาเพื่อจะได้รู้จักและนมัสการพระองค์ บัดนี้ ข้าพเจ้าทราบถึงการไร้อำนาจของข้าพเจ้า และความมีอานุภาพของพระองค์ ความจนของข้าพเจ้าและความมั่งมีของพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ผู้ทรงช่วยเหลือเราในยามที่ได้รับอันตราย พระองค์ผู้ทรงดำรงอยู่เสมอโดยลำพัง”

– พระบาฮาอุลลาห์

“โอ! ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า! ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า! โปรดกระทำให้หัวใจของปวงชนผู้รับใช้พระองค์ ร่วมปรองดองกัน และทรงเปิดเผยความประสงค์ของพระองค์แก่พวกเขา ขอให้พวกเขาจงปฏิบัติตามคำสั่งสอนและยึดมั่นอยู่ในบทบัญญัติของพระองค์ ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ขอได้ทรงช่วยเหลือในความพยายามของเขาด้วยเถิด และให้พลังแก่เขาในการที่จะรับใช้พระองค์ ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า! โปรดอย่าปล่อยเขาไปตามลำพัง แต่ทรงช่วยนำเขาด้วยแสงแห่งความรู้ และทำให้จิตใจ

ของเขาชุ่มชื่นด้วยความรักของพระองค์ พระองค์คือผู้ช่วยเหลือพวกเขา และเป็นเจ้าแห่งพวกเขา โดยแท้จริงทีเดียว”

– พระบาฮาอุลลาห์

“โอ, ข้าแต่พระองค์ผู้ทรงพระกรุณา! พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ทั้งหมดจากตระกูลเดียวกัน พระองค์ได้ทรงบัญชาว่าเขาทั้งหลายจะต้องอยู่ร่วมกัน ๓ เบื้องพระพักตร์ของพระองค์เขาทั้งหมดคือผู้รับใช้พระองค์มนุษย์ชาติทั้งหลาย ย่อมได้รับความคุ้มครองในโบสถ์ของพระองค์เขาทั้งหลายล้วนชุมนุมอยู่ที่โต๊ะแห่งความกรุณาของพระองค์ล้วนได้รับแสงสว่างแห่งพระกรุณาของพระองค์”

“ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า! พระองค์ทรงเมตตาปราณีต่อมนุษย์ทั้งปวง ทรงจัดสนองความต้องการของเขาทั้งหลาย ทรงให้ที่พักพิงแก่เขา ทรงให้ชีวิตและให้ความสามารถแก่แต่ละบุคคลตลอด ๆ ทุก ๆ คน และทุกคนล้วนอยู่ในห้วงสมุทรแห่งความเมตตาปราณีของพระองค์”

“โอ! พระองค์ผู้ทรงพระกรุณา! โปรดกระทำให้เขาทั้งหลายรวมกัน ขอจงทรงกระทำให้บรรดาศาสนาทั้งหมดสามารถเข้ากันได้ และให้บรรดาชาติทั้งหลายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อมนุษย์ทั้งปวงจะได้เห็นว่าเขาทั้งหลายอยู่ในครอบครัวเดียวกัน และสำนึกว่าโลกเรานี้เป็นประหนึ่งบ้านหลังเดียว ขอให้พวกเขาจงอยู่ร่วมกันด้วยความปรองดองสามัคคี”

“ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า! โปรดชักธงแห่งความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษย์ชาติขึ้นสู่ยอดเสาด้วยเถิด”

“ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า! โปรดสถาปนาสันติภาพอันยิ่งใหญ่ด้วยเถิด”

“โอ พระผู้เป็นเจ้า! โปรดเชื่อมดวงใจทั้งปวงเข้าด้วยกันเถิด”

“ข้าแต่พระบิดาผู้ทรงพระกรุณา โปรดกระทำให้หัวใจของเราทั้งหลาย มีความชื่นบานด้วยกลิ่นหอมแห่งความรักของพระองค์ ทำให้ดวงตาของเราเจิดจ้าด้วยแสงสว่างแห่งการนำทางของพระองค์ ทำให้หูของเราปราโมทย์ด้วยทำนองเพลงแห่งวาทะของพระองค์ และให้พวกข้าพเจ้าพักพิงในที่มั่นอันปลอดภัยแห่งพระกรุณาของพระองค์ด้วยเถิด”

“พระองค์ทรงเป็นผู้มีอำนาจภาพ: ทรงเป็นผู้ให้อภัยและทรงมองข้ามความขาดตกบกพร่องของปวงมนุษย์เสมอ”

– พระอับดุลบาฮา

“โอ พระผู้ทรงมหิทธานุภาพ! ข้าพเจ้าคือคนบาปและพระองค์ก็คือผู้ทรงอภัยให้! ข้าพเจ้า
บกพร่องด้วยประการทั้งปวง แต่พระองค์ก็ทรงสมเพชเวทนา! ข้าพเจ้าอยู่ในห้วงแห่งความบาปอัน
มืดทึบ แต่พระองค์คือแสงสว่างแห่งความกรุณาที่ทรงยกโทษให้!

“ฉะนั้น ข้าแต่พระองค์ผู้ทรงคุณมหาศาล โปรดยกโทษให้แก่ความบาปของข้าพเจ้าด้วย
โปรดมอบของขวัญของพระองค์แก่ข้าพเจ้า โปรดมองข้ามความผิดของข้าพเจ้า โปรดให้ที่พักพิง
อาศัยแก่ข้าพเจ้า ให้ข้าพเจ้าได้แหวกว่ายอยู่ในสระแห่งความอดทนของพระองค์ และโปรดอภิบาล
รักษาข้าพเจ้าให้พ้นจากโรคภัยไข้เจ็บทั้งปวง”

“โปรดชำระฟอกล้างข้าพเจ้าให้ปราศจากมลทิน โปรดประทานสายธารอันบริสุทธิ์ที่หลั่งล้น
อย่างมหาศาลให้แก่ข้าพเจ้าบ้าง เพื่อความทุกข์โศกทั้งหลายจักได้อันตรธานไปและมีแต่ความสุข
ยินดี ความทุกข์โศกและความสิ้นหวังจักเปลี่ยนเป็นความร่าเริงและความไว้วางใจ ความกลัวก็จัก
เปลี่ยนเป็นความกล้าหาญ

“จริงทีเดียว พระองค์ผู้ทรงอภัยให้ เป็นผู้ทรงเปี่ยมด้วยความสมเพชเวทนา เป็นผู้ทรง
เมตตาการุณย์ และทรงเป็นที่รัก!”

– พระอัครทูตบารุชา

“ข้าแต่พระผู้ทรงเมตตาปราณี! ขอบพระคุณที่พระองค์ได้ทรงปลุกให้ข้าพเจ้าตื่น และให้สติ
ข้าพเจ้า พระองค์ทรงประทานดวงตาอันสว่าง และโสดประสาทที่ได้ยิน ทรงนำข้าพเจ้าไปสู่อาณาจักร
และวิถีทางของพระองค์ ทรงชี้ทางอันถูกต้อง และช่วยให้ข้าพเจ้าไปสู่เรือที่ช่วยให้รอดพ้น ข้าแต่
พระผู้เป็นเจ้า โปรดกระทำให้ข้าพเจ้ามีความเข้มแข็งมั่นคงไม่เสื่อมถอยและมีความซื่อสัตย์โปรด
คุ้มครองปกป้องข้าพเจ้าให้พ้นจากความชั่วร้าย และให้ข้าพเจ้าอาศัยในป้อมปราการอันแข็งแกร่ง
แห่งพระปณิญา และพระคัมภีร์ของพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงอำนาจ! ทรงเป็นผู้เห็นแจ้งในทุกสิ่ง
และทรงได้ยินคำพูดทั้งหมด!

“ข้าแต่พระองค์ ผู้ทรงเปี่ยมไปด้วยความสมเพชเวทนา! โปรดให้ดวงใจผู้เป็นเสมือนกระจก
เงอันอาจเจิดจ้าด้วยแสงแห่งความรักของพระองค์ และโปรดดลใจข้าพเจ้าด้วยความคิดที่จักทำให้
โลกมนุษย์นี้เป็นสวนกุหลาบด้วยพระกรุณาแห่งธรรมอันล้ำเลิศของพระองค์”

“พระองค์ทรงเป็นผู้เปี่ยมด้วยความสมเพชเวทนา, ทรงเมตตาและเปี่ยมไปด้วยพระกรุณา
ปราณี”

– พระอัครบิดรบาฮา

อย่างไรก็ตาม แม้บทสวดที่พระบาฮาอูลลาห์ และพระอัครบิดรบาฮาได้ให้ไว้จะสำคัญอย่างยิ่งก็ตาม แต่ผู้นมัสการก็ตามจะนมัสการได้โดยไม่ต้องใช้บทสวดเหล่านี้ พระบาฮาอูลลาห์ได้สอนไว้ว่า ทุกสิ่งที่เรา
กระทำควรกระทำให้ดีที่สุดเช่นเดียวกับเราจะกระทำเพื่อนมัสการพระเจ้า งานทุกอย่างที่เรากระทำเพื่อรับใช้
ผู้อื่นก็เป็นการสักการะอย่างหนึ่ง การปฏิบัติทุกอย่างเป็นต้นว่า ความคิดที่ดี วาจาก็ดี และการกระทำที่ดี
โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้เกียรติแก่พระผู้เป็นเจ้าและรับใช้เพื่อนมนุษย์ล้วนถือว่าการนมัสการที่มีค่าสูงสุด

บทที่ 7

สุขภาพและการรักษา

“การหันหน้าไปสู่พระผู้เป็นเจ้าของการรักษาร่างกาย จิตใจ วิญญาณ”

...พระอับดุลบาฮา

ร่างกายและวิญญาณ

ตามคำสอนของศาสนาบาไฮ ร่างกายของมนุษย์เป็นแต่เพียงเครื่องรับใช้ชั่วคราวเพื่อความเจริญเติบโตของจิตวิญญาณเท่านั้น และเมื่อได้บรรลุถึงจุดประสงค์นั้นแล้ว ร่างกายก็หมดประโยชน์ไป เช่นเดียวกับเปลือกไข่ที่รับใช้ชั่วคราวเพื่อความเจริญเติบโตของลูกไก่ที่อยู่ข้างใน เมื่อความประสงค์นั้นบรรลุแล้วมันก็แตกออกแล้วก็ถูกทิ้งไป พระอับดุลบาฮากล่าวที่ ร่างกายของมนุษย์เราไม่สามารถจะคงทนอยู่ได้ตลอดไปเพราะร่างกายของเราประกอบด้วยปรมาณูและอณู เช่นเดียวกับสิ่งต่างๆ ที่ถูกสร้างขึ้นซึ่งไม่เร็วก็ช้ามันก็ต้องแตกสลายไป

ร่างกายควรจะเป็นเสมือนผู้รับใช้ของจิตวิญญาณ แทนที่จะเป็นนาย และควรจะต้องรับใช้ด้วยความเต็มใจ เชื่อฟังและมีสมรรถภาพ และเราควรดูแลเอาใจใส่ต่อร่างกายของเรา เช่นเดียวกับเราเอาใจใส่ต่อคนที่ใช้ที่ดี ถ้าร่างกายมิได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างถูกต้องก็อาจจะเจ็บไข้หรือเกิดอันตรายขึ้นได้ซึ่งจะเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เป็นนายเช่นเดียวกับผู้รับใช้นั้น

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชีวิต

คำสอนขั้นมาตรฐานของพระบาฮาอุลลาห์ได้กล่าวไว้ตอนหนึ่งเกี่ยวกับความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชีวิตทุกแบบ สุขภาพทางร่างกายของเราย่อมสัมพันธ์กับสุขภาพทางจิตใจ ศีลธรรมและจิตวิญญาณ นอกจากนั้นยังสัมพันธ์กับสุขภาพส่วนบุคคลและสังคมของเพื่อนมนุษย์ทั้งปวงด้วย ใช่แต่เท่านั้น มันยังสัมพันธ์กับชีวิตของสัตว์และพืชอีกด้วย ซึ่งเหล่านี้ยังผลให้แกกันและกันอย่างมากมายเกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้

เพราะฉะนั้น คำสอนทั้งหมดของพระศาสดาไม่ว่าจะเกี่ยวกับส่วนใดของชีวิตย่อมสัมพันธ์กับสุขภาพทางร่างกายทั้งสิ้น แต่คำสั่งสอนบางข้อเกี่ยวข้องโดยตรงกับสุขภาพทางร่างกาย และสิ่งเหล่านี้เองเป็นสิ่งที่เรากำลังศึกษาอยู่

การดำเนินชีวิตอย่างง่าย ๆ

พระอับดุลบาฮากล่าวว่ :-

“ความมั่งคั่ง เป็นรากฐานของความมั่งคั่งของมนุษย์ คนสุรุ่ยสุร่ายมักจะประสบความลำบากอยู่เสมอ การมีความเป็นอยู่อย่างฟุ่มเฟือยย่อมเป็นบาปที่อภัยให้มิได้ เราจะต้องไม่อาศัยผู้อื่นตั้งเช่นเป็นกาฝาก ทุกคนจะต้องประกอบอาชีพ แม้จะเป็นอาชีพที่ต้องใช้กำลังสมองหรือกำลังกายก็ตาม แต่จะต้องเป็นอาชีพที่สุจริตและซื่อตรงเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่คนอื่น ๆ คนที่พอใจรับประทานเปลือกขนมปังแห้งย่อมมีจิตใจสูงกว่าคนที่รับประทานอาหารอย่างฟุ่มเฟือย โดยเงินของผู้อื่น ผู้ที่พึงพอใจในตัวเองย่อมมีจิตใจสงบ” – Bahai Scriptures หน้า 453

อาหารประเภทเนื้อสัตว์ ไม่เป็นที่ต้องห้ามในศาสนาบาไฮแต่พระอับดุลบาฮาได้สอนว่า :

“อาหารที่จะรับประทานกันในอนาคตนั้น จะเป็นจำพวกผลไม้และข้าวต่าง ๆ ในเวลานั้นมนุษย์จะไม่กินเนื้อสัตว์ แม้ว่าวิทยาการแพทย์จะเพิ่งอยู่ในระยะเริ่มแรกก็ตาม แต่ก็บอกให้เราทราบว่าการรับประทานอาหารของมนุษย์นั้น ก็คือพืชพันธุ์ที่เติบโตจากพื้นดิน” – จากหนังสือ “Ten Days in the Light of Akka” – โดยจูเลีย เอ็ม.กรุนด์

การดื่มสุรา

พระบาฮาอูลลาห์ ทรงห้ามการดื่มของมีนเมาอย่างเด็ดขาด นอกจากสิ่งที่มีนเมานั้นจะเป็นยาสำหรับบำบัดโรคภัยไข้เจ็บเท่านั้น

ความบันเทิง

คำสอนของศาสนาบาไฮยึดถือสายกลาง มิใช่ยึดถือการทรมานตนเป็นหลัก ให้พอใจในสิ่งที่ดีและสวยงามทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจ นี่มิใช่เป็นเพียงการสนับสนุนเท่านั้น แต่ยังเป็นคำสั่งให้ปฏิบัติอีกด้วย พระบาฮาอูลลาห์ทรงกล่าวไว้ว่า! “อย่าละทิ้งสิ่งที่สร้างมาเพื่อพวกท่าน” และ “จำเป็นอย่างยิ่งที่ความสุขอันยิ่งใหญ่และข่าวที่น่ายินดีจะต้องแสดงด้วยใบหน้าอันแจ่มชื่นของท่าน”

พระอับดุลบาฮาได้กล่าวว่ :-

“ทุกสิ่งที่ถูกสร้างเพื่อมนุษย์และถือว่ามนุษย์ประเสริฐเหนือสิ่งทั้งมวล ดังนั้น เขาจึงต้องขอบพระคุณพระผู้เป็นเจ้าทรงประทานให้สิ่งทั้งหลายมีไว้สำหรับเรา และด้วยความกตัญญูรู้คุณต่อพระเจ้าจะทำให้เราเข้าใจได้ว่าชีวิตคือของขวัญที่สวรรค์ประทานให้ ถ้าเราไม่ได้ยึดกับชีวิตก็เท่า กับว่าเราเป็นคนไม่มีความกตัญญู เพราะสภาพแห่งร่างกายและจิตใจของเรา ย่อมเป็นประจักษ์พยานแห่งความกรุณาของพระเจ้าที่มองเห็นได้ ฉะนั้น เราจะต้องทำให้มีความสุขด้วยการยกย่องเชิดชูพระองค์ และมองเห็นคุณค่าในสิ่งทั้งปวงที่ทรงประทานให้” – จากหนังสือ Divine Philosophy

ต่อจากคำถามที่ว่า ศาสนาบาไฮห้ามมิให้เล่นการพนันและล็อตเตอรี่นั้น หมายถึงการเล่นเกมทุกชนิดหรือเปล่า พระอัครทูตบาไฮอธิบายว่า :-

“การเล่นบางชนิดไม่ถือเป็นการพนัน ถ้าการเล่นนั้น เป็นไปเพื่อหย่อนอารมณ์ แต่การหย่อนอารมณ์อาจจะกลายเป็นการทำให้เสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ได้ และในศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าไม่พึงประสงค์ให้ใช้เวลาไปโดยไร้ประโยชน์ แต่ประสงค์ให้พักผ่อนเพื่อเสริมสร้างพลังแห่งร่างกาย เช่นการออกกำลังกาย เป็นต้น” – จากหนังสือ A Heavenly Vista

ความสะอาด

พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวไว้ในคัมภีร์อัคคัสว่า :-

“จงเป็นบ่อเกิดแห่งความสะอาด ... จงมีมารยาทดีงามทุกกรณี ... อย่าให้เสื้อผ้าสกปรก ... จงชำระร่างกายด้วยน้ำสะอาด ... อย่าใช้น้ำที่ชำระแล้วชำระร่างกายของท่าน ... เราจะใคร่เห็นท่านแสดงออกซึ่งความดีของสวรรค์ในโลกมนุษย์นี้ เพื่อท่านจะให้สิ่งซึ่งจะทำให้ผู้ได้รับมีความสุข”

มีร์ซา อาบูล ฟาซล ได้เขียนไว้ในหนังสือ “ข้อพิสูจน์ของศาสนาบาไฮ” ซึ่งให้เห็นถึงความสำคัญยิ่งแห่งคำบัญชาโดยเฉพาะ สำคัญอย่างยิ่งสำหรับบางส่วนในภาคตะวันออกซึ่งใช้น้ำสกปรกชำระในครัวเรือนตลอดจนใช้อาบและดื่มกินทำให้เกิดเชื้อโรคและความทุกข์ยาก ซึ่งเชื้อโรคเหล่านี้เราสามารถป้องกันได้ ในหมู่ชาวตะวันออก กล่าวกันว่า ศาสนาเดิมของตนยินยอมให้ปฏิบัติตามสภาพดังกล่าวนี้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้ดีขึ้นได้นอกจากอำนาจจากสวรรค์เท่านั้นในส่วนต่างๆ ของซีกโลกตะวันตกก็เช่นเดียวกัน ความสะอาดที่ยังให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมหัศจรรย์นั้น เป็นส่วนหนึ่งที่ศาสนาได้กล่าวไว้

ผลแห่งการเชื่อฟังคำสั่งสอนของศาสดา

คำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องการดำรงชีวิตอย่างง่าย ๆ ความสะอาด และเว้นจากการเสพสุรา ผีน ฯลฯ สิ่งเหล่านี้อาจเข้าใจง่ายไม่ต้องอธิบายมากนัก ถึงกระนั้นก็ยังมีสำคัญยิ่งเกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้ ถ้าหากประชาชนทั้งหลายปฏิบัติอย่างเอาใจใส่ระมัดระวัง บรรดาโรคติดต่อและโรคอื่นๆ ส่วนมากก็สูญพันธุ์ไป การละเลยในเรื่องของสุขภาพอนามัยอย่างง่าย ๆ และการเสพสุรายาผีนเหล่านี้ เป็นแนวทางที่ทำให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บขึ้นไม่ใช่น้อย ยิ่งกว่านั้น การเชื่อฟังคำสั่งสอนในเรื่องนี้ไม่เพียงแต่จะเป็นผลดีแก่สุขภาพเท่านั้น แต่จะให้ผลดีแก่นิสัยใจคอและการปฏิบัติด้วย แอลกอฮอล์และผีนให้ผลร้ายแก่สติสัมปชัญญะและกินเวลานานก่อนที่มันจะแสดงผลร้ายให้ประจักษ์ ดังนั้น การละเว้นเสพสุรายาเมาย่อมเป็นผลดีแก่จิตใจและศีลธรรม ยิ่งกว่าผลดีทางร่างกาย พระอับดุลบาฮาได้กล่าวไว้เกี่ยวกับเรื่องความสะอาดนี้ว่า :-

“ความสะอาดภายนอกนั้น ถึงแม้จะเป็นแต่ความสะอาดทางร่างกายก็มีอิทธิพลอย่างมากแก่จิตใจ... การทำให้ร่างกายสะอาดบริสุทธิ์มีอิทธิพลแก่จิตวิญญาณของมนุษย์” – จากศาสนของพระอับดุลบาฮา

ถ้าคำสั่งสอนของบรรดาศาสดาเกี่ยวกับปัญหาทางเพศได้รับการปฏิบัติอย่างถูกต้องโดยทั่ว ๆ ไป แล้วก็จะกำจัดเชื้อโรคที่แพร่หลายอีกชนิดหนึ่งไปเสียได้ คือเชื้อกามโรคอันน่าขยะแขยงซึ่งทำลายสุขภาพของคนจำนวนมากในปัจจุบัน ทำให้คนบริสุทธิ์ได้รับผลเช่นเดียวกับคนกระทำผิด แม้แต่เด็กทารกก็ต้องได้รับเคราะห์กรรมเช่นเดียวกับบิดามารดา โรคเหล่านี้จะสูญหายกลายเป็นเรื่องของอดีต

ถ้ามนุษย์ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของบรรดาศาสดา ในข้อที่เกี่ยวกับความยุติธรรม, การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การรักเพื่อนบ้านตั้งรักตัวเอง ดังนั้นแล้ว จะเป็นไปได้หรือที่คนจำนวนหนึ่ง ต้องประสบกับความแร้นแค้นในขณะที่คนอื่นจำนวนหนึ่งร่ำรวยอย่างเหลือล้น หรือคนจำนวนหนึ่งต้องทำงานตัวเป็นเกลียวแต่อีกคนจำนวนหนึ่งนอนอยู่เฉย ๆ เหตุตั้งข้างต้นนี้ทำลายสภาพทางด้านจิตใจ ศีลธรรมและร่างกายของมนุษย์

การเชื่อฟังคำสั่งสอนของพระศาสดาพระโมเสส พระพุทธเจ้า พระเยซูคริสต์ พระโมฮัมหมัด หรือพระบาฮาอูลลาห์ ในเรื่องสุขภาพและศีลธรรม ย่อมจะป้องกันโรคภัยไข้เจ็บได้ยิ่งกว่านายแพทย์ทั้งหลาย และยิ่งกว่ากฎเกณฑ์ของสาธารณสุขทั้งหลายในโลกที่เคยเป็นผลสำเร็จมาแล้ว แน่นอนเหลือเกิน ถ้ามนุษย์ทั่วไปพากันเชื่อฟังแล้ว คนในชุมชนนั้น ๆ ก็จะมีสุขภาพดีไปด้วย แทนที่จะต้องถูกทำลายด้วยโรคภัยไข้เจ็บ หรือ

ต้องสูญเสียชีวิตตั้งแต่ยังเป็นทารกเยาว์วัย หรือกำลังหนุ่มแน่นดังที่ได้ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน คนเราสามารถมีชีวิตอยู่ได้จนแก่เฒ่า ดังเช่น ผลไม้ที่สุกสมควรต่อเวลา ก่อนที่จะร่วงหล่นลงจากกิ่งของมัน

พระศาสดาเป็นประหนึ่งนายแพทย์

เราอยู่ในโลกที่ถือกันว่า การเชื่อฟังคำสั่งสอนของพระศาสดานั้นเป็นของผิดธรรมดา— ในโลกที่มีความรักตนเองมากกว่ารักพระผู้เป็นเจ้าของ— ในโลกที่ยึดถือผลประโยชน์เฉพาะบุคคลส่วนน้อยมากกว่าประชาชนส่วนใหญ่หรือมนุษยชาติทั้งหมดในโลกที่มนุษย์เฝ้าหวาดตุสมบัติและความเพลิดเพลนเฉพาะตัว แทนที่จะคิดถึงสวัสดิภาพของสังคม และสวัสดิภาพแห่งจิตวิญญาณของปวงมนุษย์ ดังนั้น จึงได้เกิดมีการต่อสู้แข่งขันกันอย่างรุนแรงเต็มไปด้วยการกดขี่ มีทั้งความมั่งมีมหาศาลและความยากจนข้นแค้น สภาพเหล่านี้ล้วนเพาะเชื้อโรคร้ายทั้งด้านจิตใจและร่างกาย เมื่อต้นไม้แห่งมนุษยชาติประสบโชคร้ายไปทุกใบของมันก็ต้องมีส่วนได้รับโรคร้ายนั้นด้วย แม้ผู้บริสุทธิ์ก็ย่อมพลอยได้รับความทุกข์อันเนื่องมาจากความบาปของผู้อื่น ไม่ว่าจะบุคคล-ชาติและมนุษยชาติใด ล้วนต้องการการรักษาเยียวยาทั้งสิ้น ฉะนั้นพระบาฮาอุลลาห์ ก็เช่นเดียวกับองค์ศาสดาทั้งหลายที่มาในอดีต พระองค์มีเพียงแต่ละทรงชี้ให้เห็นถึงการที่ต้องรักษาสุขภาพให้ดำรงอยู่ด้วยดีเท่านั้น หากยังทรงสั่งสอนว่าควรปฏิบัติอย่างไรจึงจะรักษาเยียวยาให้หายจากโรคร้ายไข้เจ็บอีกด้วย พระองค์ทรงเสด็จมาตุจนายแพทย์ผู้ทรงคุณวุฒิอันล้ำเลิศ-เป็นผู้นำบำบัดโรคร้ายของโลกทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

การบำบัดโรคโดยทางวัตถุ

ในปัจจุบันทางซีกโลกตะวันตกได้กลับมีความเชื่อถือขึ้นอย่างแพร่หลายในความสำเร็จของการบำบัดรักษาโรคโดยทางจิตใจและทางธรรม และเป็นความจริงที่ว่าบุคคลจำนวนมากไม่น้อยที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับวิธีการรักษาโรคทางวัตถุ ที่ได้เป็นผลสำเร็จในระหว่างปี พ.ศ. 2400-2450 บุคคลเหล่านี้ได้ก้าวไปไกล จนถึงกับไม่ยอมรับว่าการบำบัดรักษาโรคทางด้านวัตถุไม่มีคุณค่าใดๆ เลย พระบาฮาอุลลาห์ทรงยืนยันว่า วิธีการทั้งด้านวัตถุและทางธรรมมีคุณประโยชน์ทั้งสองวิธี ทรงสอนว่าจะต้องปรับปรุงส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้นทั้งด้านวิชาการและวิธีปฏิบัติรักษา เพื่อให้การรักษาทั้งสองวิธีเป็นคุณประโยชน์แก่มนุษยในขอบเขตของมัน เมื่อบุคคลในครอบครัวของพระบาฮาอุลลาห์เจ็บป่วยก็ได้เรียกแพทย์มารักษา และทรงได้สั่งสอนให้บรรดาผู้นับถือพระองค์ปฏิบัติเช่นนั้นด้วย ทรงกล่าวว่า “ถ้าท่านเจ็บไข้ จงปรึกษาแพทย์ผู้ทรงคุณวุฒิ”

— จากพระคัมภีร์อัคคีส์

นี่คือการปฏิบัติและทัศนะต่างๆ ไปของศาสนาบาไฮ ที่มีต่อวิชาการทางวิทยาศาสตร์ บรรดา วิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ทั้งหลายซึ่งมีขึ้นเพื่อประโยชน์สุขของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านวัตถุก็ตาม ล้วนควรได้รับการยกย่องส่งเสริมทั้งสิ้น มนุษย์จะกลายเป็นของสรรพสิ่งได้ก็โดยอาศัยวิชาการทาง วิทยาศาสตร์ แต่ถ้าหากมนุษย์ไม่ยอมเอาความรู้นี้ ก็จะเป็นโทษของสิ่งต่างๆ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรง เขียนไว้ว่า :-

“ในยามจำเป็น จงอย่าละเลยการบำบัดรักษาทางการแพทย์แต่เมื่อสุขภาพกลับคืนดีแล้ว จง หยุดการบำบัดด้วยยานั้นเสีย จงป้องกันโรคด้วยการกินอาหารที่มีประโยชน์ดีกว่าใช้ยา ถ้าร่างกาย ต้องการเครื่องยาจากพืชพันธุ์ไม้จงใช้เพียงอย่างเดียว อย่าใช้เครื่องยาผสม ... ละเว้นการใช้ยา ทั้งหลายเมื่อร่างกายมีสภาพดีแล้ว จงใช้มันแต่ยามจำเป็นเท่านั้น” – จากสาส์นถึงนายแพทย์

พระอัครดูลบาฮาได้กล่าวไว้ในสาส์นฉบับหนึ่งว่า :-

“โอ ผู้แสวงหาสัจจะทั้งหลายการบำบัดรักษาผู้ป่วยมีสองวิธี คือทางวัตถุและทางธรรม วิธี แรกก็คือการใช้รักษาด้วยวัตถุธาตุทั้งหลาย วิธีที่สองคือด้วยการอธิษฐานต่อพระผู้เป็นเจ้าและหัน หน้าเข้าหาพระองค์ ควรจะใช้การปฏิบัติรักษาทั้งสองวิธี. . .ยิ่งกว่านั้น วิธีการทั้งสองอย่างเป็นสิ่ง ที่ปฏิบัติด้วยกันได้ และเราควรจะยอมรับว่าการรักษาทางวัตถุเป็นสิ่งที่ได้มาด้วยความกรุณาและ ความรักของพระผู้เป็นเจ้าผู้ซึ่งได้เปิดเผยความรู้ทางแพทย์ให้แก่มนุษย์เพื่อที่ปวงชนผู้รับใช้ของ พระองค์จักได้รับประโยชน์จากการรักษาโดยวิธีนี้ด้วย” – จากสาส์นของพระอัครดูลบาฮา

พระองค์สอนว่า ถ้าเราไม่ดำรงชีวิตอยู่อย่างโง่เขลาและขัดกับธรรมชาติ ความพอใจตามธรรมชาติ และสัญชาติญาณของมนุษย์นี้เองจะเป็นทางที่ดีในการช่วยเหลือเราให้รู้ว่าอาหารอย่างไรมีประโยชน์ และจะ ช่วยเหลือ ผลไม้ ผักหญ้าและเครื่องยาอื่นๆ ให้เรา เช่นเดียวกับสัตว์ป่าทั้งหลายกระทำกัน ในคำแนะนำ เกี่ยวกับการรักษาที่น่าสนใจ ซึ่งเขียนไว้ในหนังสือ “เฉียบปัญหาธรรมบางข้อ” พระองค์ได้สรุปไว้ :-

“เป็นที่ประจักษ์แล้วว่า เราสามารถจะบำบัดโรคภัยไข้เจ็บได้ในการให้อาหารและผลไม้ แต่ ทว่าวิทยาศาสตร์การแพทย์ในปัจจุบัน ยังไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะเข้าใจในความจริงนี้อย่างถ่องแท้ เมื่อวาระที่แพทย์ศาสตร์ได้บรรลุถึงจุดสมบูรณ์แล้ว ก็จะสามารถบำบัดโรคภัยไข้เจ็บด้วยอาหาร ผัก ผลไม้ น้ำร้อน น้ำเย็น ตามอุณหภูมิตี่เหมาะสม”

แม้ว่าการบำบัดโรคจะใช้วัตถุ แต่อำนาจที่บำบัดรักษานั้นเป็นอำนาจแห่งสวรรค์โดยแท้จริง เพราะคุณสมบัติของพวกสมุนไพรและสารประกอบที่เกิดโดยธรรมชาติ ล้วนเป็นสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานให้ “ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับพระเจ้า ยาเป็นแต่เพียงวิธีการรักษาภายนอกอย่างหนึ่งที่เราได้รับจากสวรรค์”

การรักษาโดยวิธีที่ไม่ใช้วัตถุ

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสั่งสอนว่า มีวิธีการรักษาหลายวิธีที่ไม่ใช่วิธีทางวัตถุ มีการ “เกี่ยวเนื่องกันของสุขภาพ” เช่นเดียวกับ “การติดต่อของเชื้อโรค” แม้ว่าการเกี่ยวเนื่องกันของสุขภาพจะเชื่อมโยงและได้ผลน้อย แต่การติดต่อของเชื้อโรคเป็นไปอย่างรวดเร็วและร้ายแรงก็ตาม

สิ่งที่มีอำนาจยิ่งใหญ่ทำให้บังเกิดผลได้ ก็คือสภาพจิตใจของคนไข้เองและ “การให้กำลังใจ” อาจจะมีบทบาทสำคัญในภาวะทางจิตใจนี้ ความกลัว ความโกรธ ความกังวล ฯลฯ ล้วนเป็นผลร้ายแก่สุขภาพทั้งสิ้น ส่วนความหวัง ความรัก ความยินดี ฯลฯ ให้ประโยชน์อย่างเต็มที่เช่นเดียวกัน

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงกล่าวว่า :-

“สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ ความพอใจภายใต้สภาพใดๆ อย่างโดยการปฏิบัติ เช่น เราจะสามารถป้องกันให้พ้นสภาพความเจ็บไข้และความเหนื่อยเพลียได้ อย่าโศกเศร้าเสียใจเลย เพราะมันจะทำให้เกิดความทุกข์อย่างใหญ่หลวง ความริษยากระทำให้ร่างกายร้อนรนกระวนกระวายและความโกรธก็เผาผลาญตัวของเรา จงหลีกเลี่ยงกิเลสเหล่านี้ เช่นเดียวกับที่ท่านวิ่งหนีให้พ้นจากสัตว์ร้าย” -จาก สารสั้นถึงนายแพทย์

พระอัครมกุฎบาฮาได้กล่าวไว้ว่า :-

“ความร่าเริงยินดีทำให้เราเบิกบานเสมือนมีปีกบินขณะที่เรามีกำลังวังชามากขึ้น และมีความเฉลียวฉลาดยิ่งขึ้น แต่เมื่อเราเศร้าโศก กำลังวังชานั้นก็จะสูญสิ้นไปจากเรา” - จาก สุนทรพจน์ที่กรุงปารีส

พระอัครมกุฎบาฮาได้เขียนถึงผลแห่งวิธีการรักษาทางด้านจิตใจอีกอย่างหนึ่งว่า :-

“โดยการสำรวจจิตใจอย่างเคร่งครัดของบุคคลผู้มีจิตเข้มแข็งต่อคนเจ็บ โดยที่คนเจ็บมีความเชื่อมั่นว่าจะได้รับการรักษาให้หายได้ด้วยอำนาจทางจิตของผู้เข้มแข็งนั้น จะทำให้บังเกิดความสัมพันธ์ทางจิตระหว่างผู้เข้มแข็งและคนเจ็บ โดยการปฏิบัติเช่นนี้ผู้เข้มแข็งก็จะสามารถรักษา

คนไข้และคนไข้ก็มีความไว้วางใจในผู้รักษานั้นด้วย ความเชื่อมั่นทางจิตใจ จะกระตุ้นประสาท และจากการกระตุ้นทางประสาทนี้เองจะยังผลให้คนเจ็บหายป่วยได้” – จากหนังสือ Some Answered Questions

อย่างไรก็ตาม การรักษาด้วยวิธีเหล่านี้ก็มีผลภายในขอบเขตของมัน และอาจจะไม่บังเกิดผลเลยก็ได้ ในกรณีที่มีความเจ็บไข้ร้ายแรง

อำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

การรักษาที่มีพลังอำนาจสูงสุดก็คือ อำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

“การรักษาวิธีนี้ไม่ต้องมีการติดต่อ หรือพบเห็น เมื่ออยู่ต่อหน้าคนไข้แต่ประการใดเลย ... ไม่ว่าโรคภัยไข้เจ็บนั้นจะร้ายแรงหรือไม่ หรือจะมีการสัมผัสทางร่างกายหรือไม่ และไม่ว่าจะมีความสัมพันธ์ ส่วนตัวระหว่างผู้รักษา และคนเจ็บหรือไม่ก็ตาม การรักษาวิธีนี้เป็นไปด้วยอำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ เท่านั้น” – จากหนังสือ Some Answered Questions

เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2447 พระอับดุลบาสฮาได้สนทนากับ มิส เอ เรล เซนเบอร์ก ว่า :

“การรักษาด้วยอำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้น ไม่จำเป็นที่คนไข้และผู้รักษาจะต้องรู้จักกัน หรือต้องการสำรวมเป็นพิเศษแต่อย่างใด เพียงแต่โดยความปรารถนาดีและการอธิษฐานของบุคคลผู้ที่มีจิตใจบริสุทธิ์ก็เพียงพอแล้ว ผู้ป่วยอาจจะอยู่ในภาคตะวันออก ส่วนผู้รักษาอาจจะอยู่ในภาคตะวันตก และทั้งสองฝ่ายอาจไม่รู้จักกันมาก่อนเลยก็ได้ แต่เมื่อผู้รักษานั้นหันเข้าสู่พระผู้เป็นเจ้าของ และสวดวิงวอนพระองค์ ผู้ป่วยนั้นก็ได้รับการรักษาแล้ว อำนาจดังกล่าวมาเป็นความสามารถที่พระผู้เป็นเจ้าของทรงประทานให้สาสนทูต และบุคคลที่มีใจบริสุทธิ์จริงๆ”

จะเห็นได้ว่า พระคริสต์และพระสาวกของพระองค์ได้รักษาคนไข้ด้วยวิธีนี้มาแล้ว และนักบุญก็ได้ใช้วิธีการรักษาที่คล้ายคลึงกันมานี้ทุกยุคทุกสมัย พระบาฮาอุลลาห์และพระอับดุลบาสฮา ก็ได้รับอำนาจพิเศษนี้ด้วย ตลอดจนบรรดาผู้ที่เลื่อมใสศรัทธาในท่านทั้งสองก็ได้รับอำนาจพิเศษนี้

หน้าที่ของคนไข้

เพื่อที่จะนำเอาอำนาจการรักษาทางจิตมาใช้รักษาอย่างเต็มที่โดยแท้จริง จึงเป็นการจำเป็นที่ จะต้องมิใช่ข้อกำหนดที่แน่นอน สำหรับคนไข้ ผู้รักษา มิตรสหายของคนไข้ และชมรมที่คนป่วยอาศัยอยู่

ในส่วนของคนไข่นั้น สิ่งที่เป็นสิ่งแรกก็คือ ต้องหันหน้าเข้าหาพระผู้เป็นเจ้าของด้วยจิตใจที่แท้จริง- ด้วยความไว้วางใจอย่างมั่นคงทั้งในอาณาภาพและน้ำพระทัยของพระองค์ว่า จะทรงกระทำในสิ่งที่ดีที่สุด พระอัครทูตบาฮาได้กล่าวกับสุภาพสตรีชาวอเมริกันผู้หนึ่ง เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2455 ว่า :-

“ความเจ็บไข้ทั้งหลายจะหายไป และเจ้าจะสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ... ขอให้จิตใจของเจ้าเชื่อมั่นว่า โดยพระกรุณาธิคุณและความรักใคร่ของพระบาฮาอุลลาห์ ทุกสิ่งจะกลับกลายเป็นความสุขแก่เจ้า ... แต่เจ้าจะต้องหันหน้าไปสู่อาณาจักรอับฮา (เกียรติคุณทั้งหมด) ต้องมีความตั้งใจอย่างแท้จริงดังเช่นที่แมรี แมคคาลิน มีความตั้งใจแต่พระเยซูคริสต์ และข้าพเจ้าให้ความมั่นใจแก่เจ้าได้ว่า ท่านจะมีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ เจ้าเป็นผู้มีคุณค่า –ข้าพเจ้าได้บอกข่าวดีแก่เจ้าว่า เจ้าเป็นผู้มีคุณค่า เพราะจิตใจของเจ้าบริสุทธิ์สะอาด ... ขอให้มีความเชื่อมั่น ! –มีความสุข –มีความยินดีและมีความหวัง!...”

แม้พระอัครทูตบาฮา จะประกันถึงผลแห่งสุขภาพในกรณีนี้ แต่พระองค์ก็ได้ประกันในทุก ๆ กรณี แม้ว่าในกรณีเหล่านั้นคนไข้จะมีความเชื่อถืออย่างมั่นคงก็ตาม จะเห็นได้ดังที่พระองค์กล่าวกับผู้มานมัสการที่กรุงอัครคาผู้หนึ่งว่า :-

“คำสวดที่ได้เขียนไว้เพื่อมุ่งหมายในการบำบัดรักษานั้น ก็เพื่อจะให้ได้ผลทั้งทางร่างกายและจิตใจ ถ้าการรักษาเป็นสิ่งดีมีประโยชน์แก่คนไข้แล้ว คนไข้ก็จะหายป่วย ในบางกรณีการบำบัดรักษาให้หาย กลับเป็นเหตุให้เกิดความยุ่งยากอย่างอื่นขึ้นได้ ในกรณีนั้น ๆ พระผู้ทรงรอบรู้จึงไม่ทรงตอบรับ”

“โอ, ผู้รับใช้ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า! อำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์จะบำบัดรักษาความเจ็บไข้ทั้งด้านจิตใจและร่างกาย” – จาก Daily Received at Akka

“จริงทีเดียว น้ำพระทัยของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า บางครั้งก็แสดงออกในวิถีมนุษย์ไม่อาจจะเข้าใจในเหตุผลได้ แต่เหตุและผลก็ต้องปรากฏให้เห็นในภายหลัง จงเชื่อมั่น และไว้วางใจในพระองค์ จงยอมรับความตั้งใจของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงเปี่ยมไปด้วยความรัก และความปรานีโดยแท้จริง ... และพระองค์จะทรงประทานความเมตตาปรานีจากสวรรค์แก่เจ้า” – จากหนังสือ Star of the West

พระอัครทูตบาฮาได้สอนว่า สภาพทางจิตใจจะช่วยทำให้สุขภาพทางร่างกายสมบูรณ์ แต่สุขภาพทางร่างกายขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง ซึ่งบางอย่างก็เป็นส่วนที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของเรา แม้บุคคลที่มีจิตใจสูงก็ไม่เป็นที่ประกันได้ว่าเขาจะมีสุขภาพทางร่างกายสมบูรณ์เสมอไป ผู้มีจิตใจบริสุทธิ์ทั้งหญิงและชายบางครั้งก็ต้องประสบความเจ็บได้

อย่างไรก็ตามอำนาจที่ทำให้คุณประโยชน์แก่สุขภาพของร่างกายอันเป็นผลจากการปฏิบัติทางจิต ที่ถูกต้องนั้น มีอำนาจยิ่งใหญ่เกินกว่าที่ได้คิดกันอยู่ทั่วไป และมีอำนาจเพียงพอที่จะขจัดความเจ็บได้เกือบ ทุกกรณี พระอัครดูลบาฮาได้เขียนสาส์นถึงสุภาพสตรีอังกฤษผู้หนึ่งว่า :-

“ท่านได้เขียนเล่ามาถึงสุขภาพอันอ่อนแอของเจ้า ข้าพเจ้าได้วิงวอนขอพระกรุณาธิคุณของ พระบาฮาอูลลาห์ให้จิตใจของเจ้าเข้มแข็ง และโดยความเข้มแข็งแห่งจิตใจของเจ้านี้เองจะทำให้ ร่างกายของเจ้าดีขึ้นด้วย”

พระองค์กล่าวต่อไปอีกว่า :-

“พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานอำนาจอันประเสริฐเช่นนี้แก่มนุษย์เพื่อที่เขาจักได้มองดูเบื้องบน และรับเอาการรักษาจากพระกรุณาธิคุณแห่งสวรรค์ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งในบรรดาของขวัญอันมากมายที่ ทรงประทานให้ ทว่า น่าสมเพช ที่มนุษย์มิรู้จักคุณค่าอันสูงส่งนี้ เพราะเขายังหลับอยู่และจม อยู่ในห้วงแห่งความประมาทละเลยต่อพระกรุณาธิคุณซึ่งพระผู้เป็นเจ้าได้ทรงประทานให้เขา เขาหัน หน้าหนีแสงสว่าง แล้วมลายไปในความมืดของตน” – จากหนังสือ ‘สุนทรพจน์ที่กรุงปารีส’

ผู้รักษา

ไม่ต้องสงสัยเลยว่า ทุกๆ คนมีอำนาจในการรักษาทางจิตมากและน้อยแล้วแต่บุคคล แต่ดังที่บุคคล บางคนมีความสามารถเป็นพิเศษในทางคณิตศาสตร์หรือทางดนตรีฉันใด บุคคลบางจำพวกก็มีความสามารถ เป็นพิเศษในการบำบัดรักษาคนเจ็บ ฉะนั้นบุคคลเหล่านี้ควรจะยึดถืออาชีพในการรักษาคนเจ็บ แต่น่าเสียดายที่ในศตวรรษหลังๆ นี้ โลกได้ยึดถือเอาด้านวัตถุธรรมดามากเกินไป จนมิได้คิดถึงความเป็นไปได้ในการ รักษาทางด้านจิตธรรมเลย การรักษาวิธีนี้ควรได้รับการเอาใจใส่เช่นเดียวกับความสามารถด้านอื่นๆ ควร ปฏิบัติและฝึกหัดให้ความรู้เพื่อที่จะได้ปรับปรุงส่งเสริมถึงขั้นแห่งอำนาจสูงสุดของมัน และปัจจุบันอาจจะมี คนนับหมื่นนับแสนที่มีความสามารถในการบำบัดรักษาโรคซึ่งไม่มีโอกาสได้ใช้พระอันประเสริฐนี้ เมื่ออำนาจ ในการรักษาทางจิตและวิญญาณได้รับการปฏิบัติอย่างเต็มที่แล้ว วิธีรักษาโรคภัยก็จะเปลี่ยนรูปดีขึ้น และ อำนาจที่จะยังให้เกิดผลดีก็จะทวีขึ้นอย่างประมาทมิได้ เมื่อความรู้ใหม่และอำนาจที่มีอยู่ในตัวของบุคคล ผู้รักษารวมเข้ากับความหวัง และความเชื่อถือในจิตใจของคนไข้ก็จะทำให้บังเกิดผลที่น่าอัศจรรย์ยิ่ง

“เราต้องไว้วางใจในพระผู้เป็นเจ้า ไม่มีพระเจ้าองค์อื่นใดอีกนอกจากพระองค์ผู้เดียว –ซึ่ง ทรงเป็นผู้รักษา –เป็นผู้รอบรู้ –และเป็นผู้ช่วยเหลือ ... ไม่มีอะไรในพิภพและในสรวงสวรรค์ที่จะอยู่นอกเหนือเอื้อมพระหัตถ์ของพระองค์

“โอ, นายแพทย์! การรักษาคนไข้นั้น ก่อนอื่นเจ้าจะต้องกล่าวพระนามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของซึ่งทรงเป็นผู้ตัดสินโลกครั้นแล้วจึงใช้สิ่งที่พระองค์ประทานให้ เพื่อบำบัดรักษาปวงมนุษย์ อันที่จริงแล้วการเย็บเย็บของนายแพทย์ผู้ดีมีเหล่าอู่แห่งความรักของเราก็คือการรักษาพยาบาล ลมหายใจของเขาก็คือความกรุณาและความหวัง จึงยึดถือเขาเป็นที่พึ่งทางสุขภาพแห่งร่างกาย เพราะเขาได้รับการยืนยันจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในการบำบัดรักษา

“ความรู้ (ในการบำบัดรักษา) นี่เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในบรรดาวิทยาการทั้งปวง เพราะเป็นสิ่งสำคัญอันยิ่งใหญ่จากพระเจ้า – ผู้ทรงให้ชีวิตแก่โลก เพื่อจะปกป้องคุ้มครองร่างกายของปวงมนุษย์ และพระองค์ได้ทรงกำหนดวิทยาการนี้ไว้ในแนวทางเห็นอภิศาสตร์และความรู้ทั้งปวง เพราะว่ายุคนี้เป็นยุคที่พวกเจ้าจะต้องตื่นขึ้นเพื่อชัยชนะของเรา”

“จงกล่าวว่า: โอ, พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ! พระนามของพระองค์ก็คือการรักษาของข้าพเจ้า การรำลึกถึงพระองค์ก็คือการบำบัดความเจ็บป่วยของข้าพเจ้า การได้อยู่ใกล้ชิดพระองค์คือความหวังของข้าพเจ้า ความรักของพระองค์คือมิตรอันชื่นชมของข้าพเจ้าและความปรานีของพระองค์ก็คือผู้รักษาและผู้ช่วยเหลือข้าพเจ้าทั้งในโลกนี้และโลกหน้า จริงที่เดียวพระองค์คือผู้เปี่ยมด้วยพระกรุณา-เป็นผู้ทรงรอบรู้ –และผู้ฉลาดล้ำ” – พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันท์มหาดิลกนิพนธ์

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันท์มหาดิลกนิพนธ์ได้เขียนไว้ว่า :-

“เขาผู้ซึ่งมีความรักอันเปี่ยมล้นในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันท์มหาดิลกนิพนธ์ เมื่อเขาจะกล่าวสิ่งใด พระวิญญูญาณบริสุทธิ์จะกล่าวแทนเขา หัวใจของเขาจะอาบอ้อมไปด้วยชีวิต ... และคำพูดของเขาก็จะมีค่ามหาศาลเช่นเดียวกับไข่มุก เขาจะรักษาคนเจ็บไข้ด้วยการวางมือลงบนคนป่วย” – จากหนังสือ

Star of the West

“โอ, ท่านผู้บริสุทธิ์และมีคุณธรรมอันงาม! จงหันหน้าเข้าสู่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของด้วยหัวใจที่เปี่ยมล้นด้วยความรักของพระองค์ หมั่นสรรเสริญพระองค์ จงมองไปที่อาณาจักรของพระองค์และไฝ่หาความช่วยเหลือจากพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ด้วยความปลอบปล้ำมปีติยินดี และเปี่ยมด้วยความรักความปรารถนาพร้อมทั้งความชื่นชมชื่น พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรงช่วยเหลือเจ้าในการรักษาความเจ็บไข้โดยการลดใจจากสวรรค์

“จงรักษาคนไข้ทั้งจิตใจและร่างกายต่อไป พยายามรักษาด้วยการหันหน้าเข้าหาอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าและตั้งจิตมุ่งในอันที่จะรับเอาการรักษา จากอำนาจแห่งพระนามอันยิ่งใหญ่และพลังแห่งความรักของพระองค์” – จากสาส์นของพระอัครทูตปาปา

ผู้อื่นจะมีส่วนช่วยได้อย่างไร?

การรักษาคนไข้ นั้น มิใช่ความสัมพันธ์แต่เฉพาะระหว่างคนไข้และผู้รักษาเท่านั้น แต่เกี่ยวข้องกับทุกๆ คนด้วย ทุกคนจะต้องมีส่วนช่วยเหลือในการนี้ โดยให้ความเห็นอกเห็นใจและช่วยเหลือด้วยการกระทำตลอดจนคิดในทางที่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้วยการสวดนมัสการ เพราะการอธิษฐานเป็นวิธีการแก้ไขที่มีอำนาจมากกว่าการบำบัดในทุกวิถีทาง พระอัครทูตปาปากล่าวว่า :-

“การสวดและอธิษฐานเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นนั้น จะบังเกิดผลอย่างแน่นอนทีเดียว” บรรดามิตรสหายของคนไข้มีความรับผิดชอบเป็นพิเศษเพราะอิทธิพลของเขามีอำนาจโดยตรงต่อคนไข้ ไม่ว่าจะไปในทางที่ดีหรือเลวก็ตาม มีความเจ็บไข้มากมายที่ต้องอาศัยการปฏิบัติของบิดามารดา, มิตรสหาย และเพื่อนบ้านอย่างสำคัญ”

แม้บรรดาประชาชนทั่วไปที่อยู่ ในชมรมเดียวกับคนไข้ก็มีอิทธิพลต่อความเจ็บป่วยทุกกรณี ถึงแม้อำนาจของแต่ละบุคคลจะมีเพียงเล็กน้อย แต่เมื่อรวมกันเข้าก็เป็นอำนาจอันยิ่งใหญ่ทุกคนย่อมดึงดูดให้โน้มเอียงไปตามสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมของส่วนรวมในชมรมที่ตนอาศัยอยู่ ถูกดึงดูดไปตามความเชื่อถือที่มีอยู่ทั่วไป หรือวัตถุนอกกายแห่งคุณงามความดีหรือความชั่ว แห่งความปรีดาปราโมทย์หรือความเศร้าโศก-ในชมรมของตนทั้งสิ้น ทุกคนย่อมมีส่วนกำหนดสภาพแวดล้อมของสังคมนั้น ในภาวะของโลกปัจจุบันทุกคนไม่อาจจะมีสุขภาพสมบูรณ์ได้ แต่ทุกคนสามารถที่จะเป็นลำธารแห่งอำนาจของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ด้วยความเต็มใจ และจะมีอิทธิพลในการช่วยเหลือรักษาคนที่เขารู้ทั้งหมดและรวมทั้งตัวเขาเองด้วย

การบำบัดรักษาผู้ป่วยเป็นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่ง ของบาทหลวงคาทอลิกชน ทั้งพระบาทหลวงและพระอัครทูตปาปา ได้เขียนคำสวดเกี่ยวกับการรักษาไว้อย่างไพเราะหลายบท

ยุคทอง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงให้ความมั่นใจว่า ถ้าหากคนไข้ ผู้รักษา และประชาชนในชมรมเดียวกันได้ ร่วมใจกันและใช้วิธีการรักษาทั้งด้านวัตถุธรรม ด้านจิตใจ และด้านวิญญูณตามความเหมาะสมของแต่ละวิธีแล้ว ยุคทองก็ต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอนด้วยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อ **“ความเศร้าโศกได้กลับกลายเป็น ความชื่นบาน และโรคภัยไข้เจ็บถูกขจัดไปทำให้สุขภาพสมบูรณ์”**

พระอัครบิดรบาลาฮากกล่าวว่า :

“เมื่อมนุษย์รู้แจ้งในศาสนาแล้ว ความยุ่งยากเดือดร้อนทั้งปวงก็จะหมดสิ้นไป” และ “เมื่อโลก มนุษย์และโลกแห่งพระเจ้าสามารถเข้ากันได้แล้วเมื่อมนุษย์มีหลักธรรมประจำใจและมีความหวังอัน บริสุทธิ์แล้ว เมื่อนั้นแหละความสัมพันธ์อันสมบูรณ์ระหว่างโลกมนุษย์และโลกแห่งพระผู้เป็นเจ้าก็จะ เกิดขึ้น และในที่สุดก็จะทำให้มีผลสมบูรณ์ โรคภัยไข้เจ็บทั้งทางร่างกายและจิตใจก็จะรักษาให้หาย ได้โดยเด็ดขาด” – จากสารสันของพระอัครบิดรบาลาฮา

การใช้สุขภาพในทางที่ถูกต้อง

เป็นการเหมาะสมที่จะสรุปบทนี้ด้วยการนำเอาคำสอนของพระอัครบิดรบาลาฮาที่กล่าวถึงการดูแลสุขภาพ ในทางที่ถูกต้องมากกล่าวไว้ด้วย ในสารสันฉบับหนึ่งของพระองค์ที่เขียนถึงศาสนิกชนบาไฮกรูวอชิงตันมี ข้อความว่า :

“ถ้าเจ้าจะใช้สุขภาพและความสมบูรณ์ของร่างกายให้เป็นประโยชน์ในแนวทางแห่ง อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าแล้ว ก็เป็นสิ่งที่สมควรและน่าสรรเสริญ หรือถ้าหากจะใช้เพื่อประโยชน์ แก่มนุษย์ทั่วไปในทางที่ดี แม้จะเป็นทางวัตถุธรรมก็เป็นสิ่งสมควรเช่นเดียวกัน แต่ถ้าสุขภาพและความ ผาสุกของมนุษย์ถูกใช้ไปในทางกิเลสตัณหาเหมือนสัตว์และหมกมุ่นอยู่แต่ในทางไม่ดีแล้ว การเจ็บไข้ย่อมดีเสียกว่าที่จะมีความผาสุกดังกล่าว หรือความตายย่อมสมควรแก่ชีวิตเช่นนั้นแล้ว ถ้าเจ้าปรารถนาที่จะมีสุขภาพดี เจ้าก็ควรมีสุขภาพดีเพื่อรับใช้อาณาจักรแห่งพระเจ้า ข้าพเจ้าหวัง ว่าเจ้าจะเข้าใจอย่างปลอดโปร่งและมีความคิดแน่วแน่ มีสุขภาพสมบูรณ์ มีพลังทางร่างกายและ วิญญูณเพื่อจะได้เต็มน้ำอมฤต และได้รับความช่วยเหลือจากพลังแห่งสวรรค์”

บทที่ 8

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของศาสนา

“โอ ประชากรทั่วโลกทั้งหลาย ความดีของศาสนาอันยิ่งใหญ่ก็คือ การที่เราได้ขจัดสิ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างมนุษย์ ความชั่ว และความขัดแย้งซึ่งกันและกัน และสิ่งที่เราได้เขียนไว้ในพระคัมภีร์จะนำท่าน ไปสู่สามัคคีปรองดองสอดคล้องกัน ผู้ที่ปฏิบัติตามคำสั่งสอนในพระคัมภีร์ ที่ได้รับความสุข” – พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในพระคัมภีร์ “ศาสนถึงประชาชนทั่วโลก”

นิกายของศาสนาต่าง ๆ ในระหว่าง พ.ศ. 2350-2455

ในระหว่างปี พ.ศ. 2350-2450 ศาสนาต่าง ๆ ในโลกไม่มีทำที่ว่าจะรวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวได้เลย ศาสนาต่าง ๆ ได้ดำรงอยู่ด้วยกันเป็นเวลาหลายศตวรรษมาแล้ว เช่น ศาสนาโซโรแอสเตอร์ ศาสนายิว ศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม และอื่น ๆ แต่แทนที่ศาสนาเหล่านี้จะรวมเข้าได้กลับตั้งตนเป็นศัตรูซึ่งกันและกัน มิเพียงเท่านั้น แต่ศาสนายังแบ่งออกเป็นนิกายต่าง ๆ ซึ่งแต่ละนิกายก็ยังดำรงตนเป็นศัตรูซึ่งกันและกันอีก อย่างไรก็ตามพระเยซูคริสต์ทรงกล่าวว่า :-

“คนทั้งปวงจะได้รู้ว่า เจ้าเป็นเหล่าสาวกของเราก็เพราะว่า เจ้าทั้งหลายรักใคร่ซึ่งกันและกัน”

และพระโมฮัมหมัดทรงกล่าวว่า :-

“ศาสนาของเจ้านี้แหละเป็นศาสนาที่แท้จริง ... พระอัลลาะห์ (พระเจ้า) ได้กำหนดศาสนาให้แก่เจ้า เช่นเดียวกับที่กำหนดให้แก่พระโนอาห์ และทำนองเดียวกับที่เราได้แสดงแก่เจ้านี้ เราได้สั่งพระอับราฮัม, พระโมเสส, และพระเยซู ว่า ‘จงปฏิบัติตามศาสนานี้และอย่าแบ่งออกเป็นนิกายต่าง ๆ’

ศาสนนุฑของศาสนาใหญ่ ๆ ทุกศาสนา ได้เรียกร้องให้สาวกของพระองค์รักและสามัคคีกัน แต่จุดประสงค์ขององค์ศาสนนุฑส่วนมากถูกกลืนไป เพราะเหตุที่เสรีภาพในการนับถือศาสนาถูกจำกัดและด้วยการยึดถือแต่ความคิดเห็นของตนเองเป็นใหญ่ ด้วยความเป็นเจ้าระเบียบแบบแผน แต่มิได้กระทำด้วยความจริงใจ—ด้วยการเปลี่ยนแปลงระเบียบแบบแผนเดิม และแสดงความหมายให้ผิดแผกต่างออกไปจากของเดิม—ด้วยการแบ่งแยกออกเป็นนิกายต่าง ๆ และการขัดแย้งกัน ในสมัยเริ่มต้นของศาสนาบาไฮนั้น มีจำนวน

นิกายของศาสนาต่างๆ มากกว่าในสมัยใดๆ ทั้งสิ้นในประวัติศาสตร์ ดูเหมือนว่ามนุษย์ในสมัยนั้นได้พยายามทดลองนับถือศาสนาทุกชนิดเท่าที่จะกระทำได้ เขาได้ทดลองพิธีกรรมและแบบศีลธรรมต่างๆ

ในขณะที่เดียวกัน ก็มีมนุษย์ที่แข็งแรงกายในการค้นคว้าทดสอบอย่างไม่หวาดหวั่นในเรื่องกฎธรรมชาติ และรากฐานของศาสนาเพิ่มขึ้น พวกนักวิทยาศาสตร์ได้ค้นพบความรู้ใหม่ๆ และได้พบหลักการใหม่ในการแก้ปัญหาแห่งชีวิตหลายประการ เขาได้วิวัฒนาการการประดิษฐ์ต่างๆ เช่น เรือกลไฟ, รถไฟ, การไปรษณีย์ และการหนังสือพิมพ์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ความคิดต่างๆ เผยแพร่ออกไป และทำให้ความคิดเห็นและการครองชีพแบบต่างๆ ติดต่อกันได้

ข่าวสารของพระบาฮาอุลลาห์

เมื่อความยุ่งเหยิง และการขัดแย้งกันได้มาถึงจุดสูงสุดแล้วพระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงเรียกมนุษย์ทั้งปวงด้วยสุรเสียงอันแจ่มใสดุจดั่งเสียงดนตรีว่า :-

“การที่ประชาชาติทั้งหลายจะนับถือศรัทธาในศาสนาอันเดียวกันและมนุษย์ทั้งมวลจะหันมารักใคร่สามัคคีกันแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น และความแตกต่างของศาสนาทั้งมวลควรยุติลง ตลอดจนขจัดกาแบ่งแยกเชื้อชาติ วรรณะ ออกเสียไปนั้น ... ความยุ่งยาก การนองเลือด และความไม่สามัคคีปรองดองจะต้องสิ้นสุดลง และมนุษย์ทั้งมวลจะเป็นประหนึ่งพี่น้องและครอบครัวเดียวกัน” – จากคำนำของหนังสือ “Episode of the Bab”

ตามที่กล่าวมาข้างต้นนี้เป็นข่าวอันใหญ่ยิ่ง แต่ข้อเสนอเหล่านั้นจะบังเกิดผลอย่างไรเล่า? บรรดาศาสนาต่างๆ ได้ประกาศพระธรรมมาแล้ว นักวิทย์ก็ได้เขียนกาพย์โคลงเกี่ยวกับเรื่องนี้มาแล้ว นักบุญก็ได้สวดอธิษฐานนับเป็นเวลาพันๆ มาแล้ว แต่โลกเราก็ยังคงมีศาสนาอยู่มากมาย มีการรบราฆ่าฟันและการขัดแย้งอยู่ไม่หยุดหย่อน มีสิ่งใดบ้างที่แสดงว่าสิ่งมหัศจรรย์ดังกล่าวกำลังจะบังเกิดผลสำเร็จ? มีสิ่งใดบ้างที่จะทำให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในสถานการณ์ของโลกปัจจุบัน? สันดานของมนุษย์จะไม่เป็นดังแต่เก่าก่อนละหรือ? และมันก็จะไม่เป็นดังที่เป็นอยู่ต่อไปจนกระทั่งอวสาน? ถ้าคนสองคนหรือประเทศสองประเทศประสงค์จะได้ในสิ่งเดียวกัน เขาไม่รบราฆ่าฟันกันในอนาคตเหมือนดังที่เป็นมาแล้วในอดีตละหรือ? ถ้าพระโมเสส พระพุทธเจ้า พระเยซู และพระโมฮัมหมัด ไม่สามารถที่จะทำให้โลกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้แล้ว พระบาฮาอุลลาห์จะทรงกระทำสำเร็จละหรือ? เมื่อศาสนาเก่าก่อนได้แบ่งออกเป็นนิกายต่างๆ แล้ว ศาสนาบาไฮจะไม่ถูกแบ่งออกเป็นนิกายต่างๆ บ้างดอกหรือ? ขอให้เรามาพูดกันถึงคำตอบของศาสนาบาไฮที่ได้ให้ไว้เกี่ยวกับปัญหาเหล่านี้และอื่นๆ ด้วยเถิด

สันดานอาจเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่ ?

โดยรากฐานของศาสนาและการศึกษา เราเชื่อว่าสามารถเปลี่ยนสันดานมนุษย์ได้ อันที่จริงแล้ว เพียงแต่เราค้นคว้าเพียงเล็กน้อยก็สามารถจะรู้ได้อย่างแน่นอนเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตไม่สามารถหยุดการเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าไม่เปลี่ยนแปลงก็มีใช้สิ่งมีชีวิตแม้พวกแร่ธาตุต่างๆ ก็ยังต้องเปลี่ยนแปลง และเมื่อเราเลื่อนขึ้นไปลำดับที่สูงยิ่งขึ้น ความแตกต่าง ความยุ่งเหยิง และความประหลาดในการเปลี่ยนแปลงก็มีมากยิ่งขึ้น ยิ่งกว่านั้นเรายังได้พบว่า สิ่งที่มีชีวิตทุกอย่างเจริญเติบโตด้วยการเปลี่ยนแปลง 2 ชนิด คือ หนึ่งเปลี่ยนแปลงอย่างเชื่องช้า ยากแก่การสังเกต บางครั้งไม่สามารถจะเห็นได้เลยทีเดียว อีกอย่างหนึ่งก็คือเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ฉับพลันและประหลาด การเปลี่ยนแปลงแบบนี้เราเรียกว่า “**ขั้นแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน**” ในกรณีจำพวกแร่ธาตุ เราจะพบจุดของการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันที่จุดละลายและจุดเดือด ตัวอย่างเช่น เมื่อของแข็งกลั่นกลายเป็นของเหลว และน้ำกลายเป็นแก๊ส ในจำพวกพืช เราจะพบจุดการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน เมื่อพืชเริ่มตั้งงอกขึ้น หรือดอกตูมบานออกเป็นกลีบ โลกของสัตว์ก็เช่นเดียวกัน เช่น ตัวหนอนเปลี่ยนเป็นผีเสื้อในฉับพลัน หรือลูกไก่อ่อนที่แตกออกจากไข่ หรือทารกที่คลอดออกจากครรภ์มารดา ในชีวิตของจิตวิญญาณที่อยู่ในลำดับขั้นสูงเราจะเห็นการเปลี่ยนแปลงอย่างเดียวกันบ่อยๆ เช่น เมื่อมนุษย์ “**เปลี่ยนแนวทางจากชีวิตที่สกปรก มาเป็นชีวิตที่สะอาดบริสุทธิ์**” และเปลี่ยนไปจากเดิมโดยสมบูรณ์ทั้งจุดประสงค์ อุปนิสัยใจคอ และการกระทำ การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ยังผลให้สิ่งที่อยู่ในจำพวกเดียวกันทั้งหมด หรือจำพวกอื่นเปลี่ยนแปลงไปในเวลาเดียวกันด้วย เช่น เมื่อพืชต่างๆ ผลิบาอ่อนในฤดูใบไม้ผลิ เป็นต้น

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงกล่าวไว้ว่า สิ่งที่มีชีวิตได้เปลี่ยนแปลงไปสู่ชีวิตใหม่และชีวิตที่สมบูรณ์กว่าฉันใด ก็ถึงเวลาแล้วที่มนุษย์เราควรที่จะเปลี่ยนไปสู่แนวทางของชีวิตใหม่ด้วยฉันนั้น แนวทางของชีวิต ซึ่งนับตั้งแต่จุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์มาจนกระทั่งปัจจุบันนี้จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และมีอาจจะกลับไปสู่สภาพเดิมอีกได้ และมนุษย์ก็จะเข้าสู่แนวทางของชีวิตใหม่ ซึ่งแตกต่างจากที่เป็นมาแล้ว เช่นเดียวกับแมลงผีเสื้อแตกตัวจากหนอน หรือนกแตกต่างกับไข่ มนุษย์ทั้งหมดในทัศนะของศาสนาใหม่จะเข้าถึงความจริงที่เราไม่เคยพบมาก่อน เช่นเดียวกับบ้านเมืองทั้งหมดได้รับแสงสว่างเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นและมนุษย์ทั้งมวลก็ได้เห็นสิ่งต่างๆ อย่างถนัดชัดแจ้ง ซึ่งเมื่อก่อนหน้าแสงอาทิตย์ส่องเพียงชั่วโมงเดียวทุกสิ่งทุกอย่างดูมืดมนไปหมด พระอัครดูลบาทษาได้กล่าวไว้ว่า :- “**ยุคนี้เป็นยุคใหม่ที่มนุษย์ได้กลับมีอำนาจขึ้น ทัวขอบฟ้ารุ่งโรจน์ไปด้วยแสงสว่างและโลกจะกลับเป็นเสมือนแดนกุหลาบ และแดนสุขาวดีอย่างแน่แท้**” การเปรียบเทียบธรรมชาติเพื่อสนับสนุนความคิดเห็นนี้ ศาสดาองค์ก่อนๆ ได้ทรงทำนายไว้ว่า ยุคแห่งสันติสุขอัน

สมบูรณ์จะมาถึง เครื่องหมายของยุคสันติสุขได้ปรากฏให้เห็นประจักษ์แล้วว่า การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในความคิดเห็นของมนุษย์และอารยธรรมต่างๆ ในปัจจุบันนี้กำลังก้าวหน้า ฉะนั้นจะมีประโยชน์อะไรที่จะคิดในแง่ร้ายว่า ทุกสิ่งเปลี่ยนแปลงได้ แต่สันดานมนุษย์ไม่เปลี่ยนแปลง

ขั้นแรกแห่งการปฏิบัติเพื่อให้ได้มาซึ่งความสามัคคี

ด้วยความประสงค์ที่จะเผยแพร่ และส่งเสริมความสามัคคีระหว่างศาสนา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงแนะนำว่า เราจะต้องมีใจกุศล อดทนต่อความคิดเห็นของผู้อื่น และได้ทรงสั่งสอนสาวกของท่านว่า “ให้คบหาสมาคมกับผู้นับถือศาสนาทุก ๆ ศาสนาด้วยความชื่นชมยินดี” พระองค์ได้ทรงเขียนไว้ในพินัยกรรมว่า :-

“ในพระคัมภีร์ของพระองค์ (พระเจ้า) ห้ามมิให้มีการต่อสู้และขัดแย้งกันโดยเด็ดขาด นี่เป็นคำสั่งของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้ให้กำเนิดแก่ศาสนาอันสูงสุด คำบัญญัตินี้มีอาจจะลบล้างได้และพระองค์ทรงยืนยัน”

“โอ, ประชาชาวโลก! ศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามุ่งหมายให้เกิดความรักและความสามัคคีจงอย่าใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือทำให้เกิดความเกลียดชังและขัดแย้งกัน ... เราหวังอย่างยิ่งว่า ปวงชนของพระเจ้าจะต้องหันไปสู่วาทอันศักดิ์สิทธิ์เสมอที่ว่า ‘ดูซี สรรพสิ่งทั้งหลายเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้า!’ – พระโอวาทอันทรงเกียรติของพระองค์เปรียบเสมือนน้ำซึ่งใช้ดับไฟแห่งความเกลียดชัง และขมขื่นอันเป็นควันทกรุ่นอยู่ในหัวใจและทรวงอก ด้วยพระโอวาทนี้ จะทำให้ร่างกายของศาสนาต่างๆ ในโลกสามารถก้าวไปถึงแสงสว่างแห่งความเป็นเอกภาพโดยแท้จริงได้ พระองค์ได้ทรงตรัสความจริงทรงนำเราไปสู่ทางของพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ, ผู้ทรงเมตตาการุณย์, และทรงสง่างามโดยแท้”

พระอัครทูตบาฮาอากล่าวว่า :

“ท่านทั้งหลายจะต้องละทิ้งอคติ ต้องแลกเปลี่ยนกันไปในมัสการในโบสถ์ของศาสนาต่างๆ เพราะว่าในโบสถ์เหล่านี้ เขาได้นมัสการพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ก็เมื่อเขาต่างพากันไปในมัสการพระเจ้าเช่นนี้แล้ว ยังมีสิ่งใดแตกต่างกันอีกเล่า เราจะเห็นได้ว่าไม่มีใครบูชาความชั่ว ชาวมุสลิมจะต้องไปโบสถ์ของชาวคริสเตียนและชาวยิว เช่นเดียวกัน ผู้นับถือศาสนาอื่นก็ต้องไปสุเหร่าของชาวมุสลิมด้วย เขาเหล่านั้นปลื้มใจออกจากผู้อื่นก็เพราะมีอคติยึดถือในสิ่งที่ไม่เป็นความจริงแท้ เมื่อข้าพเจ้าอยู่ใน

อเมริกาข้าพเจ้าได้ไปโบสถ์ของชาวยิวซึ่งคล้ายกับของชาวคริสเตียน และได้ประจักษ์ว่าพวกเขา
นมัสการพระผู้เป็นเจ้ากันทุกหนแห่ง”

“และหลายแห่งที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแก่พวกเขาถึงรากฐานดั้งเดิมของศาสนา และยังได้อธิบาย
ข้อพิสูจนีให้เขาเห็นว่าองค์พระศาสดา และศาสนาอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นเป็นความจริงข้าพเจ้าได้เร่ง
เร้าให้เขาเลิกเอาอย่างและเลียนแบบอย่างมงายเสีย ทั้งหัวหน้าของศาสนาต่างๆ ก็ควรปฏิบัติ
เช่นเดียวกัน คือไปนมัสการในโบสถ์ของศาสนาอื่นๆ และแสดงให้เห็นรากฐานและฐานดั้งเดิมของ
ศาสนาทั้งปวง ในโบสถ์ต่างศาสนา พวกเขาจักต้องนมัสการพระผู้เป็นเจ้าด้วยความสามัคคีกลม
เกลียวและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน เลิกคลั่งไคล้แต่ศาสนาของตนเองโดยสิ้นเชิง” – จากหนังสือ
Star of the West

ถ้าเราปฏิบัติได้เพียงแต่ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ด้วยความสามัคคีและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันระหว่าง
ศาสนาต่างๆ แล้ว ก็จะเป็นการเปลี่ยนแปลงที่น่าอัศจรรย์ใหญ่หลวงในโลกทีเดียว! อย่างไรก็ตาม การที่จะให้
บังเกิดผลสำเร็จขึ้นได้นั้น เราจะต้องปฏิบัติมากกว่าที่กล่าวมาแล้วนี้มากนัก การแบ่งแยกศาสนา
เปรียบเสมือนโรคร้ายอย่างหนึ่ง แม้ความอดทนจะเป็นประหนึ่งยาบรรเทาความเจ็บปวดได้ แต่ไม่ใช่ว่าจะ
รักษาโรคให้หายโดยแท้จริง

ปัญหาของการให้อำนาจ

ในอดีต ศาสนาแต่ละศาสนาไม่สามารถจะรวมกันเข้าได้เพราะเหตุที่ ศาสนิกชนของแต่ละศาสนาต่าง
คิดว่าศาสดาแห่งศาสนาของตนเท่านั้นคือผู้มีอำนาจสูงสุด บัญญัติแห่งศาสนาของตนก็คือบทบัญญัติจาก
สวรรค์ ต่างไปถือว่า ศาสดาองค์อื่นๆ ผู้ประกาศบทบัญญัติที่แตกต่างออกเป็นศัตรูแห่งสัจจะ นิกายต่างๆ ใน
ศาสนาหนึ่งๆ ได้แบ่งแยกออกไปด้วยเหตุผลที่คล้ายคลึงกันนี้ ผู้นับถือศาสนาในนิกายต่างๆ ได้เชื่อถือคำ
สอนของหัวหน้าร้องๆ ลงมาโดยถือเอาคำสอนของคนใดคนหนึ่งว่าเป็นความจริง และของบุคคลอื่นๆ ว่าไม่
เป็นความจริง ในกรณีดังกล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่า การรวมกันเป็นสิ่งสามารถจะกระทำได้ ตรงกันข้าม พระบาท
ฮาลูลลาห์ทรงสอนว่า ศาสดาทุกๆ พระองค์เป็นผู้นำศาสนาอันแท้จริงมาจากพระผู้เป็นเจ้า และแต่ละ
พระองค์ได้ให้การศึกษาแก่มนุษย์เพื่อเตรียมพร้อมที่จะศึกษาในขั้นสูงจากศาสดาองค์ต่อไป พระบาท
ฮาลูลลาห์ทรงแนะนำผู้นับถือศาสนาต่างๆ ว่า ไม่เพียงแต่ยอมรับนับถือการตรัสรู้ขององค์ศาสดาอื่นๆ ด้วย จะ
ได้รู้คำสอนของบรรดาองค์เหล่านั้นสอดคล้องกัน และแต่ละศาสนาเป็นส่วนหนึ่งแห่งโครงการใหญ่
เกี่ยวกับการศึกษา และการรวมมนุษย์ให้เป็นเอกภาพ ทรงเรียกร้องให้ปวงชนทุกนิกายแสดงความนับถือ

องค์ศาสดาของตนด้วยการยอมใช้ชีวิต เพื่อให้เกิดความสามัคคีโดยสมบูรณ์ ซึ่งองค์ศาสดาทั้งปวงล้วนได้ทนทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสเพื่อวัตถุประสงค์อันนี้มาแล้ว ในศาสน์ถึงพระนางวิคตอเรียพระองค์ได้เปรียบว่าโลกเราเปรียบเสมือนคนไขซึ่งนับวันแต่จะมีอาการเพียบหนักลงทุกวันๆ เพราะเหตุที่นายแพทย์ผู้รักษาความชำนาญ พระองค์ได้ทรงแนะนำถึงวิธีการบำบัดแก้ไขไว้ว่า :-

“พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้กำหนดว่า ยาวพิเศษและสิ่งที่เหมาะสมในการบำบัดรักษาโลกก็คือ การรวมกันของพลโลก โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน และมีศานาอันเดียวกัน สิ่งนี้จะไม่บรรลุถึงเป้าหมายได้นอกจากด้วยอำนาจของแพทย์ผู้มีความชำนาญการเป็นพิเศษ นายแพทย์ผู้มีอำนาจอันยิ่งใหญ่ และได้รับการดลใจจากพระเจ้าเท่านั้น นี่คือความจริงแท้ ส่วนวิธีปฏิบัติอื่นๆ นั้นเป็นสิ่งที่ผิดพลาดทั้งสิ้น” – จาก Gleanings

ความเจริญของศาสนา

เครื่องกีดขวางอันใหญ่หลวง มิให้ปวงชนรวมกันได้ในทางศาสนาก็คือ ความแตกต่างกันระหว่างคำสอนของบรรดาศาสดาทั้งหลาย ด้วยบทบัญญัติของศาสดาองค์หนึ่งๆ ถูกห้ามโดยบทบัญญัติของศาสดาอีกองค์หนึ่ง เช่นนี้ บทบัญญัติขององค์ไหนเล่าจะถูกต้อง? และบทบัญญัติทั้งสองจะแสดงถึงจุดประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้อย่างไร? แน่นนอนที่เดี๋ยว่า ความจริงย่อมเป็นสิ่งเดียวและไม่เปลี่ยนแปลง ถูกแล้ว, ความจริงแท้ย่อมมีเพียงอย่างเดียวและไม่เปลี่ยนแปลง แต่ที่ว่า, ความจริงที่สมบูรณ์นั้นอยู่เหนือความนึกคิดของมนุษย์ในปัจจุบันที่จะเข้าถึงได้และความเข้าใจของเราอาจเปลี่ยนแปลงได้เสมอ ด้วยความเมตตากรุณาของพระเจ้า ความคิดเก่าๆ อันบกพร่องของเราจะถูกแทนที่ด้วยความเข้าใจที่สมบูรณ์ขึ้นตามกาลเวลาที่ล่วงเลยไป พระบาทฮาลูลลาห์ ได้กล่าวไว้ในศาสน์ถึงบาไฮศาสนิกชนในประเทศอิหร่านว่า :-

“โอ, ปวงชนทั้งหลาย พระโอวาทที่ประทานนั้น ได้ประทานให้ตามความเหมาะสม ที่สามารถจะรับรู้เอาได้ของปวงชน เพื่อชนผู้เริ่มต้นจะได้ทำให้เจริญก้าวหน้า พระโอวาทของพระองค์ที่ประทานแก่ปวงชน เปรียบเสมือนการให้นมแก่เด็กตามส่วนที่กำหนดไว้ เพื่อโลกจะได้ถึงขอบเขตแห่งความสง่างาม และจะเป็นที่ตั้งอันมั่นคงของสถาบันแห่งความสามัคคี”

นมเป็นสิ่งที่ทำให้เด็กมีกำลังกายแข็งแรงเพื่อเด็กจะสามารถย่อยอาหารแข็งได้ในภายหลัง การกล่าวว่ คำสอนของศาสดาองค์หนึ่งในระยะเวลาหนึ่งเป็นคำสอนที่ถูกต้อง และคำสอนของศาสดาอีกองค์หนึ่งในระยะเวลาที่แตกต่างกันออกไปเป็นสิ่งที่ไม่ผิดนั้น ก็เช่นเดียวกับการกล่าวว่ นมเป็นสิ่งที่มิประโยชน์ที่สุดสำหรับ

เด็กอ่อน เพราะฉะนั้น นมเท่านั้นที่ควรจะเป็นยอดอาหารสำหรับผู้ใหญ่ด้วย และการให้อาหารอย่างอื่นแก่ผู้ใหญ่เป็นสิ่งที่ผิด! พระอับดุลบาฮาได้กล่าวว่า :-

“ศาสนาอันศักดิ์สิทธิ์แต่ละศาสนาได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรก เป็นส่วนที่จำเป็นมาก และสอนถึงโลกแห่งจิตวิญญาณที่เป็นอมตะ เป็นส่วนที่แสดงถึงสัจจะและหลักธรรมสำคัญ—แสดงออกซึ่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า ส่วนแรกนี้มีอยู่ในทุกๆ ศาสนา ซึ่งไม่อาจที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ ส่วนที่สอง ไม่คงอยู่ตลอดกาล เป็นส่วนที่เกี่ยวกับชีวิตธรรมดา—เกี่ยวกับการติดต่อในทางธุรกิจและเปลี่ยนไปตามความเจริญ และความต้องการในยุคของศาสดาแต่ละพระองค์ ตัวอย่างเช่น ในสมัยของพระโมเสส การลักขโมยมีโทษถึงการตัดมือ กฎหมายได้บัญญัติไว้ว่า ใครก่อกรรมใด จะต้องได้รับกรรมนั้น แต่กฎหมายดังกล่าวยากแก่การใช้ในสมัยพระเยซูคริสต์ จึงได้ถูกยกเลิกไป เช่นเดียวกับ การหย่าร้างเป็นที่นิยมในสมัยพระเยซูคริสต์ และกฎหมายเกี่ยวกับการสมรสไม่สามารถบังคับได้ ฉะนั้น พระเยซูคริสต์จึงทรงบัญญัติมิให้มีการหย่าร้าง

“ตามความต้องการในยุคนั้น พระโมเสส ได้กำหนดบทบัญญัติ 10 ประการขึ้น ซึ่งมีการกำหนดโทษหนักถึงประหารชีวิต ทั้งนี้เพราะในสมัยนั้นเป็นการยากลำบากที่จะป้องกันชมรมและรักษาความปลอดภัยของสังคม โดยปราศจากวิธีการอันเข้มงวด เพราะชาวอิสราเอลอาศัยในทะเลทรายทาร์ อันเป็นที่ที่ไม่มีศาลสถิตยุติธรรม ไม่มีเรือนขังนักโทษ แต่ข้อบัญญัตินี้ไม่มีความจำเป็นในสมัยพระเยซูคริสต์ประวัติศาสตร์สำหรับส่วนที่สองของศาสนา ไม่มีความสำคัญ เพราะกล่าวถึงชนบประเพณีในโลกเท่านั้น แต่รากฐานแห่งศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และพระบาฮาอูลลาห์ได้แก้ไขตัดแปลงรากฐานนั้นเสียใหม่” – จากหนังสือ Divine Philosophy

ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และพระศาสดาทุกพระองค์เป็นผู้สั่งสอน ศาสนาเป็นเสมือนสิ่งมีชีวิตที่เจริญเติบโตได้ มีใช้สิ่งที่ดับสูญหรือไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เราอาจเปรียบเทียบคำสอนของศาสนาต่างๆ ได้ดังนี้ ศาสนาพราหมณ์เปรียบดังดอกไม้ตูม ศาสนาพุทธเปรียบดังดอกไม้ที่บานแล้ว ส่วนศาสนาบาไฮ เป็นเสมือนดอกไม้ที่กลายเป็นผลเรียบร้อยแล้ว ซึ่งต่างก็ไม่เป็นอันตรายแก่กันและกันเลย เช่น ดอกไม้ไม่เป็นอันตรายต่อดอกตูม และผลไม้ก็ไม่เป็นอันตรายต่อดอกบาน เพราะมันเป็นไปตามเส้นทางอันเดียวกันสมปรารถนาแล้ว เปลือกนอกที่ห่อหุ้มดอกไม้ตูมจะร่วงหล่นไปเพื่อให้ดอกไม้บานออกได้ และกลีบดอกไม้จะร่วงหล่นไปเพื่อให้ผลไม้เติบโตและสุกได้ ดังนั้น เปลือกนอกของดอกตูมและกลีบดอกไม้เป็นสิ่งที่ไม่ควรที่จะละทิ้งหรือ? หากได้ แต่ละอย่างก็มีความจำเป็นตามเวลาของมัน ถ้าปราศจาก

ดอกไม้ตูมและดอกไม้บานเสียแล้ว ผลไม้ก็จะมีขึ้นมีได้ เช่นเดียวกับการสอนของศาสนาต่างๆ ส่วนประกอบของมันอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลสมัยแต่ละศาสนาก็เป็นไปตามเส้นทางและลำดับขั้นที่ถูกต้องแล้ว ศาสนาทั้งหลายต้องสอดคล้องและแยกออกจากกันมีได้ แต่เป็นศาสนาอันเดียวซึ่งต่างชั้นกันเท่านั้น อาจเปรียบเทียบชั้นต่างๆ ได้ ดังเช่น เมล็ดพันธุ์ ดอกตูม ดอกบาน และในสมัยปัจจุบันเปรียบได้กับชั้นผลไม้

ศาสดาทุกพระองค์ไม่ผิดพลาด

พระบาฮาอูลลาห์ได้สอนว่า ศาสดาทุกพระองค์มีข้อพิสูจน์ในภาระหน้าที่ของพระองค์อย่างเพียงพอ ทุกๆ พระองค์มีสิทธิที่จะเรียกร้องปวงชนให้เชื่อฟังและมีอำนาจที่จะยกเลิก เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมคำสั่งสอนของศาสดาองค์ก่อนๆ ในพระคัมภีร์แห่งความมั่นใจกล่าวไว้ว่า :-

“ถ้าหากพระผู้ทรงเมตตา ได้เลือกบุคคลผู้หนึ่งขึ้นเพื่อนำมวลมนุษยชาติ และถ้าพระองค์เองไม่พิสูจน์ให้เป็นที่ประจักษ์ว่าบุคคลผู้นั้นมาจากพระองค์ แต่ขณะเดียวกันกลับทรงลงโทษมนุษย์ผู้หันหลังให้บุคคลที่ทรงเลือก เช่นนี้แล้ว เราก็ไม่อาจจะกล่าวได้ว่า พระองค์ทรงเต็มเปี่ยมไปด้วยความปรานี แต่มีใช้เช่นนั้น ความกรุณาของพระเจ้าแห่งมวลชีวิตได้แผ่คลุมอยู่ทั่วพิภพ และทั่วทุกชีวิตของมนุษย์ที่อาศัยอยู่ในโลกโดยผ่านทางศาสนทูตของพระองค์เสมอ”

“...แม้กระนั้นก็ตาม ศาสนาทุกศาสนามีจุดมุ่งหมายในการเปลี่ยนแปลงนิสัยใจคอของมนุษย์มิใช่หรือ? – ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว นี้จะบังเกิดผลทั้งภายใน และภายนอก และจะมีอิทธิพลเหนือจิตใจและการปฏิบัติของมนุษย์ เพราะถ้าหากนิสัยใจคอของมนุษย์ไม่เปลี่ยนแปลงแล้ว เราก็จะมองเห็นการไม่มีประโยชน์แห่งศาสนทูตของพระเจ้าโดยง่าย”

พระเจ้าเป็นผู้ที่ไม่ผิดพลาด และตัวแทนของพระองค์ก็ไม่ผิดพลาดเช่นเดียวกัน เพราะว่า คำสั่งสอนทั้งหลายนั้น พระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้ประทานแก่โลกโดยผ่านทางศาสนทูตทั้งหลาย คำสั่งสอนนั้นยังคงใช้ได้ ดีจนกว่าจะมีคำสั่งสอนใหม่เกิดขึ้นโดยศาสนทูตองค์เดิมหรือองค์อื่น ๆ

พระผู้เป็นเจ้าคือนายแพทย์ผู้ยิ่งใหญ่ และพระองค์ผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถวินิจฉัยการเจ็บไข้ของโลก และทรงกำหนดยาได้โดยถูกต้อง ยารักษาโรคที่ใช้ในสมัยหนึ่งอาจไม่เหมาะที่จะใช้ในสมัยต่อมาก็ได้ เมื่อสภาพของคนไข้อยู่ในลักษณะที่แตกต่างออกไป การใช้ยาซ้ำซากในเมื่อแพทย์ได้สั่งให้คนไข้รักษาตามแผนใหม่ แต่ก่อนคนไข้ก็ยังคงใช้วิธีการแบบเก่าคร่ำครึนั้นย่อมเป็นการแสดงความไม่ไว้วางใจและไม่ซื่อสัตย์ต่อแพทย์ ชาวียิวอาจจะเสียขวัญและตกใจหากจะมีผู้บอกว่า ยารักษาโรคบางชนิดที่พระโมเสสได้กำหนดขึ้น

เมื่อสามพันปีล่วงมาแล้วนั้น ลัทธิขงจื้อและลัทธิเต๋าไม่เหมาะสมสำหรับปัจจุบัน และในทำนองเดียวกันชาวคริสเตียนจะตกใจมาก เมื่อมีผู้บอกว่าพระโมฮัมหมัดได้ให้คำสอนที่มีค่านอกเหนือจากที่พระเยซูคริสต์ได้สอนไว้ และชาวอิสลามก็จะเป็นเช่นเดียวกัน เมื่อมีผู้ขอร้องให้ยอมรับว่าพระบ็อบ หรือพระบาฮาอุลลาห์มีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงบทบัญญัติของพระโมฮัมหมัด แต่ในทัศนะของศาสนาบาไฮ การนับถืออย่างแท้จริงในพระเจ้าเป็นเจ้าคือการนับถือศาสนาทั้งหลาย และการเชื่อฟังอย่างแท้จริงของบทบัญญัติครั้งหลังสุดของพระเจ้าซึ่งประทานให้โดยศาสดาในยุคของเรา นี้ และการนับถือดังกล่าวนี้เท่านั้นที่จะทำให้เกิดความสามัคคีอย่างแท้จริงขึ้นได้

ศาสนทูตองค์สูงสุด

เช่นเดียวกับศาสนทูตองค์อื่นๆ พระบาฮาอุลลาห์ได้กล่าวถึงภารกิจของพระองค์ด้วยถ้อยคำอันชัดเจนใน “สาส์นอันศักดิ์สิทธิ์ยิ่ง” ซึ่งเป็นสาส์นถึงชาวคริสเตียนโดยเฉพาะว่า :-

“แน่นอนที่เดียวที่พระบิดาได้มาปรากฏพระองค์ และคำทำนายเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า เป็นเจ้าก็เป็นความจริง นี่เป็นพระโอวาทซึ่งพระบุตรได้ทรงปกปิดไว้ เมื่อทรงกล่าวกับสาวกของพระองค์ซึ่งในยุคนั้นสาวกทั้งหลายไม่อาจเข้าใจได้ แต่เมื่อเวลาและชั่วโมงที่กำหนดไว้ได้มาถึง พระโอวาทของพระองค์ก็ได้ปรากฏขึ้น และเปล่งแสงทั่วขอบฟ้าตามเจตน์จำนงของพระเจ้า จงระวัง, โอ, ปวงชน ผู้นับถือพระบุตร (หมายถึงชาวคริสเตียน) อย่าละทิ้งพระโอวาท แต่จงยึดถือไว้ให้มั่น พระโอวาทนี้มีค่ายิ่งกว่าสิ่งทั้งปวง ... จงระวังที่เดียว พระวิญญาณแห่งสัจจะจะได้ปรากฏขึ้นแล้ว เพื่อจะนำเจ้าไปสู่ความจริงทั้งหลาย โดยแท้แล้วพระองค์มิได้กล่าวขึ้นเอง พระผู้ทรงรอบรู้และปรีชาญาณ ได้เป็นผู้ให้พระองค์กล่าวเช่นนั้น—พระผู้ที่พระบุตรได้สรรเสริญ... โอ, ปวงชนชาวโลกจงละทิ้งทุกสิ่ง ที่เจ้ามีและยอมรับสิ่งที่พระผู้ทรงอำนาจและทรงซื่อสัตย์สั่งให้เจ้ารับไว้”

และในสาส์นถึงสันตะปาปา ที่ทรงเขียนจากเมืองเอเดรียโนเบิล ในปี พ.ศ. 2410 กล่าวไว้ว่า :-

“จงระวัง อย่าให้การสรรเสริญกีดกันเจ้าเสียจากผู้ทรงรับการสรรเสริญ และอย่าให้การนมัสการกีดกันเจ้าเสียจากผู้ทรงรับการนมัสการ จงเห็นแก่พระเจ้า—พระผู้ทรงเดชานุภาพ และทรงรอบรู้! พระองค์ได้ปรากฏขึ้นเพื่อดูแลชีวิตแห่งโลก และเพื่อกระทำให้เกิดความสามัคคีระหว่างชาวโลกทั้งมวล โอ, ปวงชนทั้งหลาย จงมาสู่แหล่งแห่งอรุณของศาสนาเถิด! จงอย่ารีรอ แม้แต่เพียงสักชั่วโมงเดียว! เจ้าปราดเปรื่องในพระคัมภีร์ แต่ไม่อาจมองเห็นพระผู้ทรงเกียรติคุณดอกหรือ? “โอ,

ปวงชนผู้ปราดเปรื่อง! การปฏิบัติเช่นนั้นไม่เหมาะสม ถ้าเจ้าปฏิเสธเรื่องนี้ เจ้ามีข้อพิสูจน์อย่างไรในการนับถือพระเจ้า? จงแสดงข้อพิสูจน์ของเจ้า...”

ในศาสนถึงชาวคริสเตียนเหล่านี้ พระบาทฮาลูลลาห์ทรงประกาศว่า สิ่งที่ยืนยันไว้ในพระคัมภีร์ของศาสนาคริสต์ได้บังเกิดขึ้นแล้ว และทรงประกาศแก่มุสลิม, ยิว, โซโรแอสเตอร์ และผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ รวมทั้งพุทธศาสนิกชนด้วยว่าคำทำนายที่ได้ออกไว้ในพระคัมภีร์ของศาสนานั้น ๆ ได้ปรากฏเป็นความจริงขึ้นบ้างแล้ว พระองค์ทรงกล่าวกับคนทั้งหลายเสมือนว่าพวกเขาทั้งปวงเป็นแกะของพระเจ้าผู้ซึ่งถูกแบ่งแยกออกเป็นฝูง ๆ และเลี้ยงไว้ในที่ต่างกัน ทรงกล่าวว่า คำพูดของพระองค์ก็คือสุรเสียงของพระเจ้า พระองค์คือผู้เลี้ยงแกะที่ดีซึ่งเสด็จมาในกาลเวลาที่สมควร เพื่อรวบรวมแกะทั้งปวงเข้าเป็นฝูงเดียวกัน เคลื่อนย้ายสิ่งกีดขวางระหว่างฝูงออกไปให้พ้น “ดังนี้ ก็มีแกะเพียงฝูงเดียวและมีคนเลี้ยงเพียงคนเดียว”

สถานการณ์ใหม่

ฐานะพระบาทฮาลูลลาห์ แตกต่างจากศาสดาองค์อื่นๆ ทั้งนี้เพราะสภาพของโลกในสมัยของพระองค์ ผิดแตกต่างจากสมัยของพระศาสดาองค์อื่นๆ ด้วยความก้าวหน้าอันยาวนานและยากลำบากของศาสนา, วิทยาศาสตร์, อักษรศาสตร์และอารยธรรมบัดนี้ ถึงเวลาแล้วที่โลกจะรับเอาคำสอนเกี่ยวกับความเป็นเอกภาพ เมื่อพระบาทฮาลูลลาห์ทรงปรากฏขึ้นนั้น เครื่องกีดขวางซึ่งกั้นกลางความเป็นเอกภาพของโลกสมัยก่อนๆ กำลังจะพังทลายไป และนับแต่พระองค์ทรงกำเนิดมา ในปี พ.ศ. 2360 โดยเฉพาะนับแต่คำสอนของพระองค์เริ่มแผ่ขยายออกไปนั้นเครื่องกีดขวางอันนี้ได้ถูกทำลายราบลงโดยวิธีการที่น่าอัศจรรย์ที่สุด แม้จะอธิบายอย่างไรก็ตาม ความจริงก็ปรากฏให้เห็นอยู่แล้วนั่นเอง

ในสมัยศาสนาดยุคก่อนๆ เพียงแต่เครื่องกีดขวางทางภูมิศาสตร์ ก็มากพอที่จะป้องกันมิให้โลกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้เสียแล้ว แต่บัดนี้ เราได้ชนะอุปสรรคดังกล่าวเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ ที่มนุษยชนในซีกหนึ่งของโลกได้พบปะสังสรรค์กับมนุษยชนในซีกโลกตรงข้ามอย่างง่ายดายและรวดเร็ว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในยุโรปเมื่อวันวาน ทุกทวีปในโลกจะทราบได้ในวันนี้ และสุนทรพจน์ที่กล่าวในอเมริกาในวันนี้ ยุโรป เอเชีย และแอฟริกา อาจทราบได้ในวันรุ่งขึ้น

ภาษาเป็นอุปสรรคอันใหญ่ยิ่งอีกอย่างหนึ่ง แต่อุปสรรคดังกล่าวนี้ได้ผ่านพ้นไปแล้ว เนื่องจากมีการศึกษาและการสอนภาษาต่างประเทศกันอย่างทั่วไป และมีเหตุผลที่น่าเชื่อถือได้ว่าในมิช้าภาษาโลกจะได้ถูกเลือกขึ้นและใช้สอนในโรงเรียนต่างๆ ทั่วโลก และอุปสรรคในเรื่องนี้ก็จะแก้ไขให้หมดไปได้

อุปสรรคอันสำคัญข้อสาม ก็คือ อคติในทางศาสนาและการจำกัดเสรีภาพในการนับถือศาสนา อุปสรรคดังกล่าวนี้กำลังจะหมดสิ้นไปเช่นเดียวกัน จิตใจของมนุษย์กำลังเปิดออกอย่างกว้างขวาง การศึกษาของมนุษย์ก็กำลังจะเปลี่ยนออกไปจากการควบคุมของพระ และพวกหัวเก่าก็ต้องยอมรับความคิดใหม่ และเสรี

ดังนั้น พระบาฮาอุลลาห์จึงเป็นศาสนทูตผู้ยิ่งใหญ่องค์แรก ที่คำสอนของพระองค์แผ่ไพศาลเป็นที่รู้จักแก่ชาวโลกในช่วงระยะเพียงไม่กี่ปี และในช่วงระยะเวลาอันสั้น ทั้งชายหญิงและเด็กทั่วโลกที่สามารถอ่านหนังสือได้ จะได้อ่านคำสอนอันสำคัญยิ่งของพระบาฮาอุลลาห์ซึ่งได้แปลออกมาจากคำสอน ที่ได้ทรงเขียนด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง

ความสมบูรณ์ของศาสนาบาไฮ

ศาสนาบาไฮแตกต่างจากศาสนาอื่นๆ ด้วยสาเหตุที่ศาสนาทั้งปวงแต่เก่าก่อน ไม่มีศาสนาใดได้มีหลักฐานบันทึกไว้อย่างสมบูรณ์เหมือนดังศาสนาบาไฮ พระโอวาที่บันทึกไว้ซึ่งเป็นคำดำรัสโดยแท้ของพระเยซูคริสต์ พระโมเสส พระกฤษณะ นั้นมีน้อยมาก และมีได้ตอบปัญหาอันมากมายซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์ในปัจจุบันนี้ มีคำสอนหลายตอนที่ผู้กล่าวอ้างว่าเป็นพระโอวาของพระศาสดาองค์นั้นองค์นี้ ซึ่งอาจไม่เป็นความจริงก็ได้ และเป็นที่ยอมรับชัดว่า พระโอวาบางตอนได้ถูกเพิ่มเติมขึ้นในภายหลัง พระโมฮัมหมัดเองแม้ว่าจะทรงได้รับการดลใจจากสวรรค์ แต่พระองค์ก็อ่านและเขียนหนังสือไม่ได้ เช่นเดียวกับสานุศิษย์ของพระองค์ การบันทึกและเผยแพร่คำสอนของพระองค์จึงไม่ดีพอ และคำสอนบางตอนที่มิได้เขียนไว้ในพระคัมภีร์กรุอัน ที่ถูกนำไปเผยแพร่อาจไม่ใช่คำสอนของพระองค์เองก็ได้ ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้เกิดความแตกต่างในการตีความหมายและแปลคำสอน ทั้งเกิดขัดแย้งในความคิดเห็น ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดนิกายต่างๆ ในศาสนาอิสลามเช่นเดียวกับศาสนาอื่นๆ

ตรงกันข้าม ทั้งพระบ็อบและพระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงเขียนพระคัมภีร์ไว้มากมายด้วยพระโหวาร และอำนาจอันใหญ่หลวง ทั้งสองพระองค์ได้ถูกกีดกันมิให้สั่งสอนในที่สาธารณะและได้ทรงใช้ชีวิตส่วนใหญ่ (ภายหลังจากที่ได้ประกาศศาสนาแล้ว) อยู่ในที่คุมขัง ทั้งสองพระองค์จึงได้สละเวลาส่วนใหญ่ภายในที่คุมขังเขียนพระคัมภีร์ ด้วยเหตุนี้ ศาสนาแต่เก่าก่อนจึงมีอาจจะเทียบได้กับศาสนาบาไฮที่มีพระคัมภีร์แห่งศาสนาอันแท้จริง มีหลายสิ่งหลายอย่างที่ศาสนาอื่นๆ ได้กล่าวไว้ไม่ชัดเจน หลักธรรมอมตะซึ่งพระศาสดาทั้งหลายได้สอนไว้ ได้ถูกนำมาปรับปรุงปัญหาต่างๆ ที่มนุษย์จะต้องเผชิญในโลกปัจจุบัน-อันเป็นปัญหาที่ยู่ยากที่สุด ซึ่งไม่เคยปรากฏในสมัยศาสดาองค์เก่าก่อน เป็นที่ยอมรับชัดแล้วว่า พระคัมภีร์อันสมบูรณ์เหล่านี้จะต้อง

มีอิทธิพลมากในการที่จะปกป้องมิให้เกิดความเข้าใจผิดในอนาคต และจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดในอนาคต และจะทำให้เกิดความเข้าใจถูกต้องแก่อึดที่มากไปด้วยนิยายต่าง ๆ

กติกาสภาแห่งศาสนาฮาไฮ

ในด้านอื่นๆ ศาสนาฮาไฮก็แตกต่างออกไปจากศาสนาอื่นเช่นเดียวกัน ก่อนที่พระบาฮาอุลลาห์จะสวรรคต พระองค์ได้ทรงเขียนย้ำแล้วย้ำอีกในพระปฏิญญาของพระองค์ แต่งตั้งให้บุตรชายคนแรกของพระองค์คือพระอับดุลบาฮา ซึ่งพระองค์ทรงเรียกเสมอว่าเป็น “กึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด” ให้เป็นผู้อธิบายคำสั่งสอนของพระองค์เป็นทางการ และพระองค์ทรงกล่าวว่าอรรถาธิบายของพระอับดุลบาฮา ควรนับว่าสมบูรณ์เท่ากับพระโอวาทของพระบาฮาอุลลาห์เอง ในพินัยกรรมของพระองค์กล่าวไว้ว่า :-

“จงระลึกถึงคำพูดที่เราได้กล่าวไว้ในคัมภีร์อัคคัสของเราที่ว่า: เมื่อทะเลแห่งชีวิตของเราแห้งงวด และคัมภีร์ศาสนาของเราได้จบลงแล้ว พวกเจ้าจงหันหน้าไปสู่ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือก-ผู้แตกกิ่งก้านออกไปจากรากโบราณนี้ คำกล่าวนี้หมายถึงกิ่งก้านสาขาใหญ่ที่สุด”

และในพระคัมภีร์ศาสน์แห่งสาขา ซึ่งพระองค์ได้อธิบายถึงตำแหน่งของพระอับดุลบาฮา กล่าวว่า :-

“โอ, ปวงชนทั้งหลาย จงสรรเสริญพระเจ้า เพราะพระองค์เป็นผู้กระทำให้กิ่งก้านสาขาปรากฏขึ้น เป็นการอนุเคราะห์แก่มวลชนทั้งหลาย และเป็นการอวยพรอันถูกต้องสมบูรณ์ยิ่ง โดยที่กิ่งก้านสาขานี้จะทำให้กระดูกที่ผุพังกลับมามีชีวิตขึ้นอีก ผู้ใดก็ตามที่หันหน้าเข้าหาเจ้าก็เท่ากับหันไปหาพระเจ้าโดยตรงทีเดียว และใครก็ตามที่หันหลังให้เจ้าก็เท่ากับหันหลังให้ความงามของเราเป็นผู้ปฏิเสธข้อพิสูจน์ของเราก็คือผู้ที่ยังอยู่ในหมู่คนบาป”

หลังจากพระบาฮาอุลลาห์สวรรคตแล้ว พระอับดุลบาฮาได้มีโอกาสพบปะสังสรรค์กับชนทุกส่วนของโลกอย่างมากมายที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันทั้งในประเทศของเจ้าและในต่างประเทศ ในระหว่างการเดินทาง เจ้าได้สดับตรับฟังคำถาม ความยุ่งยากและข้อข้องใจทุกชนิด และได้ให้อรรถาธิบายอย่างชัดเจนซึ่งมีผู้เขียนไว้อย่างละเอียด ตลอดระยะเวลาหลายปี พระอับดุลบาฮา ได้ปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับการอธิบายคำสั่งสอน และปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างต่อปัญหาชีวิตโลกปัจจุบันทุกปัญหา ความคิดเห็นที่แตกต่างกันอันเกิดขึ้นในหมู่บาไฮศาสนิกชนต้องปรึกษาพระองค์โดยตรง และพระองค์มีอำนาจในการตัดสินข้อปัญหาทั้งปวง โดยวิธีดังกล่าวนี้ทำให้มีข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในอนาคตลดน้อยลง

หลังจากพระอับดุลบาฮาฮามรณกรรมแล้ว ตามพินัยกรรมของพระองค์ ผู้พิทักษ์ศาสนาซึ่งจะมีต่อเนื่องรับช่วงกันไปจะนำศาสนาต่อไปเรื่อย ๆ โดยการให้บรรดาธิบายพระคัมภีร์บาไฮ ฉะนั้น ศาสนาบาไฮตลอดยุคนี้จะไม่มีการแตกแยกออกเป็นนิกาย อันเนื่องมาจากบรรดาธิบายโดยบุคคลหลาย ๆ คนที่มีความคิดเห็นต่างกันเกี่ยวกับความก้าวหน้าทางสังคม พระบาฮาอุลลาห์ได้กล่าวถึงสถาบันแห่งความยุติธรรมของโลก ซึ่งได้บันทึกไว้ในพินัยกรรมของพระอับดุลบาฮาเกี่ยวกับการเลือกตั้งและหน้าที่ของสถาบันนี้ว่าสถาบัน แห่งความยุติธรรมเป็นผู้รับช่วงหน้าที่พิทักษ์ศาสนา สถาบันนี้ไม่เพียงแต่ออกบทบัญญัติที่ไม่ระบุในพระคัมภีร์เท่านั้น ด้วยเหตุดังกล่าวแล้ว ศาสนาบาไฮจึงเป็นศาสนาที่มีชีวิตสามารถเจริญก้าวหน้าได้ เพราะสร้างขึ้นด้วยหลักธรรมสากลสามารถแก้ไขและปรับปรุงให้เหมาะกับสถานการณ์ และความต้องการทุกยุคสมัยได้

ไม่มีบาไฮศาสนิกชนคนใดสามารถสร้างนิกายหรือทำให้เกิดการแบ่งแยกใดๆ ขึ้นได้ เพราะการยอมรับนับถือพระบาฮาอุลลาห์จะต้องยอมรับคำสอนเกี่ยวกับสังคม และชนบประเพณีของสังคม ซึ่งพระองค์ได้สอนไว้หรือพระอับดุลบาฮาได้กำหนดไว้ จุดประสงค์อันสำคัญยิ่งในยุคนี้ ก็คือการรวมชาติต่างๆ ทั้งหลาย และประชาชนทั้งมวลเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายใต้ศาสนา และระเบียบข้อบังคับอันเดียวกัน

พระอับดุลบาฮาได้กล่าวไว้ว่า :-

“ศัตรูของศาสนาก็คือ บุคคลที่พยายามตีความพระโอวาทของพระบาฮาอุลลาห์และทำให้ความหมายผิดแผกแตกออกไปจากเดิมตามความเข้าใจของตนเอง แล้วรวบรวมบรรดาพวกที่มีความคิดเห็นเช่นเดียวกันตั้งนิกายขึ้นมาใหม่ ยกตนเองเป็นบุคคลสำคัญของนิกายและทำให้ศาสนาแตกแยก” – จากหนังสือ Star of the West

ในสาส์นอีกฉบับหนึ่ง พระองค์ได้เขียนว่า :-

“บุคคลเหล่านี้ (ผู้สร้างนิกาย) เปรียบเสมือนฟองน้ำซึ่งรวมตัวบนผิวทะเล จะถูกลูกคลื่นแห่งพระบัญญัติและอำนาจแห่งอาณาจักรอับฮาซัดสอดเข้าสู่ฝั่ง ... ความคิดชั่วร้ายอันเกิดจากการเห็นแก่ตัวและมีจุดประสงค์ในทางเลวทรามจะสิ้นศูนย์ไป และพระบัญญัติของพระเจ้าจะคงอยู่ชั่วนิรันดร์” – จาก Star of the West

ไม่มีสิ่งใดจะเห็นยวรั้งมนุษย์ไว้มิให้เขาละทิ้งศาสนาเสียได้ ถ้าเขาปรารถนาเช่นนั้น พระอับดุลบาฮาได้กล่าวว่า “พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้ามิได้บังคับให้มนุษย์นับถือศาสนา การให้ความอิสระแก่จิตใจของมนุษย์เป็น

สิ่งจำเป็นมาก” อย่างไรก็ตาม พระปณิธานจะทำให้การแบ่งแยกกันระหว่างบาไฮศาสนิกชนเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ไม่ได้

ไม่มีนักบวชอาซีฟ

อีกสิ่งหนึ่งที่ต้องการกล่าวเป็นพิเศษในระบบของศาสนาบาไฮก็คือ ไม่มีนักบวชอาซีฟในศาสนาที่ปวงชนอาจให้คำใช้จ่ายแก่ผู้สอนศาสนาได้ และมีบาไฮศาสนิกชนเป็นจำนวนมากที่สละเวลาให้แก่การเผยแพร่ศาสนา แต่บาไฮศาสนิกชนทั้งหมดควรช่วยเหลือกันเผยแพร่ศาสนาตามโอกาสและความสามารถที่จะกระทำได้ ไม่มีชนชั้นพิเศษที่มีหน้าที่ในการทำพิธีต่างๆ เช่นนักบวช และไม่มีผู้มีอำนาจอภิสิทธิ์

การเป็นนักบวชในสมัยก่อนเป็นการจำเป็นมาก เพราะส่วนใหญ่ไม่รู้จักหนังสือและไม่มีความรู้ จึงต้องพึ่งนักบวชในการให้ความรู้ทางศาสนา เป็นผู้ปฏิบัติพิธีทางศาสนา ให้ความยุติธรรม และอื่นๆ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันนี้สภาพได้เปลี่ยนแปลงไปมาก การศึกษาเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทั่วโลก ถ้าคำสั่งสอนของพระบาฮาอูลลาห์ได้ถูกนำมาปฏิบัติกันแล้ว เด็กทุกคนในโลกก็จะได้รับการศึกษาโดยทั่วกัน แต่ละคนจะสามารถศึกษาพระคัมภีร์ด้วยตัวของเขาเอง รู้จักตักน้ำแห่งชีวิตโดยตรงจากแหล่งน้ำพุด้วยตัวของเขาเอง พิธีการต่างๆ ซึ่งต้องการบุคคลชั้นพิเศษเป็นผู้จัดทำไม่มีในศาสนาบาไฮ คงมีแต่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับอำนาจและความรับผิดชอบเป็นผู้ให้ความยุติธรรม

เด็ก ๆ จะต้องมีความรู้ แต่จุดมุ่งหมายอันแท้จริงของครูก็คือการเตรียมหรือสอนนักเรียนให้รู้ จักการศึกษาด้วยตนเอง รู้จักการพึ่งด้วยหู ด้วยตา และใช้เหตุผลของตน ในทำนองเดียวกัน ในยุคก่อนนักบวชเป็นสิ่งจำเป็นมาก หน้าที่อันแท้จริงของนักบวชก็คือ ทำให้มนุษย์แสวงหาซึ่งสัจจะด้วยตนเอง ให้ดูฟังและคิดด้วยตัวของเขาเอง ในปัจจุบัน ภารกิจของนักบวชเกือบถึงจุดหมายแล้ว และจุดประสงค์ของศาสนาบาไฮคือการทำให้ภารกิจนั้นเสร็จสมบูรณ์ ทำให้มนุษย์เป็นอิสระจากทุกสิ่งทุกอย่างนอกเหนือจากพระผู้เป็นเจ้า เพื่อที่เขาจักได้หันหน้าไปสู่พระองค์โดยตรง นั่นคือ หันหน้าไปสู่ศาสนทูตของพระองค์นั่นเอง เมื่อมนุษย์ทั้งหลายหันไปสู่จุดศูนย์กลางอันเดียวกันแล้ว เมื่อนั้นก็จะมีข้อขัดแย้งหรือยุ่งยากเกิดขึ้น เมื่อมนุษย์ยังเข้าใกล้จุดศูนย์กลางเพียงใด ก็หมายความว่า คนทุกคนได้เข้าใกล้กันยิ่งขึ้นเพียงนั้น

บทที่ 9

อารยธรรมอันแท้จริง

“โอ, ปวงประชาของพระเจ้า อย่ามัวพะวงกับตัวของตัวเอง
จงตั้งใจทำให้โลกเจริญก้าวหน้า และให้การศึกษานานาชาติรุ่งเรือง”

– พระบาฮาอุลลาห์

ศาสนาเป็นรากฐานของอารยธรรม

ในทัศนะของศาสนาบาไฮ ปัญหาต่างๆ ของชีวิตมนุษย์ทั้งส่วนตัวและสังคมเป็นสิ่งยุ่งยาก ซึ่งไม่อาจจะมองเห็นได้และสติปัญญาของปุถุชนธรรมดาไม่อาจที่จะแก้ปัญหานั้นให้ถูกต้องได้ พระผู้ทรงรอบรู้เท่านั้นที่จะทรงทราบถึงจุดประสงค์ของการสร้างสิ่งทั้งปวงขึ้นและทรงทราบดีว่าจุดประสงค์นั้นจะบรรลุได้ด้วยวิธีใด พระองค์ได้แสดงถึงจุดหมายอันแท้จริงของชีวิตมนุษย์ และวิธีทางอันถูกต้องแห่งความก้าวหน้าโดยทางศาสนทูตทั้งหลาย และการสร้างสรรค์อารยธรรมที่แท้จริงขึ้นอยู่กับการปฏิบัติตามบทบัญญัติและคำแนะนำของศาสนา พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวไว้ว่า :-

“ศาสนาเป็นเครื่องมือที่ดีที่สุดในการจัดระเบียบของโลก และความสงบสุขของชีวิต การที่เสาของศาสนาอ่อนลงทำให้คนโง่เขลาเปลี่ยนเป็นคนอวดดี และหยิ่งจองหอง อันที่จริง เราอาจกล่าวได้ว่าสิ่งใดก็ตามที่ทำให้ศาสนาซึ่งเป็นของสูงตกต่ำ จะทำให้คนเลวทรามละเลยต่อศาสนายิ่งขึ้นและในที่สุด จะทำให้เกิดบ้านแตกสาแหรกขาด...

“จงพิจารณาอารยธรรมของพวกชาวยุโรปดูว่า ได้ก่อให้เกิดความตื่นเต้นโกลาหลแก่ชาวโลกอย่างไรบ้าง นักวิทยาศาสตร์ได้ประดิษฐ์อาวุธมหาประลัยขึ้นและได้แสดงความทารุณโหดร้ายในการสังหารชีวิตมนุษย์อย่างที่ไม่เคยประสบพบเห็นมาแต่กาลก่อน เช่นนี้ เป็นสิ่งเป็นไปได้เลยที่จะปฏิรูปความชั่วที่มีอำนาจร้ายแรงให้กลับเป็นดินนอกเสียจากชาวโลกจะได้ตกลงกันเป็นพิเศษเฉพาะกรณีๆ หรือทำให้เขารวมกันเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวภายใต้ศาสนาเดียวกัน...

“โอ ปวงชนของบาฮา บทบัญญัติแต่ละข้อที่เราได้ให้แก่ท่าน ล้วนเป็นป้อมปราการอันแข็งแกร่งที่จะปกป้องคุ้มครองโลกให้พ้นจากอันตราย” – จากพระคัมภีร์ “พระดำรัสแห่งสวรรค์”

สภาพของยุโรปและโลกปัจจุบันนี้โดยทั่วๆ ไปแล้วได้พิสูจน์ความจริงแห่งพระโอวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ได้เขียนไว้หลายสิบปีมาแล้วอย่างชัดเจน การเพิกเฉยต่อบทบัญญัติของศาสนา และยังมีปวงชนอีกมากมายที่ยังมีใต้นับถือในศาสนา รวมทั้งความยุ่งยากและการเข่นฆ่าทำลายกันอย่างกว้างใหญ่ไพศาลเช่นนี้แล้ว การปฏิรูปสังคมดูเหมือนจะเป็นไปไม่ได้จริงๆ ถ้าหากประชาชนมิได้เปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ และจุดมุ่งหมายอันเป็นคุณลักษณะสำคัญแห่งศาสนาโดยแท้

ความยุติธรรม

ในพระคัมภีร์ “พระวจนะเร้นลับ” เล่มเล็กๆ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ให้สาระสำคัญโดยย่อเกี่ยวกับคำสอนของศาสนาพุทธ ข้อแนะนำประการแรกกล่าวถึงชีวิตของบุคคลว่า “จงมีหัวใจที่บริสุทธิ์เมตตา และผ่องใส” ข้อต่อไปกล่าวถึงมูลฐานแห่งหลักความจริงของชีวิตส่วนรวมว่า :-

“ดูกร บุตรแห่งธรรม สิ่งอันเป็นที่รักยิ่งในสายตาของเรา คือความยุติธรรม จงอย่าเมินสิ่งนี้ หากเจ้าปรารถนาเรา และจงอย่าเพิกเฉย เพื่อที่เราจะมอบธรรมะให้แก่เจ้า ความยุติธรรมจะช่วย ให้เจ้าเห็นด้วยตาของเจ้าเอง ไม่ใช่ด้วยตาของผู้อื่น และจะรู้ด้วยปัญญาของเจ้าเอง มิใช่ด้วยปัญญาของเพื่อนบ้าน จงไตร่ตรองในหัวใจว่าสิ่งนี้จำเป็นอย่างไรสำหรับเจ้า แท้จริงแล้ว ความยุติธรรมคือของขวัญและเครื่องหมายแห่งความเมตตารักใคร่ของเรา ดังนั้น จงตั้งมั่นในความยุติธรรม”

หลักการสำคัญข้อแรกแห่งสังคมมนุษย์คือมนุษย์ทุกคนควรจะต้องรู้ความจริงจากข้อผิดพลาด และรู้ความดีจากความชั่วทั้งต้องเข้าใจความจริงต่างๆ ในแง่ที่ถูกต้องและเป็นจริง ความเห็นแก่ตนเป็นโทษร้ายแรงที่สุดที่ทำให้มนุษย์ไม่อาจมองเห็นหรือเข้าใจในธรรมและสังคมได้ถูกต้อง ทั้งยังเป็นศัตรูสำคัญของความเจริญแห่งสังคมอีกด้วย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงกล่าวว่า :-

“ดูกร บุตรแห่งความเฉลียวฉลาด เปลือกตาบางๆ ของเจ้านี้สามารถจะกีดกันมิให้มองเห็นโลกและสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในโลกนี้ได้ เช่นนี้แล้ว จงนึกถึงการที่มานแห่งความละโมภะปิดบังดวงใจของเจ้า”

“ดูกร ปวงชนทั้งหลาย กลุ่มเมฆบดบังแสงอาทิตย์ฉันใด ก็เหมือนกับที่ความมืดแห่งความโลภโมโทสันและความริษยาบดบังแสงแห่งวิญญาณฉันนั้น” - จากศาสน์ถึงบาไฮศาสนิกชนในอิหร่านซึ่งเคยนับถือศาสนาไซโรแอสเตอร์มาก่อน

ความชำนาญอันยาวนานทำให้มนุษย์เชื่อว่า ความคิดเห็นและการกระทำที่เห็นแก่ตัวจะทำให้สังคมมนุษย์ไปหาโศกความพินาศเป็นแน่แท้ และถ้าเราไม่ปรารถนาที่จะให้มนุษย์ชาติต้องสูญสิ้นไปด้วยความอภัยศอดสู ทุกๆ คนจะต้องเอาใจใส่ในธุระของเพื่อนบ้านของตนเหมือนดังที่เอาใจใส่ตัวของเขาเอง และแต่ละบุคคลจะต้องคิดถึงประโยชน์ของมนุษยชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว เช่นนี้แล้ว ในที่สุดประโยชน์ของบุคคลและส่วนรวมก็จะสำเร็จไปด้วยดี พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงกล่าวไว้ว่า :-

“ดูกร บุตรแห่งมนุษย์ ถ้าท่านต้องการความเมตตา จงอย่างคิดถึงผลประโยชน์ของตนเอง จงยึดถือในสิ่งที่จะให้ประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์ ถ้าเจ้าต้องการความยุติธรรม จงเลือกให้ผู้อื่นด้วยสิ่งที่ดีกว่าที่เจ้าเลือกให้กับตัวเอง” – จากพระคัมภีร์ “พระวจนะเร้นลับ”

รัฐบาล

คำสอนของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้กล่าวถึงปัญหาของระบอบสังคมไว้สองชนิดด้วยกัน ชนิดแรกได้ยกตัวอย่างไว้ในศาสนถึงกษัตริย์ต่างๆ เกี่ยวกับปัญหาการปกครองที่อยู่ในระหว่างที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวยังมีพระชนม์อยู่ อีกชนิดหนึ่งเป็นระบอบใหม่ซึ่งได้ถูกสร้างขึ้นในสังคมชาวบาไฮ

ฉะนั้น เราอาจเปรียบเทียบข้อแตกต่าง ระหว่างข้อความที่คัดมาจากหนังสือ เช่น :-

“พระองค์ผู้เป็นพระเจ้าอันแท้จริง สูงส่งด้วยเกียรติคุณทรงถือเสมอและจะทรงถือตลอดไปว่า หัวใจของมนุษย์เป็นของพระองค์และเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์เท่านั้น ส่วนสิ่งอื่นๆ ไม่ว่าจะอยู่บนบกหรือในน้ำ จะเป็นความร่ำรวยหรือชื่อเสียงก็ตาม พระองค์ได้ประทานให้แก่กษัตริย์หรือนักปกครองแผ่นดินทั้งหลายอีกทอดหนึ่ง”

และข้อความที่คัดมาอีกตอนหนึ่ง เช่น

“ในยุคนี้ นับเป็นการเหมาะสมที่ทุกคนควรยึดถือพระนามอันยิ่งใหญ่และสร้างความสามัคคีขึ้นในหมู่มวลมนุษย์ไม่มีสถานที่ใดที่เราจะหนีไปได้พ้น และไม่มีผู้ใดจะหลบภัยได้้นอกจากพระองค์”

– จาก Gleanings

การไม่สอดคล้องต้องการความคิดเห็นสองอย่างข้างต้นนี้ได้ถูกขจัดไป เมื่อเราเข้าใจความแตกต่างซึ่งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวให้ในระหว่าง “สันติสุขส่วนน้อย” และ “สันติสุขอันยิ่งใหญ่” ในศาสนของพระองค์ที่เขียนถึงกษัตริย์ ได้ทรงเรียกร้องให้บรรดากษัตริย์พบปะประชุมกัน และคิดหาหนทางเพื่อให้ได้มาซึ่งความสงบสุข

ทางการเมือง ลดกำลังอาวุธ ขจัดภาระหนักและความยุ่งยากของคนยากจน พระโอรยาทของพระองค์ได้แสดงให้เห็นประจักษ์ชัดเจนว่า ถ้าบรรดาภคัตริย์เหล่านั้นมิได้สนองความต้องการของยุคแล้ว ก็จะมีสงครามและการปฏิบัติอันจะทำให้ระบอบเก่าถูกทำลายไปในด้านหนึ่ง พระองค์ทรงกล่าวว่า “ปัจจุบันนี้ สิ่งที่มีมนุษย์ต้องการก็คือการเชื่อฟังผู้ปกครองประเทศ” แต่อีกด้านหนึ่งทรงกล่าวว่า :-

“บุคคลผู้รวบรวมและไฝ่หาทรัพย์สมบัติได้หันหลังให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างดูหมิ่น เขาเหล่านั้นได้สูญเสียทุกสิ่งทั้งในโลกนี้และโลกหน้า มิช้า พระผู้เป็นเจ้าผู้มีพระหัตถ์อันทรงพลานุภาพก็จะยึดเอาสรรพสมบัติในครอบครองของเขาและปลดปล่อยเสื้อคลุมแห่งกระกรุณาของพระองค์จากตัวเขา... เราได้กำหนดเวลาไว้สำหรับเจ้า ถ้าเจ้าไม่หันหน้ามาสู่พระองค์ตามเวลาที่กำหนดไว้ พระผู้เป็นเจ้าจะทรงลงโทษเจ้าอย่างรุนแรงทุกวิถีทางและจะทำให้เจ้าทุกข์ยากอย่างแสนสาหัส... ลางแห่งเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นในเวลาอันใกล้จะมองเห็นได้แล้ว โดยที่ระบอบการปกครองในปัจจุบันบกพร่องอย่างน่าสลดใจ... เราได้ให้คำมั่นสัญญากับตัวเรา

“ในไม่ช้า ระเบียบการปกครองแบบปัจจุบันจะเลิกล้มไป และการปกครองแผนใหม่จะแผ่ขยายออกมาแทน” – จาก Glennings

ในสมัยก่อน รัฐบาลต้องผูกพันตัวเองอยู่กับเหตุการณ์ภายนอกและวัตุกรรมทั้งหลาย แต่ในปัจจุบันหน้าที่ของรัฐบาลนั้นต้องการความสามารถแห่งการเป็นผู้นำ เสียสละ และมีคุณธรรมพิเศษ สิ่งเหล่านี้จะเป็นไปได้ถ้าพวกนักปกครองจะหันหน้าเข้าสู่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าเท่านั้น

เสรีภาพทางการเมือง

แม้ว่าพระบาฮาอูลลาห์จะทรงกำหนดแบบฉบับที่ดีแก่การปกครองท้องถิ่น ชาติ และนานาชาติไว้ก็ตาม แต่พระองค์ก็ทรงสอนว่า สิ่งเหล่านี้จะเป็นไปได้ก็ด้วยปวงชน ทั้งส่วนตัวและสังคมมีระดับความก้าวหน้าสูงพอ การให้อำนาจเต็มทีอย่างปัจจุบันทันด่วนแก่ปวงชนในการปกครองตนเองโดยปราศจากการศึกษาพวกเขาย่อมปกครองกันโดยขาดความรู้และโดยความปรารถนาที่เห็นแก่ตัวอันจะเป็นภัยอย่างใหญ่หลวง ไม่มีอันตรายใดที่จะร้ายแรงเท่าการให้เสรีภาพแก่ผู้ที่ไม่รู้จักใช้ในทางที่ถูกต้อง พระบาฮาอูลลาห์ทรงเขียนไว้ในพระคัมภีร์อัครดัตส์ว่า :-

“จงพิจารณาถึงสิ่งเล็กน้อยในจิตใจของมนุษย์ดูเถิด เขาอธิษฐานขอสิ่งที่เป็นภัยแก่ตัวเขาเอง และละทิ้งสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ตัวเขาเสีย เขาอยู่ในจำพวกคนหลงทางโดยแท้ เราได้เห็นบุคคลบาง

จำพวกที่ปรารถนาเสรีภาพ และภูมิใจในเสรีภาพนั้น เขาเหล่านั้นจัดอยู่ในห่วงลึกแห่งความโง่เขลาที่เดียว

ในที่สุดเสรีภาพที่จะทำให้บุคคลกระตือรือร้นต่อบ้านเมือง เปรียบเสมือนเพลิงกิเลสที่มีอาจดับได้ ดังนั้นพระองค์ผู้ทรงตัดสินและทรงรอบรู้อะไรก็ดีกว่า จงรู้ไว้ว่ารูปร่างของเสรีภาพ และสัญลักษณ์ของมัน คือสัตว์เดรัจฉาน สิ่งที่เหมาะสมสำหรับมนุษย์ คือ การยอมจำนนต่อความอดกลั้นอันจะป้องกันเขาให้พ้นจากการเป็นผู้ก่อภัยอันตราย เสรีภาพทำให้มนุษย์ก้าวไกลออกไปจากขอบเขตอันเหมาะสมและลวงละเมิดต่อเกียรติแห่งการเป็นมนุษย์ มันทำให้เขาตกอยู่ในระดับที่เลวทรามต่ำช้า

พึงระลึกว่า มนุษย์เปรียบเสมือนฝูงแกะที่ต้องการคนเลี้ยงเพื่อปกป้องคุ้มครองอันตราย อันที่จริงแล้ว ข้อความนี้เป็นสัจจะ สัจจะเป็นอันเที่ยงแท้ทีเดียว เราอนุญาตให้เจ้ามีเสรีภาพในบางกรณี และไม่อนุญาตให้ในบางกรณี เราคือผู้รอบรู้โดยแท้จริง

เสรีภาพอันแท้จริงประกอบด้วยการยืนอยู่ภายใต้บทบัญญัติของเรา แม้เจ้าไม่เข้าใจลึกซึ้งถ้ามนุษย์ปฏิบัติตามสิ่งที่เราส่งมาจากสวรรค์ เขาจะได้รับเสรีภาพอันสมบูรณ์อย่างแน่นอน ผู้มีความสุขคือ ผู้ที่เข้าใจถึงความมุ่งหมายของพระเจ้า ในสิ่งที่พระองค์ได้แสดงให้เห็นจากสวรรค์แห่งเจตน์จำนงของพระองค์ อันได้แทรกซึมอยู่ในทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น เสรีภาพซึ่งให้ประโยชน์แก่ท่านจะไม่สามารถค้นพบได้ในที่แห่งใดเลยนอกจากในการรับใช้โดยสมบูรณ์ต่อพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงสัจจะตลอดกาล ผู้ใดได้ลิ้มรสหวานแห่งเสรีภาพนี้แล้ว จะมิยอมแลกเปลี่ยนกับอาณาจักรโลกและสวรรค์ที่เดียว”

คำสอนแห่งสวรรค์นี้เป็นวิธีแก้อย่างพิเศษ ในการปรับปรุงสภาพล้าหลังของชนชาติและประเทศต่าง ๆ เมื่อปวงชนและรัฐได้ศึกษา และนำคำสั่งสอนนี้มาใช้แล้ว ประเทศชาติทั้งหลายก็จะเป็นอิสระจากพันธะทั้งมวล

ผู้ปกครองและผู้ถูกปกครอง

พระบาทฮาลูลาร์ทรงห้ามมิให้ใช้อำนาจกดขี่ และรีดนาทาเร้นอย่างเด็ดขาด ในพระคัมภีร์ “วจนะเร้นลับ” ทรงเขียนไว้ว่า :-

“ดูกร ผู้กตขี้ทั้งหลายของโลก จงเลิกการกตขี้ข่มเหงเสีย เพราะเราได้ให้คำมั่นสัญญากับตัวเราเองไว้ว่า จะไม่ภัยให้แก่ความยุติธรรมของผู้ใดทั้งสิ้น นี่เป็นข้อบัญญัติอันอมตะของเราซึ่งกำหนดไว้ในคัมภีร์ซึ่งผืนนี้ไว้ด้วยตราแห่งเกียรติคุณของเรา และได้รับการรักษาไว้อย่างมั่นคง”

บุคคลผู้ตรากฎหมายและนำไปใช้จะต้องปฏิบัติตนดังนี้ :-

“ยึดถือการปรีกษาหรืออย่างมั่นคง จงตัดสินใจและปฏิบัติกิจการทั้งมวลเพื่อประโยชน์สุข สวัสดิภาพ และสันติสุขของปวงชน หากไม่ยึดถือสิ่งดังกล่าวนี้แล้ว ก็จะมีการแตกแยกวุ่นวายขึ้น”
- จากศาสนถึงประชาชนทั่วโลก

ในด้านตรงกันข้าม ประชาชนจะต้องเคารพเชื่อฟังปฏิบัติตามกฎหมายและข้อสัจธรรมต่อรัฐบาลที่ยุติธรรม เขาจะต้องเชื่อถือระบบการศึกษาและเป็นพลังแห่งตัวอย่างที่ดี เพื่อนำประเทศชาติไปสู่สภาพที่ดีขึ้นมิใช่เชื่อถือในวิธีการปฏิบัติอันรุนแรง พระบาทสมเด็จพระอลลาห์ทรงกล่าวไว้ว่า :-

“ทุกประเทศที่บาไฮศาสนิกชนอาศัยอยู่ เขาจะต้องปฏิบัติต่อรัฐบาลประเทศนั้นๆ โดยข้อสัจธรรมและเชื่อฟัง” - จากพระคัมภีร์ “ชาวที่น่ายินดี”

“ดูกร ปวงชนของพระเจ้า จงประดับใบสัจธรรมของเจ้าด้วยเสื้อแห่งความไว้วางใจและบูรณภาพ แล้วจงช่วยเหลือพระผู้เป็นเจ้าพระผู้เป็นนายด้วยการปฏิบัติอันดีงามมีศีลธรรม จริตที่เดียวในพระคัมภีร์และศาสน์ทั้งหลายของเรา ห้ามมิให้ท่านคิดคดกระด้างกระเดื่องต่อบ้านเมือง โดยวิธีนี้ เราปรารถนาเพียงยกกระด้างของพวกเจ้าให้สูงขึ้น” - จาก “พระคัมภีร์แห่งแสงอันสดใส”

การแต่งตั้งและการเลื่อนชั้น

ในการแต่งตั้งบุคคลใดๆ ก็ตาม จะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมในตำแหน่งหน้าที่แต่อย่างเดียวสิ่งอื่นๆ เป็นต้นว่า ความอาวุโส สังคมหรือฐานะการเงินดี ความสัมพันธ์ทางครอบครัวหรือความเป็นเพื่อนเหล่านี้จะต้องไม่ถือเป็นหลักในการพิจารณา พระบาทสมเด็จพระอลลาห์กล่าวไว้ใน “พระคัมภีร์แห่งแสงอันสดใส” ว่า

“แสงอันสดใสดวงที่ห้า คือ รัฐบาลจะต้องรู้ถึงสภาพความเป็นอยู่ของผู้อยู่ใต้การปกครอง และการเลื่อนฐานะให้เขาจะต้องขึ้นอยู่กับความเหมาะสม และคุณงามความดีเป็นคำสั่งอันเคร่งครัดของเรา ถึงหัวหน้าและผู้ปกครองทุกคนให้พิจารณาในเรื่องนี้เพื่อป้องกันมิให้ผู้คิดคดช่วงชิงตำแหน่งหน้าที่ไปจากบุคคลผู้สมควรได้รับความไว้วางใจ หรือมิให้ผู้ทุจริตอยู่ในหน้าที่คุ้มครองประชาชน”

เพียงแต่ใช้ดุลยพินิจเล็กน้อยก็เห็น เมื่อหลักการดังกล่าวเป็นที่ยอมรับและปฏิบัติตามกันทั่วไปแล้ว ชีวิตในสังคมของเราก็จะเปลี่ยนไปอย่างน่าพิสงวาททีเดียว เมื่อบุคคลแต่ละคนได้รับตำแหน่งหน้าที่การทำงาน ตามความรู้ความสามารถของเขาแล้ว เขาก็จะทุ่มเททั้งกำลังกายและกำลังใจในการทำงาน และกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในงานนั้นๆ อันจะเกิดประโยชน์อย่างมหาศาลแก่ตัวเขาเองและแก่ประชาชาวโลกด้วย

ปัญหาเศรษฐกิจ

คำสอนของศาสนาบาไฮ ได้ยืนยันอย่างหนักแน่นถึงความเป็นในการปฏิรูปความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจระหว่างคนมั่งมีและคนยากจน พระอัครดูลบาฮาได้กล่าวว่า :-

“จะต้องจัดสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้นเพื่อขจัดความแร้นแค้น และให้ทุกคนได้รับความสะดวกสบายทั่วถึงกันตามตำแหน่งและฐานะของเขา เราเห็นได้ว่าในบรรดามนุษย์ทั้งปวงในโลก บางพวกมีความมั่งมีมหาศาล และบางพวกได้รับความอดอยากแร้นแค้น พวกหนึ่งมีปราสาทราชวังหลายแห่ง อีกพวกหนึ่งไม่มีแม้ที่ซุกหัวนอน... สภาพเช่นนี้เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง และจำเป็นจะต้องแก้ไข การแก้ไขนี้จะต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง เราไม่สามารถแก้สถานการณ์ด้วยการทำให้มนุษย์มีความเท่าเทียมกันโดยสมบูรณ์ ความเท่าเทียมกันเป็นแต่เพียงความฝันเท่านั้น ไม่สามารถทำให้เกิดเป็นความจริงได้ หากความเท่าเทียมจะเกิดขึ้นได้จริงก็ไม่อาจจะดำรงสภาพอยู่ได้นาน และถ้าหากมันสามารถคงสภาพอยู่ได้นานแล้ว ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ของโลกก็จะถูกทำลาย กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ จะต้องดำรงอยู่ในโลกมนุษย์เสมอ สวรรค์กำหนดให้แก่มนุษย์เช่นนี้... มนุษย์ทั้งมวลก็เปรียบได้กับกองทัพอันยิ่งใหญ่ ซึ่งต้องการนายพล นายร้อย นายสิบ และพลทหารซึ่งแต่ละคนก็มีหน้าที่ประจำของตน ระดับเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดระเบียบบริหารให้เรียบร้อย กองทัพไม่อาจจะมียุติแต่เพียงนายพลหรือนายร้อยเท่านั้น และก็ไม่อาจจะมียุติแต่เพียงพลทหารโดยปราศจากผู้บังคับบัญชา

“แน่ทีเดียว คนบางคนพวกเจ้ารวยอย่างมหาศาล และบางพวกยากจนคนแค้นอย่างสาหัส ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงจำเป็นที่จะต้องมืองค์การควบคุม และปรับปรุงสภาพการณ์ให้เหมาะสม จำเป็นที่จะต้องจำกัดความมั่งคั่งร่ำรวยและจำกัดความยากจนด้วยเช่นกัน ทั้งสองอย่างดังกล่าวนี้ถ้าอย่างหนึ่งอย่างใดมากเกินไปก็ไม่เป็นผลดี... เมื่อความยากจนขยายตัวกว้างขวางขึ้นจนถึงจุดอดตายแล้ว ย่อมเป็นเครื่องหมายที่แน่นอนเหลือเกินว่าจะต้องมีการกดขี่ขึ้น มนุษย์จะต้องลุกขึ้นต่อสู้ใน

ปัญหา และไม่วีรอนั้นที่เปลี่ยนแปลงสภาพอันเลวร้ายที่จะนำมา ซึ่งความวิปโยคในการขัดสน แร่นแค้นอย่างใหญ่หลวงนี้เสีย

“คนมั่งมีจะต้องแบ่งปันความมั่งคั่งของตนเสียบ้าง เขาจะต้องมีใจเมตตาและสมเพชเวทนา นึกถึงอกของคนผู้เต็มไปด้วยความโศกเศร้า ผู้ได้รับความทุกข์เนื่องจากขาดปัจจัยสำคัญแห่งชีวิต

“จะต้องตรากฎหมายขึ้นเป็นพิเศษ เกี่ยวกับผู้มั่งคั่งร่ำรวยและผู้ด้อยากแร่นแค้น... รัฐบาลของประเทศทั้งหลายจะต้องปฏิบัติตามบัญญัติแห่งสวรรค์ซึ่งประทานความยุติธรรมแก่คนทุกคน กฎของพระเจ้าจะไม่เป็นผลจนกว่าสิ่งเหล่านี้จะได้รับการปฏิบัติให้ลุล่วงไป”- จาก “สุนทรพจน์ที่กรุง ปารีส”

การคลังสาธารณะ

พระอับดุลบาฮาแนะนำว่า แต่ละหมู่บ้าน ตำบล และจังหวัดจะต้องจัดการปกครองให้ดีที่สุดเท่าที่จะ พึงกระทำได้ ด้วยการบริหารการคลังในขอบเขตท้องถิ่นของตน และต้องแบ่งช่วยเหลือรัฐบาลกลางมากน้อย แล้วแต่ความเหมาะสม ที่สำคัญของรายได้ทางหนึ่งก็คือ การเก็บภาษีเงินได้จากประชาชนตามส่วนมาก น้อยของรายได้ ถ้ารายได้ของผู้ใดน้อยกว่ารายจ่ายที่จำเป็น เขาผู้นั้นก็ไม่จำเป็นต้องเสียภาษี แต่ในรายที่มี รายได้มากกว่ารายจ่ายเขาจะต้องเสียภาษี และเปอร์เซ็นต์ของภาษีเพิ่มขึ้นตามส่วนเพิ่มของรายได้ที่เหลือ

ตรงกันข้าม ถ้าผู้ใดไม่สามารถหารรายได้ได้เพียงพอกับรายจ่ายในปีนั้น เป็นต้นว่า เกิดโรคภัยไข้เจ็บ หรือการเพราะปลูกไม่ได้ผล หรือด้วยเหตุอื่นใดซึ่งมิใช่ความผิดของเขาแล้วก็เป็นหน้าที่ของหน่วยกองทุน สาธารณะที่ต้องช่วยเหลือเขาและครอบครัวในส่วนที่เขายังขาดอยู่

รายได้ของกองกลาง หรือสาธารณะจะได้มาอีกหลายทางเป็นต้นว่า จากมรดกที่มีได้ทำพินัยกรรมไว้ จากสินแร่ จากทรัพย์สินที่ขุดค้นได้ และจากการบริจาคให้โดยสมัครใจ เงินเหล่านี้ส่วนหนึ่งจะใช้ในการ ช่วยเหลืออุปการะผู้ทุพพลภาพ เด็กกำพร้า โรงเรียน คนตาบอด หูหนวก และเพื่อเก็บรักษาไว้ใช้ในการสุขา ภิบาล เช่นนี้แล้วประชาชนก็จะได้รับความสะดวกสบายและสวัสดิภาพโดยทั่วถึงกัน

การบริจาคให้โดยสมัครใจ

ในจดหมายถึง “Central Organization of Durable Peace” ซึ่งเขียนเมื่อ พ.ศ. 2462 พระอับดุลบา ฮาได้กล่าวไว้ว่า :-

“การบริจาคทรัพย์สินส่วนตัวให้โดยสมัครใจ ร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้เป็นเงินส่วนสาธารณชนนั้น เป็นคำสอนข้อหนึ่งในบรรดาคำสอนของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช การสละให้ด้วยความสมัครใจเป็นสิ่งมีค่ายิ่งกว่าความเสมอภาค ที่เป็นไปตามกฎหมาย และคำสอนข้อนี้ประกอบด้วยข้อที่ว่า บุคคลไม่ควรรักตนเองมากกว่ารักผู้อื่น แต่ควรที่จะเสียสละชีวิตและทรัพย์สินของตนเพื่อผู้อื่น และในการนี้ไม่ควรจะเป็นไปโดยการบังคับเพื่อให้กลายเป็นกฎเกณฑ์ที่ต้องสละทรัพย์สินหรือชีวิตให้แก่ผู้อื่น บุคคลควรที่จะเสียสละให้ด้วยความสมัครใจของเขาเอง และบริจาคให้ด้วยความเต็มใจแก่คนยากจน ดังเช่น ที่ได้กระทำกันในหมู่บาทหลวงในศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกในประเทศอิหร่าน”

ทำงานเพื่อส่วนรวม

คำสอนอันสำหรับยิ่งข้อหนึ่งของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เกี่ยวกับปัญหาเศรษฐกิจคือ ทุกๆ คนจะต้องทำงานที่มีประโยชน์จะต้องไม่มีผู้ใดผู้ที่ไม่ทำประโยชน์ในรั้งแห่งสังคม ไม่มีกาฝากในสังคม พระองค์ทรงกล่าวว่า :-

“เราสั่งให้พวกเจ้าทุกๆ คนทำงานอาชีพ ทำการช่าง การค้า หรือสิ่งอื่นๆ เราทำให้งานอาชีพของพวกเจ้าเท่ากับการนมัสการพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ผู้เป็นสัจจะ ดุกร ปวงชน จงระลึกถึงความรักและความกรุณาของพระองค์และขอบคุณพระองค์ทุกเช้าค่ำ

“อย่าปล่อยให้เวลาผ่านไปด้วยความเกียจคร้านเฉื่อยชา จงทำตนให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น นี่เป็นสิ่งที่เรากำหนดในศาสนานี้ ซึ่งเหมือนขอบฟ้าที่แสงอรุณแห่งปัญญาและโอวาทแห่งสวรรค์กำลังฉายแสง ผู้นำรังเกียจที่สุดในสายตาของพระองค์ได้แก่ผู้ที่ไม่ทำอะไร และขอผู้อื่นกิน จงไว้วางใจในพระองค์ผู้ทรงให้เหตุผลทุกๆ ประการ” – จาก Glad Tidings

พลังงานอันมากมายที่ใช้ในวงการพาณิชย์ในปัจจุบันต้องสูญหายไปเพราะการลบล้างและขัดแย้งในความยุ่งยากและการแข่งขันกันอย่างไรประโยชน์ และสิ่งอื่นๆ อีกที่ทำลายเสียมากกว่านั้น ถ้าทุกคนทำงานและงานทุกชนิดเป็นผลดีแก่มนุษยชาติ ไม่ว่าจะป็นงานด้านสมองหรือกำลังดังที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงดำรัสทุกคนก็จะได้รับสิ่งจำเป็นสำหรับการอนามัย ความสะดวกสบาย และชีวิตอันผาสุกอย่างเพียงพอ จะไม่มีบ้านที่คร่ำคร่าสำหรับคนยากจน ไม่มีการอดตาย ไม่มี ความขาดแคลน ไม่มีทาสแรงงาน ไม่มีงานหนักที่บั่นทอนสุขภาพมนุษย์

หลักปฏิบัติเกี่ยวกับการเงิน

ตามคำสอนของศาสนาบาไฮ ความมั่งมีที่หามาได้โดยสุจริตถูกต้องและได้ใช้ไปด้วยความเหมาะสม เป็นสิ่งที่น่าชมเชย บุคคลที่รับใช้และช่วยเหลือผู้อื่นควรจะได้รับรางวัลอันสมควร พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงกล่าวไว้ “ในศาสนแห่งเครื่องประดับ” ว่า :-

“บาไฮศาสนิกชนต้องตอบแทนสิ่งที่ผู้หนึ่งผู้ใดควรจะได้รับ และต้องเคารพผู้ที่มีความสามารถ... เขาต้องพูดตามความยุติธรรม ต้องรู้จักคุณค่าของประโยชน์”

เกี่ยวกับเรื่องเงินผลประโยชน์นั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงเขียนไว้ใน “คัมภีร์แห่งแสงอันสดใส” ว่า :-

“คนส่วนมากมีความต้องการในเรื่องนี้ ถ้าไม่มีผลประโยชน์ตอบแทน ธุรกิจของการค้าก็จะชะงักงัน ... และผู้ที่ทำให้ยืมเงินก็ไม่มี ดังหลักการของ “Qard-i-kasan” (มีความหมายว่า เงินที่จ่ายให้ล่วงหน้าโดยปราศจากผลประโยชน์หรือดอกเบี้ย จะคืนให้ด้วยความสมัครใจของผู้ยืม) ดังนั้น ด้วยความกรุณาแก่คนรับใช้ของเรา เราได้กำหนดให้มีผลประโยชน์ของเงิน เพื่อให้มีการหมุนเวียนในระหว่างการติดต่อธุรกิจซึ่งนิยมกระทำกันในปัจจุบัน นั่นคือ... การคิดผลประโยชน์หรือดอกเบี้ยพอจะผ่อนปรนให้เป็นไปตามบทบัญญัติและบริสุทธิ... แต่การคิดผลประโยชน์นี้จะต้องเรียกร้องพอประมาณและยุติธรรม ปากกาแห่งเกียรติจะไม่กำหนดข้อนี้ไว้ เรื่องนี้เป็นความรู้มาจากพระพักตร์ของพระองค์ เพื่อให้ความสะดวกแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ เราขอให้ผู้เป็นมิตรของพระผู้เป็นเจ้า จงปฏิบัติด้วยความเป็นธรรมและด้วยการปฏิบัติเช่นนี้ ความกรุณาปราณีของบุคคลผู้เป็นที่รักของพระองค์ และความเมตตาสงสารก็จะเกิดขึ้นแก่กันและกัน

“ผู้รับหน้าที่ในสถาบันแห่งความยุติธรรม จะต้องเป็นผู้ดำเนินการบริหารให้กรณีเหล่านี้ เพื่อที่เขาจะได้ปฏิบัติให้สอดคล้องต้องกับความต้องการอันรีบด่วนของกาลเวลาและด้วยความฉลาดรอบคอบ

ไม่มีทาสแรงงาน

ในพระคัมภีร์อัครดัตส พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงห้ามมิให้มีการเป็นทาส และพระอับดุลบาสาได้ให้อรรถาธิบายว่ามีใช้แต่การเป็นทาสน้ำเงินเท่านั้นที่ขัดกับกฎของพระผู้เป็นเจ้า แต่การเป็นทาสแรงงานก็เป็นสิ่งที่มิชอบด้วย พระองค์ได้กล่าวกับประชาชนอเมริกันในสหรัฐอเมริกา เมื่อ พ.ศ. 2455 ว่า :-

“ในระหว่าง ค.ศ.1860 (พ.ศ. 2403) และ ค.ศ.1865 (พ.ศ. 2408) ท่านได้กระทำการที่มีคุณค่าใหญ่ยิ่ง ท่านได้ยกเลิกทาสน้ำเงิน แต่เดี๋ยวนี้ ท่านจะต้องกระทำการที่ยิ่งใหญ่กว่านั้น ท่านจะต้องเลิกทาสแรงงานเสีย...

“การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ มิใช่กระทำการด้วยการตั้งป้อมของฝ่ายนายทุนต่อสู้กับฝ่ายกรรมกร และมีใช้ฝ่ายกรรมกรต่อสู้กับฝ่ายนายทุน ด้วยความขัดแย้งยุ่งยากต่างๆ แต่จะแก้ได้โดยทำที่ประนีประนอมด้วยความเต็มใจต่อกันทั้งสองฝ่าย เช่นนี้แล้วจะมีสภาพที่ยั่งยืนแท้จริงและยาวนาน...

“ในระหว่างศาสนิกชนบาไฮนั้น ไม่มีการขูดรีด ไม่มีการรับจ้างแล้วได้รับผลไม่เป็นธรรม ไม่มีความมุ่งหมายในการขบถ ไม่มีการกระทำอันเป็นการปฏิวัติเปลี่ยนแปลงขัดแย้งต่อรัฐบาลใดๆ ที่ดำรงอยู่...

“ในอนาคตมนุษย์จะรวบรวมทรัพย์สินความมั่งมั่งจากแรงงานของผู้อื่นมิได้แล้ว จะต้องเฉลี่ยความมั่งมั่งมีกันออกไปด้วยความเต็มใจ เขาจะค่อยๆ ก้าวเข้ามาสู่จุดนี้ทีละน้อยๆ ด้วยความสมัครใจของพวกเขาเองและโดยธรรมชาติ การสงครามและการนองเลือดไม่อาจนำไปสู่ความสำเร็จได้” – จากหนังสือ Star of the West

โดยการปรึกษาหารือและร่วมมือกันฉันมิตร โดยการมีหุ้นส่วนและมีผลประโยชน์ร่วมกันเท่านั้น ที่จะทำให้ทั้งฝ่ายนายทุนและฝ่ายกรรมกรได้รับผลประโยชน์ด้วยกัน การใช้วิธีการรุนแรงคือการหยุดงานของฝ่ายกรรมกร และการเลิกจ้างคนงานของฝ่ายนายจ้าง ล้วนแต่ก่อให้เกิดความเสียหาย และมีเพียงแต่เสียหายแก่กิจการค้าโดยตรงเท่านั้น แต่ยังเสียหายต่อประชาชนส่วนรวมด้วย ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะจัดหาวิธีป้องกันการทำอันป่าเถื่อนเช่นนั้น พระอับดุลบาฮาได้กล่าวที่ตำบล คูบลินในจังหวัดนิวแฮมเชอร์ เมื่อ พ.ศ.2455 ว่า :-

“ข้าพเจ้าใคร่จะบอกให้ท่านทราบ ถึงกฎของพระผู้เป็นเจ้า โดยกฎแห่งสวรรค์ ลูกจ้างมิใช่เพียงแต่จะได้รับค่าจ้างแรงงานเท่านั้น แต่เขาจะต้องมีส่วนร่วมในงานทุกแขนงนั้นด้วย ปัญหาที่รัฐบาลจะเป็นเจ้าของอุตสาหกรรมทั้งปวงเป็นการยากยิ่ง ไม่สามารถจะแก้ไขได้ด้วยการหยุดงานเพื่อค่าแรง รัฐบาลทั้งปวงทั่วโลกจะต้องร่วมมือกันจัดตั้งองค์การขึ้นเพื่อควบคุมปัญหานี้ แล้วเลือกสมาชิกจากสภาผู้แทนราษฎรทั่วโลกและผู้มีเกียรติจากทุกประเทศมาร่วมมือบริหารงาน ปัญหาเหล่านี้จะต้องวางโครงการด้วยความสุขุมรอบคอบและด้วยอำนาจ เพื่อที่ฝ่ายนายทุนจะต้องไม่

ประสบการณ์ขาดทุนย่อยยับกับทั้งฝ่ายกรรมกรก็ไม่ขัดสน เพื่อความเหมาะสมเขาจะต้องตรากฎหมายขึ้น แล้วประกาศต่อสาธารณะว่าสิทธิของคนงานจะได้รับความคุ้มครอง และสิทธิแห่งนายทุนก็จะได้รับการป้องกันด้วยเช่นกัน เมื่อกฎหมายนี้ได้ตราขึ้นแล้วด้วยความเต็มใจของทั้งสองฝ่าย หากยังมีการหยุดงานเกิดขึ้นอีก รัฐบาลของชาติทั้งหลายจะต้องร่วมมือพร้อมเพรียงกันต่อต้านการกระทำนั้น มิฉะนั้นแล้วก็จะเป็นการไปสู่ความหายนะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุโรปความยุ่งยากเดือดร้อนอย่างสาหัสจะอุบัติขึ้น

“ปัญหาข้อนี้เป็นข้อที่จะนำไปสู่ความโลภ บรรดาเจ้าของทรัพย์สิน เจ้าของเหมืองแร่ และเจ้าของโรงงานทั้งหลายจะต้องแบ่งส่วนผลกำไรให้แก่คนงานของตน และแบ่งออกเป็นเปอร์เซ็นต์ได้อย่างยุติธรรม เพื่อที่คนงานจะได้ทุ่มเทความพยายามของเขาให้แก่งานที่เขาทำ” – จากหนังสือ Star of the West

พินัยกรรมและมรดก

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงชี้แจงว่า บุคคลจะต้องมีสิทธิจัดการกับทรัพย์สินของเขาตามความประสงค์ ในขณะที่เขายังมีชีวิตอยู่ และทุก ๆ คนจะต้องทำพินัยกรรมระบุว่าทรัพย์สินนั้น ๆ จะยกให้เป็นกรรมสิทธิ์แก่ผู้ใดหลังจากที่เขาผู้นั้นเสียชีวิตแล้ว ถ้าหากบุคคลเสียชีวิตไปโดยมิได้ทำพินัยกรรมไว้ ทรัพย์สินของเขาทั้งหมดต้องคิดเป็นมูลค่าเพื่อแบ่งให้แก่บุคคล 7 จำพวกที่สมควรได้รับ คือ บุตร ภริยาหรือสามี บิดา มารดา พี่ชาย หรือน้องชาย พี่สาวหรือน้องสาวและครูอาจารย์ ส่วนแบ่งมรดกจะมากน้อยตามลำดับจากบุตรจนถึงอาจารย์ ถ้าบุคคลที่ระบุไว้ตามลำดับนี้ไม่มีตัวตน ส่วนแบ่งกองนั้นจะถูกปัดเข้าเป็นสมบัติของสาธารณะเพื่อใช้ในการช่วยเหลือคนยากจน เด็กกำพร้า สตรีหม้าย และใช้ในกิจการสาธารณะที่เป็นประโยชน์ ถ้าผู้ตายไม่มีผู้รับมรดก มรดกทั้งหมดของเขาก็จะเป็นสมบัติของสาธารณะ

ความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรี

หลักการแห่งสังคมข้อหนึ่ง ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงถือเป็นข้อสำคัญมากก็คือสตรีจะต้องได้รับความเสมอภาคเท่าเทียมบุรุษและมีสิทธิเท่าเทียมกัน มีการศึกษาและโอกาสเท่าเทียมกัน

สิ่งสำคัญที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเชื่อมั่นที่จะปลดปล่อยสตรี คือ การศึกษาสากล เด็กผู้หญิงจะต้องได้รับการศึกษาดีเช่นเดียวกับผู้ชาย โดยแท้แล้ว การศึกษาสำหรับเด็กผู้หญิงสำคัญยิ่งกว่าการศึกษาของเด็กผู้ชายเสียอีก เพราะเมื่อถึงเวลาเด็กผู้หญิงเหล่านี้จะต้องเป็นมารดา และฐานะมารดา เธอจะเป็นครูคน

แรกของเยาวชนรุ่นใหม่ เด็ก ๆ เปรียบเหมือนใบอ่อนและก้านอ่อนของต้นไม้ ถ้ามีการฝึกสอนเริ่มแรกเป็นไปอย่างถูกต้องดีแล้ว เขาก็จะเป็นคนดีเมื่อเติบโตขึ้น แต่ถ้าเริ่มแรกได้รับการฝึกสอนอย่างผิดๆ เมื่อเติบโตขึ้นเขาอาจจะกลายเป็นคนไม่ดีและการฝึกสอนเริ่มแรกในชีวิตเยาว์วัยของเขานี้จะให้ผลแก่ชีวิตของเขาในบั้นปลาย เช่นนี้แล้ว จะเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเพียงใดที่เด็กหญิงจะต้องได้รับการศึกษาอย่างดีและกว้างขวาง

ในระหว่างการเดินทางไปตะวันตก พระอับดุลบาฮามีโอกาสบ่อยครั้ง ในการอธิบายคำสอนของศาสนาบาไฮเกี่ยวกับเรื่องนี้ ณ ที่ประชุมสันนิบาตอิสราเอลแห่งสตรีในกรุงลอนดอน เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ.2466 พระองค์กล่าวว่า :-

“มนุษย์ชาติเปรียบดั่งนกที่มีปีก 2 ข้าง ปีกข้างหนึ่งคือชาย และอีกข้างหนึ่งคือหญิง ถ้าปีกทั้งสองไม่แข็งแรงและทำงานไม่พร้อมกัน นกตัวนั้นก็ไม่สามารถเหิรสู่อากาศได้ตามเจตนารมณ์ของยุคใหม่นี้ ผู้หญิงจะต้องก้าวหน้าและปฏิบัติหน้าที่ทุกอย่างของชีวิต ให้สมบูรณ์เท่าเทียมกับผู้ชาย ผู้หญิงจะต้องอยู่ในระดับเดียวกับผู้ชายและจะมีสิทธิเท่าเทียมกัน

“นักวิทยาศาสตร์บางคนกล่าวว่า มนัสสมองของผู้ชายมีน้ำหนักมากกว่าผู้หญิง และอ้างว่าเป็นข้อพิสูจน์ว่าผู้ชายมีความเป็นเลิศกว่า แต่เมื่อมองดูรอบๆ ตัวเรา เราได้พบว่า ผู้ที่มีศีรษะเล็กๆ และมันสมองหนักเพียงเล็กน้อยเหล่านี้ ได้แสดงความเฉลียวฉลาดยิ่ง และสามารถเข้าใจในสิ่งต่างๆ ได้ง่าย และเราได้เห็นบุคคลที่มีศีรษะใหญ่ มีมันสมองหนัก แต่ก็ยังโง่งมไร้สติปัญญา ฉะนั้น มาตราวัดน้ำหนักของสมองนี้จึงมิใช่เป็นวิธีแท้จริงในการวัดสติปัญญาและความเป็นเลิศ

“เมื่อผู้ชายได้ยกข้ออ้างข้อสอง ในเรื่องความเป็นเลิศของเขา โดยกล่าวยืนยันว่า ผู้หญิงไม่เคยบรรลุความสำเร็จมากเท่ากับผู้ชาย ข้อพิสูจน์อันนี้เป็นข้อกล่าวที่ไม่ถูกต้องเพราะผิดจากความ เป็นจริงของประวัติ ศาสตร์ ถ้าผู้ชายเหล่านี้ได้รู้ประวัติศาสตร์อย่างแจ่มแจ้งแล้ว เขาจะรู้ว่า มีสตรีมากมายได้เคยกระทำสิ่งสำคัญยิ่งใหญ่มาแล้วในอดีต และปัจจุบันก็มีสตรีมากมายที่กำลังปฏิบัติ กิจสำคัญอยู่”

พระอับดุลบาฮา กล่าวต่อไปถึงความสำเร็จของซีโนเบียและสตรีสำคัญอื่นๆ ในอดีต แล้วจบลงด้วย คำสรรเสริญมาเรีย แมคดาเลน ผู้ปราศจากความลึงเลสงสัยผู้มีศรัทธามั่นคงในขณะที่สาวกของพระเยซูมีความเคลือบแคลงในพระองค์ พระอับดุลบาฮา กล่าวต่อไปว่า :-

“ท่ามกลางสตรีในยุคเรานี้ โกระโตร์ส เอน ธิดาของปราชญ์แห่งอิสลามในสมัยที่พระบ็อบทรงปรากฏ เธอผู้นี้ได้แสดงความกล้าหาญและอำนาจอันยิ่งใหญ่ อันผู้ใดได้ยินเรื่องราวของเธอแล้วจะต้องอัศจรรย์ใจ เธอได้ละทิ้งผ้าคลุมหน้าอันเป็นประเพณีตักต้อบรรพ์ของสตรีอิหร่าน และแม้ว่าการพูดกับชายจะถือว่าเป็นการไม่สุภาพก็ตาม สตรีผู้กล้าหาญผู้นี้ก็ยังคงโต้แย้งกับบรรดาปราชญ์และผู้คงแก่เรียนและในการโต้เถียงทุกครั้ง เธอได้ทำให้ บรรดานักปราชญ์เหล่านั้นต้องจำนนรัฐบาลอิหร่านได้จำคุกเธอ เธอถูกขว้างปาด้วยก้อนหินตามถนนหนทาง ถูกสาปแช่งและขับไล่ ถูกเนรเทศจากเมืองหนึ่งไปยังเมืองต่อๆ ไป ถูกขู่เข็ญคุกคามเพื่อจะเอาชีวิต แต่เธอก็มิได้เลิกล้มความตั้งใจที่จะต่อสู้เพื่ออิสรภาพของพี่น้องสตรี เธอได้ทนต่อความทุกข์ทรมาน และรับความยุติธรรมด้วยความกล้าหาญอันยอดเยี่ยม แม้เธอจะถูกคุมขังอยู่ เธอก็ยังทำให้บุคคลอื่นๆ เลื่อมใสในพระบ็อบมากขึ้น เธอได้กล่าวกับเสนาบดีอิหร่านผู้หนึ่งซึ่งเธอถูกจำคุกอยู่ในบ้านของเขาว่า “ท่านจะฆ่าฉันเสียเมื่อใดก็ได้ แต่ท่านไม่สามารถจะหยุดยั้งการปลดปล่อยสตรีให้เป็นอิสระได้หรอก” และในที่สุด อวสานแห่งชีวิตอันเศร้าโศกของเธอก็มาถึง เขาแบกเธอเข้าไปในสวนและรัดคอเธอจนตายอย่างไรก็ตาม เธอก็ยังสวมเสื้อผ้าชุดสวย ประหนึ่งว่า เธอกำลังจะไปร่วมงานมงคลวิวาห์ เธอได้ละชีวิตด้วยจิตใจผ่องแผ้วและกล้าหาญ ยังความตื่นตะลึงและสยดสยองให้แก่ผู้ที่ได้พบเห็นเธอมาก เธอได้เป็นวีรสตรีผู้ยิ่งใหญ่โดยแท้ ปัจจุบันนี้ ในประเทศอิหร่านมีสตรีบาไฮศาสนิกชนจำนวนมาก ได้แสดงความกล้าหาญอย่างมีย่นย่อต่อสิ่งใด และมีความเข้าใจหลักแหลมลึกซึ้ง พวกเธอล้วนปราศรัยอย่างคล่องแคล่วต่อหน้ามหาชน

“ผู้หญิงจักต้องก้าวไปข้างหน้า เธอจักต้องแผ่ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ วรรณคดี ประวัติศาสตร์เพื่อความสมบูรณ์ของมนุษยชาติ มิช้า พวกเธอจะได้รับสิทธิเสรี ผู้ชายจะได้เห็นผู้หญิงมีความตั้งใจจริง มีความภาคภูมิใจทำให้บ้านเมืองและชีวิตการเมืองดีขึ้น ชัดขวางการสงคราม เรียกร้องสิทธิ การออกเสียงเลือกตั้งและโอกาสเท่าเทียมผู้ชาย ข้าพเจ้าหวังที่จะได้เห็นท่านก้าวหน้าทุกๆ ด้านของชีวิตและแล้วท่านจะได้สวมมงกุฎแห่งเกียรตินิรันดร์”

สตรีและยุคใหม่

เมื่อบุคคลทั้งปวงได้พิจารณาทัศนคติของสตรี และอนุญาตให้สตรีแสดงเจตน์จำนงในด้านการสังคม ก็เป็นที่หวังได้ว่าจะมีความก้าวหน้าอย่างมากมายในกรณีต่างๆ ที่เคยถูกละเลยเพิกเฉยอย่างน่าหนักใจภายใต้

อำนาจการปกครองบริหารงานอันคร่ำครึของผู้ชาย เช่น การอนาถมัย การไม่เสพของมีนเมา สันติภาพและคุณค่าของชีวิตส่วนบุคคล การทำให้เรื่องเหล่านี้ดีขึ้นและเกิดผลดีอย่างมหาศาล พระอับดุลบาฮากล่าวว่ :-

“โลกในสมัยอดีตได้ถูกปกครองด้วยกำลังอำนาจ และผู้ชายได้ปกครองผู้หญิงโดยอ้างเหตุผลว่า ตนเป็นฝ่ายมีกำลังมากกว่า และใช้กำลังอำนาจข่มเหงทั้งด้านกำลังกายและจิตใจ แต่ปัจจุบันเหตุการณ์กำลังเปลี่ยนแปลง เช่น การมีอำนาจและการบังคับกำลังจะสลายตัวไป ความตื่นตัวทางจิตใจ จิตสำนึก คุณธรรมแห่งความรักและบริการ ด้วยสตรีที่มีความเข้มแข็งกำลังจะมีอำนาจสูงขึ้น ฉะนั้น ยุคใหม่นี้จะเป็นยุคที่ความคิดเห็นของผู้ชายน้อยลง และความคิดเห็นของสตรีเข้าแทรกซึมอยู่ทุก ๆ แห่ง หรือจะพูดให้ถูกต้องก็คือนับแต่บัดนี้ จะเป็นยุคที่มีอารยธรรมของบุรุษและสตรีเท่าเทียมกัน” – จากหนังสือ Star of the West

งดเว้นวิธีการรุนแรง

ในการที่จะให้ได้มาซึ่งอิสรภาพของสตรี เช่นเดียวกับกรณีอื่นๆ พระบาฮาอุลลาห์ทรงแนะนำศาสนิกชนของพระองค์ให้งดเว้นวิธีการปฏิบัติการอันรุนแรง สตรีศาสนิกชนบาไฮในอิหร่าน อียิปต์ ซีเรีย ได้แสดงตัวอย่างอันดียิ่งในการเปลี่ยนสังคมใหม่ ในประเทศเหล่านี้ เป็นประเพณีสำหรับสตรีชาวมุสลิม เมื่อออกไปนอกบ้านจะต้องใช้ผ้าคลุมหน้า พระบ็อบทรงกล่าวว่า ในยุคใหม่ที่ประสิทธิ์ประสาทให้สตรีจะพ้นสภาพอันน่าเบื่อนี้ แต่พระบาฮาอุลลาห์ทรงแนะนำศาสนิกชนของพระองค์ว่า ในที่ๆ ไม่มีปัญหาอันสำคัญทางด้านจิตใจเกี่ยวข้องอยู่ด้วยแล้ว ให้บรรดาบาไฮปฏิบัติไปตามประเพณีที่เป็นอยู่จนกระทั่งประชาชนมีความเข้าใจแจ่มแจ้ง ดีกว่าที่จะกล่าวร้ายชนบประเพณีที่พวกเขากำลังดำรงอยู่ และก่อให้เกิดการต่อต้านขึ้นโดยไม่จำเป็น ฉะนั้นสตรีบาไฮศาสนิกชนแม้จะรู้ว่าสำหรับผู้ที่เขาใจดีนั้น ประเพณีการคลุมหน้าอันล้าสมัยเป็นสิ่งไม่จำเป็นและไม่สะดวกก็ตาม แต่พวกเขาก็ยังคงปฏิบัติไปตามประเพณีอันไม่สะดวกนั้น มากกว่าที่จะก่อให้เกิดพายุแห่งความเกลียดชังของพวกคลั่งศาสนา และเกิดการต่อต้านขัดแย้งอย่างขมขื่นขึ้นอันเนื่องมาจากที่พวกเขาจะละเลิกคลุมหน้าเวลาออกนอกบ้านเสีย การกระทำไปตามประเพณีอย่างนี้มีใช้เกิดจากความกลัว แต่ด้วยความเชื่อมั่นในอำนาจแห่งการศึกษาและผลของศาสนาที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และให้ชีวิตแก่จิตวิญญาณ บาไฮศาสนิกชนในประเทศเหล่านี้จึงได้ทุ่มเททั้งกำลังใจและกายเพื่อให้การศึกษาแก่บุตรหลานของเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แก่เด็กผู้หญิงและเขาต่างทุ่มเทเพื่อเผยแพร่อุดมคติบาไฮ เขารู้ว่าในขณะที่ชีวิตใหม่ทางธรรมเติบโต และแพร่ไปในหมู่ประชากร ประเพณีเก่าแก่ล้าสมัยและอคติทั้งหลายจะ

ค่อยๆ หมดสั้นไปตามธรรมชาติอย่างเน่นอนที่เดียว เสมือนกลีบเลี้ยงของดอกไม้ตูมร่วงหล่นลงเมื่อดอกไม้
นั้นได้ขยายบานในเวลาอาทิตย์ฉายแสง

การศึกษา

การศึกษาคือเป็นการสอนและนำทางมนุษย์ เป็นทั้งสิ่งฝึกสอนเพื่อทำให้ความสามารถเจริญขึ้น
การศึกษาเป็นจุดหมายอันสุดยอดของศาสดาทั้งปวงนับตั้งแต่โลกเริ่มต้นมาทีเดียว และในคำสอนของศาสนา
บาไฮนี้ ได้ประกาศไว้อย่างชัดเจนถึงความสำคัญขั้นต้นและการศึกษาคือไม่มีขอบเขต ครูเป็นส่วนประกอบ
ที่มีอำนาจมากในการให้อารธรรม และงานของครูเป็นงานสูงส่ง การศึกษาได้เริ่มต้นตั้งแต่เด็กยังอยู่ในครรภ์
มารดา และไม่รู้จบตรานเท่าชีวิตของบุคคล เป็นความจำเป็นตลอดเวลาแห่งการดำรงชีวิตอยู่อย่างถูกต้อง
และเป็นรากฐานของชีวิตบุคคลและประโยชน์แห่งสังคม เมื่อการศึกษาในทางที่ถูกต้องได้ใช้กันทั่วไปแล้ว
มนุษยชาติก็จะเปลี่ยนแปลงไปและโลกก็จะกลายเป็นดินแดนสวรรค์

ปัจจุบันนี้ จะหาผู้ที่ได้รับการศึกษาได้อย่างแท้จริงได้ยากยิ่งเพราะเกือบทุกคนมีอคติผิดๆ มีความ
เข้าใจไม่ถูกต้องและมีนิสัยไม่ดีงามด้วยการอบรมมาแต่เยาว์ จะมีสักกี่คนที่ได้รับการสั่งสอนมาแต่วัยเด็กให้
รู้จักรักพระเจ้าเป็นเจ้าด้วยหัวใจและอุทิศชีวิตให้แก่พระองค์ จะมีสักกี่คนที่เชื่อว่าการรับใช้เพื่อนมนุษย์เป็น
จุดหมายอันสูงสุดแห่งชีวิต จะทำให้อำนาจของเขาก้าวหน้าเพื่อให้เป็นประโยชน์อย่างใหญ่หลวงแก่คนทั้ง
ปวง แน่ทีเดียว สิ่งเหล่านี้เป็นธาตุอันสำคัญของการศึกษาที่ดีงาม เพียงการสอนให้จดจำเลขคณิต ไวยากรณ์
ภูมิศาสตร์ ภาษา และอื่นๆ นั้นให้ผลแต่เพียงความจำ มิใช่กระทำให้บุคคลเป็นคนดีและมีประโยชน์ได้

พระบาฮาอูลลาห์ทรงกล่าวว่า จะต้องมีการศึกษาทั่วไปทรงบัญญัติไว้ว่า :-

“กำหนดให้บิดาทุกคนให้การศึกษาแก่บุตรธิดา ทั้งอ่านและเขียน รวมทั้งสิ่งที่มีอยู่ในพระ
คัมภีร์ด้วย ผู้ละเลยเพิกเฉยต่อคำสั่งนี้(ในเรื่องนี้) ถ้าหากเป็นผู้มีฐานะดี ก็ให้เป็นหน้าที่ของฝ่าย
จัดการทรัพย์สินของสถาบันแห่งความยุติธรรมจะจัดการแบ่งส่วนทรัพย์สินของผู้เป็นบิดามาให้
เพียงพอเพื่อการศึกษาของผู้เป็นบุตรของเขาในกรณีที่บิดามารดาของเด็กไม่สามารถให้การศึกษา
บุตรของตนได้ สถาบันแห่งความยุติธรรมจักต้องรับภาระนั้นเราได้กำหนดให้มีสถาบันแห่งความ
ยุติธรรม ขึ้นเพื่อเป็นที่พึ่งแก่ผู้ยากจนขัดสนโดยแท้

“เขาผู้ซึ่งให้การศึกษาแก่บุตรหรือเด็กอื่นๆ ก็ดี ก็เท่ากับเขาได้ให้การศึกษาแก่บุตรของเรา”

— จาก สาส์นแห่งแสงอันสดใส

“ชายหรือหญิงก็ตามจะต้องฝากรายได้ส่วนที่หาได้ ไม่ว่าโดยการค้า การกสิกรรม หรือกิจกรรมใดๆ ก็ตาม ไว้แก่บุคคลที่ควรไว้วางใจได้ เพื่อใช้จ่ายในการศึกษาและการสอนเยาวชน เงินที่ฝากไว้นี้จะต้องใช้ให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาของเยาวชน ภายใต้การแนะนำของคณะมนตรี (หรือกรรมการ) ของสถาบันแห่งความยุติธรรม” – จากศาสนถึงประชาชนทั่วโลก

ความสามารถของบุคคลย่อมแตกต่างกัน

ในทัศนะของศาสนาบาไฮนิสัยใจคอของเด็กมิใช่จะเหมือนกับขี้ผึ้งอันอาจจะปั้นให้เป็นรูปต่างๆ ได้ตามความตั้งใจของผู้เป็นครู เด็กแต่ละคนตั้งแต่เริ่มแรกเกิดมา ก็มีอุปนิสัยใจคอที่พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานให้มา และมีความเป็นตัวของตัวเองซึ่งสามารถจะปรับปรุงให้มีคุณค่าได้ก็แต่โดยพิเศษเท่านั้นและวิธีนั้นแต่ละวิธีก็แตกต่างกัน บุคคล 2 คนมีความสามารถและความฉลาดไม่เหมือนกันอย่างแน่แท้ และครูที่แท้จริงก็จะไม่พยายามบังคับนิสัยของคน 2 คน ให้เป็นแบบเดียวกัน โดยความจริงแล้ว เขาจะไม่บังคับบุคคลใดให้อยู่ในแบบอันผิดกับนิสัยใจคอของผู้นั้นเลย เขาจะดูแลเอาใจใส่ความสามารถ ที่จะเจริญเติบโตของเยาวชนนี้ ยิ่งกว่า ทั้งสนับสนุนและคอยปกป้องพวกเขา ให้ความช่วยเหลือตามที่ผู้นั้นต้องการ งานของผู้เป็นครูก็เช่นเดียวกับงานของชาวสวนที่ดูแลเอาใจใส่ในพฤษชาติต่างๆ พืชบางชนิดก็ชอบแสงอาทิตย์ บางชนิดชอบร่มเงา บางชนิดชอบอยู่ริมน้ำ บางชนิดชอบอยู่บนโขดเขา บางชนิดก็งอกงามในที่ดินปนทราย และบางชนิดก็ขึ้นในที่ดินเหนียว แต่ละอย่างจะต้องมีสิ่งที่มันต้องการ จัดสรรให้แก่มัน มิฉะนั้นแล้ว จะมีความสมบูรณ์ไม่ได้ พระอับดุลบาฮากล่าวว่ :-

“ศาสนทูตทั้งหลายล้วนทรงทราบดีว่า การศึกษาให้ผลอย่างใหญ่หลวงแก่มวลมนุษย์ แต่ท่านกล่าวว่าจิตใจและความเข้าใจของมนุษย์แตกต่างกันแต่กำเนิด เราจะได้พบว่าเด็กในวัยเดียวกันเกิดวันเดียวกัน และเชื้อชาติเดียวกัน จากบ้านแห่งเดียวกัน และภายใต้การอบรมของครูคนเดียวกัน ก็ยังแตกต่างกันทั้งจิตใจและความนึกคิด เปลือกหอยนั้นแม้จะขัดเกลาสักเพียงใด ก็ไม่อาจจะกลับกลายเป็นไข่มุกอันสุกสกาบได้ นิลดำก็ไม่อาจกลับเป็นเพชร แม้โดยการฝึกสอนและเจริญเติบโตอย่างไรต้นตะบองเพชรก็ไม่สามารถจะกลายเป็นต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ไปได้ นี่กล่าวได้ว่า การอบรมมิได้เปลี่ยนนิสัยส่วนลึกแห่งแก่นแท้ของมนุษย์ แต่มันทำให้บังเกิดผลอย่างน่าอัศจรรย์ ด้วยอำนาจอันประสิทธิผลนี้ สิ่งที่แฝงอยู่ข้างใน เช่น คุณธรรมและความสามารถที่จะปรากฏออกมา” – จากศาสนของพระอับดุลบาฮา

การอบรมนิสัย

สิ่งสำคัญอย่างยอดเยี่ยมในการศึกษาก็คือ การอบรมนิสัยในเรื่องนี้นิสัยของบิดามารดาของเด็ก ครู และมิตรสหายที่คบหากันอย่างสนิทก็เป็นส่วนประกอบสำคัญยิ่งอีกด้วย

บรรดาศาสตราจารย์ของพระผู้เป็นเจ้าล้วนเป็นบรมครูและเด็ก ๆ ควรจะได้เรียนรู้ถึงคำสั่งสอน และชีวประวัติของบรรดาท่านเหล่านั้นเสียตั้งแต่เขาเริ่มศึกษาได้ สิ่งสำคัญโดยเฉพาะก็คือพระโอวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ บรมศาสดาผู้สูงสุด ผู้วางหลักการขั้นรากฐานแห่งอารยธรรมในอนาคต พระองค์ทรงกล่าวว่า :-

“จงสอนบุตรหลานของท่านถึงสิ่งที่ปากกาแห่งพระเกียรติได้เขียนไว้ จงสอนเขาถึงสิ่งที่สวรรค์แห่งความยิ่งใหญ่และอำนาจได้ประทานให้ ให้เขาจดจำคำสั่งสอนของพระผู้ทรงเมตตา และสวดข้อความนั้นด้วยเสียงอันไพเราะในมาซริกุลอัศคา (สถานสักการะแห่งศาสนาบาไฮ)” – จากหนังสือ Star of the West

ศิลปศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และหัตถกรรม

การฝึกอบรมในด้านศิลปศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หัตถกรรม และงานอาชีพที่มีประโยชน์อื่น ๆ ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศทรงกล่าวไว้ว่า :-

“ความรู้เป็นเสมือนปีกที่ทำให้มนุษย์ดำรงอยู่ และเปรียบประดุจบันไดขึ้นไปสู่ที่สูง เป็นหน้าที่ของทุก ๆ คนที่จะต้องแสวงหาความรู้ แต่ต้องเป็นความรู้ที่ให้ประโยชน์แก่มนุษย์ทั่วโลก มิใช่ความรู้ที่ไร้แต่ความจืดจางโดยมิได้ทำให้เกิดประโยชน์แต่อย่างใด ผู้รู้วิทยาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ต่างย่อมมีสิทธิพิเศษในระหว่างมนุษย์ทั้งโลก จริยที่เดียวที่ควรพึงปฏิบัติอันแท้จริงของมนุษย์ก็คือความรู้ของเขา ความรู้เป็นวิถีแห่งเกียรติ ความมั่งคั่งสมบูรณ์ ความปิติ ความสุขและความยินดี” – จาก สารานุกรมแห่งแสงสว่าง

การปฏิบัติต่ออาชญากร

ในการกล่าวปราศรัยถึงวิธีการปฏิบัติอันถูกต้องต่ออาชญากร พระอับดุลบาฮากล่าวไว้ว่า -

“สิ่งจำเป็นอย่างยิ่งยวดก็คือ ประชาชนจะต้องได้รับการศึกษาให้รู้จักหลีกเลี่ยงการกระทำผิดที่เขาอาจจะกระทำลงไปได้ เพื่อเขาจะได้คิดว่าอาชญากรรมก็คือการทำโทษ เป็นการลงโทษและทรมานอย่างร้ายแรงที่สุด เช่นนี้ก็จะไม่มีอาชญากรรมที่ต้องลงโทษเกิดขึ้นได้

“ถ้าคนใดคนหนึ่งกดขี่อีกคนหนึ่ง กระทำให้เขาบาดเจ็บและปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมต่อเขา แล้วผู้ถูกกระทำก็กระทำตอบเป็นการแก้แค้น เช่นนี้ เป็นสิ่งที่น่าตำหนิถ้าหากอัครกระทำให้เซดได้รับความอับอายขายหน้า เซดก็หามีสติที่จะทำเช่นนั้นบ้างต่ออัครไม่ ถ้าเซดกระทำ ก็เป็นการแก้แค้น และจะต้องได้รับการตำหนิเตียน มิใช่เช่นนั้นเขาจะต้องตอบแทนความชั่วด้วยความดี และมีเพียงแต่จะให้ภัยเท่านั้น ถ้าหากเป็นไปได้ เขาควรจะช่วยเหลือผู้กดขี่นั้นเสียด้วย พฤติกรรมเช่นนี้ นับเป็นสิ่งที่มีความหมายของมนุษย์ เขาจะได้ประโยชน์อย่างไรเล่าจากการแก้แค้นตอบแทนนั้น การกระทำและการตอบโต้นั้นก็มีความเท่ากันก็เมื่อการปฏิบัติของฝ่ายหนึ่งเป็นสิ่งที่น่าตำหนิ การปฏิบัติทั้งสองอย่างนั้นก็เช่นเดียวกัน เพียงแต่แตกต่างกันที่ คนหนึ่งได้กระทำก่อน และอีกคนหนึ่งกระทำภายหลังเท่านั้น

“และสังคมมีสิทธิในการป้องกัน และคุ้มครองประชาคม ยิ่งกว่านั้น สังคมมิได้มีความเกลียดชัง หรือมีความรู้สำนึกเป็นปฏิปักษ์ต่อผู้กระทำผิดฆาตกรรม การจำคุกหรือลงโทษอย่างอื่นต่อบุคคลที่กระทำผิดเช่นนี้ก็เพียงเพื่อจะปกป้อง และให้ความปลอดภัยแก่ผู้อื่น

“ฉะนั้น เมื่อพระคริสต์ทรงตรัสว่า ถ้าผู้ใดตบแก้มขวาของท่าน ให้หันแก้มซ้ายให้เขาด้วย นี่ก็เพื่อสอนมิให้มนุษย์แก้แค้นตอบแทนกัน พระองค์มิได้หมายความว่า ถ้าสุนัขป่าเข้าไปในฝูงแกะและต้องการจะทำลายแกะแล้ว สุนัขป่าก็ได้รับการสนับสนุนให้กระทำเช่นนั้น หามิได้ ถ้าพระคริสต์ได้ทรงทราบว่ สุนัขป่าจะเข้ามาทำร้ายแกะ แนนอนทีเดียว พระองค์จะต้องป้องกัน...

“การดำรงอยู่ของประชาคมนั้นขึ้นอยู่กับความยุติธรรม ดังนั้น เมื่อพระคริสต์หมายถึงคำว่า ภัยและยกโทษ พระองค์มิได้หมายถึงเรื่องชาติต่างๆ บุกรุกโจมตีท่าน เผาบ้านเรือนของท่าน ปล้นสะดมทรัพย์สินของท่าน ทำร้ายภรรยา บุตร ญาติพี่น้องและเกียรติยศของท่าน แล้วท่านจะต้องยินยอมอยู่ใต้อำนาจของข้าศึกที่กดขี่ทารุณเหล่านั้น และยินยอมให้พวกเขากระทำการป่าเถื่อนและข่มเหงท่าน มิใช่เช่นนั้น พระดำรัสของพระคริสต์ได้กล่าวถึงความประพฤติของบุคคลที่กระทำต่อกันเป็นส่วนตัว ถ้าคนหนึ่งทำร้ายอีกคนหนึ่งผู้ถูกทำร้ายควรจะให้ภัยแก่ผู้ทำร้ายตน แต่สังคมจะต้องให้ความคุ้มครองสิทธิของมนุษย์ สิ่งหนึ่งยังคงเป็นที่กล่าวกันว่า สังคมต้องอยู่อยู่กับการสร้างกฎหมายแห่งคดีอาชญากรรมทั้งกลางวันและกลางคืน และเตรียมทั้งจัดเครื่องมือและวิธีการลงโทษผู้กระทำผิด เขาสร้างคุกตารางโซ่ตรวนและเครื่องจองจำ ทั้งจัดสถานที่เนรเทศตลอดจนการทรมานด้วยวิธีต่างๆ โดยคิดว่า วิจารณ์เหล่านี้จะแก้ไขอาชญากรรมได้ แท้จริงแล้ว เขาได้ทำลายศีลธรรมและอุปนิสัยของมนุษย์ให้เสียไป ตรงกันข้าม สังคมควรจะพยายามอย่างยิ่งยวดใน

อันที่จะให้การศึกษาแก่มนุษย์ เพื่อให้เขาก้าวหน้ายิ่งขึ้นทั้งทางวิชาการและความรู้ เพื่อให้ได้มาซึ่ง
คุณธรรมและศีลธรรมอันดี และเพื่อหลีกเลี่ยงความชั่วทั้งหมด เพื่อให้อาชญากรรมทั้งหลายจะได้ไม่
อุบัติขึ้น” – จากหนังสือ Some answered Questions

อิทธิพลของหนังสือพิมพ์

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงตระหนักถึงความสำคัญของหนังสือพิมพ์ว่าเป็นสิ่งที่ให้ความรู้ให้การศึกษาแก่
ประชาชนเมื่อนำไปอย่างถูกทางก็เป็นพลังแห่งอารยธรรมอย่างหนึ่งดังที่ทรงเขียนไว้ว่า :-

“ในยุคนี้ ความลับของโลกได้ถูกเปิดเผยออก และสามารถจะมองเห็นได้ และหนังสือพิมพ์ที่
เสนอข่าวอย่างรวดเร็วนั้นก็เหมือนกระจกเงาของโลกจริงๆ หนังสือพิมพ์แสดงให้เห็นการกระทำ
และการปฏิบัติของโลกต่างๆ ทั้งแสดงให้เห็นและทำให้ชาวโลกได้ยินได้รู้จัก หนังสือพิมพ์เป็น
ประตูกระจกเงาซึ่งได้ยิน ได้เห็น และพูดได้ หนังสือพิมพ์เป็นปรากฏการณ์อันเลิศและเป็นสิ่ง
วิเศษอย่างหนึ่ง

“แต่เป็นการจำเป็นที่นักเขียน และบรรณาธิการจะต้องปราศจากอคติแห่งความเห็นแก่ตัว
และความปรารถนา เขาจะต้องมีความยุติธรรมและมีความเป็นธรรม เขาจักต้องสอบสวนค้นคว้า
เรื่องราวทั้งหลายให้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้เพื่อให้ข่าวที่เป็นความจริง และเขียนตามความ
จริงนั้นเมื่อผู้ที่อยู่ในตำแหน่งสูงกว่าในทางที่ดีและมีความสัตย์จริงก็เป็นเสมือนดังดวงอาทิตย์ไพล่ขึ้น
จากขอบฟ้าแห่งสวรรค์ของความรู้ – จาก สาส์นแห่งเคื่องประดับ”

บทที่ 10

ทางไปสู่สันติสุข

“ในยุคนี้ ผู้รับใช้ผู้นี้ได้มาเพื่อกระทำให้โลกมีชีวิตใหม่อย่างแน่แท้ทีเดียว และเพื่อทำให้มวลมนุษย์ ที่อยู่บนพื้นโลกนี้สามัคคีกัน สิ่งที่พระเจ้าเป็นเจ้าประสงค์ จะบรรลุลผล และท่านจะได้เห็นว่าโลกเป็นดุจสวรรค์แห่งอับฮา (เกียรติคุณอันสูงสุด)” – พระบาฮาอูลลาห์ ในศาสน์ถึงรอฮิส

ความสามัคคีปรองดองหรือการแตกแยก

ระหว่างศตวรรษที่แล้ว บรรดานักวิทยาศาสตร์ได้ทุ่มเทความพยายามอย่างใหญ่หลวงในการศึกษาให้รู้ถึงการต่อสู้เพื่อดำรงชีวิตของสัตว์และพืช และท่ามกลางความมืดมนแห่งชีวิตสังคม มนุษย์จำนวนไม่น้อยหันไปยึดถือหลักที่ได้ค้นพบในโลกของธรรมชาติที่ต่ำกว่า ฉะนั้น พวกเขาจึงยึดถือเอาการแข่งขันชิงดีและการต่อสู้กันว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต ถือการเข่นฆ่าผู้อ่อนแออย่างไร้ความปราณี ว่าเป็นการถูกต้อง หรือเป็นการจำเป็นในการทำให้มนุษย์มีสภาพดีขึ้น ตรงกันข้าม พระบาฮาอูลลาห์ทรงสอนว่า ถ้าเราต้องการจะมีสภาพก้าวหน้าดียิ่งขึ้นเราจะต้องมองไปสู่เบื้องหน้าและเบื้องบนไม่ใช่เบื้องหลัง และจะต้องยึดถือองค์พระศาสดาเป็นผู้นำทางไม่ใช่เอาแบบอย่างของสัตว์ หลักการแห่งความสามัคคี ความปรองดอง และความสมเพชเวทนาซึ่งบรรดาศาสดาได้ทรงสอนไว้่นั้นเป็นแนวคิดที่ตรงกันข้ามกับแนวทางของสัตว์ที่ต่อสู้เพื่อป้องกันชีวิต และเราจะต้องเลือกเอาอย่างหนึ่งอย่างใด พระอับดุลบาฮากล่าวไว้ว่า :-

“ในโลกธรรมชาติ สิ่งสำคัญก็คือการต่อสู้เพื่อการดำรงอยู่ ซึ่งผลของมันก็คือผู้เข้มแข็งที่สุดเป็นผู้รอดชีวิตอยู่ได้ หลักที่ผู้เข้มแข็งจะดำรงอยู่ได้เป็นต้นเหตุแห่งความยุ่งยากทั้งหลาย เป็นต้นเหตุแห่งสงครามและความเดือดร้อน เป็นต้นเหตุแห่งความเกลียดชังและเป็นปฏิปักษ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน ในโลกธรรมชาติมีการกดขี่ข่มเหง ความอวดดี การรุกราน การหยิ่งยโส การแย่งชิงสิทธิของผู้อื่น และสิ่งอื่นๆ ที่น่าตำหนิอันล้วนเป็นข้อบกพร่องของสัตว์ ฉะนั้นถ้าหากว่าหลักแห่งธรรมชาติเป็นหลักแรกระหว่างปวงมนุษย์แล้ว มนุษย์ก็จะประสบความสำเร็จและความมั่งคั่งสมบูรณ์มิได้ ธรรมชาติชอบสงคราม ชอบการกระหายเลือด ชอบการกดขี่ข่มเหง เพราะธรรมชาติไม่รู้จักพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงอำนาจ ด้วยเหตุนี้ลักษณะอันโหดร้ายป่าเถื่อนจึงเป็นลักษณะของสัตว์

“ฉะนั้น ด้วยความรักอันยิ่งใหญ่และเมตตาปราณี พระผู้เป็นนายแห่งมนุษยชาติจึงทำให้บังเกิดมีองค์ศาสดาปรากฏมา และให้พระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ เพื่อมนุษย์จะได้หลุดพ้นจากความชั่ว

ร้ายของธรรมชาติ และจากควมมีตมแห่งความโง่โดยการสอนซึ่งมาจากสวรรค์ เขาจะมั่นคงอยู่ ด้วยคุณธรรมและคุณงามความดีอันเลิศ และกลับกลายเป็นเสมือนอรุณแห่งอารมณ์อันเมตตาปราณี...

“น่าอนาถแท้ นับไม่ถ้วนที่ชาติต่าง ๆ ยังคงมีอคติที่โง่เขลา คิดถึงความแตกต่างที่ผิดธรรมชาติและใช้หลักการที่ขัดแย้งกันกับชาติอื่น ๆ เป็นต้นเหตุให้ก้าวหน้าไปได้อย่างล่าช้า การถอยหลังนี้มาจากความจริงที่ว่าหลักการแห่งอารยธรรมที่พระผู้เป็นเจ้ากำหนดไว้ให้ถูกทอดทิ้ง และคำสอนขององค์พระศาสดาทิ้งหลายก็ถูกลืมเลือน” – จากหนังสือ Star of the West

สันติภาพอันยิ่งใหญ่

ทุกยุคทุกสมัย องค์ศาสดาท้งปวงได้ทรงทำนายล่วงหน้าไว้ถึงยุคแห่ง “บนแผ่นดินโลกจะมีความสุขสงบท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวง” ดังที่เราได้ประจักษ์แล้วว่า พระบาฮาอูลลาห์ทรงยืนยันคำทำนายเหล่านี้ด้วยวาจาอย่างเบิกบานและมั่นคง ทรงประกาศว่า คำทำนายขององค์ศาสดาท้งปวงใกล้จะบรรลุถึงซึ่งความเป็นจริงแล้ว พระอับดุลบาฮาได้กล่าวว่า :-

“ในยุคอนวิเศษนี้ โลกจะเปลี่ยนแปลงไป และมนุษย์ก็จะประสบสันติสุขและความมั่งคั่ง ความขัดแย้ง การวิวาท และการพิฆาตฆ่าฟันจะหมดสิ้นไป การปรองดองสามัคคีและความสัตย์จริงเข้ามาแทนที่ ความรักและไมตรีจิตจะปรากฏในระหว่างมนุษย์ทุกชาติ ทุกภาษาและทุกประเทศ ความร่วมมือและความสามัคคีก็จะเกิดขึ้น และในที่สุดก็จะขจัดสงครามไปได้โดยเด็ดขาด...สันติภาพทั่วสากลโลกจะทางกระโจมลงบนพื้นแผ่นดิน และต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์แห่งชีวิตก็จะแผ่กิ่งก้านสาขาออกไปซึ่งร่มเงาของมันจะปกคลุมทั่วทั้งตะวันตกและตะวันออก ไม่ว่าผู้เข้มแข็งหรือผู้อ่อนแอ คนจากจนหรือคนร่ำรวย นิกรายที่เป็นปฏิปักษ์กันหรือชาติที่เป็นศัตรูต่อกัน ซึ่งเปรียบเสมือนหมาป่าและลูกแกะ เสือและลูกแพะ สิงโตและลูกวัว ต่างก็จะปฏิบัติต่อกันด้วยความรัก ด้วยไมตรีจิตมิตรภาพด้วยความชอบธรรมและยุติธรรม โลกจะเต็มไปด้วยวิทยาศาสตร์ จะรู้ความจริงแห่งความลึกลับต่าง ๆ ที่มีในโลก และความรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า” – จากหนังสือ Some Answered questions

อคติทางศาสนา

เพื่อที่จะมองเห็นอย่างชัดแจ้งว่า สันติสุขอันยิ่งใหญ่จะเกิดขึ้นได้อย่างไร ขอให้เราพิจารณาดูเหตุสำคัญที่นำไปสู่การสงครามในอดีต และดูว่า พระบาฮาอูลลาห์ได้เสนอข้อแก้ปัญหาค่าแต่ละข้อไว้อย่างไรบ้าง

ข้อหนึ่งในบรรดาเหตุสำคัญยิ่ง ทำให้เกิดสงครามก็คืออคติทางศาสนา เกี่ยวกับเหตุในข้อนี้ คำสอนของศาสนาบาไฮได้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การขัดแย้งต่อสู้เป็นปฏิปักษ์ระหว่างประชาชนต่างศาสนาและนิกายมิใช่เนื่องมาจากศาสนาอันแท้จริงแต่เนื่องมาจากความไม่ต้องการเข้าถึงศาสนาอันแท้จริง เขาได้นำเอาอคติผิดๆ การเลียนแบบ และการกระทำที่ไม่ถูกต้องเข้ามาแทนที่

ในการปราศรัยครั้งหนึ่งในกรุงปารีส พระอับดุลบาฮาได้กล่าวว่า :-

“ศาสนาจะทำให้มนุษย์ทั้งมวลสามัคคีกัน ขจัดสงครามและกรณีพิพาททั้งหลายให้สูญสิ้นไปจากโลก ศาสนาจะต้องก่อให้เกิดธรรมในจิตใจ ทั้งให้แสงสว่างและชีวิตแก่มนุษย์ทุกคน ถ้าศาสนาจะกลายเป็นต้นเหตุแห่งความชิงชังความเกลียดและการแบ่งแยกแล้ว ไม่มีศาสนาเสียยิ่งจะดีกว่า และการถอนตัวออกมาจากศาสนาที่เป็นต้นเหตุแห่งการแตกร้างเช่นนั้นจะเป็นการปฏิบัติที่ถูกต้องตามศาสนาอันแท้จริง เพราะเป็นที่ชัดเจนว่า ความมุ่งหมายของการแก้ไขก็คือการรักษา แต่ถ้าการแก้ไขนั้นเป็นการเพิ่มเติมให้เดือดร้อนยิ่งขึ้น ก็ควรละทิ้งการแก้ไขนั้นเสียดีกว่า ศาสนาใดๆ ก็ตาม ถ้ามิได้ทำให้เกิดความรักและสามัคคีแล้วก็มีใช้ศาสนา” – จากสุนทรพจน์ที่กรุงปารีส

พระองค์กล่าวอีกวาระหนึ่งว่า :-

“นับแต่เริ่มต้นประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติมาจนกระทั่งปัจจุบัน ศาสนาต่างๆ ของโลกต่างประณามสาปแช่งศาสนาอื่น ๆ และกล่าวหาความผิดซึ่งกันและกัน พวกเขาได้รังเกียจศาสนาอื่นอย่างเข้มงวด ต่างก็เป็นปฏิปักษ์ต่อกันอย่างขมขื่น จงมองดูประวัติศาสตร์แห่งสงครามศาสนา สงครามครูเสดซึ่งเป็นสงครามศาสนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดครั้งหนึ่งกินเวลานานถึง 200 ปี บางทีทหารฝ่ายคริสต์ศาสนาก็มีชัยพากันฆ่าฟันปล้นสะดม และจับกุมพวกมุสลิมเป็นเชลย บางครั้งพวกมุสลิมก็มีชัย ได้หลังเลือดศัตรูและทำลายผู้รุกรานเป็นการตอบแทน”

“เช่นนี้ พวกเขาจึงทำสงครามยึดเยื่อกันมาถึง 2 ศตวรรษสลบไปด้วยการต่อสู้อย่างดุเดือด โกรธแค้น และผอนเพลา ด้วยความเหน็ดเหนื่อยจนกระทั่งศาสนิกชนชาวยุโรปล่าถอยออกไปจากตะวันออก ละทิ้งเก้าอี้แห่งความพินาศไว้เบื้องหลัง และประสพว่าชาติของพวกเขาตนต้องตกอยู่ในสภาพจลาจล วุ่นวาย แม้กระนั้น นี่ก็ยังเป็นเพียงหนึ่งในจำนวน “สงครามศักดิ์สิทธิ์” ทั้งหมด

“สงครามศาสนาได้เกิดขึ้นหลายครั้ง ผู้สละชีวิตแห่งนิกายคริสเตียนเก้าแสนคนเป็นพยานหลักฐานในการขัดแย้งและความแตกแยกระหว่างนิกายแห่งคริสเตียนและคาทอลิก จำนวนผู้

ทนทุกข์ทรมานมากมายเพียงใดในคุก การปฏิบัติอย่างไรเมตตาปราณีเพียงใดต่อผู้เป็นเชลย ทั้งหมดนี้ล้วนกระทำในนามแห่งศาสนาทั้งสิ้น

“ชาวคริสเตียนศาสนิกชนและมุสลิมศาสนิกชนต่างก็ถือว่าชาวยิวเป็นหนึ่งในพวกมารและเป็นศัตรูของพระเจ้าเป็นเจ้า ฉะนั้น พวกเขาจึงสาปแช่งและทำร้ายชาวยิว ชาวยิวมากมายถูกฆ่าตาย บ้านของเขาถูกเผาผลาญและปล้นสะดม บุตรหลานของชาวยิวถูกลักพาและจับกุมตัว ชาวยิวก็ถือว่าชาวคริสเตียนเป็นพวกนอกศาสนา และพวกมุสลิมเล่าก็เป็นเสมือนศัตรูผู้ทำลายบัพัญญูติของพระโมเสส ดังนั้น ชาวยิวจึงขอให้พระเจ้าแก้แค้นตอบแทนคริสเตียนศาสนิกชนและมุสลิมพร้อมทั้งสาปแช่งอยู่จนทุกวันนี้

“เมื่อแสงสว่างแห่งพระบาฮาอูลลาห์ปรากฏขึ้นที่ขอบฟ้าตะวันออก พระองค์ทรงประกาศความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษย์ ทรงกล่าวต่อมนุษย์ทั้งหมดว่า “ท่านทั้งหลายเป็นผลไม้บนต้นเดียวกัน หากได้มีต้นไม้สองต้น ซึ่งต้นหนึ่งเป็นต้นแห่งความปราณีของสวรรค์และอีกหนึ่งเป็นของปีศาจไม่” ฉะนั้น เราจักต้องมีความรักอันยิ่งใหญ่ต่อกัน เราจักต้องไม่ถือว่าพวกใดเป็นพวกปีศาจ แต่จักต้องถือและยอมรับว่าทุกคนเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าองค์เดียว อย่างมากที่สุดก็จะต้องปฏิบัติ เช่นนี้ คือผู้ที่ไม่รู้จักต้องได้รับการแนะนำและฝึกสอน คนที่โง่เขลาจักต้องได้รับการตักเตือน ผู้ที่มีความคิดเสมือนเด็กก็จักได้รับการช่วยเหลือจนกว่าจะรับผิดชอบได้ บางคนเจ็บป่วย สภาพทางจิตใจไม่สมบูรณ์จักต้องได้รับการดูแลจนกระทั่งจิตใจของเขาดีบริสุทธิ์ มิใช่ว่าคนเจ็บไข้ไม่สมบูรณ์ จะต้องถูกชิงชังเพราะเหตุที่เขาเป็นคนป่วย มิใช่ว่าผู้เยาว์จะต้องถูกละทิ้งเพราะเหตุที่เขาเป็นเด็ก และมีใช้ว่าผู้โง่เง่าจะต้องถูกเกลียดชังเพราะเหตุที่เขาขาดความรู้ บุคคลเหล่านี้จักต้องได้รับการศึกษา การอบรมและการช่วยเหลือด้วยความรู้สึกรักอันเต็มไปด้วยความรัก เราจักต้องปฏิบัติทุกอย่างเพื่อให้มนุษย์ทุกคนได้อาศัยอยู่ได้ร่มเงาแห่งพระเจ้าด้วยความปลอดภัย ด้วยความสุขอันล้ำเลิศ

อคติแห่งความหลงชาติและเชื้อชาติ

คำสั่งสอนของศาสนาบาไฮ ที่เกี่ยวกับเอกภาพของมนุษย์ได้ชี้จุดอันเป็นรากเง่าอีกอันหนึ่งของสงคราม นั่นก็คือ อคติในเรื่องเชื้อชาติ คนบางจำพวกถือว่าพวกตนเป็นพวกที่ดีกว่าและถือเอาตามหลัก “ผู้เข้มแข็งถึงจะอยู่ได้” ว่า ความดีกว่านี้ให้สิทธิแก่พวกตนในอันที่จะฉวยโอกาสเอาได้ หรือให้สิทธิแม้แต่จะทำลายชนชาติที่อ่อนแอกว่า ประวัติศาสตร์โลกหน้าที่เศร้าที่สุดหลายหน้าได้เป็นตัวอย่างของการปราศจากความเมตตาปราณีแห่งหลักการนี้ ในทัศนะของศาสนาบาไฮ ประชาชนทุกเชื้อชาติ วรรณะ ล้วนมีค่าเสมอกัน

ในสายตาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทุกเชื้อชาติล้วนมีความสามารถอย่างดีเพียงแต่ต้องการการศึกษาที่เหมาะสม สำหรับการส่งเสริมปรับปรุงให้ดีขึ้นเท่านั้น และทุกคนเป็นส่วนหนึ่งในอันที่จะทำให้ส่วนอื่นๆ ของมนุษยชาติ มั่งคั่งสมบูรณ์แทนที่จะกระทำให้อากจนลง พระอับดุลบาสากกล่าวว่า :-

“เกี่ยวกับเรื่องอคติทางเชื้อชาตินี้เป็นสิ่งลวงตาและเป็นความหลงเชื่ออย่างงมงายเท่านั้นเอง เพราะพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของได้สร้างเราทั้งหมดเป็นเชื้อชาติเดียวกัน..... ในยุคเริ่มต้นนั้นไม่มีการจำกัดและไม่ มีขอบเขตระหว่างแผ่นดินต่างๆ ไม่มีส่วนใดในโลกที่จะเป็นของพวกหนึ่งพวกใดมากกว่าพวกอื่นๆ ในสายตาของพระเจ้า ไม่มีความแตกต่างระหว่างเชื้อชาติต่างๆ ก็ไหนเล่ามนุษย์จะต้องสร้างอคติ เช่นนั้นขึ้น? ไฉนเราจะสนับสนุนสงครามอันเกิดเพราะความหลงผิดนั้น? พระเจ้ามิได้สร้างมนุษย์ขึ้น เพื่อให้ทำลายเพื่อนมนุษย์ด้วย เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ทั้งหลาย นิกรายทั้งหมดและชั้นวรรณะต่างๆ ล้วน ร่วมอย่างเสมอภาคในความกรุณาของพระบิดาแห่งสวรรค์ของเขาทั้งสิ้น”

“ความแตกต่างอันแท้จริงอันเดียวก็คือ อันดับแห่งความซื่อสัตย์ การเชื่อถือปฏิบัติตามกฎ แห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ คนบางจำพวกเป็นประหนึ่งดวงประทีปอันเจิดจ้า และอีกจำพวกหนึ่งเป็นเสมือน ดวงดาวระยิบในท้องฟ้าแห่งมนุษยชาติ”

“ผู้มีความรักมวลมนุษย์ ก็คือผู้เป็นเลิศมนุษย์ ไม่ว่าเขาจักเป็นชนชาติใด นับถือลัทธิใด หรือ ผิดศีลอะไรก็ตาม” – จากสุนทรพจน์ที่กรุงปารีส

อคติทางการเมืองหรือความหลงชาติก็ก่อให้เกิดความเสียหายเท่ากับอคติทางเชื้อชาติ บัดนี้ ถึงเวลา แล้วที่ความรักชาติอันคับแคบจะจมหายลงไปในความรักอันยิ่งใหญ่กว่า ซึ่งประเทศของเขาก็คือโลกนั่นเอง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ตรัสว่า :-

“ในอดีต กล่าวกันว่า “การรักประเทศชาติของตนนับว่าเป็นศาสนา” แต่พระเจ้าผู้เป็นพระโอษฐ์ แห่งเกียรติคุณทรงกล่าวในยุคแห่งศาสนาที่ว่า มนุษย์ไม่ควรภาคภูมิใจในอันที่จะรักประเทศชาติของตน แต่ควรจะภาคภูมิใจในอันที่จะรักใคร่เพื่อนมนุษย์โลก” ด้วยพระโอวาทอันสูงส่งนี้ พระองค์ทรง สอนให้วิหคแห่งชีวิตเหินบินเสียใหม่ ละทิ้งขอบเขตจำกัดและการเอาแบบอย่างอย่างคนตาบอดจาก พระคัมภีร์” – จาก สารสันถึงประชาชนชาวโลก

ความปรารถนาในดินแดน

มีสงครามเกิดขึ้นหลายครั้งซึ่งได้ต่อสู้กันเพื่อดินแดนอันเคยเป็นของชาติที่เป็นปฏิปักษ์กันสองชาติ หรือมากกว่า ความโลภในการครอบครองนี้เป็นเหตุสำคัญ ทำให้เกิดความยุ่งยากระหว่างชาติต่าง ๆ เช่นเดียวกับในระหว่างบุคคลหรือของชาติใด ๆ แต่เป็นของมนุษย์ส่วนรวมทั้งหมด โดยแท้แล้วมันเป็นของ พระผู้เป็นเจ้าของพระองค์เดียวเท่านั้น และมนุษย์ทั้งหมดเป็นแต่เพียงผู้เช่าอยู่

เกี่ยวกับสงครามเบงกาลี พระอัครทูตบาฮาได้กล่าวว่า :-

“ชาวสงครามเบงกาลีทำให้ข้าพเจ้าสลดใจมาก ข้าพเจ้าอัศจรรย์ใจที่ความป่าเถื่อนของ มนุษย์ยังคงมีอยู่ในโลก จะเป็นไปได้อย่างไรที่มนุษย์ต้องต่อสู้ตั้งแต่เช้าจนค่ำ ต่างประหัดประหารซึ่ง กันและกัน หลังโลหิตเพื่อนมนุษย์ของเขาเองเพื่อสิ่งใดเล่า ก็เพื่อจะได้เป็นเจ้าของส่วนหนึ่งของพื้น แผ่นดินเท่านั้นเอง แม้พวกสัตว์เมื่อมันต่อสู้กันก็ด้วยมีเหตุผลจับปล้นกันตัวนและมีเหตุผลในการ ต่อสู้ยิ่งกว่ามนุษย์ เป็นสิ่งต่ำต้อยด้วยการพิฆาตฆ่าฟัน และนำความทุกข์ยากมาสู่เพื่อนมนุษย์เพื่อ เข้าครอบครองผืนแผ่นดิน สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาให้อยู่ในอันดับสูงสุดได้ต่อสู้เพื่อรับเอาสิ่งที่ต่ำที่สุดคือ พื้นแผ่นดิน”

“แผ่นดินมิใช่เป็นสมบัติของคนหนึ่งคนใด แต่เป็นของมนุษย์ทั้งหมด โลกมิใช่เป็นบ้านของ ผู้ใด แต่เป็นหลุมฝังศพของมนุษย์”

“ไม่ว่าจะเป็นผู้พิชิตอันยิ่งใหญ่ ไม่ว่าเขาจะกดประเทศชาติมากหลายลงเป็นทาสของเขาได้ก็ ตาม แต่เขาก็ไม่สามารถเอาดินแดน ที่ทำลายลงเหล่านี้ไปเป็นสมบัติของเขาได้ เพียงแต่ส่วนน้อย นิดเดียวเท่านั้นหรือที่เป็นสมบัติของเขานั้นคือ หลุมฝังศพ”

“ถ้าความต้องการดินแดนเป็นไปเพื่อทำให้สภาพของประชาชนดีขึ้น เพื่อเผยแพร่ความ เจริญแล้วไซ้... แน่ที่เดียว ก็จะสามารถขยายเขตแดนออกไปด้วยความจำเป็นอย่างสันติ แต่มนุษย์ ได้ทำสงครามเพื่อความทะเยอทะยานตามความพึงพอใจเพื่อผลประโยชน์ทางวัตถุของชนส่วนน้อย เขานำความพินาศโศกเศร้ามาสู่บ้านเมืองนับไม่ถ้วน เขาทำลายหัวใจชายหญิงนับแสนนับล้าน

“ข้าพเจ้าขอให้เป็นการของท่านทุกคนซึ่งแต่ละคนจงตั้งจิตคิดถึงหัวใจของผู้อื่นด้วยความ รักสามัคคี เมื่อความคิดในด้านสงครามเกิดขึ้น จงต่อต้านขัดขวางด้วยความคิดในด้านสันติภาพที่ เข้มแข็งกว่า จงทำ ลายความคิดที่เกลียดชังกันเสียด้วยความรักที่มีอำนาจสูงกว่า เมื่อทหารของโลก

ชักดาบออกเพื่อเข่นฆ่า ทหารของพระเจ้าก็ต้องจับมือซึ่งกันและกันไว้ เช่นนี้ ความป่าเถื่อนของมนุษย์ก็อาจจะหายไปได้ด้วยความกรุณาของพระเจ้า ซึ่งผ่านทางบุคคลผู้มีดวงใจบริสุทธิ์และซื่อสัตย์ อย่าคิดว่าสันติสุขของโลกเป็นอุดมการณ์ที่เป็นไปไม่ได้ ไม่มีสิ่งใดที่จะเป็นไปไม่ได้ภายใต้ความเมตตาของพระเจ้าเป็นเจ้า ถ้าท่านปรารถนาจะมีมิตร ภาพกับทุก ๆ เชื้อชาติในโลกด้วยความเห็นใจ ความคิดอันเป็นคุณธรรมและจริงจิงของท่านจักเผยแพร่ออกไป มันกลายเป็นความปรารถนาของผู้อื่นด้วย ซึ่งจะกล้าแข็งจนกระทั่งเข้าไปสู่ดวงใจของมนุษย์ทั้งปวง – จากสุนทรพจน์ที่กรุงปารีส

ภาษาสากล

เราได้เห็นอย่างคร่าว ๆ แล้วในเรื่องต้นเหตุสำคัญของสงครามและทำอย่างไรจึงจะหลีกเลี่ยงเสียได้ต่อไปนี้ขอให้เรามาศึกษาดูถึงข้อเสนอที่พระบาทสมเด็จพระบาทฮาลูลลาห์ได้กำหนดไว้เพื่อให้สันติภาพอันยิ่งใหญ่บรรลุผลสำเร็จ

ข้อแรกก็คือ สถาปนาภาษาสากลขึ้นเป็นภาษาช่วย พระบาทฮาลูลลาห์ได้กล่าวเรื่องนี้ไว้ใน พระคัมภีร์อัคคัส และในพระคัมภีร์อื่นๆ อีกหลายเล่ม ใน Tablet of Ishrrqat พระคัมภีร์แห่งความดีงาม พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า :-

“แสงอันสดใสดวงที่หก ก็คือ ความปรองดองสามัคคีระหว่างมนุษย์ โดยแสงแห่งความกลมเกลียวนี้ทำให้ขอบเขตทั่วพิภพเจดจ้อยู่ชั่วนิรันดร และวิธีสำคัญที่สุดที่จะทำให้เป็นไปเช่นนั้นได้ก็คือ ความเข้าใจกันและกันทั้งในการพูดและการเขียนของบุคคล เราได้กำหนดไว้ในศาสนของเราในคณะกรรมการสถาบันแห่งความยุติธรรมเลือกเอาภาษาหนึ่งภาษาใดที่ใช้อยู่ในปัจจุบันหรือจะกำหนดภาษาใหม่ขึ้นก็ได้ ให้มีวิธีเขียนแบบเดียว แล้วสอนเด็กในโรงเรียนทุกโรงเรียนทั่วโลก เช่นนี้แล้ว โลกก็จะกลายเป็นดั่งแผ่นดินผืนเดียวและบ้านหลังเดียว”

ในขณะที่ข้อเสนอของพระบาทฮาลูลลาห์นี้ได้เสนอแก่โลกเป็นครั้งแรก ก็มีเด็กชายคนหนึ่งชื่อ ลูกโดวิก เมนซาฮอฟถือกำเนิดขึ้นมาในระยะนั้นในประเทศโปแลนด์ เขากำเนิดมาเพื่อจะช่วยดำเนินงานให้บรรลุผล นับตั้งแต่วัยเด็กมาที่เดียวที่ความคิดในภาษาโลกได้เป็นสิ่งที่อ่านาอยู่ในชีวิตของซาเมนฮอฟ และผลแห่งแรงงานอันเสียสละของเขา ก็คือ เขาประดิษฐ์ภาษาหนึ่งขึ้นได้และได้นำมาใช้กันอย่างแพร่หลายเรียกว่า ภาษาเอสเพอรานโต ซึ่งได้ใช้กันมากกว่า 35 ปีแล้ว และได้พิสูจน์เป็นที่น่าพอใจว่า สมควรเป็น

ภาษาติดต่อกันทั่วโลก ประโยชน์อย่างหนึ่งก็คือ เราสามารถเรียนภาษานี้ได้ในเวลาอันสั้น เพียงใช้เวลาหนึ่งในยี่สิบของการใช้เวลาเรียนภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส และเยอรมัน

ในงานเอสเพอรานโตที่กรุงปารีส เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2456 พระอับดุลบาฮากล่าวไว้ :-

“ในปัจจุบัน หนึ่งในบรรดาเหตุสำคัญของความแตกต่างกันในยุโรปก็คือ ภาษาอันมากมายที่ไม่เหมือนกัน เรากล่าวว่า คนนี้เป็นชาวเยอรมัน อีกคนหนึ่งเป็นชาวอิตาลีแล้ว ก็พบชาวอังกฤษ ต่อมาก็ชาวฝรั่งเศส ถึงแม้พวกเขาจะมีผิวพรรณสีเดียวกัน แต่กระนั้นภาษาก็ยังเป็นเครื่องกีดกันอย่างใหญ่หลวงระหว่างพวกเรา ถ้าได้นำภาษาสากลอันเป็นเครื่องช่วยมาใช้แล้ว พวกเขาก็ถือว่าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

“พระบาฮาอูลลาห์ ทรงเขียนเกี่ยวกับภาษาสากลนี้ไว้ 40 ปีล่วงเลยมาแล้ว ทรงกล่าวว่า ทรายเท่าที่ภาษาสากลยังมีได้นำออกมาใช้ ความสามัคคีระหว่างส่วนต่างๆ ของโลกก็ย่อมเป็นไปได้ เพราะเราแลเห็นว่า ความไม่เข้าใจซึ่งกันและกันทำให้มนุษย์ไม่สามารถคบหากันได้ และความไม่เข้าใจกันนี้จะไม่อาจจัดให้หายไปได้ เว้นเสียแต่โดยการมีภาษาสากลเป็นเครื่องช่วย

“กล่าวโดยทั่วๆ ไป ประชาชนทางซีกตะวันออกของโลกมิได้รู้เรื่องราวต่างๆ ของซีกด้านตะวันตก และชาวตะวันตกก็มิได้ทำตนให้เข้าอกเข้าใจชาวตะวันออก ความนึกคิดของพวกเขาล้วนเก็บอยู่ในหีบ ภาษาสากลจะเป็นกุญแจสำคัญที่จะไขหีบใบนี้ ถ้าเราได้ใช้ภาษาสากลแล้ว หนังสือของตะวันตกก็จะถูกแปลออกเป็นภาษาสากล และชาวตะวันออกก็จะได้รับรู้เรื่องข้อความนั้นๆ ในทำนองเดียวกันหนังสือของตะวันออกก็จะได้แปลออกให้ชาวตะวันตกเข้าใจ วิธีสำคัญที่สุดแห่งความก้าวหน้าไปสู่ความปรองดองสามัคคีของตะวันตกและตะวันออกก็คือภาษาสากลจะทำให้โลกทั้งโลกประจុตตั้งบ้านหลังเดียวกัน และเป็นแรงกระตุ้นอันทรงพลังที่สุดในความก้าวหน้าของมนุษยชาติ จะยกระดับมาตรฐานแห่งความเป็นเอกภาพของมนุษย์ จะทำให้โลกเป็นจักรภพสากลอันเดียวกัน จะเป็นต้นเหตุแห่งความรักระหว่างมนุษย์ และจะเป็นเหตุให้มีมิตรภาพระหว่างมนุษย์ต่างชาติต่างเผ่าพันธุ์ดำเนินไปด้วย

“ขอสรรเสริญพระเจ้าที่ ดร.ชาเมนฮอฟ ได้คิดภาษาเอสเพอรานโต ภาษานี้สมควรอย่างยิ่งที่จะเป็นภาษาสากลสำหรับใช้ในการติดต่อกัน เราทั้งมวลควรจะขอบคุณท่านในความพยายามอันกล้าเลิศ เพราะท่านได้รับใช้เพื่อนมนุษย์อย่างดียิ่งโดยการปฏิบัติอันนี้ ด้วยความพยายามอันมีรู้จักถ่อมถอย และพร้อมทั้งการเสียสละของผู้ที่เลื่อมใสศรัทธาภาษาเอสเพอรานโตก็จะกลายเป็น

ภาษาสากล ฉะนั้นเราทุกๆ คนจะต้องศึกษาภาษานี้และเผยแพร่ออกไปให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อที่จะได้เป็นที่รู้จักกว้างขวางยิ่งขึ้นทุกๆ วัน เพื่อชาติทั้งหลายและรัฐบาลทั้งปวงทั่วโลกจะได้ออมรับและเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตรของโรงเรียนทุกแห่ง ข้าพเจ้าหวังใจว่า ภาษาเอสเพอรานต์จะถูกนำมาใช้เป็นภาษาในการประชุมนานาชาติ และการประชุมสภาในอนาคต เพื่อที่ปวงชนทั้งมวลจะได้ศึกษาแต่เพียงสองภาษาเท่านั้น คือภาษาเดิมของตน และภาษาสากล เช่นนี้แล้วความสามัคคีอันสมบูรณ์ก็จะเกิดขึ้นระหว่างมวลชนทั่วโลก จงมองดูเถิดว่า เป็นการยุ่งยากเพียงใดในการที่จะติดต่อกับชาติต่างๆ แม้บุคคลจะร่ำเรียนภาษาตั้งห้าสิบภาษาอาจจะเดินทางไปประเทศใดประเทศหนึ่ง แต่ไม่รู้จักภาษาของประเทศนั้นเลยก็ได้ ฉะนั้น ข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะพยายามอย่างยิ่งยวดเพื่อให้ภาษาเอสเพอรานต์เผยแพร่ออกไปอย่างกว้างขวาง”

แม้จะมีการกล่าวถึงภาษาเอสเพอรานต์ และสนับสนุนภาษานี้ แต่ก็เป็นการแน่นอนที่ศาสนาบาไฮจะไม่ระบุลงไปเกี่ยวกับภาษาเอสเพอรานต์หรือภาษาหนึ่งภาษาใดที่ใช้กันอยู่ จนกว่าสถาบันแห่งความยุติธรรม จะได้ปฏิบัติการในเรื่องนี้ตามคำแนะนำของพระบาฮาอูลลาห์ อันที่จริง ในศาสนซึ่งกล่าวถึง “ดวงประทีบทั้งเจ็ดแห่งความเป็นเอกภาพ” พระอับดุลบฮาอีได้กำหนดเอกภาพของภาษาไว้ในขั้นสุดท้าย เสมือนหลักการอันดีเลิศนี้ไม่สามารถจะบรรลุ ผลสำเร็จได้ก่อนที่ประเทศทั้งมวล เชื่อชาติทั้งหลายและศาสนาทั้งปวงจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

สันนิบาตประชาชาติ

ข้อเสนออีกข้อหนึ่ง ที่พระบาฮาอูลลาห์ทรงแนะนำให้ครั้งแล้วครั้งเล่าและมีเหตุผลที่น่าเชื่อถือก็คือ ควรจัดตั้งสันนิบาตนานาชาติขึ้นเพื่อธำรงสันติภาพของโลก ในศาสนถึงสมเด็จพระราชาธิบดีวิกตอเรีย ซึ่งเขียนเมื่อ พ.ศ. 2402 ทรงกล่าวว่า :-

“โอ, นักปกครองทั้งหลาย จงตกลงปรองดองในความคิดเห็นที่แตกต่างกันเสีย แล้วท่านจะไม่ต้องถกเถียงหรือเครื่องยุทธภัณฑ์ นอกจากจะมีเพียงเพื่อคุ้มครองป้องกันอาณาจักรและประชาชนของท่านเท่านั้น... โอ, กษัตริย์ทั้งหลาย จงสามัคคีกัน เพราะวิธีนี้จะทำให้พายุแห่งความขัดแย้งในระหว่างพวกท่านสงบลง และประชาชนจะได้รับการพักผ่อน...” ถ้าหากว่าผู้หนึ่งผู้ใดในหมู่ท่านรุกรานอีกผู้หนึ่ง ท่านทั้งหลายจงจำกัดกษัตริย์องค์นั้นเสีย เพราะการกระทำเช่นนี้เป็นความยุติธรรมอย่างชัดแจ้ง”

เมื่อ พ.ศ. 2418 พระอับดุลบาฮาได้พยากรณ์เกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้งสันนิบาตประชาชาติ ซึ่งเป็นที่สนใจเป็นพิเศษในปัจจุบัน(ผู้เขียนได้เขียนบทนี้เมื่อ พ.ศ. 2462-2463) เพราะว่าได้มีความพยายามอย่างแรงกล้าในอันที่จะจัดตั้งสันนิบาตเช่นว่านี้ขึ้น พระองค์เขียนว่า :-

“อารยธรรมอันแท้จริงจะชูธงขึ้น ณ ศูนย์กลางของโลก เมื่อบรรดานักปกครองผู้มีภูมิธรรมสูง มีความปรารถนาอย่างแรงกล้า ผู้ซึ่งเป็นเสมือนดวงอาทิตย์อันเจิดจ้าแห่งโลกของผู้มีใจรักเพื่อนมนุษย์ จะดำเนินการให้เป็นไปด้วยความตั้งใจอันแน่วแน่มั่นคง และด้วยพลังอันแข็งแกร่งแห่งจิตใจ เปิดการประชุมกันขึ้นในปัญหาสันติภาพของโลก โดยยึดถือวิถีทางให้เป็นไปตามความคิดเห็นของส่วนรวม เขาจะตั้งสหชาติระหว่างประเทศทั่วโลก และสร้างสนธิสัญญาอันมั่นคงแน่นอน เมื่อประชาชนทุกชาติทุกภาษาได้รับการปรึกษาหารือโดยผ่านทางผู้แทนของพวกเขา และได้รับเชิญให้สนับสนุนสนธิสัญญานี้ - อันจะเป็นสนธิสัญญาแห่งสันติของโลกโดยแท้และประชาชนทั่วโลกจะถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์แล้วก็เป็นหน้าที่ของประเทศทั่วโลกที่จะทำให้สนธิสัญญาอันยิ่งใหญ่นี้มั่นคงและยืนนาน”

“โดยสนธิสัญญานี้ขอบเขตและดินแดนของทุกประเทศจะถูกกำหนดไว้โดยแน่นอน ตลอดจนการศุลกากรและกฎหมายของแต่ละรัฐบาล สัญญาและกิจการต่างๆ ของทุกๆ ประเทศรวมทั้งข้อตกลงทั้งหลายระหว่างรัฐบาลทั้งปวงจักได้นำมาพิจารณาและจัดให้อยู่ในรูปแบบอันถูกต้อง จำนวนอาวุธยุทโธปกรณ์ของแต่ละรัฐบาลกำหนดไว้อย่างแน่นอนเช่นเดียวกัน เพราะถ้าหากประเทศใดมีการเพิ่มกำลังเพื่อเตรียมทำสงครามก็จะทำให้ประเทศอื่นๆ ตื่นตระหนก ควรกำหนดหลักการของพันธมิตรอันเข้มแข็งนี้ไว้ ถ้าหากประเทศใดละเมิดหลักการมาตราใดก็ตาม ประเทศอื่นๆ ทั้งหลายจะต้องร่วมกันบังคับประเทศนั้นให้ยอมจำนน ประชาชนทั้งมวลจักต้องร่วมมือกันกำจัดรัฐบาลนั้นเสีย”

“ถ้าหากจะใช้วิธีแก้ไขความเจ็บป่วยของโลกแล้วไซ้ร้ก็ต้องเป็นวิธีการรักษาอย่างสม่ำเสมอและถาวรด้วยขันติธรรมสากล” - จากหนังสือ “ความลับแห่งอารยธรรมพระเจ้า”

ในทัศนะของศาสนาบาไฮสันนิบาตประชาชาติที่มีขึ้นมิได้สร้างขึ้นตามคำสั่งสอนของพระบาฮาอูลลาห์ในเรื่องที่เกี่ยวกับระเบียบของโลกสันติภาพ บาไฮศาสนิกชนรู้ว่าสันติสุขส่วนน้อยซึ่งรัฐบาลของประเทศทั้งหลายพยายามสร้างขึ้นนั้นผิดกับสันติสุขอันยิ่งใหญ่ของพระบาฮาอูลลาห์ซึ่งจะบรรลุผลสำเร็จด้วยสามัคคีธรรมเป็นรากฐานของสังคม พระอับดุลบาฮาจึงได้กล่าวเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ.2462 ว่า :-

ระหว่าง 25 ปีก่อนสถาปนาสันนิบาตประชาชาติได้มีการก่อตั้งศาลอนุญาโตตุลาการนี้ ณ กรุงเฮก (พ.ศ.2443) และเซ็นสัญญากันหลายฉบับแต่สนธิสัญญาเหล่านี้ล้วนแตกต่างกันไกลกับข้อเสนออันกว้างขวางของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ไม่มีสนธิสัญญาฉบับใดที่สองมหาอำนาจได้กระทำขึ้นกล่าวถึงปัญหาข้อพิพาททั้งหลายไว้ด้วย ความแตกต่างที่เป็นผลเกี่ยวโยงกับ “ผลประโยชน์สำคัญ-เกียรติ-และอิสรภาพ” ได้รับการยกเว้นเป็นพิเศษ มิใช่แต่เท่านั้นยังไม่มีการรับรองอย่างแท้จริงที่ประเทศเหล่านี้จะปฏิบัติตามข้อความที่เขียนไว้ในสนธิสัญญา ตรงกันข้ามข้อเสนอของศาสนาบาไฮได้รวบรวมปัญหาพรมแดน ปัญหาเกียรติภูมิและผลประโยชน์สำคัญๆ ไว้อย่างชัดเจน และสนธิสัญญาทั้งหลายจะได้รับการประกันอย่างมั่นคงจากองค์การประชาชาติแห่งโลกด้วยการรับการประกันอย่างมั่นคงจากองค์การประชาชาติแห่งโลก ด้วยการปฏิบัติตามข้อเสนอเหล่านี้เท่านั้น การตัดสินระหว่างประเทศจึงจะบรรลุผลสำเร็จและสงครามที่มีแต่ความพินาศก็จะถูกขจัดไปจากโลกโดยสิ้นเชิง

การกำจัดอายุทรภักษ์

พระอับดุลบาฮากล่าวว่:

“โดยการตกลงทั่วๆ ไปรัฐบาลทุกรัฐบาลทั่วโลกจะต้องลดอาวุธลงพร้อมกัน จะไม่เกิดประโยชน์อย่างใดเลยหากประเทศหนึ่งลดอาวุธลงแต่ประเทศอื่นๆ มิได้กระทำตาม ประเทศทั้งหลายต้องร่วมมือซึ่งกันและกันในเรื่องสำคัญยิ่งนี้ เพื่อที่ประเทศทั้งหลายจักได้ละอาวุธร้ายที่สังหารมนุษย์เสีย トラบเท่าที่ชาติหนึ่งชาติใดยังคงเพิ่มงบประมาณทหารทั้งทางบกและทางน้ำชาติอื่นๆ ก็จำต้องถูกบังคับให้แข่งขันในความบ้าคลั่งนี้เพื่อประโยชน์ของเขาและสิ่งที่เขาเห็นว่าจะเป็นประโยชน์แก่เขา” – จาก บันทึกประจำวันของ มีร์ซา อาหะหมัด โซหะราบ

งดเว้นการต่อต้าน

ด้วยคำสอนอันแจ่มแจ้งของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวไฮละเว้นการใช้อาวุธเพื่อประโยชน์ของพวกเขาเองโดยสิ้นเชิงแม้ว่าจะเป็นการใช้อาวุธเพื่อป้องกันตนก็ตาม ในประเทศอิหร่านผู้นับถือศาสนาบาไฮและบาไฮหลายพันคนได้ถูกสังหารอย่างทารุณโหดร้ายเพราะความเชื่อตรงต่อศาสนาของเขา ในสมัยต้นของศาสนาบาไฮศาสนิกชนได้ใช้อาวุธต่อสู้ป้องกันตนและครอบครัวอย่างกล้าหาญในวาระต่างๆ กัน อย่างไรก็ตามพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงห้ามมิให้กระทำเช่นนั้น ดังที่พระอับดุลบาฮาได้เขียนไว้ว่า :-

“เมื่อพระบาฮาอุลลาห์ทรงปรากฏพระองค์ทรงประกาศไม่ยินยอมให้ประกาศสัจธรรมด้วยวิธีการเช่นนั้น หรือแม้จะกระทำเพื่อป้องกันตนเองก็ได้เช่นเดียวกัน ทรงยกเลิกกฎแห่งการใช้ดาบและปล้ำคำสั่งแห่ง “สงครามศาสนา” เสีย ทรงตรัสว่า “ถ้าท่านถูกสังหารก็ยังดีเสียกว่าที่จะเป็นผู้สังหาร” ความเด็ดเดี่ยวและมั่นใจของผู้นับถือจะทำให้ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าเผยแพร่ออกไป เมื่อผู้นับถือศาสนามีความกล้าหาญและปราศจากความเกรงกลัว ลูกชิ้นยื่นหยัดเชิดชูพระธรรมของพระผู้เป็นเจ้าด้วยการแยกตัวออกจากกิเลสและมีไต่ไต่ต่อสรรพสิ่งใดในโลกนี้ ปฏิบัติรับใช้เพื่อพระผู้เป็นนายด้วยอำนาจของพระองค์ ด้วยเหตุนี้เขาจะทำให้พระโอวาทแห่งสัจธรรมบรรลุซึ่งชัยชนะบุคคลผู้ได้รับพรเหล่านี้แสดงให้เห็นประจักษ์ในสัจจะของพระผู้เป็นเจ้าด้วยเลือดเนื้อของเขาและกระทำด้วยความสุจริตใจในความซื่อสัตย์ ความจงรักภักดีและความแน่วแน่มั่นคง พระผู้เป็นเจ้าจักทำให้ศาสนาเผยแพร่ไปได้และทำให้ผู้หลงผิดพ่ายแพ้ เราไม่ปรารถนาผู้ป้องกันใดๆ นอกจากพระองค์และด้วยชีวิตของเราในกำมือของเราเองจักเผชิญกับศัตรูและต้องรับความตายด้วยความยินดี” (ข้อความนี้พระอับดุลบาสาได้เขียนให้บทนี้โดยเฉพาะ)

พระบาฮาอุลลาห์ได้เขียนถึงหนึ่งในจำนวนผู้ตามทำลายศาสนาของพระองค์ว่า :-

“ในนามของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเมตตา! บุคคลเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องมีอาวุธแต่อย่างใดเลย โดยที่เขาได้ตั้งใจสร้างโลกขึ้นใหม่ กองทัพของพวกเขาก็คือกองทัพแห่งความดั่งามอาวุธของพวกเขา ก็คือการกระทำอันชอบธรรมและผู้บังคับบัญชาของเขาก็คือความเกรงกลัวในพระผู้เป็นเจ้า ขอพรจงมีแก่ผู้ที่ตัดสินใจด้วยความยุติธรรมในนามแห่งความชอบธรรมของพระองค์! บุคคลเหล่านี้มีขันติธรรมมีความสงบมีความพอใจและยอมรับผลกรรมที่จะเป็นไปอันทำให้เขากลายเป็นทนายแห่งความยุติธรรม และพวกเขามีความอดทนจนยอมถูกสังหารดีกว่าที่จะสังหารผู้อื่น แม้ว่าเขาจะได้รับความเดือดร้อนซึ่งความเดือดร้อนนั้นผู้อื่นไม่เคยได้รับเท่าดังที่ปรากฏอยู่ในประวัติศาสตร์ของโลก และพลเมืองชาติใดๆ ไม่เคยได้ประสบแต่สิ่งใดเหล่าที่จงใจให้พวกเขายอมรับผลกรรมอันโศกเศร้านั้น สิ่งใดที่ทำให้พวกเขาไม่ยอมต่อต้านอะไรเล่าทำให้พวกเขามีความอดทนและความสงบใจ สาเหตุอันแท้จริงก็คือว่าตลอดทั้งวันและคืนปากกาแห่งพระเกียรติคุณได้ห้ามไว้และอีกสาเหตุหนึ่งก็คือเราได้รับบังเหียนแห่งอำนาจด้วยอำนาจและพลังของพระผู้เป็นเจ้าแห่งมวลมนุษย์” – จาก สารสั้นถึงลูกสุนัขป่า (Epistle to the Son of Wolf)

ความถูกต้องแห่งนโยบายงดเว้นการต่อต้านของพระบาฮาอุลลาห์ได้พิสูจน์ให้เห็นผล ศาสนาบาไฮได้มีศาสนิกชนเพิ่มขึ้นนับเป็นร้อยๆ ต่อทุกๆ ศาสนิกชนบาไฮหนึ่งคนที่ถูกสังหาร ทั้งความกล้าหาญและ

ความปิติยินดีที่บรรดาผู้ถูกสังหารได้สละชีวิตของเขาแทบพระบาทของพระผู้เป็นนาย ได้ทำให้โลกเห็น
ประจักษ์แจ้งว่าพวกเขาได้ประสบชีวิตไม่ซึ่งแม้ความตายก็มีได้ก่อให้เกิดความสยดสยองแต่อย่างใด เป็น
ชีวิตอันเหลือจะพรรณาน่าได้เมื่อเปรียบกับความสนุกเพลิดเพลินของโลกแล้วความสุขทางโลกก็เป็นแต่เพียงผ
ชฐลีเท่านั้นและความทุกข์ทรมานแสนสาหัสทางร่างกายก็เป็นแต่เพียงเรื่องเล็กน้อยดุจตั้งอากาศธาตุ

การสงครามอันเที่ยงธรรม

แม้ว่าพระบาฮาอุลลาห์จะทรงแนะนำศาสนิกชนของพระองค์ให้ปฏิบัติในฐานะส่วนบุคคลและฐานะ
ศาสนิกชนในห้วงเวลาการต่อสู้และให้อภัยแก่ศัตรูเช่นเดียวกับพระคริสต์แต่พระองค์ก็ทรงสอนว่าเป็นหน้าที่
ของสังคมที่จะป้องกันความอยุติธรรมและการกดขี่ ถ้าบุคคลถูกจ้องล้างจ้องผลาญและถูกทำร้ายบาดเจ็บ
ทางที่ถูกเขาควรจะต้องให้อภัยและละเว้นการแก้แค้นตอบแทน แต่จะเป็นการผิดถ้าสังคมจะปล่อยให้มีการ
ปล้นสะดมและเช่นฆ่ากันโดยไม่มีกฎเกณฑ์ภายในขอบเขต เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่ดีจะต้องป้องกันการ
กระทำผิดและลงโทษผู้กระทำผิดนั้น ประเทศทั้งหลายก็เช่นเดียวกันถ้าประเทศหนึ่งกดขี่หรือรุกรานอีก
ประเทศหนึ่งก็เป็นหน้าที่ของประเทศทั้งหลายที่จะร่วมมือกันป้องกันการกดขี่ข่มเหงนั้น พระอับดุลบาฮาได้
กล่าวไว้ว่า :-

“ในระยะเวลาหนึ่งพวกชนที่มีจิตใจป่าเถื่อนชอบการต่อสู้อาจจะสู้รบกันอย่างบ้าคลั่งกับฝ่าย
การเมืองด้วยความตั้งใจที่จะฆ่าฟันทั้งกลุ่ม ภายใต้สถานการณ์เช่นนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง
ป้องกัน” – จาก สุนทรพจน์ที่กรุงปารีส

จนกระทั่งปัจจุบันการปฏิบัติของมนุษย์ก็คือว่าถ้าชาติหนึ่งถูกอีกชาติหนึ่งโจมตีชาติอื่นๆ จะวางตน
เป็นกลางและไม่รับผิดชอบในเรื่องที่เกิดขึ้น เว้นเสียแต่จะกระทบกระเทือนหรือคุกคามผลประโยชน์ของเขา
โดยตรง ผู้ถูกโจมตีต้องรับภาระหนักในการป้องกันแต่ผู้เดียว แม้ว่าจะเป็นประเทศที่อ่อนแอและไม่มีทางสู้
คำสอนของพระบาฮาอุลลาห์ตรงกันข้ามกับสภาพอันนี้ พระองค์ทรงสอนให้ประเทศทั้งมวลรับผิดชอบทั้งใน
ฐานะของแต่ละประเทศและทั้งส่วนรวม มิใช่แต่จะรับผิดชอบเฉพาะชาติที่ถูกโจมตีเท่านั้นเพราะในฐานะที่
มนุษย์ทั้งมวลเป็นสังคมอันเดียวกับการโจมตีของชาติหนึ่งชาติใดจึงควรจะได้รับจัดการโดยสังคม ถ้า
คำสั่งสอนนี้นำออกไปปฏิบัติแล้วชาติใดคิดรุกรานชาติอื่นก็ต้องคิดล่วงหน้าว่ามีใช่เพียงแต่ชาตินั้นเท่านั้น
ที่จะคัดค้านแต่ทุกชาติๆ จะต้องขัดขวางด้วย เพียงข้อนี้ก็เพียงพอแล้วที่จะทำให้พวกอวดดีและกระหาย
สงครามขยาด ฉะนั้น เมื่อสันนิบาตชาติอันเข้มแข็งแห่งชาติที่รักสันติสุขได้ถูกสถาปนาขึ้นแล้วการสงครามก็
จะกลายเป็นเรื่องของความหลัง ในระหว่างระยะหัวเลี้ยวหัวต่อจากภาวะเก่าของการทำลายล้างระหว่างชาติ

ไปสู่สภาวะใหม่แห่งการร่วมมือกันระหว่างประเทศนี้การสงครามรุกรานก็อาจจะยังคงมีอยู่ และในสถานการณ์เช่นนี้กำลังทหารหรือการบังคับตามหลักการแห่งความยุติธรรมระหว่างประเทศ ความสามัคคีปรองดองและสันติสุขจึงเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำอย่างแน่แท้ พระอับดุลบาฮาได้เขียนไว้ในกรณีเช่นนี้ว่า :-

“บางครั้งสงครามก็เป็นพื้นฐานอันยิ่งใหญ่ของสันติภาพ และความพินาศปลักหักพังก็เป็นเหตุให้ก่อสร้างขึ้นใหม่... สงครามนี้อาจจะเข้ากับครรลองแห่งสันติภาพได้และความเคียดแค้นโกรธเคืองก็คือความกรุณาในตัวของมันเองอย่างแท้จริง การกดขี่นี้ก็คือสาระสำคัญของความยุติธรรมและสงครามครั้งนี้จะเป็นต้นเหตุแห่งการกลับคืนกันใหม่ ปัจจุบันนี้หน้าที่อันแท้จริงของกษัตริย์ผู้ทรงอำนาจก็คือส่งเสริมสันติภาพทั่วโลกเพราะการปฏิบัตินี้จะทำให้ประชาชนทั่วโลกได้รับอิสรภาพ” – จากหนังสือ ความสลับแห่งอารยธรรมของพระเจ้า

ความสามัคคีระหว่างตะวันตกและตะวันออก

ส่วนประกอบอีกอันหนึ่งซึ่งจะช่วยนำมาซึ่งสันติภาพทั่วโลกก็คือการเชื่อมโยงระหว่างตะวันออกและตะวันตก สันติสุขอันยิ่งใหญ่มิใช่เพียงแต่การยุติทำที่ที่เป็นศัตรูต่อกันเท่านั้นแต่การร่วมมือกันระหว่างประชาชนที่แตกแยกกันมาแต่ก่อนจะทำให้เกิดผลเลิศ ในการปราศรัยที่กรุงปารีสครั้งนั้น พระอับดุลบาฮาได้กล่าวว่า :-

“ในอดีตก็เช่นกับในปัจจุบัน ดวงอาทิตย์ธรรมแห่งสัจจะได้ส่องแสงขึ้นจากขอบฟ้าภาคตะวันออกเสมอ พระโมเสสได้บังเกิดขึ้นในตะวันออกเพื่อนำและสั่งสอนปวงชนและขอบฟ้าตะวันออกอีกนั้นแหละที่พระคริสต์ทรงกำเนิดขึ้น พระโมฮัมหมัดเล่าก็ทรงถูกส่งมาสู่ชาติตะวันออก พระบ็อบก็ทรงกำเนิดในอิหร่านประเทศตะวันออก พระบาฮาอุลลาห์ทรงกำเนิดและสั่งสอนในภาคตะวันออกเช่นเดียวกัน บรมศาสดาผู้ยิ่งใหญ่ทั้งมวลล้วนกำเนิดในโลกซีกตะวันออกทั้งสิ้น

“แม้ว่าดวงอาทิตย์พระคริสต์จะทรงฉายแสงทางตะวันออกแต่แสงของพระองค์ก็ปรากฏอยู่ในตะวันตกซึ่งพระเกียรติคุณฉายอยู่อย่างแจ่มชัด แสงสว่างแห่งสวรรค์ในคำสอนของพระองค์เจิดจ้าด้วยพลังอันยิ่งใหญ่ในภาคตะวันตกและขจรขยายไปอย่างรวดเร็วยิ่งกว่าในดินแดนที่กำเนิดศาสนานี้เสียอีก

“ในยุคนี้ภาคตะวันออกของโลกกำลังต้องการความก้าวหน้าทางวัตถุและภาคตะวันตกของโลกต้องการอุดมคติทางธรรม จะเป็นการดีอย่างยิ่งที่ตะวันตกจะหันมารับแสงสว่างจากตะวันออก

และแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิทยาศาสตร์ให้ควรต้องแลกเปลี่ยนของขวัญนี้ให้แก่กันและกัน ตะวันตก และตะวันออกจะต้องรวมเข้าด้วยกันแล้วให้สิ่งที่แต่ละฝ่ายยังขาดอยู่ ความสามัคคีนี้จะทำให้เกิดอารยธรรมอันแท้จริงขึ้นซึ่งคุณธรรมภายในจะปรากฏออกมาให้เห็นประจักษ์โดยชีวิตทางโลก ด้วยการรับเอาสิ่งที่ให้แก่กันนี้ความสามัคคีปรองดองก็จะเกิดขึ้นประชาชนทั้งมวลก็จะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โลกจะมีสภาพสมบูรณ์มีการเชื่อมโยงถาวรและแล้วโลกนี้ก็จะเป็นกระจกเงาที่สะท้อนแสงแห่งคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า

“เราทั้งปวง—ทั้งตะวันตกและตะวันออก—จักต้องพยายามทั้งเข้าค้ำทั้งดวงใจและวิญญาณ เพื่อให้ได้มาซึ่งอุดมคติอันสูงส่งนี้ เมื่อผนึกความสามัคคีระหว่างชาติทั้งมวลในโลกดวงใจทุกดวงจักได้รับความชื่นชม ดวงตาทุกดวงจักสว่างไสว มนุษย์จักได้รับอำนาจอันยิ่งใหญ่และมนุษยชาติก็จะได้รับความสุขโดยแน่แท้ เพื่อมนุษย์ทั้งมวลรวมกันเข้าภายใต้กระโจมแห่งความสามัคคีในอาณาจักรแห่งพระเกียรติคุณแล้วนี้แหละจะเป็นสวรรค์ที่ปรากฏบนพื้นพิภพนี้ทีเดียว – จากสุนทรพจน์ที่กรุงปารีส

บทที่ 11

คำสอนและคำสั่งต่าง ๆ

“จงรู้ว่า ทุกยุคทุกสมัย คำสั่งทั้งหมดของพระเจ้าเป็นเจ้าเปลี่ยนไป
ได้ตามความต้องการของเวลาเว้นแต่กฎแห่งความรักอันเป็นน้ำพุ ซึ่งไหลอยู่
เสมอและไม่เคยเปลี่ยนแปลง” – พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ชีวิตการบวช

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงห้ามมิให้ศาสนิกชนของพระองค์ดำรงชีวิตสันโดษ
ด้วยการบวช ในศาสนถึงพระเจ้านั้นเปลี่ยน...ที่ 3 เขียนว่า :-

“จงกล่าวว่า โอ บรรดานักบวชทั้งหลาย อย่าถือสันโดษอยู่ในกุฏิและวัด จงเสียสละตามคำสั่งของเรา
แล้วทำงานเป็นประโยชน์แก่ดวงวิญญาณของท่านและของมวลชน...”

“จงเข้าสู่การมีเหย้าเรือน (การแต่งงาน) ซึ่งจะมีบุคคลกำเนิดขึ้นมาแทนที่ของท่าน เพราะเราได้
คัดค้านสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์และเราสั่งให้ท่านมีความซื่อสัตย์ ท่านได้เดินตามทางของท่านมาแล้วและทอดทิ้ง
วิถีทางของพระเจ้าไว้เบื้องหลัง จงเกรงกลัวพระเจ้าและเป็นคนโง่เขลา ถ้าหากไม่มีมนุษย์
เสียแล้วใครเล่าจักเป็นผู้กล่าวนามของเราในอาณาจักรของเราและคุณลักษณะของเราจะเป็นที่ประจักษ์ได้
อย่างไร? จงตรึกตรองดู อย่าอยู่ในจำพวกบุคคลที่ปิดหูปิดตา พระองค์ผู้มิได้ทรงสมรส(คือพระเยซู) มิได้มีที่
อาศัยหรือสถานที่พักนอนก็เป็นเพราะว่าคนประทุษร้ายต่อพระองค์ ความบริสุทธิ์แห่งดวงวิญญาณของ
พระองค์มิได้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ท่านคิดและและนับถือด้วยใจง่า แต่ขึ้นอยู่กับสิ่งอันเดียวกันกับที่เรามี จงอธิษฐาน
เพื่อที่ท่านจะได้รู้จักฐานะของพระองค์ที่อยู่พ้นเกินความนึกคิดของมนุษย์ปุถุชนบนพื้นพิภพนี้ ผู้ที่เข้าใจใน
เรื่องนี้จะได้รับพร”

นำแปลกแท้มิใช่หรือที่นิกายต่าง ๆ ของคริสเตียนได้กำหนดการถือสันโดษในวัดและการอยู่เป็นโสด
สำหรับนักบวช ในเมื่อพระเยซูได้ทรงเลือกผู้ที่สมรสแล้วเป็นสาวกของพระองค์ และทั้งพระเยซูและสาวกได้
ปฏิบัติกิจอันเป็นคุณค่าอยู่ตลอดเวลาด้วยการติดต่อกับประชาชนอย่างใกล้ชิด

ในพระคัมภีร์กรออ่านกล่าวว่า :-

“สำหรับเยชูบุตรมาเรีย เราได้ให้พระคัมภีร์และให้ความเมตตาปราณี หมายความว่าอย่างไร ในจิตใจผู้นับถือพระองค์ แต่สำหรับชีวิตการเป็นนักบวชพวกเขาได้กระทำกันขึ้นเอง เราได้กำหนด ความปรารถนาที่เขาจะกระทำให้พระผู้เป็นเจ้าพอพระทัยไว้เท่านั้นและสิ่งที่เรากำหนดไว้นี้เขาก็มิได้ ปฏิบัติดังที่ควรจะทำ” – จากพระคัมภีร์กุรฮาน

ไม่ว่าจะมีเหตุผลสำหรับชีวิตการเป็นนักบวชในสมัยโบราณและในสถานการณ์ที่ผ่านไปแล้ว แต่อย่างใดก็ตามพระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวว่าเหตุผลเช่นนั้นไม่มีแล้วในปัจจุบันนี้ และจะเห็นได้ชัดว่าถ้าหากมี ผู้เคร่งครัดศาสนาและกลัวบาปจำนวนมากมายพากันแยกตัวออกไปจากเพื่อนมนุษย์และออกไปจากหน้าที่ และการรับผิดชอบแห่งความเป็นบิดามารดาก็เป็นผลให้มนุษย์ทุกคนขาดคุณธรรม

การสมรส

ศาสนาบาไฮสอนให้มีสามีภรรยาคนเดียวและพระบาฮาอุลลาห์ทรงกำหนดเงื่อนไขการสมรสโดยการ ยินยอมของฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย รวมทั้งบิดามารดาของทั้งสองฝ่ายไว้ด้วย ทรงกล่าวไว้ในคัมภีร์อัคดัส ว่า :-

“เป็นความจริง ในพระคัมภีร์ไบเบิล (ศาสนาพระบ๊อบ) จำกัดไว้ในเรื่องการตกลงยินยอมของ ทั้งสองฝ่าย (เจ้าบ่าวและเจ้าสาว) เท่านั้น แต่เราปรารถนาที่จะให้เกิดความรัก ความเป็นมิตรและ ความสามัคคีแก่ปวงชน ฉะนั้นเราจึงกำหนดเงื่อนไขการยินยอมของบิดามารดาไว้ด้วยเพื่อหลีกเลี่ยง มิให้เกิดการเป็นศัตรูและมีความรู้สึกไม่ดีต่อกัน”

ในข้อนี้พระอับดุลบาฮาได้เขียนถึงผู้ถามผู้หนึ่งว่า :-

“เรื่องปัญหาการแต่งงานตามกฎหมายของพระผู้เป็นเจ้าก็คือก่อนที่ท่านจะต้องเลือกบุคคลที่ท่าน พอใจ และแล้วจะขึ้นอยู่กับการยินยอมอนุญาตของบิดามารดา ก่อนการเลือกของท่านนั้นบิดา มารดาไม่มีสิทธิ์แทรกแซงการเลือกของท่านด้วย” – สารสั้นของพระอับดุลบาฮา

พระอับดุลบาฮา กล่าวว่าคำเตือนของพระบาฮาอุลลาห์ให้ผลทำให้ความสัมพันธ์อันดีตั้งเครียดระหว่าง ญาติฝ่ายชายและฝ่ายสะใภ้ซึ่งได้กล่าวเป็นสุภาษิตกันในประเทศที่นับถือศาสนาคริสต์และมุสลิมแทบจะ ไม่ปรากฏในระหว่างบาไฮศาสนิกชนเลยและการหย่าร้างก็มีน้อยเต็มที ท่านได้เขียนเกี่ยวกับเรื่องแต่งงาน ว่า :-

“การหมั้นของชาวบาไฮเป็นข้อตกลงอย่างสมบูรณ์และเป็นการยินยอมอย่างแท้จริงของชายหญิง เขาทั้งสองจะต้องสนใจและต้องรู้จักนิสัยใจคอของกันและกัน สัญญาอันมั่นคงระหว่างเขาทั้งสองจะต้องเป็น เครื่องผูกพันตลอดไป ความตั้งใจของเขาจะต้องเป็นความสุขและความสามัคคี มิตรภาพความสนิทสนมชั่วกาลปาวสาน

“เจ้าบ่าวจะต้องกล่าวต่อหน้าเพื่อนเจ้าบ่าวและบุคคลอื่นๆ อีก 2-3 คนว่า “เราจะยึดถือมั่นในพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าโดยแท้จริง” และเจ้าสาวก็ต้องตอบว่า “เราจะยึดถือมั่นในพระประสงค์ของพระเจ้าโดยแท้จริง”

“การแต่งงานของบาไฮศาสนิกชนหมายความว่าชายหญิงจะร่วมปรองดองกันทั้งด้านจิตใจและร่างกาย เพื่อที่เขาจะได้สามัคคีกันในโลกทั้งมวลของพระเจ้าชั่วนิรันดร์ และทำให้ชีวิตแห่งจิตใจของกันและกันดีขึ้น นี่แหละคือการแต่งงานของบาไฮศาสนิกชน” – จาก สารัตถ์ของพระอับดุลบาสฮา

การหย่าร้าง

ส่วนเรื่องการหย่าร้างก็เช่นเดียวกับการแต่งงาน คำสั่งสอนของศาสนาต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ของยุคสมัย พระอับดุลบาสฮาได้ชี้แจงถึงคำสอนของศาสนาบาไฮเกี่ยวกับเรื่องการหย่าร้างว่า :-

“มิตรทั้งหลาย (บาไฮศาสนิกชน) ต้องงดเว้นการหย่าร้างวันเสียแต่จะมีสิ่งเกิดขึ้นซึ่งบังคับให้ต้องแยกทางกันเพราะความเกลียดชังซึ่งกันและกัน ในกรณีเช่นนี้ด้วยการรับรู้ของกรรมการธรรมสภาก็อาจจะตัดสินใจให้แยกจากกันได้แต่บุคคลทั้งสองจะต้องอดทนและคอยเวลาอีกปีหนึ่งเต็มๆ ถ้าระหว่างหนึ่งปีนี้ไม่สามารถปรองดองกันใหม่ได้ก็หย่าร้างกันได้ ... รากฐานแห่งอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าตั้งอยู่บนความปรองดองและความรัก ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความเป็นญาติพี่น้องและความสามัคคี มิใช่ตั้งอยู่บนการวิวาทบาดหมาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างสามีและภรรยาถ้าคนหนึ่งคนใดเป็นต้นเหตุของการหย่าร้างผู้นั้นจะต้องตกอยู่ในความลำบากใหญ่หลวงทีเดียว จะกลายเป็นผู้เคราะห์ร้ายอย่างน่าสะพรึงกลัวและจะประสบความเศร้าโศกอย่างสาหัส” – จาก สารัตถ์ถึงบาไฮศาสนิกชนในอเมริกา

ในเรื่องการหย่าร้างก็เหมือนกับกรณีอื่นๆ แน่ทีเดียวบาไฮศาสนิกชนมิได้ผูกพันอยู่เพียงคำสอนของศาสนาบาไฮเท่านั้นแต่ผูกพันกับกฎหมายของประเทศที่ตนอาศัยอยู่นั้นด้วย

ปฏิทินบาไฮ

ท่ามกลางประชาชนที่ไม่เหมือนกันและยุคสมัยที่แตกต่างกันได้มีการนับวันเวลาที่ต่างกันหลายแบบ และยังคงมีปฏิทินหลายชนิดที่ไม่เหมือนกันใช้อยู่ในปัจจุบัน เช่นปฏิทินในแบบเกรกอรี (คริสตศักราช) ที่ใช้ในยุโรปตะวันตก ปฏิทินแบบจูเลียตซีซาร์ที่ใช้ในประเทศยุโรปตะวันออก ปฏิทินฮีบรูใช้กันระหว่างชาวยิว และปฏิทินของศาสนาอะหะหมัดใช้กันในหมู่ชาวมุสลิม

พระบ็อบได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของศาสนาซึ่งพระองค์ทรงเสด็จมาเพื่อป่าวประกาศโดยทรงเริ่มปฏิทินใหม่ ในปฏิทินใหม่นี้ก็เหมือนกับปฏิทินของฝ่ายคริสต์ศาสนาคือมีได้นับเดือนตามจันทร์คติแต่นับปีตามสุริยะคติ

ปีของศาสนาบาไฮมี 19 เดือน เดือนละ 19 วัน (361 วันต่อ 1 ปี) และมี “วันเพิ่มพิเศษ” (4วันในปีปกติธรรมดาและ5วันในปีที่มี 366 วัน) วันเหล่านี้อยู่ระหว่างเดือนที่18 และ19 เพื่อจัดปฏิทินให้เข้าตามแบบสุริยะคติ พระบ็อบได้ตั้งชื่อเดือนต่างๆ ตามคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า วันปีใหม่ของศาสนาบาไฮก็เช่นเดียวกับวันปีใหม่ของอิหร่านในสมัยก่อนคือกำหนดตามดวงอาทิตย์ เริ่มต้นเมื่อวันที่ดวงอาทิตย์ข้ามเส้นศูนย์สูตร (วันที่21 มีนาคม) และยุคบาไฮเริ่มต้นในปีที่พระบ็อบประกาศศาสนา (พ.ศ. 2387)

ในอนาคตใกล้ๆ นี้จะเป็นการจำเป็นที่ประชาชนทั้งมวลในโลกจะเห็นชอบกับการมีปฏิทินชนิดเดียว

ฉะนั้น จึงเป็นการสมควรที่ยุคใหม่แห่งความเป็นเอกภาพควรมีปฏิทินใหม่ซึ่งไม่ขึ้นและไม่เกี่ยวข้องกับปฏิทินเก่าๆ อังกลุ่มต่างๆ ไม่ยอมรับและไม่มีปฏิทินชนิดอื่นใดจะง่ายและสะดวกไปกว่าชนิดที่พระบ็อบทรงเสนอให้

เดือนต่างๆ ในปฏิทินของศาสนาบาไฮมีดังนี้คือ

	ภาษาอารบิก	คำแปล	วันเริ่มต้น
เดือนที่ 1	บาฮา	ความสว่างาม	21 มีนาคม
เดือนที่ 2	จาลาล	เกียรติยศ	9 เมษายน
เดือนที่ 3	จามาล	ความสวยงาม	28 เมษายน
เดือนที่ 4	อาชามาต	ความยิ่งใหญ่	17 พฤษภาคม
เดือนที่ 5	นูร์	แสงสว่าง	5 มิถุนายน
เดือนที่ 6	ราหมาต	เมตตาปราณี	24 มิถุนายน

เดือนที่	7	กาลิมาต	ถ้อยคำ	13	กรกฎาคม
เดือนที่	8	คามาล	ความสมบูรณ์	1	สิงหาคม
เดือนที่	9	อัสมา	พระนาม	20	สิงหาคม
เดือนที่	10	อิสซาด	อาณาภาพ	8	กันยายน
เดือนที่	11	มัซซียาด	พระประสงค์	27	กันยายน
เดือนที่	12	อิล์ม	ความรู้	16	ตุลาคม
เดือนที่	13	กุซราต	อำนาจ	4	พฤศจิกายน
เดือนที่	14	โกล	คำพูด	23	พฤศจิกายน
เดือนที่	15	มาซาเอล์	คำถาม	12	ธันวาคม
เดือนที่	16	ซาร์ฟ	เกียรติคุณ	31	ธันวาคม
เดือนที่	17	สุลต่าน	เดชาอนุภาพ	19	มกราคม
เดือนที่	18	มุลก์	อาณาจักร	7	กุมภาพันธ์
		รวม “วันเพิ่มพิเศษ”	วันที่ 26 กุมภาพันธ์	ถึง	1 มีนาคม
เดือนที่	19	อัลลา	ความสูงส่ง	2	มีนาคม

กรรมการธรรมสภา

ก่อนที่พระอับดุลบาฮาจะปฏิบัติภารกิจในโลกนี้ได้อย่างสำเร็จพระองค์ได้วางรากฐานในการปรับปรุงระเบียบการจัดการต่างๆ ซึ่งกำหนดไว้ในศาสนของพระบาฮูลลาห์เพื่อแสดงถึงความสำคัญอย่างใหญ่หลวงของสภากรรมการบาไฮ พระอับดุลบาฮาได้เขียนไว้ในศาสนว่าการแปลหนังสือเล่มนี้จะต้องได้รับการอนุมัติจากกรรมการธรรมสภาบาไฮแห่งกรุงไคโรเสียก่อนที่จะพิมพ์ออกมาเผยแพร่ แม้ว่าแต่ตัวพระองค์เองจะได้ตรวจแก้หนังสือเล่มนี้แล้วก็ตาม

คำว่ากรรมการธรรมสภาบาไฮหมายถึงองค์ดำเนินการที่ประกอบด้วยบุคคล 9 คนซึ่งเลือกตั้งทุกๆ ปีจากชุมชนบาไฮท้องถิ่น กรรมการธรรมสภานี้มีอำนาจในการตัดสินเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวกับความร่วมมือซึ่งกันและกันในส่วนหนึ่งของชุมชนนั้นๆ ชื่อกรรมการธรรมสภาที่กำหนดไว้นี้เป็นการชั่วคราวเท่านั้นเพราะในอนาคตกรรมการธรรมสภาเหล่านี้จะเรียกว่าสถาบันแห่งความยุติธรรม

ผิดกับระเบียบของวัดต่างๆ ธรรมสภาบาไฮเหล่านี้เป็นสถาบันการสังคมมากกว่าจะเป็นสถาบันของนักบวช คือพวกกรรมการจะปฏิบัติตามกฎที่ให้ปรึกษาหารือกันในทุกๆ ปัญหา รวมทั้งความยุ่งยากทั้งหลาย

ที่เกิดขึ้นในระหว่างบาหลีศาสนิกชนผู้ไม่พึงพ้องร้องคดีกันในโรงศาลและแสวงหาทางส่งเสริมความสามัคคี เช่นเดียวกับแสวงหาความยุติธรรมให้แก่ชุมชน ธรรมเนียมนี้ไม่เหมือนกับองค์การของสงฆ์หรือองค์การของนักบวชแต่อย่างใดเลยแต่มีหน้าที่สนับสนุนคำสั่งสอนให้แพร่หลาย กระตุ้นการปฏิบัติหน้าที่ของศาสนา ดำเนินการประชุม ชำรงรักษาความสามัคคี ดูแลทรัพย์สินของศาสนาบาไฮที่อยู่ในความพิทักษ์รักษาเพื่อชุมชนและเป็นผู้แทนติดต่อกันระหว่างบาหลีศาสนิกชนกับประชาชนตลอดจนติดต่อกับชุมชนบาไฮอื่นๆ

สภาพของสภากรรมการบาไฮแห่งท้องถิ่นและแห่งชาติได้กล่าวไว้อย่างสมบูรณ์ในตอนที่เกี่ยวข้องกับพันธกรรมของพระอับดุลบาหลีในบทสุดท้าย แต่ท่านไซกิ เอฟเฟนดีได้จำกัดหน้าทัวๆ ไปของสภากรรมการไว้ดังต่อไปนี้

“ถึงแม้ว่าการเผยแพร่ศาสนา ความมุ่งหมาย วิธีการเผยแพร่ ความเติบโตและความมั่นคงของศาสนาจะเป็นสิ่งสำคัญแก่ประโยชน์ของศาสนาแต่ก็ยังมีสิ่งอื่นๆ ที่ธรรมเนียมกรรมการจะต้องดูแลด้วย การศึกษาพระคัมภีร์ของพระบาฮาอุลลาห์และศาสนของพระอับดุลบาหลีจะชี้ให้เห็นว่าผู้แทนที่ได้รับเลือกในทุกๆ ท้องถิ่นยังมีหน้าที่อื่นๆ สำคัญจะต้องปฏิบัติเท่าๆ กับการเผยแพร่”

“เป็นหน้าที่ของพวกเขาที่ต้องคอยระมัดระวังดูแลมีดุลยพินิจไตร่ตรองและป้องกันศาสนาอยู่ทุกเวลามีให้ผู้ใดกระทำให้เกิดความเสียหายและศัตรูทำลายได้

“เขาจะต้องพยายามส่งเสริมไม่ตรีจิตและให้เกิดความปรองดองกันในระหว่างบาหลีศาสนิกชน ขจัดความไม่ไว้วางใจที่ยังมีอยู่ให้หมดสิ้นไปตลอดจนขจัดความห่างเหินไปจากดวงใจของทุกคน และปลุกฝังความร่วมมือกันปฏิบัติรับใช้ศาสนาเข้าแทนที่”

“เขาจะต้องปฏิบัติให้ดีที่สุดในการให้ความช่วยเหลือทุกโอกาสแก่คนยากไร้ คนเจ็บป่วย ผู้ที่ไม่สามารถช่วยตนเองได้ เด็กกำพร้า สตรีหม้ายโดยไม่คำนึงถึงผิวพรรณชั้นวรรณะและศาสนาใดๆ ทั้งสิ้น”

“เขาจักต้องส่งเสริมทุกวิถีทางตามที่จะกระทำได้ในด้านวัตถุและให้ความเข้าใจในทางธรรมแก่เยาวชน ส่งเสริมวิธีให้การศึกษาแก่เด็กๆ จัดตั้งสถาบันการศึกษาบาไฮในโอกาสที่จะกระทำได้ จัดการและดูแลงานนี้ตลอดจนให้วิธีที่ดีที่สุดเพื่อความเจริญก้าวหน้า...

“เขาจะต้องทำการให้บาไฮศาสนิกชนประชุมกันอย่างสม่ำเสมอ ดำเนินงานพิธีและวันครบรอบต่างๆ พร้อมทั้งการประชุมพิเศษที่กำหนดขึ้นเพื่อรับใช้หรือส่งเสริมประโยชน์แห่งจิตใจสติปัญญาและสังคมของเพื่อนมนุษย์

“ในปัจจุบันนี้ขณะที่ศาสนานี้ยังเป็นของใหม่เขาจักต้องคอยดูแลการแปลและการพิมพ์หนังสือของศาสนาบาไฮทั้งหมดและให้การเผยแพร่หนังสือเกี่ยวกับศาสนานี้เป็นไปอย่างถูกต้องแน่นอนและสมเกียรติแก่ประชาชนทุกๆ ไป”

เราอาจคาดคะเนถึงสิ่งที่จะเป็นไปได้ในสถาบันบาไฮเมื่อเรานึกถึงอารยธรรมปัจจุบันที่กำลังสลายลงอย่างรวดเร็วเพราะขาดอำนาจทางธรรม ซึ่งเพียงแต่อำนาจนี้เท่านั้นก็จะสามารถให้คุณลักษณะที่จำเป็นในความรับผิดชอบและคุณธรรมแก่บรรดาผู้นำและจะให้ความซื่อสัตย์อันเป็นสิ่งที่จำเป็นแก่สมาชิกแต่ละบุคคลของสังคมได้

พระบ็อบได้ทรงอดทนมาดังนี้และประสพชัยชนะมาตลอด มวลชนนับหมื่นๆ เป็นประจักษ์พยานว่าเขามีความรักอันบริสุทธิ์ต่อพระองค์โดยการสละชีวิตและทุกสิ่งเพื่อรับใช้พระองค์ แม้พระมหากษัตริย์ก็คงจะริษยาในอำนาจที่อยู่เหนือชีวิตและจิตใจมนุษย์ของพระบ็อบ ยิ่งกว่านั้น “ผู้ซึ่งพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของจะสำแดงให้ปรากฏ” ก็ได้เสด็จมาปรากฏขึ้นจริงๆ เป็นการยืนยันข้อพิสูจน์และต้อนรับความรักของผู้เบิกทาง ทั้งท่านผู้นั้นยังได้ประกาศให้พระบ็อบเป็นผู้มีส่วนร่วมในพระเกียรติคุณอันประเสริฐของพระองค์อีกด้วย

พิธีต่าง ๆ ของศาสนาบาไฮ

วันครบรอบและวันถือบวช

พิธีริสวาน (วันประกาศศาสนาของพระบาฮาอูลลาห์)

- 21 เมษายน ถึง 2 พฤษภาคม พ.ศ.2406

วันประกาศศาสนาของพระบ็อบ

- 23 พฤษภาคม พ.ศ.2387

วันสวรรคตของพระบาฮาอูลลาห์

- 29 พฤษภาคม พ.ศ.2435

วันปลงพระชนม์พระบ็อบ

- 9 กรกฎาคม พ.ศ.2393

วันประสูติพระบ็อบ

- 20 ตุลาคม พ.ศ.2362

วันประสูติพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

- 12 พฤศจิกายน พ.ศ.2360

วันเกิดของพระอัครมเหสี

- 23 พฤษภาคม พ.ศ.2387

วันแห่งพระปฏิญญา

- 26 พฤศจิกายน

วันมรณกรรมของพระอัครมเหสี

- 28 พฤศจิกายน พ.ศ.2464

พิธีต่าง ๆ

ความสุขของศาสนาบาไฮจะเห็นได้ในพิธีและวันหยุดครบรอบต่างๆ ตลอดปี

ในการปราศรัยครั้งหนึ่งในพิธีนอร์ธ (วันปีใหม่) ณ เมืองอเล็กซานเดรีย ประเทศอียิปต์ ในพ.ศ. 2455 พระอัครมเหสีกล่าวว่า :-

“ตามกฎอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทุกยุคทุกสมัยย่อมมีพิธี มีวันครบรอบ และวันหยุดอันชื่นชมยินดี ในวันเช่นนี้ผู้ที่มิอาชีพต่าง ๆ เช่นการค้า การอุตสาหกรรม เกษตรกรรมและอื่น ๆ ควรจะหยุดงาน”

“ทุกคนควรรื่นเริงยินดีด้วยกันมีการพบปะประชุมกันทั่ว ๆ ไป เป็นการประชุมที่ปรองดองกันเพื่อทุกคนจะได้มองเห็นถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั่วประเทศ มองเห็นความสามัคคีปรองดองกัน”

“ในฐานะที่เป็นวันของศาสนาจึงไม่ควรที่จะละเลยเสียหรือปล่อยให้เสียผลไปในการหาความเพลิดเพลินแต่อย่างเดียว”

“ในระหว่างวันเหล่านั้นเราทั้งหลายควรจัดตั้งสถาบันต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์และมีค่าถาวรแก่ปวงชน...”

“ปัจจุบันนี้ไม่มีผลอันใดจะยิ่งใหญ่กว่าการนำทางให้ปวงชน ไม่ต้องสงสัยเลยว่าในยุคเช่นนี้มีมิตรของพระเจ้าจะต้องกระทำสิ่งที่เป็นคุณประโยชน์ซึ่งเป็นมรดกแก่เพื่อนมนุษย์อันแผ่ไปถึงมนุษย์ทั้งมวลได้มิใช่

เฉพาะแต่บาไฮศาสนิกชนเท่านั้น ในยุคแห่งศาสนาคติที่ความเมตตาการุณเป็นสิ่งสำหรับมนุษย์ทั้งหมด ไม่มีการยกเว้นเพราะแสดงให้เห็นพระกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้า ฉะนั้นข้าพเจ้าหวังว่าบรรดามิตรของพระผู้เป็นเจ้าทุกๆ คนจะเป็นประหนึ่งความเมตตาปราณีของพระผู้เป็นเจ้าต่อมนุษย์ทั้งหลาย”

“พิธีนอร์รูซ (วันปีใหม่) และพิธีริสวัน วันครบรอบวันประสูติของพระบ็อบและพระบาฮาอุลลาห์และวันประกาศศาสนาของพระบ็อบ (ซึ่งเป็นวันเดียวกับวันเกิดของพระอับดุลบาฮา) ล้วนเป็นวันปลอบปล้ำมยินดีในรอบปีของบาไฮศาสนิกชนในประเทศอิหร่าน มีการเฉลิมฉลองด้วยการไปเที่ยวปิกนิกหรือมีงานพิธีชุมนุมอันมีดนตรีประกอบ สวดพระคัมภีร์และกล่าวสุนทรพจน์สั้นๆ ที่เหมาะสมกับโอกาส วันเพิ่มพิเศษระหว่างเดือนที่ 18 และ 19 (คือวันที่ 26 กุมภาพันธ์ ถึง 1 มีนาคม) เป็นวันพิเศษรับรองมิตรสหาย เป็นวันของขวัญช่วยเหลือคนยากจนและเจ็บป่วย

วันครบรอบสละพระชนม์ชีพของพระบ็อบ วันสวรรคตของพระบาฮาอุลลาห์ และวันมรณกรรมของพระอับดุลบาฮา มีการประกอบพิธีตามสมควรและกล่าวคำปราศรัย รวมทั้งมีการสวดพระคัมภีร์ด้วย

การถือบวช

เดือนที่ 19 ซึ่งตามหลังวันพิเศษเพิ่มเติมพิเศษเป็นเดือนแห่งการถือบวช ระหว่างช่วงเวลา 19 วัน การถือบวชนี้คือการงดเว้นรับประทานสิ่งใดๆ รวมทั้งการดื่มน้ำด้วยตั้งแต่เวลาดวงอาทิตย์ขึ้นถึงเวลาดวงอาทิตย์ตก โดยที่เดือนแห่งการถือบวชนี้สิ้นสุดลงในวันที่ดวงอาทิตย์ข้ามเส้นศูนย์สูตรในเดือนมีนาคม การถือบวชจึงอยู่ในฤดูเดียวกันเสมอคือฤดูใบไม้ผลิในซีกโลกภาคเหนือและฤดูใบไม้ร่วงในซีกโลกภาคใต้ มิได้อยู่ในฤดูร้อนจัดมากหรือหนาวจัดมากซึ่งจะทำให้เกิดความลำบากแต่อย่างใด ยิ่งกว่านั้นในระยะการถือบวชเวลาระหว่างดวงอาทิตย์ตกและขึ้นอยู่ในระยะเท่าๆ กันแทบทุกส่วนของโลกคือจากประมาณ 6 โมงเช้าถึง 6 โมงเย็น การถือบวชไม่เป็นข้อผูกพันแก่เด็กๆ คนเจ็บป่วย ผู้เดินทางคนชราและผู้อ่อนแอ (รวมทั้งสตรีที่มีครรภ์หรือเลี้ยงเด็กด้วยนมของตน)

มีประจักษ์พยานชัดแจ้งว่าการงดอาหารเป็นระยะดังเช่นการถือบวชที่กำหนดในคำสอนของศาสนาบาไฮมีประโยชน์แก่สุขภาพของร่างกาย แต่สิ่งสำคัญในการถือบวชของศาสนาบาไฮมิใช่การงดอาหารทางร่างกาย แม้ว่าการงดอาหารนั้นจะช่วยให้การย่อยอาหารดีขึ้นแต่เป็นการงดเว้นความปรารถนาและกิเลสแห่งเลือดเนื้อและแยกตัวออกจากทุกสิ่งนอกจากพระผู้เป็นเจ้า พระอับดุลบาฮากล่าวไว้ว่า :-

“การงดอาหารเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งการอดอาหารทางร่างกายเป็นสัญลักษณ์ของการอดกลั้นนั้นและเป็นเครื่องเตือนใจ นั่นคือเมื่อบุคคลอดกลั้นความหิวโหยและความปรารถนาภายในได้เพียงการงดเว้นอาหารมิได้เกิดผลแก่จิตใจอย่างใดเป็นแต่เพียงเครื่องหมายและเครื่องเตือนใจเท่านั้น มิฉะนั้นแล้วการอดอาหารก็ไม่มีประโยชน์ การงดเว้นอาหารเพื่อความมุ่งหมายนี้มีได้หมายความว่า จะละเว้นการกินอาหารเสียทั้งหมดทีเดียว คำแนะนำเกี่ยวกับอาหารนี้ก็คืออย่ากินอาหารมากเกินไปหรือน้อยเกินไป การกินแต่เพียงปานกลางเป็นสิ่งสมควร มีนิกายในอินเดียที่งดเว้นอาหารอย่างจริงจังแล้วค่อยๆ ลดอาหารลงจนกระทั่งเกือบจะไม่กินอะไรเลยแต่สติปัญญามีดีที่บาร่างกายของมนุษย์อ่อนแอเพราะขาดอาหารเขาก็ไม่เหมาะสมที่จะรับใช้พระผู้เป็นเจ้าด้วยสมองและร่างกายเพราะเขาไม่สามารถจะมองเห็นสิ่งใดได้แจ่มชัด” – มิส อี. เอส สตีเฟนคัดมาจากหนังสือ Fortnightly Review

การประชุม

พระอัครทูตบาฮาฮ์ถือว่าการประชุมกันเป็นประจำระหว่างบาไฮศาสนิกชนในการนมัสการร่วมกันเพื่ออธิบายและศึกษาคำสั่งสอนและปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับความเจริญของศาสนาเป็นสิ่งสำคัญมาก ท่านได้กล่าวไว้ในสาส์นฉบับหนึ่งว่า :-

“ตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าความสามัคคีปรองดองอาจจะเพิ่มพูนขึ้นที่ละเล็กละน้อยในหมู่มิตรของพระผู้เป็นเจ้าและผู้รับใช้ของพระผู้ทรงเมตตา ถ้าความสามัคคีนี้ไม่เกิดขึ้นงานศาสนานี้ก็จะไม่ก้าวไปได้ และวิธีสำคัญที่สุดที่จะทำให้เกิดความสามัคคีปรองดองกันก็คือการประชุมทางธรรมเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมากและเป็นประหนึ่งแม่เหล็กดึงดูดพรความมั่นคงจากสวรรค์” – จากสาส์นของพระอัครทูตบาฮาฮ์

ในการประชุมทางธรรมของบาไฮจะต้องหลีกเลี่ยงการถกเถียงในเรื่องการเมืองและเรื่องทางโลก จุดมุ่งหมายโดยแท้จริงอย่างเดียวของศาสนิกชนก็คือการเผยแพร่และการศึกษาซึ่งจะแห่งสวรรค์เพื่อให้ดวงใจของเขาเปี่ยมไปด้วยความรักของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อให้บรรลุถึงความอ่อนน้อมต่อเจตจำนงของ พระผู้เป็นเจ้าอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและเพื่อส่งเสริมอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าให้มาถึงเร็วยิ่งขึ้น พระอัครทูตบาฮาฮ์กล่าวในกรุงนวยอร์คเมื่อ พ.ศ.2455ว่า :-

“การประชุมของศาสนาบาไฮจะต้องเป็นการประชุมทางจิตวิญญาณระหว่างสวรรค์และพิภพ จักต้องได้รับแสงจากแสงแห่งดวงวิญญาณที่อยู่ในสวรรค์ ดวงใจจะต้องเป็นไปประดุจกระจกเงาที่

แสงของดวงอาทิตย์แห่งสัจจะจะส่องแสงให้แลเห็นได้ หัวใจทุกดวงจะต้องเป็นดังสถานีโทรเลข
ขั้วไฟฟ้าขั้วหนึ่งของสายไฟจะต้องอยู่ที่ใจกลางของดวงใจอีกขั้วหนึ่งอยู่วิญญูณแห่งสวรรค์ เพื่อให้
ติดต่อกันไปถึงกันและกันได้ โดยวิธีนี้การคลายจากอาณาจักรอับฮาก็จะหลั่งไหลลงมา และการ
ปรึษาหารหรือในกิจการทุกอย่างก็จะเป็นไปด้วยความกลมเกลียว... ยังมีความปรองดองสามัคคีและ
ความรักอยู่ระหว่างพวกท่าน อำนาจจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของก็ช่วยพวกท่านมากขึ้นและทั้งความ
ช่วยเหลือของพระองค์ผู้ผู้อดมพรคือพระบาฮาอูลลาห์ก็จะสนับสนุนท่านอีกด้วย”

ในสาส์นฉบับหนึ่งของท่านกล่าวว่า :-

“ในการประชุมนี้จะต้องหลีกเลี่ยงการสนทนาเรื่องทีนอกเหนือไปจากศาสนาอย่างเด็ดขาด
และผู้ที่มาประชุมจะต้องจำกัดตัวอยู่แต่การสวดและอ่านพระคัมภีร์และในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศาสนา
ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้านั้น เป็นต้นว่าอธิบายข้อพิสูจน์ต่างๆ แสดงให้เห็นหลักฐานที่ปรากฏแจ่มชัด
และชี้ทางของพระเจ้าทรงเป็นที่รักแห่งสิ่งทั้งปวง ก่อนการเข้าประชุมผู้เข้าประชุมจะต้องแต่งกายด้วย
เสื้อผ้าสะอาดและหันหน้าเข้าหาอาณาจักรอับฮา ครั้นแล้วจึงเข้าสู่การประชุมด้วยความอ่อนน้อม
ต่อมตน ขณะที่ท่านอ่านคัมภีร์จะต้องสงบเงียบหากผู้ใดประสงค์จะกล่าวสิ่งใดเขาจะต้องกระทำด้วย
ความสุภาพด้วยความพอใจและยินยอมของบุคคลในที่ประชุมแล้วจึงกล่าวอย่างไร้ประห่าพั้ง”

งานฉลองบุญ 19 วัน

ด้วยความก้าวหน้าแห่งระเบียบบริหารของศาสนาบาไฮนับแต่พระอับดุลบาสามรณกรรมแล้ว งาน
ฉลองบุญ 19 วันซึ่งถือวันต้นของเดือนบาไฮเป็นวันพิธีได้ถือเป็นวันสำคัญเป็นพิเศษ กำหนดว่าไม่เพียงแต่
จะเป็นวันสวดชุมนุมร่วมกันและอ่านพระคัมภีร์เท่านั้นแต่เป็นวันปรึษาหารหรือทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับกิจการต่าง ๆ
ของศาสนาบาไฮด้วย การประชุมนี้ให้ออกาสธรรมสภาที่จะรายงานแก่ที่ประชุมบาไฮศาสนิกชนและขอ
คำแนะนำและปรึษาหารเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติใหม่ๆ ที่ดีกว่าเก่า

มาซริกูล อัสคาร์ (โบสถ์ของศาสนาบาไฮ)

พระบาฮาอูลลาห์ทรงแนะนำว่าผู้นับถือศาสนาบาไฮควรสร้างโบสถ์เพื่อการนมัสการขึ้นทุก ๆ
ประเทศ และทุก ๆ เมืองโบสถ์เหล่านี้ทรงให้นามไว้ว่า “มาซริกูล อัสคาร์” (โบสถ์ของศาสนาบาไฮ) ซึ่ง
หมายความว่า”สถานแห่งอรุณของการสรรเสริญพระเจ้า” โบสถ์บาไฮจะต้องสร้างเป็นแบบ 9 เหลี่ยม
หลังคาสูงเป็นรูปโดมงดงามประณีตทั้งการออกแบบและฝีมือ โบสถ์นี้จะต้องตั้งอยู่ในอุทยานใหญ่ ประดับ

ด้วยสระน้ำพุ ต้นไม้และดอกไม้ ห้อมล้อมด้วยอาคารต่างๆ ที่เป็นอาคารสำหรับการศึกษา การกุศลและการสังคมเพื่อที่การนมัสการพระผู้เป็นเจ้าในโบสถ์จะได้เกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดกับความปรารถนาในความงามของธรรมชาติและศิลปะและเป็นการช่วยเหลือสภาพสังคมอย่างจริงจัง

ในประเทศอิหร่านแม้กระทั่งปัจจุบันนี้บาไฮศาสนิกชนถูกขังขังขังให้มีสร้างโบสถ์เพื่อให้ประชาชนมานมัสการ ฉะนั้นมาซริกุล อัสคาร์ โบสถ์แรกจึงได้สร้างขึ้นในเมืองเอชกาบาดในประเทศรัสเซีย โบสถ์ที่สองสร้างขึ้นบนฝั่งทะเลสาบมิซิกานทางภาคเหนือของเมืองซิกาโกประมาณไม่กี่ไมล์ หลุยส์ โบร์จวาลส์ ผู้ล่วงลับไปแล้วเป็นผู้ออกแบบ การออกแบบได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง พระอับดุลบาฮาได้กระทำพิธีในการสร้างโบสถ์นี้เมื่อท่านไปเยือนอเมริกาในปีพ.ศ. 2455 ส่วนบนสร้างสำเร็จใน พ.ศ.2474 เป็นระยะเวลา 19 ปี นับแต่วันที่ท่านได้กระทำพิธีการตกแต่งภายนอกซึ่งถือตามแบบที่สถาปนิกได้ให้ไว้ ได้ใช้หินเทียมหล่อเป็นแผ่นๆ จากแม่พิมพ์ที่แกะสลักด้วยมืออันเป็นแบบใหม่ ผิวพื้นหน้าของหินที่หล่อแล้วซึ่งมีลวดลายสวยงามและสลัซซบซ้อนมีความคงทนยิ่งกว่าหินธรรมชาติ ใน พ.ศ.2478 ยอดโดมได้สร้างสำเร็จเมื่อไม่กี่ปีมานี้บาไฮศาสนิกชนในประเทศอิหร่านก็ได้จัดหาสถานที่สำหรับสร้างมาซริกุล อัสคาร์อันเป็นสถานที่ๆ มองเห็นตัวเมืองเตหะรานได้ตลอด

ในสาส์นที่กล่าวถึงโบสถ์หลังนี้อันเป็นหนึ่งในโบสถ์มารดรของโบสถ์หลังอื่นๆ พระอับดุลบาฮาได้เขียนไว้ว่า :-

“ขอสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าที่ในขณะนี้การช่วยเหลือได้หลั่งไหลมาจากทุกๆ ประเทศในโลก เพื่อสมทบเงินทุนสร้างมาซริกุล อัสคาร์ในอเมริกา นับแต่ยุคอดีตเป็นต้นมามนุษย์ไม่เคยได้ประสบพบเห็นสิ่งนี้มาก่อนเลย นั่นคือการบริจาคจากประเทศไกลสุดในเอเชียให้แก่อเมริกา ทั้งนี้เป็นเพราะอำนาจแห่งพระปฎิญาของพระผู้เป็นเจ้า เป็นสิ่งที่น่าประหลาดใจจริงๆ ที่ประชาชนมีความเข้าใจเป็นที่หวังว่าผู้นับถือศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าจะแสดงจิตใจดีงามและบริจาคสมทบทุนมากขึ้นเพื่อสร้างโบสถ์นี้... ข้าพเจ้าต้องการให้ทุกคนมีอิสระในการที่จะกระทำสิ่งใดๆ ตามความประสงค์ของเขา ถ้าผู้ใดต้องการจะใช้จ่ายเงินของเขาในทางอื่นก็ปล่อยให้เขากระทำตามความพอใจ อย่าแทรกแซงเขาไม่ว่าในทางใดๆ แต่จงมั่นใจว่าสิ่งสำคัญที่สุดในยุคนี้ก็คือการสร้างโบสถ์มาซริกุล อัสคาร์

“มาซริกุล อัสคาร์ จะต้อง มี 9 ด้าน มีประตู 9 ประตู มีน้ำพุ 9 สระ มีทางเดินเข้า 9 ทาง มีประตูใหญ่ 9 ด้าน มีเสาในโบสถ์ 9 ต้น และมีสวนดอกไม้ 9 สวนรอบนอกตัวโบสถ์ ในตัวโบสถ์มีพื้นที่ชั้นล่าง ระเบียบภายในโบสถ์ชั้นบนและหลังคารูปโดม การออกแบบจะต้องสวยงามประณีตเรียบร้อย

ความหมายอันลึกซึ้งของโบสถ์นี้กว้างขวางมากและยังไม่เป็นที่เปิดเผยในขณะนี้ แต่การก่อสร้างเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ต้องกระทำในปัจจุบัน โบสถ์มาซริกูล อัสคาร์มีส่วนประกอบต่างๆ ที่สำคัญซึ่งถือเป็นรากฐานขั้นต้นอยู่ด้วย คือมีโรงเรียนสำหรับเด็กกำพร้า มีโรงพยาบาลและสถานให้ยาแก่คนยากจน มีสถานที่อาศัยสำหรับคนพิการและคนที่ไม่สามารถทำงานได้ มีสถาบันวิทยาศาสตร์ชั้นสูง และมีบ้านพักสำหรับผู้เดินทาง มาซริกูล อัสคาร์ตามแบบนี้จะต้องสร้างขึ้นทุกๆ เมือง ในโบสถ์มาซริกูล อัสคาร์จะต้องเปิดให้ประชาชนเข้าไปสวดมนต์ทุกๆ เช้า ไม่มีเครื่องดนตรีอยู่ในโบสถ์ ตามอาคารใกล้เคียง ตัวโบสถ์จะใช้เป็นที่ประกอบงานพิธีต่างๆ เป็นที่ประชุมกิจการทั้งหลายเป็นที่ประชุมสาธารณชนและชุมนุมทางศาสนาแต่ไม่มีการเล่นดนตรีประกอบการสวดและร้องเพลงในโบสถ์ ท่านจงเปิดประตูโบสถ์ให้แก่คนทั้งปวง”

“เมื่อสร้างสถาบันการศึกษา โรงพยาบาล ที่พักและอาคารสำหรับผู้เจ็บป่วยที่ไม่สามารถรักษาให้หายได้ มหาวิทยาลัยวิชาการชั้นสูงซึ่งให้การศึกษาระดับสูงแก่ผู้ที่สำเร็จมหาวิทยาลัยมาแล้วและอาคารอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ปวงชนสำเร็จเรียบร้อยแล้วประตูเหล่านี้จะเปิดให้แก่มนุษย์ทุกชาติทุกศาสนาไม่มีการขีดเส้นจำกัดแต่อย่างใด”

“การกุศลนี้ไม่คำนึงถึงเชื้อชาติและสีผิวประตูทุกประตูจะเปิดกว้างให้แก่มนุษยชาติโดยปราศจากอคติ มีแต่ความรักในมนุษย์ทั้งหมด อาคารหลังที่อยู่ศูนย์กลางจะเป็นที่สำหรับสวดมนต์และสักการะดังนี้... ศาสนาก็จะกลมเกลียวกับวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ก็จะรับใช้ศาสนา ทั้งสองอย่างก็จะให้ของขวัญทางด้านวัตถุและธรรมแก่มนุษยทั้งหมด”

ชีวิตภายหลังความตาย

พระบาฮาอุลลาห์ทรงสอนว่าชีวิตในสภาพเลือดและเนื้อนี้เป็นแต่เพียงภาวะที่เสมือนอยู่ในครรภ์แห่งความเป็นอยู่ของเราเท่านั้นและการแยกออกไปจากร่างก็เป็นเสมือนดังการเกิดใหม่ซึ่งจิตวิญญาณของมนุษย์จะเข้าสู่ชีวิตที่สมบูรณ์กว่าและเป็นอิสระกว่า พระองค์ทรงเขียนไว้ว่า :-

“จงรู้ความจริงว่าจิตวิญญาณเมื่อแยกจากร่างไปแล้วจะดำเนินก้าวหน้าต่อไปจนกระทั่งไปสู่เบื้องหน้าพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าในสภาพและภาวะที่ความหม่นเวียนของยุคและศตวรรษหรือความเปลี่ยนแปลงและโอกาสใดๆ ในโลกนี้มีอาจจะเปลี่ยนแปลงเสียได้ จิตวิญญาณนี้จะคงทนถาวรอยู่ตราบเท่าที่อำนาจจักรของพระผู้เป็นเจ้า อธิปไตยของพระองค์และอำนาจของพระองค์ถาวรอยู่ กับทั้งจะแสดงสัญลักษณ์แห่งคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าและทั้งเปิดเผยความเมตตาปราณีอัน

เปี่ยมด้วยความรักของพระองค์ ปากกาของเราต้องสะดุดหยุดลงเพราะมีอาจจะบรรยายให้สมกับความสูงและเกียรติคุณของสภาวะอันล้ำเลิศนี้ได้ เกียรติคุณที่พระหัตถ์แห่งพระกรุณาธิคุณจะสวมให้แก่จิตวิญญาณเป็นสิ่งที่ไม่สามารถจะพรรณนาให้เท่าเทียมได้หรือแม้สิ่งใดๆ ในโลกก็มีอาจจะบรรยายได้ถูกต้อง จิตวิญญาณซึ่งบริสุทธิ์หลุดพ้นจากความนึกคิดทั้งหลายในโลก ในขณะที่ดวงจิตดวงนั้นจะแยกออกจากร่างจะบรรลุถึงความสุข จิตวิญญาณเช่นนี้มีชีวิตและเคลื่อนไหวไปตามพระประสงค์ของพระผู้สร้างและเข้าสู่สรวงสวรรค์ชั้นสูงสุดจะห้อมล้อมดวงวิญญาณนั้น และบรรดาศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าและผู้ซึ่งพระองค์ทรงเลือกสรรก็จะเข้ามาเป็นมิตรด้วย ดวงวิญญาณดวงนั้นก็จะเป็นอิสระกับดวงวิญญาณเหล่านี้และจะเล่าถึงความอดทนในวิถีทางของพระผู้เป็นเจ้าพระผู้ซึ่งเป็นนายของโลกทั้งมวล ถ้าหากผู้ใดได้ยินเรื่องราวที่ได้กำหนดให้แก่ดวงวิญญาณเช่นนั้นในโลกของพระผู้เป็นเจ้าพระผู้ทรงเป็นนายแห่งโลกสวรรค์และพิภพแล้ว ร่างกายและจิตใจของเขาก็จะร้อนรนประหนึ่งไฟเผาไปในทันทีด้วยความกระหายที่ได้ไปสู่สภาวะชั้นสูงสุดบริสุทธิ์และโชติช่วงชัชวาลนั้น ลักษณะของวิญญาณภายหลังที่ตายไปแล้วไม่สามารถจะบรรยายได้และไม่พึงบังควรอีกทั้งไม่ได้รับการยินยอมให้แสดงลักษณะให้มนุษย์แลเห็น บรรดาศาสนทูตและบรมศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าล้วนถูกส่งมาเพื่อความมุ่งหมายอันเดียวกันคือนำมนุษย์ชาติไปสู่วิถีทางตรงแห่งสัจจะ ความมุ่งหมายที่เป็นรากฐานคำสั่งสอนของท่านทั้งหลายก็คือให้การศึกษาแก่มนุษย์ทุกๆ คนให้มีจิตใจอยู่ในสภาพบริสุทธิ์แท้จริงและแยกตัวออกจากทางโลกอย่างเด็ดขาดในขณะที่เขากำลังจะตายเพื่อที่เขาอาจจะได้ขึ้นไปสู่เบื้องพระพักตร์ของพระผู้สูงส่ง แสงสว่างซึ่งดวงวิญญาณเหล่านี้สาดส่องทำให้โลกเจริญและประชาชนก้าวหน้า พวกเขาเป็นประหนึ่งเชื้อที่ทำให้โลกแห่งความดำรงอยู่ดีขึ้นและเป็นกำลังที่ دلใจให้มีศิลปวิทยาการและสิ่งที่น่าอัศจรรย์ใจขึ้นในโลก และโดยพวกเขาเหล่านี้เมฆฝนแห่งพรก็หลังไหลลงมาสู่มวลมนุษย์ พิภพก็ให้ผลดีงามทุกสิ่งทุกอย่างต้องมีต้นเหตุมีกำลังผลักดันและมีสิ่งกระตุ้นใจ ดวงวิญญาณเหล่านี้ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งการสละกิเลสได้ให้ความกระตุ้นใจอย่างสูงสุดในโลกการดำรงอยู่และจะให้ต่อไป โลกหน้าเป็นโลกที่แตกต่างจากโลกนี้เช่นเดียวกับที่โลกนี้แตกต่างจากโลกของทารกที่ยังอยู่ในครรภ์มารดา...” – จาก Gleanings

พระอับดุลบาฮาเขียนไว้อย่างเดียวกันว่า :-

“ความลึกลับในสิ่งที่มนุษย์ไม่เอาใจใส่ในโลกเรานี้เขาจะได้พบมันในโลกสวรรค์และจะได้รับการบอกเล่าถึงความลับแห่งสัจจะ นอกจากนั้นเขาจะรู้จักและได้พบคนที่เขาเคยพบมาแล้ว ไม่ต้อง

สงสัยเลยว่าดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ซึ่งมีดวงตาสะอาดและได้รับความเข้าใจตลอดไปร้องจะรู้ความ ลึกลับทุกอย่างในอาณาจักรแห่งแสงสว่างและจะมองหาความจริงที่อยู่ในดวงวิญญาณอันประเสริฐ ทุกดวง ในโลกใหม่นั้นเขาจะแลเห็นอย่างชัดเจนในความงามของพระผู้เป็นเจ้า เช่นเดียวกันเขาจะ พบมิตรสหายของพระผู้เป็นเจ้าทั้งหมดที่อยู่ในสวรรค์ทั้งในสมัยก่อนและปัจจุบัน”

“หลังจากที่มนุษย์ได้ละทิ้งโลกอันเป็นอนิจจังนี้ไปแล้วความแตกต่างและแบ่งแยกระหว่าง บุคคลก็จะกลายเป็นความจริงขึ้นตามธรรมชาติแต่ความแตกต่างนี้มิใช่เกี่ยวกับเรื่องสถานที่หากเป็น ความแตกต่างที่เกี่ยวกับดวงวิญญาณและความสำนึก เพราะอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้านั้นพ้นจาก (หรือเป็นอิสระจาก) เรื่องกาลเวลาและสถานที่เป็นอีกโลกหนึ่งและสากลหนึ่งและจงรู้ว่าเพื่อความ แน่ใจว่าในโลกสวรรค์ดวงวิญญาณที่รักในทางธรรมต่างก็รู้จักกันและกันจะพยายามรวมเข้าเป็นดวง วิญญาณดวงเดียวกันแต่จะเป็นการรวมทางจิตวิญญาณเช่นเดียวกับความรักที่คนหนึ่งมีต่ออีกคน หนึ่งในโลกนี้ก็จะไม่ลืมนั่นในโลกของพระผู้เป็นเจ้าและท่านจะไม่ลืมชีวิตที่ท่านเคยมีในโลกแห่ง วัตถุ” – จาก สารสั้นของพระอับดุลบาฮา

สวรรค์และนรก

พระบาฮาอูลลาห์และพระอับดุลบาฮา กล่าวถึงสวรรค์และนรกที่บรรยายไว้ในคัมภีร์ศาสนาเก่าก่อน นั้นว่าเป็นการกล่าวอย่างเป็นนัยเช่นเดียวกับเรื่องราวในพระคัมภีร์คริสตศาสนาที่กล่าวถึงการสร้างโลกซึ่ง มิใช่เป็นไปตามตัวอักษรอย่างนั้น ตามพระคัมภีร์ต่าง ๆ สวรรค์หมายถึงสภาวะอันสมบูรณ์และนรกก็คือ สภาวะที่ไม่สมบูรณ์ สวรรค์คือความสอดคล้องกับความปรารถนาของพระผู้เป็นเจ้าและกับมิตรสหายของเรา ส่วนนรกก็คือการขาดความสอดคล้องนั้น สวรรค์คือสภาพชีวิตทางธรรมส่วนนรกก็คือสภาพที่ตายไปจาก ธรรม คนเราอาจจะอยู่ในสวรรค์หรือนรกก็ได้ในขณะที่เรายังมีชีวิตเป็นรูปร่างอยู่ ความสุขในสวรรค์ก็คือ ความสุขทางจิตวิญญาณและความเจ็บปวดของนรกก็คือความขาดแคลนความสุขนั้น

พระอับดุลบาฮา กล่าวว่า :-

“เมื่อแสงแห่งศานานำมนุษย์ออกจากความมืดของความชั่วและได้รับรัศมีจากดวงอาทิตย์ แห่งสัจจะและเขามีจิตสูงขึ้นด้วยคุณธรรมแล้วก็ถือว่าเป็นรางวัลอันใหญ่ยิ่งและเขารู้ดีว่านี่คือ สวรรค์อันแท้จริง ในทำนองเดียวกันการลงโทษทางจิตใจก็คือการจงจำอยู่ในโลกธรรมชาติคือการ ปกปิดมิให้ไปสู่พระผู้เป็นเจ้า ให้เป็นคนโง่เขลาและโหดร้ายตกอยู่ในกามตัณหาที่มีความประพฤติ อย่างสัตว์มีนิสัยชั่ว ... เหล่านี้คือการลงโทษและทรมานอย่างสำคัญ”

“สิ่งตอบแทนในโลกหน้าก็คือความดีและความสงบซึ่งได้รับในโลกแห่งจิตวิญญาณภายหลังที่ได้จากโลกนี้ไปแล้วคือความยินดีทางจิตวิญญาณได้รับของขวัญทางจิตวิญญาณนานาชนิดในอาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้า ได้รับสิ่งปรารถนาทางจิตและวิญญาณกับทั้งได้พบพระผู้เป็นเจ้าในโลกอมตะ ในทำนองเดียวกันการลงโทษในโลกหน้าก็คือไม่ได้รับพรสวรรค์พิเศษและไม่ได้รับความกรุณาใดๆ ทั้งตกอยู่ในภาวะขั้นต่ำสุด เขาผู้ซึ่งมิได้รับความกรุณาเหล่านี้จากสวรรค์แม้ว่าจะมีชีวิตต่อไปภายหลังที่ตายแล้วก็ตามผู้มีสัจจะก็ถือว่าเขาผู้นั้นเป็นผู้ที่ตายแล้ว”

“ความมั่งคั่งของโลกหน้าก็คือการอยู่ใกล้ชิดกับพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้น จึงเป็นการแน่นอนว่าผู้ที่อยู่ ณ เบื้องพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้าย่อมไม่ได้รับการอนุญาตให้ขอความกรุณาเพื่อพวกเขาเหล่านั้นได้และการร้องขอนี้พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยินยอมให้ อาจเป็นไปได้ที่สภาพของคนที่ตายในความบาปและไม่เชื่อถืออาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้ นั่นคือเขาอาจได้รับการอภัยด้วยพระกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้ามิใช่ด้วยความยุติธรรมของพระองค์เพราะความกรุณาเป็นสิ่งที่ให้แก่ผู้รับไม่สมควรจะได้ แต่ความยุติธรรมเป็นสิ่งที่ให้แก่ผู้ที่สมควรได้รับเท่านั้น ก็เมื่อเรามีอำนาจในการสวดวิงวอนเพื่อวิญญาณเหล่านี้ในขณะที่อยู่ในโลกของมนุษย์ก็เช่นเดียวกันเราก็มีอำนาจอย่างเดียวกันนี้ในโลกหน้าซึ่งเป็นอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าได้ ฉะนั้นในโลกหน้านั้นเขาก็สามารถจะก้าวหน้าไปได้ด้วยก็เมื่อเขาสามารถได้รับแสงสว่างด้วยการขอความกรุณาในขณะที่อยู่ในโลกนี้ได้เขาก็สามารถจะวิงวอนขอภัยเมื่ออยู่ในโลกหน้าได้เช่นเดียวกันและได้รับแสงสว่างจากการวิงวอนร้องขอนั้น

“ทั้งก่อนและหลังจากที่ละทิ้งร่างกายดวงวิญญาณสามารถก้าวหน้าในทางคุณความดีได้แต่มิใช่เปลี่ยนแปลงในภาวะ ไม่มีภาวะใดจะสูงยิ่งไปกว่าความเป็นมนุษย์ที่เพียบพร้อมด้วยคุณงามความดี มนุษย์เมื่อขึ้นไปถึงอันดับนี้แล้วก็ยังคงก้าวหน้าไปสู่ความสมบูรณ์ได้แต่มิใช่ก้าวหน้าทางภาวะทั้งนี้เพราะไม่มีภาวะใดจะสูงยิ่งไปกว่าภาวะของความเป็นมนุษย์อันสมบูรณ์ เขาเพียงแต่ก้าวหน้าไปในภาวะแห่งความเป็นมนุษย์เท่านั้นเพราะความสมบูรณ์ของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้นแม้ว่าจะมีผู้ทรงคุณวุฒิสูงเพียงใดเราก็จะเห็นว่ายังมีผู้ทรงคุณวุฒิยิ่งกว่าเสมอ ฉะนั้นเมื่อความสมบูรณ์ของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุดมนุษย์ก็สามารถจะเจริญก้าวหน้าทางคุณความดีภายหลังจากที่เขาจากโลกนี้ไปแล้วได้” – จากหนังสือ Some Answered Questions

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของโลกทั้งสอง

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของโลกมนุษย์ชาติตามที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชได้สอนไว้ นั้นมิได้หมายถึงมนุษย์ที่มีร่างกายเนื้อหนังเท่านั้นแต่หมายถึงมนุษย์ทั้งมวล ไม่ว่าจะมียุโรปหรือไม่มีใช่แต่เพียงมนุษย์ที่อาศัยในโลกนี้เท่านั้นแต่รวมทั้งมนุษย์ที่อาศัยในโลกแห่งจิตวิญญาณด้วยที่ล้วนเป็นส่วนหนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้าเดียวกัน และส่วนทั้งสองนี้ต่างก็พึ่งพากันและกันอย่างใกล้ชิด การติดต่อทางจิตวิญญาณของฝ่ายหนึ่งกับอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นไปได้และเป็นไปตามธรรมชาติจะต้องเป็นไปอยู่เสมอและหลีกเลี่ยงเสียมิได้ ผู้ที่มีความเข้าใจทางธรรมยังไม่เจริญเติบโตก็มิได้สำนึกถึงความสัมพันธ์อันสำคัญนี้ แต่เมื่อความเข้าใจนี้เจริญขึ้น การติดต่อกับผู้ที่ตายไปแล้วก็จะค่อย ๆ เข้าใจขึ้นอย่างแจ่มชัด สำหรับบรรดาองค์ศาสนทูตและนักบุญนั้น การติดต่อทางจิตวิญญาณนี้เป็นสิ่งที่คุ้นเคยและชัดเจนดังที่มนุษย์ธรรมดาสามัญมองเห็นและสนทนาซึ่งกันและกัน

พระอัครทูตปาฮากกล่าวว่า:

“การมองเห็นขององค์ศาสนทูตนี้มีใช้ความฝันแต่เป็นการค้นพบทางจิตวิญญาณและเป็นความจริงเช่น: ท่านกล่าวว่า: เราพบบุคคลในรูปร่างนั้นๆ และเรากล่าวอย่างนั้นแล้วเขาตอบอย่างนี้ การมองเห็นนี้เป็นการมองเห็นในเวลาที่เราสัมผัสด้วยอยู่เต็มที่ไม่ใช่มองเห็นในเวลาหลับ เป็นการค้นพบทางจิตวิญญาณโดยแท้”

“ในระหว่างคนที่มีความเชื่อที่ซื่อสัตย์เรามีความเข้าใจและค้นพบทางจิตวิญญาณซึ่งกันและกัน การติดต่อกันนี้พ้นจากความนึกฝันที่ไม่เป็นความจริง มีการค้นหาที่หลุดพ้นจากกาลเวลาและสถานที่ดังที่ในพระคัมภีร์กล่าวบ่นยอดเขาทาเบอร์ พระโมเสสและอัสเสสได้ทรงพบกับพระคริสต์นั้น แสดงให้เห็นว่ามีใช้เป็นการพบกันทางร่างกายแต่เป็นการพบกันทางจิตวิญญาณ การติดต่อสัมพันธ์กันเช่นนี้เป็นความจริงและให้ผลอย่างใหญ่หลวงแก่ความคิดและจิตใจของมนุษย์ทั้งตั้งดูจิตใจของมนุษย์ด้วย” – จากหนังสือ Some Answered Questions

ถึงแม้พระอัครทูตปาฮากจะยอมรับถึงความสามารถทางจิตเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางจิตวิญญาณนี้แต่ท่านก็ไม่ประสงค์จะให้มนุษย์พยายามบังคับให้เกิดความเข้าใจในเรื่องนี้เร็วเกินไป ถ้าเราเดินไปตามทางแห่งความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณที่บรรดาศาสนทูตได้ชี้ให้เราเห็นความสามารถเหล่านี้จะเกิดขึ้นเองเมื่อถึงเวลาสมควร

“การเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอำนาจทางจิตขณะที่อยู่ในโลกนี้จะเป็นการรบกวนสภาพของ
วิญญาณในโลกหน้า อำนาจเหล่านี้เป็นความจริงแต่ตามปกติเราใช้อำนาจนี้ในโลกนี้ไม่ได้ เด็กที่อยู่ใน
ในครรภ์ก็มี ดวงตา หู มือ เท้าและสิ่งอื่นอีกแต่สิ่งเหล่านี้ไม่ทำงานเมื่อเด็กยังอยู่ในครรภ์ ความมุ่ง
หมายอันแท้จริงของชีวิตในโลกแห่งร่างกายนี้ก็เพื่อผลที่จะมีในโลกแห่งความจริงซึ่งเป็นที่ๆ อำนาจ
เหล่านี้จะบังเกิดผล อำนาจเหล่านี้เป็นอำนาจของโลกหน้า” – จากบันทึกของ มิส บัคตัน ซึ่งพระอับ
ดุลบาฮาได้แก้ไขปรับปรุงใหม่

ไม่ควรติดต่อกับวิญญาณของผู้ที่ตายไปแล้วและไม่ควรพยายามกระทำเพื่อความอยากรู้อยากเห็น
ทั้งนี้เพื่อเห็นแก่วิญญาณเหล่านั้น อย่างไรก็ตามเป็นทั้งสิทธิและหน้าที่สำหรับผู้ที่อยู่ในโลกทั้งสองในอันที่จะ
รัก ช่วยเหลือและอธิษฐานให้แก่กันและกัน การอธิษฐานให้แก่ผู้ที่ล่วงลับไปแล้วนั้นเป็นคำสั่งที่ชาวบาไฮควร
ปฏิบัติ พระอับดุลบาฮากล่าวกับ มิส อี. เจ. โรเซนเบอร์ เมื่อ พ.ศ.2447 ว่า ผู้ที่มีความเจริญก้าวหน้าทาง
ธรรมมีความสามารถในการช่วยเหลือให้เป็นผลได้และบรรดาศาสนทูตของพระเจ้าก็มีคุณสมบัติเช่นนี้
พระเยซูคริสต์ทรงมีอำนาจในการขอภัยให้แก่ศัตรูของพระองค์เมื่อทรงอยู่ในโลกมนุษย์ และแน่นอนทีเดียว
พระองค์ทรงมีอำนาจนี้อยู่ในปัจจุบัน พระอับดุลบาฮาจะกล่าวนามของผู้ที่ล่วงลับไปแล้วโดยกล่าวคำว่า “ขอ
พระเจ้าเป็นเจ้าทรงอภัยให้แก่เขาด้วยเถิด” เสมอหรือกล่าวถ้อยคำอื่นๆ อันเป็นผลทำนองเดียวกันนี้ บรรดา
สาวกของศาสนทูตทั้งหลายก็ได้รับอำนาจที่จะอธิษฐานวิงวอนขอภัยให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ฉะนั้นเราจึงไม่
อาจจะคิดว่าผู้หนึ่งผู้ใดถูกลงโทษให้อยู่ในความทุกข์ทรมานเท่านั้นหรือมิได้ไพล่พ้นขึ้นมาจากความโง่เขลาที่
มีรู้จักพระเจ้าเป็นเจ้าเลย อำนาจที่จะช่วยเหลือคนบาปนี้มีอยู่เสมอ...

ผู้สมบูรณ์ในธรรมที่อยู่ในโลกหน้าสามารถช่วยคนที่ไม่สมบูรณ์ในทางธรรมได้เช่นเดียวกับผู้มั่งมี
สามารถช่วยคนยากไร้ในโลกนี้ได้ ในโลกทุกโลกสรรพสิ่งทั้งมวลล้วนเป็นสิ่งที่พระเจ้าสร้างขึ้นทั้งสิ้น
และสิ่งที่พระองค์สร้างล้วนขึ้นอยู่ในอำนาจของพระองค์มิได้เป็นอิสระโดยลำพังและจะไม่เป็นอิสระไปได้โดย
ที่เขาต้องการพระเจ้าเป็นเจ้า การที่เขาขังอธิษฐานวิงวอนมากขึ้นก็จะยิ่งทำให้เขาเป็นผู้มีความสมบูรณ์มาก
ขึ้น ความสมบูรณ์ของเขาคืออะไร? ก็คือความมั่งคั่ง ความช่วยเหลือในโลกหน้าคืออะไร? ก็คือการขอ
อภัยบาปให้และช่วยให้ก้าวหน้าทางจิตวิญญาณ ดวงวิญญาณที่ยังไม่เจริญจะได้รับความก้าวหน้าขั้นแรก
เพราะดวงวิญญาณที่สมบูรณ์ ด้วยธรรมวิงวอนร้องขอให้ ต่อจากนั้นเขาจะก้าวหน้าไปได้ด้วยการวิงวอน
ขอร้องของตัวเอง

พระอับดุลบาฮากล่าวอีกว่า :-

“ผู้ที่จากโลกนี้ไปแล้วมีลักษณะแตกต่างจากผู้ที่อยู่ในโลก ถึงกระนั้นก็ได้แยกจากกันอย่างแท้จริง ในการสวดอธิษฐานมีภาวะที่ผสมกลมกลืนกัน มีสภาพที่ระคนปนกัน จงสวดให้แก่เขา เหมือนที่เขาสวดให้แก่ท่าน” – พระอับดุลบาฮาในกรุงลอนดอน

เมื่อถามว่าจะเป็นไปได้หรือไม่ที่ศรัทธาและความรักใคร่จะทำให้ผู้ที่จากโลกนี้ไปแล้วโดยไม่เคยได้ ยินเรื่องศาสนานี้มาก่อนจะเข้าใจถึงศาสนาใหม่นี้ได้ พระอับดุลบาฮากล่าวไว้ว่า :-

“แน่ทีเดียว เพราะว่าการสวดอธิษฐานด้วยน้ำใจจริงย่อมบังเกิดผลเสมอและมีอิทธิพลมาก ในโลกจิตวิญญาณ พวกเราไม่เคยตัดขาดจากพวกเขาที่อยู่ในโลกเหล่านั้นเลย อิทธิพลอันแท้จริง มีได้สำแดงออกในโลกนี้แต่ให้ผลในโลกหน้า” – จากบันทึกของ แมรี แชนฟอร์ด

อีกอย่างหนึ่ง พระบาฮาอุลลาห์ทรงเขียนไว้ว่า :-

“เขาผู้มีชีวิตด้วยการปฏิบัติตามสิ่งที่กำหนดให้ มวลชนอันล้นหลามในแดนสุขาวดี ประชากร แห่งสวรรค์อันสูงสุดและผู้ที่ยออยู่ภายใต้โดมของพระผู้ทรงยิ่งใหญ่จะสวดอธิษฐานให้แก่เขาโดย คำสั่งของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระผู้ทรงเป็นที่รักและพระผู้ทรงแก่การสรรเสริญ”

เมื่อมีผู้ถามพระอับดุลบาฮาว่าเหตุใดคนเราจึงหวงระลึกถึงเพื่อนบางคนทีล่วงลับไปสู่ชีวิตใหม่แล้ว อยู่บ่อยๆ พระองค์ตอบว่า :-

“เป็นกฎธรรมดาในจักรวาลของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่ว่าผู้อ่อนแอจะต้องพึ่งพาผู้แข็งแรงผู้ที่ท่าน รำลึกถึงเหล่านั้นอาจเป็นสื่อแห่งอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าแก่ท่านก็ได้เช่นเดียวกับที่อยู่ในโลกมนุษย์ แต่เป็นเพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยแท้ที่ห้ามมนุษย์ทั้งมวลมีกำลังใจ” – พระอับดุลบาฮาในกรุง ลอนดอน

ไม่มีความชั่วร้ายดำรงอยู่

ตามปรัชญาของศาสนาบาไฮซึ่งปฏิบัติตามกฎแห่งความเป็นเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ากล่าวว่าไม่มีความชั่วร้ายอย่างแท้จริงมีแต่เพียงพระผู้ทรงยิ่งใหญ่ยืนตลอดกาลพระองค์เดียว ถ้าหากจะมีอำนาจอย่างอื่นใน สากลนอกเหนือไปจากอำนาจของพระผู้เป็นหนึ่งหรือขัดแย้งกับพระองค์ใดแล้วพระผู้ทรงเป็นหนึ่งก็จะไม่ ทรงยิ่งใหญ่ยืนตลอดกาล เหมือนที่ไม่มีความสว่างหรือมีแสงสว่างน้อยฉนั้นใดความชั่วร้ายก็เป็นเพียงขาดแคลน ความดี เป็นภาวะที่ยังไม่ก้าวหน้านั้นนั้น คนชั่วก็คือคนที่จิตใจฝ่ายสูงในตัวของเขายังไม่เจริญ ถ้าหากเขา

เป็นคนเห็นแก่ตัวความชั่วก็มีใช้อยู่ที่เขารักตัวเองเพราะว่าความรักทั้งมวลแม้จะเป็นความรักตนเองก็เป็นสิ่งที่ดีเป็นสิ่งที่มาจากสวรรค์ ความชั่วร้ายนั้นก็ถือว่าเขารักตนเองในทางที่ไม่ถูกไม่ควรขาดความรักผู้อื่นและพระผู้เป็นเจ้า เขามองดูตัวเขาเองเสมือนหนึ่งเป็นสัตว์ประเสริฐและตามใจจิตใจฝ่ายต่ำในตัวเขาเหมือนดังที่เขาตามใจสุนัขเลี้ยง ซึ่งให้ผลร้ายในเรื่องของเขาเองมากกว่าเรื่องของสุนัขยิ่งนัก

ในจดหมายฉบับหนึ่งพระอัครทูตปาโลได้เขียนไว้ว่า :-

“เรื่องที่ท่านกล่าวว่าอัครทูตปาโลได้กล่าวแก่ผู้นับถือศาสนาบางคนว่าไม่เคยมีความชั่วร้ายใดๆ มันเป็นเรื่องที่ไม่มีอยู่เลย นี่เป็นความจริงที่เดียวเพราะความชั่วร้ายใหญ่หลวงก็คือการหลงทางของมนุษย์และถูกบังตาเสียจากสวรรค์ ความผิดพลาดก็คือการขาดหน้าที่ดี ความมีดีก็คือการไม่มีแสงสว่าง ความโง่เขลาคือการขาดความรู้ ความแท้ก็คือการขาดความจริง ตาบอดก็คือการขาดการแลเห็น หูหนวกก็คือการขาดการได้ยิน ฉะนั้นความผิดพลาด ตาบอด หูหนวก และความโง่เขลาเป็นสิ่งที่ไม่มีการดำรงอยู่เลย

พระองค์กล่าวอีกว่า :-

“ไม่มีความชั่วร้ายในจักรวาลทุกสิ่งทุกอย่างเป็นสิ่งที่ดีทั้งนั้น ธรรมชาติและลักษณะบางอย่างที่มีอยู่ในจิตใจของมนุษย์มาแต่กำเนิดและดูเหมือนน่าดีเตียนนั้นแท้จริงเป็นสิ่งที่ไม่น่าดีเตียนเลย เช่นนับแต่เริ่มต้นชีวิตของเด็กทารกที่เดียวท่านอาจแลเห็นอาการของความโลภ ความโกรธ และโทสะของเขาได้ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าความดีและความชั่วอยู่ภายในตัวของมนุษย์อย่างแท้จริงและนี่ตรงกันข้ามกับความดีงามของธรรมชาติและสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าสร้างขึ้นมา คำตอบก็คือว่าความโลภอันเป็นสิ่งที่ต้องการให้ได้มากขึ้นอีกนี่ถ้าใช้ให้ถูกต้องจะเป็นคุณลักษณะที่น่าสรรเสริญ ถ้าหากมนุษย์เราจะมี ความปรารถนาในการหาวิชาความรู้ให้ได้หรือมีความสมเพชเวทนาเมตตาปราณีและเที่ยงธรรมแล้วไซ้รักก็เป็นที่น่าสรรเสริญ เช่นเดียวกันหากเขาจะโกรธเคืองพวกทรราชผู้กระหายเลือดซึ่งเป็นเสมือนสัตว์ป่าที่โหดร้ายก็น่าชมเชย แต่ถ้าหากเขาสามารถใช้คุณลักษณะนี้ให้ถูกทางก็น่าตำหนิติเตียน...เช่นเดียวกันคุณลักษณะธรรมชาติของมนุษย์ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญของชีวิตถ้าหากใช้ในทางที่ผิดกฎเกณฑ์ก็ถูกตำหนิ ฉะนั้นเห็นชัดว่าสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าสร้างขึ้นมานั้นย่อมดีงามทั้งสิ้น” – จากหนังสือ Some Answered Questions

ความชั่วร้ายนั้นก็คือการขาดความเจริญทางจิตใจถ้าจิตใจฝ่ายต่ำของมนุษย์มีอยู่มากเกินไปวิธีแก้ไขมิใช่จะต้องทำให้จิตใจต่ำนั้นลดความเติบโตลงแต่จะต้องให้ชีวิตจิตใจฝ่ายสูงแก่เขามากขึ้นเพื่อจะได้เกิดความสุขด้วยกัน พระคริสต์ทรงตรัสว่า “I have come that ye may have life and that ye may have it more abundantly.” นี่คือนี่สิ่งที่เราทั้งหมดต้องการ – ความเจริญทางด้านจิตใจ! ข้าพเจ้าของพระบาฮาอูลลาห์ก็เช่นเดียวกันกับข้าพเจ้าของพระคริสต์ พระองค์ทรงตรัสว่า “ในยุคนี้ ผู้รับใช้ผู้นี้ได้มาเพื่อกระทำให้โลกมีชีวิตใหม่อย่างแน่แท้ทีเดียว” (จากศาสนถึงรอฮิส) และทรงกล่าวกับบรรดาสาวกของพระองค์ว่า “มาเถิด เพื่อเราอาจทำให้ท่านเป็นผู้ช่วยให้โลกมีชีวิตใหม่” (จากศาสนถึงสันตปาปา)

บทที่ 12

ศาสนาและวิทยาศาสตร์

“อาลี บุตรเขตของพระโมฮัมหมัดกล่าวว่า “สิ่งที่เข้ากับวิทยาศาสตร์ย่อม สอดคล้องกับศาสนาด้วย” สิ่งที่ปัญญามนุษย์ไม่สามารถเข้าใจได้ศาสนาก็ไม่ควรยอมรับ ศาสนาและวิทยาศาสตร์เดินคู่เคียงกันไป และถ้าศาสนาใดขัดแย้งกับวิทยาศาสตร์ศาสนานั้น ก็มีใช้ความจริง” – พระอับดุลบาสฮา ใน ‘สุนทรพจน์ที่กรุงปารีส’

ความขัดแย้งเกิดจากความผิดพลาด

คำสอนเบื้องต้นข้อหนึ่งของพระบาอาอูลลาห์ก็คือว่าวิทยาศาสตร์อันแท้จริงและศาสนานันแท้จริง จะต้องสอดคล้องต้องกันเสมอ ความจริงย่อมเป็นอย่างเดียวกันและเมื่อใดที่ปรากฏมีความขัดแย้งเกิดขึ้น นั้นมิใช่เนื่องมาแต่ความจริงแต่มาจากความผิดพลาด ในระหว่างที่พวกเขาเรียกกันว่าศาสนาและ วิทยาศาสตร์นั้นได้มีความเป็นปฏิปักษ์ต่อกันอย่างรุนแรงทุกยุคทุกสมัยแต่เมื่อมองย้อนไปถึงการเป็น ปฏิปักษ์เหล่านี้ในสายตาของความเป็นจริงเราก็สามารถจะพบร่องรอยของมันได้ทุกครั้งว่าเกิดมาจากความ โง่เขลา อคติ ความอวดดี ความละโมภ ความใจแคบ การจำกัดเสรีภาพทางความคิด ความดีอีริ้นและอื่นๆ อันเป็นสิ่งที่แตกต่างจากวิญญูณแท้จริงของศาสนาและวิทยาศาสตร์ เพราะว่าวิญญูณของสองสิ่งนี้เป็นอัน เดียวกัน ดังที่ฮักซลีย์กล่าวว่า “การกระทำอันยิ่งใหญ่ของนักปรัชญามีได้มิได้เป็นผลการปัญญาของเขา เหล่านั้นแต่ส่วนมากเป็นผลจากการใช้ปัญญา นั้น ในทางวิญญูณแห่งศาสนาความจริงมักจะเกิดแก่ความ อุดทน ความรัก ความเด็ดเดี่ยว และความเห็นแก่ตนของเขามากกว่าความหลักแหลมทางเหตุผล” บูล นัก คณิตศาสตร์ให้ความเชื่อแก่เราว่า “การยกเหตุผลทางเรขาคณิตส่วนมากเป็นเสมือนการอธิษฐานเป็นการ ร้องขอแสงสว่างต่อพระผู้ทรงไม่จำกัดเพื่อสิ่งที่จำกัดดวงจิตที่จำกัด พวกสาวกที่ไร้คุณค่าบรมครูที่ยิ่งใหญ่ แห่งโลกเหล่านี้ซึ่งเป็นผู้นับถือตัวอักษร มิใช่นับถือเจตนารมณ์แห่งคำสอนซึ่งมักจะเป็นพวกจ้องล้างศาสนา องค์หลังๆ และเป็นพวกขัดขวางความก้าวหน้าของศาสนาอย่างขมขื่นที่สุด พวกเขาได้เรียนรู้แสงสว่างบาง บางส่วนของศาสนาซึ่งเขาถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และนิยามลักษณะของมันด้วยสายตาที่จำกัดอย่างมั่นคงและ ระมัดระวังอย่างที่สุด และเขาถือว่านี่เป็นประทีปอันแท้จริงดวงเดียวแม้ว่าพระผู้เป็นเจ้าของจะส่องแสงสว่างดวง ที่สว่างยิ่งกว่าลงมาให้จากแหล่งใหม่ด้วยพระกรุณาอันมีรูสิ้นสุดของพระองค์และแม้ผู้ถือดวงประทีปองค์ใหม่ จะถือดวงไฟแห่งการจรรโลงใจที่สุกใสยิ่งกว่าดวงก่อนๆ ก็ตามแทนที่พวกเขาจะต้องรับแสงสว่างดวงใหม่ และสัจธรรมและสักการะด้วยความขอบคุณต่อพระบิดาแห่งประทีปทั้งมวลเขากลับพากันโกรธแค้นและตื่น ตระหนก ประทีปดวงใหม่นี้มิได้ตรงกับความคิดของพวกเขาไม่มีสีสันทันอย่างที่เขาทั้งหลายนับถือ และ

มิได้ส่องแสงออกมาจากสถานที่ที่เขาเคารพ ฉะนั้นแม้จะสูญเสียสักเท่าใดก็ตามเขาก็ต้องระงับดับลงให้ได้ โดยเกรงว่าประทีปดวงนั้นจะนำมนุษย์ให้หลงออกจากทางวิญญูชน! พวกศัตรูของเหล่าศาสดาเป็นบุคคลชนิดนี้ เป็นผู้นำตบอดของพวกคนตบอดเป็นผู้ขัดขวางคำสอนใหม่และสมบูรณ์กว่าและยึดถืออยู่ในสิ่งที่เขาคิดเอาว่าเป็นสัจจะ ส่วนพวกอื่นๆ เป็นพวกที่ร้ายยิ่งกว่าเพราะกระทำการขัดขวางความจริงด้วยผลประโยชน์ที่เห็นแก่ตนหรือขัดขวางความก้าวหน้าเพราะไร้ศีลธรรมและมีแต่ความเฉื่อยชา

การจ้องล้างบรรดาศาสดา

บรรดาองค์ศาสดาในขณะที่ปรากฏพระองค์ขึ้นมามักจะถูกคนทั่วไปเหยียดหยามและปฏิเสธไม่ยอมรับ ทั้งองค์ศาสดาและเหล่าสาวกของพระองค์ก็ล้วนยอมรับการลงทัณฑ์ทรมานจากศัตรูทั้งได้อุทิศทรัพย์สินและชีวิตให้ตามวิถีทางของพระผู้เป็นเจ้า แม้ในยุคของเรานี้ก็เป็นเช่นเดียวกัน แต่ พ.ศ.2387(ค.ศ. 1844) เป็นต้นมาผู้นับถือศาสนาบาปี้และบาไฮในอิหร่านนับหมื่นๆ คนได้รับความทุกข์ทรมานถึงแก่ชีวิตอย่างทารุณโหดทั้งนี้เพราะศาสนาของตน มีจำนวนอีกมากยิ่งกว่านี้ที่ได้ถูกจำกัดถูกเนรเทศและอยู่ในสภาพยากจนและต่ำต้อย ศาสนาอันยิ่งใหญ่หลังสุดนี้ “อาบซุมไปด้วยโลหิต”ยิ่งกว่าศาสนาแต่เก่าก่อนและการสังหารชีวิตก็ยังคงมีอยู่จนกระทั่งปัจจุบัน สิ่งเหล่านี้ได้เกิดแก่ศาสดาทางวิทยาศาสตร์ด้วยเหมือนกัน โจจาร์โน บรูโนถูกเผาทั้งเป็นในฐานะที่เป็นขัดแย้งกับศาสนาใน พ.ศ.2143 (ค.ศ.1600) เพราะเขาได้สอนว่าโลกหมุนรอบดวงอาทิตย์ ต่อมาอีกไม่กี่ปี กาลิเลโอ นักปราชญ์ผู้มีชื่อก็ต้องคุกเขาลงขอโทษและเลิกสอนทฤษฎีอันเดียวกันนี้เพื่อจะไม่ต้องประสบชะตากรรมเช่นเดียวกันกับโจจาร์โน บรูโน ต่อมา ดาร์วิน และผู้นำทางภูมิวิทยาสมัยใหม่ได้ถูกปรักปรำอย่างรุนแรงในความกล้าหาญคัดค้านคำสอนแห่งพระคัมภีร์คริสตศาสนาที่กล่าวว่าโลกได้สร้างขึ้นในหกวันและมีอายุน้อยกว่า 6 พันปี อย่างไรก็ตามการโต้แย้งขัดขวางต่อความจริงทางวิทยาศาสตร์นี้มิได้มาจากวงการฝ่ายศาสนาเท่านั้น พวกนักวิทยาศาสตร์ที่นิยมในเวลานั้นก็เป็นศัตรูกับความก้าวหน้าเช่นเดียวกับทางฝ่ายศาสนา โคลัมบัสได้ถูกพวกที่เรียกกันว่านักวิทยาศาสตร์ในยุคของเขาหัวเราะเยาะซึ่งเป็นพวกที่พิสูจน์เอาตามความพอใจของตนว่าถ้าหากเรือไปถึงแผ่นดินที่อยู่คนละซีกโลกเป็นผลสำเร็จจริงแล้วก็จะไม่สามารถกลับขึ้นมาได้อีกอย่างแน่นอน! กัลวานี ผู้นำทางวิทยาการไฟฟ้าต้องถูกพวกมิตรสหายผู้ทรงความรู้เย้ยหยันทั้งยังถูกเรียกว่า “อาจารย์สอนนกบเต็นรำ” ด้วย ฮาร์วีย์ ผู้ค้นพบวงจรของโลหิตต้องถูกพวกสหายร่วมอาชีพเย้ยและตามจ้องล้างทั้งขับไล่ออกจากการสอนในมหาวิทยาลัยเพราะเหตุที่เขามีความคิดผิดธรรมดา เมื่อ สตีเวนสัน ประดิษฐ์เครื่องรถจักร นักคำนวณชาวยุโรปในสมัยนั้นแทนที่จะล้มตาศึกษาหาความจริงกลับใช้เวลาเป็นปีๆ เพื่อพิสูจน์ตามความพอใจของตนว่ารถจักรบนรางลื่นนั้นไม่สามารถจะลากรถพวงไปได้เพราะล้อรถจะลื่นไถออกไปและขบวนรถไฟก็จะไม่เคลื่อนไปได้ ตัวอย่างเช่น

นี่จะเห็นได้มากมายทั้งในประวัติศาสตร์โบราณและสมัยใหม่ แม้กระทั่งในยุคของเรานี้ ดร.ซาเมนฮอฟผู้ประดิษฐ์ภาษาเอสเพอรานโตก็ต้องต่อสู้กับการเหยียดหยัน เหยียดหยามและการขัดขวางอย่างโง่งมซึ่งได้เกิดแก่โคลัมบัส กัลวานีและสติเวนสันมาแล้ว ทั้งนี้ก็เพื่อภาษาที่ได้อีกทั่วโลก แม้ภาษาเอสเพอรานโตซึ่งได้คิดประดิษฐ์สำเร็จเมื่อเร็วๆ นี้ ในพ.ศ.2430(ค.ศ.1987) ก็ต้องมีผู้ประสพการทรมาณด้วยเช่นเดียวกัน

อรุณการแห่งการปรองดอง

อย่างไรก็ตามในราวๆ 50 ปีที่แล้วมากาลเวลาก็เปลี่ยนแปลงไป แสงสว่างดวงใหม่แห่งสัจจะจะได้โผล่ขึ้นซึ่งทำให้การขัดแย้งในศตวรรษก่อนๆ กลายเป็นสิ่งพ้นสมัยไปอย่างน่าประหลาด เดียวนี้พวกวัตถุนิยมผู้โอ้อวดและไม่นับถือพระเจ้าผู้ซึ่งไม่กี่ปีก่อนอ้างว่าจะขับไล่ศาสนาออกไปให้หมดสิ้นจากโลก ไปอยู่ไหนเสียเล่า?

เรายังได้ยินเสียงตะโกนร้องของพวกเขาแต่เวลาของพวกเขาสั้นลงอย่างรวดเร็วทั้งคำสอนของพวกเขาที่เสื่อมความเชื่อถือลง ปัจจุบันเราจะเห็นได้ว่าคำสั่งสอนที่เป็นที่ถกเถียงกันอย่างมากเหล่านั้นมิใช่เป็นวิทยาศาสตร์หรือศาสนาอันแท้จริง นักกายวิภาควิทยาสสมัยปัจจุบันไม่เชื่อว่า “สมองขับเคลื่อนความคิดเช่นดับขั้วน้ำดี” ดังที่นักวิทยาศาสตร์สมัยเก่าเชื่อถือ และไม่เชื่อว่าความเนาเปื่อยของร่างกายทำให้วิญญาณเนาเปื่อยไปด้วย บัดนี้เรารู้ว่าถ้าความคิดของเราจะมีอิสระอันแท้จริงจะต้องเข้าไปสู่โลกแห่งจิตกรรมและไม่จำกัดอยู่แต่ในโลกแห่งวัตถุธรรม เรารู้ว่าสิ่งที่เราเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติเป็นแต่เพียงหยดน้ำในมหาสมุทรเท่านั้นเมื่อเปรียบกับสิ่งที่เราจะต้องค้นคว้าศึกษาอีก ฉะนั้นเรายอมรับว่าความมหัศจรรย์เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ซึ่งมิใช่เป็นไปอย่างฝักคดกฎธรรมชาติแต่เป็นการกระทำของอำนาจอันลึกลับดังเช่นกระแสไฟฟ้าและแสงเอ็กซ์เรย์เคยเป็นสิ่งลึกลับแก่บรรพบุรุษของเรามาแล้ว ตรงกันข้ามในบรรดาผู้นำทางศาสนาใครเล่ายังคงกล่าวว่ถ้าหากจะไปสู่สวรรค์ได้จะต้องเชื่อว่าโลกนี้สร้างขึ้นภายใน 6 วัน หรือใครเล่าจะเชื่อว่าโรคระบาดในประเทศอียิปต์ดังที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์เอ็กไซตัสนั้นเป็นความจริงตามอักษร; หรือดวงอาทิตย์หยุดนิ่งอยู่ในท้องฟ้า (นั่นคือโลกหยุดหมุน) เพื่อให้ยะโฮชูอะติดตามศัตรูของเขาหรือที่ว่าถ้าหากผู้ใดไม่ยอมรับนับถือลัทธิของนักบุญนาธานฮัสแล้ว “ไม่ต้องสงสัยว่าเขาจะต้องทนทุกข์ทรมาณอย่างไม่มีวันจบสิ้น” คำกล่าวอย่างนี้อาจยังมีคนพูดกันอยู่อีกแต่ใครเล่าจะเชื่อถือตามตัวอักษรนั้นโดยไม่คิด ความคิดเช่นนี้ไม่มีอยู่ในจิตใจของคนทั้งหลายอีกแล้วมันกำลังผ่านไปอย่างรวดเร็ว โลกแห่งศาสนาเป็นหนี้บุญคุณของนักวิทยาศาสตร์ผู้ช่วยฉีกลัทธิและความเชื่ออันน่าเบื่อหน่ายออกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยและนำความจริงเข้ามาอย่างเปิดเผย แต่โลกวิทยาศาสตร์ก็เป็นหนี้บุญคุณอันยิ่งใหญ่กว่าต่อนักบวชผู้มีสัจจะและผู้สำเร็จญาณซึ่งไม่ว่าในสภาพใดเขา

ยอมยี่ดื้อสัจจะอันแท้จริงแห่งวิญญาณที่เขาได้ประสบมาและพิสูจน์ให้โลกที่ไม่เชื่อถือเห็นว่าชีวิตไม่ใช่เป็น แต่เพียงเนื้อหนังที่มองเห็นเท่านั้นแต่ชีวิตยังมีสิ่งสำคัญที่มากกว่าที่มองไม่เห็น นักวิทยาศาสตร์และนักบวช เหล่านี้เป็นเสมือนยอดเขาซึ่งได้รับแสงเริ่มแรกของอาทิตย์อุทัยและสะท้อนแสงนั้นลงมาสู่โลกเบื้องล่าง ปัจจุบันนี้ดวงอาทิตย์ได้ขึ้นมาแล้วกำลังสาดแสงส่องไปทั่วพื้นพิภพ ในคำสอนของพระบาฮาอูลลาห์มีคำสอน แห่งสัจจะอันมีค่าซึ่งเป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่ดวงวิญญาณว่าศาสนาและวิทยาศาสตร์ย่อมเป็นอันหนึ่งอัน เดียวกัน

ค้นคว้าหาความจริง

จะเห็นได้อย่างชัดเจนในคำสอนของศาสนาบาไฮในหลักการที่เราจะต้องค้นคว้าหาความจริงนั้น สอดคล้องกับหลักการของวิทยาศาสตร์ที่จะต้องค้นหาความจริงเช่นกัน มนุษย์จะต้องละทิ้งอคติเพื่อเขาจะ ได้ค้นคว้าหาความจริงอย่างไม่มีสิ่งใดปิดบัง

พระอับดุลบาฮากล่าวว่ :-

“เพื่อจะค้นหาความจริงเราจะต้องละทิ้งอคติของเรา ละทิ้งความคิดอันไร้สาระของเราเสีย จิตใจที่เปิดรับความคิดเป็นสิ่งจำเป็นมาก ถ้าหากถั่วยแห่งชีวิตของเราเต็มเปี่ยมด้วยตนเองแล้วไซ้ร ก็จะไม่มีความว่างสำหรับน้ำแห่งชีวิต ข้อเท็จจริงที่เราคิดว่าตัวเราเป็นฝ่ายถูกและคนอื่นเป็นฝ่ายผิดนั้น เป็นอุปสรรคใหญ่หลวงแก่วิถีทางแห่งความสามัคคี และความสามัคคีเป็นสิ่งจำเป็นที่เราจะไปสู่สัจ ธรรมได้เพราะสัจธรรมยอมเป็นเพียงหนึ่งเท่านั้น...”

“ไม่มีความจริงข้อใดจะขัดแย้งกันได้ แสงสว่างยอมมีประโยชน์ไม่ว่าจะอยู่ในตะเกียงดวงใด : ดอกกุหลาบยอมงดงามไม่ว่าจะบานในสวนดอกไม้ที่ใดและดวงดาวยอมมีรัศมีอย่างเดียวกันไม่ว่าจะ ส่องแสงจากตะวันตกหรือตะวันออก! จงละทิ้งอคติแล้วท่านก็จะรักดวงอาทิตย์แห่งสัจจะไม่ว่าจะ ขึ้นมาจากขอบฟ้าด้านไหน ท่านก็จะรำลึกได้ว่าถ้าหากแสงสว่างแห่งสัจจะจากสวรรค์ฉายแสงใน องค์กรพระเยซูคริสต์ก็จักฉายแสงในองค์กรพระโมเสสและองค์กรพระพุทธเจ้าด้วย นี่แหละคือความหมาย ของการค้นคว้าหาความจริง”

“ทั้งหมายความอีกด้วยว่าเราจะต้องมุ่งขจัดสิ่งที่เราได้เรียนมาแต่เก่าก่อนซึ่งเป็นอุปสรรคแก่ ทางไปสู่สัจธรรมเราจะต้องไม่หวาดหวั่นพรั่นพรึงในการเริ่มต้นศึกษาค้นคว้าใหม่อีก เราจะต้องไม่ ยินยอมให้ความรักในศาสนาใดศาสนาหนึ่งหรือในบุคคลใดบุคคลหนึ่งทำให้ดวงตาของเราบอดและ

ทำให้เราถูกกล่ามไว้ด้วยความหลงใหลเข้าใจผิด เมื่อเราหลุดพ้นจากพันธะเหล่านี้และสามารถค้นคว้า
ได้ด้วยจิตใจที่อิสระเสรีแล้วเราก็จะสามารถไปถึงจุดหมายของเราได้” – จาก “สุนทรพจน์ที่กรุง
ปารีส” ฉบับภาษาไทยหน้า 196 ถึง 198

อวิชชาที่แท้จริง

คำสอนของศาสนาบาไฮเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับวิทยาศาสตร์และเป็นปรัชญาในการกล่าวว่าลักษณะ
สำคัญของพระผู้เป็นเจ้าเป็นสิ่งที่มนุษย์เข้าใจไม่ถึงโดยแท้ดังที่ฮักซ์เลย์และสเปนเซอร์สอนย้ำว่าลักษณะของ
อำนาจขั้นแรกอันยิ่งใหญ่ไม่สามารถจะเข้าใจได้เช่นเดียวกับที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าทรงกล่าวว่า “พระผู้เป็นเจ้า
เข้าใจทุกสิ่งแต่ไม่มีมนุษย์คนใดจะเข้าใจพระองค์ได้” หนทางที่จะไปสู่ความเข้าใจในเนื้อแท้แห่งพระผู้เป็นเจ้า
นั้น “ถูกกั้นขวางและผ่านไปได้” ทั้งนี้เพราะผู้ที่มีความคิดจำกัดจะเข้าใจพระผู้ไม่จำกัดได้อย่างไร หยดน้ำ
เพียงหยดเดียวจะเต็มมหาสมุทรได้หรือ หรือว่าผงธุลีที่ปลิวว่อนอยู่ในอากาศจะรวมเอาสกลโลกไว้ได้ละหรือ
แต่ว่าสกลโลกก็เป็นพยานของพระผู้เป็นเจ้าอย่างแน่ชัด น้ำทุก ๆ หยดได้ซ่อนเร้นหวังสมุทรแห่งความหมาย
ไว้และความหมายของสกลโลกก็ซ่อนอยู่ในผงละอองทุก ๆ ชิ้นซึ่งอยู่เหนือขอบเขตความเข้าใจของ
นักวิทยาศาสตร์ผู้ชาญฉลาด นักเคมีและนักฟิสิกส์ผู้มั่งคั่งค้นคว้าลักษณะของวัตถุต่างๆ พวกเขาเข้าใจนับตั้งแต่
สิ่งใหญ่โตลงมาถึงอนุภาคจนถึงปริมาณจากปริมาณถึงอิเล็กตรอนและอีเธอร์ แต่ทุก ๆ ชั้นนั้นมีความ
ยากลำบากแก่การค้นคว้ายิ่งขึ้น จนกระทั่งสติปัญญาอันลึกซึ้งไม่สามารถจะเข้าใจไปถึงได้และต้องยอมอ่อน
น้อมอย่างเกรงขาม ณ เบื้องพระพักตร์พระผู้ทรงไม่จำกัดที่เรามิอาจจะเข้าใจได้ซึ่งยังคงปกปิดอยู่ในความลึ
ลับอันมิอาจจะหยั่งถึง

เพียงแต่ปริมาณเดียวเท่านั้นที่แสดงให้เห็นถึงความลึกลับซึ่งผู้มีสติปัญญาอันล้ำเลิศไม่สามารถจะขบ
คิดได้แล้ว เช่นนี้มนุษย์จะเข้าใจสกลโลกได้อย่างไร เขากล้าได้อย่างไรในการแสวงกล่าวหรือพรรณนาพระผู้
เป็นมูลเหตุอันไม่จำกัดของสิ่งทั้งมวล

ความรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า

แม้ว่าเราไม่สามารถจะเข้าใจเนื้อแท้แห่งความสำคัญได้แต่เราก็ได้เห็นความกรุณาอยู่ทั่วไป แม้
เหตุผลเบื้องต้นแรกไม่อาจเข้าใจได้แต่เราก็ได้รู้จักผลโดยการสัมผัส ดังเช่นรูปภาพของช่างเขียนแสดงให้เห็นผู้รู้
เข้าใจถึงความรู้อันแท้จริงของช่างเขียนเช่นเดียวกับความรู้เรื่องสกลโลกในแง่ต่างๆ กล่าวคือความรู้ในเรื่อง
ธรรมชาติ เรื่องธรรมชาติของมนุษย์ เรื่องสิ่งที่มองเห็นได้ด้วยตาและสิ่งที่มองไม่เห็น นี่คือนิยามความรู้เรื่องการ

สร้างของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งทรงประทานความรู้อันแท้จริงแห่งพระเกียรติคุณของพระองค์ให้แก่ผู้คนที่หา
สัจจะแห่งสวรรค์

“สวรรค์ประกาศเกียรติคุณของพระผู้เป็นเจ้าประกาศการกระทำของพระองค์ วันต่อวันกล่าววาจา
และคืนต่อคืนสำแดงความรู้” – จาก บทเพลงสรรเสริญ 16:1-2

ศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้า

สิ่งทั้งปวงแสดงถึงความกรุณาของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งบางสิ่งก็แลเห็นได้ชัดและบางสิ่งก็แลเห็นได้ไม่ชัด
ดังเช่นสิ่งต่างๆ วางอยู่กลางแสงอาทิตย์บ้างก็สะท้อนแสงมากและบ้างก็น้อย ก้อนถ่านสะท้อนแสงแต่เพียง
เล็กน้อยส่วนก้อนหินสะท้อนแสงมากกว่า แห่งซอล์กก็สะท้อนแสงมากกว่าก้อนหินแต่ในการแสงเหล่านี้เรา
ไม่สามารถเห็นรูปและสีของดวงอาทิตย์นั้น อย่างไรก็ตามกระจกที่ดียวอมสะท้อนรูปและสีของดวงอาทิตย์ได้
อย่างสมบูรณ์ เมื่อเรามองดูเงาในกระจกก็เสมือนมองดูดวงอาทิตย์เองที่เดียวกันเช่นเดียวกับที่สิ่งต่างๆ แสดง
ให้เราเห็นถึงพระผู้เป็นเจ้า พวกก้อนหินบอกเราถึงคุณลักษณะบางอย่างของพระผู้เป็นเจ้าดอกไม้ไม่แสดงให้
เราเห็นมากขึ้น พวกสัตว์ที่มีความรู้สึกประหลาดมหัศจรรย์เคลื่อนไหวด้วยสัญชาตญาณและมีกำลังยิ่งแสดง
ให้เราเห็นมากขึ้นอีก แม้ในบรรดามนุษย์ที่มีจิตใจต่ำเราก็ก็นำได้เห็นถึงความสามารถอันดีเลิศซึ่งแสดงให้เรา
เข้าใจถึงพระผู้สร้างผู้ทรงประเสริฐ ในบรรดากวีนักบุญและปัญญาชนแสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะของพระผู้
เป็นเจ้ามากยิ่งขึ้นแต่ศาสนทูตและองค์สถาปนาศาสนาก็คือกระจกเงาอันสมบูรณ์ซึ่งสะท้อนความรักและ
ความรู้ของพระผู้เป็นเจ้ามาสู่มวลมนุษย์ มนุษย์อื่นๆ ที่เป็นกระจกล้วนมีดมัวด้วยรอยเปื้อนเปรอะของฝุ่น
ละอองแห่งความเห็นแก่ตัวและอคติแต่บรรดาศาสนทูตและองค์สถาปนาศาสนาเหล่านี้ล้วนบริสุทธิ์ปราศจาก
ราคะ ล้วนอุทิศทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ด้วยเหตุฉะนั้นท่านเหล่านี้จึงเป็นบรมครูของ
มนุษยชาติ คำสั่งสอนแห่งสวรรค์และอำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ผ่านมาจากท่านเหล่านี้ได้เป็นต้นเหตุ
แห่งความก้าวหน้าของมนุษย์ในอดีตและปัจจุบันด้วยเพราะพระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเหลือมนุษย์โดยผ่านทาง
มนุษย์คนอื่นๆ มนุษย์แต่ละคนที่มีชีวิตสูงส่งกว่าตึกกว่าก็เป็นวิธีที่ช่วยเหลือพวกที่ต่ำกว่าและผู้ที่สูงที่สุดก็
เพื่อให้เป็นผู้ช่วยเหลือมนุษย์ทั้งมวล เสมือนมนุษย์ทั้งหลายผูกพันกันอยู่ด้วยสายเชือกที่ยึดและหัดได้ถ้า
มนุษย์คนใดอยู่เหนือกว่าระดับของเพื่อนมนุษย์ธรรมดาสายเชือกนั้นก็จะต้อง เพื่อนมนุษย์ของเรามักจะชอบดึง
เขากลับลงมาแต่ด้วยกำลังเท่านั้นเขาก็ดึงเพื่อนมนุษย์สูงขึ้นไปด้วยเขายิ่งขึ้นไปสูงเพียงใดก็จะยิ่งรู้สึกว่าการ
ทั้งโลกพยายามดึงเขากลับลงมามากขึ้น และยิ่งสูงขึ้นขึ้นน้อยกับการช่วยเหลือของสวรรค์ซึ่งเขาได้รับโดยผ่าน
ทางบุคคลไม่กี่คนซึ่งอยู่เหนือเขา ผู้ที่อยู่สูงสุดเหนือมนุษย์ทั้งปวงคือพระศาสดาทั้งหลายคือศาสนทูตของพระ

ผู้เป็นเจ้าของ ท่านเหล่านี้ล้วนเป็นบุคคลผู้สมบูรณ์ผู้ซึ่งในยุคของแต่ละท่านไม่มีผู้ใดจะเปรียบเทียบได้และได้แบบภาวะของโลกทั้งมวลไว้ ท่านเหล่านี้ล้วนได้รับกำลังจากพระผู้เป็นเจ้าของโดยตรง คำที่ว่า “พระองค์แบกภาระแห่งความบาปของเราทั้งหลายไว้” เป็นความจริงแท้ที่เกิดแก่ศาสดาทุกองค์ แต่ละพระองค์เป็น “วิถีทางสัจธรรมและชีวิต” แก่ศาสนิกชนของท่านทั้งสิ้น แต่ละพระองค์เป็นสายธารแห่งพระกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าของ แก่ดวงใจทุกดวงที่จะรับเอาได้ แต่ละพระองค์มีบทบาทสำคัญตามโครงการอันยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้าของ เพื่อยกระดับของมนุษยชาติ

การสร้างโลก

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสอนว่า จักรวาลไม่มีการเริ่มต้นมันเกิดมาจากความมีระดับสูงของพระผู้ทรงเป็นต้นเหตุอันยิ่งใหญ่ เบื้องแรกพระผู้สร้างทรงมีสิ่งที่พระองค์สร้างเสมอและจะทรงมีอยู่ตลอดไป โลกและระบบหมุนเวียนต่างๆ อาจเกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปแต่จักรวาลยังคงดำรงอยู่ การสร้างโลกหรือดอกเดซี่หรือร่างกายมนุษย์มิได้กระทำขึ้นโดยมิได้ใช้วัตถุดิบประกอบ มันเป็นการนำเอาธาตุต่างๆ มารวมกันก่อนที่ธาตุเหล่านั้นจะจัดกระจายไปก็เพื่อให้ได้แลเห็นถึงบางสิ่งบางอย่างที่เคยเป็นสิ่งลึกลับมาแต่กาลก่อน สักวันหนึ่งธาตุต่างๆ เหล่านี้ก็จะแยกออกไปจากกันอีก สิ่งประกอบกันขึ้นเป็นรูปร่างก็จะอันตรธานไปแต่ไม่มีสิ่งใดสูญหายหรือถูกทำลายไปอย่างแท้จริง มันได้ประกอบกันเป็นรูปร่างอย่างใหม่ขึ้นจากสิ่งต่างๆ ที่สลายไป พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงยืนยันถ้อยคำของนักวิทยาศาสตร์ที่กล่าวว่าประวัติศาสตร์ของโลกมิได้มีอายุมา 6 พันปีเท่านั้น แต่นับเป็นพันๆ ล้านปีทีเดียว ทฤษฎีแห่งการวิวัฒนาการมิได้ปฏิเสธอำนาจแห่งการสร้างทฤษฎีนั้นพยายามที่จะอธิบายวิธีการที่โลกเกิดขึ้นและอธิบายประวัติศาสตร์มหัศจรรย์ของจักรวาล วัตถุซึ่งนักดาราศาสตร์นักเรขาคณิตนักฟิสิกส์และนักชีววิทยากำลังค่อยๆ เปิดเผยให้เราเห็นวิธีการนี้ เมื่อเราเข้าใจดีแล้วจะทำให้เรา รู้สึกยำเกรงและใครจะสักการะพระผู้เป็นเจ้าของมากกว่าเรื่องราวการสร้างโลกที่ได้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ของศาสนายิว อย่างไรก็ตามเรื่องราวเก่าแก่ในพระคัมภีร์เยเนซิสก็มีประโยชน์เพราะแสดงให้เห็นถึงความหมายสำคัญแห่งธรรมในการสร้างโลกด้วยถ้อยคำเพียงไม่กี่คำ ดังเช่นช่างเขียนภาพที่ชำนาญสามารถแสดงความรู้สึกด้วยการขีดเขียนเส้นไม่กี่เส้นซึ่งช่างเขียนธรรมดาอาจจะเขียนอย่างละเอียดแต่ไม่ซาบซึ้งเท่า

พระอัครทูตมาทาสากลว่า :-

“จงรู้เถิดว่าความจริงที่เข้าใจยากยิ่งข้อหนึ่งก็คือโลกที่ดำรงอยู่นี้ จักรวาลอันไม่มีที่สิ้นสุดนี้ไม่มีการเริ่มต้น... จงรู้เถิดว่าพระผู้สร้างจะปราศจากสิ่งที่พระองค์สร้างมิได้ ผู้ให้ที่ปราศจากผู้รับย่อมเป็นไปไม่ได้เพราะพระนามและคุณลักษณะของพระองค์จะต้องมีสิ่งต่างๆ ดำรงอยู่ ถ้าเราสามารถ

นึกถึงเวลาที่ยังไม่มีสิ่งต่างๆ เกิดขึ้นความคิดนี้จะทำให้ปฏิเสธความเป็นนายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ยิ่งกว่านั้นความเปล่านั้นจะกลายเป็นความดำรงอยู่ไม่ได้ ถ้าหากสิ่งต่างๆ ไม่ดำรงอยู่เลยความดำรงอยู่ก็จะมีไม่ได้ ฉะนั้นเนื้อแท้แห่งเอกภาพนั้นหมายถึงความดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าของมนุษย์ชั่วชีวิตและไม่มี การเริ่มต้นหรือสิ้นสุดฉันใด แน่นอนที่เดียวที่โลกแห่งความดำรงอยู่นี้ก็ไม่มี การเริ่มต้นหรือสิ้นสุดฉันนั้น แม้กระนั้นอาจเป็นไปได้ที่ส่วนประกอบแห่งจักรวาลเช่นดวงดาวดวงใดดวงหนึ่งอาจเกิดขึ้นหรือหายไปแต่ดวงดาวอื่นๆ ยังคงดำรงอยู่” – จากหนังสือ Some Answered Questions

ตระกูลของมนุษย์

พระบาฮาอูลลาห์ยังทรงยืนยันความคิดของนักชีววิทยาผู้ค้นพบว่าประวัติร่างกายของมนุษย์นี้เจริญขึ้นมานับล้านๆ ปี เริ่มต้นตั้งแต่สิ่งง่าย ๆ ซึ่งดูเหมือนจะเป็นรูปร่างที่ไม่สลักสำคัญอย่างใด รูปร่างของมนุษย์เปลี่ยนแปลงขึ้นมาเป็นขั้น ๆ อันไม่สามารถนับได้ถึงกาลเวลาอันยาวนานของชั่วอายุบุคคล เปลี่ยนแปลงสลับซับซ้อนยิ่งขึ้นและดียิ่งขึ้นเป็นลำดับมาจนกระทั่งถึงมนุษย์ในปัจจุบัน ร่างกายของมนุษย์แต่ละคนเติบโตขึ้นมาตามลำดับขั้นเช่นนี้คือนับตั้งแต่จุดวันเล็กๆ กลมๆ เจริญมาถึงขั้นเป็นมนุษย์อันสมบูรณ์ ถ้าข้อนี้เป็นความจริงของทุกๆ คนเพราะไม่มีผู้ใดปฏิเสธได้ใจเราจึงถือว่าเป็นการเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ศรีของมนุษย์ที่จะยอมรับความเจริญเติบโตของมนุษย์เป็นมาเช่นนี้! นี่เป็นสิ่งที่แตกต่างกันมากที่จะอ้างว่ามนุษย์มาจากลิง มนุษย์ที่อยู่ในครรภ์อาจมีรูปร่างอย่างปลา มีช่องหูหายใจและหางแต่ก็มีไข่ปลา หากเป็นการเริ่มต้นของมนุษย์ ดังนั้นพัฒนาการอันยาวนานเป็นอันดับหลายขั้นของมนุษย์ดูเหมือนคล้ายคลึงกับจำพวกสัตว์ต่างๆ แต่ก็ยังคงเป็นจำพวกของมนุษย์ซึ่งมีอำนาจแห่งการพัฒนาอันลึกลับแฝงอยู่ภายในดังที่เราได้รู้เห็นอยู่ในปัจจุบันและแห่งการพัฒนาต่อไปในอนาคต ยิ่งกว่านั้นเราหวังว่าอำนาจอันลึกลับแฝงอยู่ภายในนี้จะยังคงทำให้เราก้าวหน้าต่อไปอีกไกล

พระอับดุลบาฮากล่าวว่ :-

“เป็นที่ประจักษ์ชัดโลกแผ่นดินนี้มีได้เกิดขึ้นในรูปปัจจุบันในทันทีแต่ค่อยๆ เปลี่ยนแปลงมาเป็นขั้น ๆ จนกระทั่งมาสู่ความสมบูรณ์ในปัจจุบัน... มนุษย์ในยุคเริ่มต้นและในอุทรของโลกก็เหมือนกับการเริ่มต้นในครรภ์มารดาแล้วค่อยๆ เติบโตขึ้นแล้วเปลี่ยนแปลงจากรูปหนึ่งมาสู่อีกรูปหนึ่งจนกระทั่งเขาปรากฏมีความงามและความสมบูรณ์มีกำลังและอำนาจขึ้น แน่ที่เดียวว่าเมื่อเริ่มต้นเขามีได้มีความสวยความงามและความโก้เก๋เช่นนี้ และเขาได้รับรูปร่าง แบบ-ความงาม ความดี-มาเป็นขั้น ๆ ความเป็นมาของมนุษย์ในโลกนับแต่เริ่มต้นจนมาถึงระดับนี้รูปร่างเช่นนี้และ

สภาพอย่างนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้เวลาอันยาวนาน... นับแต่เริ่มต้นความเป็นมาของมนุษย์เขาก็เป็นจำพวกพิเศษชนิดหนึ่ง... ถึงแม้เราจะยอมรับว่ามีร่องรอยของส่วนต่างๆ ของร่างกายที่เมื่อก่อนเคยมีและบัดนี้ได้หายไปแล้ว แต่มีใช้เป็นข้อพิสูจน์ว่ามนุษย์เป็นสิ่งจำพวกชั่วคราวและมีใช้จำพวกพิเศษแต่มันแสดงอย่างมากที่สุดว่าแบบ รูปร่าง และส่วนต่างๆ ของมนุษย์ได้เจริญก้าวหน้ามา มนุษย์ได้เป็นจำพวกพิเศษอยู่เสมอ—เป็นมนุษย์มีใช้สัตว์ - จากหนังสือ Some Answered Questions

เมื่อพูดถึงประวัติของอาดัมและอีวา พระอับดุลบาฮากล่าวไว้ว่า :-

“ถ้าเรายกเอาเรื่องนี้มาในแง่ความหมายภายนอกตามความเข้าใจของคนส่วนมากมันก็เป็นเรื่องประหลาดจริงๆ ที่ปัญญามนุษย์จะสามารถเข้าใจยอมรับหรือคาดคะเนได้เพราะเหตุการณ์รายละเอียดคำพูดและคำตำหนิเช่นนั้นไม่เหมือนกับเหตุการณ์รายละเอียดคำพูดและคำตำหนิของผู้ฉลาดเฉลียวเลย ยิ่งพระผู้เป็นเจ้าพระผู้ทรงจัดสกลโลกอันมีรูปลักษณ์ในแบบอันสมบูรณ์ยิ่งพร้อมทั้งชาวโลกผู้อาศัยมากมายเหลือคณานับอย่างมีระเบียบมีพลังและความสมบูรณ์อันแท้จริงแล้วจะยังไม่ทรงกระทำเลย...”

“ฉะนั้นเราจะต้องคิดว่าเรื่องอาดัมและอีวาผู้กินผลไม้จากต้นไม้และถูกขับไล่ออกไปจากสวนสวรรค์เป็นแต่เพียงสัญลักษณ์ (นิทาน) เท่านั้น เรื่องนี้มีความลึกลับน่าพิศวงยิ่งและมีความหมายของสกลโลกอยู่และจะอธิบายเรื่องนี้ได้อย่างน่าอัศจรรย์หลายประการ” - จากหนังสือ Some Answered Questions

ร่างกายและวิญญาณ

คำสอนของศาสนาไฮเกี่ยวกับร่างกายและวิญญาณรวมทั้งชีวิตภายหลังความตายสอดคล้องต้องกับผลวิจัยทางจิตคือสอนตามที่เราได้อ่านมาแล้วในหนังสือเล่มนี้ว่าความตายเป็นแต่เพียงการเกิดใหม่ โดยแท้จริงเป็นการละทิ้งจากที่คุมขังทางร่างกายไปสู่ชีวิตที่ยิ่งใหญ่กว่า และความก้าวหน้าในชีวิตใหม่ไม่มีขอบเขตจำกัด นักวิทยาศาสตร์ได้รวบรวมหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ไว้มากมายซึ่งเป็นความเห็นของผู้ที่ค้นคว้าอย่างมีจิตใจเที่ยงตรง หลักฐานนี้แสดงให้เห็นอย่างไม่ต้องสงสัยเลยว่าชีวิตภายหลังความตายเป็นความจริงและวิญญาณมีความรู้สึกได้มีชีวิตอยู่ต่อไปและยังคงกระทำหน้าที่แม้จะได้ออกจากร่างกายไปแล้ว ดังที่ เอฟ.ดับบลิว.เฮช ไมเออร์สกล่าวไว้ในหนังสือ Human Personality (อีวแมนเพอซันแนลลิตี้) ซึ่งเป็นงานชิ้นหนึ่งที่สรุปการสำรวจค้นคว้าต่างๆ ของสมาคมวิจัยทางจิตใจว่า :-

“จากการสังเกตการทดลองและการวินิจฉัยทำให้มีผู้ค้นคว้าจำนวนมากรวมทั้งตัวข้าพเจ้าด้วย ในเรื่องความเชื่อในการติดต่อโดยตรงหรือทางจิตไม่เพียงแต่ระหว่างจิตมนุษย์ที่ยังมีชีวิตอยู่ในโลกเท่านั้นแต่ระหว่างจิตหรือวิญญาณของบุคคลที่ยังอยู่ในโลกและที่ตายไปแล้ว การค้นพบเช่นนั้นเป็นการเปิดประตูไปสู่ความเข้าใจด้วย...

“ในระหว่างความหลงงมงายและการลงตนเองความคดโกงและการลงตา เราได้พิสูจน์หลักฐานอันแท้จริงจากผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ไปแล้ว...”

“เราสามารถสร้างทฤษฎีบางอย่างขึ้นได้ชั่วคราวเกี่ยวกับวิญญาณหลายดวงของผู้ที่ตายไปแล้วซึ่งเราได้พบโดยการค้นคว้าและทำให้เราเข้าใจโดยบังเอิญ ข้อแรกและข้อสำคัญอย่างน้อย—มีเหตุผลที่จะเชื่อว่าสภาพของดวงวิญญาณเหล่านั้นคือสภาพการก้าวหน้าที่มีรู้จักสิ้นสุดในทางปัญญาและในความรักสิ่งใดที่เขา รักในโลกมนุษย์เขาก็ยังคงรักอยู่และยิ่งกว่านั้นความรักอันสูงสุดของเขาซึ่งแสดงออกในทางบูชาและนมัสการยังคงมีอยู่ในโลกของเขา ในสายตาของเขาความชั่วมิใช่เป็นสิ่งเลวทรามแต่ทำให้เราเป็นทาส ความชั่วมิได้มีรูปร่างเป็นมารร้ายแต่อย่างใดมันเป็นความบาปชนิดหนึ่งที่แยกวิญญาณนั้นออกจากวิญญาณที่สูงกว่าซึ่งพยายามจะช่วยให้วิญญาณที่ไม่สมบูรณ์นั้นเป็นอิสระ ไม่ต้องลงโทษด้วยไฟนรก ความสำนึกดีชั่วในตนเองและความใกล้ชิดหรือห่างไกลของเพื่อนวิญญาณเป็นการลงโทษและรางวัลของเขาเพราะว่าในโลกนั้นความรักเป็นเครื่องทำให้ตนดีขึ้นอย่างแท้จริง การติดต่อกับนักบุญมิใช่เป็นเครื่องประดับแห่งชีวิตนิรันดร์เท่านั้นแต่เป็นสิ่งทำให้มีชีวิตนิรันดร์ด้วย ตรงกันข้ามตามกฎแห่งการติดต่อทางจิตปรากฏว่าการติดต่อนั้นมีประโยชน์แก่เราในโลกนี้และในปัจจุบันแม้ขณะนี้ความรักของวิญญาณที่จากไปแล้วก็ให้สิ่งที่เราขอร้อง แม้บัดนี้ความรำลึกด้วยความรักของเราก็ส่งเสริมและให้กำลังแก่วิญญาณดวงนั้นให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นเพราะว่าความรักนั้นคือการนมัสการชนิดหนึ่ง”

การสอดคล้องต้องกันในทัศนะนี้อันได้ค้นพบจากการค้นคว้าวิจัยอย่างละเอียดถี่ถ้วนทางด้านวิทยาศาสตร์กับคำสอนของพระบาฮาอุลลาห์เป็นสิ่งที่น่าพิศวงจริง ๆ

เอกภาพของมนุษย์

“ท่านทั้งหลายเป็นผลไม้ออกจากต้นไม้เดียวกันเป็นใบไม้จากกิ่งไม้เดียวกันและเป็นดอกไม้จากสวนเดียวกัน” นี่เป็นพระโอวาทอันเป็นคุณลักษณะอันพิเศษของพระบาฮาอุลลาห์และพระโอวาทอีกข้อหนึ่งที่คล้ายคลึงกันคือ “มนุษย์ไม่ควรจะภาคภูมิใจในอันที่จะรักแต่ประเทศชาติของตนแต่ควรจะภาคภูมิใจในการที่จะรักใคร่เพื่อนมนุษย์ทั่วโลก” เอกภาพ—เอกภาพของมนุษย์และสิ่งทั้งหมดของพระเจ้า—คือความสำคัญ

แห่งคำสอนของพระองค์ ข้อนี้ก็นั้นแหละที่จะเห็นได้ว่าศาสนาและวิทยาศาสตร์อันแท้จริงสอดคล้องต้องกัน
ทุก ๆ ชั้นอันก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์จะเห็นความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสกลโลกและการเกี่ยวข้องกัน
ของส่วนต่าง ๆ ชัดแจ้งขึ้นทุกที วงการของนักดาราศาสตร์ไม่สามารถจะแยกออกจากวงการของนักฟิสิกส์ได้
และวงการของนักฟิสิกส์ก็อยู่ในเขตของนักเคมีวงการของนักเคมีก็อยู่ในเขตของนักชีววิทยาวงการของนัก
ชีววิทยาก็อยู่ในเขตของนักจิตวิทยาและอื่น ๆ อีก การค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ในวงการหนึ่งก็เปิดทางไปสู่วงการ
อื่น ๆ ดังที่วิชาฟิสิกส์ได้แสดงถึงอนุภาคทุก ๆ ชั้นในจักรวาลดึงดูดและมีอิทธิพลต่ออนุภาคอื่น ๆ ทุกชั้นไม่
ว่าจะเล็กน้อยและอยู่ไกลเพียงใด เช่นเดียวกับที่วิชาทางจิตกำลังพบว่าจิตวิญญาณทุก ๆ ดวงในจักรวาล
กระทบกระเทือนและมีอิทธิพลต่อดวงวิญญาณดวงอื่น ๆ ทุกดวง ในหนังสือ “Mutual Aid” (มิวชวล เอ็ด)
ของเจ้าชายโครพอทคินแสดงให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่าแม้ในหมู่พวกสัตว์ที่ต่ำกว่ามนุษย์การช่วยเหลือซึ่งกัน
และกันก็จำเป็นอย่างแท้จริงที่จะทำให้มีชีวิตอยู่ต่อไป ส่วนกรณีของมนุษย์ความก้าวหน้าของอารยธรรม
ขึ้นอยู่กับความช่วยเหลือซึ่งกันและกันแทนการเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน คำว่า “บุคคลเพื่อส่วนรวมและส่วนรวมเพื่อ
บุคคล” เป็นหลักอันเดี่ยวเท่านั้นที่ประชาคมมนุษย์จะเจริญก้าวหน้าไปได้

ยุคแห่งความสามัคคี

สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแสดงว่าขณะนี้เราอยู่ในเวลารุ่งอรุณแห่งยุคใหม่ของประวัติศาสตร์
มนุษยชาติแล้ว แต่ก่อนนี้นักอินทรีย์น้อยแห่งมนุษยชาติเกาะแน่นอยู่กับรังเก่าในภูผาแข็งแห่งความเห็นแก่
ตัวและวัตถุนิยม มันเคยคิดและฉลาดที่จะใช้ปีกของมันมันเคยปรารถนาอย่างเหนียวแน่นที่จะได้สิ่งที่ยังไม่
เคยได้ ยิ่งกว่านั้นมันยังไม่พอใจที่คุ่มขังแห่งความเชื่อถือเก่าแก่ แต่ยุคแห่งการกักขังได้สิ้นสุดลงแล้วและนก
น้อยสามารถจะเหินบินด้วยศรัทธาและเหตุผลไปในอาณาจักรแห่งความรักทางธรรมและสัจจะอันอยู่สูง
เหนือกว่า มันจะไม่เกาะแน่นอยู่กับโลกอีกดังเช่นแต่ก่อนเช่นเมื่อครั้งที่ปีกยังไม่เติบโตแต่จะบินสูงขึ้นเมื่อมัน
ปรารถนาไปสู่ขอบเขตแห่งทัศนะอันกว้างและอิสรภาพอันงดงาม อย่างไรก็ตามมีอีกสิ่งหนึ่งที่เป็น การบิน
ของมันจะต้องมันคงและแน่นอนหรือไม่และปีกทั้งสองของมันไม่เพียงแต่จะต้องแข็งแรงเท่านั้นหากจะต้อง
ทำงานอย่างสอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์อีกด้วย ดังที่พระอับดุลบาฮากล่าวไว้ :-

“มันจะบินด้วยปีกข้างเดียวไม่ได้ถ้ามันพยายามบินด้วยปีกด้านศาสนาแต่เพียงข้างเดียวก็จะ
โผลงไปสู่โคลนตมแห่งความเชื่อถือที่ผิด ๆ และถ้ามันพยายามจะบินด้วยปีกวิทยาศาสตร์แต่ข้าง
เดียวก็จะลงไปสู่ปลักแห่งวัตถุนิยม” – จาก สุนทรพจน์ที่กรุงปารีส

ความสอดคล้องต้องกันอย่างสมบูรณ์ระหว่างวิทยาศาสตร์และศาสนาเป็นสิ่งจำเป็นแห่งชีวิตที่สูงกว่าของมนุษยชาติ เมื่อสิ่งนี้ประสบความสำเร็จและดี ๆ ทุกคนได้รับการฝึกสอนไม่เพียงแต่ศึกษาทางวิชาการและอักษรศาสตร์ต่าง ๆ เท่านั้นแต่จะต้องศึกษาความรักในมนุษยชาติและยินยอมสยบต่อพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของใจเบิกบานยินดี ดังที่ได้ปรากฏในความก้าวหน้าแห่งพัฒนาการและคำสั่งขององค์ศาสดาทิ้งปวง เมื่อถึงเวลานั้นแล้ว—และจะไม่ก่อนเวลานั้นเป็นอันขาด—อาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้าของก็จะมาถึงและพระประสงค์ของพระองค์ก็จะสมบูรณ์ในโลกมนุษย์จุดตั้งที่เป็นอยู่ในโลกสวรรค์ เมื่อถึงเวลานั้นแล้ว—ซึ่งจะไม่ก่อนเวลานั้นอย่างแน่นอน—สันติภาพถาวรอันยิ่งใหญ่ก็จะแผ่ร่มเงาขึ้นในพื้นที่พิภพนี้

พระอับดุลบาฮากล่าวว่ :-

“เมื่อศาสนากำจัดความเชื่อถืออย่างผิด ๆ ขนบธรรมเนียมและศรัทธาอันไม่เข้ากับเหตุผลออกไปเสียได้ เมื่อศาสนาสอดคล้องต้องกับวิทยาศาสตร์แล้วก็จะมีอำนาจอันยิ่งใหญ่ในโลกที่จะทำให้มนุษย์รวมเข้าด้วยกันและทำให้สะอาดผ่องแผ้ว อำนาจนี้จะกวาดล้างสงครามความขัดแย้งและการต่อสู้ไปได้ ครั้นแล้วมนุษย์ทั้งมวลก็จะรวมกันเข้าภายใต้อำนาจแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้าของ”

– จาก สุนทรพจน์ที่กรุงปารีส

บทที่ 13

ศาสนาบาไฮทำให้คำพยากรณ์บรรลุผล

“เกี่ยวกับการปรากฏของพระนามอันยิ่งใหญ่ (พระบาฮาอุลลาห์) นี่คือพระเป็นเจ้าองค์ผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาในพระคัมภีร์ทั้งมวลและศาสนของพระองค์ เช่น พระคัมภีร์ พระคัมภีร์ใหม่ และพระคัมภีร์โคหร่าน” – พระอับดุลบาสฮา

การแปลความหมายคำพยากรณ์

ทุกคนทราบดีว่าการตีความหมายคำพยากรณ์เป็นการยากยิ่งและความเห็นของผู้คงแก่เรียนยิ่งแตกต่างกันในเรื่องนี้มากยิ่งขึ้นกว่าเรื่องอื่นๆ ไม่น่าแปลกใจเลยเพราะว่าตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์เองนั้นคำพยากรณ์ส่วนมากได้ให้ไว้ในรูปลักษณะที่ไม่อาจจะเข้าใจได้ชัดแจ้งจนกว่าจะบรรลุผลสมจริงแล้ว และแม้ถึงเวลานั้นแล้วก็ตามพวกที่มีดวงใจบริสุทธิ์หลุดพ้นจากอคติเท่านั้นที่จะเข้าใจได้ ดังที่ดานิเอลได้ยืนยันถ้อยคำในมโนภาพของท่านตอนใกล้จะสิ้นสุตว่า :-

“แต่ โอเจ้า ดานิเอลเอ๋ย จงม้วนหนังสือและประทับตราเก็บไว้จนถึงวาระสุดท้ายด้วยเกรงว่าหลายคนจะไม่คงเส้นคงวาและความทุกข์จะทวีขึ้น... ข้าพเจ้าได้ยืนยันแต่ไม่เข้าใจข้าพเจ้าจึงถามว่า “นายเจ้าข้า ในที่สุดสิ่งเหล่านี้จะเป็นประการใด แล้วท่านตอบว่า “ดานิเอลเอ๋ย จงไปเถอะเพราะว่าเรื่องราวก็ถูกม้วนและประทับตราเก็บไว้จนถึงวาระสุดท้ายเสียแล้ว” – ดานิเอล บทที่ 12 คำที่ 4, 8, 9

ก็เมื่อพระผู้เป็นเจ้าได้ทรงผนึกคำพยากรณ์เสียจนกว่าจะถึงกำหนดและไม่ทรงเปิดเผยคำอธิบายอย่างชัดแจ้งแม้กับองค์ศาสดาผู้ที่ทรงกล่าวถ้อยเหล่านั้น เช่นนี้แล้วเราก็ไม่อาจจะหวังอย่างอื่นได้ นอกจากองค์ศาสดาผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดมาทรงเปิดผนึกและเปิดเผยความหมายที่ซ่อนอยู่ในหีบแห่งอุทราธรรมของคำพยากรณ์ การไตร่ตรองเรื่องประวัติศาสตร์เกี่ยวกับคำพยากรณ์และการแปลความหมายผิดๆ ในยุคเการวมทั้งคำเตือนอันศักดิ์สิทธิ์ของบรรดาองค์ศาสดาน่าจะทำให้เราระมัดระวังในการยอมรับความนึกคิดของนักศึกษาศาสนาเกี่ยวกับเรื่องความหมายอันแท้จริงของวาทีเหล่านั้นรวมทั้งการที่เหตุการณ์เหล่านั้นได้เกิดขึ้นมาด้วยวิธีใด ตรงกันข้ามเมื่อผู้ใดปรากฏตัวขึ้นและอ้างว่าเป็นผู้ทำให้คำพยากรณ์บรรลุผลก็จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องค้นคว้าศึกษาคำกล่าวอ้างนั้นด้วยจิตใจอันกว้างขวางปราศจากอคติเคลือบแฝง ถ้าหากเขาจะเป็นผู้ปลอมแปลงมาก็จะประจักษ์ได้ในไม่ช้าและก็จะไม่เป็นอันตราย

แต่อย่างไรก็ตามแต่จะเตือนร้อนแก่ผู้ที่ลเลยหันหลังให้ศาสนทูตของพระองค์เป็นผู้เป็นเจ้าของเสียตั้งแต่ที่หน้าประตูเพราะเหตุที่พระองค์เสด็จมาในรูปลักษณะหรือในกาลเวลาที่มีได้คาดฝัน

ชีวิตและพระโอวาทของพระบาฮาอุลลาห์พิสูจน์ให้เห็นว่าพระองค์คือพระผู้ทรงเสด็จมาในพระคัมภีร์ทั้งมวล—ทรงมีอำนาจที่จะเปิดผนึกคำพยากรณ์และจะให้ “น้ำองุ่นทิพย์” แห่งความลึกลับของสวรรค์ ฉะนั้นขอให้เราสดับฟังอรรถาธิบายและค้นคว้าศึกษาโอวาทอันลึกลับซึ่งศาสดาองค์เก่าก่อนได้กล่าวไว้

การเสด็จมาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

คำว่า “การเสด็จมาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า” ใน “วันสุดท้าย” เป็น “เหตุการณ์อันประเสริฐที่อยู่ห่างไกล” ซึ่งบรรดาองค์ศาสดาทั้งมวลมุ่งหวังและเพลงสวดอันไพเราะได้เขียนไว้ “การเสด็จมาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า” มีความหมายอย่างไรเล่า แน่ที่เดียวพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าอยู่กับสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างทุก ๆ เวลา ทุกสิ่งและชั่วกัปป์ชั่วกัลป์ “พระองค์ทรงใกล้ชิดยิ่งกว่าลมหายใจยิ่งกว่ามือและเท้า” เสียอีก นี่เป็นความจริงที่เดียว แต่มนุษย์ไม่สามารถจะแลเห็นหรือได้ยินพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าซึ่งทรงอยู่ทุกหนทุกแห่งและทรงอยู่เหนือธรรมชาติทั้งมวลได้ ไม่สามารถรู้สึกได้ว่าพระองค์ทรงอยู่เบื้องหน้า จนกว่าจะทรงเปิดเผยพระองค์เองในรูปลักษณะที่แลเห็นได้และทรงพูดกับมนุษย์ด้วยภาษาของมนุษย์ ในการแสดงคุณลักษณะอันสูงส่งของพระองค์นั้นพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าย่อมทรงใช้มนุษย์เป็นเครื่องมือเสมอ ศาสดาแต่ละพระองค์ล้วนเป็นสื่อกลางซึ่งพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้ทรงเยี่ยมเยียนและกล่าวปราศรัยกับปวงชนของพระองค์ พระเยซูก็ทรงเป็นสื่อกลางเช่นว่านี้และชาวคริสเตียนรำลึกได้อย่างถูกต้องว่าการปรากฏของพระเยซูก็คือการเสด็จมาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พวกเขาได้เห็นพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าในองค์พระเยซูและได้ยินพระสุรเสียงของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจากโอษฐ์ของพระเยซู พระบาฮาอุลลาห์ทรงบอกแก่เราว่า “การเสด็จมา” ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าแห่งปวงมนุษย์โลก-พระบิดาทรงอยู่ชั่วนิรันดร์ พระผู้สร้างและผู้ล้างบาปของโลกซึ่งบรรดาศาสดาทั้งปวงกล่าวว่าเสด็จมาใน “วาระสุดท้าย” นั้นมิได้หมายความว่าความหมายอื่นนอกจากจะทรงแสดงโดยผ่านทางมนุษย์ดังที่พระองค์ได้ทรงเปิดเผยมาแล้วโดยผ่านทางองค์พระเยซูแห่งนาซาเร็ธ และการเสด็จมาครั้งใหม่นี้จะทรงให้ศาสนาที่สมบูรณ์และยิ่งใหญ่กว่าซึ่งพระเยซูและองค์ศาสดาก่อน ๆ ทั้งมวลได้ทรงเสด็จมาเตรียมดวงใจและความคิดของมวลมนุษย์ไว้ก่อนแล้ว

คำพยากรณ์เกี่ยวกับพระคริสต์

พระอับดุลบาฮาได้กล่าวถึงความเข้าใจผิดในความหมายแห่งคำพยากรณ์เกี่ยวกับอำนาจของพระเมสไซอะซึ่งชาวยิวได้ปฏิเสธพระคริสต์ว่า :-

“ชาวยิวยังพากันคอยการเสด็จมาของพระเมสไซค์และอธิษฐานต่อพระผู้เป็นเจ้าทั้งวันทั้งคืนเพื่อโปรดการเร่งรัดการเสด็จมาของพระองค์ เมื่อพระเยซูเสด็จมาเขาเหล่านั้นกลับ ไปปรัปรำ และฆ่าพระองค์เสียโดยกล่าวว่า “นี่ไม่ใช่ผู้ที่เราคอย จงดูซิว่าเมื่อพระเมสไซค์มานั้นเครื่องหมายมหัศจรรย์จะแสดงว่าพระองค์เป็นพระคริสต์องค์แท้จริง เรารู้เครื่องหมายและเงื่อนไขต่างๆ เหล่านี้ซึ่งยังปรากฏไม่ได้ พระเมสไซค์จะลุกขึ้นมาจากเมืองที่ไม่มีใครรู้ พระองค์จะทรงประทับอยู่บนบัลลังก์ของกษัตริย์เดวิดและจงดูพระองค์จะเสด็จมาพร้อมกับพระแสงดาบอันเป็นเหล็กกล้ากับทรงพระคทาเหล็ก พระองค์จะทรงครอบครองทั้งหมดด้วยพระแสงดาบและพระคทานั้นแล้วพระบัญญัติของพระศาสดาทั้งหลายก็จะบรรลุผล พระองค์จะทรงครอบครองทั้งตะวันออกและตะวันตก จะทรงยกย่องเกียรติแก่พวกยิวซึ่งพระองค์ได้เลือกไว้แล้ว พระองค์จะทรงครอบครองสันติภาพตลอดกาล แม้แต่สัตว์ก็จะเลิกเป็นศัตรูของมนุษย์ สุนัขจึงจอกและแกะก็จะตีม่าน้ำจากลำธารเดียวกัน งูกับหนูก็จะอยู่ร่วมในรังเดียวกัน สิงโตกับกวางก็จะนอนในทุ่งหญ้าเดียวกันและสรรพสิ่งมีชีวิตของพระผู้เป็นเจ้าก็จะสงบใจ...”

“การที่พวกยิวได้คิดและพูดอย่างนั้นเขาไม่ได้เข้าใจในพระคัมภีร์หรือความจริงที่เป็นความสว่างซึ่งปรากฏในพระโอวาทนั้น ตามตัวหนังสือเขาเข้าใจดีทุกตัวแต่ในความหมายแล้วเขาไม่มีความเข้าใจเลยแม้แต่คำเดียว”

“ขอได้โปรดฟังก่อนข้าพเจ้าจะแสดงให้เห็นความหมายในสิ่งเหล่านั้น แม้ว่าพระคริสต์จะเสด็จมาจากนาซาเร็ธซึ่งเป็นที่ไหนๆ ก็รู้จัก แต่พระองค์ก็มาจากสวรรค์เช่นกันพระวรกายของพระองค์ประสูติมาแต่นางมาเรียแต่จิตวิญญาณของพระองค์มาจากสวรรค์ ดาบที่พระองค์ทรงถือมาคือดาบแห่งลิ้นของพระองค์ซึ่งด้วยดาบนี้พระองค์ได้ทรงแยกความดีออกจากความชั่วความจริงออกจากความเท็จความสัตย์ออกจากความสัตย์และความสว่างออกจากความมืด พระโอวาทของพระองค์เปรียบเสมือนดาบที่คมกริบ บัลลังก์ที่พระองค์ทรงประทับนั้นก็บัลลังก์ชั่วนิรันดร์ที่พระองค์จะครองอยู่ตลอดกาล เป็นบัลลังก์แห่งสวรรค์ไม่ใช่แห่งโลกนี้เพราะทุกสิ่งแห่งโลกนี้จะสิ้นสูญไปแต่สิ่งประเสริฐแห่งสวรรค์ไม่มีการสูญสิ้นไป พระองค์ได้ทรงให้ความจริงใหม่ในการแปลความหมายพระบัญญัติของพระเยซูได้สำเร็จและทรงนำความสำเร็จให้แก่บัญญัติของศาสดาองค์อื่นๆ อีก พระโอวาทของพระองค์ครอบครองทั้งตะวันออกและตะวันตก ราชอาณาจักรของพระองค์ก็ไม่มีที่สิ้นสุด พระองค์ทรงยกย่องชาวยิวที่ยอมรับรู้พระองค์ เขาเหล่านั้นคือชายหญิงที่เกิดมาด้วยความต่ำต้อยแต่ได้ติดต่อกับพระองค์ก็ทำให้เขาเหล่านั้นยิ่งใหญ่ และพระองค์ได้

ประทานเกียรติอันชั่วนิรันดรแก่เขาเหล่านั้น สัตว์เหล่านั้นซึ่งต้องอาศัยซึ่งกันและกันได้มองเห็นการ
กระจำง้างในความแตกต่างของลัทธิในกายและเชื้อชาติซึ่งครั้งหนึ่งเคยมีแต่การสงคราม มาบัดนี้
ต่างก็อาศัยอยู่ในความรักและความกรุณา ดื่มน้ำแห่งชีวิตจากสายธารอันชั่วนิรันดรแห่งพระคริสต์
ร่วมกัน” – จาก สุนทรพจน์ที่กรุงปารีส

ชาวคริสเตียนส่วนมากยอมรับบรรดาธิบายในคำพยากรณ์เรื่องพระเมสไซค์ที่พิสูจน์ว่าเป็นคริสต์
แต่ส่วนเรื่องคำพยากรณ์ที่คล้ายคลึงกันเกี่ยวกับพระเมสไซค์ในยุคหลังชาวคริสเตียนจำนวนมากก็มีท่าที
เช่นเดียวกับชาวยิวซึ่งคาดว่าจะมีสิ่งมหัศจรรย์บังเกิดขึ้นในโลกนี้อันจะทำให้คำพยากรณ์บรรลุผลสมจริงตาม
ตัวอักษรนั้น

คำพยากรณ์เกี่ยวกับพระบ็อบและพระบาฮาอุลลาห์

เกี่ยวกับบรรดาธิบายของศาสนาบาไฮคำพยากรณ์ที่กล่าวว่า “วาระสุดท้าย” “วันสุดท้าย” การเสด็จ
มาของ “พระเจ้าเป็นนายแห่งปวงมนุษย์” และแห่ง “พระบิดาองค์ถาวร” มิได้กล่าวถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ
เสด็จมาของพระเยซูคริสต์แต่กล่าวถึงการเสด็จมาของพระบาฮาอุลลาห์ ดังเช่นคำพยากรณ์อันเลื่องลือใน
พระคัมภีร์ไอเซยะกล่าวว่า :-

“คนเหล่านั้นซึ่งดำเนินอยู่ในความมืดได้เห็นความสว่างอันใหญ่แล้วและผู้ที่อยู่ในเมืองแห่งเงาของ
ความตายก็มีแสงสว่างส่องเขามาถึงเขา... เนื่องด้วยพระองค์ได้ทรงทำลายแอกอันเป็นภาระของเขาและลูก
สลักที่ปากของเขาและปฏิภนของผู้ที่กดขี่ข่มเหงให้วิनाศไป เหมือนเมื่อครั้งทรงช่วยเขาให้พ้นจากขามิตยาน
นั้น เพราะเครื่องอาวุธยุทธภัณฑ์ของทหารในการศึกและเครื่องหุ้มหม้ออันชุ่มโชกไปด้วยโลหิต จงถูกเผาเป็น
เชื้อเพลิงไปด้วยว่าจะมีบุตรคนหนึ่งเกิดขึ้นในพวกเรา คือทรงประทานบุตรคนหนึ่งให้แก่พวกเรา ท่านได้
แบกการปกครองไว้เหนือปากของท่านและเขาจะขนานนามของท่านว่าที่ปรึกษามหัศจรรย์ พระผู้เป็นเจ้าทรง
อานุภาพ พระบิดาองค์ถาวร และองค์สันติราช ความเจริญรุ่งเรืองแห่งรัฐบาลของท่านและสันติสุขจะไม่มีสิ้นสุด
ไปจากบัลลังก์ของกษัตริย์เดวิดและราชอาณาจักรของท่าน พระองค์จะทรงตั้งแผ่นดินของพระองค์และทรง
คำชูไว้ด้วยความยุติธรรมแต่บัดนี้ต่อไปจนไม่มีสิ้นสุด ความกระตือรือร้นแห่งพระผู้เป็นนายจอมโยธาจะทำให้
การนี้สำเร็จ” – ไอเซยะ บทที่ 9 คำที่ 2-7

นี่เป็นคำพยากรณ์ข้อหนึ่งที่มีมักจะถือว่าเป็นคำที่หมายถึงพระคริสต์และความหมายบางส่วนอาจ
เป็นไปตามนั้นได้แต่การศึกษาตรวจสอบเพียงเล็กน้อยจะแสดงให้เห็นว่าคำพยากรณ์ข้างบนนี้พาดพิงถึงพระ
บาฮาอุลลาห์อย่างสมบูรณ์และแท้จริงและเป็นผู้ทรงช่วยให้มนุษย์รอดพ้นความบาป แต่เป็นเวลาเกือบสอง

พันปีแล้วนับตั้งแต่พระองค์ได้ทรงเสด็จมา มวลชนส่วนใหญ่ยังคงเดินอยู่ในความมืด บุตรหลานชาวอิสราเอล และบุตรทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าก็ยังคงครวญครางอยู่ภายใต้คันเบ็ดของผู้กดขี่ ตรงกันข้ามในระหว่างรอบสามสิบปีสี่สิบปีแรกของยุคบาไฮแสงแห่งสัจจะจะได้สาธิตสองทั้งตะวันออกและตะวันตก ความเชื่อถือในความเป็นพระบิดาของพระผู้เป็นเจ้าและความเป็นพี่น้องของมนุษย์ได้แพร่ออกไปตามประเทศต่างๆ ทั่วโลก อำนาจอึดตายิปไตโดยทางทหารอันยิ่งใหญ่ได้ถูกโค่นลงและความสำนึกในความสามัคคีทั่วโลกก็เกิดขึ้น ซึ่งทำให้ชาติที่ถูกกดขี่เหยียบย่ำในโลกมีความหวังในการปลดปล่อยในที่สุด สงครามครั้งใหญ่ตั้งแต่ พ.ศ.2457 ถึง 2461 (ค.ศ.1915-1918) ทำให้โลกสิ้นสะเทือนด้วยการใช้อาวุธเผาผลาญ วัตถุไฟชนิดเหลว ระเบิดเพลิงและเชื้อเพลิงเครื่องกลไกต่างๆ เป็นสงคราม “เผาผลาญและเชื้อเพลิง” จริงๆ พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงเขียนสาส์นอันยาวเหยียดแก้ปัญหาเกี่ยวกับรัฐบาลและการบริหารและชี้ให้เห็นว่าควรแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างไร พระองค์ทรง “แบกภาระการปกครองไว้เหนือบ่าของท่าน” ในวิถีที่พระคริสต์มิได้ทรงกระทำมาก่อน ส่วนที่กล่าวถึงพระนามว่า “พระบิดาองค์ถาวร” “องค์สันติราช” นั้นพระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวอ้างถึงพระองค์เองว่าเป็นศาสนทูตของพระบิดาผู้ซึ่งพระคริสต์และพระไอเซยะทรงกล่าวถึงพระองค์ท่านเองว่าเป็นบุตรและพระบาฮาอุลลาห์ทรงประกาศว่าภาระของพระองค์ก็คือสถาปนาสันติภาพโลก ส่วนพระคริสต์ดำรัสว่า “เรามีได้มาเพื่อจะให้เกิดความสงบสุขแต่เพื่อจะใช้ดาบ” และความจริงตลอดยุคศาสนาคริสต์ียนก็เต็มไปด้วยสงครามและการต่อสู้ขัดแย้งระหว่างนิกายต่างๆ

พระเกียรติคุณของพระผู้เป็นเจ้า

พระนาม “บาฮาอุลลาห์” เป็นภาษาอาระบิกหมายความว่า “พระเกียรติคุณของพระผู้เป็นเจ้า” และคำนี้โดยแท้ที่บรรดาศาสนายิวทรงกล่าวถึงบ่อยๆ ว่าเป็นองค์ศาสดาที่ปวงมนุษย์เฝ้ารอคอยซึ่งจะปรากฏในวันสุดท้าย ดังที่ปรากฏในบทที่ 40 ในพระคัมภีร์ยะชายา ว่า :-

พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้ว่า เจ้าทั้งปวงจงปลอบ โอ จงปลอบไพร่พลของเราจงพูดอย่างเห็นอกเห็นใจกับกรุงเยรูซาเล็มและชี้แจงให้เขาทราบว่าการกำหนดถูกเกณฑ์ให้กระทำนั้นก็สิ้นสุดลงไปแล้ว ว่าความผิดบาปของเขาโปรดให้อภัยสิ้น ว่าเขาได้รับโทษทวีคูณจากพระหัตถ์ของพระผู้เป็นนายสำหรับความผิดทั้งหมดของเขาแล้ว

มีเสียงผู้หนึ่งร้องว่าจงเตรียมทางของพระผู้เป็นนายไว้ในป่า จงปรับทางหลวงในป่าทรายให้เรียบราบสำหรับพระโสภาพระผู้เป็นเจ้าของเขา หุบเขาทุกแห่งจะถูกถมขึ้นสูงและภูเขาเนินเขาทุกแห่งจะถูกปราบ

ให้ต่ำลง ที่แห่งใดที่ไม่สม่ำเสมอและที่ขรุขระก็จะถูกทำให้ราบเตียน สง่าราศีแห่งพระผู้เป็นนายจะปรากฏ เห็นแจ้งและมนุษยชาติทั่วไปจะเห็นด้วยกับตา”

เช่นเดียวกับคำพยากรณ์ที่กล่าวข้างบนคำพยากรณ์นี้บางส่วนได้บรรลุผลสมจริงโดยการเสด็จมาของพระคริสต์และผู้เบิกทางล่วงหน้า จอห์น เดอะ แบ็ปติส แต่เป็นเพียงบางส่วนเท่านั้นเพราะในยุคของพระคริสต์การสงครามของเยรูซาเล็มยังไม่สิ้นสุด ความเดือดร้อนและความอภัยอันขมขื่นยังคงบังเกิดแก่เยรูซาเล็มนับเป็นเวลาหลายศตวรรษภายหลังสมัยของพระคริสต์ อย่างไรก็ตามเมื่อพระบ็อบและพระบาฮาอูลลาห์เสด็จมาก็ปรากฏว่าคำพยากรณ์นั้นเริ่มจะสมจริงเพราะยุคอันสว่างไสวเริ่มขึ้นสำหรับเยรูซาเล็มและอนาคตอันสงบสุขและยิ่งใหญ่ก็จะมีเหตุผลแน่นอน

คำพยากรณ์อื่นๆ ที่กล่าวถึงผู้ล้างบาปแห่งอิสราเอลซึ่งเป็นพระเกียรติคุณของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า กล่าวได้ว่าพระองค์จะทรงเสด็จมาสู่ประเทศปาเลสไตน์จากทิศตะวันออก พระบาฮาอูลลาห์ปรากฏขึ้นในอิหร่านซึ่งเป็นทิศตะวันออกของประเทศปาเลสไตน์อันตรงไปยังทิศทางที่พระอาทิตย์ขึ้นและได้เสด็จมายังปาเลสไตน์ซึ่งพระองค์ทรงใช้ชีวิต 24 ปีหลังอยู่ที่นั่น ถ้าหากพระองค์เสด็จมาอย่างมีอิสระชนทั้งหลายอาจจะกล่าวว่านั้นเป็นกลอุบายของผู้หลอกลวงเพื่อเป็นไปดังคำทำนาย แต่นี่พระองค์เสด็จมาในฐานะผู้ถูกเนรเทศและนักโทษโดยที่ซาร์แห่งอิหร่านและสุลต่านแห่งตุรกีก็เป็นผู้ส่งพระองค์มาที่นั่น ซึ่งไม่น่าสงสัยเลยว่ากษัตริย์ทั้งสองจะส่งพระบาฮาอูลลาห์มาเพื่อพิสูจน์คำพยากรณ์ที่ว่าพระบาฮาอูลลาห์ทรงเป็น “พระเกียรติคุณของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า” ผู้ซึ่งเสด็จมาดังที่บรรดาศาสดาทั้งหลายได้กล่าวไว้

วันของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

คำว่า “วัน” ในวลีที่ว่า “วันของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า” และ “วันสุดท้าย” แปลความว่า “ยุคสมัย” ผู้สถาปนาศาสนาแต่ละพระองค์ทรงมี “วัน” ของท่าน แต่ละพระองค์เป็นประหนึ่งดวงอาทิตย์คำสอนของท่าน ท่านมีเวลารุ่งอรุณซึ่งสัจจะของท่านค่อยๆ สาดแสงเข้าไปในจิตใจมนุษย์มากขึ้นจนกระทั่งขึ้นสุดยอดแห่งอำนาจ ครั้นแล้วค่อยๆ มัวลง มีการแสดงความหมายผิดๆ และถูกชักนำให้ไขว้เขวไปและแล้วความมืดก็บังทั่วไป จนกว่าดวงอาทิตย์แห่งวันใหม่จะโผล่ขึ้นมาอีก วันศาสดาอันสูงสุดของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเป็นวันสุดท้ายเพราะเป็นวันที่ไม่มีสิ้นสุดและจะไม่มีเวลากลางคืน ดวงอาทิตย์ของพระองค์จะไม่วันตกแต่จะสว่างไสวอยู่ในดวงวิญญานของมนุษย์ทั้งโลกนี้และโลกหน้า ความจริงดวงอาทิตย์แห่งสัจจะไม่เคยตกเลย เช่น ดวงอาทิตย์พระโมเสส พระคริสต์ พระโมหะหมัดและศาสดาอื่นๆ ทั้งหมดยังคงฉายแสงอยู่ในสวรรค์อย่างเจิดจ้า แต่เมฆหมอกที่เกิดขึ้นในโลกมนุษย์ได้บังแสงอันเจิดจ้านั้นเสียจากมวลชนในพิภพ ดวงอาทิตย์อันยิ่งใหญ่ของ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ จะทรงขจัดเมฆหมอกครึ้มให้กระจายออกไปในที่สุดเพื่อที่ปวงชนทุกศาสนาจักปรีดาปราโมทย์ในแสงสว่างแห่งบรรดาศตาทังมวลและร่วมนมัสการพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เดียวผู้ซึ่งบรรดาศตาทังปวงได้สะท้อนแสงสว่างมาจากพระองค์

คำพยากรณ์เกี่ยวกับพระอับดุลบาฮา

คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ยะชายา ยีระมายา ยะเอสเคลและชะคาระยามีคำกล่าวหลายตอนเกี่ยวกับผู้ที่เรียกกันว่ากิ่งสาขา ชาวคริสเตียนมักจะถือว่านี่หมายถึงพระคริสต์แต่บาไฮศาสนิกชนกล่าวว่านี่หมายถึงพระอับดุลบาฮา โดยเฉพาะเป็นประเพณีธรรมเนียมในอิหร่านที่เรียกบุตรชายคนโตว่า “กิ่งใหญ่ที่สุด” และพระอับดุลบาฮาในฐานะเป็นบุตรชายคนโตของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ จึงเป็นที่รู้จักกันทั่วไปในบรรดาบาไฮศาสนิกชนภายใต้แต่นามนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในพระคัมภีร์ที่พระองค์เขียนมักจะทรงเรียกพระองค์เองบ่อยๆ ว่าเป็นต้นไม้หรือรากแก้วและทรงเรียกพระอับดุลบาฮาว่าเป็นกิ่งสาขา พระอับดุลบาฮาได้เขียนไว้ว่า :-

“อับดุลบาฮา คือศูนย์กลางแห่งพระประสิทธิญาของพระผู้เป็นเจ้า เป็นกิ่งสาขาที่ขึ้นอยู่กับลำต้น ลำต้นคือความสำคัญ ลำต้นคือรากฐานและลำต้นคือความจริงแห่งสากล” – จากหนังสือ Star of the West (สตาร์ ออฟ เดอะ เวสต์) เล่ม 8 No 17 หน้า 325

คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เก่าซึ่งยาวมากเกี่ยวกับกิ่งสาขานี้ อยู่ในพระคัมภีร์ยะชายา บทที่ 11 กล่าวว่า :- “จะมีกิ่งแตกออกจากต้นแห่งเจริสและจะมีหน่อแตกงอกขึ้นจากรากของท่านเติบโตขึ้นจนเกิดผล และพระจิตแห่งพระผู้เป็นนายจะสถิตอยู่กับท่านผู้นั้น คือดวงปัญญาและความเข้าใจ ดวงวินิจฉัยและดวงอำนาจ ดวงความรู้และความยำเกรงพระผู้เป็นนาย... ความชอบธรรมจะเป็นผ้าคาดเอวของท่านและความสัตย์ซื่อจะเป็นสายบังเหียนของท่าน และสุนัขป่าจะนอนปะปนกับลูกแกะและเสือดาวจะนอนปะปนกับลูกแพะ ลูกโคกับลูกสิงโตจะหากินอยู่ด้วยกันและเด็กเล็ก ๆ จะเป็นผู้เลี้ยงผู้เฒ่า... สัตว์เหล่านั้นจะไม่ทำอันตรายหรือทำความพินาศทั่วไปบนภูเขาอันบริสุทธิ์ของเราเพราะแผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้เรื่องของพระผู้เป็นเจ้าดูจนน้ำท่วมเต็มมหาสมุทร... ครั้นถึงวันนั้นพระผู้เป็นเจ้าจะทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออกไปอีกครั้งหนึ่งเพื่อจะรับพลเมืองของพระองค์ที่ตกค้างเหลืออยู่คือนมาจากประเทศแอสซีเรีย จากประเทศอียิปต์ จากประเทศพัริโรส จากประเทศคูด จากประเทศอิหร่าน จากประเทศซินาร์ จากประเทศอามัธและจากเกาะต่าง ๆ ในทะเล พระองค์จะทรงยกธงเครื่องหมายขึ้นเรียกประชาชาติทั่วไป จะทรงชุมนุมชนชาติอิสราเอลที่พลัดพรากและทรงรวบรวมพวกยิวที่กระจัดกระจายไปทั้งชายหญิงจากสี่มุมโลกให้มาประชุมกัน”

พระอัครทูตบาฮาได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้และคำอื่นๆ เกี่ยวกับกิ่งสาขาว่า :-

“เหตุการณ์สำคัญยิ่งอันหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นในวัยแห่งการปรากฏของกิ่งสาขาอันหาที่เปรียบมิได้นั้นก็คือธงชัยของพระผู้เป็นเจ้าถูกชักขึ้นท่ามกลางประชาชาติทั้งหมด หมายความว่าประชาชาติทั้งหลายและชนทั้งปวงจักอยู่ภายใต้ร่มธงสวรรค์นี้ นี่หาใช่ออย่างอื่นไม่นอกจากกิ่งสาขาอันประเสริฐนั่นเองและพวกเขาจะกลายเป็นชาติเดียวกัน ความเป็นปฏิปักษ์ในศาสนาต่างๆ ความเป็นศัตรูกันระหว่างเชื้อชาติและประชาชนต่างๆ ความแตกต่างกันในความรักชาติเหล่านี้จะถูกขจัดออกไปจากพวกเขา ทุกๆ ชาติจะนับถือศาสนาเดียวกันซึ่งล้วนอาศัยอยู่ในดินแดนประเทศเดียวกันคือในโลกพิภพนี้ สันติสุขและความสามัคคีจะเกิดขึ้นทั่วสากลโลก กิ่งสาขาที่เปรียบมิได้นี้จะเก็บชาวอิสราเอลทั้งหมดเข้าด้วยกัน—หมายความว่าชาวยิวที่กระจัดพลัดพรากไปยังตะวันออก ตะวันตก เหนือและใต้ จะได้กลับมารวมอยู่ในประเทศปาเลสไตน์ในยุคนี้

“จงสังเกตว่าเหตุการณ์เหล่านี้มิได้อุบัติขึ้นในยุคศาสนาคริสต์เพียงเพราะชาติทั้งหลายมิได้มารวมกันภายใต้ร่มธงผืนเดียวกันซึ่งเป็นกิ่งสาขาของพระผู้เป็นเจ้าแต่ในยุคของพระผู้เป็นเจ้าแห่งมนุษย์ทั้งปวงนี้ ชาติทั้งหลายประชาชนทั้งหมดจะเข้ามาอยู่ภายใต้ร่มธงผืนนี้ ในทำนองเดียวกันชาวอิสราเอลที่กระจัดพลัดพรากอยู่ทั่วโลกมิได้มารวมกันในปาเลสไตน์ในยุคของพระคริสต์นั้นแต่เมื่อเริ่มต้นยุคของพระบาฮาอูลลาห์คำมั่นสัญญาแห่งสวรรค์อันกล่าวไว้ชัดแจ้งในพระคัมภีร์ของศาสดาต่างๆ ก็เริ่มปรากฏขึ้นแล้ว ท่านจะมองเห็นได้ว่าชนชาวยิวที่อยู่ทุกส่วนของโลกต่างๆ กลับมาสู่ปาเลสไตน์ พวกเขาอาศัยอยู่ตามหมู่บ้านและไร่นาซึ่งเขาเข้าครอบครองและยิ่งนับวันพวกเขาก็ยิ่งเพิ่มพูนขึ้นจนถึงขอบเขตที่ปาเลสไตน์ทั้งหมดจะกลายเป็นดินแดนของพวกเขา” – จากหนังสือ Some Answered Questions

หลังจากที่ข้อความนี้ได้เขียนขึ้นปาเลสไตน์ได้หลุดจากมือของพวกเขาจริงๆ ไปแล้วและ “ฝ่ายพันธมิตร” ได้กำหนดนโยบายสถาปนาประเทศเพื่อชาวยิวขึ้นใหม่ที่ปาเลสไตน์

นับแต่สงครามครั้งใหญ่เกิดขึ้น (สงครามโลกครั้งที่หนึ่ง) ก็ได้มีการสถาปนาสันนิบาตชาติขึ้นด้วย แม้จะผิดหวังในการธำรงสันติภาพหรือจัดระเบียบความมั่นคงก็ตามสันนิบาตชาติก็ได้เปิดเผยความรู้สึกใหม่และกว้างขวางที่ร่วมกันระหว่างชาติต่างๆ และได้สอนบทเรียนเบื้องต้นแห่งการเป็นพลโลกแก่ประชาชน

จำนวนมาก การล้มเหลวของสันนิบาตชาตินี้ทำให้ระเบียบใหม่ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงกำหนดไว้มีน้ำหนักยิ่งขึ้น ระบบใหม่นี้มีอำนาจที่ยิ่งขึ้นและอำนาจของระบบเก่าๆ อันตรธานหายไปอย่างรวดเร็ว

วันพิพากษา

พระคริสต์ทรงกล่าวไว้มากเกี่ยวกับอุทธานเรื่อง “วันพิพากษา” “เมื่อบุตรแห่งมนุษย์จะเสด็จมาด้วยเกียรติคุณแห่งพระบิดาเวลานั้นจะพระราชทานบำเหน็จให้ทุกคนตามการประพฤติของตน” – มัตถายะ บทที่ 16 คำที่ 27

พระองค์ทรงเปรียบเทียบวันนั้นว่าเป็นเสมือนเวลาเก็บเกี่ยวเพื่อเผาพวงหญาที่ไม่ต้องการและเก็บข้าวสาลีเข้าไว้ในยุ้งฉางแล้ว ดังนี้ :-

“เมื่อสิ้นโลกนี้ (ความสิ้นสุดของยุค) ก็จะเป็นอย่างนั้น บุตรมนุษย์จะใช้ทูตของท่านออกไปเก็บกวาดทุกสิ่ง ทำให้ผู้หลงผิดและบรรดาผู้ที่กระทำชั่วไปจากแผ่นดินของท่านครานั้นผู้ชอบธรรมจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดินพระบิดาของเขาดุจแสงอาทิตย์” – มัตถายะ บทที่ 13 คำที่ 40-43

วลีที่กล่าวว่า “สิ้นโลกนี้” ที่ใช้เป็นถ้อยคำในพระคัมภีร์ในเรื่องนี้และข้อความที่คล้ายคลึงกันได้ทำให้คนจำนวนมากคิดไปว่าเมื่อวันพิพากษามาถึงโลกจะถูกทำลายในทันที แต่นี่เป็นการผิดชัดๆ ความหมายอันแท้จริง “ความสิ้นสุดหรือปลายแห่งยุค” พระคริสต์ทรงสอนว่าพระราชอาณาจักรของพระบิดาจะได้สถาปนาขึ้นในโลกมนุษย์เช่นเดียวกับในโลกสวรรค์ พระองค์ทรงสอนให้สวดว่า “ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ในพระทัยของพระองค์สำเร็จในสวรรค์อย่างไรก็ให้สำเร็จในแผ่นดินโลกเหมือนกัน” ในคำอุทธานเกี่ยวกับคำว่ารุ่งเรืองเมื่อพระบิดา-พระผู้เป็นนายแห่งรุ่งเรือง-เสด็จมาทำลายพวกชาวไร่ที่ชั่วร้ายนั้น พระองค์มิได้ทำลายรุ่งเรือง (โลก) ด้วยแต่ทรงให้ชาวไร่อื่นๆ ที่จะถวายผลไม้ตามฤดูกาลแก่พระองค์เข้าต่อไป โลกมิได้ถูกทำลายแต่จะฟื้นฟูและเปลี่ยนแปลงใหม่ พระคริสต์ทรงกล่าวเกี่ยวกับวันนั้นในโอกาสอีกครั้งหนึ่งว่า “คราวเมื่อสิ่งสารพัดจะเปลี่ยนแปลงใหม่และบุตรมนุษย์จะนั่งลงบนพระที่นั่งอันรุ่งเรืองนั้น” เซนต์ปีเตอร์กล่าวถึงวันนั้นว่า “เวลาชื่นใจยินดี” “สิ่งสารพัดจะตั้งขึ้นใหม่ตามซึ่งพระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้โดยคำพูดของบรรดาศาสดาผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ตั้งแต่โลกเกิดขึ้นมา” วันพิพากษาที่พระคริสต์ทรงกล่าวเป็นวันเดียวกันกับการมาของพระผู้เป็นนายแห่งปวงมนุษย์โลก พระบิดาซึ่งพระคัมภีร์โอเวอาและบรรดาองค์ศาสดาองค์เก่าก่อนในพระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ เป็นเวลาแห่งการลงโทษผู้ชั่วร้ายและเป็นเวลาที่ความยุติธรรมจะได้สถาปนาขึ้น รวมทั้งปกครองด้วยความชอบธรรมในโลกพิภพดังเช่นที่เป็นอยู่ในโลกสวรรค์

ในการแปลความหมายในศาสนาไบเบิลการเสด็จมาของศาสนทูตแต่ละพระองค์ของพระผู้เป็นเจ้าคือวันพิพากษา แต่การเสด็จมาของศาสนทูตองค์ยิ่งใหญ่คือพระบาฮาอุลลาห์นี้เป็นวันพิพากษาอันยิ่งใหญ่สำหรับระยะเวลาของโลกที่เราอาศัยอยู่ในปัจจุบัน เสียงแตรซึ่งพระคริสต์ พระโมหะหมัดและศาสดาองค์อื่นๆ กล่าวไว้ก็คือการเรียกของศาสนทูตผู้ยิ่งใหญ่ซึ่งกังวานได้ยินทั่วไปทั้งผู้ที่อยู่ในสวรรค์และพิภพ—ทั้งผู้ที่มีชีวิตอยู่ในโลกและผู้ที่ยังตายไปแล้ว สำหรับผู้ที่ปรารถนาจะได้พบพระผู้เป็นเจ้า การพบกับพระองค์โดยผ่านทางศาสนทูตของพระองค์เป็นหนทางไปสู่สวรรค์แห่งความรู้และความรักในพระองค์และมีความเมตตากรุณาต่อทุกสิ่งที่มีชีวิต ตรงกันข้ามสำหรับผู้ที่ไม่สนใจในวิถีทางของตนเองแทนวิถีทางของพระผู้เป็นเจ้านั้น องค์ศาสนทูตตรัสว่าเป็นการพาตัวเองไปสู่ห้วงนรกแห่งความเหินแกล้ว ความผิดพลาดและการเป็นศัตรู

การฟื้นคือชีวิตครั้งยิ่งใหญ่

วันพิพากษาก็คือวันแห่งการฟื้นคืนชีวิตของผู้ที่ตายแล้วด้วย นักบุญพอลกล่าวไว้ในจดหมายฉบับแรกถึงคริสตศาสนิกชนในเมืองโครินโธว่า :-

“ดูกร ท่านทั้งหลายข้าพเจ้ามีข้อลึกลับที่จะบอกท่านคือว่าเราจะไม่ล่วงลับหมดทุกคนแต่เราจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่หมด ในขณะที่เดียวกันในพริบตาเดียวเมื่อเป่าแตรครั้งสุดท้ายนั้นผู้ที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาและเต็มไปด้วยความชีวิต แล้วเราทั้งหลายจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่เพราะว่าความชั่วไม่ชีวิตจะเปลี่ยนเป็นความชีวิตและความตายสลายตัวก็จะเปลี่ยนเป็นความไม่รู้จักตายสลายตัว” – จาก หนังสือเล่มที่หนึ่งของโครินโธ บทที่ 15 คำที่ 51-54

ส่วนความหมายของข้อความเหล่านี้เกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิตของคนที่ยังพระบาฮาอุลลาห์ทรงเขียนไว้ในพระคัมภีร์แห่งความมั่นใจ คีตาบี อีคาน ว่า :-

“...คำว่า “ชีวิต” และ “ความตาย” ที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ต่างๆ หมายถึงชีวิตแห่งความนับถือศาสนาและความตายหมายถึงการไม่นับถือศาสนา เนื่องจากความไม่สามารถเข้าใจในถ้อยคำเหล่านี้มนุษย์ทั่วไปจึงปฏิเสธและเกลียดชังผู้เป็นศาสนทูต ละทิ้งแสงสว่างที่นำทางสวรรค์ของพระองค์เสียและปฏิเสธการปฏิบัติตามแบบอย่างความงามอันอมตะนั้น

“เช่นกับที่พระเยซูตรัสว่า “ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่” (โยฮัน บทที่3 คำที่7) และทรงตรัสอีกว่า “ผู้ใดไม่ได้บังเกิดจากน้ำและพระวิญญาณจะเข้าในแผ่นดินของพระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ซึ่งบังเกิดจากเนื้อหนังก็เป็นเนื้อหนังและซึ่งบังเกิดจากพระวิญญาณก็เป็นวิญญาณ (โยฮัน บทที่3 คำที่ 5-6)

ความหมายของถ้อยคำเหล่านี้ก็คือว่าในทุกๆ ยุคสมัยใครก็ตามที่เกิดมามีดวงจิตเป็นธรรมและรับเอาลมหายใจของศาสนทูตแห่งความศักดิ์สิทธิ์ที่ได้โดยรวดเร็วเขาผู้นั้นย่อมเป็นผู้ที่อยู่ในจำพวกที่ได้รับ “ชีวิต” และ “การฟื้นคืนชีวิตขึ้นใหม่” และได้เข้าไปใน “สวรรค์” แห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้าและผู้ใดก็ตามที่ไม่อยู่ในจำพวกที่กล่าวนี้จะถูกลงโทษด้วย “ความตาย” และ “ความหมดสิ้น” ทั้งลงโทษด้วยไฟแห่งความไม่เชื่อถือศาสนาและความพิโรธของพระผู้เป็นเจ้า

“ทุกยุคและทุกศตวรรษความมุ่งหมายของบรรดาศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าและผู้ที่ยิ่งศักดิ์ศาสดาเลือกสรรมิใช่อื่นนอกจากเพื่อยืนยันความหมายแห่งธรรมะของคำว่า “ชีวิต” “การฟื้นคืนชีวิต” และ “การพิพากษา”... ถ้าหากท่านได้รับหยดน้ำใสแห่งความรู้อันประเสริฐแม้เพียงหยดเดียวท่านจะต้องสำนึกว่าชีวิตอันแท้จริงมิใช่ชีวิตของเนื้อหนังแต่เป็นชีวิตแห่งจิตวิญญาณ เพราะว่าทั้งมนุษย์และสัตว์มีชีวิตแห่งเนื้อหนังแต่ชีวิตทางจิตวิญญาณจะอยู่ในบุคคลผู้มีดวงใจบริสุทธิ์ที่ตีมน้ำจากห้วงสมุทรแห่งศรัทธาและบริโภคน้ำแห่งความมั่นใจเท่านั้น ชีวิตเช่นนี้ไม่มีวันดับสูญและความดำรงอยู่นี้ประดับด้วยมงกุฎแห่งอมตะเสมือนกับที่ได้กล่าวไว้ว่า “เขาผู้นับถือศาสนาโดยแท้จะมีชีวิตอยู่ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า” ถ้าคำว่า “ชีวิต” หมายถึงชีวิตในโลกมนุษย์นี้แล้วไซ้ไรเห็นชัดแจ้งว่าความตายจะต้องคร่าเอาชีวิตไป” – หนังสือ คีตาบี อีคาน หน้า 114-118-120

ตามคำสอนของศาสนาบาไฮการฟื้นคืนชีวิตมิได้หมายถึงทางด้านร่างกาย ร่างกายนั้นเมื่อตายไปแล้วก็ดับสูญเนาเปื่อยและปรมาณูในร่างกายจะไม่กอรปเป็นรูปร่างในร่างกายเดียวกันนั้นอีก

การฟื้นคืนชีวิตคือการเกิดของบุคคลในชีวิตทางจิตธรรมโดยพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ ทรงประทานให้ทางศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้า หลุมศพที่เขาฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาก็คือหลุมแห่งความไม่รู้และเพิกเฉยต่อพระผู้เป็นเจ้า ความหลับที่เขาตื่นขึ้นมาก็คือความหลับทางจิตธรรม อรุณนี้ได้ฉายแสงมาสู่คนทั้งมวลที่อาศัยอยู่บนผิวโลกไม่ว่าเขาจะอยู่ในร่างกายหรือออกจากร่างกายไปแล้ว แต่เขาผู้ที่ตาบอดในทางธรรมไม่สามารถจะแลเห็นได้ วันแห่งการฟื้นคืนชีวิตมิใช่ช่วงเวลาที่มี 24 ชั่วโมงแต่เป็นยุคที่ได้เริ่มแล้วและจะดำรงอยู่ต่อไปในช่วงระยะเวลายาวนาน มันจะดำรงอยู่แม้อารยธรรมปัจจุบันนี้ได้สูญหายไปหมด

พระคริสต์เสด็จกลับมา

พระคริสต์ทรงตรัสบ่อยครั้งถึงองค์ศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าในอนาคตโดยใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 และในการกล่าวอื่นๆ ทรงใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 โดยตรัสว่า :- “เราไปจัดเตรียมสำหรับท่านทั้งหลาย ถ้าเราไปจัดเตรียมสำหรับท่านแล้วเราจะมารับท่านให้ไปอยู่กับเรา” (โยฮัน บทที่ 14 คำที่ 2) ในบทแรกของกิจการ

ของอัครสาวกเขียนไว้เมื่อพระเยซูเสด็จสู่สวรรค์ว่า :- “พระเยซูองค์นี้ซึ่งถูกรับไปจากท่านเสด็จขึ้นไปยังสวรรค์แล้วจะเสด็จมาอีกเหมือนทั้งหลายได้เห็นพระองค์เสด็จขึ้นไปยังสวรรค์นั้น” เป็นเพราะถ้อยคำเหล่านี้และคำกล่าวที่คล้ายคลึงกันชาวคริสเตียนจำนวนมากจึงนึกว่าเมื่อบุตรมนุษย์เสด็จกลับมา “บนเมฆในท้องฟ้า ด้วยพระฤทธานุภาพและสง่าราศีเป็นอันมาก” เขาจะแลเห็นพระองค์ในรูปของร่างกายของพระเยซูจริงๆ ที่ทรงเคยเสด็จตามถนนในเยรูซาเล็มเมื่อสองพันปีมาแล้วและหลังพระโลหิตทนทุกข์ทรมานบนไม้กางเขน เขาคาดว่าจะได้ใช้นิ้วของเขาแตะต้องรอยตะปูบนพระหัตถ์ พระบาทและจะได้ใช้มือของเขาแตะรอยแผลจากคมหอกที่สีข้างของพระองค์ได้ ถ้าเพียงแต่คิดไตร่ตรองคำดำรัสของพระคริสต์อย่างรอบคอบเพียงเล็กน้อยเท่านั้นก็จะไม่คิดตามตัวอักษรดังที่กล่าวมาแล้วอีก ชาวฮิวในสมัยพระคริสต์ได้มีความคิดเช่นนี้เกี่ยวกับการกลับมาของพระเอลียา แต่พระเยซูทรงอธิบายถึงความผิดพลาดของพวกเขาทรงแสดงให้เห็นว่าคำทำนายที่ว่า “พระเอลียาจะต้องมาก่อน” ได้บังเกิดขึ้นตามคำทำนายแล้ว มิใช่โดยการกลับมาของบุคลิกภาพและร่างกายของพระเอลียาคนก่อนแต่มาในบุคลิกภาพของโยฮัน บัพติศโต ซึ่ง “โดยแสดงอารมณ์และฤทธิ์เดชอย่างเอลียา” พระคริสต์ทรงตรัสว่า “ถ้าท่านทั้งหลายพอใจรับ ก็โยฮันนี่แหละเป็นเอลียาที่จะมานั้น ใครมีหูก็จงฟังเถิด” ฉะนั้น “การกลับมา” ของเอลียาจึงหมายถึงการมาปรากฏของบุคคลอื่น เกิดจากบิดามารดาอื่นแต่ก็ได้รับการตลใจจากพระผู้เป็นเจ้าของท่านและคุณลักษณะอันเดียวกัน คำดำรัสของพระคริสต์เหล่านี้อาจทรงแสดงให้เห็นว่าการกลับมาของพระคริสต์คือการปรากฏของบุคคลอื่นเช่นเดียวกับที่ทรงดำรัส แต่แสดงคุณลักษณะและอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าของท่านเช่นเดียวกับที่พระคริสต์ทรงแสดงมาแล้ว พระบาทฮาอูลลาห์ทรงอธิบายว่าการเสด็จมาของพระบิดาและของพระองค์เอง ทรงตรัสว่า :-

“จงพิจารณาดูดวงอาทิตย์ถ้าหากมันจะกล่าวว่า “เราคือดวงอาทิตย์ของเมื่อวานนี้ก็จริง ความจริงและถ้าหากจะกล่าวว่า เป็นดวงอาทิตย์ดวงใหม่ก็จริงอีกนั่นแหละ ในทำนองเดียวกันถ้าหากจะกล่าวว่าวันทั้งหลายคือวันเดียวกันเช่นนี้ก็เป็นการถูกต้องและจริงแท้ และถ้าหากจะกล่าวโดยพูดถึงชื่อโดยเฉพาะของวันเหล่านั้นว่าวันเหล่านั้นแตกต่างกันก็เป็นความจริงอีกนั่นแหละ แม้ว่ามันจะเป็นเช่นเดียวกันที่ว่าแต่ละวันระบุไว้แตกต่างกัน มีคุณลักษณะเฉพาะมีลักษณะภาวะพิเศษ ดังนั้นจงพิจารณาถึงความแตกต่างความผิดแปลกและคุณลักษณะของศาสนทูตผู้บริสุทธิ์ทั้งหลายเพื่อท่านจะได้เข้าใจคำดำรัสของพระผู้ทรงสร้างพระนามและคุณลักษณะเหล่านั้นที่กล่าวถึงความสับสนแห่งความแตกต่างและความเป็นอันเดียวกันและเพื่อจะได้พบคำตอบในคำถามของท่านเองเกี่ยวกับข้อที่ว่าทำไมพระผู้ทรงความงามอมตะจึงทรงเรียกพระองค์เองด้วยพระนามต่างๆ และในกาลเวลาต่างๆ กัน” – จาก “พระคัมภีร์แห่งความมั่นใจ” หน้า 12

พระอับดุลบาฮากล่าวว่ :-

“จงรู้ไว้ว่าการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ครั้งที่สองมิได้หมายความว่าปวงชนเข้าใจกัน แต่หมายถึงศาสนทูตที่กำหนดเสด็จมาหลังพระคริสต์ ศาสนทูตพระองค์นั้นจะเสด็จมาพร้อมด้วย พระอาณาจักรของพระองค์ผู้เป็นเจ้า และอำนาจของพระองค์นั้นจะแผ่ไปทั่วพิภพ อาณาจักรนี้อยู่ในโลก จิตวิญญาณมิใช่โลกแห่งวัตถุเพราะโลกแห่งวัตถุมิอาจเปรียบเทียบได้เท่ากับปีกข้างหนึ่งของแมลงวันใน สายพระเนตรของพระองค์ผู้เป็นนาย นี่เป็นความจริงแม้พวกท่านจะไม่เข้าใจก็ตาม พระคริสต์ได้ทรง เสด็จมาพร้อมด้วยอาณาจักรของพระองค์นับแต่ต้นที่ไม่มีการเริ่มและจะทรงเสด็จมาพร้อมด้วย อาณาจักรนี้ตราบนานกาลไม่มีวันสิ้นสุด เพราะว่าในกรณีนี้ “พระคริสต์” หมายถึงสัจธรรมของพระองค์ เป็นเจ้าทรงเป็นเนื้อแท้ที่บริสุทธิ์และเป็นความดำรงอยู่อันประเสริฐซึ่งไม่มีการเริ่มต้นหรือสิ้นสุด ใน ทุกยุคมีการปรากฏ การแสดงให้เห็นและการลับไปจากสายตา” – จาก สาส์นของพระอับดุลบาฮา

กาลแห่งความสิ้นสุด

พระคริสต์และสาวกของพระองค์ได้กล่าวถึงเครื่องหมายหลายประการที่จะชี้ให้เห็นถึงการ “เสด็จ กลับมา” ของบุตรมนุษย์ด้วยเกียรติคุณแห่งบิดาได้ พระคริสต์ทรงตรัสว่า :-

“เมื่อท่านเห็นกองทัพมาตั้งล้อมรอบกรุงเยรูซาเล็มเมื่อนั้นท่านจงรู้ว่าความพินาศของกรุงใกล้เข้า แล้ว... เพราะว่าเวลานั้นเป็นเวลาของพระราชอาญาเพื่อจะให้สิ่งสารพัดที่เขียนไว้นั้นสำเร็จ... เพราะว่าจะมี ความทุกข์ร้อนใหญ่หลวงบนแผ่นดินและจะทรงพระพิโรธแก่พลเมืองนั้น เขาจะถูกประหารโดยคมดาบและ ต้องถูกกวาดเอาไปเป็นเชลยทั่วทุกประเทศและคนต่างประเทศเหยียบย่ำกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าเวลากำหนด ของคนต่างประเทศนั้นจะครบถ้วน” – ลูก้า บทที่ 21 คำที่ 20-24

และทรงตรัสอีกว่า :- “ระวังให้ดีอย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านให้หลงโดยจะมีคนหลายคนมาอ้างนามของ เราว่าตัวเขาเป็นพระคริสต์และจะพาคนอันมากให้หลงไป ท่านทั้งหลายจะได้ยินถึงการสงครามและข่าวเล่า ลือถึงการสงครามนั้น คอยระวังเถอะอย่าวิตกเลยบรรดาสิ่งเหล่านี้จะต้องบังเกิดขึ้นแต่ที่สุดปลายยังไม่มาถึง จะเกิดการโกลาหลในระหว่างประเทศต่อประเทศอาณาจักรต่ออาณาจักรทั้งจะเกิดกันดารอาหารและ แผ่นดินไหวหลายแห่ง เหตุการณ์ทั้งปวงนี้เป็นขั้นแรกแห่งความทุกข์ ในเวลานั้นเขาจะมอบท่านทั้งหลายไว้ ให้ทนทุกข์ลำบากและฆ่าท่านเสียและชาติต่าง ๆ จะเกลียดชังพวกท่านเพราะนามของเรา คราวนั้นคนเป็นอัน มากจะเห็นผิดเป็นชอบและคิดคดทรยศทั้งจะเกลียดชังซึ่งกันและกันด้วย จะเกิดมีผู้ทำนายเท็จหลายคน เทียวล่อลวงคนเป็นอันมากให้หลงไปเพราะความชั่ววิริฐัน ความรักของคนเป็นอันมากจะเยือกเย็นแต่ผู้ใด

ทนได้จนถึงที่สุดผู้นั้นจะรอด กิตติศัพท์อันประเสริฐแห่งแผ่นดินนี้จะได้ประกาศไปทั่วไปให้เป็นพยานแห่งบรรดาชาติมนุษย์แล้วที่สุดปลายจะมาถึง” – มัตถายะ บทที่ 24 คำที่ 4-14

ข้อความทั้งสองตอนนั้นพระคริสต์ทรงตรัสล่วงหน้าไว้ด้วยพระโอวาทที่ชัดเจนไม่มีเคลือบคลุมและปกปิดเป็นอย่างไรในเรื่องสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นก่อนที่จะเสด็จมา บุตรมนุษย์ในระหว่างศตวรรษที่ได้ผ่านไปหลังจากพระคริสต์ได้ทรงดำรัสไว้ เครื่องหมายทุกอย่างก็ได้บังเกิดขึ้นสมจริงตามที่ตรัสทุกประการ ในตอนท้ายของข้อความแต่ละตอนทรงกล่าวถึงเหตุการณ์ว่าจะเป็นการแสดงเวลาที่เสด็จมา ในกรณีแรกคือการเนรเทศของชาวยิวยุติลงและการสร้างเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ อีกข้อหนึ่งคือศาสนาคริสต์จะแพร่ออกไปทั่วโลกเป็นที่น่าประหลาดที่ปรากฏว่าเครื่องหมายทั้งสองนี้กำลังปรากฏขึ้นอย่างแท้จริงแล้วในยุคของเรา ถ้าคำพยากรณ์ทั้งสองตอนนี้เป็นความจริงเช่นเดียวกับตอนอื่นๆ แล้วก็หมายความว่าเราต้องกำลังอยู่ใน “กาลแห่งความสิ้นสุด” ที่พระคริสต์ทรงตรัสไว้

ชาวยิวกล่าวว่า: “พระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าถูกล่ามพันนาการไว้และพวกเขาจะถูกสาปแช่งที่ได้กล่าวเช่นนั้น มิใช่เช่นนั้นดอก! พระหัตถ์ทั้งสองของพระผู้เป็นเจ้าเป็นอิสระ พระองค์ทรงประทานของขวัญตามพระประสงค์ของพระองค์สิ่งที่พระผู้เป็นนายประทานให้แก่เจ้า จะทำให้คนจำนวนมากต้อตั้งและไม่เชื่อถ้อยขึ้น และเราได้ให้ความเป็นศัตรูและความเกลียดชังในระหว่างพวกเขาซึ่งจะเป็นไปจนถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพและเมื่อเขาจุดไฟเพื่อเพลิงแห่งสงครามขึ้นพระผู้เป็นเจ้าก็จะทรงดับไฟนั้นเสีย” – สุเราะฮ์ ที่ 5-คำที่ 60

ชาวยิวต้องอยู่ภายใต้อำนาจของชาวคริสเตียนและชาวมุสลิมดังพระโอวาททั้งมีการแตกแยกและนับถือนิกายต่างๆ ซึ่งได้ทำให้ชาวยิวและคริสเตียนแบ่งแยกในหมู่พวกกันเอง ตลอดเวลาหลายศตวรรษหลังจากที่พระโมหะหมัดได้ตรัสไว้ นับแต่เริ่มยุคศาสนาบาไฮ (การฟื้นคืนชีวิตครั้งใหญ่ยิ่งหรือวันกิยามาฮฺ) เป็นต้นมาได้ปรากฏสัญลักษณ์ว่าสภาพเหล่านี้ได้ใกล้สิ้นสุดแล้ว

เครื่องหมายในโลกสวรรค์และพิภพ

ในพระคัมภีร์ของชาวยิว คริสเตียน อิสลามและอื่นๆ มีข้อความที่คล้ายคลึงกันในเรื่องเครื่องหมายที่จะเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันกับการเสด็จมาของศาสนทูตองค์ที่กำหนดไว้

ในพระคัมภีร์โยเอลกล่าวว่า: เราจะสำแดงความอัศจรรย์ในท้องฟ้าและบนพื้นโลกคือเป็นเลือด ไฟ และควันพลุ่งขึ้นเป็นลำ ดวงอาทิตย์จะกลับมืดไปและดวงจันทร์จะกลับเป็นเลือดก่อนที่วันสำคัญอันน่ากลัว

ของพระผู้เป็นนายจะมาถึงด้วยว่าในกาลวันนั้นเมื่อเราจะนำความสมบูรณ์มาคืนให้ยะฮูดาและเยรูซาเล็ม เราจะรวบรวมนาซาประเทศพาซาหลงไปยังหุบเขาแห่งการพิพากษาและเราจะพิพากษาเขาที่นั่น...มหาชนมากมายหลังไหลเข้ามายังหุบเขาแห่งการพิพากษาโดยว่าวันของพระผู้เป็นนายใกล้จะถึงหุบเขาแห่งการพิพากษาแล้ว ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ก็มืดไปและดาวทั้งหลายก็อับแสง พระผู้เป็นนายทรงเผยแพร่มะสุรีเสียงจากซีโอนจะทรงเปล่งเสียงจากเยรูซาเล็ม ท้องฟ้าและแผ่นดินโลกจะหวั่นไหวแต่พระผู้เป็นนายจะเป็นกำลังของศาสนิกชน

พระคริสต์ทรงตรัสว่า :- “แต่พอสิ้นความลำบากแห่งวันเหล่านี้แล้วดวงอาทิตย์จะมืดไปและดวงจันทร์ไม่ส่องสว่าง ดวงดาวทั้งปวงจะตกจากฟ้าบรรดาสิ่งที่มีอำนาจในท้องฟ้าจะสะเทือนสะท้านหวั่นไหว เมื่อนั้นนิมิตแห่งบุตรมนุษย์จะปรากฏขึ้นในท้องฟ้า มนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะพิลาปรั้าให้แล้วจะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาบนเมฆในท้องฟ้าด้วยฤทธาานุภาพและสง่าราศีเป็นอันมาก” มัตถาย บทที่ 24 คำที่ 28-30

ในพระคัมภีร์กุรอ่านกล่าวว่า :-

“เมื่อดวงอาทิตย์ถูกบดบัง

และเมื่อดวงดาวล่องหล่น

และเมื่อภูเขาสูญหาย...

และเมื่อพระคัมภีร์ถูกเปิดอ่าน

และเมื่อสวรรค์ปรากฏให้เห็น

และเมื่อนรกรุ่งโรจน์ด้วยเพลิงกำลัป์

- สุเราะฮ์ ที่ 81

ใน “พระคัมภีร์แห่งความมั่นใจ” พระบาฮาอุลลาห์อธิบายว่าคำพยากรณ์ที่เกี่ยวกับดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว สวรรค์และพิภพเหล่านี้เป็นถ้อยคำที่เป็นเครื่องหมายแต่มีได้หมายความว่าถึงถ้อยคำตามตัวอักษรจริงๆ บรรดาศาสนาย่อมเกี่ยวข้องกับแสงสว่างแห่งธรรมมิใช่แสงสว่างแห่งวัตถุ เมื่อท่านกล่าวถึงดวงอาทิตย์ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับวันพิพากษาท่านหมายถึงดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม ดวงอาทิตย์เป็นแหล่งอันยิ่งใหญ่ที่ให้แสงสว่าง ฉะนั้น พระโมเสสก็คือดวงอาทิตย์ของชาวฮีบรู (ยิว) พระคริสต์เป็นดวงอาทิตย์ของชาวคริสเตียน พระโมฮัมหมัดหมัดเป็นดวงอาทิตย์ของชาวมุสลิม เมื่อองค์ศาสนดากล่าวว่าดวงอาทิตย์มีดมนก็หมายถึงคำสั่งสอนอันบริสุทธิ์แท้จริงของดวงอาทิตย์แห่งธรรมะเหล่านั้นมีดมนไปเพราะการแปลความหมายผิดๆ การเข้าใจผิดและมีอคติในดวงใจ ดังนั้นมนุษย์จึงตกอยู่ในความมืดแห่งธรรม ดวง

จันทร์และดวงดาวเป็นแหล่งแสงสว่างรองลงมา ก็หมายถึงผู้นำทางศาสนาและบรรดาครูอาจารย์ผู้นำทาง และจิตใจประชาชน เมื่อกล่าวดวงจันทร์ไม่ส่องแสงหรือแสงกลับกลายเป็นโลหิตและดาวจะสว่างหล่นจาก ท้องฟ้าก็หมายความว่าผู้นำทางศาสนาจะกลับกลายเป็นเสื่อมทรามลง มีการต่อสู้และแบ่งแยกแตกนิกายและ พวกพระก็จะมีจิตใจหมกมุ่นอยู่ในทางโลกีย์ข้องเกี่ยวแต่ทางโลกแทนที่จะอยู่ในทางธรรม

อย่างไรก็ตามความหมายของคำพยากรณ์เหล่านี้ไม่จำกัดแต่เฉพาะความหมายเพียงอย่างเดียวยังมี ความหมายด้านอื่นๆ ที่เครื่องหมายเหล่านี้สามารถสามารถแปลออกไปได้อีก พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ในความหมายอื่นๆ นั้นคำว่า “ดวงอาทิตย์” “ดวงจันทร์” และ “ดวงดาว” หมายถึงบทบัญญัติและคำสั่งสอน ของทุกๆ ศาสนา เมื่อศาสนทูตทุกๆ องค์ปรากฏขึ้นมาพระองค์จะเปลี่ยนพิธีการต่างๆ เปลี่ยนแบบระเบียบ แบบแผนขนบประเพณีและคำสั่งสอนต่างๆ ของศาสนทูตองค์ก่อนๆ ให้เป็นไปตามความต้องการของ กาลเวลา ดังนั้นในความหมายนี้ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ก็เปลี่ยนแปลงไปและดวงดาวก็กระจัดกระจายออกไป

ในหลายกรณีการบรรลุผลตามตัวอักษรในคำพยากรณ์ตามความหมายภายนอกเป็นสิ่งที่เหลือเชื่อ หรือเป็นไปได้ ดังเช่นดวงจันทร์เปลี่ยนเป็นโลหิตหรือว่าดวงดาวสว่างหล่นลงมาในโลกมนุษย์ ดวงดาวดวง เล็กๆ ที่เราแลเห็นใหญ่กว่าโลกเราหลายพันเท่าและถ้าหากดาว สักดวงหนึ่งหล่นลงมาในโลกนี้ก็จะไม่เหลือ โลกให้ดวงดาวดวงอื่นๆ หล่นลงมาอีก! อย่างไรก็ตามในกรณีอื่นๆ ก็ปรากฏผลสมจริงในทางวัตถุ เช่นเดียวกับในทางธรรม ดังเช่นประเทศปาเลสไตน์ได้กลายเป็นทะเลทรายเปล่าเปลี่ยวอ้างว้างเป็นเวลา หลายศตวรรษสมดังตัวอักษรที่ศาสดาองค์ก่อนๆ ได้กล่าวไว้ แต่ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพก็เริ่ม “จะยินดีและ บานเสมือนดอกกุหลาบ” ดังที่ท่านไอเซยาได้พยากรณ์ไว้ ประชาคมอันรุ่งเรืองได้เริ่มต้นแล้ว พื้นดินเริ่มมี การชลประทานและเพาะปลูก สวนองุ่นสวนมะกอกและสวนดอกไม้ก็สะพรั่งขึ้นในที่ๆ เมื่อถึงศตวรรษที่แล้ว ยังเป็นพื้นที่ทรายที่ใช้ประโยชน์อันใดมิได้ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเมื่อมนุษย์ติดตามให้เปลี่ยนเป็นผาไลโกนาและตี หอกให้เปลี่ยนเป็นขอตัดกิ่งไม้แล้วป่าและทะเลทรายทั่วทุกส่วนในโลกก็จะฟื้นฟูขึ้นเป็นที่อุดมสมบูรณ์ ลม ร้อนที่แห้งแล้งและพายุทรายที่พัดจากทะเลทรายเหล่านี้ทำให้ชีวิตที่อยู่ใกล้เคียงแทบหนานมิได้นั้นก็จะ กลับกลายเป็นอดีต อากาศทั่วโลกจะสบายขึ้นทั่วไปบ้านเมืองทั้งหลายก็จะไม่กรุ่นด้วยหมอกและควันอันเป็น พิษ แม้ความหมายภายนอกและทางวัตถุก็จะมี “ฟ้าใหม่และพิภพใหม่”

ลักษณะการเสด็จมา

ในส่วนลักษณะการเสด็จมาของพระองค์ในการสิ้นสุดแห่งยุคพระคริสต์ทรงดำรัสว่า :-

“แล้วจะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาบนเมฆจากสวรรค์ด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีเป็นอันมาก ท่านใช้เหล่าทูตสวรรค์ของท่านมาด้วยเสียงแตรอันดังยิ่งนัก เมื่อนั้นพระองค์จะทรงนั่งบนพระที่นั่งอันรุ่งเรืองของพระองค์ บรรดาชนชาติต่าง ๆ จะประชุมพร้อมกันต่อพระพักตร์ของพระองค์และพระองค์จะทรงแยกเขาทั้งหลายออกจากกันเหมือนอย่างผู้เลี้ยงแกะแยกแกะออกจากแพะ” – มัตถายะ บทที่ 24 และบทที่ 25

ส่วนข้อความเหล่านี้ที่คล้ายคลึงกันพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเขียนไว้ใน “พระคัมภีร์แห่งความมั่นใจ” (คิตาบิ อีคาน) ว่า :-

“คำว่า “สวรรค์” หมายถึงความสูงส่งเพราะว่าเป็นสถานที่แห่งการปรากฏของบรรดาศาสนทูตผู้ศักดิ์สิทธิ์ผู้เป็นดวงอาทิตย์แห่งเกียรติคุณโบราณกาลพระผู้ทรงนับอยู่นับแต่กาลโบราณเหล่านี้ แม้ว่าจะทรงกำเนิดมาจากครรภ์มารดาแต่ก็ได้เสด็จมาจากสวรรค์แห่งพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า โดยแท้จริง แม้ว่าท่านจะอาศัยอยู่ในโลกนี้แต่ที่พำนักอันแท้จริงของท่านคือพระเกียรติคุณอันสงบในอาณาจักรเบื้องบน แม้ท่านทรงดำเนินอยู่ในระหว่างพวกมนุษย์ท่านก็ล่องลอยอยู่ในสวรรค์แห่งเบื้องพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้า ท่านได้ดำเนินไปตามวิถีแห่งธรรมโดยมิต้องใช้พระบาทและเสด็จขึ้นสู่เบื้องสูงแห่งความเป็นเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้าโดยมิต้องใช้ปีก ทุกลมหายใจท่านดำเนินไปมั่วทุกแห่งในจักรวาลและทุกขณะท่านข้ามไปในอาณาจักรทั้งหลายทั้งที่แลเห็นและไม่แลเห็น”

“คำว่า “เมฆ” หมายถึงสิ่งที่ตรงกันข้ามกันกับวิถีทางและความปรารถนาของมนุษย์ เช่นเดียวกับองค์ (พระโมฮัมหมัด) ได้ตรัสไว้ในข้อที่กล่าวแล้วว่า “เมื่อศาสดาองค์หนึ่งองค์ใดเสด็จลงมาหาท่านพร้อมด้วยสิ่งที่ท่านไม่ประสงค์ท่านก็อวดดีขึ้นกล่าวหาว่าบางพระองค์เป็นผู้หลอกลวงและสังหารองค์อื่นๆ เสีย (พระคัมภีร์กุรอาน คำที่ 55-56) ในแง่หนึ่ง “เมฆ” เหล่านี้หมายถึงการยกเลิกพระบัญญัติยกเลิกยุคแห่งศาสนาเก่าก่อน ยกเลิกพิธีการและขนบประเพณีที่นิยมกันมา ยกย่องผู้ซื่อสัตย์ที่ด้อยการศึกษาขึ้นเหนือกว่าผู้มีการศึกษาดี อีกแง่หนึ่งคำว่า “เมฆ” หมายถึงการปรากฏของพระองค์ผู้ทรงความงามอมตะในรูปของมนุษย์ที่ดับสูญได้และอยู่ในสภาพขอบเขตจำกัดของมนุษย์ เช่นมีการกิน การดื่ม ความจน ความรวย เกียรติคุณและความต่ำต้อย ความหลับและความตื่นและสภาพอื่นๆ อีก จนกระทั่งเป็นที่สนเท่ห์เคลือบแคลงใจของมนุษย์สามัญและทำให้พวกเขาหันหลังให้ คำว่า “เมฆ” เป็นสัญลักษณ์ที่หมายถึงม่านทั้งหลาย เช่นนี้

“สิ่งเหล่านี้เป็น “เมฆ” ที่ทำให้สวรรค์แห่งความรู้และความเข้าใจของมนุษย์ทุกคนที่อาศัยอยู่ในโลกแยกออกเป็นสองภาคดังที่พระองค์ (พระโมฮัมหมัด) ทรงตรัสไว้ว่า: “ในวันนั้นเมฆจะแยก

สวรรค์ออกเป็นสองภาค” (พระคัมภีร์กุดราอัน บทที่ 25 คำที่ 25) เช่นเดียวกับเมฆบดบังมิให้มนุษย์แลเห็นดวงอาทิตย์ สิ่งเหล่านี้ก็ปิดบังจิตวิญญาณมนุษย์มิให้เห็นแสงสว่างแห่งดวงประทีปของสวรรค์ คำพูดที่กล่าวออกจากปากของผู้ไม่นับถือศาสนาซึ่งได้เขียนไว้ในพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์เป็นพยานในเรื่องนี้คือ “และพวกเขาได้กล่าวว่าศาสดาองค์นี้เป็นศาสดาอะไรเล่า? เขากินอาหารและเดินตามถนน ถ้าไม่มีทูตสวรรค์ลงมาช่วยเขาในการเตือนนี้เราจะไม่เชื่อเลย” (พระคัมภีร์กุดราอัน บทที่ 25 คำที่ 7) ศาสดาองค์อื่นๆ ก็เช่นเดียวกันล้วนได้อยู่ในความยากจนและทุกข์เข็ญในความหิวและอุปสรรคต่างๆ ในโลกนี้ ก็เมื่อบุคคลผู้ศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ต้องอยู่ในความปรารถนาและต้องการเช่นนี้แล้วพวกมนุษย์ผู้หลงอยู่ในป่าแห่งความสงสัยความหวาดเกรงและทุกข์ยากอยู่ด้วยความงงงวยจนสนทนเท่าท์เขาย่อมสงสัยว่าบุคคลเช่นนั้น (ศาสดา) จะถูกส่งมาจากพระเจ้าและเป็นเจ้าและกล่าวว่ามีอำนาจสูงกว่าพวกมนุษย์ในโลกนี้ทั้งอ้างว่าตัวท่านเหล่านั้นเป็นจุดหมายของสิ่งทั้งหมดที่มีชีวิตดังที่พระองค์ (พระโมฮัมหมัด) ทรงดำรัสว่า “ถ้ามิใช่เพื่อเจ้าเราจะไม่สร้างสิ่งทั้งปวงบรรดาที่อยู่ในสวรรค์และพิภพ” แต่ขณะเดียวกันท่านก็ยังต้องขึ้นกับสิ่งเป็นสาระเหล่านี้? แน่หนอนที่เดี๋ยว่าท่านต้องเคยได้ยินเกี่ยวกับเรื่องบรรณาการ ความยากเข็ญ อุปสรรค ความต่ำต้อยที่เกิดแก่ศาสดาทุกๆ องค์ของพระเจ้าและเป็นเจ้าและสาวกขององค์ศาสดาเหล่านั้น ท่านต้องเคยได้ยินถึงเรื่องที่ศิระชะของสาวกของเหล่าพระศาสดาถูกส่งไปเป็นเครื่องบรรณาการยังเมืองต่างๆ และเขาถูกกีดกันมิให้ปฏิบัติตามพระบัญญัติตามพระบัญชาอย่างนำเวทนาเพียงใด ศาสดาทุกๆ พระองค์ล้วนตกเป็นเหยื่อของศัตรูแห่งศาสนาของพระเจ้าเป็นเจ้าทั้งสิ้น และจำต้องยอมทนทุกข์ตามที่ศัตรูของพระเจ้าเป็นเจ้ากำหนดให้

“พระเจ้าทรงเกียรติคุณอันยิ่งใหญ่ได้ประกาศิตสิ่งเหล่านี้ โดยแท้จริงคนชั่วไม่เพียงปรารถนาทั้งนี้ก็เพื่อจะทดสอบและถือเป็นมาตรฐานที่พระองค์ใช้พิสูจน์คนรับใช้ของพระองค์ซึ่งจะได้ประจักษ์ว่าผู้ใดยุติธรรมและผู้ใดชั่ว และจะได้รู้ว่าผู้ใดเชื่อมั่นและผู้ใดไม่นับถือศาสนา”

“ส่วนที่เกี่ยวกับพระโอวาทของพระองค์ (พระโมฮัมหมัด) ที่ว่า: “และพระองค์จะส่งทูตสวรรค์... คำว่า “ทูตสวรรค์” หมายถึงผู้ที่ได้รับกำลังจากอำนาจแห่งพระวิญญาณ—ทำลายสันดานและขอบเขตจำกัดของมนุษย์เสียด้วยไฟแห่งความรักของพระเจ้าเป็นเจ้าและประดับกายด้วยคุณลักษณะของชาวสวรรค์และพระเจ้าทรงสูงส่ง...”

“เพราะว่าผู้ที่นับถือพระเยซูมิได้เข้าใจความหมายที่ซ่อนอยู่ในพระโอวาทเหล่านี้และเครื่องหมายที่พวกเขาและพวกผู้นำศาสนารอคอยอยู่มิได้ปรากฏให้เห็น ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่ยอมรับรู้ในความเป็นศาสดาของศาสนทูตผู้ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งปรากฏขึ้นภายหลังพระเยซู ดังนั้นเขาจึงมิได้รับ

พระกรณาริคุณของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่หลังลงมาและมีได้รับสิ่งประเสริฐจากพระโอวาทของพระผู้เป็นเจ้าของ เจ้า นี้แหละคือฐานะอันต่ำต้อยของพวกเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีวิตนี้ พวกเขามิได้เข้าใจจนกระทั่งว่าถ้าเครื่องหมายของศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าในทุกๆ ยุคสมัยจะแสดงให้เห็นได้ด้วยสายตาตามตัวอักษรที่เขียนไว้แล้วก็จะไม่มีใครที่จะปฏิเสธหรือหันหลังให้ได้และจะไม่ว่าผู้ใดที่ได้รับการพรและผู้ใดที่ได้รับการความทุกข์เข็ญและไม่รู้ว่าผู้ใดกระทำบาปและผู้ใดเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า จงพิจารณาอย่างยุติธรรมถ้าหากว่าคำทำนายที่บันทึกในพระคัมภีร์ใหม่จะเป็นความจริงตามตัวอักษรและถ้าหากพระเยซูบุตรมาเรียจะเสด็จลงมาจากท้องฟ้าบนก้อนเมฆพร้อมกับทูตสวรรค์ ใครเล่าจะไม่เชื่อใครเล่าจะกล้าปฏิเสธความจริงหรืออวดดี ทุกคนที่อยู่ในโลกมนุษย์จะตกใจกลัว ทุกคนที่อยู่ในโลกมนุษย์จะตกใจกลัวจนไม่มีผู้ใดสามารถจะกล่าวถ้อยคำออกมาได้ทั้งจะไม่มีการปฏิเสธความจริง” – จาก คีตาบี อัคดัส หน้า 61, 21, 72, 73, 76, 78, 80

ตามคำอธิบายข้างบนนี้การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ในสภาพของมนุษย์ที่ต่ำต้อยซึ่งเกิดจากสตรีสามัญ ยากจน ไร้การศึกษา ถูกผู้มีอำนาจกดขี่และเหยียดหยาม ลักษณะการเสด็จมาเช่นนี้เป็นเครื่องทดสอบซึ่งพระองค์พิพากษาปวงมนุษย์ในโลกและจัดแยกออกเป็นพวกๆ ดังที่ผู้เลี้ยงแกะจัดแยกแกะของเขาออกจากพวกแพะ ผู้ที่มีดวงตาแห่งธรรมเปิดกว้างจะได้แลเห็นทะเลเมฆหมอกเหล่านี้และปลาบปลื้มปราโมทย์ใน “อำนาจและเกียรติคุณอันยิ่งใหญ่” ซึ่งเป็นพระเกียรติคุณอันแท้จริงของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าซึ่งพระองค์เสด็จมาแสดงให้เห็น ส่วนพวกที่ดวงตายังปิดอยู่ด้วยอคติและความหลงผิดจะเห็นแต่ก้อนเมฆสีดำและมลายต่อไปในความมืดมนมิได้รับแสงสว่างอันประเสริฐ

เราจะใช้ทูตของเราออกไปและเขาจะจัดแจงหนทางไว้ล่วงหน้าเราและพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่เจ้าทั้งหลายถามถึงนั้นจะเสด็จมายังวิหารของพระองค์โดยเร็วพลัน ทูตนั้นคือทูตตามความที่บ่งไว้ในสันถวไมตรีซึ่งเจ้าทั้งหลายพึงพอใจนั้น... แต่ผู้ใดจะรอหน้าอยู่ได้ในวันที่พระองค์เสด็จมาและผู้ใดจะเผชิญหน้าอยู่ได้เมื่อพระองค์มาปรากฏพระวรกาย? เพราะว่าพระองค์เป็นประจุกตั้งไฟถลุงแร่และสนุ่ของช่างซักฟอก... นี่แหละวันซึ่งจะมีการเผาไหม้ดุจเผาในเตาไฟก็จะมาถึง บรรดาคนจองหองทั้งหลายและมวลคนชั่วทั้งปวงจะเป็นดังเถาถ่าน... เหมือนฝ่ายเจ้าทั้งหลายผู้เกรงกลัวพระนามของพระองค์ก็จะมีพระสุริยันของความชอบธรรมซึ่งคอยปกป้องรักษาพวกเจ้าจากพระคัมภีร์มัลกี้ บทที่ 3 และ 4

โดยพระศาสดาหลายพระองค์จะได้ปรากฏจริงตามนั้น สายใยทองแห่งคำสัญญาที่เกี่ยวข้องกับยุคพันปีแห่งสันติสุขอันแสดงอยู่ในคัมภีร์ไบเบิล เมื่อเป็นความปรารถนาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระองค์ก็จะทรงบันดาลให้ปรากฏจริงตามนั้น”

บทที่ 14

คำทำนายของพระบาฮาอุลลาห์และพระอับดุลบาฮา

และหากท่านจะถามดวงใจของท่านว่าเราจะรู้ได้อย่างไรในคำซึ่งพระผู้เป็นเจ้ามิได้ตรัสเอง? เมื่อพระศาสดาองค์หนึ่งกล่าววาทะในนามของพระผู้เป็นเจ้า หากสิ่งนั้นปรากฏขึ้นนั่นคือสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้ามิได้ตรัสแต่ศาสนานั้นได้กล่าวแอบอ้างเกินไป ท่านจงอย่าได้มีความหวาดกลัวในพระศาสดานั้น – พระบัญญัติ บทที่ 17 คำที่ 22

พลังในการเสริมสร้างแห่งพระโอวาทของพระผู้เป็นเจ้า

พระผู้เป็นเจ้า และพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่ทรงพลังในอันที่จะบันดาลสิ่งใด ๆ ตามความประสงค์ของพระองค์ที่จะกระทำข้อพิสูจน์อันใหญ่ยิ่งของศาสนทูตแห่งพระผู้เป็นเจ้าคือพลังในการเสริมสร้างแห่งพระโอวาทของพระองค์ ผลดีอันเกิดจากพระโอวาทในการเปลี่ยนแปลงรูปกิจทั้งปวงของมนุษยชาติและที่จะเอาชนะต่อการขัดขืนคือดั่งทั้งปวงของมนุษย์ โดยผ่านทางวาทะของศาสดาทั้งหลายพระผู้เป็นเจ้าประกาศเจตจำนงของพระองค์ การทำให้สำเร็จตามพระโอวาทนั้นโดยทันที หรือในเวลาต่อมาคือข้อพิสูจน์อันแจ่มกระจ่างในคำอ้างขององค์ศาสดาและในความแท้จริงของการกระตุ้นใจของพระศาสดา

“ประดุจดังเช่นพริกและหิมะที่ไปรยลงมาจากสวรรค์หายอนกลับคืนไปไม่แต่ประพรมพื้นโลกและทำให้พรรณไม้ผลิดอกออกช่อยังเมล็ดพืชแต่ผู้หว่านและเป็นอาหารแด่ผู้บริโภค เช่นเดียวกับโอวาทของเราที่ออกจากปากเราจะไม่กลับมาสู่อีกอย่างว่างเปล่าแต่จะสำเร็จสมดังใจปรารถนาของเราและมันจะเจริญรุ่งเรืองในสิ่งที่เราส่งไปที่นั่น” – ยะซาเยา บทที่ 40 คำที่ 10-11

เมื่อสาวกของโยฮัน บัพติศ ได้มาเฝ้าพระเยซูและทูลถามว่า “พระองค์คือผู้ซึ่งจะเสด็จมาหรือพวกข้าพระองค์ต้องแสวงหาผู้อื่นใด?” ข้อเฉลยของพระเยซูนั้นตรงกับจุดที่บังเกิดผลจากการกระทำตามพระโอวาทของพระองค์ :-

“จงกลับไปและแสดงต่อโยฮันอีกในสิ่งทั้งปวงที่ท่านได้ยินหรือได้เห็น คนจักษุพิการได้รับสายตาคืน ตบขาพิการกลับเดินได้ คนที่เป็นโรคเรื้อนกลับสะอาดเกลี้ยงเกลา คนหูหนวกกลับได้ยิน คนตายกลับฟื้น คนยากจนได้ฟังพระคำมกัรและคำอวยพรจะมีแต่คนผู้ซึ่งไม่ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้เป็นที่กระทบทกระเทือนแก่เรา” – มัดธายะ บทที่ 11 คำที่ 4-6

เรามาดูกันทีหรือว่ามีหลักฐานอะไรบ้างที่แสดงว่าพระโอวาทของพระบาทสมเด็จพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมีพลังในการเสริมสร้างนี้ซึ่งเป็นลักษณะแห่งพระโอวาทของพระเจ้า

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมีบัญชาให้ผู้ปกครองประเทศทั้งหลายให้สร้างเสริมสันติภาพสากลขึ้นแต่ นโยบายยึดเยื้อสงครามของพวกเขาดังแต่ พ.ศ. 2412-2413 (ค.ศ.1869-1870) ได้ล้มล้างราชวงศ์โบราณเสียหลายราชวงศ์ และสงครามแต่ละครั้งที่มีต่อ ๆ มา ยังผลแห่งชัยชนะน้อยลง ๆ จนกระทั่งสงครามในยุโรป พ.ศ.2457-2461 (ค.ศ.1914-1918) เผยให้เห็นความจริงอันน่าตื่นตะลึงทางประวัติศาสตร์ว่าสงครามนำความวิบัติมาสู่ทั้งผู้ชนะและผู้แพ้ไม่ต่างกัน

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมีบัญชาให้ผู้ปกครองประเทศเช่นเดียวกันให้กระทำตนเป็นผู้ดูแลทุกข์สุขของผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองของตน ใช้อำนาจทางการเมืองเป็นเครื่องที่นำทางความผาสุกแก่ส่วนรวมอย่างแท้จริง ความก้าวหน้าในทางร่างนิติบัญญัติเพื่อสังคมที่มีอยู่ในขณะนี้ก็ยังไม่เคยมีมาก่อนและในประเทศที่ละเลยในอันที่จะปฏิบัติตามกฎแห่งศีลธรรมนี้การปฏิวัติต่าง ๆ ก็ทำให้เกิดรัฐบาลใหม่และเป็นประชาธิปไตยกว่าขึ้นครองอำนาจแทน

พระองค์ทรงมีบัญชาในเรื่องจำกัดความมั่งมีหรือยากจนจนเกินไปและจากนั้นมาร่างนิติบัญญัติเพื่อ ก่อตั้งระดับรายได้ได้อย่างต่ำที่สุดให้เหมาะสมกับค่าครองชีพและการเก็บภาษีทรัพย์สินสมบัติอันเกิดจากรายได้ประจำหรือมรดก พระองค์ทรงมีบัญชาให้เลิกล้มล้างทาสน้ำเงินและทาสแรงงานจากนั้นมาความก้าวหน้าในด้านการปลดปล่อยทาสก็ได้แผ่กว้างออกไปทั่วทุกส่วนของโลก

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวประกาศในความเสมอภาคของบุรุษและสตรี เน้นถึงความเท่าเทียมในความรับผิดชอบต่าง ๆ จากที่ได้ประกาศมาเครื่องพันธนาการต่าง ๆ ซึ่งได้ผูกมัดสตรีมาชั่วหลายอายุก็ได้ถูกตัดขาดออกอย่างรวดเร็วและสตรีได้เข้าประจำตำแหน่งซึ่งเป็นสิทธิ์อันชอบธรรมของเขาในฐานะเทียบเท่าและเป็นผู้มีส่วนกับบุรุษ

พระองค์ได้ทรงประกาศในหลักการของการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของศาสนาทั้งหลายและหลังจากนั้นมาเราก็ได้เห็นความพยายามอันใหญ่ยิ่งของผู้ที่มีใจเป็นธรรมในทุกส่วนของโลกที่สร้างระดับของความอดทนใหม่ขึ้นของความเข้าใจดีในกันและกันและขอความร่วมมือกันเพื่อจุดหมายปลายทางอันเป็นของสากลทัศนคติที่ผูกมัดอยู่เฉพาะในนิยายของตนก็ได้ลดน้อยลงไปแล้ว

หลักสำคัญแห่งการไม่ยอมรวมกันในศาสนาได้ถูกทำลายลงไปโดยพลังอันเดียวกันกับพลังที่ทำให้ลัทธิชาตินิยมที่ไม่ยอมฟังพหุชาติอื่นล้มเลิกไป

พระองค์ทรงมีบัญชาในเรื่องการศึกษาสากลและทรงทำให้การแสวงหาสัจจะโดยตนเองเป็นข้อพิสูจน์ของพลังทางธรรม อารยธรรมสมัยใหม่ได้ถูกกระตุ้นให้สูงขึ้นการวางกฎข้อบังคับในเรื่องการศึกษาของเด็กและวิธีต่างๆ เกี่ยวกับการศึกษาสำหรับผู้ใหญ่ได้เป็นนโยบายอันสำคัญของรัฐบาลประเทศต่างๆ ซึ่งกระทำโดยจงใจในอันที่จะจำกัดเสรีภาพทางสติปัญญาและจิตใจของประชาชนของตน นโยบายเช่นนี้จึงแต่จะปลุกการปฏิวัติขึ้นภายในประเทศและสร้างความเคลือบแคลงสงสัยและหวาดเกรงแก่ประเทศอื่นๆ รอบๆ ตน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงบัญชาถึงเรื่องการรับเอาภาษาของโลกเป็นภาษาช่วย และแล้วดอกเตอร์ชาเมนฮอฟและผู้อื่นอีกได้ปฏิบัติตามคำชวนโดยสละชีวิตและปัญญาเพื่องานและโอกาสอันยิ่งใหญ่

เหนือสิ่งอื่นใดพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทำให้มนุษย์เต็มไปด้วยเจตนารมณ์ใหม่ ปลุกความปรารถนาใหม่ในจิตใจและปลุกอุดมคติใหม่ในทางสังคม ไม่มีตอนใดในประวัติศาสตร์จะตื่นเต้นและประทับใจเท่ากับระยะเวลาเริ่มต้นแห่งยุคศตวรรษที่ 20 ใน พ.ศ. 2387 (ค.ศ. 1844) ปีแล้วปีเล่าอำนาจของอดีตอันมีอุดมคตินิสัย ท่าที และสถาบันได้เสื่อมประโยชน์ลง คนทุกคนที่มีสติปัญญาในโลกสำนึกว่ามนุษยชาติกำลังผ่านไปสู่อสถานการณ์อันคับขันยิ่ง ทางด้านหนึ่งของเราพบการเสริมสร้างใหม่เริ่มขึ้น ขณะที่แสงสว่างแห่งคำสอนของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เปิดเผยหนทางที่แท้จริงแห่งความวิวัฒนาการ ส่วนอีกด้านหนึ่งเราไม่เห็นอะไรนอกจากการวิบัติและความล้มเหลวอย่างไร้ผลในทุกถิ่นฐานทั่วไปที่ขัดขืนหรือละเลยต่อแสงสว่างนั้น

แม้กระนั้นก็ดีสำหรับชาวไฮศาสนิกชนที่สัตย์ซื่อสิ่งเหล่านี้และสิ่งอื่นๆ อีกนับไม่ถ้วนแม้จะประทับใจเท่าที่เป็นอยู่ก็ไม่สามารถกำหนดขอบเขตความสูงล้ำทางธรรมของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ชีวิตของพระองค์ในโลกนี้และไม่อาจขัดขืนพลังพระโอวาทที่กระตุ้นใจของพระองค์ที่ยืนยงอยู่ในฐานะมาตรฐานอันแท้จริงสิ่งเดียวแห่งความปรารถนาของพระผู้เป็นเจ้า

การศึกษาถึงรายละเอียดยิ่งขึ้น คำพยากรณ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสิ่งที่อุปติสมจริงตามนั้นจะแสดงหลักฐานยืนยันที่หนักแน่นเกี่ยวกับคำทำนายต่างๆ เราได้ยกมาแสดงแต่เพียงน้อยเรื่องอันเป็นถ้อยคำของพระองค์อย่างไม่ต้องสงสัยเพราะถ้อยคำเหล่านี้ได้พิมพ์เผยแพร่และรับรู้กันแล้วก่อนที่จะบังเกิดเป็นความจริงขึ้นตามนั้น พระราชสาส์นหลายฉบับซึ่งพระองค์ได้ส่งไปยังพระราชอาหลายพระองค์ซึ่งคำพยากรณ์หลายต่อหลายข้อปรากฏอยู่ได้รวมขึ้นเป็นหนังสือซึ่งพิมพ์เป็นครั้งแรกที่บอมเบย์สี่สิบกว่าปีมาแล้ว ขณะนี้

หนังสือเล่มนี้มีอายุมากกว่า 60 ปี และได้พิมพ์ต่อจากนั้นมาอีกหลายครั้ง เราจะได้เสนอบางเรื่องในถ้อยคำพยากรณ์ซึ่งมีค่าควรแก่ความสนใจของพระอับดุลบาฮา

พระเจ้าโนเลียนที่ 3

ในปี พ.ศ. 2421 (ค.ศ. 1869) พระบาฮาอูลลาห์มีพระราชสาส์นถึงพระเจ้าโนเลียนที่ 3 ดำเนินในความกระหายสงครามของพระองค์และในเรื่องความดูหมิ่นที่พระองค์แสดงต่อพระราชสาส์นฉบับแรกของพระบาฮาอูลลาห์ สารนี้มีข้อความเป็นคำเตือนอย่างรุนแรงดังต่อไปนี้ :-

“การกระทำของพระองค์จะก่อความยุ่งยากสับสนแก่ราชอาณาจักร อำนาจประชาธิปไตยจะหลุดลอยไปจากพระหัตถ์ของพระองค์และโดยนัยนี้พระองค์จะทรงสูญเสียอย่างมหันต์ จะเกิดอาเพศแก่ประชาชนในแผ่นดินนั้นนอกจากว่าพระองค์จะได้ทรงประพาศตามศาสนานี้และทรงติดตามพระวิญญูณโดยเสด็จตามทางสายนี้ ความโอ้อวดของพระองค์จะทำให้พระองค์ทรงเดชาอภิหารหรือ? ในพระนามของเรา! มันหายงยิบไม่ มันต้องสิ้นสุดลงจนได้นอกจากว่าพระองค์ทรงยึดมั่นอยู่กับสายพานนี้ เราได้แลเห็นความเสื่อมศักดิ์ติดตามฝ่าพระบาทพระองค์และพระองค์ยังไม่ทรงพ้นไปจากความสะเพร่า”

ไม่จำเป็นต้องกล่าวก็ได้ว่าพระเจ้าโนเลียนผู้ซึ่งในขณะนั้นทรงอำนาจราชศักดิ์ยังไม่ทรงสนพระทัยกับคำเตือนนี้ ในปีต่อมาพระองค์ทรงทำสงครามกับปรัสเซีย (เยอรมันนี่) ด้วยความเชื่อมั่นในพระทัยว่ากองทหารของพระองค์จะรุกไปถึงเบอร์ลินได้ แต่ปฏิบัติการอันเศร้าสลดตามคำทำนายของพระบาฮาอูลลาห์มีอำนาจท่วมทับพระองค์เสีย พระองค์ต้องปราศรัย ณ ชาร์บรุค รีเซนเบอร์ก เมซ และท้ายที่สุดความวินาศมาลงเอยที่ซูดาน พระองค์ถูกนำไปปรัสเซียฐานชเลยและสิ้นพระชนม์อย่างเศร้าสลดในประเทศอังกฤษสองปีต่อมา

เยอรมันนี่

พระบาฮาอูลลาห์ในวาระต่อมาได้ทรงให้คำเตือนที่หนักแน่นพอๆ กันแก่ฝ่ายที่มีชัยแต่พระเจ้าโนเลียนซึ่งได้รับการเอาหูทวนลมเสียอีกเช่นกันและได้รับผลร้ายด้วยคำทำนาย ในพระคัมภีร์อัคตัสซึ่งเริ่มทรงไว้แต่เมื่ออยู่เมืองเอเดรียโนเปิ้ลและจบลงในปีแรกๆ ที่พระบาฮาอูลลาห์ทรงถูกคุมขัง ณ เมืองอัคคา พระองค์ทรงกล่าวกับจักรพรรดิแห่งเยอรมันนี่ดังต่อไปนี้ :-

“โอ พระราชาแห่งเบอร์ลิน ... โปรดทรงระลึกถึงผู้ซึ่งอยู่ในสภาวะใหญ่ยิ่งกว่าพระองค์ (นั่นคือพระเจ้าโนเลียนที่ 3) และผู้ซึ่งมีฐานะเหนือพระองค์ พระเจ้าโนเลียนเสด็จไปไหนเสียแล้ว? พระราชสมบัติของพระองค์ตกไปอยู่ที่ไหน? โปรดทรงรับคำตักเตือนและทรงอย่าเป็นเช่นผู้ที่หลับใหล พระเจ้าโนเลียนทรงเฉยเมยต่อสารสันของพระผู้เป็นเจ้าเมื่อเราได้ทูลพระองค์ถึงสิ่งที่เกิดแก่เราเนื่องจากการกดขี่นานาับประการและนี่คือความอภัยศทว่มนั้นพระองค์รอบด้านจนพระองค์ต้องลดองค์ลงเกลือกถูกลีด้วยความสูญเสีย โอ พระราชาทรงตรองดูให้จงหนักเกี่ยวกับพระนโปเลียน และผู้อื่นซึ่งเป็นเช่นพระองค์ผู้ซึ่งได้ชัยชนะแก่เมืองมากมายและปกครองข้าช่วงใช้ของพระผู้เป็นเจ้าและพระผู้เป็นเจ้าลากเขาเหล่านั้นลงมาจากปราสาทราชวังสู่หลุมฝังศพ โปรดทรงสำเหนียกในคำเตือนและจงทรงเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้สนใจในคำเตือน”

“โอ ผังแม่หน้าไรน์! เราได้เห็นเจ้าซุ่มไปด้วยเลือดเพราะดาบแห่งการตอบแทนได้ชักออกมาทำร้ายเจ้าและมันก็จะเกิดแก่เจ้าเช่นนั้นอีก เราได้ยินเสียงคร่ำครวญของนครเบอร์ลิน ถึงแม้ว่าในวันนี้จะทรงความโอ้อ่าอยู่ก็ตาม”

ในระยะที่เยอรมันได้ชัยชนะในสงครามครั้งใหญ่ปี พ.ศ. 2457-2461 (ค.ศ. 1914-1918) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างวาระสุดท้ายของการรุกใหญ่ของเยอรมันในฤดูใบไม้ผลิปี พ.ศ. 2461 (ค.ศ. 1918) คำพยากรณ์ที่ทราบกันดีนี้ได้กล่าวอ้างอิงในอิหร่านเพื่อจะสร้างความเสื่อมเสียแต่พระบาฮาอุลลาห์ แต่เมื่อกองทัพเยอรมันอันมีชัยชนะกำลังรุกคืบหน้าไปต้องประสบกับความปราชัยเผชิญกับความพิบัติอันใหญ่หลวง ความพยายามของศัตรูของศาสนาบาไฮเป็นผลร้ายแก่ตัวเองและคำกล่าวร้ายที่มีต่อคำพยากรณ์กลับเป็นผลช่วยเสริมเกียรติแต่พระนามบาฮาอุลลาห์

อิหร่าน

พระคัมภีร์คิตาบี อัคดัส พระบาฮาอุลลาห์ทรงเขียนไว้ในสมัยที่มุชซาฟารอดดิน ซาห์ ผู้โหดร้ายยังมีอำนาจสูงเด่น ในพระคัมภีร์พระบาฮาอุลลาห์ทรงอวยพรแด่นครเตหะรานเมืองหลวงของประเทศอิหร่านซึ่งเป็นสถานที่ประสูติของพระองค์ได้ตรัสไว้ว่า :-

“โอ แผ่นดินแห่งทา (เตหะราน) จงอย่าได้มีสิ่งใดทำให้เจ้าหม่นหมองเลยเพราะพระผู้เป็นเจ้าได้เลือกเจ้าให้เป็นชุมแห่งความหรรษาของมนุษยชาติทั้งมวล หากเป็นพระประสงค์ของพระองค์พระองค์จะต้องประทานผู้ปกครองให้มาครองบัลลังก์เจ้าด้วยความยุติธรรม ผู้ซึ่งจะคอยต้อนรับผู้สัตว์ของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งถูกหมาป่าขับให้แตกกระเจิงมารวมเป็นกลุ่มเป็นก้อน ผู้ปกครองเช่นนี้จะทำ

หน้าที่ความยินดีปรีดาจะหันหน้าไปสู่และเพิ่มความกรุณาแก่ศาสนิกชนของพระบาฮา (พระผู้เป็นเจ้า) คนเช่นนี้แหละยอมรับในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้าว่าเป็นมณีในระหว่างมนุษย์ด้วยกัน พระเกียรติแห่งพระผู้เป็นเจ้าจะอยู่กับเขาตลอดไป เกียรติของทุกคนที่อาศัยอยู่ในอาณาจักรแห่งศาสนาของพระองค์”

“จงสำราญในความยินดีปรีดาเพราะพระผู้เป็นเจ้าได้สร้างเจ้าให้เป็น “รุ่งอรุณแห่งแสงของพระองค์” เพราะว่าท่านศาสนทูตแห่งพระเกียรติคุณของพระองค์ได้ประสูติในนครของเจ้า จงยินดีในนามนี้ซึ่งกล่าวอ้างถึงเจ้า เป็นนามซึ่งดาวรุ่งแห่งความอารีทอทอดรัศมีอันบรรเจิดซึ่งโลกและสวรรค์ได้รับแสงสว่างเรืองรอง”

“อีกไม่นานสภาพการณ์ภายในของเจ้าจะเปลี่ยนไปอำนาจในการปกครองจะตกอยู่ในมือประชาชน เป็นความจริงที่เดียวพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าคือพระองค์ผู้ทรงรอบรู้ประจักษ์แล้วพระอำนาจของพระองค์ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง จงมั่นใจในพระกรุณาอันล้ำเลิศของพระองค์ ดวงเนตรแห่งความเมตตากรุณาของพระองค์จะจับอยู่ที่เจ้าตลอดไป วันเวลากำลังใกล้เข้ามาซึ่งความยุ่งเหยิงของเจ้าจะเปลี่ยนเป็นสงบและสันติ นี่แหละได้กำหนดไว้แล้วในคัมภีร์อันล้ำเลิศ” – จาก Gleanings

จนถึงวาระนี้อิหร่านเพียงเริ่มผ่านพ้นระยะของความยุ่งยากสับสนตามคำทำนายของพระบาฮา อุลลาห์ รัฐบาลแห่งรัฐธรรมนูญก็ได้เริ่มขึ้นแล้วยังมีเครื่องหมายอยู่บ้างอันแสดงว่ายุคอันแจ่มใสกำลังใกล้เข้ามา

เตอร์กี

กับสุลต่านแห่งเตอร์กีและอลี ปาขานายกรัฐมนตรีของพระองค์ พระบาฮาอูลลาห์ในขณะนั้น (พ.ศ. 2411) (ค.ศ. 1868) ทรงถูกคุมขังอยู่ในคุกเตอร์กีได้ทรงกล่าวคำเตือนอันหนักแน่นที่สุดของพระองค์ พระองค์ทรงเขียนจากค่ายทหาร ณ อัคคา ที่คุมขังถึงสุลต่านมีใจความว่า :-

“โอ พระองค์ผู้ทรงเข้าพระทัยว่าตนใหญ่ยิ่งเหนือมนุษย์ทั้งปวง... ไม่นานหรอกที่พระนามของพระองค์จะถูกลืมสิ้นและพระองค์จะต้องทรงสูญเสียบอย่างมหันต์ ตามพระวิจารณ์ญาณของพระองค์นั้นผู้ให้ชีวิตแก่โลกและผู้สร้างสันติแก่โลกผู้นี้เป็นผู้สมควรแก่การตีเตียนและเป็นผู้ปลุกปั่นประชาชนให้เกลียดชังรัฐบาล อาชญากรรมอะไรที่ผู้หญิง เด็กและทารกผู้ทนมานได้ก่อไว้จึงต้องได้รับพระพิโรธข่มขู่และความจงเกลียดจงชังของพระองค์เล่า? พระองค์ได้ทรงลงอาญาแก่ชนเป็น

จำนวนมากผู้ซึ่งหาได้แสดงความเป็นปฏิปักษ์แก่ประเทศของพระองค์และมีได้ก่อวุ่นให้เกิดการปฏิวัติรัฐบาล ตรงกันข้ามเขาเหล่านั้นเพียงแต่เฝ้าพร่ำท้วงวันทั้งคืนกล่าวพระนามพระผู้เป็นเจ้าของอย่างสันติ พระองค์ได้ปล้นสมบัติพัสถานของเขาและโดยความหฤโหดของพระองค์สิ่งใดที่พวกเขาจะมีก็ถูกแย่งยื้อไป... ในพระนามของพระผู้เป็นเจ้าของรัฐหนึ่งฝ่ามือหนึ่งยิ่งใหญ่เหนืออาณาจักรของพระองค์เหนือเกียรติ อำนาจราชศักดิ์และสมบัติแผ่นดินของพระองค์ หากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าปรารถนาที่จะบันดาลให้พระองค์กระจัดกระจายดุจเม็ดทรายในท้องทะเลทราย อีกไม่นานพระพิโรธของพระผู้เป็นเจ้าของจะติดตามลงโทษพระองค์จนการปฏิวัติจะปรากฏแก่พระองค์และประเทศของพระองค์จะถูกแบ่งแยก! เมื่อนั้นแหละพระองค์จะทรงกันแสงอาดูรและจะทรงหาที่พึ่งและที่คุ้มครองจากที่ไหนไม่ได้... ทรงระวังไว้ไว้พระพิโรธของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ากำลังเริ่มแล้ว อีกไม่นานพระองค์จะทรงเห็นในสิ่งที่เขียนไว้โดยปากกาของพระบัญชา” – (Star of the West ดูได้ในหนังสือ สตาร์ ออฟ เดอะ เวสท์ เล่มที่ 2 หน้า 3)

และกับ อลี ปาซา พระองค์ทรงเขียนไว้ว่า :-

“โอ รอฮิต (มุขอำมาตย์) ท่านได้ประพฤติในสิ่งซึ่งทำให้พระโมฮัมหมัดศาสนทูตแห่งพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าต้องคร่ำครวญอยู่ในสวรรค์ชั้นสูงสุด โลกนี้ทำให้ท่านหยิ่งทะนงมากพอที่จะทำให้ท่านหันหน้าไปจากพระพักตร์ซึ่งแสงจับประกายแก่ชาวประชาที่ซุมนุมบนสวรรค์ อีกไม่นานท่านจะพบกับความวิบัติอย่างแน่นอน ท่านสมรู้ร่วมคิดกับผู้ปกครองประเทศอิหร่านประทุษร้ายเราถึงแม้ว่าเรามาจากอรุโหนทัยสถานแห่งพระผู้ทรงมหิทธานุภาพพระผู้ยิ่งใหญ่พร้อมด้วยศาสนานั่นก่อนความซุ่มซิ่นแก่สายตาของผู้ที่อยู่ในความกรุณาของพระผู้เป็นเจ้าของ...”

“ท่านคิดว่าท่านจะดับกองไฟซึ่งพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าก่อกวนในจักรวาลหรือ? ห้ามได้! เราย้ำ พระวิญญูณอันแท้ของพระองค์ ถ้าท่านเป็นเช่นผู้ที่เข้าใจยิ่งไปกว่านั้น สิ่งที่ท่านได้กระทำไปกลับยิ่งจะหมุ่นให้ดวงไฟและเปลวเพลิงลุกโพลง อีกไม่นานหอกมันจะหุ้มห่อโลกและพลโลก อีกไม่นานแผ่นดินแห่งความลึกลับ (เอเดรียโนเบิล) และแผ่นดินอื่นๆ จะต้องเปลี่ยนไปและหลุดลอยไปจากพระหัตถ์ของกษัตริย์ ความสับสนอลหม่านจะปรากฏขึ้นความเศร้าโศกจะเกิดความเลวร้ายจะปรากฏในแผ่นดินและเหตุการณ์จะยุ่งยากยิ่งเนื่องจากสิ่งที่บังเกิดด้วยความกตขื่ออย่างมหันต์ต่อผู้ที่ถูกคุมขังนั้น (พระบาฮาอุลลาห์และมิตรสหายของพระองค์) พระราชอำนาจจะเปลี่ยนไปและสถานการณ์จะกลับเลวร้ายลง จนแม้แต่ทรายจะครวญคร่ำบนเนินเขาอันแห่งแล้ง ต้นไม้ก็จะหลั่งน้ำตาบนภูเขาลอหิตจะหลั่งไหลจากทุกสิ่ง ประชากรจะประสบกับความทุกข์เวทนา

“สิ่งเหล่านี้ได้บัญชาขึ้นไว้แล้วโดยพระองค์ผู้ประดิษฐ์ผู้ทรงรอบรู้พระผู้ทรงบรมเตชา แม้ กองทัพแห่งสวรรค์หรือโลกก็ไม่อาจต้านทานได้หรือกษัตริย์ทั้งปวงและผู้ปกครองประเทศทั้งหลาย จะยับยั้งพระองค์ในสิ่งที่พระองค์จะทรงกระทำก็หาได้ไม่ ความวิบัติทั้งหลายคือน้ำมนต์ที่จุดดวง ประทีปและเพราะสิ่งนี้แสงสว่างจะโชติช่วงขึ้น รู้หรือไม่! การกดขี่ข่มเหงทั้งปวงโดยผู้กดขี่ทั้งหลาย เป็นการประกาศข่าวในเรื่องนี้โดยแท้จริง ด้วยสิ่งนี้การปรากฏของพระผู้เป็นเจ้าและศาสนาของ พระองค์แพร่สะพัดไปในหมู่ประชากรชาวโลก”

และในพระคัมภีร์คีตาปี อัครดัส ของพระองค์ทรงเขียนไว้ว่า :-

“โอ จุดหนึ่งที่จะต้องอยู่บนทะเลทั้งสอง (คอสแตนต์โนเปิ้ล)! ราชบัลลังก์แห่งความอยุติธรรม ได้ก่อตั้งขึ้นในเจ้าและเพลิงแห่งความเกลียดชังได้ถูกจุดขึ้นในเจ้าจนกระทั่งพระผู้บัญชาสูงสุดแห่ง กองทัพและผู้ซึ่งห้อมล้อมพระบัลลังก์อันทะนงนั้นต้องโศกเศร้าอาดูร เราแลเห็นในดินแดนเจ้า คนโง่ เขลาปกครองคนฉลาดและความมืดมีกำลังสูงเหนือความสว่าง และเป็นความจริงแท้ที่เดียวที่เจ้ามี ความหยิ่งทะนงอย่างซัด สิ่งภายนอกทำให้เจ้าหยิ่งทะนงหรือ? ไม่ช้าหรือกเจ้าจะถล่มลงและเจ้าจะ คร่ำครวญตั้งนี้แหละที่พระองค์ผู้ฉลาดล้ำและผู้ทรงรอบรู้ได้พยากรณ์ไว้เพื่อที่เจ้าจะได้รับรู้ไว้”

ความวิบัติในกาลต่อมาซึ่งได้เกิดขึ้นแก่อาณาจักรซึ่งครั้งหนึ่งทรงความยิ่งใหญ่ คำเตือนนี้ได้ สันับสนุนการวิจารณ์อันมีไหวหวั่นในความสำคัญของคำพยากรณ์

อเมริกา

ในพระคัมภีร์คีตาปี อัครดัส เขียนขึ้นประมาณห้าสิบปีมาแล้วพระบาฮาอูลลาห์ทรงขอรับรองอเมริกา ดังต่อไปนี้

“โอ ท่านผู้ปกครองทั้งหลายของอเมริกาประธานาธิบดีและผู้สำเร็จทางราชการแห่ง สาธารณรัฐ ... จงฟังเสียงเรียกร้องจากอรุโณทัยสถานเบื้องบน ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดนอกจากเรา พระผู้พูดและพระผู้รู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง พระผู้ประกอบแขนขาที่หักเข้าดังเดิมด้วยหัตถ์แห่งความ ยุติธรรมและจะหักแขนขาที่ดีของผู้กดขี่ข่มเหงด้วยไม้อาญาสิทธิ์ของพระผู้เป็นนายของท่านพระองค์ ผู้ทรงปกครองพระผู้ฉลาดล้ำ”

พระอับดุลบาฮาได้กล่าวสุนทรพจน์หลายอย่างในอเมริกาและที่อื่นๆ ได้กล่าวเสมอในความหวังในการสวดและในความมั่นใจว่าธงแห่งความสันติภาพสากลจะถูกชักขึ้นเป็นครั้งแรกในอเมริกา ณ เมืองซินซินเนติ รัฐโอไฮโอในวันที่ 5 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2455 (ค.ศ.1912) ที่ท่านกล่าวไว้ว่า :-

“อเมริกาเป็นประเทศที่ทรงความสง่าผู้แบกรงแห่งสันติภาพทั่วโลก ให้ความคุ้มครองแต่ปวงประเทศอื่นและไม่อาจนำมาซึ่งสันติภาพสากลได้ แต่ขอพระคุณพระผู้เป็นเจ้าของอเมริกาดำรงสันติกับประเทศทั้งหลายในโลกและเหมาะสมที่จะชักธงแห่งภราดรภาพและสันติภาพสากล เมื่อเสียงเรียกร้องในสันติภาพสากลได้ดังขึ้นโดยอเมริกาประเทศอื่นในโลกจะพากันกล่าว “เรายอมรับ” ประเทศในทุกขอบเขตจะพาคันร่วมรับนับถือคำสั่งสอนของพระบาฮาอุลลาห์ซึ่งได้เปิดเผยไว้เมื่อห้าสิบปีมาแล้ว ในพระราชสารของพระองค์พระองค์ได้ทรงขอให้รัฐสภาทั่วโลกส่งคนของตนที่ดีที่สุดและฉลาดที่สุดไปที่สภาสากลแห่งโลกเพื่อที่จะใช้พิจารณาปัญหาทั้งปวงของประชาชาติและก่อตั้งสันติขึ้น ... เมื่อนั้นแหละเราจะได้มีสภาแห่งมนุษย์ซึ่งตรงตามความฝันของพระศาสดาพระผู้พยากรณ์” – จากหนังสือ Star of the West

คำร้องของพระบาฮาอุลลาห์และพระอับดุลบาฮาได้รับการตอบสนองเป็นส่วนใหญ่โดยสำหรับอเมริกาไม่มีประกาศใดในโลกนี้ที่มีคำสอนของพระบาฮาอุลลาห์จะได้รับไว้ด้วยความพร้อมเพรียงยิ่งไปกว่านี้ อย่างไรก็ตามที่ถูกต้องตั้งขึ้นของอเมริกาที่จะเร่งรีบประเทศทั้งหลายในสันติภาพสากลยังเป็นเพียงแต่แสดงไปเป็นบางส่วนและบาไฮศาสนิกชนรอคอยด้วยความสนใจในความพัฒนาซึ่งจะมีมาในอนาคต

สงครามครั้งใหญ่ (สงครามโลกครั้งที่ 1)

ทั้งพระบาฮาอุลลาห์และพระอับดุลบาฮาในโอกาสหลายวาระได้ทำนายไว้อย่างแม่นยำน่าประหลาดใจเกี่ยวกับสงครามครั้งใหญ่ พ.ศ.2457-2461 (ค.ศ.1914-1918) ที่จะเกิด ณ เมืองซาราเยโนในรัฐแคลิฟอร์เนีย วันที่ 26 ตุลาคมพ.ศ.2455 (ค.ศ.1912) พระอับดุลบาฮากล่าวไว้ว่า :-

“ปัจจุบันนี้ทวีปยุโรปเป็นประจวบคณิศรพาวุธเป็นคลังเครื่องวัตถุระเบิดพร้อมแล้วสำหรับเปลวเพลิงเพียงเปลวเดียวและเพียงเปลวเพลิงเปลวเดียวก็จะจุดยุโรปให้ลุกเป็นไฟ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะนี้ปัญหาบอลข่านกำลังอยู่เฉพาะหน้าประเทศทั่วโลก”

สุนทรพจน์มากมายของท่านในอเมริกาและยุโรปท่านได้กล่าวเตือนในทำนองเดียวกันในสุนทรพจน์อีกครั้งหนึ่งที่แคลิฟอร์เนียเดือนตุลาคม 2455 (ค.ศ.1912) ท่านกล่าวว่าเรากำลังอยู่เบื้องหน้าของสงคราม

แห่งอาร์มาเกิดตอนอันอ้างไว้ในบทที่สิบหกของพระคัมภีร์เล่มสุดท้ายของคริสเตียนเวลาต่อมาจากนี้อีกสองปีทีเพียงแต่เปลวเพลิงจะจุดทวีปยุโรปทั้งทวีปให้ลุกโพลง ความไม่สงบในสังคมทุกประเทศความแคลงใจในศาสนาซึ่งขยายตัวขึ้นทุกขณะซึ่งจะมาถึงก่อนยุคสันติสุขของโลกและได้เกิดขึ้นแล้วจะจุดเพลิงแต่ยุโรปทั้งทวีปตามคำทำนายในคัมภีร์ของดาเนียลและในหนังสือวิวรณ์ซึ่งทรงสำแดงแก่ท่านโยฮัน ในปี พ.ศ.2460 (ค.ศ.1917) อาณาจักรหลายอาณาจักรจะล่มและมหากภัยพิบัติจะเขย่าโลก รายงานโดย นางคอริน ทูร์ ใน The North shore Review 26 กันยายน พ.ศ.2457 (ค.ศ. 1914) ซิกาโก สหรัฐอเมริกา

ในระยะก่อนหน้าสงครามครั้งใหญ่พระองค์ได้กล่าวว่า :-

“สงครามทั่วไปในประเทศที่เจริญหลายประเทศใกล้จะเกิดขึ้นการปะทะครั้งใหญ่ยิ่งกำลังใกล้เข้ามาแล้ว โลกกำลังเริ่มจะเกิดมีการต่อสู้อันน่าสยดสยองอย่างยิ่ง ... กองทัพอันมหาศาลหลายกองทัพ คนจำนวนล้านๆ กำลังจะเคลื่อนย้ายและตั้งรักษาแนว ผน ชายแดนประเทศของตน เขากำลังเตรียมพร้อมสำหรับการแข่งขันอันน่ากลัวยิ่ง หากเกิดเสียตีสักเพียงเล็กน้อยจะพาให้เกิดการปะทะกันอย่างน่าหวาดกลัวและจะเกิดอัคคีเฝ้าผลาญครั้งใหญ่อย่างที่ไม่เคยบันทึกไว้ก่อนเลยในประวัติศาสตร์แห่งมนุษยชาติ” ณ เมืองไฮฟา 3 สิงหาคม 2457 (ค.ศ.1914) – จากหนังสือ Star of the West หน้า163

ความเดือดร้อนนานาประการในสังคมหลังสงคราม

ทั้งพระบาฮาอูลลาห์และพระอับดุลบฮาฮาได้ทำนายเกี่ยวกับระยะแห่งการเปลี่ยนแปลงทางสังคมครั้งใหญ่ การปะทะทางสังคมและความวิบัติในสังคม อันไม่อาจจะเลี่ยงได้เป็นผลมาจากการไม่เชื่อในศาสนาและการรังเกียจเคียดจันท์ อวิชชาและการเชื่อถือในสิ่งที่เหลวไหลซึ่งมีอยู่ทั่วไปตลอดทั่วโลก ในสาส์นลงวันที่เดือนมกราคม พ.ศ.2463 (ค.ศ.1920) ท่านได้เขียนไว้ว่า :-

“โอ ท่านผู้รักความจริง! โอ ท่านผู้เป็นข้ารับใช้มนุษยชาติเพราะว่ากลิ่นหอมหวานแห่งความคิดของท่านและความประสงค์อันสูงสุดได้พัดพามาถึงข้าพเจ้า ข้าฯ รู้สึกว่าวิญญาณของข้าฯ ถูกดลให้ต้องติดต่อกับท่าน”

“จงใคร่ครวญในดวงใจของท่านถึงความยุ่งยากที่โลกจมดิ่งลงนั้นมันน่าเศร้าอย่างไร นานาชาติบนโลกต้องถูกละเลงด้วยโลหิตมนุษยย์อย่างไร ผืนดินของเขาเหล่านั้นเปลี่ยนแปลงเป็นก้อนเลือดเพลิงแห่งสงครามได้ไหมอย่างบ้าคลั่งอย่างที่โลกในสมัยแรก สมัยกลาง และสมัยใหม่ไม่เคยประสบมาก่อนเหมือนเช่นนี้ หินโม้แห่งสงครามได้ไหมและบดขยี้หัวมนุษยย์เสียมากต่อมาก เป็นความ

จริงที่เดียวผู้รับเคราะห์เหล่านี้ได้รับอาการสาหัสยิ่งกว่านั้น ประเทศที่รุ่งเรืองกลับต้องกลายเป็นที่แห้งแล้งและเปล่าเปลี่ยว เมืองต่างๆ ต้องล่มลงมากองอยู่แค่พื้นดิน หมู่บ้านต่างๆ อันคึกคักกลับต้องกลายเป็นบ้านร้าง บิดาสูญเสียชีวิต บุตรต้องกำพร้าบิดามารดา ต้องหลั่งน้ำตาเป็นสายเลือดในการคร่ำครวญถึงลูกเด็กเล็กๆ ที่ต้องกลายเป็นเด็กกำพร้าและความเศร้าโศกอันขมขื่นของมารดาสะท้อนท้องท้องฟ้า”

สาเหตุประการแรกของสิ่งทั้งหมดที่อุบัติขึ้นนี้ก็คือการรังเกียจเดียดฉันท์ทางเชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา และทางการเมือง รากเหง้าของสงครามการรังเกียจเดียดฉันท์ทั้งปวงนี้มีอยู่ในประเพณีอันเก่าคร่ำครึและฝังลึกแน่นอยู่ไม่ว่าจะเกี่ยวกับทางศาสนา เชื้อชาติและการเมืองประการใดก็ตามตราบเท่าที่ประเพณีเหล่านี้ยังมีอยู่รากฐานแห่งการเสริมสร้างศีลธรรมมนุษย์ก็ไม่มั่นคงและมนุษย์ชาติตกอยู่ในความวิบัติอย่างไม่มีที่สิ้นสุด”

“ในยุคอนแจ่มจรัสในปัจจุบันนี้จุดสำคัญของมนุษย์ได้ปรากฏให้เห็นและความลับที่ซ่อนเร้นของสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นทั้งปวงได้เปิดเผยเมื่อแสงอรุณแห่งสัจจะได้ตีฝ่าและเปลี่ยนความมืดมนของโลกไปสู่ความสว่าง ตั้งแต่สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นมันเหมาะสมและสมควรอยู่หรือที่การฆ่าฟันกันกันอย่างน่าหวาดเสียวซึ่งนำความวอดวายอันไม่อาจทำให้กลับคืนดีได้ในโลก จะเป็นสิ่งที่เป็นไปได้จริงหรือ? ในนามของพระเจ้า! สิ่งนั้นจะเป็นไปหาได้ไม่”

“พระคริสต์เรียกร้องให้ประชาชนชาวโลกทั้งหมดเพื่อจะให้มีการประนีประนอมและสันติ พระองค์ทรงบัญชาเปโตรให้เสียบดาบเข้าฝักเสียบ นั่นเป็นพระประสงค์และคำแนะนำของพระองค์แต่พวกเขาซึ่งเรียกตัวเองว่าคริสตศาสนิกชนก็ยังชักดาบออกจากฝัก! ช่างมีความแตกต่างกันมากระหว่างการกระทำของพวกเขากับคำสอนอันแจ่มแจ้งในคัมภีร์คริสต์ศาสนา!”

“หกสิบปี มาแล้วพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอัฐมัยบดินทร์ประเทศอิหร่านเสมือนดวงอาทิตย์ที่ทอแสงและทรงประกาศว่าโลกเรานี้ห่อหุ้มด้วยความมืดและความมืดนี้เติมไปด้วยผลลัพธ์แห่งความวิบัติและจะนำไปสู่ความวิวิาทบาทหามาง ณ นครอัคคาอันเป็นที่คุมขังของพระองค์ พระองค์ร้องเรียนต่อพระเจ้าพรตดิแห่งเยอรมันนี้พร้อมทั้งย้ำว่าสงครามโหดร้ายจะเกิดขึ้นและนครเบอร์ลินจะเติมไปด้วยการคร่ำครวญและโศกเศร้า ในทำนองเดียวกันขณะที่นักโทษผู้ได้รับการกลั่นแกล้ง

* เวลาเป็น 100 ปีมาแล้ว

ของสุลต่านแห่งเตอร์กีในปรากฏการณ์ที่คุมขังเมืองอัคคาพระองค์ได้ทรงเขียนอย่างแจ่มชัดและเน้น
ถ้อยคำถึงสุลต่านว่านครคอนสแตนติโนเปิลจะตกเป็นเหยื่อของความยุ่งยากสับสนอย่างหนัก
จนกระทั่งสตรีและเด็กจะส่งเสียงคร่ำครวญ พระองค์ได้ส่งสาส์นถึงผู้ปกครองประเทศและกษัตริย์ที่
สำคัญทั้ปวงในโลกและสิ่งที่พระองค์พยากรณ์ไว้ได้เป็นจริงตามคำพยากรณ์จากปากกาอันทรง
เกียรติคุณของพระองค์ คำเทศนาสั่งสอนในเรื่องการป้องกันสงครามได้ลั้งไหลออกมาและได้แพร่
สะพัดออกไปอย่างกว้างขวาง”

“คำสอนข้อแรกของพระองค์คือ การแสวงหาความจริง การเลียนแบบอย่างงมงายฆ่าจิตใจ
มนุษย์ แต่การค้นคว้าหาความจริงช่วยปลดปล่อยให้พ้นจากความมืดมนแห่งความรังเกียจ
เดียดฉันท์”

“คำสอนข้อที่สองของพระองค์คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษย์ มนุษย์ทั้งมวลคือ
แกะในฝูงเดียวกันและพระผู้เป็นเจ้าคือผู้เลี้ยงแกะอันเป็นที่รัก พระองค์ทรงประทานความปราณี
อย่างสูงแก่เขาและทรงค้ำชูถึงพวกเขาทั้งมวลเป็นอันเดียวกัน ท่านจะต้องไม่มองหาความผิดแปลก
แตกต่างของสิ่งมีชีวิตของพระผู้เป็นเจ้า เขาทั้งมวลเป็นข้าช่วงใช้ของพระผู้เป็นเจ้าและเขาทั้งปวง
แสวงหาความปราณีของพระองค์”

“คำสอนข้อที่สามของพระองค์คือ ศาสนาเป็นบ่อปรากฏการณ์อันทรงอำนาจใหญ่ยิ่งจะต้อง
นำไปสู่ความสามัคคีธรรมแทนที่จะนำไปสู่ความเป็นศัตรูและเกลียดชังก็อย่าได้มีเสียเลยเพราะ
ศาสนาก็เป็นดังเช่นโอสถซึ่งหากจะทำให้โลกเจ็บหนักขึ้นก็ควรจะละทิ้งมันเสีย”

“ในทำนองเดียวกับความรังเกียจเดียดฉันท์ทางศาสนา เชื่อชาติ สัญชาติ และทางการเมือง
ทั้งปวงได้ทำลายรากฐานของสังคมมนุษย์นำไปสู่การหลั่งเลือด ก่อความพินาศแก่มนุษยชาติ トラบ
เท่าสิ่งเหล่านี้ยังคงอยู่ความหวนกลับในเรื่องสงครามก็จะต้องดำเนินต่อไป สิ่งที่ไม่ใช่อันเดียวกันก็คือ
สันติภาพสากล และที่จะทำได้ก็เพียงด้วยการก่อตั้งศาลโลกขึ้นเป็นตัวแทนของรัฐบาลทั้งปวงและ
มวลชนทั่วไป ปัญหาทั้งมวลของชาติและของระหว่างชาติจะต้องเสนอขึ้นศาลโลกนี้ และสิ่งใดก็
ตามที่เป็นคำวินิจฉัยของศาลนี้จะต้องเป็นผลใช้บังคับ หากรัฐบาลหรือประชาชนใดคัดค้าน ทั้งโลก
จะลุกขึ้นเป็นปฏิปักษ์”

“และความเสมอภาคในสิทธิของบุรุษและสตรีก็เป็นอีกข้อหนึ่งในคำสอนหลายข้อของ
พระองค์และคำสอนอื่นๆ อีกที่มีลักษณะทำนองเดียวกันได้เปิดเผยโดยปากกาของพระองค์”

“ในปัจจุบันนี้ปรากฏว่าหลักธรรมต่างๆ เหล่านี้เป็นดวงชีวิตแท้ของโลกและเป็นเรือนร่างของเจตนารมณ์อันแท้จริง พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงปลดปล่อยโลกให้พ้นจากความมืดมนแห่งความนิยมวัตถุและความรังเกียจเดียดฉันท์ของมนุษย์ โลกจะทอรัศมีด้วยแสงแห่งนครของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า”

“ขอสรรเสริญพระองค์ ถ้าหากว่าขาดคำสอนอันล้ำเลิศนี้มนุษย์จะไม่มีสันติภาพ หากไม่มีคำสอนเหล่านี้ความมืดมนนี้จะไม่หายไป โรคภัยเรื้อรังต่างๆ จะแก้ไม่หายและมันจะกำเริบมากขึ้นทุกๆ วัน แหลมบอลข่านยังคงไม่สงบอยู่ต่อไป และสภาวะจะหนักขึ้น ผู้ปราศจะไม่นิ่งอยู่เฉย แต่จะไขว่คว้าหาหนทางต่างๆ ที่จะจุดเพลิงแห่งสงครามขึ้นใหม่อีก ลัทธิของฝ่ายซ้ายมีความสำคัญยิ่งและอิทธิพลจะแผ่ขยายออกไป”

“ดังนั้น พยายามเข้าเถิดด้วยดวงใจที่แจ่มจรัส เจตนารมณ์แห่งสวรรค์ และพลังแห่งพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และแล้วด้วยความช่วยเหลือจากความอารีของพระองค์ ท่านจะได้มอบของขวัญแห่งความเมตตาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าแต่โลก ... ของขวัญแห่งความผาสุกและสงบแก่มนุษยชาติทั้งมวล”

ในการกล่าวสุนทรพจน์ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2462 (ค.ศ.1919) พระองค์ได้กล่าวไว้ว่า :-

“พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ได้ทรงทำนายไว้บ่อยๆ ว่าจะไม่ระยะเวลานานที่คนจะไม่เชื่อถือศาสนา และจะนำไปสู่สภาพของการสับสนอลหม่านทั่วไป กลียุคที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากที่ให้เสรีภาพมากเกินไปแก่ประชาชนบางพวกที่ยังไม่พร้อมที่จะรับเสรีภาพเช่นนี้ เป็นผลลัพธ์ให้มีรัฐบาลที่ใช้อำนาจบังคับใหม่ชั่วคราวเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนเอง และเพื่อเป็นการป้องกันความยุ่งเหยิงและกลียุค เห็นได้ชัดว่าบัดนี้แต่ละประเทศปรารถนาที่จะมีสิทธิในการปกครองตนเองและมีเสรีในการกระทำอย่างเต็มที่แต่บางประเทศก็ยังไม่พร้อมสำหรับสิ่งนี้ ข้าพเจ้าได้กล่าวเสมอแล้วว่าการเสนอสันติภาพหลังสงครามครั้งใหญ่เป็นแต่เพียงแสงระยิบระยับยามจะใกล้รุ่งหาใช่ยามพระอาทิตย์ขึ้นใหม่”

การมาของอาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

อย่างไรก็ตาม ท่ามกลางวาระแห่งความลำบากเดือดร้อนนี้ ศาสนาแห่งพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะเจริญรุ่งเรือง ความวิบัตินานาประการอันเกิดจากการดิ้นรนอย่างเห็นแก่ตัวเพื่อความดำรงอยู่ส่วนบุคคลหรือเพื่อผลประโยชน์ของพรรคของลัทธิหรือของชาติจะเหนียวแน่นให้ประชากรผู้หมดหวังหันไปหาเครื่องบำบัดอันได้

เสนอไว้โดยพระโอวาทของพระผู้เป็นเจ้า ยิ่งความวิบัติมีมากเท่าไรประชากรก็ยิ่งจะหันไปหาเครื่องบำบัดที่แท้จริง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงกล่าวในศาสนของพระองค์ถึงกษัตริย์ ชาร์ ว่า :-

“พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงทำให้ความเดือดร้อนเป็นประหนึ่งละอองฝนยามเช้าสำหรับทุ่งหญ้าอันเขียวชอุ่มนี้และเป็นประหนึ่งไส้ตะเกียงสำหรับดวงประทีปของพระองค์ อันเป็นเหตุให้โลกและสวรรค์ทอแสงสว่าง ... ด้วยความเดือดร้อนนี้แหละที่แสงของพระองค์จะทอสว่างและคำสรรเสริญของพระองค์จะเจิดจ้าไม่มีที่สิ้นสุด นี่เป็นวิธีของพระองค์ตลอดสมัยที่ผ่านมาและระยะเวลาที่ล่วงเลยมาแล้ว”

ทั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระอัครบิดรได้ทำนายอย่างเชื่อมั่นยิ่งในชัยชนะอย่างรวดเร็วในทางธรรมเหนือวัตถุและการก่อตั้งสันติภาพอันยิ่งใหญ่อันจะตามมา พระอัครบิดรเขียนไว้ใน พ.ศ.2447 (ค.ศ. 1904) ว่า :-

“จงรู้สิ่งนี้ไว้ว่า ความยากลำบากและความขาดแคลนนานาประการจะเพิ่มขึ้นทุก ๆ วัน ประชากรจะพากันได้รับแต่ความทุกข์ทวารแห่งความหรรษาและความสุขจะปิดหมดทุกด้านสงครามอันน่ากลัวบังเกิดขึ้น ความสิ้นหวังและความท้อแท้จะห้อมล้อมประชากรในทั่วทิศจนกระทั่งเขาจำต้องหนีไปหาพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวที่เที่ยงแท้แน่นอนนั้น เมื่อนั้นแหละที่แสงแห่งความสุขอันยิ่งใหญ่จะให้ความสว่างแก่ขอบฟ้าจนเสียงร้องของยาบาฮาอูลอับฮา¹ ดังก้องในรอด้าน คำทำนายนี้จะเป็นความจริงในที่สุด” – จาก ศาสน์ถึงอิสซาเบลล่า ดี บริตติงแฮม

เมื่อถูกเรียนถามเมื่อกุมภาพันธ์ 2457 (ค.ศ.1914) ว่าจะมีมหาประเทศประเทศหนึ่งประเทศใดเข้าเป็นศาสนิกชนหรือไม่ ท่านได้ตอบว่า :-

“มวลชนทั้งหลายในโลกจะเข้าเป็นศาสนิกชนหากท่านลองเปรียบดูถึงระยะที่ที่ศาสนานี้เริ่มขึ้นกับฐานะในปัจจุบันนี้ ท่านจะเห็นได้ว่าพระโอวาทของพระผู้เป็นเจ้ามีอิทธิพลแผ่ไปรวดเร็วเพียงไรและบัดนี้ศาสนาแห่งพระผู้เป็นเจ้าได้แผ่ล้อมโลก...แน่ที่เดี๋ยวชนทั้งปวงจะเข้ามาอยู่ใต้ร่มเงาของศาสนาแห่งพระผู้เป็นเจ้า” – จากหนังสือ Star of the West

¹ วลี “ยาบาฮาอูลอับฮา” ศาสนิกชนบางไฮหมายความว่า “พระนามอันยิ่งใหญ่” ใช้ขณะอธิษฐานหรือเพื่อแสดงความยินดีอย่างยิ่ง มีความหมายว่า “ข้าแต่พระผู้ทรงเกียรติคุณอันยิ่งใหญ่”

ท่านได้กล่าวว่าทำให้สมบุรณ์กำลังใกล้เข้ามาเต็มที่และจะมาถึงประมาณระหว่างศตวรรษปัจจุบันนี้² ในการกล่าวสุนทรพจน์แก่พวกธีออสฟิสต์ (Theosophists) เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2456 (ค.ศ. 1913) ท่านได้กล่าวว่า :-

“ศตวรรษนี้เป็นศตวรรษแห่งดวงอาทิตย์แห่งสัจจะศตวรรษนี้เป็นศตวรรษแห่งการก่อตั้งอาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้าบนผืนโลก” – จากหนังสือ Star of the West

อัคคาและไฮฟา

มีร์ซา আহมัด โซร์รับ บันทึกคำทำนายดังต่อไปนี้เกี่ยวกับนครอัคคาและไฮฟาทำนายโดยพระอับดุลบาฮาขณะที่นั่งอยู่ริมหน้าต่างบานหนึ่งของบ้านพักสำหรับบาไฮศาสนิกชนผู้เดินทางมานมัสการ ณ เมืองไฮฟา วันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2457 (ค.ศ.1914) ไว้ในสมุดบันทึกประจำวันของเขาว่า :-

“ทิวทัศน์มองจากบ้านพักผู้มานมัสการงามมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านที่หันไปสู่สุสานของพระบาฮาอุลลาห์ที่ศักดิ์สิทธิ์ ในอนาคตระยะทางระหว่างนครอัคคาและไฮฟาจะกลายเป็นบ้านเมืองขึ้นและนครทั้งสองจะรวมกันเป็นปลายทางสองตอนของมหานครใหญ่ ขณะที่ข้าพเจ้ามองดูทิวทัศน์นี้อยู่ข้าพเจ้ามองเห็นได้อย่างชัดเจนว่านครนี้จะกลายเป็นแห่งแรกของศูนย์กลางใหญ่ของโลกนครหนึ่ง อ่าวกิ่งวงกลมอันใหญ่โตนี้จะเปลี่ยนเป็นอ่าวจอดเรือที่ดีที่สุดและในทีนั้นเรือแพของประเทศทั้งปวงจะเข้ามาจอดพักอาศัย เรือเดินสมุทรของนานาชาติจะเข้ามายังท่านี้และบรรทุกคนเป็นจำนวนหลายหมื่นหลายแสนจากทุกส่วนของโลก ภูเขาและที่ราบจะถูกแต้มเป็นจุดๆ ด้วยอาคารและเคหาสน์ที่ทันสมัย ยิ่งการอุตสาหกรรมนานาแขนงจะสร้างขึ้นและสถาบันต่างๆ ซึ่งเป็นคุณประโยชน์ต่อมนุษย์ก็จะก่อตั้งขึ้น มาลีนาพาพันธ์แห่งอารยธรรมและวัฒนธรรมจากประเทศทั้งมวลจะถูกนำมาที่นี้เพื่อประสมประสานกลิ่นหอมหวานของมันและเปิดทางไปสู่ภราดรภาพแห่งมนุษย์ อุทยาน สวนผลไม้ ละมေးไม้และสวนสาธารณะอันงดงามจะถูกสร้างขึ้นไว้ทั่วทุกด้าน ในยามราตรีมหานครจะโชติช่วงไปด้วยแสงไฟฟ้า บริเวณทั้งหมดของอ่าวจากอัคคาไปยังไฮฟาจะมีการติดตั้งไฟเป็นแนวตลอดและจะได้ติดตั้งโคมฉายกำลังสูงไว้สองด้านของเนินเขาคาร์เมลเพื่อส่องทางเรือกลไฟจากยอดลงมาถึงฐานของเนินเขา ภูเขาคาร์เมลจะจมอยู่ในทะเลแห่งแสงไฟ ผู้ซึ่งยืนอยู่บนยอดเขาคาร์เมลและผู้โดยสารของเรือกลไฟเข้าฝั่งจะได้ทัศนภาพงามเลิศและโอ้อ่าที่สุดในโลก”

² นี้หมายถึงระยะเวลาระหว่าง ค.ศ.1900-2000 (พ.ศ. 2443-2543)

“จากทุกส่วนของผู้เขาสีงร้องเพลงประสานเสียงยาบาฮาฮอลัฮอะจะตั้งก้อนและก่อนรุ่งสาง
เสียงดนตรีที่เร้าที่เร้าให้วิญญาณเคลิบเคลิ้มประสานด้วยเสียงร้องเพราะพริ้งล่องลอยขึ้นไปถึง
บัลลังก์แห่งพระผู้ทรงมหิทธานุภาพ”

“จริงทีเดียวที่วิธีของพระผู้เป็นเจ้าลึกลับและไม่อาจเข้าใจได้ อะไรเล่าที่เป็นความสัมพันธ์
ภายนอกอันปรากฏระหว่างนครชีราซ (Shiraz) กับเตหะราน (Tahran) แยกแยะกับคอสแตนติโน
เปิ้ล เอเดรียโนเปิ้ลกับอัคคาและไฮฟา? พระผู้เป็นเจ้าทรงดำเนินงานอย่างอดทนค่อยเป็นค่อยไปที่
ละชั้นตามแผนการอันแน่นอนเพื่อว่าคำพยากรณ์และคำทำนายโดยพระศาสดาหลายพระองค์จะได้
ปรากฏจริงตามนั้น สายใยทองแห่งคำสัญญาที่เกี่ยวข้องกับยุคพันปีแห่งสันติสุขอันแสดงอยู่ใน
คัมภีร์ไบเบิ้ล เมื่อเป็นความปรารถนาของพระผู้เป็นเจ้าพระองค์ก็จะทรงบันดาลให้ปรากฏจริง
ตามนั้น”

บทที่ 15

พิจารณาถึงอดีตและคาดหวังถึงอนาคต

“เราเป็นสักขีพยาน โอ มิตรทั้งหลาย! ว่าความกรุณานั้นสมบูรณ์ ปัญหาสำคัญได้รับการเฉลย ข้อพิสูจนีได้ปรากฏให้เห็น หลักฐานได้แสดงไว้ จงแสดงให้เห็นเสีย ณ บัดนี้ถึงความอุตสาหวิริยะของท่านในทางสละกิเลส โดยวิธีนี้แหละที่ความกรุณาของสวรรค์ได้ประทานให้โดยเต็มที่ แต่ท่านและเขาอื่นผู้ซึ่งอยู่บนสวรรค์และในโลกนี้ คำสรรเสริญทั้งปวงจะมีแต่พระผู้เป็นเจ้าของคือผู้เป็นนายแห่งโลกทั้งหลาย” – จากพระวจนะเร้นลับ

ความก้าวหน้าของศาสนา

เป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่ง เนื่องจากความจำกัดในการจัดทำหนังสือของเรา จึงไม่อาจพรรณนาถึงรายละเอียดในความก้าวหน้าของศาสนาไปทั่วโลกได้ จำต้องเขียนต่ออีกหลายต่อหลายบทจึงจะเป็นการเพียงพอที่จะเล่าถึงเรื่องที่น่าทึ่งนี้และยังต้องมีเรื่องอีกมากมายเกี่ยวกับท่านผู้แพร่ศาสนาในต่างประเทศและท่านผู้ถูกทารุณกรรมเพราะเหตุแห่งความศรัทธาในศาสนาอีกหลายท่านด้วยกัน แต่หากจะสรุปความไว้อย่างสั้น

ในประเทศอิหร่านชนรุ่นแรกที่นับถือในคำสอนของศาสนานี้ต้องประสบกับการขัดขวางอย่างรุนแรง ถูกข่มเหงจองล้างถูกทารุณด้วยน้ำมือของชนชาติเดียวกับเขาแต่เขาก็พากันเผชิญความทุกข์ยาก ทนรับความทรمانอย่างผู้กล้าหาญที่ดีเลิศมีความมั่นคงและอดทน เขาพากันชุมนุมโชคด้วยโลหิตของตนเนื่องจากชนพวกนี้หลายต่อหลายพันคนถูกเขียนโบย ถูกจำคุกถูกแย่งยึดทรัพย์สินสมบัติ ถูกขับไล่ออกจากเคหะสถาน บ้านเรือนของตนหรือหาไม่ก็ถูกกลั่นแกล้งด้วยประการอื่นเป็นเวลาหกสิบปีหรือมากกว่านั้นที่ใครก็ตามในประเทศอิหร่านหากจะแสดงความจงรักภักดีต่อพระบ็อบพระบาฮาอุลลาห์ก็ต้องเสี่ยงกับการสูญเสียทรัพย์สินสมบัติ อิศราภาพหรือแม้กระทั่งชีวิตของตน ถึงกระนั้นก็ตามฝ่ายที่ขัดขวางที่ปักใจแน่วแน่และโหดร้ายก็ไม่อาจจะหยุดยั้งความก้าวหน้าในการเผยแพรศาสนาเช่นเดียวกับกลุ่มละอองธุลีไม้อาจจะกีดกันไม่ให้ดวงอาทิตย์ปรากฏขึ้นได้

จากชายแดนด้านหนึ่งของประเทศอิหร่าน¹ ไปจรดอีกด้านหนึ่งจะพบบาไฮศาสนิกชนเกือบทั่วทุกเมืองใหญ่ น้อย หมู่บ้านในชนบทหรือแม้กระทั่งในชุมชนผู้ดำรงชีวิตพเนจรไปในทะเลทราย ในหมู่บ้านบางแห่งลูกบ้านนับถือศาสนาบาไฮกันทั้งหมด ส่วนในแห่งอื่นๆ ชนส่วนใหญ่คือผู้ที่ศรัทธาในศาสนาอิสลามซึ่งใหม่จากหลายลัทธิและต่างๆ กันซึ่งเคยเป็นศัตรูคู่อาฆาตกันมาอย่างชมขึ้นมาบัดนี้กลับร่วมสมานฉันท์เป็นมิตรสนิทและรับนับถือกันประดุจญาติพี่น้อง ไม่เพียงแต่ในระหว่างพวกเขาเท่านั้นแต่แผ่ความรักนี้ไปถึงคนอื่นๆ ทั่วไปผู้ซึ่งประกอบกิจเพื่อความดีอันหนึ่งอันเดียวและยกฐานะของมนุษยชาติด้วย ขจัดความรังเกียจเดียดฉันท์และความขัดแย้งกันร่วมกันสร้างอาณาจักรแห่งพระเจ้าเป็นเจ้าขึ้นในโลก

ปาฏิหาริย์อันใดจะยิ่งใหญ่ไปกว่าสิ่งนี้ก็มีอยู่เพียงสิ่งเดียวนั่นคือความสำเร็จในภารกิจที่ชนพวกนี้ได้ตั้งเจตนารมณ์ไว้ให้เสร็จพร้อมกันตลอดทั้งโลก ปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่ที่กำลังดำเนินก้าวหน้า

ในเตอร์กีสถาน อเมริกา อินเดีย พม่า บาไฮศาสนิกชนมีจำนวนนับได้เป็นพันๆ คน ขณะเดียวกันศูนย์กลางบาไฮในเยอรมันนี อิตาลี สวิตเซอร์แลนด์ ฝรั่งเศสก็ได้ก่อตั้งขึ้นและวงของภารกิจทางศีลธรรมของเขาก็แผ่ขยายออกไปอย่างรวดเร็ว ในบางประเทศของประเทศดังกล่าวมีหนังสือพิมพ์รายเดือนเกี่ยวกับศาสนาออกเป็นประจำฉบับหนึ่งหรือมากกว่านั้นและในบางประเทศก็มีการประชุมประจำปีของผู้แทนบาไฮประเทศญี่ปุ่นก็มีหนังสือพิมพ์บาไฮออกเป็นประจำเดือนทั้งในภาษาญี่ปุ่นและภาษาแอสเพอรานโต ในอีกหลายประเทศในโลกทั้งตะวันออกและตะวันตกจะพบผู้ซึ่งศรัทธาในศาสนาแม้จะเป็นจำนวนน้อยที่กระจัดกระจายกันอยู่ก็ตามแต่ก็ก่ออิทธิพลเกินกำลังจำนวนของเขา ศาสนานี้แสดงออกในกำลังอันน่าฉงนแผ่ขยายตัวเปลี่ยนแปลงมวลชนและสังคมมนุษย์

ผู้เลื่อมใสในศาสนาแรกทางตะวันตกมีความหวังไว้ว่าการแผ่ขยายของศาสนาและการยอมรับนับถือหลักธรรมในศาสนาในระยะเวลาหนึ่งข้างหน้าจะต้องนำไปสู่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติ เมื่อเราศึกษาศาสนาจนเพียงพอแล้วเราจะเห็นชัดว่าการยอมรับนับถือศาสนานี้มิใช่เพียงแต่

¹ ลอร์ด เคอร์ซอน ได้เขียนไว้ในหนังสือของท่านชื่อ Persia and the Persian Question พิมพ์ใน พ.ศ.2435 (ค.ศ. 1892) ปีเดียวกับที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จประพาสยุโรปครั้งที่ 2

“จำนวนชาวบาไฮศาสนิกชนในเปอร์เซียในขณะนี้คะเนว่าอย่างต่ำที่สุดมีอยู่ครึ่งล้านคน จากการสนทนากับบุคคลหลายท่านผู้มีคุณวุฒิพอวิจฉัยเรื่องนี้ได้ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าจำนวนทั้งหมดคงเกือบจะถึงหนึ่งล้านคน จบพบพวกเขาเหล่านี้ได้ในทุกสาขาอาชีพตั้งแต่เสนาบดี ข้าราชการ นัก ลงมาจนถึงคนกวาดถนน คนเลี้ยงม้า แม้ที่สุดกระทั่งนักบวชอิสลาม”

ความรู้สึกภายในถึงแม้สิ่งนี้จะจำเป็นก็ตาม แต่รวมถึงการเป็นประชากรของโลกมีความร่ำรวยใจในความพยายามที่จะเสริมสร้างสถาบันของสังคมใหม่ซึ่งได้ก่อรากฐานไว้แล้วโดยพระบาฮาอุลลาห์อย่างเต็มสติกำลัง การเผยแพร่ศาสนาตลอดจนกระทั่งจำนวนที่เพิ่มขึ้นของศาสนิกชนเป็นวิวัฒนาการของศาสนาบาไฮระยะนี้ เห็นได้ว่าพลังของศาสนาส่วนใหญ่อยู่ที่การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของชุมชนบาไฮจากสภาวะของการ อธิษฐานบูชาอย่างแก่กล้ามาสู่ระบบแห่งธรรมนูญอันมั่นคงสามารถที่จะยืนหยัดได้กับความซุกมุ่นวุ่นวายและ เลวร้ายของสภาพแวดล้อมอันน่าหม่อมหวังได้

ข้อเท็จจริงที่ว่าพระอับดุลบาฮาได้ทำนายไว้อย่างแน่นอนถึงสงครามโลกครั้งใหม่เป็นการชี้ให้เห็นถึงความตึงเครียดซึ่งไม่อาจจะทนได้ซึ่งจะต้องปรากฏในสถาบันแห่งสังคมอันยึดถือเป็นแบบฉบับทั้งปวง จำนวนอันกระจัดกระจายของบาไฮศาสนิกชนอาจจะดูเหมือนไม่มีความหมายเมื่อเทียบกับผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ แต่เขาเหล่านี้มีความเชื่อมั่นว่าอำนาจแห่งสวรรค์ได้ประทานพรด้วยสิทธิพิเศษอันสูงแก่เขา เพื่อที่จะรับใช้ในระเบียบแบบแผนใหม่อันจะเป็นสิ่งที่ฝูงชนรับนับถือกันทั้งตะวันออกและตะวันตก ในวันที่เวลาอันไม่ไกลนัก จวบ พ.ศ. 2506 (ค.ศ. 1963) อันเป็นเวลาครบรอบร้อยปีแห่งการประกาศศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์ ณ สวนเรชวาน บาไฮศาสนิกชนได้รับคำบอกเล่าจากท่านโซกิ เอฟเฟนดิ ว่ารากฐานของศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์จะฝังรากลงทั่วไปทุกแห่งหนในโลกนี้

ถึงแม้ว่าจะเป็นความจริงที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้สะท้อนแสงจากดวงหทัยอันบริสุทธิ์มาสู่ประเทศ ทั้งมวลซึ่งยังไม่สำนึกในบ่อเกิดแห่งพระวิญญาณนั้น จะสังเกตเห็นความเจริญของศาสนาได้จากความพยายามต่าง ๆ ของชุมชนบาไฮศาสนิกชนซึ่งเป็นการสนับสนุนคำสั่งสอนของพระบาฮาอุลลาห์เป็นข้อพิสูจน์อย่างน่าเชื่อถือได้ว่าอุดมการณ์แห่งพระอาณาจักรจะบังเกิดผลได้ก็เพียงแต่ในกรอบของวงงานชุมชนบาไฮศาสนิกชนเท่านั้น

การเป็นศาสดาของพระบ็อบและพระบาฮาอุลลาห์

ถ้าเราศึกษาถึงชีวิตและคำเทศนาของพระบ็อบ และพระบาฮาอุลลาห์มากขึ้นเท่าใดก็ยิ่งดูจะเป็นการยากยิ่งขึ้นที่จะหาคำอธิบายถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ทั้งสอง ด้วยสวรรค์ดลบันดาลท่านเติบโตขึ้นมาในบรรยากาศของความมากไปด้วยอคติและความบ้าคลั่งในศาสนา ท่านได้รับการศึกษาแต่เพียงชั้นประถม ท่านไม่ได้ข้องแวะกับวัฒนธรรมของตะวันตกเลย ไม่มีอำนาจทางการเมืองทางการเงินสนับสนุนท่าน ท่านไม่ร้องขอบุคคลใดและได้รับจากผู้อื่นน้อยเหลือเกิน ได้รับก็แต่ความอยู่ดีศรีธรรมและการชมเชยคະเนงร้าย ท่านผู้ยิ่งใหญ่ทั้งสองของโลกไม่อินังขังขอบหรือขัดขืน ท่านถูกลงโทษ ถูกทรมาน ถูกจำคุกและได้รับเคราะห์กรรม

ต่างๆ ในการปฏิบัติภาระของท่านให้สำเร็จตั้งจุดมุ่งหมาย ท่านต้องอยู่โดดเดี่ยวในการขับเคลื่อนเกี่ยวกับปรีภักซ์
ทั้งโลกไม่มีผู้ช่วยเหลืออื่นใดนอกจากพระผู้เป็นเจ้า แต่กระนั้นก็ตามชัยชนะของท่านก็เป็นทีที่กระจ่างแจ้ง
และแจ่มจรัส

ความยิ่งใหญ่และล้ำเลิศของอุดมการณ์ต่างๆ ของท่าน ความเป็นผู้สูงศักดิ์และเสียสละชีวิตของ
ท่าน ความกล้าหาญไม่หวาดหวั่นและความเชื่อมั่นของท่าน พระปัญญาและความรอบรู้อันน่าทึ่งของท่าน
ความเข้าใจถึงความต้องการของประชากรทั้งทางตะวันออกและตะวันตก ความกว้างขวางและบริบูรณ์ของ
คำสั่งสอนของท่าน พลังอำนาจของท่านซึ่งทำให้สาวกทั้งหลายมีความรักที่เต็มเปี่ยมและความกระตือรือร้น
ปัญญาหลักแหลมและแรงกล้าของอิทธิพลของท่าน ความก้าวหน้าของศาสนาที่ท่านประดิษฐาน แนนอน
เหลือเกินสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะร่วมกันพิสูจน์ถึงความเป็นศาสดาอย่างน่าเลื่อมใสเช่นเดียวกับข้อพิสูจน์อื่นอัน
ปรากฏอยู่ในประวัติศาสตร์แห่งศาสนา

ความคาดหวังถึงอนาคตอันสดใส

ศาสนาบาไฮ เปิดเผยถึงนโยบายแห่งพระอารีของพระผู้เป็นเจ้า และความก้าวหน้าในอนาคตของ
มนุษยชาติ ซึ่งเป็นการแน่นอนที่เดียวที่ศาสนาอันยิ่งใหญ่และสุกใสจะประทานความวัฒนาและความเจริญถึง
ขีดสุดให้แก่มนุษย์ “ศาสดาทุกพระองค์สร้างสรรคใหม่และโลกใหม่ขึ้น” เป็นภารกิจเดียวกับกับที่พระคริสต์
และศาสดาทั้งหลายได้สละชีวิตมาแล้ว และในระหว่างศาสดาผู้ยิ่งใหญ่เหล่านี้ไม่มีการชิงดีกันไม่ว่าจะต้อง
เป็นศาสดาองค์นี้หรือศาสดาองค์นั้นแต่ต้องทั้งหลายรวมกันจึงจะนำภารกิจนี้ไปสู่ความสำเร็จได้

พระอับดุลบฮาได้กล่าวว่า :-

“ไม่เป็นการจำเป็นที่จะลดพระอับราฮัมเพื่อที่จะยกย่องพระเยซูเพื่อที่จะประกาศสัจธรรม
ของพระบาฮาอูลลาห์ เราจะต้องรับเอาธรรมของพระผู้เป็นเจ้า ณ ทุกสถานที่ที่เราได้พบเห็น
จุดสำคัญของปัญหานั้นอยู่ที่ว่าพระผู้เป็นทูตสวรรค์ทั้งสิ้นได้ปรากฏองค์เพื่อที่จะยกย่องซึ่งแห่งความ
สมบูรณ์ของสวรรค์ขึ้น ทุกๆ องค์ทอรัศมีประดุจดวงอาทิตย์ทั้งหลายบนฟากฟ้าเดียวกันของท้องฟ้า
แห่งพระประสงค์ของสวรรค์ “ท่านทุกองค์ให้แสงสว่างแห่งสัจจะแด่โลก” – จากหนังสือ Star of the
west

ภาระนี้เป็นของพระผู้เป็นเจ้าและพระผู้เป็นเจ้าเรียกร้องมิใช่แต่ศาสดาทั้งหลายเท่านั้นหากรวมทั้ง
มนุษยชาติทั้งมวลให้เป็นผู้ร่วมงานกับพระองค์ในกระบวนการเสริมสร้างขึ้น หากเราปฏิเสธคำเชื้อเชิญของ

พระองค์เราก็ไม่อาจขัดขวางไม่ให้กิจนี้ดำเนินต่อไปได้เพราะพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้านั้นเป็นสิ่งแน่นอนที่จะบรรลุถึงจุดหมาย หากเราล้มเหลวในการแสดงในบทบาทของเราพระองค์ก็อาจหาลูกมืออื่นมากระทำ ฐะตามพระประสงค์ต่อไปได้ แต่เราก็จะพลาดจุดมุ่งหมายและเป้าหมายอันแท้จริงในชีวิตของเราในการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระผู้เป็นเจ้านั้นคือจะต้องเป็นผู้ที่รักพระองค์เป็นข้าช่วงใช้ของพระองค์เป็นเครื่องมือและเป็นตัวกลางโดยเต็มใจในพลังแห่งการเสริมสร้างของพระองค์ก็จะทำให้เราหมดความสำนึกถึงชีวิตภายในตัว เรานอกจากชีวิตอันประเสริฐและสมบูรณ์พูนสุขของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าซึ่งเป็นจุดหมายอันล้ำเลิศในการดำรงชีวิตของมนุษย์ตามคำสั่งสอนของศาสนาบาไฮ

อย่างไรก็ตาม มนุษย์ชาติมีความดีอยู่ในดวงใจพระบาฮาอูลลาห์ยืนยันกับเราไว้ว่าอีกไม่นานการเรียกร้องของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะเป็นที่ยอมรับนับถือกันโดยทั่วไปและมนุษย์ชาติทั้งมวลจะหันไปสู่ความเที่ยงธรรมและเคารพเชื่อฟัง...” สิ่งที่เราหมองทั้งมวลจะเปลี่ยนเป็นสนุกหรือความมีโรครภัยนานาจะเปลี่ยนเป็นความมีสุขภาพแข็งแรง” อาณาจักรทั้งหลายในโลกนี้จะกลายเป็น “อาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้าของชาวเราและของพระคริสต์และพระองค์จะครอบครองอยู่ตลอดชั่วกาลนาน” (วิวรณ์ บทที่ 11 คำที่ 15) ไม่เพียงแต่ผู้ซึ่งอยู่บนพื้นโลกจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและสำเร็จสำราญในพระองค์ตลอดไปชั่วนิรันดร์

การฟื้นฟูศาสนา

แน่นอนทีเดียวที่สภาพของโลกทุกวันนี้ มีหลักฐานอย่างมากมาย นอกจากข้อยกเว้นเป็นส่วนน้อยว่าศาสนิกชนในศาสนาต่างๆ จำต้องตื่นตัวในความหมายในศาสนาของเขาและการตื่นตัวนี้เป็นส่วนสำคัญในงานของพระบาฮาอูลลาห์ พระองค์อุบัติขึ้นเพื่อทำให้ศาสนิกชนคริสเตียนเป็นศาสนิกชนคริสเตียนที่ดีขึ้น ทำให้ศาสนิกชนมุสลิมเป็นศาสนิกชนมุสลิมที่แท้ และทำให้มนุษย์ทั้งมวลเชื่อตรงต่อเจตนารมณ์ พระองค์ได้ทำให้พระสัญญาของท่านศาสดาเหล่านั้นเป็นผลสำเร็จขึ้นด้วย เป็นการปรากฏพระองค์ที่เจิดจ้า “เมื่อถึงกำหนดเวลาอันสมควร” เพื่อเป็นมงกุฎและทำให้งานของท่านเหล่านั้นสมบูรณ์ พระองค์ให้บรรดาธิบายในสังฆธรรมนูญอย่างแจ่มกระจ่างยิ่งกว่าท่านผู้อุบัติขึ้นมาก่อนๆ และเปิดเผยพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทั้งปวงของบุคคลและของชีวิตในสังคมซึ่งเผชิญหน้าเราอยู่ในโลกทุกวันนี้ พระองค์เทศนาสั่งสอนเป็นสากลซึ่งเป็นทางให้หลักศีลฐานของอารยธรรมใหม่และที่ดีกว่าจะก่อตั้งขึ้นได้ คำสั่งสอนซึ่งรับเข้าไว้ตรงตามความต้องการของโลกในยุคใหม่ซึ่งเริ่มต้นแล้ว ณ บัดนี้

ทำไมจึงต้องมีบรรณาธิบายใหม่ในศาสนา

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของโลกแห่งมนุษยชาติ การสมานเข้าเป็นอันเดียวของศาสนาที่ต่างกันทั้งหลายในโลก ความพ้องกันของศาสนาและวิทยาศาสตร์ สันติภาพสากลที่ก่อตั้งขึ้น การตัดสินโดยอนุญาโตตุลาการระหว่างชาติ สถาบันแห่งความยุติธรรมระหว่างชาติ ภาษาศาสตร์ การยกย่องสตรีให้มีสิทธิเท่าเทียมชาย ให้การศึกษาเป็นสากล เลิกล้มประเพณีมีทาสในเรือนเบี้ยและทาสสินไถ่ และต้องเลิกทาสที่ขายแรงงานในงานอุตสาหกรรมด้วย จัดระเบียบองค์การมนุษยชาติให้เป็นกลุ่มก้อนเดียวกันต้องเคารพในสิทธิและเสรีภาพของเอกชน ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่ใหญ่ยิ่งสำคัญ ดังจะเห็นได้ว่า คริสเตียนศาสนิกชน อิสลามศาสนิกชนและศาสนิกชนของศาสนาอื่น ๆ มีความเห็นขัดแย้งและไม่ลงรอยกันเสมอมาและในการต่อไป แต่พระบาฮาอุลลาห์ได้เปิดเผยหลักธรรมต่าง ๆ อย่างแจ่มกระจ่างเห็นได้ชัดว่าหากว่าเราปรับไว้ปฏิบัติกันเป็นสากลแล้วจะทำให้โลกเป็นเมืองสวรรค์

สัจจะเป็นของทุกคน

มีคนมากมายที่พร้อมที่จะยอมรับว่าคำสอนต่าง ๆ ในศาสนาบาไฮเป็นของดีงามยิ่งสำหรับประเทศอิหร่านและตะวันตก แต่มีผู้เข้าใจว่าสำหรับประเทศทั้งหลายในตะวันตกคำสอนเหล่านี้ไม่จำเป็นและไม่เหมาะสม สำหรับผู้ที่ออกความเห็นเช่นนี้พระอับดุลบาฮาได้ชี้แจงไว้ว่า :-

“ตามความหมายแห่งศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์สิ่งใดก็ตามที่เป็นผลดีต่อสากลแล้วสิ่งนั้นมาจากสวรรค์สิ่งใดก็ตามที่มาจากสวรรค์สิ่งนั้นก็เป็ผลดีต่อสากล หากว่ามันเป็นความจริงแท้มันก็เป็นประโยชน์แก่ทุกคน หากว่ามันไม่ใช่ความจริงมันก็ไม่ใช่ประโยชน์แก่ใคร ดังนั้นสิ่งอันมาจากสวรรค์ซึ่งทำให้เป็นผลดีแก่สากลจึงไม่จำกัดสำหรับตะวันออกหรือตะวันตก เพราะแสงอันสุกสกาวของดวงอาทิตย์แห่งธรรมทอทอดไปทั่วทั้งตะวันออกและตะวันตกและพาให้เกิดความอบอุ่นทั้งทางเหนือและใต้ ไม่มีความแตกต่างระหว่างขั้วโลกหนึ่งกับอีกขั้วโลกหนึ่ง ในสมัยแห่งการปรากฏพระองค์ของพระคริสต์พวกโรมันและกรีกคิดว่าศาสนาของพระองค์เป็นของเฉพาะพวกยิวเท่านั้น เขาพากันเข้าใจว่าอารยธรรมที่เขามีอยู่นั้นสมบูรณ์แล้วไม่มีอะไรต้องศึกษาอีกจากคำสอนของพระคริสต์เพราะความคาดคะเนผิด ๆ เช่นนี้ทำให้คนมากมายไม่ได้รับพระกรุณาจากพระองค์ เช่นเดียวกันจงทราบว่าการหลักธรรมของศาสนาคริสต์และพระบัญญัติของพระบาฮาอุลลาห์มีความละม้ายคล้ายคลึงกันและมีแนวทางเดียวกันย่อมมีความก้าวหน้าบังเกิดขึ้นทุก ๆ วัน มีระยะเวลาซึ่งสถาบันของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

นี้อยู่ในอุทรต่อมาก็อยู่ในสภาพที่เกิดใหม่และแล้วก็เป็นที่เด็กทารกแล้วจึงเป็นเด็กหนุ่มเติบโตปัญญา ใน วาระแห่งปัจจุบันได้ส่องแสงสรวด้วยความงามและทอรัศมีอันสุกปลั่ง”

“ความสุขจะมีแต่ผู้ซึ่งไขความลึกกลับและไปสู่สถานที่ซึ่งกำหนดไว้ให้ท่านในโลกของผู้สำเร็จ โพรทิญาณ”

พินัยกรรมสุดท้ายของพระอับดุลบาฮา

วาระใหม่

เมื่อพระอับดุลบาฮาประมุขอันเป็นที่รักยิ่งได้ล่วงลับไปแล้วศาสนานาไฮอย่างเข้าสู่วาระใหม่ใน ประวัติศาสตร์ของศาสนา วาระใหม่นี้แสดงออกซึ่งภาระใหม่นี้แสดงออกซึ่งสภาวะอันสูงกว่าในการดำรงอยู่ ขององคภาพพนั้นทำให้ศาสนานี้เจริญเติบโตและสำคัญกว่าแต่ก่อน พระอับดุลบาฮาได้สละสติกำลังอันเลิศ ล้ำเหนือมนุษย์และความสามารถอันเป็นเอกเทศรับภาระเผยแพร่ความรักของท่านที่มีต่อพระบาฮาอุลลาห์ ไปทั่วทั้งตะวันออกและตะวันตก ท่านได้จัดตั้งเทียนแห่งศรัทธาในดวงวิญญาณมนุษย์นับไม่ถ้วน ท่านได้ ฝึกสอนและนำทางเขาในคุณลักษณะของการดำรงชีวิตทางธรรม เมื่อท่านได้ล่วงลับไปแล้วเวลาของ การวางรากฐานและจะจัดระเบียบแบบแผนได้มาถึงซึ่งรับกันว่าเป็นแนวทางและจุดศูนย์กลางของระบบแห่ง โลกซึ่งเป็นภาระเฉพาะของศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์ที่จะต้องกระทำ พินัยกรรมของพระอับดุลบาฮาเป็น เครื่องหมายอันสำคัญของการแปรเปลี่ยนประวัติศาสตร์นาไฮแบ่งแยกวาระของการเป็นทารกและขาดการ รับผิดชอบจากวาระซึ่งนาไฮศาสนิกชนจะต้องรับหน้าที่ทางธรรมของเขา โดยการขยายขอบเขตของความ สนใจแต่ในเรื่องของตนไปสู่ความเป็นเอกภาพและร่วมมือกันแห่งสังคม หลักการสามประการในแผนการจัด ระเบียบที่พระอับดุลบาฮาได้วางไว้มีดังนี้-

1. “ผู้พิทักษ์ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า” (The Guardian of the Cause of God)
2. “พระหัตถ์ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า” (The Hands of the Cause of God)
3. “ธรรมสภาท้องถิ่น ธรรมสภาแห่งชาติ และสภายุติธรรมแห่งสากล (The Spiritual Assemblies Local, National and International)

ท่านศาสนิกบาลของพระเจ้า

พระอับดุลบาฮาได้แต่งตั้งหลานชายคนโต “ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ” ให้รับผิดชอบในตำแหน่ง “ท่านศาสนิกบาล” ของพระเจ้า ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ คือ บุตรคนโตของ ท่านซิวอาอีเยห์ คานุม ชิดาคนโตของ พระอับดุลบาฮา บิดาของท่านโชกิ เอฟเฟนดิ คือ ท่านมีร์ซา ฮอดี ญาติผู้หนึ่งของพระบ็อบ (แต่ไม่ใช่ญาติสายตรงจากท่านเพราะบุตรของพระบ็อบถึงแก่กรรมเมื่อยังเยาว์วัย) เมื่อท่านโชกิ เอฟเฟนดิอายุได้ 25 ปี และกำลังศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยบอลลิโอล ออกซ์ฟอร์ด (Balliol College, Oxford) ท่านตาก็ได้ถึงแก่กรรม ประกาศแจ้งการแต่งตั้ง ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ได้ปรากฏในพินัยกรรมของพระอับดุลบาฮาดังต่อไปนี้ :-

“โอ มิตรที่รักของข้าพเจ้าหลังจากผู้ที่ถูกกลั่นแกล้งผู้นี้ได้จากไปแล้วภาระก็ตกอยู่กับ กิ่งก้านสาขาของพฤกษอันศักดิ์สิทธิ์ (นั่นก็หมายถึงเครือญาติของพระบ็อบและพระบาฮาอูลลาห์) ผู้เป็นหลักของศาสนาของพระเจ้าผู้ที่เป็นที่รักของความงามอับฮา จงหันหน้าไปสู่โชกิ เอฟเฟนดิผู้ซึ่งเป็นกิ่งก้านอันอ่อนอันแตกมาจากลำต้นทั้งสองของพฤกษอันศักดิ์สิทธิ์ (พระบ็อบและพระบาฮาอูลลาห์) และเป็นผลไม้อันเติบโตมาจากการรวมกันของหน่อพฤกษอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งสอง เขาเป็นสัญลักษณ์ของพระเจ้าเป็นกิ่งก้านที่ได้เลือกแล้ว เป็นหลักของศาสนาของพระเจ้าและผู้ซึ่งเป็นที่รักของพระเจ้าต้องหันไปสู่ เขาคือผู้ซึ่งจะให้รรณาทิบายในพระวณะของพระเจ้าเป็นเจ้าและต่อจากเขาก็จะต้องเป็นภาระของบุตรคนแรกที่สืบเชื้อสายโดยตรงต่อไป...

“ท่านผู้เป็นที่รักของพระเจ้า ตกเป็นหน้าที่ของท่านศาสนิกบาลของพระเจ้าที่จะแต่งตั้งผู้ใดขึ้นเป็นผู้สืบตำแหน่งเขาขณะที่เขายังมีชีวิตอยู่เพื่อว่าเมื่อเขาล่วงลับไปแล้วจะได้ไม่เกิดความขัดแย้งขึ้นภายหลัง ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจะต้องประพฤติตนให้เห็นว่าเป็นผู้ที่ปราศจากกิเลสคือผู้ไม่มีดีมั่นในวัตถุทางโลกทั้งปวงต้องกอปรไปด้วยความบริสุทธิ์ต้องแสดงให้เห็นว่ามีความหวาดเกรงต่อพระเจ้า มีความรอบรู้ปัญญาและผู้คงแก่เรียนโดยนัยนี้หากทารกนั้นไม่รับมรดกทางคุณธรรม (ของท่านศาสนิกบาล) หากคุณสมบัติของเขาไม่ดีพอจะเทียบกับตระกูลของเขาได้ ท่านศาสนิกบาลจะต้องเลือกกิ่งก้านอื่นสืบตำแหน่งแทน

“พระหัตถ์ศาสนาของพระเจ้าทั้งหลายจะต้องเลือกกันเองในระหว่างพวกเขาจำนวนเท่าท่านซึ่งทั้งเท่าท่านนี้ต้องทำธุรกิจอันสำคัญของผู้พิทักษ์ศาสนาในทุกโอกาส การเลือกตั้งบุคคลทั้งเท่านี้จะต้องเป็นไปโดยเห็นพ้องเป็นเอกฉันท์หรือโดยเสียงส่วนใหญ่จากกลุ่มของพระหัตถ์ศาสนาของพระเจ้าครั้นแล้วพระหัตถ์ศาสนาทั้งเท่าท่านนี้จะต้องเห็นด้วยกับผู้ที่ผู้พิทักษ์ศาสนา

เลือกขึ้นเป็นผู้สืบตำแหน่งโดยเอกฉันท์หรือด้วยเสียงส่วนใหญ่ การเลือกต้องใช้วิธีที่จะไม่แสดงให้เห็นว่าใครเป็นผู้เห็นชอบด้วยหรือไม่ (นั่นคือโดยการลงคะแนนลับ)”

พระหัตถ์ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า

ในชั่วชีวิตของพระบาฮาอุลลาห์พระองค์ได้ทรงแต่งตั้งมิตร 4 ท่านที่คล่องงานและไว้น้ำใจเชื่อใจได้ให้เป็นผู้ช่วยอำนวยการและเสริมสร้างกิจการการเผยแพร่วิทยาการและตั้งตำแหน่งเขาเหล่านั้นว่า “พระหัตถ์ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า” พระอับดุลบะฮาได้บ่งไว้ในพินัยกรรมของพระองค์เกี่ยวกับการจัดตั้งกลุ่มกรรมการประจำเพื่อที่จะรับใช้ศาสนาและช่วยเหลือท่านศาสนิกนิบาล พระองค์ได้เขียนไว้ว่า :-

“โอ มิตรทั้งหลายพระหัตถ์ศาสนาจะต้องเป็นผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากท่านศาสนิกนิบาลแห่งพระผู้เป็นเจ้า ... สิ่งผู้ที่พระหัตถ์ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าจะต้องกระทำก็คือการแพร่สะพัดกลิ่นหอมหวานแห่งสวรรค์อบรมสั่งสอนวิญญาณแห่งมนุษย์และต้องตัดความผูกพันกับวัตถุทางโลกในโอกาสและทุกสภาวะ เขาต้องแสดงออกให้เห็นถึงความหวาดเกรงในพระผู้เป็นเจ้าในความประพฤติของเขาในจรรยา มารยาทในการกระทำและคำพูด”

“กลุ่มพระหัตถ์ศาสนาแห่งพระผู้เป็นเจ้าอยู่ภายใต้การบัญชาของท่านศาสนิกนิบาลซึ่งเขาจะต้องสนับสนุนให้กลุ่มนี้ได้ใช้ความพยายามอย่างสุดความสามารถในการที่จะเผยแพร่อารมณ์หอมหวานของพระผู้เป็นเจ้าและนำทางประชากรทั่วโลก”

ระบบการปกครอง

ในศาสนาบาไฮ หลักการในการปกครองของโลกนั้นได้สร้างขึ้นไว้แล้วโดยพระบาฮาอุลลาห์ และหลักการนี้ได้รับการชี้แจงให้ละเอียดยิ่งขึ้นในศาสนของพระอับดุลบะฮา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพินัยกรรมของพระองค์

จุดประสงค์ขององค์การนี้ ก็เพื่อสร้างเอกภาพอย่างแท้จริงและถาวร ให้เกิดแก่ชนที่ต่างเชื้อชาติ ความสนใจลักษณะภาพ และต่างศาสนาที่ได้นับถือสืบต่อกันมา หากได้ศึกษาอย่างใกล้ชิดและโดยมีใจเป็นธรรมถึงด้านนี้ของศาสนาไฮ จะเห็นว่าจุดประสงค์และวิธีในการปกครองของศาสนาบาไฮนั้น ปรับให้เข้ากันอย่างเหมาะสมกับหลักเจตนารมณ์แห่งคำสั่งสอนของศาสนา มีความสัมพันธ์กันประดุจกายกับวิญญาณ ในทางลักษณะภาพ หลักการปกครองของศาสนาบาไฮ เสนอศาสตร์แห่งความร่วมมือกันในทางปฏิบัติ หลักการเหล่านี้นำศีลธรรมแบบใหม่และเป็นของสากลมาให้มนุษย์ในปัจจุบัน

ชุมชนบาไฮแตกต่างจากชุมชนอื่นๆ เพราะว่าชุมชนนี้มีรากฐานลึกและกว้างขวางพอที่จะรับผู้ใดก็ตามที่ใฝ่ใจ ชุมชนอื่นมีหลักการที่ไม่อำนวยความสะดวกคนภายนอกแม้จะไม่ใช่เพราะเจตนาแต่ก็เพราะผลของมันบังคับให้เป็นเช่นนั้น ชุมชนบาไฮไม่ปิดประตูแห่งมิตรภาพแต่ผู้ที่ใฝ่ใจ ในชมรมต่างๆ มักจะแอบแฝงไว้ด้วยหลักการที่จะรับบุคคลบางคนหรือปฏิเสธบุคคลบางคน ในทางการเมืองก็ยึดอยู่กับพวกการเมืองหรืออุดมคติของพรรคในทางเศรษฐกิจไฟร์ก็อยู่อีกกลุ่มหนึ่งกฎมพีก็อยู่อีกกลุ่มหนึ่ง ในทางศิลปะและวิทยาศาสตร์แขนงต่างๆ ผู้สนใจในสาขาวิชาหนึ่งๆ ก็รวมกลุ่มในเฉพาะแต่สาขาวิชาที่ตนสนใจ ในสิ่งต่างๆ เหล่านี้ยังหลักการของการเลือกแคบเข้าเพียงใดก็ทำให้ชุมชนนั้นเข้มแข็งยิ่งขึ้น สภาพการณ์นี้ตรงกันข้ามกับสภาวะในศาสนาบาไฮ เหตุฉะนั้นศาสนานี้จึงเจริญเติบโตอย่างเชื่องช้าเนื่องจากจำนวนของศาสนิกชนและในการเข้ามาอยู่ในศาสนาบาไฮ จำจะต้องละทิ้งการแบ่งแยกเสีย สิ่งนี้เป็นการทดลองและเป็นการลำบากในขั้นต้นเพราะว่าเป็นธรรมชาติของมนุษย์เราที่มักจะไม่ว่างใจใคร่สนใจในทุกคนอย่างกว้างขวางไม่มีขอบเขตจำกัด ในชุมชนบาไฮ นักวิทยาศาสตร์จะคบค้ากับคนสามัญและผู้ที่ไม่มีการศึกษา เศรษฐีจะร่วมสมาคมกับยากจนคนผิวขาวจะสมาคมกับคนผิวอื่นๆ ผู้ที่ศึกษาพบความลึกซึ้งในศาสตร์ต่างๆ ต้องสมาคมกับผู้มีการศึกษาเพียงพินๆ คริสเตียนต้องสมาคมกับพวกยิว มุสลิมสมาคมกับพวกปาร์ซี (โซโรแอสเตเรียน) และร่วมกันเพิกถอนสิ่งที่ยึดถือโดยที่กักเอามาหมานานและสิทธิพิเศษเสีย

แต่สำหรับการประพุดิตินที่แสนยากนี้ มีผลตอบแทนอย่างน่าชื่นชม ขอให้เราจงจำไว้ว่า ศิลปะที่หันหลังให้มวลมนุษยชาติเป็นศิลปะที่ไม่มีประโยชน์ ปรชญาที่ก่อให้เกิดสันโดษเป็นปรชญาที่ขาดมโนภาพ การเมืองและศาสนาจะไม่มีผลสำเร็จหากอยู่นอกเหนือความต้องการของมนุษยชาติทั่วไป ธรรมชาติของมนุษย์ยังไม่เป็นที่กระจ่างแจ่มแจ้งเพราะเราดำรงอยู่ในสภาวะที่ผูกพันป้องกันทางจิต จรรยา อารมณ์ หรือทางสังคม และความรู้สึกในการผูกพันป้องกันก็เป็นความรู้สึกแห่งการกีดกัน แต่ความรักในพระเจ้าเป็นเจ้าขจัดความหวาดกลัว เมื่อความหวาดกลัวได้ขจัดออกไปแล้วพลังที่แฝงอยู่ก็ก่อรูป เมื่อนำความรักอันสู่ทางศีลธรรมนี้ไปให้กับผู้อื่นก็จะทำให้พลังนี้สูงส่งแสดงออกอย่างแน่ชัด ชุมชนบาไฮคือชุมชนที่กระบวนการนี้จะเริ่มขึ้นในยุคนี้จะเชื่องช้าบ้างในขั้นต้นแต่เมื่อพลังเข้มแข็งขึ้นจะเป็นไปอย่างรวดเร็ว เมื่อสมาชิกสำนึกถึงพลังที่ขยายกลีบออกจากมาลีแห่งความเป็นเอกภาพของมวลมนุษย์...

การรับผิดชอบและดูแลเกี่ยวกับกิจการของบาไฮท้องถิ่นตกอยู่แก่คณะกรรมการของธรรมสภาท้องถิ่น คณะกรรมการนี้ (จำนวนจำกัด 9 ท่าน) ได้รับเลือกเป็นประจำปีในวันที่ 21 เมษายนวันแรกของเทศกาลเรชวานวัน (งานฉลองวันที่ระลึกของการประกาศศาสนาของพระบาฮาอูลลาห์) โดยมีสมาชิกผู้ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไปของชุมชน ลักษณะและหน้าที่ของคณะกรรมการพระอับดุลบาฮาได้เขียนไว้ว่า :-

“เป็นหน้าที่ของบาทหลวงคาทอลิกทุกคนที่จะไม่กระทำการเกี่ยวกับธุรกิจของบาทหลวงคาทอลิกโดยไม่ปรึกษาธรรมสภาและจะต้องเชื่อฟังโดยทั้งจิตใจและวิญญาณในคำสั่งและต้องยอมรับปฏิบัติเพื่อความ เป็นระเบียบเรียบร้อยของทุกสิ่ง ไม่เช่นนั้นแต่ละคนจะพากันประพฤติดนเป็นอิสระและโดย ความเห็นชอบของตนความปรารถนาของตนก็จะยังความเสื่อมเสียมาสู่ศาสนา”

“สิ่งจำเป็นอันสูงสุดของผู้ที่มาร่วมประชุมกันก็คือมีความบริสุทธิ์ในเหตุจูงใจมีเจตนาธรรมที่ แจ่มใสตัดขาดจากทุกสิ่งนอกจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทุกสิ่งอย่างกับกลิ่นหอมหวานอันสูงล้ำของพระองค์ สำรวมตนและมีความคารวะต่อผู้อื่นอันเป็นที่รักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ มีความอดทนและทนต่อความ ยากลำบากและมอบกายมอบใจแต่ทางเข้าสู่พระองค์อันสูงล้ำ หากเขาได้อำนวยให้มีคุณสมบัติ ดังกล่าวนี้ชัยชนะจะเป็นของเขาโดยได้ประทานจากอาณาจักรบาไฮอันแลไม่เห็น ในยามนี้การ ปรึกษาหารือเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง การเชื่อฟังในสิ่งนี้เป็นของจำเป็นและจำต้องกระทำ สมาชิกจำต้องประชุมหารือกันโดยวิธีที่จะไม่ทำให้เกิดความกินแหนงแคลงใจและการขัดแย้งกัน การกระทำเช่นนี้จะนำไปได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกๆ คนได้แสดงความคิดเห็นและคัดค้านได้อย่างเสรี หากจะมีใครขัดแย้งก็ต้องไม่ขัดเคืองใจกันเพราะหลังจากที่ได้หารือปัญหาอย่างเต็มที่เสียก่อนแล้วจึง จะได้คำตอบที่จะเผยให้เห็นช่องทางที่ถูกที่ควร สัจจะจะส่องประกายออกมาได้ก็ต่อเมื่อได้นำความ คิดเห็นต่างๆ ออกมาตีแผ่หากหลังจากที่ปรึกษาหารือกันจนตกลงเห็นพ้องเป็นเอกฉันท์จนดีแล้วถ้า ยังมีความแตกต่างในความคิดเห็นบังเกิดขึ้นอีกที่ประชุมธรรมสภาจะอธิษฐานและตัดสินใจใหม่อีกครั้ง ครั้งนี้ให้ถือเสียงส่วนมากเป็นเกณฑ์และมติส่วนน้อยถือเป็นอันระงับไป”

“เงื่อนไขข้อแรกก็คือความรักใคร่และความกลมเกลียวกันอย่างแน่นแฟ้นของกรรมการ ธรรมสภา เขาต้องไม่เห็นห่างจากกันและแสดงออกร่วมกันในความสามัคคีของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เพราะว่าเขาเป็นลูกคลื่นของทะเลเดียวกัน หยดน้ำของลำน้ำเดียวกันดวงดาวของฟ้าเดียวกัน ต้นไม้ของสวนเดียวกันบุปผาของอุทยานเดียวกัน หากความกลมเกลียวในความคิดและความ สามัคคีอย่างแท้จริงไม่ปรากฏชุมนุมชนนั้นก็ต้องแตกสลายและธรรมสภาที่จะต้องชะงักงัน”

“เงื่อนไขข้อที่สองเมื่อเขาได้มาร่วมกันแล้วจะต้องหันหน้าไปสู่อาณาจักรเบื้องบนและร้องขอ ความช่วยเหลือจากอาณาจักรที่ทรงเกียรติ ... การปรึกษาหารือต้องให้เป็นไปแต่เรื่องทางธรรมใน เรื่องเกี่ยวกับการสั่งสอนมนุษย์อบรมเด็กช่วยปลดปล่อยคนจน ช่วยเหลือผู้ยากแค้นทุกชั้นในโลก มีความเมตตากรุณาต่อชนทั่วไปแพร่สะพัดความหอมหวานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและยกย่องพระวาจา ของพระองค์ไว้ในที่สูง หากเขาพยายามที่จะกระทำตามเงื่อนไขนี้แล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์จะ

ประธานความอารีแก่เขาทั้งหลายและธรรมสภาจะเป็นศูนย์กลางของคำอำนวยการอันสูงส่ง กองทัพของสวรรค์จะเป็นผู้ช่วยเหลือเขาและเขาก็จะได้รับเจตนาธรรมอันประเสริฐพรุ่ในวันแล้ววันเล่า...”

เพื่อเป็นการอธิบายถึงหัวข้อนี้ ท่านโชกิ เอฟเฟนติ เขียนไว้ว่า :-

“บาไฮศาสนิกชนจะไม่ยื่นเสนอสิ่งใดต่อสาธารณชนจนกว่าจะได้รับการไตร่ตรองและยินยอมจากธรรมสภาท้องถิ่นที่เขาสังกัดและถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับผลได้ผลเสียโดยทั่วไปของศาสนาในประเทศย่อมเป็นหน้าที่ของธรรมสภาส่วนท้องถิ่นที่จะยื่นเรื่องให้ธรรมสภาแห่งชาติพิจารณาและรับรอง ธรรมสภาท้องถิ่นจะเป็นผู้พิจารณาเรื่องทั้งหมดอันเกี่ยวกับกิจกรรมศาสนาตลอดจนเรื่องเฉพาะบุคคลหรือเรื่องของส่วนรวมนอกจากว่าจะเป็นเรื่องที่ต้องเสนอธรรมสภาแห่งชาติ ธรรมสภาแห่งชาติจะเป็นสถาบันสูงสุดในประเทศที่จะพิจารณาปัญหาต่างๆ ที่ธรรมสภาท้องถิ่นไม่อาจแก้ไขได้ ธรรมสภาแห่งชาติจะพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับผลประโยชน์ของท้องถิ่นหรือของชาติ กิจการของชาติมิใช่หมายถึงเรื่องต่างๆ ที่เป็นรูปทางการเมืองเพราะว่ามิตรของพระเจ้าเป็นเจ้าในทั่วไปถูกห้ามเด็ดขาดมิให้ยุ่งเกี่ยวกับกิจการทางการเมืองไม่ว่าจะโดยประการใดก็ตามแต่อนุญาตในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับธุรกิจทางธรรมของกลุ่มบาไฮศาสนิกชนในประเทศนั้น”

“อย่างไรก็ตามความกลมเกลียวอย่างเต็มที่ทั้งความร่วมมือกันของธรรมสภาส่วนท้องถิ่นต่างๆ และสมาชิกเองโดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างธรรมสภาท้องถิ่นด้วยกันและระหว่างธรรมสภาแห่งชาติเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเพราะสิ่งนี้เป็นเครื่องยังความสามัคคีแก่ศาสนาของพระเจ้าเป็นเจ้า ความเป็นกลุ่มเป็นก้อนของมิตรทั้งหลายทำให้ภารกิจทางธรรมของพระองค์ผู้เป็นที่รักเต็มเม็ดเต็มหน่วยรวดเร็วและไม่ผิดพลาด”

“ธรรมสภาบาไฮไม่ว่าอยู่ในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติต่างก็เป็นฐานแห่งความเข้มแข็งสภายุคธรรมแห่งสากลที่จะก่อตั้งขึ้นในอนาคต ... ยุคสมัยแห่งการเปลี่ยนแปลงนี้จะสิ้นสุดลงมิได้หากปราศจากการทำหน้าที่อย่างแข็งขันด้วยความสามัคคีกลมเกลียวกันของธรรมสภาบาไฮ ... จงระลึกไว้ว่าหลักการของศาสนาไม่ใช่การใช้อำนาจเผด็จการ จุดสำคัญของศาสนาอยู่ที่การมีสัมพันธภาพที่อ่อนน้อมเข้าหากันไม่ใช่อำนาจอย่างปราศจากหลักเกณฑ์แต่ต้องมีน้ำใจกว้างขวางตรงไปตรงมาและปรึกษาหารือกันด้วยไมตรีจิตเปี่ยมด้วยความรักใคร่กัน การใดก็ตามที่กระทำโดยขาดแนววิถีบาไฮโดยแท้ตามที่กล่าวมาแล้วย่อมจะไม่มีผลประสพหลักการระหว่างความเมตตาปราณีกับความเป็นธรรมระหว่างอิสรภาพกับการยอมจำนนระหว่างความศักดิ์สิทธิ์แห่งสิทธิส่วนบุคคลกับการ

ยินยอมโดยสมัครใจระหว่างความระงับระงับความพินิจพิเคราะห์ความสุขุมคัมภีร์ภาพกับไมตรีจิต มิตรภาพความมีน้ำใสใจจริงและความกล้าหาญได้...”

“องค์กรที่เชื่อมและประสานธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นทุกแห่งในประเทศเข้าด้วยกันได้แก่ ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติซึ่งประกอบด้วยคณะบุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งแก้ท่าน มีการเลือกตั้ง คณะกรรมการธรรมสภาบาไฮแห่งชาติในวาระการประชุมแห่งชาติประจำปี ผู้เข้าร่วมประชุมเลือกตั้ง คือผู้แทนบาไฮที่ผ่านการรับเลือกให้เป็นผู้แทนจากชุมชนบาไฮทั่วประเทศ บาไฮศาสนิกชนวัย ผู้ใหญ่ (ตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป) ที่แสดงตนเป็นบาไฮในชุมชนที่มีธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นเป็นผู้มีสิทธิ เลือกผู้แทนจากท้องถิ่นของเขา จำนวนผู้แทนที่เข้าร่วมประชุมบาไฮแห่งชาตินั้นจัดสรรให้แก่ละ ชุมชนโดยถือตามสัดส่วนความหนาแน่นของบาไฮในแต่ละชุมชน ท่านศาสนิกบาลโซกิ เอฟเฟนดิ เป็นผู้กำหนดจำนวนผู้แทนบาไฮให้แก่แต่ละประเทศ (ปัจจุบันตกเป็นหน้าที่ของสภายุติธรรมแห่ง สากล) จากนั้นธรรมสภาบาไฮแห่งชาติก็จะจัดสรรจำนวนผู้แทนบาไฮให้แก่ชุมชนแต่ละแห่งโดยถือ ความหนาแน่นของบาไฮเป็นหลัก ตามปกติจะมีการประชุมบาไฮแห่งชาติในช่วงระหว่างเทศกาลเร ชวาน (มีระยะเวลา 12 วันเริ่มตั้งแต่วันที่ 21 เมษายน) ซึ่งเป็นวันคล้ายวันที่พระบาฮาอุลลาห์ ประกาศศาสนาในสวนเรชวานใกล้กรุงแบกแดด การรับรองผู้แทนบาไฮตกเป็นภาระของธรรมสภา บาไฮแห่งชาติ ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติมีหน้าที่ต้องพิจารณาข้อเสนอแนะของผู้แทนบาไฮอย่างระ เอียดรอบคอบ”

ท่านศาสนิกบาลโซกิ เอฟเฟนดิ ได้อธิบายความสัมพันธ์ที่ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติมีต่อธรรมสภา บาไฮแห่งท้องถิ่นและบาไฮศาสนิกชนในประเทศไว้ดังนี้ :-

“เกี่ยวกับการจัดตั้งธรรมสภาบาไฮแห่งชาติจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกประเทศที่มีภาวะสงบราบรื่น ประกอบกับมีจำนวนบาไฮศาสนิกชนมากเพียงพอแล้วจะต้องทำการจัดตั้งธรรมสภาบาไฮแห่งชาติ ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นตัวแทนบาไฮทั่วประเทศขึ้นในทันที”

“ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อใช้เป็นองค์กรสำหรับปรึกษาหารือหาทาง กระตุ้นเชื่อมโยงและประสานศาสนิกของบาไฮและของธรรมสภาบาไฮแห่งท้องถิ่น นอกจากนี้ยังเป็นหน่วยงานที่ติดต่อกับดินแดนศักดิ์สิทธิ์อย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอทั้งยังทำหน้าที่วางมาตรการ อำนวยการด้านศาสนิกกิจโดยทั่วไปในประเทศนั้นๆ”

“นอกเหนือจากนี้ธรรมนูญสภาบาไฮแห่งชาติซึ่งจะมีชื่อเรียกตามบทบาทที่พัฒนาในวาระโอกาสต่อไปว่า “สภายุติธรรมแห่งชาติ” (เป็นองค์กรเดียวกันกับที่พระอับดุลบาฮาระบุไว้ในพินัยกรรมว่า “สภายุติธรรมระดับสอง”) จะมีหน้าที่ตามพินัยกรรมซึ่งเป็นคำสั่งเสียสุดท้ายของพระอับดุลบาฮาให้มีหน้าที่ซึ่งมีความสำคัญไม่น้อยกว่าอันแรกนั้นก็คือจะทำหน้าที่เลือกตั้งกรรมการสภายุติธรรมแห่งสากลร่วมกับธรรมนูญสภาบาไฮแห่งชาติต่าง ๆ ทั่วโลก สภายุติธรรมแห่งสากลอยู่ในฐานะสภาสูงสุดมีหน้าที่แนะนำจัดวางและประสานงานศาสนกิจทั่วโลก”

“ในระหว่างที่รอการจัดตั้งสภายุติธรรมแห่งสากลจะต้องมีการเลือกตั้งธรรมนูญสภาบาไฮแห่งชาติใหม่ทุกปี หน้าที่ของธรรมนูญสภาบาไฮแห่งชาตินั้นหนักยิ่งดังจะเห็นได้จากภาระหน้าที่ที่ธรรมนูญสภาบาไฮแห่งชาติมีต่อธรรมนูญสภาบาไฮแห่งท้องถิ่นด้านการแนะนำศาสนกิจให้บาไฮศาสนิกชนนำไปปฏิบัติ ป้องกันมิให้ภัยพิบัติเกิดขึ้นแก่ศาสนาทั้งยังต้องควบคุมและอำนวยความสะดวกโดยทั่วไปให้ดำเนินไปอย่างราบรื่นด้วย”

งานชิ้นสำคัญ ๆ ที่มีผลต่อศาสนาในประเทศเช่น การแปล การพิมพ์ สักการะสถาน โครงการเผยแพร่ศาสนาและงานอื่นที่มีผลต่อชุมชนซึ่งโดยลักษณะแล้วไม่ใช่งานระดับท้องถิ่นเหล่านี้ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของธรรมนูญสภาบาไฮแห่งชาติอย่างใกล้ชิด

เมื่อขอบข่ายของงานมีแง่มุมต่าง ๆ ดังที่กล่าวมานี้จึงจำเป็นที่ธรรมนูญสภาบาไฮแห่งชาติจะต้องแต่งตั้งคณะอนุกรรมการในลักษณะเดียวกันกับของธรรมนูญสภาบาไฮแห่งท้องถิ่น คณะอนุกรรมการนี้ประกอบด้วยบาไฮศาสนิกชนภายในประเทศเป็นคณะบุคคลที่ธรรมนูญสภาบาไฮแห่งชาติพิจารณาแต่งตั้งขึ้น ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างคณะอนุกรรมการของธรรมนูญสภาบาไฮแห่งชาติที่มีต่อธรรมนูญสภาบาไฮแห่งชาตินั้นก็คงเหมือนกับที่คณะอนุกรรมการของธรรมนูญสภาแห่งท้องถิ่นมีต่อธรรมนูญสภาบาไฮแห่งท้องถิ่นนั่นเอง

นอกเหนือจากนี้ธรรมนูญสภาบาไฮแห่งชาติยังมีหน้าที่ชี้ขาดว่าภาระเรื่องใดบ้างที่อยู่ในระดับท้องถิ่นสมควรให้ตกอยู่ในดุลยพินิจของธรรมนูญสภาบาไฮแห่งท้องถิ่นหากเป็นเรื่องที่ควรแก่การได้รับการเอาใจใส่เป็นพิเศษธรรมนูญสภาบาไฮแห่งชาติก็จะรับภาระเรื่องนั้นไว้พิจารณาดำเนินการเอง

เพื่อพิทักษ์ศาสนาที่เราทั้งหลายเกิดมาบูชาอุทิศตนรับใช้ธรรมนูญสภาบาไฮแห่งชาติที่ได้รับการเลือกตั้งจากผู้แทนบาไฮในที่ประชุมบาไฮแห่งชาติจึงมีภาระหน้าที่อันหนักหน่วงทางด้านขอคำแนะนำจากผู้แทนบาไฮ คำแนะนำนี้ผู้แทนบาไฮสามารถให้ได้ทั้งในฐานะเป็นความคิดเห็นส่วนตัวหรือในฐานะเป็นผู้แทน ข้อแนะนำหรือข้อคิดเห็นที่ได้มานั้นธรรมนูญสภาบาไฮแห่งชาติจะต้องนำมาพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วน

ธรรมนูญบาไฮแห่งชาติควรที่จะเปิดเผยความจริงใจให้บรรดาผู้แทนที่เลือกตนขึ้นมาได้รับทราบแผนงาน ความเอาใจใส่และความคาดหวังที่ธรรมนูญบาไฮแห่งชาติกำหนดไว้ทั้งหมด พยายามหลีกเลี่ยงอย่าก่อ บรรยากาศแห่งความเคลือบแคลงใจมีเงื่อนไขอำนาจหรือการกระทำโดยพลการ ธรรมนูญบาไฮแห่งชาติ ควรจะรายงานให้คณะผู้แทนได้ทราบโครงการที่จะพิจารณาปฏิบัติในปีปัจจุบันจากนั้นจึงนำความคิดเห็น หรือข้อตัดสินใจของคณะผู้แทนมาพิจารณาโดยสงบด้วยสำนึกอันเปี่ยมด้วยความรับผิดชอบ ในระหว่างการ ประชุมแห่งชาติดำเนินอยู่และหลังจากที่ผู้แทนได้แยกย้ายกลับไปแล้วธรรมนูญแห่งชาติชุดใหม่ควร จะแสวงหาวิถีทางปลูกฝังความเข้าใจอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้แทนอย่าง สม่ำเสมอ ให้ความมั่นใจกับทั้งยังต้องแสดงออกซึ่งความปรารถนาจะรับใช้ให้ความก้าวหน้าบังเกิดแก่ศาสนชน ด้วยการปฏิบัติให้เห็นเป็นประจักษ์พยานด้วย

อย่างไรก็ดี เนื่องจากมีอุปสรรคเกี่ยวกับการเรียกประชุมบาไฮแห่งชาติบ่อยๆ และการประชุมแต่ละ ครั้งใช้เวลานาน ดังนั้นจึงจำเป็นที่ธรรมนูญบาไฮแห่งชาติจะต้องยึดถือสิทธิในการตัดสินใจเรื่องราวที่จะมี ผลกระทบถึงศาสนา เช่น สิทธิในการตัดสินใจว่าธรรมนูญบาไฮแห่งท้องถิ่นแห่งใดแห่งหนึ่งได้ปฏิบัติศาสนกิจ ถูกต้องตามหลักการของศาสนาที่วางไว้ซึ่งเป็นแนวเพื่อยังความเจริญก้าวหน้าหรือไม่เพียงใด เป็นต้น

เกี่ยวกับการจัดรายชื่อผู้มีสิทธิในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นซึ่งมีเป็นประจำทุกปี ความรับผิดชอบ เรื่องนี้ตกอยู่กับธรรมนูญบาไฮแห่งท้องถิ่นแต่ละแห่ง ท่านศาสนิกบาลได้วางแนวเกี่ยวกับร่างระเบียบระดับ นี้ไว้ดังนี้ :-

“ในสภาแวดล้อมในปัจจุบันกล่าวอย่างสั้นและได้เนื้อถ้อยกระทงความได้ว่าก่อนที่จะรับว่า บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นบาไฮหรือไม่นั้นจะต้องพิจารณาความพร้อมของบุคคลนั้นๆ ในด้านต่างๆ ต่อไปนี้คือ เขาผู้นั้นจะต้องยอมรับนับถือสถานะของพระบ็อบของพระบาฮาอูลลาห์และของพระอับดุลบาศาซึ่งเป็นพระผู้เป็นบาไฮศาสนิกชนตัวอย่างเป็นการยอมรับตามที่ระบุไว้ในพิธีกรรมและคำสั่งเสียของพระอับดุลบาศา ประการที่สองเขาจะต้องยอมรับและศิโรราบต่อพระธรรมที่พระบ็อบพระบาฮาอูลลาห์และพระอับดุลบาศาได้เขียนเป็นคำสั่งสอนไว้ ประการที่สามเขาจะต้องซื่อสัตย์และยึดถือ คำสั่งทุกวลีที่พระอับดุลบาศาระบุไว้ในพิธีกรรมอย่างเคร่งครัด ประการที่สี่เขาจะต้องติดต่อกับ สถาบันบาไฮด้วยความเข้าใจในระเบียบบริหารตามรูปแบบที่วางไว้ให้ในปัจจุบันนี้ เหล่านี้คือสิ่งที่ ข้าพเจ้าคิดว่าควรนำมาพิจารณาไตร่ตรองในเบื้องต้นด้วยใจที่เป็นธรรมให้แนวก่อนที่จะตัดสินใจ รับบุคคลนั้นเป็นบาไฮ” – จากหนังสือหลักการบริหารบาไฮ หน้า 5

พระอับดุลบาฮาได้เขียนเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กรของศาสนาบาไฮไว้อีกดังนี้ :-

“มาถึงเรื่องสภายุติธรรมแห่งสากลซึ่งเป็นสภาที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมีโองการให้เป็นแหล่งกำเนิดแห่งคุณธรรมความดี ดำรงอยู่ในสถานะที่ปลอดจากความผิดพลาดทั้งปวง สภานี้จะต้องผ่านคะแนนเลือกตั้งซึ่งเป็นคะแนนที่ให้โดยบาไฮศาสนิกชนจากทั่วโลก กรรมการสภายุติธรรมแห่งสากลต้องแสดงออกซึ่งความเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้าเป็นแหล่งแห่งความรู้และความเข้าใจ ต้องเชื่อมั่นในศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้มีความปรารถนาดีต่อมวลมนุษยชาติ สภาที่มีคุณลักษณะดังกล่าวมาข้างต้นนี้คือสภายุติธรรมแห่งสากล ได้มาโดยผ่านการเลือกตั้งจากธรรมสภาบาไฮแห่งชาติต่างๆ ทั่วโลก” – ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติจาก 56 ประเทศทั่วโลกร่วมกันประชุมเลือกตั้งกรรมการสภายุติธรรมแห่งสากลชุดแรกเมื่อปี พ.ศ.2506 (ผู้แปล)

“สอบถามข้อข้องใจต่างๆ ได้จากสภายุติธรรมแห่งสากลเพราะสถาบันสูงสุดแห่งนี้มีบัญญัติคำสั่งและกฎเกณฑ์ที่มีได้ระบุไว้ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ปัญหายุ่งยากต่างๆ ได้รับการแก้ไขให้ลุล่วงไปได้โดยธรรมสภาแห่งนี้ มีท่านศาสนิกบาลเป็นกรรมการกิตติมศักดิ์ประจำตลอดชีพหากท่านศาสนิกบาลไม่สามารถไปร่วมให้คำปรึกษาหารือในวาระการประชุมของสภายุติธรรมแห่งสากลได้ท่านจะแต่งตั้งให้มีผู้แทนไปร่วมประชุมด้วยเป็นคราวๆ ไป ... สภายุติธรรมแห่งสากลทำหน้าที่ออกกฎหมายส่วนรัฐบาลทำหน้าที่ให้กฎหมายนั้นมีผลบังคับใช้กับราษฎร สถาบันที่บัญญัติกฎหมายจะต้องส่งเสริมสถาบันที่ทำหน้าที่บริหารในขณะเดียวกันสถาบันที่บริหารก็ต้องอนุเคราะห์ช่วยเหลือสถานิติบัญญัติด้วย ด้วยวิธีนี้จึงจะบังเกิดความสามัคคีร่วมแรงกันระหว่างอำนาจทั้งสองพื้นฐานของความเป็นธรรมและความยุติธรรมจึงจะมั่นคงแข็งแรงยังให้ความสงบสุขบังเกิดแก่มนุษยชาติในทุกภาคพื้นของโลกเปรียบประดุจดังได้สถิตในสถานพิมานแมน”

“ศาสนิกชนทุกคนจะต้องยึดถือพระมหาคัมภีร์ (อัคตัส) หากหาคำตอบจากพระคัมภีร์ไม่ได้ ต้องสอบไปยังสภายุติธรรมแห่งสากลแนวคำตอบจากสภายุติธรรมแห่งสากลไม่ว่าจะได้มาจากการลงมติเป็นเอกฉันท์หรือโดยคะแนนเสียงข้างมากก็ถือว่าเป็นความจริงเป็นพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าเองที่เดียว ใครก็ตามที่ดึงดันหันเหไปจากแนวทางที่วางไว้จะได้ชื่อว่าเป็นผู้ก่อความแตกแยกแสดงเจตนามุ่งร้ายและได้หันหลังให้กับพระกตีกาของพระผู้เป็นเจ้า” – จากหนังสือพินัยกรรมและคำสั่งเสียของพระอับดุลบาฮา จากหน้า 15, 16, 17, 18

แม้กระทั่งในปัจจุบันนาไฮศาสนิกชนทั่วโลกก็ยังคงติดต่อกันอย่างสม่ำเสมอทั้งด้านจุดหมาย และการเยี่ยมเยียนกันเป็นการส่วนตัว สัมพันธภาพอันดีระหว่างมนุษยชาติที่แตกต่างกันทั้งด้านเชื้อชาติ ฝัวพรรณ ศาสนาและขนบธรรมเนียมนี้เป็นเครื่องพิสูจน์ที่ยืนยันให้เห็นว่าคติและความฝ้งใจในอดีตที่ แบ่งแยกมนุษย์ออกจากกันนั้นได้ถึงแก่กาลสิ้นสุดแล้วด้วยอำนาจแห่งสามัคคีธรรมที่พระบาฮาอุลลาห์ทรง อบรมสั่งสอนพวกเราไว้

โลกในระบบใหม่ของพระบาฮาอุลลาห์

ท่านศาสนภิบาล โซกิ เอฟเฟนดิ ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับการนาระเบียบใหม่ของพระบาฮาอุลลาห์ มาประยุกต์ใช้กับโลกนับตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2472 เป็นต้นมา ท่านได้แจกแจงอธิบายให้ชุมชนบาไฮ เข้าใจดังมีสาระสำคัญสรุปได้ย่อๆ ดังนี้ :-

“ข้าพเจ้าใคร่ขอให้ศาสนิกชนซึ่งตั้งมั่นอยู่ในศาสนาบาไฮจงอย่าได้นำพากับทัศนคติความ เข้าใจและแบบอย่างสมัยนิยมยุคปัจจุบันที่ผันแปรไปอย่างรวดเร็ว นับย้อนไปในอดีตเราไม่เคย คาดคิดกันมาก่อนเลยว่าอารยธรรมยุคปัจจุบันซึ่งก่อปรด้วยหลักทฤษฎีและสถาบันที่กำลังคลอน แคลนใกล้เสื่อมสลายลงนี้จะมีลักษณะตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงเมื่อเทียบกับสถาบันที่พระผู้เป็นเจ้าของ ทรงสถาปนาไว้แทนที่บนซากปรักหักพังนี้...”

“ทั้งนี้เพราะพระบาฮาอุลลาห์...ไม่เพียงแต่จะยอมจิตใจมนุษย์ให้ฟื้นคืนชีพครั้งใหม่ พระองค์ ไม่เพียงแต่จะวางหลักเกณฑ์สากลบางข้อหรือแสดงจริยธรรมซึ่งทรงพลาคุณภาพสอดคล้องตามหลัก เหตุผลสามารถนำไปใช้ปฏิบัติโดยทั่วไป แต่เพียงแค่นั้นก็หาไม่หากพระองค์และพระอับดุลบาฮาผู้ เป็นบุตรชายยังได้ร่างหลักศีลธรรมสถาปนาสถาบันวางมาตรการเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจที่พ้องกับ หลักเหตุผลและความเป็นธรรม ไม่เคยปรากฏว่าศาสนาอื่นๆ ในอดีตได้จัดวางระเบียบไว้อย่าง ชัดเจนเช่นนี้มาก่อน ระเบียบแบบแผนนี้กำหนดขึ้นเพื่อใช้กับสังคมแผนใหม่ในอนาคตเป็นเครื่องมือ สำหรับสถาปนาสันติภาพระดับโลก เป็นมาตรการสร้างความเป็นเอกภาพให้แก่โลกเป็นสัญญาณ ประกาศศักราชการปกครองอันเที่ยงธรรมและยุติธรรมบนพื้นโลก...”

“สานุศิษย์ของพระบาฮาอุลลาห์ทั่วโลกอาศัยกฎระเบียบปฏิบัติ หลักการ สถาบันของ ศาสนาตลอดจนคำแนะนำที่ระบุไว้อย่างชัดเจนนี้มาใช้กับงานที่กำลังปฏิบัติอยู่ แนวธรรมและองค์กร ดังกล่าวคือที่มาของพลังแห่งความเป็นเอกภาพทางความเชื่อถือ ศาสนาบาไฮเป็นศาสนาที่

สมเหตุสมผลในแง่ที่ว่าไม่ทำลายหรือดูถูกศาสนาต่างๆ ในอดีต คำสอนของศาสนาบาไฮสืบต่อเนื่อง
ผนวกและเสริมเพิ่มเติมคำสอนของศาสนาทั้งหลายในอดีตให้สมบูรณ์...”

“แม้ว่าศาสนาบาไฮในขณะนี้จะดูอ่อนกำลังในสายตาของคนทั่วไปและมักเป็นที่เข้าใจผิดว่า
เป็นสาขาของศาสนาอิสลามหรือมิฉะนั้นก็ถูกดูหมิ่นว่าเป็นลัทธิหนึ่งในจำนวนลัทธิที่ไม่ค่อยมีใคร
รู้จักอันมีอยู่มากมายในตะวันตก ขณะนี้ดวงมณีแห่งศาสนานี้มีลีลาอันล้ำเลิศนี้มีสภาวะเปรียบประดุจดัง
กำลังอยู่ในครรภ์จะต้องค่อยเติบโตเป็นลำดับภายในเปลือกแห่งพระบัญญัติของพระองค์และจะต้อง
เจริญก้าวหน้าต่อไปโดยไม่แบ่งแยกไม่เสื่อมสลายจนกว่าจะโอบอุ้มมนุษยชาติไว้ทั้งหมด มีแต่ศา
สนิทชนที่เกิดทุนสถานะอันสูงส่งของพระบาฮาอุลลาห์มีจิตใจที่ได้สัมผัสกับความรักของพระองค์และ
ได้ชื่นชมถึงพลาณภาพแห่งพระจิตของพระองค์แล้วเท่านั้นที่น้อมจิตสรรเสริญคุณค่าแห่งระบบ
เศรษฐกิจอันทรงความเป็นธรรมซึ่งเป็นของขวัญซึ่งพระองค์ทรงประทานแก่มนุษย์...” – วันที่ 21
มีนาคม 2473 (ค.ศ.1930)

จำเป็นที่มนุษย์ซึ่งกำลังมีเรื่องกังวลรบกวนรอบด้านจะต้องเพียรพยายามให้ได้มาซึ่งจุดหมาย
ปลายทางแห่งระเบียบโลกในระบบใหม่ที่กล่าวมานี้ เพราะระเบียบดังกล่าวจัดวางไว้โดยพระศาสดามี
ขอบข่ายครอบคลุมมนุษยชาติทั้งปวงมีหลักเกณฑ์อันทรงความเที่ยงธรรมเป็นแนวธรรมที่ท้าทายให้ปฏิบัติ...

...น่าเป็นห่วงที่รัฐบุรุษที่อยู่ในแนวหน้าสถาบันบริหารงานเพื่อมนุษย์กำลังปรับปรุงระเบียบการ
บริหารชาติโดยมิได้คำนึงถึงสภาวะการณ์ของยุคที่เปลี่ยนไปแล้วหากยังเพียรพยายามนำหลักการสมัยโบราณ
ในยุคที่แต่ละชาติยังแยกกันอยู่มาใช้ในยุคปัจจุบัน เรามีทางเลือกอยู่เพียงสองทางคือหากโลกเราจะไม่
สามารถยืนยงอยู่ต่อไปด้วยความสามัคคีที่ผืนกรวมกำลังกันตามที่พระบาฮาอุลลาห์แยมไว้แล้วโลกทั้งโลกก็
ต้องทลายลงในที่สุด ในช่วงวิกฤตแห่งอารยธรรมอันจะถูกจารึกไว้ในประวัติศาสตร์นี้จำเป็นที่ผู้นำของทุก
ประเทศไม่ว่าจะมีขนาดใหญ่หรือเล็กอยู่ในทิศตะวันออกหรือตกไม่ว่าจะเป็นประเทศผู้พิชิตหรือผู้ปราชัย
จะต้องรับฟังพระสุรเสียงของพระบาฮาอุลลาห์จากนั้นต้องชื่นชมเห็นว่าโลกเรานี้จะดำรงอยู่ได้ต้องอาศัย
ความเป็นปึกแผ่นอันเดียวกันจะต้องตระหนักในความจำเป็นที่พระบาฮาอุลลาห์ได้ตั้งเงื่อนไขให้ศาสนิกชนมี
ความจงรักภักดีต่อศาสนาของพระองค์ ขอให้ประเทศชาติเหล่านี้จึงพร้อมใจกันนำวิถีเยี่ยงวาทย์ที่พระบาฮา
อุลลาห์ทรงกำหนดไว้มาใช้รักษามนุษยชาติที่กำลังเจ็บไข้โดยทั่วกัน ขอให้ปวงประชาชาติทั้งหลายจงละทิ้ง
ความคิดเก่าๆ และอคติทางด้านชาตินิยม จงใส่ใจตรัสรองคำแนะนำอันเลิศของพระอับดุลบาฮา (กล่าวเมื่อ
พ.ศ.2455) ผู้ซึ่งเป็นบาไฮศาสนิกชนตัวอย่างได้ตอบข้อข้องใจให้ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกาที่ถาม

ท่านว่าเขาจะช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ปวงประชาและชาติของเขาได้ด้วยวิธีใด พระอัครทูลบาฮาฮาดอบว่า :-

“ในฐานะที่ท่านเป็นพลโลกคนหนึ่งถ้าท่านเพียรพยายามอย่างเต็มความสามารถในการช่วยนำหลักการที่รัฐบาลกำลังใช้อยู่กับสหพันธรัฐไปใช้กับปวงประชาในประเทศต่างๆ ที่ประเทศของท่านมีสัมพันธภาพอยู่ทำได้เพียงแค่นี้ท่านก็ได้ชื่อว่าเป็นผู้นำประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติของท่านแล้ว”

รูปแบบของสหพันธรัฐระดับโลกจะค่อยปรากฏเป็นรูปเป็นร่างขึ้น ผลประโยชน์ที่ทุกประเทศจะได้จากระบบของโลกในยุคใหม่นี้ก็คือผู้ที่อ้างสิทธิในการเปิดฉากทำสงคราม การเก็บภาษีตามอำเภอใจ การสะสมอาวุธ ก็จะทำค่อยๆ เงียบเสียงเรียกร้องไปเอง อาวุธยุทโธปกรณ์จะถูกจำกัดจำนวนลงจนถึงระดับเพียงพอสำหรับใช้รักษาระเบียบและความสุขสงบในราชอาณาจักรเท่านั้น ประเทศในภาคีจะต้องยอมยกให้ระเบียบการบริหารโดยองค์กรนานาชาติเป็นอำนาจเด็ดขาดสูงสุดมีผลบังคับใช้กับประเทศในเครือภาคีที่ฝ่าฝืนละเมิดกฎบัตรของสหพันธ์ สหพันธ์นี้บริหารงานในรูปของรัฐบาลแห่งโลกประกอบด้วยสมาชิกที่ผ่านการเลือกตั้งจากประเทศในภาคีที่รัฐบาลประเทศสมาชิกนั้นๆ อนุมัติเห็นชอบผลการเลือกตั้งที่บุคคลในประเทศของตนผ่านการรับเลือกให้มีที่นั่งในรัฐบาลแห่งโลก คำพิพากษาใดๆ ก็ตามที่มาจากศาลแห่งนี้จะมีผลบังคับใช้กับทุกฝ่าย แม้กระทั่งกับคู่กรณีที่ไม่เต็มใจเสนอเรื่องขอให้พิจารณา สภาพความเป็นอยู่ของคนในลักษณะที่เลื่อมล้ำกันด้วยข้อจำกัดทางด้านเศรษฐกิจจะหมดไปอย่างสิ้นเชิง เศรษฐกิจจะอยู่ในระบบที่เงินทุนต้องผูกพันพึ่งพาอาศัยแรงงานตลอดไป เสียงเรียกร้องยุติความมัวเมาในศาสนาและการทะเลาะวิวาทบาดหมางจะสงบเงียบ เพลงแห่งความเป็นปฏิปักษ์กันทางด้านเชื้อชาติจะดับลงในที่สุด กฎหมายในสังคมนิวนี้จะมีเพียงฉบับเดียว มีสถานะนิติบัญญัติซึ่งประกอบด้วยตัวแทนสหพันธ์ประชุมร่วมพิจารณาร่างเพื่อให้กองปราบปรามของประเทศในเครือสมาชิกเข้าแทรกแซงบังคับใช้บทลงโทษประเทศคู่กรณีทีละเมิดทำผิดได้ทุกขณะและประการสุดท้ายก็สังคมนุชนแห่งโลกซึ่งแต่ก่อนตั้งบนฐานแห่งนโยบายที่ไม่แน่นอนถืออำนาจตามอำเภอใจหรือเป็นมหาอำนาจทางกองกำลังทหารก็จะค่อยๆ เปลี่ยนทัศนคติไปยึดถือความจริงที่ว่ามนุษย์ทุกคนคือพลโลกที่ต่างต้องพึ่งพาอาศัยกัน เหล่านี้คือแนวระเบียบโลกในระบบของพระบาฮาอูลลาห์ที่สามารถนำมาใช้ได้กว้างๆ และเมื่อวาระนั้นมาถึงทุกคนก็จะได้ประจักษ์ว่าระเบียบโลกในระบบนี้เปรียบประดุจเป็นดอกผลที่สามารถนำมาใช้อย่างเหมาะสมเจาะกับยุคสมัยที่ค่อยๆ ผ่านผ่านเปลี่ยนแปลงสู่ความเป็นอารยะอย่างแท้จริง

“จงอย่าหวาดหวั่นกลางแคลงใจในกฎระเบียบที่วางไว้โดยพระบาฮาอูลลาห์ กฎเกณฑ์เหล่านี้นอกจากจะไม่ลบล้างโครงร่างที่สังคมต้องอิงอยู่แล้วยังเป็นแนวทางที่ขยายรากฐาน หล่อหลอมสถาบันของ

สังคมให้เป็นไปในลักษณะที่สอดคล้องเหมาะสมจะกับสภาพของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป ระเบียบโลกใหม่นี้ไม่ขัดต่อความสวาทิภักดีที่ประชาชนมีต่อพระเจ้าแผ่นดิน ไม่บ่อนทำลายความซื่อสัตย์จงรักภักดี ไม่ดับเพลิงแห่งความรักชาติอันถือเป็นปกติวิสัยที่เราทุกคนเข้าใจ ไม่โค่นล้มระบบประเทศเอกราชซึ่งถือว่ามี ความสำคัญ ระเบียบโลกในระบบใหม่นี้ไม่มองข้ามหลักจรรยาของประชาชาติต่าง ๆ ที่ย่อมแตกต่างกันไป ตามอิทธิพลของดินฟ้าอากาศ ประวัติความเป็นมา ภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี ความคิด ลักษณะนิสัย ตรงกันข้ามระเบียบใหม่นี้ยังเรียกร้องให้มีความซื่อสัตย์จงรักภักดีต่อกันอย่างกว้างขวางขึ้นเป็นความปรารถนาของมหาชนซึ่งมีขอบเขตกว้างไกลกว่าที่มนุษย์รุ่นก่อนได้นึกฝันไว้”

“พระบาทสมเด็จพระมหิตลาธิเบศรทรงคัดค้านการมีนิสัยใจคอคับแคบเอาตัวรอดเพียงลำพังและการตั้งข้อรังเกียจกัน ถ้าพูดถึงด้านกำหนดอันชอบธรรมแล้ว กล่าวได้ว่าทฤษฎีทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองนั้นร่างขึ้นเพื่อพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของมนุษยชาติทั้งมวลโดยแท้มิใช่เป็นการนำมนุษย์มาทำลายเพื่อธำรงไว้ซึ่งกฎหรือลัทธิความเชื่อใด ๆ ทั้งสิ้น หลักธรรมเรื่องความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติอันเป็นแกนกลางซึ่งพระธรรมทุกบททุกข้อของพระบาทสมเด็จพระมหิตลาธิเบศรจะต้องโยงมาถึงนั้นมีใช่เป็นเพียงแต่คำพูดที่ปราศจากสาระ มิใช่เป็นการแสดงออกซึ่งความหวังอย่างใจบุญและเลื้อนลอย...แต่ยังมีความหมายลึกซึ้งในทางปฏิบัติ ยิ่งไปกว่านั้นกล่าวคือเป็นโครงการที่ยิ่งใหญ่กว่าโครงการซึ่งพระศาสดาทั้งหลายในอดีตได้ทรงเคยบัญญัติไว้ นอกจากจะสามารรถนำมาถือปฏิบัติกับเอกบุคคลได้แล้วยังเป็นคุณลักษณะเบื้องต้นมูลฐานแห่งสายสัมพันธ์ซึ่งประสานประชาชาติเข้ากันไว้ประดุจเป็นสังคมมนุษย์ซึ่งอยู่ในครอบครัวเดียวกัน...”

“หลักธรรมเรื่องความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติยังผลให้วิวัฒนาการของมนุษย์สำเร็จลงด้วยความสมบูรณ์เพียบพร้อม”

“อนิจจาความพินาศที่บังเกิดขึ้นแก่โลกซึ่งเป็นพลังผลักดันให้มนุษย์มีความคิดหาทางแก้ไขตามแนวระเบียบใหม่ที่กำลังอุบัติให้เห็นมากขึ้นทุกวัน ไม่มีมาตรการอื่นใดอีกนอกเสียจากว่ามนุษยชาติจะต้องผ่านการถูกทดสอบอย่างแสนสาหัสจนกระทั่งความคิดเห็นถูกชำระอย่างบริสุทธิ์อยู่ในสภาพพร้อมสำหรับสิ่งใหม่ ๆ จากนั้นผู้นำในยุคใหม่จึงจะได้รับการปลุกฝังสำนึกแห่งความรับผิดชอบที่มีต่อนโยบายตามระเบียบใหม่ ๆ เหล่านี้...แล้วจึงเริ่มดำเนินการให้เป็นไปตามนั้น...ในอดีตที่ผ่านมาพระอัครบิดรบาฮาเองมิใช่หรือที่บอกกล่าวกับพวกเราไว้อย่างตรงไปตรงมาว่า “สงครามที่จะเกิดขึ้นในภายภาคหน้านั้นจะทวีความรุนแรงมากขึ้นกว่าที่แล้ว ๆ มา” – วันที่ 28 พฤศจิกายน 2474

“เมื่อโครงร่างและองค์กรสถาบันโลกในระดับใหม่นี้เริ่มทำงานอย่างแข็งขันและมีประสิทธิภาพ โลกในระบบใหม่ก็จะพิสูจน์ให้เห็นผลตามเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้ทั้งยังจะสำแดงให้มนุษย์ตระหนักในสรรพณของระเบียบว่าระเบียบนี้ไม่เพียงแต่จะเป็นหัวใจของแผนงานโลกยุคใหม่เท่านั้นก็หาไม่หากยังถูกกำหนดไว้ใช้กับมนุษยชาติอย่างเต็มที่ตลอดไปด้วย”

“ศาสนานี้สัมฤทธิ์ผลในการสถาปนาโครงร่างระเบียบสังคมซึ่งสมควรที่บุคคลซึ่งกำลังสับสนกับความหายนะและความตกต่ำแหลกสลายจะหันหน้าเข้าหาปรากฏการณ์มั่นคงปลอดภัยที่คุ้มครองโลกนี้และนำไปศึกษาวิจจัยให้ดีกว่าก่อนที่จะสายเกินไป”

“หากปรากฏการณ์ที่ต้องอุบัติในเมืองปฐมของเครื่องประเทศในยุคที่บาไฮครองโลกนี้มีได้ถูกเกณฑ์กำหนดให้เป็นเครื่องแสดงออกซึ่งอำนาจของอะไร เพื่ออธิบายให้ชัดเจนขอหยิบยกพระธรรมวาทะของพระบาฮาอูลลาห์เกี่ยวกับเรื่องนี้ดังนี้ “ดุลย์ของโลกเสียไปแล้วด้วยอิทธิพลอันสะท้อนของระเบียบใหม่อันยิ่งใหญ่ของโลก การทำงานของระบบซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวอันน่าพิศวงนี้ได้พลิกแบบแผนชีวิตของมนุษย์ให้เปลี่ยนไปในลักษณะซึ่งไม่เคยปรากฏต่อสายตาของมนุษย์มาก่อน...”

“ประเทศในเครือสหพันธ์บาไฮซึ่งจะอยู่ในกรอบระเบียบการบริหารอันมีขอบข่ายครอบคลุมกว้างขวางทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัตินี้ไม่เพียงแต่จะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเมื่อเทียบกับลักษณะสถาบันทางการเมืองในยุคที่ผ่านมาหากยังมีระบบการบริหารงานเหนือกว่าของสถาบันศาสนาต่างๆ ในอดีต ระบบการปกครองต่างๆ ไม่ว่าจะอยู่ในระบอบประชาธิปไตย เอกาธิปไตยหรือเผด็จการ สมบูรณาญาสิทธิราชหรือสาธารณรัฐเจ้าขุนมูลนายหรือในระบบศาสนจักร ไม่ว่าจะอยู่ในรูประบอบการปกครองของชุมชนเฮบรูหรือองค์การที่ปกครองโดยถือคำตัดสินอาญาวัตแห่งคริสต์จักร ระบบโตะอิหม่ามหรือระบบการปกครองโดยถือพระเจ้าแผ่นดินเป็นหัวหน้าศาสนาของพระโมฮัมหมัดเหล่านี้ไม่มีสักระบบเดียวที่สอดคล้องต้องกับระบบการบริหารซึ่งพระหัตถ์แห่งอัจฉริยะของพระผู้ทรงเป็นยอดแห่งสถาปนิกได้วางไว้”

“ในขณะที่ระบบนี้ยังอยู่ในระยะเริ่มเป็นรูปเป็นร่างอยู่ ขอใครอย่าได้ลบหลู่ความสำคัญหรือแปลเจตนารมณ์ให้ผิดไปเสียจากความเป็นจริง ฐานซึ่งเป็นที่สถิตของระบบการบริหารนี้คือจุดมุ่งหมายที่หักล้างมิได้เป็นที่มาแห่งแรงดลบันดาลใจที่เปรียบประดุจดั่งมาจากพระบาฮาอูลลาห์เองที่เดียว จุดมุ่งหมายสำคัญแห่งการสร้างฐานนี้ตามที่พระบาฮาอูลลาห์ทรงย้ำไว้วันนั้นก็เพื่อใช้รองรับระบบการบริหารโลก วิธีการหรือกฎเกณฑ์ที่ใช้อบรมนั้นมีได้วางไว้ให้แต่เฉพาะคนในโลกซีก

ตะวันออกหรือตะวันตกมิได้ให้เฉพาะคนยิวหรือคริสต์ศาสนิกชน มิได้เลือกให้แต่เฉพาะคนมั่งมีหรือคนจนผิวขาวหรือผิวเหลือง คำขวัญของศาสนานี้ได้แก่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติ ธงชัยก็คือ “สันติภาพในระดับกว้างขวางทั่วโลก” – 8 กุมภาพันธ์ 2477

“ปรากฏการณ์แห่งความแข็งแกร่งที่ทวีความสำคัญไปกับความเจริญทางด้านระบบบริหารศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพลังแห่งความแตกแยกซึ่งทำลายสายใยแห่งสังคมที่กำลังต่อสู้ดิ้นรนนั้นมีข้อแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดแจ้ง เครื่องหมายและสัญญาณที่ปรากฏทั้งภายในและภายนอกชุมชนบาไฮนั้นชี้ให้เห็นความจำเป็นที่ระเบียบของโลกต้องถือกำเนิดขึ้นมา เป็นการสถาปนาระบบซึ่งจะเป็นจุดเด่นในยุคทองแห่งศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เครื่องหมายและสัญญาณเหล่านี้กำลังปรากฏทวีมากขึ้นทุก ๆ วัน”

พระบาฮาอูลลาห์ทรงประกาศด้วยพระวาทะของพระองค์เองว่า :- “ในไม่ช้าระเบียบที่โลกใช้อยู่ในปัจจุบันจะล้มเลิกไปมีระเบียบใหม่มาแทนที่”

“ปรากฏการณ์แห่งการสถาปนาศาสนาที่เผยโดยพระบาฮาอูลลาห์ควรจะเป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วกันว่าเป็นสัญญาณที่บ่งบอกว่ายุคที่มนุษยชาติจะไม่ถือเอาถือเรานั้นได้มาถึงแล้ว ไม่ควรเข้าใจว่าศาสนานี้อุบัติขึ้นเพียงเพื่อฟื้นฟูศีลธรรมของคนในยุคที่เปลี่ยนไปหรือเป็นแค่การวิวัฒนาการของศาสนาสู่อีกระดับหนึ่งหรือเป็นเพียงปฏิบัติการที่สัมฤทธิ์ผลตามคำทำนายของศาสนาต่าง ๆ ในอดีตเท่านั้นก็หาไม่ ศาสนานี้ได้รับการสถาปนาขึ้นเพื่อให้เป็นที่สังเกตว่ามนุษยโดยส่วนรวมในโลกนี้วิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปอย่างใหญ่หลวงจนถึงระดับสูงสุดใบบั้นปลายแล้ว ในสภาพของโลกเท่าที่เป็นอยู่นี้ การเปลี่ยนแปลงของชุมชนที่ขยายตัวสู่ระดับนานาชาติก็ดีหรือที่ประชาชาติมีสำนักแห่งการได้เป็นพลเมืองของโลกร่วมกัน หรือการกำเนิดแห่งอารยธรรมและวัฒนธรรมยุคใหม่ก็ดีขอให้เข้าใจว่าปรากฏการณ์เหล่านี้เป็นเพียงวิวัฒนาการระดับสูงสุดเท่าที่สถาบันสังคมของมนุษย์สามารถพัฒนาได้ ความเจริญเหล่านี้เมื่อมาประมวลกันแล้วก็จะอำนวยผลให้มนุษย์แต่ละคนสามารถพัฒนาเจริญต่อไปโดยไม่หยุดยั้งได้อย่างแน่นอน”

“โครงการแห่งความสามัคคีระหว่างมนุษยชาติที่วางไว้โดยพระบาฮาอูลลาห์นั้นมีนัยบ่งบอกถึงการสถาปนาสมพันธรัฐซึ่งจะเป็นศูนย์ประสานสามัคคีอันเป็นปึกแผ่นถาวรระหว่างประเทศ ชาติ ศาสนาและชนชั้นต่าง ๆ เอกราช สิทธิ ตลอดจนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของแต่ละประเทศจะได้รับการคุ้มครองป้องกันอย่างรัดกุมที่สุด สมพันธรัฐในเค้าโครงที่เราพอจะเห็นได้นั้นประกอบด้วยสภานิติบัญญัติซึ่งมีมติกรจากทั่วโลกร่วมกันทำหน้าที่ควบคุมทรัพยากรของประเทศในสมพันธ สภานี้

จะร่างกฎหมายที่อำนวยความสะดวกให้ชีวิตประจำวันของคนดำเนินไปอย่างราบรื่นใช้สนองความต้องการ และปรับความสัมพันธ์ของคนระหว่างเชื้อชาติต่างๆ คณะกรรมการบริหารแห่งโลกซึ่งหนุนโดยกองกำลังนานาชาติจะนำกฎหมายที่ผ่านสภานิติบัญญัตินี้แล้วมาใช้และจะทำหน้าที่ชี้แจงไว้ซึ่งสันติภาพของประเทศในภาคีสมาพันธ์ จะมีศาลโลกซึ่งทำหน้าที่วินิจฉัยและออกคำตัดสินกรณีพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างหน่วยต่างๆ ในโลกระบบนั้น วิทยาการทางด้านการสื่อสารระยะไกลแบบครอบคลุมจักรวาล จะถูกประดิษฐ์ขึ้นมาใช้เป็นระบบการสื่อสารที่ปลอดภัยจากการถูกขัดขวางหรือถูกควบคุมโดยประเทศใด ๆ ทั้งสิ้น การสื่อสารในยุคนั้นจะมีสมรรถนะทางด้านความสม่ำเสมอรวดเร็วและฉับพลัน ศูนย์กลางแห่งโลกจะเป็นใจกลางแห่งอารยธรรมเป็นจุดที่พลังทิศทางแห่งชีวิตซึ่งพุ่งไปในทิศทางเดียวกันมาบรรจบพบกันและจากจุดศูนย์กลางแห่งนี้เองพลังอันทรงอิทธิพลก็จะแผ่รัศมีออกไปอย่างกว้างใหญ่ไพศาล ส่วนภาษากลางของโลกนั้นถ้าหากไม่มีการคิดประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ก็จะต้องเลือกหนึ่งในจำนวนภาษาที่มีอยู่มานำมาใช้สอนในโรงเรียนในประเทศต่างๆ ทั่วโลก ให้ใช้เป็นภาษาที่สองรองจากภาษาท้องถิ่น ส่วนทางด้านตัวอักษร วรรณกรรม เงินตราที่ใช้หมุนเวียนจะอยู่ในสกุลเดียวกัน ส่วนมาตรการเกี่ยวกับน้ำหนัก ระบบการ ชั่ง ตวง วัด เหล่านี้จะถูกทอนความยุ่งยากสับสนลงให้อยู่ในระดับที่สะดวกและง่ายต่อการที่ประชาชาติทั่วโลกจะใช้ด้วยความเข้าใจ เมื่อสังคมของโลกอยู่ในสภาพนี้ศาสนาและวิทยาศาสตร์ซึ่งเป็นแรงพลังสำคัญของชีวิตมนุษย์ก็จะสิ้นความขัดแย้งกันจะเสริมส่งซึ่งกันและกันและจะเจริญควบคู่กันไป ด้านหนังสือพิมพ์ก็จะมีสิทธิมีเสียงอย่างเต็มที่ในการเสนอบทความในแง่มุมและทัศนะต่างๆ แก่มวลชน จะไม่มีการใช้หนังสือพิมพ์เป็นเครื่องมือประทุษร้าย เพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์ของส่วนตนหรือส่วนรวมอีกต่อไปแต่จะใช้ในช่องทางที่เป็นปากเสียงแก่รัฐบาลและประชาชน ทรัพยากรของโลกจะถูกรวบรวมเข้าไว้ด้วยกันวัตถุดิบถูกนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ที่มีการประสานงานและการพัฒนาทางด้านการตลาดส่วนการจัดจำหน่ายนั้นจะจัดในลักษณะที่เป็นไปอย่างทั่วถึงเสมอกัน"

“การชิงดี ความเกลียดชังและเล่ห์กระเท่ห์ที่ชาติต่างๆ เคยมีต่อกันนั้นจะยุติลง อคติและการตั้งตนเป็นศัตรูต่อกันก็จะแปรเป็นความรักใคร่ ความเข้าใจและความร่วมมือกันในระหว่างมนุษยชาติ การต่อสู้กันโดยยกเหตุผลเพื่อศาสนาจะไม่มีอีกต่อไป อุปสรรคและข้อจำกัดด้านเศรษฐกิจจะสิ้นสุดลง ช่องว่างระหว่างชนชั้น ความยากจนแบบสิ้นเนื้อประดาตัวกับการสร้างสมความมั่งมีจะหมดสิ้นไป พลังงานอันมหาศาลที่ล่มจมไปกับการทำสงครามหรือที่สูญเสียไปกับระบบเศรษฐกิจและการเมืองจะกลับถูกนำมาใช้จนถึงระดับที่ทำให้เกิดผลดีในด้านต่างๆ ต่อไปนี้การประดิษฐ์คิดค้นและ

การพัฒนาทางด้านวิทยาการแผนใหม่ขยายตัวกว้างออกไป ผลผลิตเพิ่มขึ้น โรคภัยไข้เจ็บทุเลาเบาบางหายมลายไป มีการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์มากขึ้นมาตรฐานและการรักษาสุขภาพสูงขึ้น ปัญหาของมนุษย์หลักแหลมและได้รับการกลั่นกรองมากขึ้น มีการนำทรัพยากรที่ยังไม่ได้ใช้หรือที่ปัจจุบันยังคาดคิดไม่ถึงว่าจะมีมาให้ใช้เป็นประโยชน์ ชีวิตของมนุษย์ยืนยาวมากขึ้น นอกเหนือจากนี้ยังมีการสร้างเสริมเพิ่มเติมองค์กรซึ่งจะช่วยกระตุ้นสติปัญญาศีลธรรมและจริยธรรมของมนุษยชาติทั้งหมดด้วย”

จุดมุ่งหมายที่มนุษย์มุ่งจะได้รับจากแรงกระตุ้นแห่งพลังกระแสชีวิตซึ่งพัดพาพวกเขาไปในทิศทางเดียวกันนั้นได้แก่สิ่งเหล่านี้คือ “การได้มีชีวิตอยู่ในโลกระบบสัมพันธซึ่งเป็นยุคที่องค์การของโลกมีอำนาจเด็ดขาดในการจัดการกับทรัพยากรอันมีค่ามหาศาลเกินคาด อุดมคติของโลกฝ่ายตะวันออกและตะวันตกจะผสมกลมกลืนรวมเป็นทัศนะใหม่เป็นโลกซึ่งปลอดจากเสียงสาปแช่งจากสงครามและความทุกข์ยาก พร้อมทั้งจะใช้ประโยชน์จากแหล่งที่ให้กำเนิดพลังงานทุกรูปแบบที่ค้นหาได้จากผืนพิภพนี้ ในยุคนั้นแสนยานุภาพจะเป็นทาสรับใช้ความเป็นธรรม เป็นยุคที่ชีพมนุษย์จะยืนยงอยู่ได้ด้วยคารพบูชาพระผู้เป็นเจ้าของค์เดียวกัน ด้วยการพร้อมใจกันพลีความจงรักภักดีให้แก่พระธรรมเล่มเดียวกัน”

“มนุษยชาติทั้งหลายกำลังคร่ำครวญกำลังรอคอยนำพวกเขาไปสู่ความสามัคคีสู่การสิ้นสุดลงซึ่งการสละชีพซึ่งพวกเขาได้พลีกันตลอดมาในยุคอันยาวนาน กระนั้นก็ดีโลกก็ยังคงปฏิเสธไม่ยอมรับแสงสว่างและความรอบรู้ของพระผู้ทรงอำนาจสูงส่ง โดยหาคิดไม่ว่าแสงสว่างและความรู้นั้นจะเป็นแนวทางแก้ไขความยุ่งยากสามารถปลดเปลื้องความหายนะที่กำลังประทุขึ้นมารุมล้อมตนได้...”

“ความสามัคคีระหว่างมนุษยชาติคือเครื่องหมายประทับตรายุคที่สังคมมนุษย์กำลังย่างเข้าไปสู่โลกเราประสบความสำเร็จทางการพยายามสถาปนาเอกภาพในระดับครอบครัว เผ่าพันธุ์ มลรัฐ และระดับประเทศมาแล้วและเท่าที่มนุษย์กำลังดิ้นรนต่อสู้ก็เพื่อให้ได้มาซึ่งความสามัคคีระดับโลก การสร้างชาติที่สำเร็จลงแล้วโดยสมบูรณ์ สภาพของบ้านเมืองที่ยิ่งเหยียดปราศจากข้อแปรก็กำลังใกล้จะสิ้นสุดลงแล้วโลกที่กำลังย่างสู่ความเจริญอีกระดับหนึ่งนั้นจะต้องละทิ้งความเชื่อที่ปราศจากเหตุผล ต้องยอมรับความสัมพันธ์อันเป็นเอกภาพระหว่างมวลมนุษยชาติและจะต้องสถาปนากลไกที่จะวางหลักเกณฑ์เบื้องต้นให้แก่การดำเนินชีวิตในโลกนี้...” – 11 มีนาคม 2479

บทส่งท้าย

ภายใต้คำแนะนำของท่านศาสนิกบาลโซกิ เอฟเฟนติ ปรากฏว่าศาสนาบาไฮได้ขยายตัวเป็นที่รู้จักกันกว้างขวาง จำนวนบาไฮศาสนิกชนเพิ่มขึ้นและระบบการบริหารในศาสนาก็ถูกกำหนดขึ้น ปรากฏว่าในปี ค.ศ. 1951 มีธรรมสภาแห่งชาติ 11 แห่ง ต่อมาท่านศาสนิกบาลได้จัดตั้งสถาบันศาสนาระดับนานาชาติ เรียกว่า “ธรรมสภาบาไฮนานาชาติ” ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น “ธรรมสภายูติธรรมแห่งสากล” จากนั้นไม่นาน ท่านศาสนิกบาลก็ได้แต่งตั้งพระหัตถ์ศาสนาและในโอกาสนั้น ดร.จอห์น เอสเชิลมอนท์ ผู้เรียบเรียงหนังสือเล่มนี้ก็ได้รับแต่งตั้งเป็นพระหัตถ์ศาสนาด้วยในระหว่างปี ค.ศ. 1951 ถึง ค.ศ. 1957 ท่านศาสนิกบาลได้แต่งตั้งพระหัตถ์ศาสนารวม 32 ท่าน

ท่านศาสนิกบาลได้เขียนจดหมายถึงบาไฮศาสนิกชนทั่วโลกเพื่อให้เขาเหล่านั้นเข้าใจหลักธรรมของศาสนาอย่างลึกซึ้ง นอกเหนือจากการจัดตั้งสถาบันบริหารศาสนาแล้วท่านศาสนิกบาลยังได้อบรมบาไฮศาสนิกชนในแนวความถนัดของแต่ละคนเพื่อจะได้รับใช้ศาสนา ในปี ค.ศ. 1937 พระอับดุลบาสาได้จัดวางแผนงานสวรรค์ (Divine plan) ให้แก่ชุมชนบาไฮแห่งสหรัฐอเมริกาใช้ประกาศพระธรรมของพระบาสา อุลลาห์ พระอับดุลบาสาได้เขียนแผนงานสวรรค์ในช่วงระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 ไว้หลายบท นอกเหนือจากนี้ยังได้เขียนบทความเกี่ยวกับการสอนศาสนาไว้ด้วย

แผนการสอนศาสนาได้เริ่มขึ้นครั้งแรกในโลกซีกตะวันตกก่อนต่อมาจึงเริ่มขึ้นในยุโรป เอเชีย ออสเตรเลีย เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และแอฟริกา ในปี ค.ศ. 1953 ท่านศาสนิกบาลได้จัดวางแผนงาน 10 ปี เพื่อเผยแพร่ศาสนาในประเทศทั่วโลก

ในปี 1957 เมื่อแผนงานดังกล่าวดำเนินไปได้ 5 ปี ท่านศาสนิกบาลก็ถึงแก่กรรมที่ประเทศอังกฤษ หลังจากที่ได้เพียรพยายามทำงานศาสนาอย่างไม่ย่อท้อตลอด 36 ปี

เนื่องจากท่านศาสนิกบาลไม่มีทายาทสืบสกุลดังนั้นศาสนิกของศาสนาจึงดำเนินต่อไปโดยคณะท่านพระหัตถ์ศาสนา 27 ท่านจนกระทั่งสิ้นสุดโครงการ 10 ปี เมื่อปี ค.ศ. 1963 และในปีเดียวกันนี้เอง คณะกรรมการธรรมสภาแห่งชาติ 56 ประเทศก็ได้ทำการเลือกตั้งคณะกรรมการธรรมสภายูติธรรมแห่งสากลชุดแรกขึ้น การเลือกตั้งได้กระทำขึ้นที่ศูนย์กลางบาไฮแห่งโลกเมืองไฮฟา ประเทศอิสราเอลผู้อำนวยการเลือกตั้งในคราวนั้นคือกลุ่มพระหัตถ์ศาสนา

ทันทีที่การเลือกตั้งธรรมสภายุติธรรมสากลสิ้นสุดลงบาไฮศาสนิกชนจากทั่วโลกก็ได้ประชุมฉลองครบรอบ 100 ปี แห่งการประกาศศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์และในขณะเดียวกันก็ได้ร่วมกันแสดงความยินดีที่พระธรรมของศาสนาได้แผ่ขยายไปทั่วโลก งานเฉลิมฉลองนี้จัดขึ้นที่ประเทศอังกฤษ

สถาบันสูงสุดของศาสนาบาไฮคือสภายุติธรรมแห่งสากลเป็นสถาบันที่จัดตั้งขึ้นโดยพระบาฮาอุลลาห์ พระองค์ทรงพระบัญญัติเกี่ยวกับสถาบันนี้ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ สภายุติธรรมแห่งสากลจักต้องยึดถือธรรมบัญญัติของพระบาฮาอุลลาห์เป็นเครื่องนำทางและในขณะเดียวกันสภายุติธรรมแห่งสากลก็ได้รับมอบอำนาจให้กำหนดกฎเกณฑ์ที่มีได้มีปรากฏในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ พระอับดุลบาฮาเป็นผู้วางระเบียบการเลือกตั้งคณะกรรมการสภายุติธรรมแห่งสากลนอกจากนี้ท่านยังได้ระบุเกี่ยวกับสถานะและหน้าที่ของสภายุติธรรมแห่งสากลไว้อย่างชัดเจน ท่านกล่าวว่าสภายุติธรรมแห่งสากลเป็นสถาบันที่อยู่ภายใต้การนำทางของพระบ็อบและพระบาฮาอุลลาห์ดังนั้นบาไฮศาสนิกชนทั้งหลายควรยึดถือปฏิบัติตามความประสงค์ของสภายุติธรรมแห่งสากล

ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของศาสนาบาไฮที่แตกต่างจากศาสนาอื่น ๆ ก็คือศาสนาบาไฮมีพระปฏิญาณของพระบาฮาอุลลาห์ พระปฏิญาณนี้คือเบื้องต้นมูลฐานที่ศาสนาบาไฮจะสามารถตั้งมั่นและพัฒนาก้าวหน้าต่อไปได้ นับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ศาสนาที่พระศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าได้กำหนดอย่างชัดเจนให้สถาบันมีอำนาจตีความหมายของพระวจนะของพระองค์และได้ทรงบัญญัติให้มีการจัดตั้งสถาบันผู้รับมอบอำนาจจากพระผู้เป็นเจ้าสืบทอดกันต่อไปโดยไม่รู้สิ้น

การแปลความจากพระคัมภีร์ของศาสนาในยุคก่อนๆ ได้ก่อให้เกิดการแตกแยกออกเป็นนิกายต่างๆ ในหนังสือพระปฏิญาณของพระบาฮาอุลลาห์ พระบาฮาอุลลาห์ทรงบัญญัติให้พระอับดุลบาฮาซึ่งเป็นบุตรชายคนโตของท่านเป็นผู้แนะนำในศาสนา ก่อนหน้าที่พระอับดุลบาฮาจะถึงแก่กรรมท่านได้เขียนพินัยกรรมแต่งตั้งให้ โซกิ เอฟเฟนดิซึ่งเป็นหลายชายคนโตของท่านให้เป็นท่านศาสนภิบาลและเป็นผู้ตีความในพระคัมภีร์แต่เพียงผู้เดียว

เนื่องจากศาสนาบาไฮไม่มีผู้ใดสามารถจะเรียกร่องฐานันดรศักดิ์และไม่มีผู้ใดสามารถแต่งตั้งตนเองให้เป็นผู้นำในศาสนาได้ดังนั้นการกำหนดอำนาจหน้าที่ของสถาบันจึงปรากฏอยู่ในบัญญัติของศาสนา วิธีนี้ป้องกันมิให้ศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์แตกแยกเป็นนิกายต่างๆ และป้องกันมิให้ผู้ใดแอบอ้างตนเป็นผู้นำและทำลายศาสนา และที่สำคัญยิ่งก็คือป้องกันศาสนาให้พ้นจากลัทธิหรือกฎเกณฑ์ที่มนุษย์คิดขึ้นเอง ความแตกแยกของศาสนาในยุคก่อนๆ สืบเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าวมาแล้ว การกำหนดท่านผู้แปลความใน

ศาสนาทำให้พระธรรมของพระบาฮาอุลลาห์ทรงความบริสุทธิ์และความศักดิ์สิทธิ์แก่จิตวิญญาณของมนุษย์
ทั้งมวล

ในปี ค.ศ. 1968 สภายุติธรรมแห่งสากลได้จัดวางแผนงานเผยแพร่และป้องกันศาสนาสำหรับอนาคต
โดยการจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาศาสนาภาคพื้นทวีปต่างๆ กรรมการที่ปรึกษาศาสนาในแต่ละทวีป
ได้รับการแต่งตั้งจากสภายุติธรรมแห่งสากลและกรรมการเหล่านี้ร่วมงานอย่างใกล้ชิดกับคณะพระหัตถ์
ศาสนา คณะกรรมการที่ปรึกษาศาสนาเป็นผู้แต่งตั้งผู้ช่วยที่ปรึกษาศาสนาในประเทศที่อยู่ในเขตความ
รับผิดชอบของตนและผู้ช่วยที่ปรึกษาศาสนาแต่งตั้งรองผู้ช่วยที่ปรึกษาศาสนาในท้องถิ่นที่ตนสังกัด
ตามลำดับ ปัจจุบันมีพระหัตถ์ศาสนาที่ยังมีชีวิตอยู่ 9 ท่าน ท่านเหล่านี้ยังคงดำเนินงานศาสนกิจทั่วโลกต่อไป

ท่านศาสนภิบาลได้ร่างแผนงานเผยแพร่ศาสนาทั่วโลกให้สภายุติธรรมแห่งสากลดำเนินงานต่อไป
แผนงานช่วงแรกมีกำหนด 9 ปี เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2507 ในปี พ.ศ. 2528 ศาสนาบาไฮได้ขยายไปทั่วโลก
ธรรมนูญแห่งชาติ 148 ประเทศมีชุมชนบาไฮกว่า 111,092 แห่ง ธรรมนูญส่วนท้องถิ่นจำนวนกว่า 30,304
แห่งและมีการแปลหนังสือของศาสนาออกเป็นภาษาต่างๆ 765 ภาษา โบสถ์ศาสนาบาไฮแห่งที่ 6 และที่ 7 ที่
เพิ่งสร้างเสร็จอยู่ในหมู่เกาะซามัวและในประเทศอินเดีย

สิ่งที่น่าประทับใจเหนืออื่นใดก็คือสาธุชนในแอฟริกา อินเดีย เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และลาติน
อเมริกาและในทุกภาคพื้นของโลกกำลังสนใจศึกษาและเข้าเป็นบาไฮศาสนิกชนมากขึ้นทุกขณะ ยุคแห่งการ
พัฒนาจิตธรรมและการบริหารสังคมชุมชนบาไฮทั่วโลกกำลังเริ่มขึ้นแล้ว